

»Bojí — depak by se bál! Ale vod toho loňského neštěstí je takovej divnej. A taky žádnéj k němu ani nepříde.«

»Stalo se mu neštěstí? Zřítíl se mu někdo?« vyptává se se zájmem.

»Ale ne, tak to nebylo.« A babka neochotně umlkla.

Má zvědavost však byla pobouřena, i přiměl jsem ji ku krátkému vypravování.

Přišli prý loni do jejich chaty dva mladí turisté. Ona byla hezká, jak Maria Panna (podle slov stařeniných). On byl mladý, štíhlý, veselý. Šli na Velký Zvon. A bez vůdce. Byli v chatě lidé, zrazovali je, ale on se jen usmíval. Už prý prolezl tolik nebezpečných partií, že by sám mohl vodit. A šli. — Dva dny o nich nikdo neslyšel. Třetího dne šel syn stařeny z Heiligen Blut domů (vedl tam turistu) a slyší náhle, blíže Pasterei, volání. Na ledovém srázu spatřil je zřícené. On byl ještě živ. Syn chtěl pomoci, ale sám na to nestačil a než by přivedl pomoc, den by uplynul. Pak přišla náhlá vánice a na záchranu nešťastných nebylo už pomyslení.

Soužil prý se mladý vůdce a často, když vítr hvízdal a vichřice lomcovala okenicemi, ptal se: »Matko, neslyšíte volání?«

A ještě přišli staří vůdci a říkali: »Měls' je zachránit — měl jsi se pokusit — vždyť jsi přísahal!« Neboť každý horský vůdce při svém oprávnění musí se zavázat, že zachrání zřícené, uslyší-li jejich volání, i s nasazením vlastního života.

A nejhorší přišlo nakonec. Příbuzní zabitých dali ho zavolat k soudu a pohnat k zodpovědnosti, proč se nepokusil o záchranu. Ubožák div neztratil rozum z výslechů, štvání a výčitek svědomí.

Neodsoudili ho — poslali ho domů. Soudce řekl, že

záchrana zřícených byla sice jeho povinností »morelní« (podle stařeny) — ale právní nikoliv.

Vrátil se, ano, ale jakoby zlé znamení na čele vryto měl! Všichni se mu vyhýbají a turisté už nikdy k němu nepřicházejí. Jako by byl ty dva zabil! A on je teď takový divný — — —

Bledé oči staré ženy zčervenaly a zaleskly se marnými slzami.

Bylo mně jí líto. Napadlo mě, zda bych tu nemohl učiniti dobrý skutek. Vrátit sebedůvěru mladému vůdci a sobě opatřit obeznaného průvodce do nebezpečných výšin.

Pronesl jsem nahlas své myšlenky.

Očekával jsem, že se stařena zaraduje — ale ona stáhla jen rty a pokrčila bezradně rameny.

Přece však vyšla někam za chatu a zavolala: »Hans, kumm her — —«

Nikdo se neozýval. I vyšla ven a s někým tam domlouvavě rozmlouvala.

Trvalo mi to příliš dlouho. Šel jsem za ní a našel ji i Hanse na svahu za chatou.

Hans byl mladý silný muž, větrem i sluncem zhnědlé mladé tváře. Ale světlé oči dívaly se zádumčivě a na osmahlém čele ležela utkvělá myšlenka.

»Nu tak, mladý muži,« promluvil jsem, přiblíživ se. »Nevedl byste mě na Zvon? Povídala mi vaše máti, co se vám přihodilo. Hoďte to přes palubu. Vy za to nemůžete. Ti dva odvážlivci sami byli za sebe zodpovědni, nedbali-li dříve dobrých rad. Jsem také dobrým lezcem — ale jak tak hledím na ty ledové hrboly a sněhové zrádné jámy, které vidím triedrem ve skupině Velkého Zvonu, samotnému se mi tam nechce. Pojd'te se mnou. Znáte to přece dobře?«

Hans mávl jen rukou a zavrtával oči do zeleného svahu.

(Pokračování.)

Návrat.

Foto Gyger, Adelboden.

Přechod z Kiandry na Kosciusko.

Abyste to nemusili v atlase dlouho hledat: je to v Australii, v jejím jihovýchodním cípu. Nejvyšší horská skupina australská. Vládne jí Mt. Townsend, sice »jen« 2241 m vysoký, ale zato král australských velikánů. Hned vedle i co do výšky i co do polohy je Kosciusko, 2236 m, po němž je nazvána celá skupina. — Kiandra je horské město na sever od Kosciuska. Abyste si mohli učiniti pojem o čtyřdenním výkonu, níže popisovaném jedním z účastníků (vicepresidentem Ski Clubu of Australia), pomyslete si, že je to vzdálenost skoro jako mezi Leccem a Prahou v terrainu na př. takových Linchtálských Alp, ovšem nekultivovaných. — Proč je hora nazvána po polském hrdinovi a jak to tam v tom zlatonosném kraji blíže vypadá, to Vám bohužel říci nemohu. Spíš by Vám odpověděl generál Dr. Pečírka, který sjezdil celý svět. Ale článek je zajímavý a po japonském a indickém, jež jsme přinesli v minulých číslech, ukazuje, že anglický lyžař se má nejlépe ze všech lyžařů na světě. A vývoj, jak uvidíte, byl všude stejný. Vzpomeňte při tom na naše staré poměry! Jak přede mnou defilují ty známé postavy našich lyžařských pionýrů, jaká to obdoba!

Kal.

Již roku 1909, kdy lord Chelmsford otevřel hotel Kosciusko, Mr. Charles Kerry, jeden z otců australského lyžařství, zapálil pochodeň entusiasmu v srdcích několika mladých mužů, jimž malebnými slovy líčil rozkoše a zákraky vysokých Alp. Při slavnostním otevření hotelu, když Kerryovi posluchači právě před tím viděli poprvé sníh (bylo to 9. června 1909 a nebyl to ten obvyklý zimní plášť přírody, který padá na zem v kusech velikosti třípence), Kerry prorokoval, že australští lyžaři zvítězí jednoho dne nad hlavním horským hřebenem mezi nejstarším lyžařským střediskem Austrálie — Kiandrou a nejmladším — Kosciuskem. Kerry byl účinně podporován Mr. Percy Hunterem, který svým nenapodobitelným způsobem věstil nejlepší lyžařskou budoucnost skupině Kosciuska. Já pak jsem to byl, který tvrdil, že Kerry i Hunter ještě za svého života uvidí v Kosciusku přícházení lyžaře z Kiandry a poznají, jak jejich idea překonala i očekávání jejich nejbujnějších snů.

O tom všem posluchači velmi pochybovali, neboť měli tenkrát o lyžařství jen velmi slabé ponětí. Zato však byli mladí a plni ohně. O tom podali důkaz ihned v následující saisoně, kdy prošli na výzkumné výpravě dosud neznámým terrainem po všech hřebenech, ležících na východ od Sněžné řeky. A první vstoupili na vrchol Kosciuska. — Bylo to r. 1910. Čtyři nezkušení lyžaři — Gosgrove, Pitt, Paul a autor těchto řádků vyrazili tehdy na lyžích starého typu s jednou tyčí, obuti v gumových botách a nesoouce potraviny na tři dny v bedničkách po cukru,

přivázaných k jejich zádům provazy, které nemilosrdně řezaly jejich ramena a podpaží. Dosáhli vrcholu po dvou dnech, 17. července 1910. — Jak pokročilo od těch dob australské lyžařství, ilustruje jen namátkou fakt, že r. 1928 urazili Dr. Ashley Davy a Mr. Arnold Moulden tutéž vzdálenost (17 mil) v noci za měsíčního úplňku za 4 hodiny 45 minut.

V následujících letech byly mysle všech mladých lyžařů upřeny neustále k velikému projektu přechodu velkého horského řetězu od Kiandry do Kosciuska. Ski Club of Australia — klub to speciálně cvičný, turistický a výzkumný — byl veden cílevědomě ve všech směrech k provedení tohoto velikého úkolu. Snažil se pro získati mladé nadšené muže, kteří by neznali slova: býti přemožen. Po deset let studovali zeměpisné poměry obrovského horského pásma a jeho nespočetných odnoží a výběžků. Našli prameny všech řek odtamtud tekoucích a prošli celý kraj v letní době asi dvakrát, či třikrát. Oni podnikli klub ke stavbě a vybavování ochranných chat, jež by poskytly bezpečné útočiště za bouřlivého počasí. Jak tato opatrnost byla přímo potřebnou, ukázalo se roku 1926, kdy Dr. Fisher, Dr. Teece, pp. Allen, Gordon, Moulden a autor těchto řádků byli překvapeni sněhovým orkánem u chaty Tin, blíže Gungartanu a byli pak po tři dny zajati v jejich úzkých prostorách. Tento pokus o přechod, který byl podniknut z Kosciuska, ztroskotal a všichni jeho účastníci byli přinuceni se vrátiti, přebrodivše Sněžnou řeku.

Téhož roku bylo rozhodnuto zkusiti to s druhé strany, z Kiandry. Výpravu tvořili čtyři členové klubu — Dr. E. Fisher, Dr. J. Laidley, Mr. W. Gordon a pisatel — a s námi šel i Mr. W. Hughes, místní usedlík, jehož znalosti okolí Kiandry byly pro nás vskutku neocenitelné. Po pěti dnech příprav opustili jsme Kiandru 27. července 1926. Těžká zavazadla, hluboký sníh a prudká stoupání v Alpském pohoří nám cestu nikterak nezpříjemnily. Do Alpského hotelu dorazili jsme velmi unaveni. Jeho vlastník a hospodář nás uvítal velmi srdečně, neboť jsme byli po mnoha měsících prvými jeho hosty. On je velkým propagátorem Kiandry, neboť říká,

Antonín Bartoň, mistr republiky čsl., mistr Polska a nejlepší stredoevropan ve vtrvaleckém závodě na 50 km v Oberhofu.

Československý team (Svaz lyžařů a HDW.) v Oberhofu s vůdci výpravy.

že lidé z nížin nejsou spravedliví, ukazují-li Kiandře záda, protože město, jež existuje již šedesát let a má teprve šestnáct let hřbitov, stojí za návštěvu. Po shlédnutí excelentního lyžařského terenu v okolí musili jsme i my uznati, že lidé, hledající zdraví, odpočinek a možnosti dobrého sportu, měli by svůj zřetel obrátiti spíše ke Kiandře, než jinam. Pak jsme telegrafovali Mr. Maresovi, tážíce se na předpověď počasí pro několik nejbližších dní. Neobdrželi jsme však pro přílišnou vzdálenost nijaké odpovědi. Nevadilo však. Mr. Mares vybavil nás totiž už před tím přehledem povětrnostních poměrů těchto krajín v této roční době za posledních sedm let. — V noci jsme dobře spali. Probudivše se ráno našli jsme modré nebe, brilliantní slunce, bezvětrí a silný mráz.

Vzali jsme na ramena svá zavazadla, obsahující spací pytle, potravu, oděvy, rezervní lyžařské součástky atd. Bylo toho tolik, že by to měl nésti i soumar. Opustili jsme hotel o půl deváté ráno. Půl hodiny po našem odjezdu přišla velmi špatná zpráva meteorologického ústavu. Několik lyžařů z Kiandry ihned se vydalo za námi, avšak po devíti mílích cesty uznali marnost pokusu dostihnouti nás. To bylo naše štěstí, protože kdybychom byli obdrželi zprávu a zařídili se podle ní, byli bychom ztratili jediné souvislé dva dny celkem slušného počasí. Předpověď Mr. Marese byla sice správná, ale my jsme šli právě o něco před ní. Prvního dne urazili jsme 25 mil v terénu těžkém a rozervaném, plném lesních polomů na příkrých srážech. Konečně jsme přešli řeku Šťastného Jacka — od těch dob nedoporučujeme nikomu převlékání ve sněhu. Ještě

za denního světla překvapila nás sněhová bouře. Byla však již tma, když jsme se brodili přes Po-dezřelou řeku, půl míle od Hřebenové chaty. Někteří z nás byli broděním tak znaveni, že musili jsme ztráviti půlhodinu poměrně mizerného odpočinku ve sněhu s mrznoucíma nohama v mokrých botách i šatech na břehu řeky v hlubokém údolí, než jsme se mohli vydati k vrcholu, na němž stojí chata. Zmořeni, mokří a ve velmi špatné náladě připravili jsme si večeři, kterou jsme dokončili asi o půlnoci, načež jsme ulehli k spánku na tvrdou dřevěnou podlahu. Vzhůru jsme však byli již o páté ráno a sedíce okolo ohně čekali jsme na svítání.

Po spěšné snídani jsme se vydali k přechodu ohromných stěn Sedmi hor směrem sedlu Jagunal. Je opravdu těžko nalézt pravý výraz pro vznešenost a ohromnost těchto nejcharakteričtějších vrcholů Austrálie, podobných lvu, připravenému ke skoku, zářících a jiskřících nesčetnými démanty svého sněhového a ledového pláště. Jagunal, ležící již ve skupině Kosciuska, je také nazýván Velký Bogong. Původ tohoto jména je velmi zajímavý. Podle Mr. Bowrie, jakýsi usedlík, zvaný Mansfield, který žil již řadu let v údolí Kiewa, pozoroval, že domorodci odcházeli v jistých obdobích sucha, kdy měli hlad, za kouskem potravy do jiných krajů a když se po čase vrátili, byli tuční a vypasení. Tázal se jich, jak toho docílují a všichni, když si při tom poplácali břicha, řekli jen: »Bogong, bogong.« Když přes horlivé pátrání nemohl věci přijíti na kloub, rozhodl se jíti jednou s nimi. A bylo to tak: celý kmen přestěhoval se do jiné domorodé osady v Ram's Head. Ihned po svém příchodu dali se do sbírání dlouhých travin,

Oberhof: Šimůnek vjíždí do cíle 18 km závodu...

Foto Mitschko, Oberhof.

z nichž upletli malé košíky. Pak vzali dlouhé hole a chytali mezi skalami velké tučné motýly, jichž tam byla hojnost. Házeli je do košíků, jež dali nad oheň, pomalu opékali a pak pojídali. Odtud byla jejich tloušťka a původ názvu horského přechodu. Onen tlustý motýl se totiž v domácím nářečí jmenuje bogong.

Vždycky jsme si mysleli, že sníh v krajině Jagunalu je jen na hlavním hřebenu. Jaké však bylo naše překvapení, když jsme sníh viděli široko daleko, všude, kam jsme mohli dohlédnouti, na ploše rozhodně větší, než je celá skupina Kosciusko. Pod sněhem viděli jsme celý kraj mezi Grey Maresem, Dargalsem, Černým Jackem až k pohoří Čínských zdí. Všude ho bylo plno. Znamená to plochu aspoň 300 čtverečních mil skvělého lyžařského terénu, který se vyrovná terénu švýcarskému a norskému. Jen lyžař má to potěšení vidět tuto nádheru, tyto zázraky Matky Zimy a Otce Mrazu.

A opět jsme na hřebenu. Rychle letíme po zmrz-

lém površku. Naše lyže i hole zpívají. Mírný ranní větrík je vzácným lékem pro naši únavu. Jedeme po východní straně hlavního hřebenu a vidíme dole čokoládové pláně Monara s jeho modrými a fialovými horami. Radujeme se ze života. Všechna dosa-
vadní naše nadlidská námaha mizí v lesku oka. Konečně přicházíme po jedné hodině odpolední k chatě Tin, kde se skončil náš první pokus obráceným směrem. Po hodinovém odpočinku a přesnídávce odkládáme spací pytle a ostatní — nyní již zbytečnou tíži. Pak podnikáme lehčí poslední útok na Liberní chatu, odkud již dostihneme cíle za každého počasí. Pomalu stoupáme. Naše svaly již rádně pociťují namáhavost celé cesty. Konečně jsme na vrcholu Gungartanu. Všechna námaha je nám stonásobně nahrazena skvělým sjezdem bokem hory k Sedlu Bílé řeky. Před ním absolvujeme poslední a nejněsnadnější etapu celé cesty — žulové vrcholy.

Mohli byste slyšet tlukot našich srdcí a náš krátký silný dech. Konečně jsou vrcholy za námi.

Oberhof: Birger Ruud, jako orel letí...

Oberhof: Švýcar Kaufmann, který v ohromném zápolení mistrů skoku umístil se druhý ve skoku prostém.

Foto Mutschko, Oberhof.

Jedeme po mírně zvlněném plateau, jehož konce nevidíme. Jsme už v kraji dobře známém. Nemáme obav. A tu přichází sám *D u c h h o r*, aby nám dal na srozuměnou, že jsme ještě nezvítězili. Seslal na nás hustou mlhu, jež nám schovala všechny vrcholy a znemožnila odhadnouti vzdálenost. A my jsme se na této pláni mohli orientovati jen podle vrcholů jeho *Perisher, Mt. Tait, Gill's Knobs*. A tak jsme opravdu hledali cestu k průsmyku *Consett Stephen*, kterým bychom se dostali k řece *Guthega*, odtud k řece *Sněžné* a k cíli. A už jsme bloudili. Nevěděli jsme už dobře, jsme-li na té, či oné straně průsmyku a při tom jsme si byli vědomi, že sjedeme-li do údolí *Geeli*, budeme nuceni ztrávit celou noc ve sněhu. Právě když jsme se znovu radili, poznali jsme, že stojíme v samém průsmyku. Kompas nám ukázal směr a my našli brzo tok řeky. Dali jsme se po ní doufajíce, že na jejím hvězdovitém stoku s řekou *Modré krávy* a s řekou *Guthegou* stihneme i řeku *Sněžnou*. Nedbali jsme nesčetných pádů a přemetů na oné příšerné cestě, neboť jsme měli radost, že jsme našli správnou cestu. A tu už jsme přijeli do údolí *Sněžné* řeky. Byla zamrzlá na povrchu, ale pod ledem řádil divoký proud. Půl míle po ostrém příkrém břehu, jistějším než vábný led a pak přišla na pomoc silná whisky. Už jsme to mohli udělat, neboť jsme byli jen čtvrt míle od chaty. Byl to výkon. Pět zmořených mužů vpadlo do chaty (35 mil za 12½ hod.), pojedlo jako zvěř a hodilo sebou na

lůžka, kde spalo až do 11 hodin příštího dne. Pak ještě 15 mil s přesnídávkou v táboře *Bettové* — to byla již chlapecká hra.

Provedli jsme sice promyšlený, ale velmi velmi obtížný úkol.

A když jsme stáli u hotelu *Kosciusko*, pohlížejíce na to ohromné pohoří, překonané v zimě a mlze, musili jsme připustiti, že štěstí poprvé jelo s námi.

*Vzpomínka na mistrovství v Jilemnici:
Motoskijöring městem.*

Foto Měšťánek

Volání hor.

Tragické dobrodružství z Vysokých Taur.

(Pokračování.)

Rozmrzel jsem se.

»Nu, jak chcete,« řekl jsem. »Nutit vás nebudu. Ale mohl jste jít. Řekl bych to dole, že jste mne vedl a snad by se k vám navrátila bývalá důvěra.«

Štařena zrovna poskočila. »Koukej Hansrl, 'di s pánem. Pán je tak hodnej. 'Dypak se ti to zas tak natrefí! A věčně hlavu věšet nebudeš — —«

Hans nic.

Poodešel jsem rozmrzen. Ale za chvíli přešla babka kolem mě a zamrkala spokojeně očima. Vždyť on prý Hans půjde — — — — —

Přenocoval jsem v chatě a za úsvitu vyrazili jsme do výše.

Rozpočítal jsem si túru na dva, nejvýše tři dny. Zásoby měl jsem v baťožu — houně a dříví na oheň nesl můj »Bergführer«.

Bylo jasné, poněkud chladné ráno a nám stupalo se radostně, zprvu po pěšině, pak po trávě, mechu a balvanech.

Hans mnoho nemluvil, ale nebyl již tak smuten a k některým mým poznámkám dokonce zableskl skvoucími zuby v tvrdých rtech.

S rozkoší pozoroval jsem pružnou jeho postavu, hbité jeho skoky a svižnost obratného kamzíka. Také jsem viděl, že se značně namáhá, aby mně obtížné slézání skal a později ledovec, usnadnil.

Stoupání pokračovalo stále pomaleji a někdy se mi zdálo, že cesty naší ani neubývá.

Však, když jsem při poledním odpočinku rozběhl se očima po zvlnění sněhových úbočí, plání a vrcholů, viděl jsem, jak zvětšila se vzdálenost do hloubky mezi mnou a dalekým, propastně zapadlým údolím Zellského jezera.

Dlouho jsme neodpočívali. Ač slunce pánilo, že krev přímo žhavěla, musili jsme využití každé chvíle příznivého počasí. Vždyť dnes se třeba loučím s horkým dnem, plným modra nebes a slunečného tepla a zítra mě probudí valící se mraky, ledový vítr a jehly sněhových krupek.

V horách to už tak bývá.

A tak teprve večer poskytl nám plného odpočinku a posilnění.

To již jsme byli v takové výši, že ledová pole, balvany i krystály obklopovaly nás svou svítivou bělostí tak neproniknutelně, jako bychom byli sto tisíc mil vzdáleni od živého světa a ztráceli stále více svou lidskou jsočnost v tomto nekonečnu mrtvého bílého sněhu.

Měl-li jsem nějakou bolest v srdci, nebo duši stísněnou hořkým zklamáním, způsobeným zlou návštěvou Osudu (a kdožpak kdy nepřijal takovou nevitnou návštěvu ve svém nitru?) — zapomněl jsem nyní na vše.

Vždyť to bylo vše tak nicotné proti této ohromnosti

Grötumsbraaten (Norsko) vítěz závodu sdruženého v Oberhofu a vítěz letošního Holmenkollu u startu.

Foto Mitschko, Oberhof.

a bělostnému majestátnu bizarně hrozivých útvarů ledových, tisíce, snad statisíce let tu nakupených.

Co znamenala kapka mého života proti této nepředstavitelné věčné nezměnitelnosti?

Byl jsem ponořen ve svou nejvnitřnější duši a cítil jsem hluboký mír a veliké klidné štěstí. Lidská bytost vždy touží mít nad sebou něco ohromného. Prosté duše to nalézají v kostele — hysterické a nervosní v spiritismu — složitě vyrovnané v udivujícím zázraku Přírody.

Zatím, co jsem takto myslel, Hans rozložil houně a zapálil ohniček.

Vyhledal k tomu místo dobře mu známé, vystouplým skaliskem proti větru chráněné.

Do údolí nebylo už viděti. Sněhové hlavy a rozpjaté hřbety zajaly nás úplně v pohádkový svůj kruh.

Hans odvedl mě za skalisko a ukázal mi mocnou bílou kupoli, na jejímž vrcholu znatelně se temněl černý kříž.

Můj Bože! Velký Zvon!

Dech se mi tíživě zatajil. Co obětí, co životů padá na tuto kmetsky bílou hlavu!

Vrátil jsem se rychle k ohni. Plamínek nepatrný (musili jsme šetřit dřívím), ale jak mnoho v něm života!

Naše hody byly připraveny. Konzerva, olejovky, sušenky, čokoláda a vroucí grog z cognaku.

A jak se mladý můj vůdce k ohni nakláněl, rudé světlo zvýraznilo osmahlou jeho tvář, s níž divně kontrastovaly plaché jeho oči.

Ze závodů čsl. branné moci na Špičáku: Hlídky při střelbě.

Foto Dr. O. Brauner.

A tu jsem nemohl zdotati svou zvědavost a zeptal jsem se přímo: »Jak se loni přihodilo to neštěstí? Velice mě to zajímá. Nechtěl byste mi to vyprávěti?«

Pozdě jsem zalitoval své otázky.

Hans se napřímil prudkým vzrušením a plaché jeho oči zaplály divokým ohněm.

Chtěl jsem ho uklidnit, ale on jen hlavou prudce zavrtěl a bez dechu vyhrkl:

»Proč bych o tom pánovi nepověděl? Vinen nejsem. Mohu o tom mluvit.«

A tak zde tedy vypravuji příběh ten tak, jak jsem ho slyšel od nešťastného horala, který mi nikdy nevymizí z paměti.

Nepoužívám ovšem horáckých jeho výrazů, do češtiny špatně přeložitelných a některá slova, která jsem v širokém jeho přízvuku nestačil pochyťiti, nahrazuji svými.

Odklonil se od ohně. Jeho tvář splynula v jedno s ponurým stínem snášejícího se soumraku a on vyprávěl. — — — — —

Bylo to loni, v srpnu, druhý pátek v měsíci.

Vidím to jako dnes — — — — —

Vracel jsem se známým přechodem z Heiligen Blut k naší chatě.

Bylo asi pět hodin odpoledne, nejkrásnější to doba na horách.

Obloha, byť se po ní celý den převalovaly stíny mraků — zčistí se, obzor, byť dříve zamlžený — zjasní se. Večer ještě nenastal, ale člověk ho tuší v chladivém vánku, kterým se ohlašuje.

Byl jsem vesel a cesta mi zrovna letěla pod nohama. A proč bych nebyl? Vedl jsem dva turisty od nás do Heiligen Blut — vydělal jsem hezké peníze.

Příští den byla sobota — odpočinu si. To jest: naštipám matce dříví, opravím, co kde třeba a v neděli, ve čtyři ráno, seběhnu k lokálce do Kaprunského údolí a zajedu do Zellu.

Tam jsem měl děvče a těšil jsem se na ně vždy bláznivě. Hrozně jsem ji měl rád. Byla z hostince, kde

bylo vždy veselo. Liesl otáčela se mezi hosty jako vřetenko, ale jen na mě se usmívala. Na hory za mnou nechtěla — bála se samoty, ale já už jsem mluvil s jejím otcem. V létě budeme v mé chatě, zařídím ji pro turisty, patro přistavím, dobře nám tam bude.

V zimě sejdeme i s matkou k nim dolů, a vždycky se najde práce v hospodářství pro mladé silné ruce.

A rozmilá Liesl bude mojí ženou.

Srdce se mi radostí rozbouchalo tím pomyšlením.

Tak se mi zdálo vše krásné a jisté — ani na chvíli jsem nezapochyboval, že všechno dopadne tak, jak jsem si to usmyslel.

Slézal jsem právě sněhové úbočí, po horkém dni nebezpečně rozměklé, když tu náhle zaslechnu chraptivé volání. Dech se mi zatajil. Věděl jsem dobře, co to znamená. Nešťastník — zřítel se, potloukl, snad už zmírá, ale nepozbývá naděje. A já — — — ztemněly mé myšlenky o jasné budoucnosti a já bez hlesu očekával, bude-li se volání opakovat. Delší dobu bylo ticho.

Zahvízdal jsem čtyřikrát za minutu, horský to signál dorozumivací mezi záchrancem a zříceným. Volání ozvalo se mnohem hlasitěji a hlas jakoby zjasněl radostí.

Ale odkud? Odkud? Těžko je v horách určit směr hlasu, když často se tříští zvuk ozvěnou, anebo zaniká v šumu vodopádu.

A zase volání. Úzkostné zoufající — —

Teď již jsem dobře poznal; je to pode mnou.

Až sestoupím na úzký skalnatý břeh, kterým jsem slézal na pohodlnou již pěšinu, asi dvě hodiny k naší chatě běžící, určitě budu moci pro zříceného něco učiniti.

Nemůže býti daleko. Hlas je zřetelný a nerozplývá se do dálky. Snad jen sklouzl a zlomil si nohu. Sám pak nemůže se pozvednouti. Dovedu, nebo donesu ho na zádech do naší chaty. Často jsem nesl zdola k nám pytel s potravinami třeba i osmdesát kilo těžký. Jsem silák — unesu mnoho.

S chutí a hbitě slezl jsem na označené místo a hvíždám znovu.

A teď již jako by vedle mne — slyším znovu:

»Zachraňte — —«

Rozhlížím se kvapně. Nevidím nic.

»Kde jste?« volám.

»Zde, pod vámi — vidím vás — —«

Sjel jsem očima do hloubky, na opačnou stranu horského hřbetu, příkrou, téměř hladkou kamenou stěnu, hlubokými pásy zmrzlého sněhu prokreslenou.

Ta stěna je naprosto nesestupná.

Dole, na dně propasti, z které vyrůstá, hluboké tak, že tam oko nedohledne, bouří stékající vodopád. Kdo

nahoře sklouzne a letí tím směrem, toho nikdy již žádné lidské oko nespatří.

Skalní útesy, ohromné balvany, vzednutí vodopádu, to vše učiní z něj to, čemu my říkáme »klein zerschlagen«.

A teď — ne více než šest, nebo sedm metrů pode mnou, na úzkém výběžku ostré skalní stěny, kluzkým sněhem značně pokrytém, leží muž.

Muž — tak se mi zdálo v první chvíli.

Pak jsem viděl, že jsou dva.

A konečně, když oko zvyklo stínu, rozeznal jsem podivný obraz.

A byl to, pane, opravdu obraz — obraz děsivý a úchvatný.

Nad tou hroznou propastí, jak jsem ji tu vyličil, vystouplá skála sněhem pokrytá, jejíž výběžek křečovitě objímal mladý turista.

Levou rukou přidržoval pevně mladičkou krásnou ženu, která asi těžce na něho dopadla, dříve, než se mohl vzhopiti.

Její zlaté vlasy se pádem rozpletly a z nakloněné hlavy jako vodopád spadaly do propasti.

Ležela bezvládně a podle nepřirozené polohy zpozoroval jsem dobře, že má asi obě nohy zlomeny. Ale co horšího, krásná, sněhově bílá její tvář vadla již polibkem nedávné smrti.

Poznal jsem to okamžitě. Viděl jsem již několik zabitých turistů a vždy prozrazovaly jejich smrt neobyčejně vyhraněné rysy obličeje a temné stíny propadlých spánků.

Srdce se mi bolestně sevřelo nad mladičkou krásnou zabitou. Ale nebylo času na zármutek. Muž byl živ a snad dokonce i nezraněn — toho bylo třeba zachrániti.

»Již vás vidím,« zvolal jsem. »Jste zraněn?«

»Nemyslím; nedopadl jsem na toto místo, pouze jsem seskočil, abych zachytil svoji ženu, která tam nahoře sklouzla a padala dolů. Však jak jsem násilně zarazil její let, noha mi sklouzla po sněhu a já jsem upadl. Velikým štěstím je, že jsem ji mohl jednou rukou zadržeti. Ona je chudinka asi hodně potlučena — ještě ani z mdloby neprocitla. Já jsem ale rád, alespoň necítí žádných bolestí.

Chtěl bych vstáti, ale nemohu se nohama opřít o žádný pevný bod a jednou rukou nemohu omdlelou pozvednouti. Hod'te mi lano. Je vás více?«

»Ne — jsem sám.«

Tvář turistova zmalomyslněla.

»To je zlé,« řekl. »Žena má potřebuje rychlé pomoci. Nejsme tu dlouho a je to přešťastná náhoda, že jdete kolem. — Jen kdybych já se mohl pozvednouti. Hod'te mi lano. Snad to půjde. Ruka mě sice brní, jak napjatě se držím skály — ještě, že zády ležím úplně pevně. Nic platno — musím se vzhopiti.«

S nevýslovným zármutkem pohlížel jsem na ubohého muže.

Viděl jsem dobře, že tak, jak tam ležel, s nohama visícíma do prostoru, se svou bezvládnou ženou v náruči se nikdy nepostaví. Hodit mu lano znamenalo, že se naň pověsí celou vahou bezmocného zoufalce, nejen svou, ale i vahou své ženy, kterou bude svírat pevně v náruči, a výsledek bude ten, že já, nemohu se na úzkém hřbetu o nic opřít a stoje na tomto místě příliš vratce, než abych mohl použítí celé své síly k jejich vyzvednutí, budu jimi stržen a všichni tři zřítíme se do propasti.

»Tak to nepůjde,« řekl jsem stísněně.

»Zachránit mohu jen jednoho. Nemám se zde oč opřít — není zde ani ničeho, na co bych mohl lano upevniti. Hodím-li vám ho — nejenže vás nezachráním, ale ještě i já budu vámi stržen do hloubi. Něco vám řeknu. Je to sice hrozné, ale není pomoci. Odhod'te přítěž...«

Neporozuměl mi hned. A když porozuměl, zableskly se oči jeho divokým hněvem.

»Co mi to radíte?« zasykl. »Jste člověk nebo bestie? Vždyť je to má žena! Za nic na světě — raději zahynu s ní. Ale ne — vy jste povinen nás zachrániti — jste přece vůdcem — znáte předpisy. Musíte! — Pro všechno na světě mějte s námi slitování, vždyť jsme tak mladí a chceme žít!«

»Odhod'te přítěž,« opakoval jsem temně.

Vztyčil se tak zuřivě, že by byl bezmála sjel do hloubky. Při tom prudkém pohybu převrátila se bledá hlava jeho ženy na opačnou stranu.

A teď jsem spatřil to, co mi dříve rozlitá záplava jejích vlasů zakrývala.

Na zamodralém spánku se objevila temná rána a tam, kde dříve splýval mocný proud jejích vlasů, zarděla se veliká rudá skvrna, do sněhu vpitá.

»Nezlobte se,« řekl jsem smutně. »Neradil bych vám něco takového, kdybych nevěděl s určitostí, že vaše žena je mrtva. Tu již nikdo nezachrání.«

»To je nemožné,« vykřikl. »Proč mrtva? Vždyť nepadla s takové výše a já ji podepřel. Nemožno — nemožno — omdlela jen leknutím. A jeho ruka zoufale sevřela mrtvé tělo. »Kdybych jí mohl jen hlavu podepřítí,« zanaříkal.

(Pokračování.)

Závodnice u startu nejsou někdy k udržení.

Foto N. Lang, Plzeň.

Sněhulák na náměstí v Jilemnicích.

Foto Měšťánek.

„Je to pouhá služba?“

Tyto řádky i snímky určeny jsou Vám, kteří jste nespokojenci stálí nebo občasní, i Vám, kteří jste — třeba jen jednou — nespravedlivě zhřešili. A s tohoto hlediska vzato, adresovány jsou všem, kteří si dosud dobře neuvědomili, že mezi listonošem, jdoucím denně do Vašeho třetího patra a listonošem, jdoucím denně na Sněžku, je kapitální rozdíl.

Vy pak, kteří tak rádi používáte ke svým vtípům poštovní trubky a poštovního holuba, pomyslete si, že byste nedostali svých novin, svých očekávaných dopisů, peněz, balíčků, že byste si nemohli zavolat telefonem své přátele, poslechnout svůj sportovní rozhlas, poslat svůj expres a svůj telegram — že byste tohle vše, co je dnes tak samozřejmé jako abeceda, neměli — řekněme — asi týden. Bojíte se tohle domyslet? Já ne. Byla by to katastrofa.

Dobrá. Přijímáte to vše, co pošta dělá, s jistou, zcela oprávněnou samozřejmostí. Nechci, abyste řekli, jaký je to obdivuhodný aparát, obsluhující celý svět — ta pošta, jaké to pokroky proti idylickým dobám postilionů z Lonjumeau. Ne, nic takového. Chci jen, abyste si uvědomili, že to vše někdo musí dělat. A vlastní moje přání je ještě menší: prosím, abyste si z té armády zaměstnanců, kteří pohybují ve dne v noci oním obrovským poštovním soustrojím, vybrali jen ty, kteří pracují na horách a z těch ještě jen ty, kteří pracují na horách v zimě.

Vzpomeňte si na některý den, kdy Vás na horách — a abychom byli zcela konkrétní a doma — na Krkonoších, vyplatilo počasí tak, že jste ztěží vyvázli. Máme každý něco takového ve své lyžařské historii, něco, co se odehrálo na samém kraji života, odkud byl nepěkný pohled do záhrobí. A nemusím konečně chtít takovou vzpomínku. Stačí, vzpome-

Na Výrovku, Lučňá, Rennerovu a Obří boudu doručuje listonoš doprovázen svým čtyřnohým ochráncem. Je to jeden z těch, kteří po krásných nedělích vozí 15–20 kg Vašich pohlednic dolů na poštu.

Foto Comercia-Film.

Odstraňování poruch na sloupech není rozhodně lehkým zaměstnáním. Foto Comercia-Film.

nete-li si jen na to, jak Vám jednou prasklo vázání, kolečko u hole, řemen u tlumoku, cokoli, co jste ve vichru jen při několika stupních pod nulou museli spravovat holou rukou a jak ta ruka mrzla, že to bylo přímo vidět. To mně stačí. A nyní si račte představit: venku to řadí, jak se na Krkonoše sluší. Vy jste utekli, jako všichni, do teplé boudy a nemáte vůbec naděje, že se ještě dnes budete moci dostat daleko k vlaku. Telefonujete domů. Nejde to. Hubujete na poštu, jak mizerně to postavila, že to každý větřík shodí (a ten větřík i Vám vadí, abyste se dostali na dráhu), klejete jako námořníci a s poštou se při tom »veze« celá republika. — Zatím někde blíže k ústředně měli možnost ohlásit, že telefonní spojení je dále přerušeno. A v tu chvíli musí telefonní montér na trať, vichr nevichr, kopec nekopec. A on třeba seděl jedině odpůldne celého týdne v teple doma u své chudé rodinky. A zatím, co vy hubujete, on se pere se strání, sněhem, mrazem i vichrem, stále podle drátů, které nejdou v žádných serpentínách, ale přímo: kopce — propasti — skály — potoky — lesy. Tu nad hlavou, tu pod sněhem musí se neustále přesvědčovat o kontinuitě a pořádku drátů. Musí jít a neustále jít, až najde poruchu. A dost možná, že ji způsobil někdo z Vás, který ve špatné náladě ze zkažené neděle holí mávnul po hezkém izolátoru, který byl tak pěkně po ruce. A zatím, co vy sedíte v teple, on musí pracovat jednou vysoko na sloupu, vydán všem nárazům vichru, po druhé v závěji pod sněhem, který mu zasypává přístroje, který ho zbavuje vlády nad rukama a prostupuje celým tělem. Pracuje — řekne se to hezky, ale je to utrpení nad utrpení. Jen to zkuste, nežádám více.

Nedovedete si představit, jak ohromné osobní oběti přinášejí tito lidé jen tomu samozřejmému zabezpečení spolehlivého chodu dopravy? Oběti, které až dosud málokdo dovedl ocenit? Málokdo ví, že udržo-

Zatím co čekáte v teplé boudě na spojení, musí Vám je montér zjednávat často hluboko pod sněhem.

Ve dvou se pracuje poněkud lépe – ale kdo z Vás by si to vyměnil.

Foto Comercia-Film.

vací telefonní služba v horách spojena je s daleko většími obtížemi než jinde, neboť je mimo časté nepřízné počasí ztěžována i různými zjevy elektrickými, jež se v nížinách nevyskytují.

Dovedete-li si představit si rozdíl mezi procházkou v pražském parku a hřebenovou turou v Krkonoších, jistě pochopíte, jaký je rozdíl mezi prací telefonního montéra v Praze a vůbec v nížinách a mezi prací telefonního montéra v horách..

Totéž platí o listonoších. Uznáváte-li někdy, kolik proběhá pražský listonoš pater, kolik absolvuje schodů, kolikrát to vše denně, týdně, měsíčně a jste-li k němu proto o vánocích štědrí, prosím, ukažte svoje spravedlivé srdce i těm z hor. Zaslouhují toho daleko více. Konají svoji práci za poměrů daleko horších. Závidí-li občas někdo venkovskému listonoši, jak s brašnou a holí v ruce vykračuje si vonícími lukami a pasekami, jistě nezávidí horskému listonoši, který ve vichřici a vánici musí si vzít s sebou vycvičeného psa, aby byl jist životem ve sněhu a ledu, mimo cesty, na stráních a vrcholcích, kam se kromě něho a jeho psa v tom nečase nikdo neodvážá.

Bud'te uznalí i k horským poštovním šoférům. Mají stejnou měrou horší práci, než jejich kolegové na př.

z takového Polabí. Kdo z Vás seděl nějakou hodinku za volantem, byť i lehkého vozu, na zledovatělé nebo sněhem zaváté a hlubokými koleji rozbrázděné silnici, ví, co to je řídit v takových poměrech těžký autobus. A jakou odpovědnost má onen šofér, jaké nároky činí ta odpovědnost na jeho duševní sílu a nervy! A to všechno několikrát denně. Netřeba dále mluvit.

Pořídili jsme nedávno na Krkonoších film, znázorňující bez divadelního pathosu, ale zato s úplnou otevřeností tyto ohromné obtíže. Přesto, že výjevy, jež zachytil cameraman, nejsou právě ty nejobtížnější momenty ze života oněch mužů, je tento film — z něhož jsou připojené obrázky — přesvědčujícím důkazem těžkého života poštovních zaměstnanců na Krkonoších a uchopí za srdce každého, kdo je má na pravém místě. Celkem krátký, zato však až drsně upřímný film, má prostý název »Pošta v Krkonoších«. Mluví se v něm o »hrdinech služby« a věru by film snesl tento název v čele. Jsou to skuteční hrdinové služby. Lidé skromní, pravé horské typy.

Musím tedy já za ně reklamovat uznání ve veřejnosti, jež jim náleží. Víím, že nikdo z Vás jim je neodepře.

Když přijedou poštovní autobusy od sportovního rychlíku

do Špindlerova Mlýna.

Foto Comercia-Film.

Campagniola u Cortiny d' Ampezzo v Dolomitech (Italie).

LIBUŠE VESELÁ:

Báňská Bystřice – slovenská metropole zimních sportů.

Známostou nevlídnou cestou přes Pardubice na Třebou, po třetí v měsíci míříme na Slovensko. Dívat se z okna, jaká nuda, rovina, bláto, po sněhu ani památky. Výše na československých hranicích je trochu lépe, sníh je tu alespoň zmrzlý, třebaže podmračný den nám nálady nepřidá. Co pomůže však sníh nám, kteří jedeme za ledem a venku po mraze ani památky. Kolem Olomouce zase hůře, bláto, bláto. Ještě že v kupé jsou cestující »otvívají«, dovolí trochu větrat. A tak se trmácíme v nejčernější beznaději, že na Slovensku nebude lépe. V Bohumině se setkáváme s Drem Slívou z Opavy. »Co dělá kluk?« je naše první otázka. Snad ani nevíte, že všichni tři Slívové mají každý syna, že co nevidět budeme mít zase tři Slívy juninory a doufejme, že budou mít podmínky příznivější, než měla generace naše. Otcové sice slibují, že jim nohy přerazí, budou-li chtít závodit, ale krev je krev, tak se máme nač těšit.

Cesta nám lépe ubíhala, Jablunkov, Čadca, Žilina. Ve Vrútkách vyskočíme pro slavné klobásky. Co to? Najednou nějakých — 5° ve vzduchu. Ve Zvoleni přestupujeme na elektr. spěšný vlak. Tam zase Dr. S. vzpomíná na klukovská leta. Po dvanáctihodinové jízdě hodně unaveni vystupujeme v Báňské Bystřici.

Nikdo nás nečeká. Trochu zaražení hledáme sami hotel. Pak se vysvětlilo, že nás měli čekat dva a jeden spoléhal na druhého. Hlavní věc, když mají mráz. Ocitáme se jako na jiném světě. Na ulicích sanice půl metru vysoká, asfaltové chodníky čistě zametené.

Na úhlednost a čistotu si Báňská Bystřice potrpí. A bruslařský sport tam žije jako nikde jinde. V roce 1924, 25 a 26 byly tam pořádány velké závody, jichž uspořádání bylo vždycky obdivuhodné.

Tenkráté byl předsedou klubu rektor semin. koleje monsignore Mesik-Vajda, který teď, jsa postaven v čelo města jako starosta, nemůže se věnovat, bohu-

*K závodům ve skoku
v Cortině v Itálii.
Vítěz Holubec, Česko-
slovensko.*

*Italský závodník
Dalago.*

Foto Jilek „Leicou.“

A jedeme domů...! (Passo Giau nad Cortinou d'Ampezzo v Itálii.)

žel, sportu výhradně. Za jeho velké zásluhy o sport jmenoval jej Svaz bruslařů RČS svým čestným členem. Diplom byl mu slavnostně odevzdán před zahájením závodu. Po vřelém uvítání závodníků s jeho strany, pronesl Dr. Slíva dojemnou řeč, v níž ocenil význam a práci p. rektora M. V. nejen pro sport v B. B., ale pro celé Slovensko, a žádal jej, aby svůj zájem nám dále zachoval.

Podmínky pro bruslení jsou v B. B. velkolepé. Ideální kluziště v parku na tenisových kurtech S. K. Slavie vykazovalo letos v den závodu 2. února 68 bruslařských dnů!

Jen velkým nákladem je udržováno, neboť velké peníze stojí odhazování sněhu, který tvořil hradby dva metry vysoké kolem celého kluziště. Mládež dnes většinou lyžuje, neboť kolem B. B. je terain ideální, a tak zbývá bruslení jen málo věrných. Zato hockey dovede těžit z výhody, kterou mu poskytuje trvalý, dobrý led a výsledky S. K. Slavie jsou pozoruhodné.

Průběh krasobruslařských závodů o mistrovství Slovenska byl hladký. Led byl prvotřídní, zásluhou

vrchního dozoru odborníka p. Šeböka, mráz -10° byl hostům trochu nezvyklý a tvrdý led kladl velké požadavky na ostrost bruslí. Ve výhodě byl domácí jezdec ing. Sak, který měl též obecnostvo na své straně. Novinkou byl potlesk publika při povinných evicích, což jsme dosud viděli jen ve Vídni a Berlíně.

Dvě domácí pěkné výkony, sl. Hašková a pí Wintersteinová, podaly pěkné výkony. Je vidět, že pod vedením p. ing. Saka velmi dobře pokračují. Odpoledne chyběla však vojenská kapela — však nám ji p. starosta slíbil propodruhé — radiogramofon selhal a tak při obyčejném gramofonu se jezdilo dost špatně. Obětí byl Dr. Slíva, který nemohl daleko podati svůj klasický výkon, volné jízdy plné rytmu a harmonie

Neradi opouštěli jsme B. B., s těžkým srdcem jsme se loučili s nádherným ledem, který by si zasloužil lepšího využití pořádáním několika mezinárodních závodů a cizí borci by zajisté rádi za příznivých podmínek i na training do B. B. jezdili, kdyby se u nás takovému eldoradu zimních sportů trochu reklamy v cizině věnovalo.

Z ženských lyžařských cviků lyžařské školy Lidy Zemanové.

Cortina: Terení skok.

CH. HABERSBERGEROVA:

Volání hor.

Tragické dobrodružství z Vysokých Taur.

(Pokračování.)

»Právě proto se mýlíte,« opakoval jsem neúprosně. »Nevidíte na ni. A nemůžete také vidět to, co já s mého místa. Má proražený spánek — nepochybně narazila hlavou na skálu. A tratoliště krve je pod ní. Neříkal bych vám tyto hrozné podrobnosti — ale je čas, abyste se rozhodl. Vás mohu zachránit. S bezvládnou mrtvolou je to vyloučeno. Opakuji Vám naposled: odhodte přítěž . . . Jí už nikdo nepomůže a vám se uvolní. Nejste-li zraněn, nějak už se postavíte a já vás pak lanem vytáhnu.«

Mladý muž neodpovídal. Oči jeho zíraly vytřeštěně do prázdna a rty sebou potrhávaly v nervovém rozčilení.

»Moje Blaženka mrtva? To je nemožné!« mluvil přerývaně. »Říkám vám, omdlela pouze. Na spánku může mít škrábnutí, ale mrtva není . . . není . . . Jen kdyby mohla být ošetřena! Hod'te mi lano! Zkuste to! Pro všechno na světě nenechte nás tu zahynouti! Já se vám odměním — dám vám vše, co budete chtít, jen nás zachraňte . . . zachraňte . . .«

Ochraptl docela. Byl jsem zoufalý. Znovu jsem mu domlouval, prosil ho, zapřisahal a dokazoval, že jen jeho mohu zachránit.

»Dojdu tedy pro pomoc,« ustupoval jsem. »Ale nemohu vás klamati — tak dlouho se v téhle poloze sotva udržíte. Ruka vám zemdlí a bez přidržování se skaliska sklouznete po hladkém sněhu dříve či později do propasti. Do naší chaty jsou odsud dvě hodiny; zpět čtyři. To je šest hodin a není jisto, je-li kdo u nás. Stará moje matka by mi ovšem sama nijak neprospěla. Do chaty na Velké Zvonu je ještě mnohem dále —

k jiné chatě není odsud přechodu. Rozhodněte se! Svrhněte přítěž a jste zachráněn. Snad máte nějaké povinnosti, závazky — snad musíte pro někoho žít! Já na příklad nemohu svým životem hazardovati. Mám starou matku, kdopak by se o ni staral, kdybych já tu nebyl!? Musím pro ni žít! Nemohu se svévolně zbavovati života. Rozhodněte se rychle — blíží se soumrak — nemáme mnoho času. Odhodte přítěž. Odhodte se k tomu, jinak nemohu pro vás nic učinit a odejdu.«

»Jste bezcitný sobec, který se třese o svůj bídný život! — Zachraňte nás oba — mne samotného vraceti životu nemusíte. Vystoupil bych jen proto, abych vás zabil . . .«

A nešťastník odvrátil ode mne hlavu.

V houstnoucím šeru stěží již rozeznal jsem obrysy jeho ledé tváře — jen oči se ještě temněly zoufalým odhodláním k smrti.

Napadlo mi, že snad přece v naší chatě najdu někoho, kdo by mi přispěl, i rozhodl jsem se k rychlému sestupu.

Zřícený poznal asi, že odcházím, a jsa již dosti vzdálen zaslechl jsem ještě jednou chraptivě jeho volání. Až do morku se mi zaryl vyčerpaný ten hlas. — — —

Seskakoval jsem, sklouzal, letěl . . .

Když jsem zahlédl s výše naši chatu, neměl jsem již dechu. Musil jsem se zastaviti. A tu jsem poznal podle blikavého světla malé lampičky, jež sotva prořázel okénkem do tmy, že matka je doma samotna — že nikoho u nás není.

Příčný skok.

Foto A. Klopfenstein, Adelboden.

Všechny naděje na záchranu byly vyloučeny.

Pokřičoval jsem se a pomodlil vroucně za ty duše, které v této chvíli snad už obě nepatřily životu.

Černé mraky honily se po nízké obloze a jen asi dvě hvězdy nesmírně jasně svítily ve výkroji čistého nebe. Bylo mi tíživě teskno a vše, co jsem kdy dříve zažil a co mě kdy těšilo, jako by hluboce zapadlo do šedého nejistého pozadí.

Matku jsem znepokojovat nechtěl.

Přišel jsem, trochu pojedl — ale tak málo, že to vzbudilo matčinu pozornost. Zнала dobře ohromný můj hlad, když jsem se vrátil z horské túry.

Vymluvil jsem se na únavu a šel jsem spat.

Ach, to byla noc! Z mraků rozvál se divoký víchř a já jsem v každém jeho stenu slyšel zoufalé volání onoho nešťastníka.

Desetkrát jsem vstal a vyšel ven — desetkrát jsem znovu ulehl, aniž bych usnul.

Za svítání byl jsem odhodlán. Vzal jsem všeliké potřeby a odešel tam, kam mě táhl neodbytný hlas svědomí. Matce jsem neřekl ničeho. Ostatně byla uvyklá mým náhlým odchodům.

Den byl ponurý. Vítr se honil po horách a obzor byl zatažen těžkými mračny.

Stoupání bylo klopotné a velmi znaven dostoupil jsem věřejšího neblahého místa.

Bál jsem pohlédnouti nad propašť.

Pohlédl jsem přece a srdce se mi zastavilo.

Ti dva tam byli ještě!

Nikdo jiný je tedy ještě nenašel, jak jsem se některou chvíli v nitru utěšoval.

Však byl jsem dnes odhodlán ke všemu. I k pozbyti svého života. O matku se Bůh snad postará. Hodím zříčenému lano. Buď je teď zachráním anebo zahynu s nimi.

Zavolal jsem.

Ticho.

Volám znovu.

Nikdo mi neodpovídá. Zříčený se nehýbe.

Klekl jsem na zem a bedlivě pozoroval skupinu.

Ubohá krásná tvářička mrtvé byla již hodně promodralá a mladý muž ležel tu bez hnutí. Uchvátila ho asi těžká mdloba.

Mrtev být nemohl, k tomu nebylo příčiny; poloha jeho byla nezměněna. Jen ruka mu sklesla se skalního výběžku. Ale ležel dosud tak pevně na zádech, že nemohl sklouznouti bez řádění nějakého živlu do propašti.

Jak mu jen pomoci?

Musí se probudit — jinak je má námaha marná.

Házel jsem na něho drobné kamínky.

Ani se nepohnul.

Volal jsem se vsí silou svého hlasu.

Neslyšel.

A byl živ — určitě byl živ. Vždyť jsem dobře vyhleděl slabý oddech jeho hrudi.

Byl živ — ale byl hladov a zemdlen. Byl vysílen ztrnulou polohou svého položení.

A ve výšinách skoro třítisícových mizí životní síla rychleji než na rovině.

Znovu jsem vše obhlédl. Zkoumal jsem, zda bych nemohl k němu slézt a probuditi ho. Nikde tam nebylo však ani místečka, kde by se noha uchytila.

A pak — než bych se k němu dostal, jistě by ho byly utloukly kameny, řítící se při mém sestupu.

Bezradně jsem odcházel do chaty na Velkém Zvonu.

Šel jsem zvolna, nohy se mi pletly únavou.

Nebe se zatáhlo do černa a ledové krupky píchaly mně ostře do očí.

Klopýtal jsem tak mnoho hodin.

Podvečer snáší se na sněhové pláně. . . .

Foto E. Gyger, Adelboden.

Bylo již odpoledne, když jsem vešel do teplé hlučící síně. Byl jsem úplně vyčerpán a musil jsem se napítí silného líhového nápoje, abych byl schopen souvisle promluvit.

Vylíčil jsem přítomným vůdcům i turistům, kteří zde uvázli při náhlé změně povětrnosti, nešťastný tento případ a pro vše na světě je prosil, aby se se mnou ihned vydali k místu neštěstí.

Do bouřlivého počasí, které rozpoutalo všechny své hrůzy, se nikomu nechtělo. Přece však vyšli se mnou dva horáci, odvážní a spolehliví vůdcové známých jmen; však sotva jsme vyšli z chaty — zavalila nás taková závěj sněhová, že v nastalé mlze a divoce rozpoutané vichřici nebylo možno kroku učiniti. Musili jsme se vrátiti.

A příštího dne, kdy počasí se opět vyjasnilo — stanovše nad zbělenou propastí, nenašli jsme již nikoho. Všichni se shodovali v tom, že sněhová smršť, divoká vichřice a lavina kamení zasypaly a rozmetly nešťastníky tak, že po nich jistě nezbylo ani stopy.

Hlavy se sklonily, klobouky a čepice smekly a k nebi stoupala modlitba za ty, kteří zde zahynuli.

Pak bylo místo obhlíženo — rokováno o možnosti záchrany a všichni usoudili, že záchrana možná byla.

A radili, posuzovali i vyličovali, co jsem měl dělati, jak si počínati — co bylo mým právem, co mou povinností.

Lano prý jsem sřícenému hodit měl. Byl by prý se ho pravou rukou chopil a nějak se přece pozvedl. Mrtvou by byl určitě jen levou rukou neudržel a když už by se byla řítila do propasti, pud sebezachování, který je dokázaně mocnější, než všechny ostatní city lidské, byl by přinutil uvolněnou jeho ruku k pevnějšímu zachycení se pomocného lana.

Anebo prý, ve chvíli, kdy mu zabitá vyklouzla z náruče, byl by v úzkosti a bez uvědomnění si svého postavení snažil se i pravou rukou ji zachytiti — lano by pustil a oba by se byli zřítili do hloubi, kdežto já bych prý byl vyvázl bez pohromy a měl alespoň určité vědomí vykonané povinnosti.

Mluvili všichni najednou, přeli se, rozčilovali se a v mé hlavě bouřil zatím neproniknutelný chaos, z jehož spleti zaznívalo v utrýzněnou mou duši chraptivé zoufalé volání.

A co horšího — z cizí země přijeli příbuzní zabitých, vyptávali se, pátrali a konečně povolali mě k soudu, abych se zodpovídal z nedodržení své vůdcovské přísahy.

Ničeho mi nedokázali — znalci uznali, že záchrana byla téměř nemožná.

Neodsoudili mě, ale když jsem se vrátil, jakoby mě ostatní neznali.

Přestali k nám choditi, nikdo si mne nevěšmal, i má drahá Lízinka, na neustálé domluvy svého otce, ode mne se odvrátila.

Tato neblahá příhoda zkazila úplně mou dobrou pověst a zničila mou existenci.

Obstarávám matce nepatrné hospodářství — hlídám kozy — řezám hole — ale dolů nechodím.

A nejhorší, pane můj, je to volání. Já ho slyším všude, já se toho už nikdy nezbavím. Uvidíte — špatně to se mnou skončí. —«

Hlas se mu zatřásl, prolomil a v hasnoucím zámkmitu ohně zaleskly se v plachých jeho očích velké slzy.

Jeho vypravování mě značně rozrušilo. Nemohl jsem se dlouho zbaviti tísnivého dojmu nešťastné příhody.

Adelboden: na Allenském potoce.

Foto A. Klopfenstein, Adelboden.

Teprve po chvíli jal jsem se ho těšiti.

»Zapomeňte na to. Nepřevalujte to stále ve své mysli. Odejděte odtud. Pracujte... Anebo chodte sem co nejčastěji, naučte se zhostejnět k těmto místům; nevzpomínejte... Jste vinen jen zdánlivě — skutečně nikoliv.«

Bylo pozdě. Pokusil jsem se usnouti. Obával jsem se, že se mi to rozrušením nepodaří. Ale byl jsem příliš unaven a zakrátko klesl jsem v hluboké bezvědomí zdravého spánku — — — — —

Když mě probudil nepříjemný vtíravý pocit chladna, světlý pruh oblohy na východě věstil již brzký příchod nového dne.

Hans ležel schoulen nedaleko mě, ale nespál. Jeho otevřené oči unikaly kamsi do dále. Ale neviděly jistě ničeho — byly obráceny příliš do sebe a jako by zkaleny neodbytností ulkvělého obrazu, v kterém se ztrácela všechna jejich zraková schopnost.

Teprve, když jsem promluvil, pohnula se jeho tvář mimovolně ke mně a on si uvědomil skutečnost.

Rozdělal oheň, uvařili jsme kakao z kondensovaného mléka, pojedli suchary a chystali se k odchodu.

Pátral jsem starostlivě očima po obzoru.

Nepronikly ostatně daleko. Bílá vlhká mlha zahalovala celé okolí. Velký Zvon jako by navždy zmizel za neproniknutelnou oponou. Běl sněhu a ledu splyvala v jedno s bělí hustého mlhového závoje, i s bělí, nad námi visící oblohy.

Zima mě trýznila nesmírně.

Ač upjat po uši, zachvíval jsem se každým nervem v tom studivém vnikajícím vlhku, jaké rdousí člověka za příliš ranního svítání.

Byl bych se tak rád rozběhl po bílých, v mlze se ztrácejících pláních neporušeného sněhu, by se mé

údy proudící krví poněkud zahřály. Však bylo nutno opatrně stoupati neb slézati za Hansem a každým krokem bedlivě zkoumati pevnost půdy.

Vyslovil jsem pochybnost, hodí-li se dnešní nejistý den k obtížnému výstupu k nejvyšším vrcholům — ale mladý vůdce ani neodpověděl.

Teprve po chvíli zahučel: »Přijde-li vítr, rozfouká mlhu a bude pak nejkrásnější den.«

A vítr skutečně přišel. Vlastně přilétl — přihočel. Rozlétl se po horských hřbetech, obtančil skaliska, rozjásal se na pláních, hvízdal nám do uší, opíral se do zad a divoce se s námi rval, když jsme chtěli jíti proti němu.

Náš postup byl velice obtížný. Věděl jsem, že jsme se několikrát otočili, zabočili, vybočili; nebyl bych však nikterak dovedl určití směr naší cesty.

Kompasu jsem se zúmyslně netázal, spolehl jsem se úplně na vůdce.

Vystoupili jsme na prostornou, daleko rozběhlou pláň, většinou sněhu zbavenou.

Chůze stala se pohodlnější i mohl jsem se poněkud rozhlédnouti.

Opravdu! Hučící vítr mlhu roztrhával, jak divoká saň princeznu bílou.

Mraky se sice po obloze i po horách divoce honily, však místy na nás s hůry shlédal i kouteček modrého nebe.

Nyní jsem věděl určitě: nastane takový nádherný horský den, kdy téměř do samého poledne nakypřené oblačné podušky přes horské hřebeny se převahují — zatím, co v údolí je už úplně slunečno. Po poledni mraky buď odplují, nebo vystoupí do výše a okouzlenému turistovi rozevře se celý široký a daleký, neuvěřitelně jasný obzor.

(Dokončení.)

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

LISTOPAD 1930.

ČÍSLO 1.

XX. výročí časopisu Zimní Sport.

Letošním ročníkem našeho časopisu Zimní Sport vstupujeme do jubilejního ročníku dvacátého. Ohlédneme-li se trochu zpět a vzpomeneme si z jakého malého takřka osmerkového sešitu, jež zván byl „Věstník Svazu Lyžařů,“ náš časopis vzrůstal, jistě při pohledu na dnešní jeho vzhled i obsah, jak slovesný, tak i obrázkový, musíme vysloviti obdiv nad tím, jak časopis každoročně stoupal až dosáhl dnešní mety. Všichni ti redaktoři, administrátoři, přispívatelé a pod. měli jen jedno na zřeteli a sice, aby časopis byl co nejlepší, aby byl spojkou mezi Svazem a jeho členstvem a aby byl na venek hodnotným reprezentantem našeho ústředí. A dnes náš časopis jistě může se směle postavit mezi nejlepší sportovní časopisy a svojí výpravou a obrázky mezi nejlepší obrázkové revue.

K letošnímu XX. jubileu nic jiného si nepřejeme, než aby všichni lyžaři ve Svazu Lyžařů organizovaní pokládali za svoji morální povinnost státi se odběrateli Zimního Sportu, a abychom měli co nejvíce přispívatelů a pak jistě směle můžeme všem našim čtenářům přislíbiti, že budou našim časopisem Zimní Sport spokojeni.

Vydavatelstvo.

Zprávy Svazu lyžařů.

Agenda pracovního a správního výboru v době od ukončení XIX. ročníku.

V. schůze prac. výboru 7. května. Usneseno gratulovati telegraficky prof. Dr. Braunerovi k 75letému jubileu.

Jednáno o společné akci s ostatními Svazy zimních sportů ve věci subvencí. Dr. Pečírka sděluje, že předběžně již jednal s p. min. radou Kovářem. Vypracuje se rozpočet výloh Svazu na rok 1930—31. Jednáno se zástupci hockeye a bruslení ve věci pořádání společného týdne v Tatrách, na Šumavě neb Krkonoších. Předseda svolá schůzi delegátů.

Mezinár. tajemník referuje o dodatečném vyúčtování výloh D. S. V. na Štrbském plese. Poláci navrhuji společnou schůzku zájmovou na podzim v Krakově neb Mor. Ostravě. Jednáno o přípravách pro Lake Placid. Dr. Čipera a N. Lang postarají se o články o našem lyžařství v amerických listech. Inž. Macháček podává referát o společných zájmových jednáních s K. Č. S. T. a Čs. obcí sokolskou.

Předseda T. O. navrhuje svolání stavební komise na

4. V. 1930. Schváleno uspořádání kursů lehké atletiky a letních příprav závodníků ve všech župách za vedení Leoše Stehlíka. Dopravní referent referuje o svolání správní rady železnic, kamž bude zván i zástupce Svazu.

Zpráva jednatele. Sněhařům povolena subvence 80% člen. příspěvku. Totéž Láz. spolku Č. Kubice. 75% lyž. klubu Liberec, 90% Buchar. klubu Nový Svět. Zamítnuta žádost L. K. Brno o příspěvek na fond Schwarzerův. Čs. výboru olympickému zaslána bude žádost o vyměření paušální daně z hlavy. Předseda Dr. Pečírka děkuje redaktorům za vydání XIX. ročníku časopisu Zimní sport, velice pěkného.

Schůze prac. výboru 5. června. Usneseno povoliti kanceláři jednoduchou frekvenci do 30. července. Úředníku Krajíčkovi zvýšeno služné na Kč 700. Podána zpráva o opravách na můstku ve Vys. Tatrách. V Harrachově bude přikročeno k stavbě nového můstku. Jednáno o opatření místa závod. Bímovi. Dne 10. V. konána společná zájmová schůzka s Čs. obcí sokolskou. Ministerstvo obchodu znamuje povolení subvence 10.000 Kč. Ředit. stát. lesů a statků zasilá návrh smlouvy na nájem místa pro

chatu v Mlýnické dolině. Č. K. S. Ski v Jilemnici povoleno Kč 1000 k úhradě výdajů na mistrovství R. Č. S. v roce 1930.

VI. schůze prac. výboru 16. července 1930. Pokladník Jirků a účetní Skrbek podávají obsírnou zprávu bilanční. Jednáno znovu ve věci získání subvencí. Jednáno podrobně o projektu stavby chaty v Mlýnici. Ze Svazu lyžařů vystupuje Čs. obec junáků volnosti Praha. Škrtnuti: S. K. Železný Brod, S. K. Frenštát p. Radhošť. T. j. Sokol Strašnice hlásí své vystoupení. Ministerstvo obchodu sděluje, že H. D. W. bude vystupovati v zahraničí vždy pod čsl. vlajkou a po dohodě se Svazem. Bucharovu T. L. K. Nový Svět povolena sleva člen. příspěvku pro sezonu 1930 až 1931. Dne 1. července 1930 konána komise ohledně můstku v Harrachově. Místo shledáno vhodné. Rozpočet na stavbu činí 50.000 Kč a se stavbou bude počato ihned.

VII. schůze pracovního výboru 24. září 1930. Věnována posmrtná vzpomínka zesnulému místopředsedovi Svazu Dr. Hubáčkovi. Usneseno, aby redakce založila fotografický archiv a s ministerstvem železnic bude projednáno zvěšování fotografií pro propagační účely. Dr. Brauner referuje o exposici Svazu na P. V. V. Schválen náklad 1000—1200 Kč. Za člena přijata T. J. Sokol Praha IX., Prosek. Doporučena žádost min. obchodu o subvenci na stavbu můstku Podkarpatské župy a S. K. Užhorod. Ministerstvo obchodu povoluje Svazu subvencí 8000 Kč na kancelář.

Usneseno konati valnou hromadu ve dnech 7., 8. a 9. listopadu a lyžařský čaj dne 20. listopadu. Kongres bobsleighové federace koná se 10.—11. II. 1931 v Mořici. S. H. S. hradí na závodech na Bledu 29. I.—3. II. byt 5 zá-

vodníkům a 2 delegátům. Závody F. I. S. konají se 13. až 16. II. v Oberhofu a závod ve sjezdu 19.—22. II. v Mürren. Správa lázní poskytne 20 závodníkům pensi à 10 Frs denně. Tatranský můstek bude předán do správy Slovenské župě. Do Oberhofu v Německu bude vyslána komise k prohlídce terénu: Jarolímek, Komárek, Moser, Finger. Vypracovány plány celé řady můstků, též pro můstek ve Volovci. Svazový běh koná se 12. X. Zimní sport přispěje na režii Svazu 12.000 Kč. Schválena nová smlouva s redaktory časopisu Zimní sport a změny jednacího řádu vydavatelstva.

VIII. schůze pracovního výboru 22. října 1930. Vypracovány směrnice jednání s Čs. obcí sokolskou. Splnomocněncem pro jednání zvolen Dr. Moser. Přítomen bude vždy zástupce T. O. Podána zpráva o pokračování ve stavbě můstku v Harrachově a referát o přespolním běhu. Přijat za člena Lyžařský klub Praha VII., vystupuje Klub čs. tennistů v Jáchymově. S. K. Trutnovu povolena 80% sleva příspěvků pro rok 1930/31. Norge Ski-forbund zasílá startovní povolení K. Koberstadovi. Usneseno vyplatiti župám příslušné podíly člen. příspěvku.

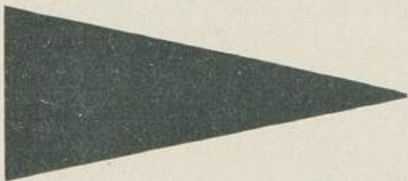
IX. schůze prac. výboru 4. listopadu 1930. H. D. W. předkládá několik návrhů o společných akcích o výchovu školní mládeže. Polský Zwiazek Narciarski nabízí společnou schůzku na 16. XI. v Č. Těšíně. Francouzská federace zve na závody. Schůzka s H. D. W. bude svolána po valné hromadě. Projednána obsáhlá korespondence s kluby. Vydavatelstvo »Z. sportu« půjčuje Kč 15.000 na stavbu můstku v Harrachově. Podána zpráva o zájezdu do Oberhofu. Výnos čaje případně dorosteneckému a závodnímu fondu. Jednáno o směrnících pro kandidátní listinu

**ZIMNÍ NÁDHERU NAŠICH HOR
ZACHYTÍTE POUZE NA**

F O M A

**IZO - OPUS 23°
ANTISOLAR 18°**

D Á M S K É A P Á N S K É L Y Ž A Ř S K É D R E S Y
podle míry

J. EISELT, PRAHA I

Národní třída 37.

Telefon 286-61

Lyžařský modrý, hnědý Gabardin BURBERRY-BURELLA
BURBERRY-SOLGARDINE
BURBERRY-GABARDINE

pro správní výbor v roce 1930/31. Časopis »Zimní sport« byl Svazem bruslařů jmenován oficiálním orgánem. Navrženo přijati do kanceláře ještě jednu sílu.

Schůze správ. výboru dne 7. listopadu 1930. Dr. Moser referuje, že 16. XI. koná se v M. Ostravě schůzka delegátů Svazu lyžařů a Polského Zwiazku Nareinarského. Bude pojednáno o akutních otázkách obou ústředí. Schůzka s H. D. W. bude po valné hromadě. Česká obec sokolská sděluje dopisem, že i pro letošní správní rok zůstane ohledně vzájemných styků status quo. Dr. Fischer oznamuje, že v příštím roce 1932 pořádána budou v Československu akademická mistrovství světa včetně bobsleighu. Schválen jednohlasně náklad na výstavbu můstku v Harrachově 70.000 Kč. Techn. odboru odkázán námět ke zřízení »Memorialu Dra Hubáčka«. Do Svazu lyžařů přijaty: T. J. Sokol Prosek, Lyž klub Praha VII., Všestudentský střel. klub v Praze. Ministerstvo železnic dosud nerozhodlo o povolení relací pro letošní zimu. Návrh Dr. Braunera, aby Svaz vzal opět do prodeje relační listky, přijat. Komárek urguje intervenci ve věci tarifních slev pro vozidla bobsleighová. Situace pro slevy není příznivá. Vzata na vědomí příznivá zpráva revisorů. Sestavena kandidátní listina pro valnou hromadu.

XIII. schůze techn. odboru Svazu lyžařů, konaná dne 7. května za předsednictví arch. Jarolímka a přítomnosti 11 členů výboru.

Předseda referuje o velikonočních závodech na Štrbském Plese, které trpěly nedostatkem sněhu, takže závod ve skoku na lyžích o tatranský pohár se nekonal, zato závod ve sjezdu konaný v Mengušovské dolině byl pořádán s úspěchem. — Na návrh dr. Fingra zakoupen bude putovní pohár pro Vys. Sport. — Schválen návrh na mistrovské diplomy. — Ježto vzdor několika urgencím nezaslali svá data, byli ze seznamu cvičitelů škrtnuti tito pánové: Černý, S. K. Plzeň, Laci- na, K. T. L., Nebednář, Sokol Pražský, Novák, K. T. L., Pavlas, L. K. Mor. Ostrava, Pietsch, K. T. L., Ritter, Č. s. pro z. sporty, Spinka, K. T. L., Valha, S. K. Turnov a Zakravský, Č. S. K. Pardubice. — Přestup Ot. Německého z S. K. Sl. do S. K. Nové Město n. M. se schvaluje.

XIV. schůze T. O., konaná 11. června za předsednictví arch. Jarolímka a 13 členů. T. O. usnesl se jednohlasně, aby škpt. Frgal byl jmenován cvičitelem svazovým h. c. pro své vynikající technické teoretické i praktické znalosti jízdy na lyžích. — Přestup Josefa Německého z S. K. Slavia do S. K. Nové Město n. M. schválen. — Cizinecký Svaz žádá o oznámení lyžařských podniků do měsíce října, aby mohl jich propagačně využít. — Závodník Růžinský, S. K. Vysoké Tatry, byl přeřazen do I. třídy. — Všem klubům, jichž členové při mistrovských závodech na

Štrbském Plese umístili se v mistrovství klubů s počtem bodů nad 1200, budou zaslány diplomy. — Stanoven zhruba rozpočet pro lyžařské podniky příští sezony. — Schváleno, aby přespolní svazový běh byl zadán k uspořádání západočeské župě S. L.

XV. schůze T. O. konala se dne 13. srpna za předsednictví arch. Jarolímka a 10 členů. Jarolímek referuje o komisionálním jednání, jež konáno bylo 1. a 10. července v Harachově za účelem schválení o rozměření nového místa pro nový můstek pro skok na lyžích. Na výstavbu můstku povolil ústřední výbor 30.000 Kč a se stavbou počne se v nejbližší době. Pokud se týče Jarolímka, byl tento částečně fermezí natřen, nutné jest však ještě jeho zakotvení lany a menší opory na nájezdu. Usneseno, aby Jarolímkův můstek byl předán do ochrany a správy Slovenské župě S. L. — Dále jednáno o projektu tatranské chaty v údolí Mlýnice. — M. N. O. svolává na den 10. září schůzi, na níž má být projednáno názvosloví horolezecké. Za T. O. delegován dr. Brauner. — T. O. se usnesl, aby doporučeno bylo ústřednímu výboru, aby obelány byly mezinárodní závody F. I. S., jež konati se budou v Oberhofu v Německu.

XVI. schůze T. O. konala se dne 10. září za předsednictví arch. Jarolímka a účasti 13 členů. Usneseno zaslati všem závodníkům leták o přípravě k nastávající sezoně. Dr. Procházka vypracuje pro případ nehody seznam všech míst v Krkonoších, kde bude uložen materiál pro prvou pomoc. Místa tato budou po pevném jich stanovení uveřejněna v Zimním sportu a seznamy pak jich budou vyvěšeny ve všech boudách. — Výbor pro pořádání I. středoškolských studentských závodů lyžařských oznamuje, že

tyto budou pořádány v pololetních prázdninách, t. j. 1. a 2. února 1931 v Jilemnici a žádá, aby tyto závody mohly býti pořádány pod vlajkou Svazu lyžařů a termín pak zanesen do terminové listiny. Schváleno. — Usneseno, aby mistrovství RČS se konalo ve dnech 22. až 25. ledna 1931 v Jilemnici, případně pak při nedostatku sněhu bude mistrovství přeloženo do Nového Světa. Výše uvedený termín nutno za každých okolností zachovati. Na návrh Krňoulův usnesl se

Technický odbor, aby všichni startující při přespolním běhu svazovém v Nové Huti u Plzně běželi s lyžařskými holemi. — Po zprávě o krádeži v sekretariátu Svazu lyžařů bylo usneseno, zakoupiti nové stopky a ukradené části putovních cen Synáčkova memoriálu a poháru kongresového můstku pak dáti přidělati. — Usneseno konati den před valnou hromadou Svazu lyžařů opět sjezd cvičitelů a náčelníků.

XVII. schůze T. O. konala se dne 1. října za předsednictví arch. Jarolímka a účasti 17 členů. Nejprve pojedná-

F W A C H T L

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

Zvláštní oddělení pro amatérskou kinematografii. Vytváření, kopírování, zvětšování amatérských snímků během 6—8 pracovních hodin.

Ceníky 1930 zdarma a franco.

vány záležitosti lyžařské chaty v Mlýnici a konstatováno po zprávě arch. Koutského, že rozpočet na ni by činil ca 850.000 Kč včetně vnitřního zařízení. Kursy svazové pro nováčky konati se budou ve dnech vánočních, cvičitele určí T. O. a výlohy hraditi bude Svaz. Kursy konati se budou na těchto místech: Nový svět, Spindlerův Mlýn, Želnavá, Radhošť, Štrbské Pleso, N. Město n. Mor., Vysoké n. Jiz., Jilemnice, Pec, Špičák, Janské Lázně, Pláně pod Ještěm a Benecko. Poplatky pro 3denní kurs: Zápisné členové organisovaní 5 Kč, nečlenové 10 Kč; za kurs členové org. 20 Kč, neorg. 40 Kč. Složení dodatečných zkoušek nepřezkoušených soudců nutno učiniti do posledního termínu, t. j. 30. listopadu 1930. — Škpt. Frgal skládá funkci spojky s vojskem, ježto odchází z M. N. O. a zůstává jako referent styku s vojskem pouze dr. O. Brauner. — Na konec schůze pojednáváno obtíže zřízení registračního a usneseno setrvati prozatím na schváleném dosavadním registračním řádu. — Příští schůze T. O. bude svolána do Nového Světa na den 19. října a po schůzi bude společně prohlédnuto místo nového kongresového můstku. — Návrh na zřízení samostatného cvičitelského odboru předán byl ke zpracování 6členné komisi, jež elaborát přinese do příští schůze T. O. v Praze.

XVIII. schůze T. O. konala se dne 14. října v Novém Světě. Přítomno 9 členů T. O. a 6 hostů. Projednán stručně nový návrh cvičitelského sboru a potom předán ke konečnému zpracování určené k tomu účelu komisi. Po schůzi konána prohlídka stavby nového kongresového můstku, jehož práce budou skončeny asi 10. listopadu i s výstavbou nájezdu a tribuny pro soudce.

XIX. schůze T. O. konána za předsednictví arch. Jarolíma dne 22. října v Praze. Probrány záležitosti chaty v Mlýnici a jednáno o subvencích. Referát o přespolním běhu svazovém schválen. Běh s lyžařskými holemi se osvědčil a závodníkům se zamlouval. Zprávy o tomto běhu nebyly v tisku vinou odbočky Č. T. K. v Plzni, již byly včas předány. Jednáno o pořadu schůze náčelníků, cvičitelů a soudců a nastalé některé změny pořadu schváleny. Ing. Macháček hlásí, že dodatečné zkoušky soudcovské složili: C. Jelínek, Dr. Brauner, Dr. Šolc a Schrabal. Referent pojišťovací žádá, aby závodníci byli vždy správně a včas pojištěni.

Sjezd náčelníků žup, klubů, cvičitelů a soudců konán byl v předvečer valné hromady 8. listopadu v sále Měšťanské besedy za ohromné účasti a zájmu. Dostavilo se 168 účastníků. Sjezd zahájen předsedou T. O. Jarolímkem, načež podal zprávu o mezinárodní situaci Dr. Moser, o organisaci první pomoci v horách Dr. Procházka, o organisaci cvičitelů v klubech a župách místopředseda T. O. Ivan Komárek, o novinkách v lyžařské výzbroji s ukázkami Krňoul, o orientaci v horách a čtení map škpt. Hlávka a o doplňcích k závodnímu řádu Macháček. Volná debata pak se rozproudívší ukázala mnoho zdravého zájmu o vývoj technické stránky lyžařství a zúčastnili se jí zejména známí naši prvotřídní závodníci. S potěšením uvítali jsme tam také mezi námi opět uzdraveného mistra Bima.

J. K.

Recherční zájezd členů T. O. Svazu lyžařů v durýnském Oberhofu. Jak na jiném místě našeho listu se dočtete, konají se ve dnech 13. až 16. února mezinárodní lyžařské závody F. I. S. Německo vrhne zde jistě do boje spoustu svých nejlepších sil, aby uchvátilo alespoň střeoevropský primát, ne-li všechno a bude mít

mužstvo Československa tam vyslané tuhý boj o dobré umístění. Třeba se důkladně připravit. V těchto intencích rozhodli se čtyři členové T. O. již nyní shlédnouti dějiště příštích zápasů, vyšetřiti terén a můstek, aby podle toho mohl se řídití přípravný training mužstva doma a shlédnouti ubytovací poměry. Výpravu, uspořádanou ve dnech 26., 27. a 28. října, vedl a ve svém osobně skvěle řízeném autu vezl předseda T. O., arch. Jarolímek, a zúčastnili se jí místopředseda T. O. Komárek, mezinár. tajemník Dr. Moser a Dr. Finger. Výprava urazila tam a zpět autem přes 900 km, jela v noci za silných mlh nekonečně dlouhými durýnskými lesy přes nejvyšší horský průsmyk zvaný Schmike, neboť údolní cesty byly uzavřeny pro přestavbu. Terén sám je mírně zvlněný, našim Orlickým horám neb Šumavě podobný, hlubokými lesy zalesněný kraj pnoucí se as do 1000 m nadmořské výšky. Tedy terén pro naše hochy velmi obvyklý. Můstek, který se staví bezprostředně v Oberhofu, je skvělých rozměrů s rozsáhlými tribunami a byl Jarolímkem přesně změřen. Skoky do 60 m jsou pravděpodobné. Výpravu uvítal předseda místního klubu a propagátor golfu v Oberhofu p. Henkl, shlédnuta též dráha pro bobsleigh a golfové hřiště. O všem přinese »Zimní sport« v některém z příštích čísel ještě před meetingem F. I. S. podrobný článek s obrázky. Zpět přijela výprava přes Rudohoří již sněhovými závějemi, kde zhotoveno několik zdařilých snímků.

I. K.

NAŠIM ČTENÁŘŮM!

1. *Oficiální časopis Svazový, jehož 1. číslo jubilejního ročníku XX. máte v ruce, vycházeti bude v témže formátu jako loňského roku. Předplatné za celý ročník, t. j. 10 čísel jest Kč 35.—.*

2. *Nebuďte jenom odběrateli našeho listu, staňte se i našimi přáteli. Žádejte náš list v kavárnách, čítárnách i v boudách, které navštěvujete; doporučujte náš list svým přátelům a známým. Staňte se i našimi přispívajícími. Články i obrázky v časopise uveřejněné redakce honoruje.*

3. *Potřebujete-li lyžařské potřeby nebo hledáte-li, kam máte jeti na hory, prohlédněte si nejprve naše inseráty. Podporujte firmy u nás inserující a při nákupech odvolejte se na náš list. Budete jistě všude dobře obslouženi a spokojeni. Získávejte nám nové inseráty.*

4. *Nehněvejte se na nás, nedojde-li Vám číslo časopisu, ale ihned reklamujte. Reklamace nemusíte frankovati, poznamenejte jen na obálku »reklamace«. Nehněvejte se také na nás, nevíme-li, že jste změnilí bydliště, ale oznamte nám ihned každou změnu adresy.*

5. *Čím časopis má větší počet odběratelů, tím také může býti jeho obsah lepší.*

REDAKCE při zahájení nového ročníku znova upozorňuje, že o podnicích a závodech klubů a žup uveřejňuje jen ty zprávy, které jí byly přímo zaslány (neotiskuje tedy zprávy toho druhu otištěné v denních listech). Ve zprávách o činnosti klubů, o schůzích a valných hromadách, pokud byly redakci zaslány, neuveřejňuje redakce takové místo, jež by mohlo býti základem nějaké polemiky, ať jakékoliv. Zprávy klubů a žup uveřejní redakce jen ty, jež jí budou úředně zaslány.

Naše rovy.

JUDr. Gustav Hubáček

zemřel 26. srpna 1930 v 37. roce svého věku.

Jak bolestně dotkla se celé československé veřejnosti v Bratislavě krutá zpráva o úmrtí dr. Gustava Hubáčka, který, jako bleskem sražen, náhle skonal. Lékaři marně nasazovali vše, aby zachránili, či aspoň prodloužili život tohoto šlechetného a obětavého muže, s nímž spjato bylo tolik krásného ve sportovním snažení mladého Slovenska.

Dr. Gustav Hubáček byl všestranným sportovcem jak po stránce výkonné, tak i administrativní, avšak k lyžařskému sportu lnul nejvíce a jmenovitě od dob svého působení na Slovensku, v blízkosti tolika krásných hor, zvláště Vysokých Tater, jsa unesen krásou jejich bílých velikánů a radostným pohybem na zdravém vzduchu. Jemu přísluší hlavní podíl na založení Skiklubu Bratislava v hlavním městě Slovenska, v němž dovedl ku prospěchu věci soustřediti i jinonárodní živly zde žijící a tak za nedlouho Skiklub Bratislava stává se svojí početností i významem vedoucím na Slovensku. Na jeho podnět došlo pak i k utvoření slovenské lyžařské župy, které jako člen výboru byl stálým delegátem ve Svazu lyžařů RČS. a v minulém roce pro zásluhy o povznesení slov. lyžařského sportu zvolen za místopředsedu Svazu lyžařů.

Bolestná a zarmucující zvěst pro nás všechny, kteří jsme ho znali a s ním po leta pracovali. Ještě kolik vznešených úkolů na poli sportovním skrýval ve svém předobřím srdci, které tak náhle dotlouklo. Ani tehdy, když stáli jsme zlomeni nad jeho rakví, nechťelo se nám věřiti té strašlivé skutečnosti, že onen předražený druh, který do nedávna kypěl mladickým zdravím a sportmanskou svěžestí — odešel na vždy.

Ztratili jsme v něm svého nadšeného, nezištného a oddaného vůdce, kamaráda i spolupracovníka. Vděčná a trvalá pamět bude žít v našich srdcích! — Čest jeho památce!

Jan Soukup,

bývalý dlouholetý pokladník Svazu lyžařů republiky Čsl., podlehl dne 17. června 1930 těžké srdeční chorobě. Bývalý náš finanční ministr, který tak svědomitě o pokladnu svazovou se staral, byl členem Č. S. K. Vysoké n. Jiz., za kterýžto klub byl drahý čas ve výboru Svazu. Soukup byl rodákem z Podkrkonoší, studoval v Hradci Králové a po maturitě stal se učitelem na Jilemnicku, kdež nejdéle pak

působil ve Vysokém n. Jiz. Pak byl přeložen do Prahy, kdež vyučoval v Libni a na Hradčanech a konečně stal se ředitelem měšťanské školy v Hrdlořezích. Soukup byl nejen svědomitým učitelem, nýbrž i horlivým pracovníkem ať již to bylo ve Svazu lyžařů, v Sokole neb v Klubu turistů. — Soukup byl vždy ve Svazu pro svoji milou a konciliantní povahu oblíben a všichni, kdo ho znali, jistě zachovají mu srdečnou vzpomínku.

Za Václavem Fikejsem.

Dne 29. května 1930 zemřel dlouholetý člen výboru Svazu lyžařů, známý lyžařský pracovník a svazový soudce, prof. Václav Fikejs, raněn byv mrtvicí na školském výletě v Jeseníkách. Byl zakládajícím členem lyž. spolku »Sněhaři« v Domažlicích a propagátorem zimní Šumavy. Ve Svazu lyžařů pracoval jako paedagog hlavně v otázkách dorosteneckých a byl po dlouhá léta dorosteneckým referentem Svazu nejprve v Technickém Odboru, později samostatným referentem dorostu ve Správním výboru. Byl to tichý, seriosní, přímý a upřímný kamarád neobyčejné dobroty srdce a skromnosti. Turistiku a lyžařství nade vše miloval. Čest jeho památce.

Zábavný koutek.

Jaké to bude.

Dělíte se — Vy, kteří čtete tento list i Vy, kteří jej nečtete — rozhodně na dva tábory. Nemám, aby bylo ihned jasno, na myslí rozdělení podle pohlaví, ačkoliv i tohle kritérium má v lyžařině svoji ohromnou důležitost. Ale o tom až později. Také nemám na myslí staré kozáky na jedné a očekáváním neznámých požitků se třesoucí kandidáty lyžařství na druhé straně, nýbrž všechno dohromady. A přece jste rozdělení na dva tábory, druhy, třídy, směry, cokoli chcete. Mám na myslí jedny, kteří vědí, co je čeká a druhé — nenapravitelné optimisty — kteří věří, že právě v této zimě trhnou to, co se jim dosud nepovedlo. Ti první jsou rozumní. Vědí, co je čeká — totiž: neočekávají ničeho. To je právě a jediné stanovisko, plod lyžařské moudrosti.

Při všech diferencích, jimiž se různí od sebe zimy, nemůže dojíti pravý lyžařský bonvivant k jinému závěru, než k tomu, že to je vždycky stejné. Zahod'te

prání, zahod'te iluze, zahod'te očekávání. Jste-li z toho prvního tábora, pohrdejte druhým. Vaše lyžařská zima bude ztrávena na nádražích, ve vlacích, v hotelích, boudách, hospodách, nad stoly s řízkou, svičkovou a vepřovou a více méně druhotřídním pivem, kartami a popelníčkem s ostatky po doutníku a cigaretě, v postelích (ha!) rozhodně horších té doma, v dresu a botách, jež právě tak rádi svléknete, jak jste je oblékli — a konečně i na sněhu, jehož bude více, či méně, jež bude mokrá, prachová nebo zmrzlá, jež bude ležeti v slunci, či mlze, teploučku, či mrazu, což je všechno jedno. — Ne. Neklejte! Jako by to opravdu nebylo jedno, jako byste nejeli, jako byste se nedřeli po tom tvrdém ledu právě tak, jako byste si »nelibentili« ve veleprašanu, obzvláště pak v jeho pohádkové specialitě, t. zv. »veleprašanu« Sv. Otce Komárka, o čemž jednou pojednání samostatné.

Jste-li upřímní k svému svědomí, buďte upřímní i k veřejnosti. Je Vám to vskutku jedno! Zima jako zima. Přibližně titíž lidé, když ne osobně, tedy jistě

LEVNÝ KVALITNÍ TURISTICKÝ VOSK V NOVÉM ORIGINÁLNÍM BALENÍ.

Použitím Velox Universalu se jízda na lyžích v každém případě usnadní.

VELOX
Kč 5.— 0.10 kg

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

UNIVERSAL

V tenké vrstvě nanesen působí klouzavě, v silné jako vosk stoupací.

Lyžaři!

Dbejte na svoji bezpečnost!

Jedině americká lyžařská svítilna

EVEREADY

č. 2699 Vás uchrání před možným úrazem neb zblouděním při nočních túrách.

Přesvědčte se!

Po učiněných zkouškách svítilna jest doporučena Svazem lyžařů RČS.

Cena kompletní svítilny Kč 160.-

Vrhá světlo na 300 stop.

Vydrží až půl roku svítit.

Dodává

výhradně

speciální závod

JAN HORN, PRAHA

II., Žitná čis. 8, palác YWCA

co do druhu, přibližně tytéž rozmary počasí, tytéž řeči a poměrně i tytéž — »prachy«. Tohle poslední je totiž odvislo od Vašeho zájmu a já to za vás řeknu, myslíte-li si, že to je nad meze dobrého tónu, žádat to od Vás: jezdíte-li celou zimu na jednu jedinou boudu jen proto, že tam jezdí (řekněme z důvodů pohodlí) to prima děvče, nebo ona rozumná panička, přijde to asi na jednu peníze, tak jako byste se vydávali za nejspíšým dobrodružstvím méně přísně místo svých operací.

Podívejte se na Jílka (to, prosím, není v žádné souvislosti a proto tedy i nový odstavec). To je sice známý bohatec, ale pro thesi, kterou zde přibíjím, je to bez významu. Ten sáhne na začátku sezony do kasy, prelinuje určitou částku a je lhostejno, kde ji utratí. Zbude-li něco, když sníh už všude sleze, přisadí to k podobné částce letní a potuluje se místo po své rodné Krabatíně se svým novým (prosím) vozem po žhavém Španělsku.

Tohle je tedy nejspolehlivější měřítko Vašich zimních rozkoší. Nevíte-li, co jste utratili letos a co loni a co před tím, nedomnívejte se, že se můžete dopracovat k onomu klidnému stanovisku vysoké lyžařské

filosofie, měřící na peněžním měřítku svůj celozimní výkon. Je to trochu paradoxní, ale to nevádí. Na vyšší částky samozřejmě nezáleží. Mohou to být tisícovky, právě jako stovky. Záleží na srovnání — na statistice, chcete-li mermomocí slyšet to slovo. Možnosti dedukcí jsou pak strašně bohaté. Na př.: vstupovali-li jste do prvního »sportáku« bez znalostí »kverasu« a končíte-li sezonu tím, že jím přeskakujete každý smrček, znamená to rozhodně něco jiného, než když jste se při stejně vysoké částce, jako byla loňská, letos na jaře oženili. Proč ty »kverasy« děláte pak v prvé zimě manželství — to už rozbírat nebudu.

Abych neutekl příliš daleko. Odpovím — aby z toho měli také něco ti z optimistického tábora — na otázku, jaká bude letos Vaše lyžařská zima. Těmito odpověďmi si už mnoho lidí pošramotilo svoji pracně získanou reputaci. Já se té odpovědi odvažuji docela bez rizika. Bude rozhodně taková: Jednoho mizerného odpoledne uvidíte někoho v tramvaji s lyžema, na přední plošině, podle předpisu. Uklidníte své zděšení zvědavým vyšetřením, že je oděn bezvadným civilem. Je to moudrý člověk, rafinovaně si prodlužuje rozkoš příprav. Za tři neděle nato překvapí Vás pohotová ČTK

PRO ZVÝŠENÍ
KLOUZAVOSTI

VELOX

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

MIX

Zrychluje jízdu na rovině a při povlnných sjezdech, zvláště na sněhu drbnoucím za mrazu.

lyžařské potřeby
dílny oprav a montáží
praha VII., belcrediho 45

telefon 324-6-9

telefon 324-6-9

Novinka

Lyžaři,

používejte nezníčitelné patentní sněhové talíře s gumovými žebry, které jsou elastické a přizpůsobují se každému terénu

VÝHRADNÍ PRODEJ:

RUDOLF EICHLER
PRAHA VII., BELCREDIHO TŘ. 45

TELEFON 324-6-9

nebo známý MUDr. Novák zprávou, že včera padal někde první sníh, což je velmi důležité, neboť je to faktický začátek sezony. Čtete pak denně sportovní rubriky a dovídáte se o ohromné činnosti klubů, žup a Svazu. Jste upomínán o příspěvky, zván na valné hromady, přednášky, čaje, filmové večery. Už se s tím jede! Konečně dráha oznámí v sobotu ráno, že v poledne jede první »sporták«. Dráha to nemusí dříve oznamovat, protože je stejně nabit. Místenka Vás opravňuje ke vstupu do vlaku. Postojíte — to se rozumí — co máte jiného dělat, když je všechno obsazeno? Zapomněl jsem říci, že jste ráno snesl lyže s půdy, nebo snal je se stropu koupelny, nového to místa jejich letního uložení. Divím se opravdu, že o tomhle ještě nikdo nepsal. Ba ukládají se na místech ještě daleko delikátnějších a přece se pak na nich prima jezdí. Jak to přijde? Vždyť to staví všechny předpisy na hlavu. Hle — nové pole pro lyžařské výzkumnictví! Z vlaku to — pro poprvé, nevidáno — nesete, protože jednak není zdravé hned napoprvé se na tom drápat do kopce, jednak jste zjistili, že provázek, jímž jste loni při posledním sjezdu nahradili vypadlý nýtek, by Vám už teď neposloužil. V noci Vám to domovník na

boudě spraví. Ráno si to rozšafně šinete (či sunete, podle nového názvosloví) — opatrnost jest matkou moudrosti — kolem zběsilců, kteří si myslí, že jim to přes léto z nohou nevyšlo a oprašují se při prvých pádech. Při dalších poznávají již zbytečnost tohoto výkonu. Někde na osamoceně pasečce zkusíte, co ve Vás zbylo a vrátíte se na louku lvů s klidným svědomím. Hurá! Jen žádnou turu. Budete se rozumněji týrat »na place«. Téhož večera doma ulehnete utahán jak náleží. Druhou neděli jste již ve své kůži. Zatím se ve Svazu dědkové živě baví, jak by Vás celou zimu pobavili nejrůznějšími podniky. Těžké debaty, bojovná hlasování o Vaše dobro. Konečně pak popíjí oposice s vládní koalicí svorně svůj počet sklenic, čtvrtek, či lahví. — Jste pochválen svým klubem za svoji činnost, kterou jste — ó té skromnosti — ani nevyvíjel a k tomuto projevu uznání je připojena složenka. — Těžce se bijete o svoji postel v té které boudě na Vánoce. A least not last se objeví v Národních listech strašně indiskretní článek o tom, kde kdo bude o Vánocích. A Vy, kteří jste tam tu postel nedostali, nasadíte pak všechny páky, abyste byli opravdu tam, kam Vás neznámý autor zasadil, abyste jej neblamovali. Tomu se

PRO STRMÝ VÝSTUP A
NA SNĚHU PŘI OBLEVĚ

VELOX MEDIUM

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

1. Lyže při výstupu neuklouzávají. 2. Ušetříte sil. 3. Po výstupu bezvadný sjezd.

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÁ VÝZBROJ

u firmy: **SPORT LESALOV**

PRAHA II., Vodičkova ulice 23. — Telefon 218-28

Ceník na požádání zdarma.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU

A MEMORIÁL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

říká sportovní solidarita. Či snad: píše se o Vás, tisk a veřejnost má o Vás zájem, musíte tam tedy být? A spát třeba na lavici. V poslední chvíli se pak uvolní postel toho, kdo se přemístil jen proto, aby dokázal, že náš tisk má prašpatné zprávy. — Celá zima je stejná. Neděle jako neděle. Vlak, automobil, hotel, sníh. Překrásná pondělní únava a úterní pocit mužné statečnosti. Jednou se třískáte po celých horách, po druhé civíte polonahý na jediném plácku. Jednou tady, po druhé na druhém konci republiky. Vy to shledáváte po každé novým, honíte dojmy, jak říkáte. Ale támhle ten strejda to shledává všude stejným. Vy to měříte na jakosti sněhu, ten na prudkosti svahů, onen na spolehlivosti značek, jiný na příjemnostech party, jiný na oživenosti cesty, jiný na samotě a někdo je tak nenáročný, že pěje chvalozpěvy jen proto, že se z Krkonoš. — Hromnice se vydaří, nebo ne. Zas jedno. Byly-li Hromnice mizerné, bude krásná některá z dalších nedělí. Jistě. Není přece možno, aby byly všechny mizerné. Jenže Vy třeba ty pěkné vynecháte. To už tady také bylo! A pak konečně přijde ta poslední neděle. Riskujete strašně, protože usednout proti své vůli do

tak mokrého sněhu je příjemné jen zvrhlým charakterům.

A pak potkají někteří krkonošští vytrvalci muže s opičí tváří, živý důkaz Darwinovy teorie, an trhá některé ze svých okamžitých milenek »anemone hy-pathica«.

A já pořád kdo to je.

Po této jarní lyžařské idyle je pak konec.

Bude taková zima, nebo ne?, ptám se a ujišťuji Vás, že i z nepříznivých úsudků si nic nedělám.

Dr. Kal.

Svaz lyžařů RČS. Jméno, s nímž setkáváte se tak často a přece — kdo z vás ví o něm něco víc? Představujete si spolek jako každý jiný, s předsedou, výborem a valnou hromadou nad pivem, s nějakou hádkou, palácovou revolucí a nakonec vše dobré. To je ovšem omyl.

Svaz lyžařů — toť ohromný aparát, rozložený po celé republice, s centrální kanceláří v Praze. Spolkaření, výborování? Co je o tom ve Svazu lyžařů známo? Výbor šestkrát za rok, a to je ještě malý parlament. Ale pracovní a technické porady den ze dne, obzvláště za plné sezony. Nemyslete si také, že to je veselá maličkost, dát

PRO NAPOUŠTĚNÍ LYŽÍ,

UDRŽUJE TVAR A

CHRÁNÍ PŘED VLHKEM.

VELOX SKARE

DOPORUČENO SVAZEM LYŽAŘŮ RČS.

Na sněhu zledovatělém jako vosk stoupací, kdy jiné vosky nedrží.

ZÁVODNÍCI A TURISTÉ!

SPORT-KOPECKÝ

Vás dokonale vyzbrojí

VEDOUcí LEOŠ STEHLÍK

TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE - ZÁVODNÍCI: JARKA LUKEŠ - JOSEF TRYZNA

ZASTOUPENÍ: ANTON BERG-KLISTER

PRAHA II. - PALÁC U NOVÁKŮ V JÁMĚ - TELEFON 234-6-9

už na podzim dohromady několikaměsíční termínovou listinu, aby vyhovovala doma i za hranicemi, a teď ji provádět. To, co tu stojí v jednom slově, je ve skutečnosti práce ohromná. Provádět! Kdo to dělá? Sta a sta lidí. Centrum a srdce je Technický odbor. V něm »sedí« hrstka nejlepších lyžařských odborníků v praxi i teorii. Dispošice na všechny strany. Hotový generální štáb. Všechno vědět, všechno znát, všechno rozřešit. A venku v župách čekají již a vrhají se do práce. Organisuji se podle pokynů z centra závody a podniky všeho druhu. Hezky se vám to dívá, když vám jeden závodník za druhým skáče nad hlavou. Ale dát to dohromady. A také nejde jen o to, udělat závody. Ale závodníky udělat! Aby něco uměli a něco dokázali. Nestačí jen vybírat. Musí se vychovávat. Ke všemu je třeba nejen lidí, ale i peněz! A vědomostí, zájmu, času a — přesto, že toto slovo je frázemi tak otřené — lásky k věci.

A počítáme-li jen to hlavní, je toho celý odstavec: organizace a správa všeho druhu, evidence členstva, závodníků, soudců, cvičitelů, náčelníků atd. Nezbytná a ohromná korespondence. Výchova počínaje nejmladšími a konče starými borci. Opatřování potřeb všeho druhu. Řešení technických úkolů vlastního sportu počínaje nejrůznějšími řády a konče jejich prováděním do důsledků. Závody, kursy, zkoušky. Opatřování finančních prostředků nejrůznějšími způsoby. Propagace, tisková činnost. Řešení nejrůznějších problémů domácí i zahraniční politiky lyžařské a vůbec všesportovní. Starosti dopravní, ubytovací, stavební, sociální, finanční, hospodářské, publikační, organizační, administrativní, výchovné, praktické i teoretické, ryze sportovní i zcela všeobecné atd. atd. atd.

To je asi v největších rysech Svaz lyžařů. *Dr. Kal.*

Rudolf Krňoul, tajemník Svazu lyžařů. Je opravdu nejvíc znám ze všech a všem lyžařům, protože kdokoliž řekne, že přišel ve styk se Svazem lyžařů, jako by říkal, že přišel ve styk s Krňoulem. — Skvělý lyžařský technik bez

konkurence, dosud znamenitý závodník a odborník všude uznávaný. Je jako dlouholetý sekretář Svazu lyžařů skutečně jeden jediný nejsprávněji na svém místě, kde obírá se již po léta sportem, který mu tak přirostl k srdci, zatím co my sháníme pro ten sport své volné chvílky.

LYŽAŘSKÉ

OBLEKY

podle míry, z prvotřídních látek zhotovuje speciální závod

BOHUSLAV KOZÁK

Praha II., Na Zbořenci č. 24

Lyžaři

**dobrá bota -
základ zdraví**

proto lyžařské boty jen

u nejstaršího výrobce

František Müller,
Král. Vinohrady, Italská 15.

P. T. lyžařským klubům a kroužkům sleva.

LYŽAŘI

PRAHA II
SPÁLENÁ 27

KUPUJTE U LYŽAŘŮ

ČERVENÝ A GLOGAR

Bruslařství.

Zpráva o valné hromadě Bruslařského Svazu, konané dne 31. X. 1930 v kavárně »Opera«.

Rušné jednání řídil št. kapitán gen. št. L. Fürst za velké účasti delegátů klubů z celé republiky, zástupců úřadů a spřátelených korporací. Jmenovitě dlužno zmíniti se účasti zástupce ministerstva zdravotnictví p. vrch. odb. rady Dr. Hovorky, který omluvil nepřítomnost p. ministra a pozdravil jménem ministra, úřadu a jménem předsedy výboru státních lázní valnou hromadu. Nepřítomnost omluvil a pozdravný přípis poslal p. ministr obchodu Dr. Matoušek. Za redakci časopisu Zimní Sport a za Svaz lyžařů zdůraznil p. Dr. Brauner nutnost prohloubení spolupráce mezi zimními Svazy a vyzval též přítomné delegáty a výbor Bruslařského Svazu k přispívání do časopisu Zimní Sport. Na jeho návrh ustanovil výbor Bruslařského Svazu svým oficiálním orgánem časopis Zimní Sport a doporučí jeho odběr všem svým členům. Po něm se ujal slova pan Kubeška, zástupce Pardubické sportovní výstavy, který vyzval k hojně účasti Bruslařského Svazu na pardubické výstavě.

Po schválení zpráv činovníků a potvrzení rekordu utvořeného Jaroslavem Turnovským, členem Bruslařského závodního klubu, na trati 1500 m v čase 2:46,8 na závodech Memorial Boh. Potůčka, provedena volba výboru. Zvoleni opětovně aklaamací: předsedou: št. kpt. gen. štábu L. Fürst, I. místopředsedou: Dr. Alois Slíva, II. místopředsedou: Prof. Vojtěch Veselý, jednatelem: Jiří Sýkora, úč. taj. min. vnitř., mezinárodním tajemníkem: Mjr. gen. štábu Heliodor Píka, pokladníkem: Frant. Neubert, úč. tajemník pošt. úř. šekového, tiskovým referentem: MUC. A. Ungár, Praha-Bubeneč, Tábořská 21. Do výboru povoláni dále: kpt. Vítovec, Dr. Fürst, Dušek, podpluk. Lubojacký, Ing. C. Klazar. Kapitány krasobruslení a rychlobruslení zvoleni: Ing. Ant. Slíva a rada Nedvěd.

Po volbách projednán a schválen nový závodní řád rychlobruslařský.

S radostí konstatováno, že počátkem měsíce prosince zahájí provoz umělé kluziště »Zimního stadionu«. Bruslaři vidí v uskutečnění tohoto svého dávného snu novou epochu v rychlém rozvoji čsl. sportu bruslařského. Vyslovena na-

TĚŠÍTE SE NA HORY?

Jistě že ano. Problížíte a mažete již dnes svá odpočatá „prkýnka“.

Právě tak vás musíte pomýšleti i na Váš fotoaparát. Je přec Vaším přítelem a Vy jste mu vděční za milé obrázky, které Vám zachytil pro příští vzpomínky.

Dodáme Vám aparát, materiál a vše, co potřebujete v nejlepším provedení. Na zakoupený přístroj poskytneme Vám stálou záruku a zdarma Vám jej kádkoliv opravíme a ošetříme. Vaše snímky Vám již za 5 hodin vyvoláme, vykopírujeme a zvětšíme. Navštivte nás nezávazně —

dobře Vám poradíme.

Aparát musí být ovšem dokonalý; a nejenom na něm, ale i na dobrém materiálu záleží jakost Vašich snímků. Nešetřete na něm!

FOTO POP MYSLÍKOVA 25
TELEFON 45164

LYŽE, SANĚ

a veškeré potřeby pro zimní sporty v levných cenách a velkém výběru.

Sportovní závod
Emanuel Fiedler
Praha
Václavské nám. 55

TELEFON 295-84

Lyžařské boty kupujte jen u výrobce O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16

VLASTNÍ VÝROBA, TĚŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

děje, že vedení umělého kluziště bude vždy sledovati cíle ryze sportovní. Bruslařský Svaz proponuje v zimní sezoně 1930—31 tyto závody:

Od 1.—6. ledna 1931 Mezinárodní krasobruslařské závody o mistrovství Vysokých Tater na štrbském Plese a propagační závody v Tatran. Lomnici. Závody dorostenců. Mezinárodní rychlobruslařské závody o mistrovství Vysokých Tater a memorial Boh. Potůčka, Štrbské Pleso.

11. ledna 1931 Mezinárodní krasobruslařský závod o přebor Prahy na umělém kluzišti PVV. v Praze. Rychlobruslařský závod o Rousův pohár v Praze.

18. ledna 1931 Krasobruslařské závody o mistrovství Moravy a Slezska v Třinci. Rychlobruslařské závody o mistrovství republiky v Praze.

25. ledna 1931 krasobruslařské závody o mistrovství Čech (místo nestanoveno). Rychlobruslařské závody o přebor Prahy.

1. února 1931 krasobruslařské závody o mistrovství Slovenska v Báňské Bystrici. Rychlobruslařské závody o mistrovství Čech v Praze.

8. února 1931 krasobruslařské závody o mistrovství republiky na umělém kluzišti PVV. a rychlobruslařský memorial Jaroslava Potůčka.

Jednotlivé výsledky závodů z minulého správního roku, schválené valnou hromadou:

Dne 11. a 12. ledna 1930 amatérské mezinárodní krasobruslařské závody pánů o »Mistrovství Vysokých Tater na rok 1930«.

I. Ing. Josef Slíva, 270, Vysokoškolský Sport Praha, II. Dr. Ant. Slíva, 211'6, Vysokoškolský Sport, Praha, III. Franjo Avčin, 191'6, J. Z. S. Jugoslavie, IV. Werner Aull, 190, L. Z. S. S. Lotyšsko, V. Ing. Bohumil Sack, 186'3 Vysokoškolský Sport Praha, VI. E. Tubelis, 185'3, L. Z. S.

S. Losyšsko, VII. Pelka, 145, Vysokoškolský Sport Praha. S mistrovským titulem získal vítěz putovní cenu ministra zdravotnictví Dr. Spiny, dílo to akademického sochaře Nejtky, a skvostný křišťálový pohár, dar to ministra vnitra Dr. Juraje Slávika.

Mezinárodní závody dvojic o mistrovství Vysokých Tater dne 12. ledna 1930 na štrbském Plese:

I. Prof. Veselý s chotí, 10'41, Vysokoškolský Sport Praha, II. Fröhlichová — Tubelis, 8'58, L. Z. S. S. Lotyšsko.

Závody o mistrovství Slovenska dne 15. ledna 1930 v Tatranské Lomnici:

I. Dr. Alois Slíva, 162'9, Vysokoškolský Sport Praha, II. Ing. Sak, 149'6, Vysokoškolský Sport Praha, III. Pelka, 117'7, Vysokoškolský Sport Praha, IV. npor. Dítě, 102, T. K. Terezín, V. Hainz, 83'1, Vysokoškolský Sport Praha, VI. Sokol, 74'3, Vysokoškolský Sport Praha.

S mistrovským titulem získal Dr. Slíva putovní pohár, věnovaný ministrem zdravotnictví Dr. Tiszou, jehož držitelem byl dosud Ing. Josef Slíva.

Závody dorostenců na štrbském Plese (páni):

I. Greck, 67'7, Vysokoškolský Sport Praha, II. Hainz, 64'9, Vysokoškolský Sport Praha, III. Koudelka, 62'9, Vysokoškolský Sport Praha, IV. Sokol, 62'3, Vysokoškolský Sport Praha, V. Krmašek, 50'4, Vysokoškolský Sport Praha, VI. Varnas, 41'7, Vysokoškolský Sport Praha.

Dámy: I. Fröhlichová, L. Z. S. S. Lotyšsko, II. Tomšová, Vysokoškolský Sport Praha.

Bruslařský závodní klub uspořádal několik pozoruhodných závodů rychlobruslařských na rybníku Šeberově. Při závodech »Boh. Potůčka memorial«, pořádaných dne 26. ledna 1930, utvořen Jaroslavem Turnovským, členem BZK., nový československý rekord na trati 1500 m časem 2:46,8 (dosavadní rekord Boh. Potůčka z r. 1897 2:50,2).

—ar—

Závody.

Přespolní svazový běh v Nové Huti. Letošní svazový přespolní běh svěřen byl k provedení Západočeské župě S. L. RČS., kteráž se svěřeného úkolu zhostila bezvadně, pořádajíc jej v Nové Huti u Plzně, oblíbeném to plzeňském letovisku.

Plačtivým ránem začínala neděle svazového běhu. Kolem desáté přestalo pršet. V 1/2 jedenácté začalo oficiální uví-

tání závodníků a hostů předsedou Západočeské lyžařské župy dr. Čiperou. Následovala zdravotice starosty Nové Hutě p. Kouřima, po něm mluvil v podobném smyslu Rudolf Bílý, místopředseda Okrašlovacího spolku v N. Huti. V 10:35 začal závod odstartováním populárního E. Šonského. Trať dorostu, 4 km dlouhá, byla vedena vlnitým polesím buševickým. Ostatní třídy běžely tutéž trať, k níž

LYŽE

VÁZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SAŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

KLUBOVÉ ODZNAKY, VLAJKY atd.

tištěné na látce podle vlastních i dodaných návrhů
zhotovuje rychle a odborně firma

„Monopol“, tisk hedvábí
a barvírna,
Mladá Boleslav.

se pojal další pěti-km okruh, počínající namáhavým výstupem v okolí lyžařského můstku a končící lehkou polní a úvozovou cestou klabavského údolíčka. Neustranně souzeno, byly trati velmi dlouhé a dosti namáhavé, ale bezpečnější let minulých.

Účast závodníků byla slabá, většina byla ze Západočeské župy. Praha byla zastoupena, až na malou výjimku, jen nadějnými borci z L. o. Sokola pražského a karlínského. Bártů byl jediný reprezentant Skiklubu Praha, dále 2 závodníci Lyž. kl. Vinohrady, Lyž. klub Louny a věrný Čs. skiklub České Budějovice uzavíraly počet hostů.

Organisace závodu byla, díky dobré disciplině Západočeské župy, vzorná. Vrchní pořadatel byl dr. Čipera, soudci arch. K. Jarolímek, dr. Brauner, dr. Moser, měřiči času Kozák, inž. Šafařík. Ředitelem trati byl župní jednatel Frt. Jirka. Velitelem kontrol Roman Lang. Kontroly byly členy S. K. Plzně, S. K. Olympie a Čs. skiklubu v Plzni. Ředitelem závodní kanceláře p. Hněvsa.

Závod se stal kořistí mladého nadějného běžce z L. o. S. K. Plzeň Sojky, který již loni ukazoval pozoruhodnou formu. Sojka zvítězil, nikým neohrožován, náskokem dvou minut. Za ním jest Kalas z pražského Sokola, domažlický Svatoš a plzeňský Rupert. Pořadí na trati 8 km bez ohledu tříd je toto: 1. Sojka, S. K. Plzeň, 32-22. 2. Kalas, Sokol pražský, 34-29. 3. Svatoš, Sněhaři, 34-42. 4. Rupert, Skiklub v Plzni, 35-15. 5. Kohlík, Lyž. klub Louny, 36-13. 6. Kostinec, S. K. Plzeň, 36-48. 7. Lelek, S. K. Olympia, 37-29. 8. Otto, S. K. Olympia, 37-46. 9. Bártů, Skiklub Praha, 38-32. 10. Valeš, Sokol pražský, 38-43. 11. Weber Boh., Čs. skiklub Č. Budějovice, 39-21. 12. Čihař Karel, S. K. Plzeň, 39-29. 13. Vejšický Zd., Čs. skiklub v Plzni,

39-31. 14. Jonáš, Sokol Karlín, 39-51. 15. Jeřábek, Sokol Karlín, 39-52. 16. Škabrada, Skiklub v Plzni, 39-53. 17. Stejskal, Sokol Praha, 39-55. 18. Pražák, Sněhaři, Domažlice, 40-01. 19. Wolf, S. K. Olympia, Plzeň, 40-13. 20. Vaníček, Lyžaři vinohradští, 40-24. 21. Kalouš, Sokol Karlín, 41-10. 22. Cířka Jarosl., Lyžaři vinohradští, 41-23. 23. Šonský Em., S. K. Plzeň, 42-50. 24. Hilbert, Sokol pražský, 43-32. 25. Trnka, S. K. Lochotín, 44-52. 26. Dobiáš Jan, Čs. skiklub v Plzni, 45-08. 27. Lang N., Čs. skiklub v Plzni, 45-40. 28. Kroft Lad., Čs. skiklub v Plzni, 47-56. 28 u startu i cíle.

Podle tříd byly výsledky následující: Tř. I. 1. Inž. Bártů, Skiklub Praha, 38-32. 2. Šonský E., S. K. Plzeň, 42-50. 3. Lang N. Čs. skiklub v Plzni, 45-40. 3 u startu i cíle.

Tř. II. 1. Sojka, S. K. Plzeň, 32-22. 2. Kalas, Sokol pražský, 34-29. 3. Svatoš, Sněhaři Domažlice, 34-42. 4. Rupert, Čs. skiklub v Plzni, 35-15. 5. Kostinec A., S. K. Plzeň, 36-48. 6. Lelek, Olympia, 37-29 atd. 16 u startu i cíle.

Tř. st. 1. Kalouš, Sokol Karlín, 41-10. 2. Hilbert, Sokol pražský, 43-32. 3. Dobiáš J., Čs. skiklub v Plzni, 45-08. 3 u startu i cíle.

Tř. III. 1. Kohlík L., Lyž. klub Louny, 36-13. 2. Otto, S. K. Olympia, 37-46. 3. Valeš Jar., Sokol pražský, 38-43 atd. 6 u startu i cíle.

Dorost 4 km. 1. Bureš Kar., Lyž. klub Louny, 13-07. 2. Mráz Rud., Sokol pražský, 14-02. 3. Nováček J., Č. S. Č. Budějovice, 14-06. 8 u startu i cíle. Ihned po závodě byly rozděleny vítězům ve velké hale hotelu Šonského čestné plakety arch. Jarolímekem, který nadšenou řečí apeloval na další činnou práci našich závodníků. Po rozdělení cen se účastníci svazového běhu rozejeli do svých domovů.

*Dříve než pojedete do hor
obstarejte si u firmy*

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

dokonalou — spolehlivou

lyžařskou výzbroj a výstroj

Illustrovaný ceník na požádání zdarma!

DÁMSKÉ A DÍVČÍ LYŽAŘSKÉ OBLEKY DLE MÍRY

v odborném prvotřídním provedení za levné ceny dodává firma

BRATŘI BLOCHOVÉ

PRAHA I.

Haštalská 11

Telefon čís. 648-67

Sportovci a myslivci

vědí dobře, co znamená mít nohy v suchu a v teple, a proto používají

jenom „GUTRA“

mazadlo a olej z gumového tuhu pro mazání a konservování bot. Není nic lepšího nad „Gutru“.

Lyžařům doporučujeme jedinečné „CIRINE“ lyžařské vosky, jež se dostanou ve všech druzích.

Obdržíte ve všech odborných obchodech. — Vyzádejte si v každém obchodě nebo přímo u nás zdarma prospekt „Vyzkoušeš ráda pro lyžaře“. Cirine — závody, hlavní sklad PRAHA XIX., (Bubeneč), URALSKÁ ul. 770. — Telefon 284-39.

Podzimní běh Západočeské lyžařské župy konal se v Nové Huti u Plzně 5. října 1930. Letošní župní běh byl slabě obelán kluby v župě sdruženými, zejména neúčast Sněhařů překvapila. Počasí bylo deštivé. Trať pro dorost 2 km, pro třídu starší, II. a III. 8 km. Tratě vedly půvabným okolím Nové Huti, většinou lesními cestami, stezkami a lučinami. Rozdíly výškové byly značné. Značení trati bylo bezvadné, nepřetržité. Docílené časy jsou skvělé. Zejména vynikl Sojka (I. o. S. K. Plzeň). Jeho konkurent Žák zraněním se vyřadil ze soutěže. Tvůrcem trati byl známý lehkootletický odborník Jan Dobiáš. Ředitelem závodu: M. Polák. Soudci a měřiči časů: Frt. Jirka, G. Vykročil, Raška. Start i cíl u hotelu p. Šonského, jehož ochotou závod byl velmi usnadněn.

Výsledky závodu na 8 km.

Třída starší: 1. E. Šonský, S. K. Plzeň, 36-29. 2. Jan Dobiáš, Skiklub v Plzni, 38-09. 3. N. Lang, Skiklub v Plzni, 41-10.

II. třída: 1. Sojka, S. K. Plzeň, 26-29 (nejlepší čas dne). 2. Kostinec, S. K. Plzeň, 32-42. 3. K. Čihař, S. K. Plzeň, 34-41. 4. Rupert, Skiklub v Plzni, 34-59. 5. Lucák, Sparta Plzeň, 36-05. 6. Trnka S. K. Lochotín, 40-37.

III. třída: 1. Otto Jiří, S. K. Olympia, 33-34. 2. Wolf, S. K. Olympia, 33-44. 3. Kroft, Skiklub v Plzni, 37-38. 4. Kús, S. K. Plzeň, 38-17.

Dorost 2 km: 1. Hněvsa, S. K. Olympia, 10-11. 2. Binder, S. K. Plzeň, 10-16. 3. Mír. Hauba, Skiklub, 10-45. Vzdali se: Žák a Ruber pro úraz. 18 běžců u statu — 16 u cíle.

VII. přespolní běh Praž. župy Svazu lyžařů v Měchenicích n. Vlt. konal se letos 28. září 1930, tedy výjimečně o týden dříve než jindy, t. j. v první říjnovou neděli. Příčina byla v brzkém datu běhu svazového, k němuž župní běhy vlastně mají býti trainingem. Krásné počasí přilákalo hojnou účast obecnosti i závodníků. Tratě 7 a 4 km měly svoji obvyklou tradiční linii a byly dobře vyznačeny předsedou župy p. Jirků. Start i cíl byly jako obyčejně u chaty Božovy. Bylo opět zřejmo, co dělá tradice takového většího závodu v kraji. Nikdo nedotkl se značek, což bývá obyčejně kamenem úrazu u přespolních lyžařských běhů; naopak, »měcheničtí«, kde mohou, vyjdou závodu vstříc. Málakterý závod toho druhu má takovou bezprostřední blízkost hlav. města, tak neobyčejné variace terénu a krásný klid vysokého pletau hlubokých, tichých lesů...

Výsledky závodu byly tyto:

Nejlepšího času dne dobyl na trati 7 km Jan Kalas (L. O. Sokola pražského) 25'53'', čímž dobyl putovní ceny zakladatele běhu Ivana Komárka. Závod byl zajímavým soubojem loňského držitele putovní ceny Maršálka (A. C. Sparta) s vítězem. Maršálek dobyl druhého nejlepšího času dne.

I. třída (7 km): 1. Bartů, Č. S. K. Praha, 27'54'', 2. Havlíček, L. Z. K., 29'02'', 3. Stehlík (S. K. Slavia) 29'08''.

II. třída (7 km): 1. Kalas Jan 25'53'', 2. Maršálek Mir., A. C. Sparta, 26'47'', 4. Durchánek J., Č. S. K., 28'01'', 5. Hromádka Kar., K. L. V., 28'12'', 6. Bauše, L. Z. K., 28'26'', 7. Stejskal Fr. (Sokol pražský), 29'09'', 8. Jeřábek Rob. (T. J. Sokol Karlín) 29'52'', 9. Růžička Václ. (A. C. Sparta) 30'04'', 10. Cetyl Jos. (T. J. S. Karlín) 30'40'', 11. Mendl (Sokol pražský) 31'14'', 12. Kučera Karel (K. L. V.) 32'09'', 13. Kunze J. (Sokol pražský) 33'10''.

III. tř. (7 km): 1. Jonáš Zd. (T. J. S. Karlín) 26'08'', 2. Valeš (Sokol pražský) 27'09'', 3. Čermák (Sokol pražský) 31'39'', 4. Paul (Č. sp. p. Z. S.) 31'51''.

Třída starších A (7 km): 1. Čejchan J. (T. J. S. Karlín) 28'18'', 2. Jedlička M. (L. Z. K.) 28'44'', Hilbert Václ. 31'01'', 4. Maloch (L. Z. K.) 31'07'', 5. Kalouš (T. J. S. Karlín) 32'03'', 6. Špillar (K. Č. S. T. Praha) 32'15'', 7. Černý (Sokol Praha) 33'26''.

Třída starších B (7 km): 1. Rath Em. (L. Z. K.) 39'07''.

Dorost (4 km): 1. Mráz (Sokol Praha) 21'19'', 2. Holub Kar. (T. J. S. Karlín) 23'06'', 3. Martinec (Sokol Praha) 24'06'', 4. Bucký (T. J. S. Karlín), 24'34'', 5. Widner (Sokol Praha) 24'51'', 6. Kučera (T. J. S. Karlín) 25'22'', 7. Marx (T. J. S. Karlín) 25'28''.

Ženy: 4 km: 1. Šmerkovská Agla, L. Z. K., 26'44''. Mimo to startovalo 6 hostů. Putovní cena předána vítězi na místě s proslavem p. Jirků.

V. Národní plavecké závody na Babyloně, pořádané sport. klubem »Sněhaři« v Domažlicích, konaly se dne 27. července za velké účasti diváků. Mezi přítomnými viděli jsme též generála Klecandu z Plzně a podpl. Plecha, velitele hran. prap. 6. — Účast závodníků byla velmi četná, hlavně z Plzně. Uspořádání bylo tradicionelně již výborné.

Výsledky: 100 m volný způsob mužů: 1. Center, Radbuza Plzeň 1-19³/₅ min., 2. Reis, Radbuza Plzeň 1-31¹/₅, 3. Archmann, Sokol Plzeň I. 1-35.

50 m volný způsob dorost: 1. Kacálek, Radbuza Plzeň, 39³/₅ vt., 2. Mezera, D. T. J. Domažlice 50-6, 3. Hejda, D. T. J. Domažlice 53.

100 m prsa mužů: 1. Kokeš, Vys. Sport Praha 1-30¹/₅

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE, SANĚ,

vyrobené z pružného dřeva horských jasanů, ochranná známka „Rozvoj“

Pro začátečníky, lyž. dorost, lyže bukové v levném provedení: Souprava, lyže s vázáním, hole lískové s napínači pouze Kč 99—

vyrábí

JOSEF NÁDVORNÍK N. PAKA

Dopíšíte si o ceně. Odběratelům dodám zdarma základy a pravidla ke lyžování.

CHOETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI ?

VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BILÝ SPORT
SPOLEHLIVÉ ŠIJE

**ANTONÍN
MANČAL**
PRAHA XII.
Italská 7

TELEFON 318-3-1

CHOETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI ?

min., 2. Žitek, Radbuza Plzeň 1-35, 3. Reš, Radbuza Plzeň 1-38^{4/5}.

50 m volný způsob ženy: 1. Stejskalová, Radbuza Plzeň 48-2 vt., 2. Topolčanová, Radbuza Plzeň 54-8, 3. Folgetová, Sněhaři Domažlice 56-4.

50 m znak muži: 1. Žitek, Radbuza Plzeň 50 vt., 2. Reš, Radbuza Plzeň 50-8, 3. Pták, Vys. Sport Praha 53-4.

800 m volný způsob: 1. Centner, Radbuza Plzeň 11-43

min., 2. Kokeš, Vys. Sport Praha 13-17^{1/5}, 3. Žitek, Radbuza Plzeň 14-49^{5/10}.

Skoky muži: 1. Růžička, Sokol Plzeň I., 2. Hokeš, Radbuza Plzeň, 3. Čejka, Sněhaři Domažlice.

Závod maňásků 800 m: 1. Zelenka, Šumava Domažlice, 2. Hokeš, Radbuza Plzeň, 3. Hoffman, Sněhaři Domažlice.

Žáci 50 m vol. zp.: 1. Streje, Sokol Plzeň III. 60 vt., 2. Fügner, S. K. Plzeň 66 vt.

Dr. O. Br.

Zprávy župní a klubové.

Jihočeská župa Svazu lyžařů RČS. v Č. Budějovicích nebyla až do nedávna formálně ustavena a hlavní úkoly župní zastával Český Skiklub v Č. Budějovicích, nejsilnější lyžařský spolek jihočeský. Nyní překročily kluby v dohodě se Svazem k řádnému založení župy. Ustavující valná hromada byla konána dne 27. září 1930 v Č. Budějovicích za předsednictví p. Dr. Ing. Mir. Zátky. Byly zastoupeny spolky: Český Skiklub Č. Budějovice, Klub lyžařů a sánkařů Tábor, a lyžařský kroužek odboru KČST. Tábor, neúčast omluvil SK. Volyně a SK. Kamenice n. L. Valná hromada schválila jednomyslně stanovy a zvolila tento výbor: předseda p. Otomar Schrabal, místopředseda p. Josef Tubl, jednatel p. Karel Podlaha, župní náčelník p. Alois Man, pokladník p. Karel Němeček, člen výboru p. Frant. Novák, náhradník p. Dr. Fr. Rathouský, členové dozorčího výboru p. Fr. Schneider a p. Frant. Kamborský. Další členy výboru, náhradníky a revisory budou kluby nominovati dodatečně, ev. po svých valných

hromadách. První úkoly župy jsou rázu organizačního: sjednotiti všechny spolky, pěstující lyžařský sport v jižních Čechách, a připoutati zejména i lyžařské odbory sokolských jednot a lyžařské kroužky KČST. Oblast župy jest vymezena na severu zhruba čarou Luzný—Vimperk—Strakonice—Písek—Tábor—Humpolec—Německý Brod—zemská hranice. Lyžařský ruch jihočeský se však nesoustřeďuje v jednom centru, nýbrž gravituje k několika střediskům: českobudějovští jezdí na jižní Šumavu (stanice Želnavá trati Č. Budějovice—Černý Kříž, horská skupina Smrčina—Plešný—Třístoličnick) a na Kleť, veleničtí, strakoničtí a písečtí navštěvují Šumavu. I v oblasti Českomoravské vysočiny vznikla menší ohniska lyžařská. Župa se bude snažiti o stmelení rayonu a vzájemné poznání a kromě župních závodů též pořádáním župních dní v jednotlivých místech. Korespondenci župy přijímá jednatel pan Karel Podlaha, úředník Českobudějovické záložny v Č. Budějovicích.

SPORTOVNÍ DŮM SCHRABAL, ČESKÉ BUDĚJOVICE, NÁMĚSTÍ SVOBODY.

Vás vypraví odborně podle dlouholetých zkušeností.
Specialita: LYŽAŘSKÉ BOTY. — Telefon 497.

Jediný výrobce

**J. STADLER
a spol.
PRAHA**

Stadlerův Mars-olej

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání

trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

ŽÁDEJTE ZDARMA ILUSTROVANÝ CENÍK.

SPORTOVNÍ DŮM

DŽBÁNEK

PRAHA II., SPÁLENÁ 30.

Telefon 25496.

Boty dětské . . .	145.—
Boty Ia	210.—
Lyže	98.—
Lumberjack . . .	150.—
Brusle od . . .	53.—
Saně od	36.—

Problédněte si před nákupem ve Vašem vlastním zájmu naše sklady a výklady. Vlastní dílna.

500 PÁRŮ LYŽÍ, BOT NA SKLADĚ.

XXV. valná hromada Č. skiklubu v Plzni konala se 20. října 1930 za účasti 35 členů. Předseda Dr. A. Čipera pietními slovy vzpomnul zesnulých členů Pavlíčka Šafaříka a Ing. Miloslava Kokeše. Předseda referuje o poměru klubu ke Svazu, v němž má klub důstojné zastoupení, jakož i v župě. Projekt nové chaty nemohl být proveden pro nedostatek vody v okolí staveniště. Člen klubu pan ředitel Ing. Kříčka provede pokusné vrtání k nalezení pramenů. Jakmile bude voda nalezena, bude zahájena akce o získání subvencí. V jednatelské zprávě výtýčen úspěch čs. lyžařstva v Norsku na poli závodním i diplomatickém s podotknutím, že příkazem doby je tuto posici obhájit, udržeti a zlepšiti. Jednatel navrhl d a r 300 Kč Svazu, jako první oběť na příští americkou olympiádu, kterou Svaz bude nucen obeslati. Probral dále loňskou činnost klubu, která počala výbornou přednáškou E. Solledra z Mnichova. Po této konána přednáška tělovýchovného rázu (Dobiáš, Vejšický, N. Lang). Přednášková akce zakončena norským večerem »O Holmenkollu«, kterýž se neobyčejně vydařil. Nových soudecovských zkoušek se s úspěchem zúčastnili: Ing. Šafařík, Maxim Polák, sl. Faloutová, Otto Mlč, Bohumil Pech a bratří Langové. Cvičitelské zkoušky nekonány, protože má klub dosti cvičitelů. Jednatel navrhl zřízení stavební komise, by projekt chaty byl co nejrychleji realizován. Pacht můstkového místa je uspokojivě vyřešen. Jednatel doporučuje provedení nového můstku, podle Rubeškova projektu, s dojezdem na Prokopovu loučku. Příští rok má klub čtvrtstoleté jubileum, jež nutno vhodně oslaviti. Příští výbor vypracuje návrhy. Přátelskými styky na poli sportovní spolupráce upevnil klub svoji posici v župě i ve Svazu. Jednatel vyzývá všechny cvičitele a soudce, by se zúčastnili cvičitelského sjezdu 8. listopadu v Praze. Dále navrženo bylo zřízení »technického kruhu« k zlepšení organizační práce. Pro nejbližší dobu připravuje klub novou přednášku se Solledrem, k důstojnému zahájení letošní zimy. Valná hromada jednomyslně schválila jednatelskou zprávu i dar Svazu.

Náčelník Roman Lang přednesl svoji zprávu, v níž obšírně se zmínil o technické stránce uplynulé zimy a o přírodních výsledcích závodníků klubu. Mimo četná umístění na všech závodech získal klub opětně župní přebor ve skoku. Stránce tělovýchovy a školení členstva klubu věnuje se veliká pozornost, jež bude ještě zvýšena.

Pokladník MrPh. Pekařský přednesl veskrze příznivou pokladní zprávu, podle níž stav jmění klubu činí 29.298 Kč. Klub čítá 358 členů.

Zpráva hospodáře chaty, můstku, správce map a odboru alpistického, vykazují výsledky hospodaření a činnosti velmi příznivé.

Valná hromada se usnesla nezměnití příspěvků, t. j. člen bude platiti 30 Kč, akademik a přispívající člen 15 Kč, dorost pouze 5 Kč bez zápisného.

Volba nového výboru provedena aklamací, předsedou klubu zvolen opětně Dr. Ant. Čipera.

Lyžařský odbor Sokola Pražského. Valná hromada LOSP konala se dne 10. října 1930 za účasti 80 členů. Schůzi předsedal Ing. L. Matyáš, který novou volbou postaven opětně v čelo lyžařského odboru. Jednatel zvolen Rud. Kozák, pokl. K. Sklenář, techn. ved. E. Pilát, zástupce R. Kozák. Vzato s povděkem na vědomí, že nejúspěšnější závodník odboru br. Jindra Kosina, který se při posledních lyžař. závodech minulé sezony na Výrovce tak těžce zranil, se již pozdravil a dlí opět mezi námi.

Technická činnost lyž. odboru rozvíjí se velmi slibně, jak patrně z krásných výsledků, docílených našim členstvem i dorostem v lyžařských přespolních bězích. Tak na župním přespolním běhu v Měchenicích získává br. Jan Kalas putovní cenu I. Komárka za nejlepší čas dne a rovněž tak dor. Rud. Mráz dociluje prvního místa své třídy. Zmíněného přespol. běhu zúčastnilo se 11 našich borců, z nichž 6 získává plakety za dobré umístění. Přespolního běhu Svazu lyžařů v Nové Huti u Plzně účastní se 5 závodníků, z nichž 4 získávají plakety (3 druhé a 1 třetí místo). Přespolní běh KČST v Braníku obeslán 18 závodníky, kteří se vesměs čestně umísťují a přebor KČST dobývá br. Jar. Valeš, rovněž člen našeho lyž. odboru. Stejným počtem obeslán též přespolní běh Lyž. odboru Sokola Karlínského v Hloubětíně u Prahy, kde při nejnepříznivějších povětrnostních podmínkách získávají naši borci z možných 13 celkem 8 plaket. Kromě běžeckého tréninku zaveden opětně průpravný tělocvik lyžařský za odborného vedení br. Leoše Stehlíka. O Vánocích proponuje odbor uspořádání závodního lyž. kursu na Studenově v Krkonoších, členská výprava odboru zajíždí do Hojsovy Stráže na Šumavě, kde byl zajištěn dostatečný počet lůžek.

V neděli dne 10. listopadu 1930 uspořádáno zdařilé lyžařské filmové matinée, kde mimo jiné promítnuto na 60 diapositivů z techn. činnosti Lyž. odboru za poslední období. V sobotu dne 29. listopadu pořádá odbor v Pražském Sokole lyžařský propagační čajový večer s programem a tancem, při které příležitosti budou předány závodníkům lyž. odboru získané plakety a ceny.

Kzk.

Prvotřídní lyžařské výzbroje

SPORTING CLUB

Praha II., Dlážďená 4. Telefon 224-8-1

Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží

Továrna: Derby.

**TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**

JUCHTIN

Podle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou čs. patent č. 8662.

Jeho výhody:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

Různé zprávy.

Škpt. Miloš Frgal, dlouholetý referent 5. odd. hlavního štábu MNO, odešel dnem 1. října z ministerstva národní obrany a nastoupil službu u pěšího pluku 5 v Praze. Místo něho nastoupil škpt. Bedřich Novák, dříve instruktor školy pro tělesnou výchovu. Jak jsme již sdělili v předšlém ročníku našeho časopisu, bude v zimě fungovati škpt. Frgal místo dosavadního velitele lyžařského a horolezeckého kursu majora Dusila na Štrbském Plese. *Dr. O. Br.*

Mistrovství Evropy v krasobruslení pro dámy a párové provede sv.-mořický bruslařský klub ve dnech 27. a 28. ledna 1931. Pánské mistrovství v krasobruslení pořádáno bude ve Vídni.

Lyžařská škola cvičitelky Svazu lyžařů Lídy Zemanové pořádá letos kursy ve třech obdobích: 1. o Vánocích pro velké i malé ve Špindlerově mlýně, 2. o pololetních prázdninách pro průměrné lyžaře na Výrovce, 3. o Velikonocích pro pokročilé v Alpách. Počet účastníků omezen. Přihlášky nutno zaslati na adresu: Lída Zemanová, Praha I., Jilská 2, telef. 30704.

Mistrovství světa v krasobruslení pro pány, dámy i páry pořádáno bude ve dnech 28. února až 1. března 1931 ve sportovním paláci v Berlíně.

Čestné předsednictví mezinárodních závodů F. J. S., jež konati se budou ve dnech 13. až 18. února 1931 v Oberhofu v Německu, převzal říšský prezident Hindenburg.

Mistrovství Evropy v rychlobruslení pořádáno bude 26. až 27. ledna ve Stockholmu a mistrovství pak světa v rychlobruslení ve dnech 10. a 11. února v Helsingforsu.

**Mistr světa v rychlobruslení norský závodník Ballan-
grud** byl nedávno nucen podrobiti se krční operaci, jež mu dopadla dobře. Uvedený má v Trontheimu obchod se sportovním náradím a těší se, že brzy bude již zase schopen zahájit trenink.

Skvělé lyžaření na Šumavě 28. října 1930. V sobotu 25. října 1930 byla pěkná suchá pohoda se šedými mráky, bylo trochu temněji, než na podzim bývá.

V neděli 26. října začalo v horách od rána silně sněžit, s počátku byl sníh silně promíchán vodou, z lyžařského pojetí — tvořil se ideální podklad. Odpoledne vánice se stupňovala. Sněhu rychle přibývalo. V pondělí vánice pokračovala zdvojenou silou. V úterý ráno, na »Svátek Svobody«, svižný mrazík posvětil sníh na t. zv. »ideální poměry«. Sněžná pokrývka měla pevný ztuhlý základ, na němž ležela značná dávka prašanu. Celá Šumava i s předhořími stkvěla se hlubokým sněhem. Stromy byly zavěšeny a ocukrovány do nejmenších podrobností. Vyšší polohy Javoru, Stěny, Falkensteinu, ba i Pancíře působily dojmem nejkrásnější hluboké zimy, o jaké se nám loni, během celé zimní sezony, ani nezdálo. Loni byl, jak se všichni lyžaři ještě pamatují, velký nedostatek sněhu na Šumavě, takže lyžaření, až na malé výjimky několika neděl, živořilo. Na Svátek Svobody sněžilo tak vydatně a tak silně, že stopy se zavály k nepoznání již během půlhodiny. Chvillemi lomcoval víchr lesními velikány a rval jich bělounké závěsy a zdobu, zdvihal sněžný prach a tvořil mohutné návěje zvýší metru a více. Obloha byla zachmuřena. Rozhled

LYŽE *f i r m y* KAREL KOLODOVSKÝ VE VYSOKÉM nad JIZEROU

jsou známý pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně. Žádejte ceník.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S P O R T
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
S V O B O D A

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

Sportovní úspěch lyžaře

est závislý na jeho tělesné zdatnosti a správné funkci svalstva. Pravidel. masáží těla, zvláště nohou, mentholovou

*francovkou
ALPOU*

zesílíte sva organismus, který jest pro Vás nejdůležitější a zvýšíte jeho výkonnost. Pružnost svalstva - lepší výkon, větší radost z jízdy! Masáž Alpoou otužuje a sílí!

Alpa - Váš úspěch.

omezen. Na vrcholcích Šumavy ležely sněžné mraky, tam nebylo viděti ani na sto kroků, vše bylo ponořeno do ponureho zášeří.

Jak se lyžařilo? Dobře, ba možno říci výborně; to platí o těch, kteří dobře mazali, takže sjížděli hravě i v teplejším sněhu údolí. Lyše připnuty ihned u špičáckého nádraží. Sněhu bylo u špičáckého nádraží asi 40 cm, u Prokopa asi 60 cm, přes schody u silnice se mohlo jezdit, což loni nebylo po celou zimu možné. Výlet na Pancíř, kde je jistě 3/4 m sněhu, skýtal požitky pravé zimy. Jezerní Stěna měla asi 1 m sněhu. Balvany hřebené cesty zmizely. Ba i pařezy na Arnově stezce, kteráž skýtala dobrý bezpečný sjezd a výstup. »Václaváky, chloubu Šumavy« skýtaly skvělý sjezd, o kterém mluvila hrstka plzeňských lyžařů tudy projedších — jen v superlativech. Zakončení tury z Jez. Stěny bylo u bavorského nádraží, i zde bylo dosti sněhu. Na Javoru je prý přes metr sněhu.

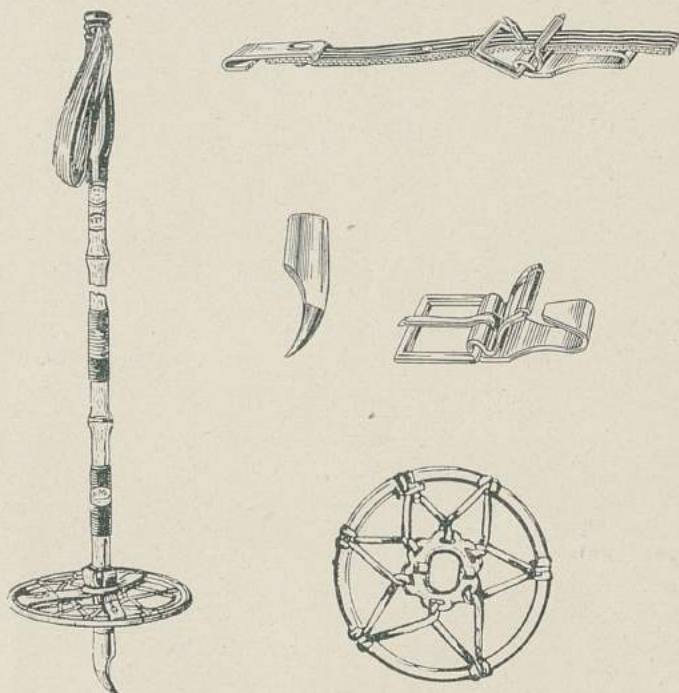
Začátek sezony? Pochybujeme, máme zkušenosti, že když zima počne koncem října, nemá dlouhého trvání. Obvykle sníh zmizí v prosinci a na vánoce přijde reakce v podobě jarní, teplé pohody.

N. Lng.

Letošního sportovního veletrhu zúčastnil se Svaz lyžařů RČS. velmi pěknou svojí expozicí, již přiděleno bylo vhodné místo, takže stánek vzbuzoval velký zájem po celou dobu trvání veletrhu i u osob, které lyžařství nepěstují. Ve skleněné vitrině byly vystaveny putovní ceny Svazu, žup i klubů, dále vystaveny plány můstků, ceny našich boreů Bedrníka, Hanče a Feistaura a vše doplněno bylo pak pěknými zimními fotografiemi. — Podle zájmu obecnstva soudě, jistě naše expozice získá nám mnoho přívrženců.

Jak již známo z denních listů, dostal dne 4. září Svazový sekretariát nevídanou noční návštěvu, v podobě pana zloděje, který se nám vloupal do kanceláře a pak do stolu tajemníka Krňoula. Odcizil nám hořejší část Synáčkova Memoriálu, hořejší část kongresového poháru, dále úřední stopky, aktovku, nějaké peníze a osobní doklady tajemníka Krňoula, čímž Svazu způsobil škodu přes půl třetího tisíce Kč. Dotyčný pan zloděj patrně četl zprávu v denních listech, že župy a kluby se vyzývají, aby do 4. září zaslaly čestné a jiné ceny do Svazové kanceláře pro sportovní veletrh a šel se přesvědčiti, jak rozkazy Svazu se poslouchájí. A máme zato, že byl sklaman v očekávání, ježto takřka vše, co si vzal sebou, je pro něho bezcenné, ovšem Svazu způsobil velkou škodu, již by jistě ovšem mohl napravit, kdyby nám alespoň část uvedených putovních cen vrátil.

Jaké zlepšení lyžařské výstroje zavádí Emerich Rath?
V prvé řadě jest to nová spojovací přezka »Ratar«, která umožní rychlou montáž vázání bez nýtování. Spojovací plíšek přinýtován jest na balatový popruh a umožní tak rychlou výměnu z čelistí. Lyžařské hole »Ratar« mají zlepšení novými bodci z hliníku a vloženým ocelovým

hrotem. Nový hliníkový sněhový talíř jest dutý, velmi lehký, a bude se jistě zamlouvat našim závodníkům.

Nové norské vázání »Greswig« pro závodníky, bezremenné, je velmi vtipně luštěné, ačkoliv nepokládá ho Rath ještě za dokonalý ideal. Zde správná cesta vyjde z normalisace lyžařských bot, odpovídající normalisaci vázání neposuvného. Na tomto vázání pracuje Rath již několik let a prakticky tuto věc podrobuje zkoušce.

Mistr Bim u Rottů. Jak našim čtenářům jest asi známo, zranil se při trainingu v lednu t. r. v Tatrách těžce v kolenně mistr Bim. Dlouho churavěl na klinice prof. Jiráska a jeho dlouhá choroba měla proň velmi nepříjemný důsledek, ztrátu dobrého stálého místa u Mautnerových textilních závodů. Za nynější krise v textilu nebylo vzdor všem přimlívám činovníků Svazu možno docílit jeho přijetí zpět. Avšak »lyžařská láska« bdí... Znamý náš pří-

Horským hotelům a boudám dodává: šunky, masové konzervy a čerstvé uzenářské zboží

RICHARD HULATA, TOVÁRNA PRAHA XII., FRANCOUZSKÁ TŘ. 29—31.

LYŽE a veškerou výzbroj
dodá nejvýhodněji
V. PROCHÁZKA
Praha III., Vítězná třída 15, tel. 44062.

LYŽE-SÁNKY
nejlevněji dodá
J. J. Barnet, Lukavice u Kyšperka

znivec a lyžař chéfi firmy V. J. Rott, p. inž. Rott, ujal se Bima a přijal jej do svého závodu, kde bude týž dohlédati na výběr a montáž lyží. Je na našem lyžařském obecnstvu, aby hojně podporovalo svými zakázkami práci našeho mistra Bima, který mnoho vykonal doma i v cizině vždy tiše a skromně pro náš sport závodní a ukázalo mu tím svou přízeň a že nezapomíná. I. K.

Účelnost lyžařského dresu je závislá nejen na pečlivém zpracování podle míry a desítky fines, které šatu dodá jen specialista, sám lyžař, ale i na jakosti látky. Orig. Burberry-Burella v svěžích barevných odstínech pro dámské lumberjacky, Burberry-Solgardiny, pro dámské a pánské windjacky, Burberry-Gabardiny pro celé dresy jsou nejvhodnějšími, nejkvalitnějšími a nejlépe impregnovanými látkami. Chcete-li, aby Váš lyž. oblek nesl pečeť osobitosti a kvality, rozhodněte se k návštěvě fy J. Eiselt, Praha I., Národní tř. 31 (telefon 286-61).

Horské výcvičné středisko pro důstojníky zřízeno bylo v době 30. června až 19. července 1930 na Štrbském Plese. Velitelem kursy byl škpt. M. Frgal s instruktory Machem, Buchtou a Müllerem. Kursu horolezeckého, jenž byl tentokrát umístěn ve státních hotelích a výtečně stravován restaurátorem p. Dankem, zúčastnili se též příslušníci četnictva. Prováděn byl výcvik od prvých začátků na cvičných skalách a na sněhových polích až do nejjemnějších fines tohoto horolezeckého umění a každý z účastníků pak byl vycvičen nejen jako samostatný lezec, nýbrž též jako vůdce na lezeckých turách, záchranných výpravách atd. — Počasí kursu přálo, takže žádný den nebyl ztracen a vykonáno několik těžkých túr nejen obvyklými vychozenými, ale též vlastními variantami. Že i často zanedbávané práce ve sněhu byly probírány, toho je důkazem, že celý kurs sestoupil Velkou Vysokou sjetím sněžného pole ve strži mezi hlavními věžemi Velké Vysoké — krásně viditelně se Štrbského Plesa. Z lezeckých tur sluší uvéstí Východní Mengušovskou věž, V. Ledovou věž, Zlobivou a j. — Účastníci horolezeckého kursu těšili se na Štrbském Plese velké oblibě a zvláště zdravotní hlídka byla takřka denně volána k asistenci při různých těch nehodách, jež se v létě přihází v Tatrách. Dr. O. Br.

Ski Klub of Great Britain, jenž byl pověřen Fisou uspořádáním závodu ve sjezdu a slalomu, bude tyto pořádati ve dnech 19. až 22. února v Mürren ve Švýcarsku.

Fédération Française de Ski uspořádá mezinárodní závody ve Villard-de-Lans ve dnech 4. až 8. února.

Závody holmenkollské konati se budou mezi 28. únorem a 1. březnem 1931.

Mezinárodní závody lyžařské F. I. S., jež letos budou se konati v Oberhofu v Duryňsku, budou míti tento pořad: 13. února, pátek: Závod na 17 km; v sobotu, 14. února

skok na lyžích pro závod kombinovaný; 15. února v neděli skok na lyžích prostý a v pondělí 16. února závod vytrvalostní na 50 km.

Lyžařský odbor Sokola Karlín oslavuje právě 10leté trvání a uvádí, že jest jedním z prvních a nejstarších lyžařských odborů sokolských. Uznáváme rádi, že l. o. Sokola Karlín jest jedním z nejagilnějších lyž. odborů sokolských, ale zároveň jeho činovníkům doporučujeme, aby trochu prostudovali historii lyžařství našeho vůbec a zvláště pak lyžařství sokolského. Kdyby činovníci, kteří jistě bona fide toto své tvrzení napsali, prohlédli si na př. výroční zprávu Svazu lyžařů v král. Českém z r. 1913, pak by shledali, že v seznamu členstva toho roku byly uvedeny jako řádní činní členové Svazu lyžařů tyto lyžařské odbory sokolské: Těl. jednota Mrklov u Jilemnice, T. J. Dvůr Králové, T. J. Lomnice n. Popelkou, T. J. Valašské Meziříčí, T. J. Studenec u Jilemnice, T. J. Sokol Praha I., T. J. Sokol Pražský, T. J. Klatovy a T. J. Jaroměř. Tedy již tehdy bylo jich řádně organisováno celkem 10. Dr. O. Br.

Podle sdělení správy Státních lázní na Štrbském Plese budou v důsledku rozhodnutí Ústředního vedení podniku Státních lázní povolovány členům Svazu lyžařů v letošní zimní sezoně slevy 25% z ceny pokoje. Podmínka ke dosažení slevy jest předložení členské legitimace řádně vybavené obvyklými náležitostmi (fotografie, průkaz o zaplaceném příspěvku) při příchodu u vrátného. Dodatečné povolení slevy nelze vymáhati a jakékoliv intervence v podobných záležitostech budou naprosto odmítnuty. Na osvětlení a otop se sleva nevztahuje.

Zima v Německu. Ve sbírce německých cestovních brožůrek vyšel v novém vydání sešit čís. 13 »Winter in Deutschland« (Zima v Německu). Sešit je ozdoben krásnými obrázky a poskytuje přehled všech středisek zimního sportu v Německu. Lze jej bezplatně obdržeti u generálního zastupitelství ústředny říšské dráhy pro německý cestovní ruch v Praze II., Lützowova 40, telefon 26581.

70 let dožívá se ve Vrchlabí i v našich kruzích známý jeden z nejstarších průkopníků lyžařství v sudetských zemích p. továrník Quido Rotter. Celá rodina Rotterů ve Vrchlabí patří k nadšeným příznivcům lyžařského sportu. Jak se dovídáme, byla to hlavně Nansenova kniha »Po lyžích Gronskem«, která kdysi v mládí nadchla jubilanta pro sport lyžařský. I. K.

Obrovský můstek pro skok na lyžích v Maloji u Sv. Mořice ve Švýcarsku staví ředitelství tohoto lázeňského místa. Technické vedení tohoto »mamutího« můstku má sv. mořický skokan Adolf Badrutt, jehož »světový rekord« 75 m na můstku v Ponte di Legno v Itálii vzbudil velký rozruch v celé lyžařské veřejnosti. Můstek postaven bude

LYŽE

SÁNKY A VEŠKEROU VÝZBROJ PRO ZIMNÍ SPORT

KOUPÍTE NEJVÝHODNĚJI PŘÍMO U VÝROBCŮ

PIŠTE O CENÍK. BRATŘÍ SLONKOVÝCH, V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

na úpatí Aela, a jak znalci tvrdí, bude to jeden z nejdelších a nejkrásnějších můstků švýcarských. Můstek sám bude Badruttem stavěn zcela podle modelu můstku v Ponte di Legno. — Potud je věc velmi krásná, avšak sami rozumní švýcarští lyžaři nejsou tímto novým můstkem nijak nadšeni, ježto předešlá sezona znovu jasně již ukázala, že dlouhé skoky na lyžích začínají sváděti k profesionálství. Člen pak technické komise švýcarského svazu lyžařského vyjádřil se o můstku v Maloji takto: Jsem zvědav na to, co tech. komise resp. švýcarský svaz ke stavbě tohoto můstku řekne. Jest přece velmi dobře známo, že mezinárodní lyž. svaz, k němuž patří i švýcarský svaz, rozhodl již loňského roku, že nesmí v budoucnu býti více stavěny můstky, jež by dovozovaly skoky na lyžích přes 60 m. Švýcarský svaz jako řádný člen F. I. S. musí samozřejmě nařízení tohoto přísně dbáti a technická komise švýcarského svazu vydala již v tom směru také svá nařízení. Podle těchto nařízení musí býti této komisi předloženy veškeré stavební plány nových můstků a nyní jest velkou otázkou, zda techn. komise schválí používání můstku, jehož plány nebyly jí ke schválení vůbec předloženy. Dotyčný ředitel nechal si můstek postavit a nic se o to nestaral, co tomu řekne Svaz. Ale zapomněl patrně úplně, že Svaz může všem svým závodníkům zakázat skákati na můstcích, jež pro závodníky jsou nebezpečné a jichž plány nebyly schváleny. — Jsme zvědaví, jak věc ona dopadne a doufáme, že budeme moci našim čtenářům brzy podati zprávy, jak Svaz o můstku rozhodl. Ale jest i možné a podezření je oprávněné, že loňské distancování Adolfa Badrutta a ještě několika dobrých závodníků pro nedovolený start na závodech v Ponte di Legno jest příčinou výstavby tohoto můstku, na němž budou pak skákati jen profesionálové. Že by to ke cti švýcarského lyžařství ovšem nebylo, jest jasné.

Dr. O. Br.

XXVI. valný sjezd konal švýcarský svaz lyžařský v Lausanne 19. října. Ze zajímavějších usnesení a rozhodnutí uvádíme toto: Letošní švýcarské mistrovství provede Ski-club Adelboden ve dnech 28. února až 1. března 1931. Pro závody pak 1932 určeno místo v Zermattu. Rozhodnuto zúčastniti se mistrovství Německa v Oberhofu, bez zvláštního však treninku. Důležitým rozhodnutím pak bylo diskvalifikování těchto 6 závodníků skokanů, kteří předešlé zimy zúčastnili se proti zákazu závodů ve skoku na lyžích v Ponte die Legno, ježto tamější pořadatelé slíbili velké peněžité odměny tomu, kdo překoná »světový rekord« ve skoku na lyžích: Adolf Bedrutt, Domenico Riz

a Porto, Angelo Maroni, Luigi Bernasconi, Gustav Vitale, všichni z Engedinu, a Peterlini z Lenzerheide. Pak odhlasovány některé velmi důležité změny závodního řádu švýcarského: jest zakázáno označovati skoky jako »rekordní«, skoky na lyžích přes 60 m jsou od nynějška zakázány a byly-li dosaženy během prvního kola závodu skoky 55 m, nesmí býti již povoleno prodloužení nájezdu. — Dámské závody nyní musí se označovati jako Frauen-Rennen a nikoliv Damen-Rennen. — Za odstoupivšího Dr. Daneggera byl zvolen jakožto zástupce švýcarského svazu do F. I. S. centrální president John Michel.

Dr. O. Br.

Lyžařská vojenská výcvičná střediska budou zřízena v letošním zimním období ve Vysokých Tatrách na Štrbském Plese, kdež kursu od 9. února do 13. března 1931 zúčastní se 22 důstojníků, a to po jednom důstojníku od horských praporů 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10 a 11, horských dělostřeleckých pluků 201 a 202, hraničářských praporů 1 až 13 a 2 důstojníci generálního štábu a v Krkonoších ve Špindlerově Mlýně v hotelu Slavie, kde kurs bude trvati od 12. ledna do 21. února a zúčastní se ho 34 důstojníků od pěších pluků 1 až 24, 4 lehkých dělostřeleckých pluků, 4 horských dělostřeleckých oddílů a 2 důstojníci gen. štábu.

Horské výcvičné středisko zřízeno bude na Štrbském Plese v době od 13. července do 1. srpna 1931 a zúčastní se ho 15 důstojníků od týchž útvarů jako lyžařského kursu.

Dr. O. Br.

Zimním sportovcům poskytují švýcarské dráhy značné výhody. Po dobu zimní sezony, t. j. 15. listopadu 1930 až 30. března 1931 platí pro všechny osoby, jež jedou v sobotu aneb v neděli do některého zimního střediska, jež je označeno ve zvláštním prospektu, vydaném švýcarskými drahami, jako takové, jednoduchý železniční lístek též ke zpáteční cestě, a to v neděli a neb též v pondělí do hodiny 12. Takový lístek dostane se u každé výdejny jizdenek.

Dr. O. Br.

Melita Brunnerová, druhá nejlepší vídeňská krasobruslařka, přestoupila do cechu profesionálů a byla angažována do nejlepšího ledového paláce v Londýně »Grosvenor«.

LYŽAŘSKÉ ODĚVY,
VE VŠECH CENÁCH ZHOTOVUJE
M. LANDSINGER,
VINOHRADY - MORA VSKÁ 38. I. p.

LYŽE, VÁZÁNÍ, BOTY

a ostatní výzbroj dodá Vám
v prvotřídním provedení fa

SPORT BOHÁČ,
HRADEC KRÁLOVÉ.

nebo tuk **ENO**
nejlepší mazadla na
kůži
pro sportovce, hospo-
dáře, lesníky, vojsko
a t. d.
**ŽÁDNÉ VHLKÉ
NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!**

ODZNAKY K. SVOBODA
PRAHA I.
PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽARSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

PROSINEC 1930.

ČÍSLO 2.

Zprávy Svazu lyžařů.

Valná hromada Svazu lyžařů konala se dne 9. listopadu 1930 v místnostech měšťanské besedy v Praze za předsednictví J. V. Pilnáčka a za účastenství delegátů 82 klubů z 9 žup celé republiky s počtem 190 hlasů. Přítomni byli zástupci ministerstva N. O., České obce Sokolské, čl. Olympijského výboru, všesportovního výboru, KČST., čl. tiskové kanceláře a tisku. Za čl. obec Sokolskou pozdravil valnou hromadu pan Müller a za čl. všesportovní výbor rada Pilotti. Za čl. tiskovou kancelář přítomen byl redaktor Maršák.

Obrázky z valné hromady: Od leva: N. Lang, Komárek, Křižoul, Jarolímek, Dr. Eger, Dr. Pečírka, předseda Pilnáček, Dr. Čípera, Dr. Moser, Dr. Brauner. — Obrázek v levo: Všudy přítomná Č. T. K. p. red. Maršák, Ivo Schweizer mistr veslař z Roudnice, nyní lyžařský funkcionář.

Předseda věnoval především posmrtnou vzpomínku zemřelým členům Svazu, místopředsedovi Dru Hubáčkovi, prof. Fikejsovi, Ing. Zelenému, uč. Soukupovi, jenž býval dlouholetým pokladníkem Svazu, Ing. Kášemu a Ed. Schwarzerovi, jichž památku uctila valná hromada povstáním. Poté udělil předseda slovo funkcionářům:

Mezinárodní sekretář Dr. Moser podal velmi výstižný a obšírný referát o činnosti Svazu na poli mezinárodním, zejména o zkušenostech na kongresu

FIS v Oslo se zřetelem ku čl. lyžařství a zejména velmi zajímavě a zábavně se zmínil o významných postřezích, které získal v cizině pro další náš sportovní vývoj v lyžařství. Rozhovořil se o poměru k HDW, který jest podložen smlouvou, která jistě letos dojde nového obnovení, poněvadž styky se Svazem jsou velmi dobré, při čemž zaručují i plnou prestiž Svazu jako reprezentanta celého čl. lyžařství v zahraničí. Nastínil obšírný plán o jednání s čl. obcí Sokolskou i se zřetelem k retrospektivě. — Z důkladné, o neobyčejném rozhledu a vzácné znalosti všech složek Svazu svědčící zprávy jednatele Jílka uslyšeli shromáždění delegáti mnoho zajímavých dat o vzrůstu a organizaci Svazu. Byly založeny nové župy Podkarpatoruská, Jesenícká a Jihočeská, takže Svaz má nyní 10 žup. Přírůstek členstva vzrůstl o nových 40 klubů, takže činí počet registrova-

ných členů 17.500 hlav, 5800 dorostenců, 1900 akademiků. Z toho je 1100 registrovaných závodníků, 207 zkušených cvičitelů, 90 zkušených soudců a 5 soudců mezinárodních. Zmínil se podrobně o poměrech k ostatním ústředím, zejména ke KČST, jehož lyžařství organizováno jest dnes za paušál členského příspěvku ve Svazu, o poměru k čl. výboru Olympijskému, o zastoupení ve Všesportovním výboru, o otázce příspěvků a subvencí, vedení kanceláře a všech detailech své obtížné funkce, která jest páteří Svazu.

Předseda Plnáček zlobí se na řečníka

Slova ujal se pak populární vůdce našich závodních mužstev v cizině, stavitel našich velikých můstků a organizátor veškerého našeho sportovního vývoje předseda technického odboru stavitel Karel Jarolímek. Vzhledem k dobré sportovní bilanci v zahraničí (ať vezmeme dobré naše úspěchy na závodech FIS v Holmenkollen, Schreiberhau, o jubilejním mistrovství HDW atd.) vzhledem k tomu, co vykonalo se pro stavbu velkých našich můstků v Tatrách a v Novém Světě v Krkonoších a tomu, že shlédnuto bylo pod vedením předsedy T. O. a odborně ve stavbu přivedeno téměř 20 cvičných můstků v republice, zaslouhovala by Jarolímekova správa plná bujarého rozvoje, pevnosti a

odhodlanosti téměř zvláštní publikace. Úvodem seznámil posluchače s organizací a personáliemi technického odboru, probral jeho vnitřní činnost sportovně-organizační, zejména činnost řádovou. Rozebral spolupráci s vojskem a Sokolstvem, probral i organizaci soudcovskou, cvičitelskou a pořadatelskou, a přešel k jádru — činnosti závodní. V jeho správě, jako v kaleidoskopu, proběhla spousta dat ze závodů, které vzhledem k energetickému vedení byly téměř vesměs provedeny podle programu

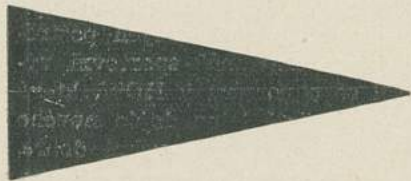

Mistopř. Dr. Pečírka pozoruje „cvrkot“

vzdor neutěšeným sněhovým poměrům minulé sezony. Jedním z velmi zajímavých bodů správy Jarolímekovy byl i projekt závodnické chaty Svazu lyžařů v Tatrách. V konečném resumé zavedl nás k oknům do budoucnosti: předestřel úkoly, nesoucí se k eventuelní účasti 1932 v Lake Placid v Americe.

Předseda zdrav. rady, doc. MUDr. Procházka, připojil se ku zprávě předsedy T. O. obsazeným referátem o péči lékařského sboru Svazu o systému a organizaci první pomoci v horách, o zdravotní prohlídce závodníků a všech pomůckách vědy lékařské, která na příští v rukách odborníků má býti subsidiární složkou naší sportovní organizace. Referát Dr. Procházky ne-

D Á M S K É A P Á N S K É L Y Ž A Ř S K É D R E S Y
podle míry

J. EISELT, PRAHA I

Národní třída 37

Telefon 286-61

Lyžařský modrý, hnědý Gabardin BURBERRY-BURELLA
BURBERRY-SOLGARDINE
BURBERRY-GABARDINE

obyčejně zaujal, neboť přišel s odbornými organizačními opatřeními zcela novými, které, jak víme, ani v cízích ústředích našeho druhu nejsou ještě známy.

Předseda dorosteneckého odboru fin. rada Ivan Komárek podal pak přesnou zprávu o péči o naši závodnickou naději. Je to úkol velmi závažný a kdo ví, jak ještě před nedlouhými lety péče o dorost byla nesoustavně ponechána klubům, jistě se zájmem vyslechl data o její úspěšné centralisaci v ústředí, odkud vycházejí veškeré nitky při vyhledávání nejschop-

Dr. Brauner přísný jednatel....

nějších talentů a při jejich výchově. Schopné talenty byly hledány pomocí vylučovacích závodů a provedena náležitá registrace veškerého dorostu v klubech. K výchově dorostu byly zorganizovány kurzy, rozděleny lyže a finanční podpory. Podána pak data jednotlivých dorosteneckých přeborů, zejména výsledky ústř. závodu dorostu, »Synáčkova memoriálu«. I tento referent podržel na konci své zprávy shromáždění okénko do budoucnosti: Program bude stále zdokonalován. V létě navázána informační součinnost zejména s hraničními kluby. V důsledcích toho bude prohlouben výcvik širších vrstev dorostu pomocí instruktorů závodníků přímo do oblastí těch kterých klubů a žup, vyslaných. Při této příležitosti podal I. Komárek ihned zprávu za redakci »Zimního sportu«, který jubuluje letos XX. ročníkem. Vytyčil tendence, jimiž po stránce literární časopis jest veden, osvětlil i jeho potřeby pro další vývoj. Apeloval na širší členstvo, aby hojněji přispívalo, neboť časopis jest revuí, kterou si píšou lyžaři sami. Ke konci zmínil se o finanční prosperitě časopisu, která jest nejlepším důkazem, že časopis jest dobře veden.

Obsáhlou správu dopravní podal pak pan účet. taj. Bárta, zmínil se o všech intervencích, které mu bylo v nynější době, kde hrozí zrušení tarifu učiniti ve pro-

spěch udržení všech relačních výhod, které jsou základem provozování našeho sportu, zejména pro obyvatele měst, zejména Prahy. Zmínil se též o své péči o rozšíření automobilových spojů v zimní době v horách a krocích k získání nových relací atd.

Správce inventáře p. Dr. Šulec podal pak zprávu o inventárním majetku ústředí, by ustoupil referátu pojišťovacímu p. insp. Brožka a konečně referátu pokladníka p. Jirků, účetního a revisorů o finančním hospodářství Svazu. Hospodařeno bylo cílevědomě, progra-

Závodník Kosina s »opovržením« dívá se na »papírové« lyžařské boje.

mově a obezřele a nutno našemu finančnímu ministerstvu vzdáti jen chválu.

Po zprávách funkcionářů provedeny volby: Předsedou zvolen J. V. B. Pilnáček (Č. S. K. Hradec Králové), I. místopředsedou MUDr. J. Pečírka (Čsl. Klub Alpistů),

II. místopředs. MUDr. A. Čipera (Č. S. K. v Plzni), III. místopř. Al. Wecker (S. K. Lučina, Slezská Ostrava), IV. místopř. O. Turnovský (Ski klub Bratislava), mezinár. taj. Dr. Jar. Moser (L. Z. K. Praha), I. jednatelem inž. Vil. Macháček (Č. Ski klub, Praha), II. jednatelem JUDr. O. Brauner (Č. S. K. v Plzni), pokladníkem Jos. Kunc (S. K. Slavia), předsedou T. O. Karel Jarolímek (S. K. Dvůr Králové). Do výboru zvolena téměř ve směs stará jména: J.

Bárta (K. Č. S. T.), J. Brožek (Ski klub Pardubice), Dr. J. Eger (S. K. Himalaja, Ml. Boleslav), JUDr. K. Finger (S. K. Slavia, Praha), J. Fischer (L. K. V. S.), JUDr. J. Kalibera (Sněhaři, Domažlice), J. Komárek (Č. S. pro Z. S.), Rud. Hněvsa (S. K. Olympia, Plzeň), JUDr. J. Drábek (L. K. Olomouc), R. Kozák (Sokol Pražský), L. Moulik (Sokol Smíchov), Ing. O. Koutský (Č. Ski klub), Jindra Kosina (Sokol Pražský), Norbert Lang (Č. S. K. Plzeň), Ing. Fr. Příbyl (S. K. Slavia), Ing. R. Pilnáček (Č. S. K. Hradec Králové), MUDr. K. Procházka (Č. S. p. Z. S.), Otomar Schrabal, (Č. S. K. Budějovice), JUDr. K. Šulec

F WACHTL

O T O
 PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26
 PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8
 Zvláštní oddělení pro amatérskou kinematografii. Vyzvání, kopírování, zvětšování amatérských snímků během 6—8 pracovních hodin.
 Ceníky 1930 zdarma a franco.

(L. K. V. S.), K. Vilimovský (T. J. Sokol, Vinohrady), J. M. Vlček (L. K. Malé Svatoňovice), JUDr. F. J a k u b e c (K. Č. S. T.), Ing. Václav Veselý (Lyž. k. důstojníků), B. Zadák (Sokol Praha VII.), Vitásek (K. Č. S. T.).

Náhradníci: Josef Menec, Josef Finger, Dr. J. Keller, J. Chejnovský, Ing. K. Holmann, Bohumil Peka.

Dozorčí výbor: St. Hofmeister (Č. S. K. Hradec Králové), JUDr. Jaroslav Přimda (Č. S. K. Praha), Ing. Josef Černožorský (Č. S. p. Z. S.).

V době skrutinia voleb pokračováno dále v jednání a udělena plná moc k vyjednávání s Č. O. S. a K. Č. S. T. o definitivní úpravu poměru resp. součinnosti. Ministerstvu obchodu bude podáno podrobné memorandum o celkové situaci Svazu lyžařů. Schválen pozměněný návrh S. K. Náhod na zvýšení premií úrazového pojištění závodníků; návrh Náchodu o poskytnutí výpomoci závodníkovi Bimovi odkázán správ. výboru. Členský příspěvek na příští sezonu činí 9 Kč plus 1 Kč daň z hlavy a 1 Kč župního příspěvku. Každý člen jest povinen odebrat jeden výtisk úředního časopisu »Zimní sport.«

I. K.

Ustavující schůze správního výboru Svazu lyžařů ČSR. konala se dne 18. listopadu 1930 a přítomno bylo 28 členů, omluveno 6. Schůzi řídil předseda Pilnáček, který před vlastním jednáním schůze poděkoval všem odstoupivším členům správního výboru a zvláště pak jednateři Ing. Jílkovi, pokladníkovi Jirků a účetnímu Žižalovi. Mimo funkcionářů volených na valné hromadě zvoleni byli v doplňovacích volbách následující činovníci: účetním Ing. Frant. Příbyl, dopravním referentem Bárta, pojišťovacím referentem Brožek, zdravot. referentem Dr. Pro-

cházka, správcem inventáře Ing. Příbyl, matrikářem, statistikářem a historikem Dr. Šulc, předsedou dorosteneckého odboru Komárek. Do Technického odboru: Komárek, Dr. Finger, Dr. Moser, Dr. Brauner, Ing. Macháček, Kozák, Bárta, Dr. Eger, Dr. Kalibera, Dr. Procházka. Do dopravního odboru: Bárta, Dr. Moser, Vlček, Vitásek, Dr. Brauner. Do stavebního odboru: Jarolímek, Ing. Koutský, Bárta, Ing. Černožorský, Krňoul a Ing. Zástěra. Do společného výboru s H. D. W.: J. V. B. Pilnáček, Dr. Moser, Arch. Jarolímek, Ing. Macháček, jako náhradníci: Dr. Pečírka, Dr. Brauner, Komárek, O. Schrabal. Likvidátory účtů J. Bárta a Dr. Šulc. Do pořadatelského odboru: Dr. Eger, B. Zadák, Dr. Šulc, Bárta, Ing. Příbyl a Dr. Brauner. Vydavatelstvo časopisu: šefredaktorem a administrátorem Komárek, do vydavatelstva dále Dr. Brauner, Dr. Kalibera a Dr. Pečírka, který zastupovati bude ve vydavatelstvu správní výbor a spolu s administrátorem poukazovati bude k výplatě účty, honoráře atd. Do Čs. Výboru olympijského: Dr. Pečírka, Dr. Moser, za lyžařství a Komárek a Dr. Jakubec za bobsleigh. Do Vše-sportovního výboru: Vilimovský, Ing. Jílek, Jirků. Do Výstavního výboru: Brožek, Jarolímek, Komárek, Ing. Koutský. Do Cizinecké rady Komárek. Otázku vstupu Svazu lyžařů RČS. do Svazu horských podniků usneseno předati pracovnímu výboru, který pak jmenoval by delegáta. Komise pro opravu stanov: Dr. Moser, Dr. Finger, Dr. Jakubec, Dr. Procházka, Jarolímek, Dr. Šulc. Zdravotní odbor: Dr. Pečírka, Dr. Procházka, Dr. Čípera, Dr. Izák. Komise pro jednání s Klubem Čs. Turistů: Ing. Macháček, Dr. Brauner, Dr. Moser. Komise pro jednání s Čs. Obcí Sokolskou: Dr. Moser, Ing. Macháček,

TATRANSKÉ PAMÁTKOVÉ PŘEDMĚTY

výzbroj pro turistiku, letní i zimní sporty, cestovní potřeby, dárky-bračky, vyšívky, domácí umělecký průmysl, pánské a dámské módní zboží

**OBCHODNÍ DŮM
BÁNYÁSZ
STARÝ SMOKOVEC**

Filiálky v Novém Smokovci

Na hory

s nejlepší

lyžařskou svítilnou

EVEREADY

Kč 160.—. Svítí půl roku.

*Doporučeno
Svazem lyžařů RČS.*

Objednejte ihned u firmy:

JAN HORN,
Praha II., Žitná 8. YWCA

nebo u zástupce

V. KULIŘ, BRNO-KOMÁROV,
u Školky č. 12.

Pozor před méněcennými napodobeninami.

Dr. Brauner a v jednání technického rázu Jarolímek. Ze zprávy mezinárodní. Vzat na vědomí termín schůzky s Poláky, jakož i termín schůzky s H. D. W. Pozvání na zahraniční závody Svazu došlé odkázány Technickému odboru ku prozkoumání. Vzat na vědomí referát o schůzi Č. Výboru olympijského, v níž jednáno bylo o Olympiádě 1932 v Americe. Ze zprávy jednatele: Projednána definitivně otázka pojištění a usneseno ponechati pojištění opětně První české vzájemné pojišťovně za týchž podmínek jako v roce minulém. Klubům zaslány budou přesné pokyny týkající se pojištění, jakož i výzva, aby zavedli povinné pojištění všech svých členů.

Zamítnuta znova žádost L. K. Brno o věnování Kč 1000 na Schwarzerův fond. Dr. Baslovi, který odchází z MNO, usneseno zaslati pozdravný dopis. Ve zprávě Technického odboru vzat byl na vědomí referát o postupu prací na můstku v Harrachově, dále referát o přípravě našich závodníků na závody v nastávající sezoně atd.

Schváleny zásadní usnesení čís. 1, 2, 3 a 5. Na sezonu 1930/31 stanovuje se pro akademiky příspěvek na Kč 6—, pro dorost na Kč 2—, pro dorost jednot sokolských na Kč 1—. Usneseno vyslati k ministru železnic deputaci, která tlumočila by panu ministru přání Svazu

lyžařů ČSR. týkající se železniční dopravy a hlavně však, která by požádala pana ministra o to, aby zvýšení dopravních tarifů netýkalo se relačních jízdének. Bárta referuje dále o možnosti uspořádati hromadnou výpravu soukromých účastníků na závody do Jugoslavie a do Německa. Dr. Moser doporučuje, aby jednáno bylo se Svazem horských podniků o získání slev pro naše lyžaře na říšskoněmeckých boudách na Krkonoších.

Technický Odbor Svazu lyžařů, zvolený výborem Svazu lyžařů, ustavil se dne 27. listopadu za předsednictví arch. Jarolímk. Jsou to pp. Komárek, Dr. Kalibera, Dr. Brauner, Ing. Macháček, Dr. Moser, Dr. Eger, Kozák, Bárta, Dr. Procházka, Dr. Finger. Po ustavení koptování pp.: Inž. Jauris, Frgal, Jirků, inž. Jílek, Cínajelinek, Krňoul, Schrabal, inž. Zástěra a Zadák. — Místopředsedou zvolen I. Komárek, zapisovatelem Dr. Kalibera, jeho náhradníkem Jirků, referentem závodů inž. Macháček, soudců inž. Jauris, cvičitelů Krňoul, můstků inž. Zástěra, pro styk s vojskem Dr. Brauner, pro protesty Dr. Finger, Dr. Moser; zdravotním referentem Dr. Procházka a dorosteneckým referentem Komárek. — Mezinárodními soudci za Československo pro FIS jmenováni: předseda T. O. Jarolímek, Komárek, Dr. Moser,

ODZNAKY K. SVOBODA
PRAHA I.
PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

Sportovní úspěch lyžaře

jest závislý na jeho tělesné zdatnosti a správné funkci svalstva. Pravidel, masáží těla, zvláště nohou, mentholovou

francovkou
ALPOU

zesílíte svalový organismus, který jest pro Vás nejdůležitější a zvýšíte jeho výkonnost. Pružnost svalstva - lepší výkon, větší radost z jízdy! Masáž Alpou otužuje a sílí!

Alpa - Váš úspěch.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

**LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE**

**U ODBORNÍKA
LYŽAŘE**

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

Dr. Brauner a Jílek. — Soudcem svazovým uznán Ducháček, Zl. Olešnice, pro všechny obory. — Schválen termín závodnického kursu bezkydské župy na 6.—7. ledna 1931 na Radhošti. Povede Krňoul. Bude vzat i zřetel na dorost, cvičitele a soudce. — Podrobně jednáno i o přípravách na zimní Olympiadu 1932. Bude vydán oběžník závodníkům, přicházejícím v úvahu. Training bude jednotně řízen. — Projednány i dispoice pro training a přípravy na mez. závody FIS v Oberhofu 1931. — T. O. vyřídil ještě řadu běžných záležitostí technických. — Na terminové listině se pečlivě a s největším urychlením pracuje.

Dr. Kal.

Polsko-československá lyžařská dohoda. V Moravské Ostravě konala se v neděli 30. listopadu t. r. schůze delegátů polského Zwiasku Narziazarskiho a Svazu lyžařů ČSR., na které byla uzavřena polsko-československá lyžařská dohoda. Za polský lyžařský svaz byli přítomni: předseda pluk. Alex. Bobkowski, dr. Alexi Fiedro-Boniecki, předseda sport. komise, dr. Ignaci Czieszinski, tajemník sport. komise a St. Faecher, náčelník sport. komise, za Svaz lyžařů RČS. místopředseda Wecker, mezinár. tajemník dr. Moser, předseda techn. odboru arch. Jarolímek, náč. Bezkyd. župy inž. Sekanina, za Slovensko M. Slávik a za Bezkydskou župu pp. inž. Racek a Ad. Schreiber. Polské hosty uvítal za Svaz lyžařů RČS. místopředseda Wecker a dr. Moser, za Bezkydskou župu jako hostitelku inž. Racek.

Porady započaly o 10. hod. dopol. a po společném obědě pokračovaly odpoledne. Usnesena m. j. řada ulehčení rázu administrativního při pořádání závodů a hlášení závodníků k nim, a úprava pohraničního styku.

Současně rozhodnuto pořádati každoročně mezistátní lyžařský závod Polsko-československo, k němuž bude přizvána také Jugoslavie. První tento závod má se konati již v sezoně 1930—1931 v Československu a dá se očekávat, že bude vyhověno pozvání Bezkydské župy a závod ten uspořádán na Radhošti-Pustevně. Polsko-československá dohoda s přibráním Jugoslavie znamená i velký zisk na poli mezinárodním. Ze schůze byl odeslán pozdravný telegram předsedovi mezinárodní lyžařské Federace FIS. pluk. Ivaru Holmquistovi. Uspěšně zajeli delegáti obou svazů na Radhošť-Pustevnu, kde si prohlédli tamní lyžařský terén a oba můstky pro skok. K věci se ještě vrátíme.

Čaj Svazu lyžařů byl ve čtvrtek 20. listopadu t. r. Jeho každoroční protektor, primátor Dr. Baxa, ležel však tentokrát nemocen. Večer sám se zdařil, jako obvykle znamenitě, přes to, že na tento den náhoda soustředila s obzvláštní nepřízní několik vynikajících podniků koncertních, divadelních i tanečních a že nad to vedla tento útok v biblickém lijáku. Úspěch finanční byl vždy při lyžařských čajích podstatnou součástí výsledku a dostavil se i tentokrát. Společenská stránka jeho je však neméně významná. Letos byl jakousi zatěžkáci zkouškou pro pravá lyžařská srdce. Padající sníl sice každému připomněl, že začíná sezona — a ta začíná čajem, ale přesto hlavní propagací tentokrát byl jen ten vnitřní hlas, něco, co tajemným magnetismem nás na tyto večery — i když máme tu a tam z pohodlnosti něco proti — přece jen táhne.

Můžeme být i po téhle morální stránce spokojeni. Letos byla totiž propagace shodou okolností a ohromným ná-

*Dříve než pojedete do hor
obstarejte si u firmy*

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-7-3

dokonalou — spolehlivou

lyžařskou výzbroj a výstroj

Illustrovaný ceník na požádání zdarma!

DÁMSKÉ A DÍVČÍ LYŽAŘSKÉ OBLEKY DLE MÍRY

v odborném prvotřídním provedení za levné ceny dodává firma

BRATRÍ BLOCHOVÉ

PRAHA I.

Haštalská 11

Telefon čís. 648-67

Sportovci a myslivci

vědí dobře, co znamená mít nohy v suchu a v teple, a proto používají

jenom „GUTRA“

mazadlo a olej z gumového tuků pro mazání a konzervování bot. Není nic lepšího nad „Gutru“.

Lyžařům doporučujeme jedinečné „CIRINE“ lyžařské vosky, jež se dostanou ve všech družích.

Obdržíte ve všech odborných obchodech. — Vyžádejte si v každém obchodě nebo přímo u nás zdarma prospekt „Vyzkoušená rada pro lyžaře“. Cirine—závodny, hlavní sklad PRAHA XIX., (Bubeneč), URALSKÁ ul. 170. — Telefon 284-39

valem práce v ústředí Svazu — poněkud — no řekněme raději více než méně — slabá. Přes to však se sešli staří i noví známí jako jiná léta. Dokonce lze říci, že všeobecná nálada byla letos jaksi více srdečnější a intimnější. Mělo to letos rozhodně sportovnější ráz než jindy. A víte přece, že tohle spojení společenského se sportovním se dá hledat.

My jsme byli spokojeni.

Pokladna Svazu jistě také.

A to se ví: Svaz děkuje. Srdečně děkuje všem. Těm, kteří to dělali, těm, kteří dary přispívali, těm, kteří dary prodávali, těm, kteří to kupovali a vůbec všem, kdo tam byli.

Dr. Kal.

Feuilleton.

DR. KALIBERA: *Veleprašan.*

Moc se o něm říci nedá, to hlásím uctivě předem. Díváme se na tu moučku jako na skutečnou vzácnost a to jen proto, že vypadá tak krásně ve filmu. Ve skutečnosti má také mnoho vad vedle svých předností, ale někdy je tak krásný, že je to až protivné. Je celá řada lidí, kteří jej nenávidí. Jsou to obyčejně lyžci a lyžky slabšího druhu.

Obzvláštním milovníkem a ctitelem prašanu, proslulým svojí láskou k tomuto ideálu lyžařů, je zvláštní náhodou právě Komárek, spiritus agens tohoto listu. On poprvé nazval nejprimovnější druh prachového sněhu »veleprašanem« a my po prvé nazvali tento veleprašan »veleprašanem Sv. Otce«. Pod slovem my skrývá se jen hrstka jeho osobních přátel, kteří dobře vědí, že mezi pražskými veslaři je »Svatým Otcem« jedině on. Proto veřejnost méně informovaná nazývá tento veleprašan »veleprašanem Sv. Otce Komára«, čímž mu veřejně přiznává jeho vědecké zásluhy za bližší prozkoumání této struktury sněhu. Čím se liší na př. název »Pohoří královny Maud« nebo »Pupínova cívka« od názvu »veleprašan Sv. Otce Komára«?

Nám všem t e n h l e název docela nesejí. »Veleprašan Sv. Otce« je to pravé. Vyjadřuje stoprocentně jeho naprostou neomylnost v téhle věci. »Veleprašan otce Komára« bylo by také dobré. Když však bohužel tohle tvrzení bylo by poněkud neoprávněné; není totiž ani úředního, ani živoucího důkazu jeho otcovství. Naproti tomu bylo by lze připustiti otce s velkým »O«, čímž by byly aspoň poněkud zdůrazněny jeho vlastnosti, jež byly a jsou prapříčinou jeho popularity. Ale proč konečně nenavrhnouti prostě »Komárkův veleprašan«? Což to není velkolepé? A především s v ě t o v é, jako na př. Papinův hrnec nebo Wassermannova reakce? V poslední době oddal se Sv. Otec zahraničním výzkumům veleprašanu, nebo výzkumům zahraničního veleprašanu. Jeho poslední práce týkala se speciálně veleprašanu afrického.

Myslili jste, že je jen africký negr nebo africký slon? Pah — i africký sníh. Při svém pátrání setkal se Sv. Otec s částečným neúspěchem. Aspoň se to dá soudit z toho, že na vrcholcích, sedlech a náhorních planinách Kilimandžara zjištěn byl pouze »firn«. Nemám však nic proti tomu, aby i tento firn nazván byl »firnem Komárkovým«.

lyžařské potřeby

dílny oprav a montáží

praha VII., belcrediho 45

telefon 324-6-9

telefon 324-6-9

Novinka

Lyžaři,

používejte nezníčitelné patentní sněhové talíře s gumovými žebry, které jsou elastické a pruž působují se každému terénu

VÝHRADNÍ PRODEJ:

RUDOLF EICHLER

PRAHA VII., BELCREDIHO TŘ. 45

TELEFON 324-6-9

Ale — právě jsem si vzpomněl! Ještě mám něco! Ono to sice nemá s tím veleprašanem co dělat, ale při nejliberalnějším výkladu: Veleprašan — Komár — fírn — Kilimandžaro — Afrika, lze připustit jistou souvislost. Ano, to je to pravé slovo. Souvislost!

Znáte přece ten krásný příběh ctihodného Mac Ivoira, krátce »Padre«, vyprávěný jím samým za světové války někde v Artois nebo ve Flandrech, na anglické frontě, v přítomnosti mlčelivého plukovníka Brambla? Ne? Ten příběh o šestnácti lvech? Ne? — To je škoda. Nemusil bych jej vykládat. Mojí telegrafickou reprodukcí utrpí. Zkrátka: když Padre patnáctkrát střelil po lvu, který vždy znovu vystrčil hlavu, řekl mu přece negr: »Když pán ještě jednou chybití, lev nás sežrati.« — Padre střelil po šestnácté a lev už hlavu nevystřčil. — Co tam pak našel? Lva? — Šestnáct lvů! A každý z nich měl kuli v oku!

Já myslím, že známá skotská obraznost by akceptovala se samozřejmostí i idylický obrázek, jak transafrický ex-

pres uhání na př. ze stanice Udjidji na jezeře Tanganjika do stanice Muansa na jezeře Victoria. A jako u nás slepice, běhají podle náspu lvi, klátí se žirafy a skáčou pačkové a vy jim z okna jídelního vozu házíte cukr —

Kdo nevěří, ať si to přečte v Národních listech v neděli dne 16. listopadu. Podepsal to Sv. Otec, ale k jeho cti budiž zde konstatováno, že to s tím expresem jen odněkud citoval.

Zato s tím sněhem a hotely na Kilimandžaru je to už příjemnější. Já bych na př. snídal hrozně nervosně, kdyby mně lev poskakoval u »špajsvágnu« — co kdyby ho napadlo skočit si vylízat med, který mně zbyl na talířku. S jiným lvem, než s dvojocasým nejsou žádné špasy. Ale nechat si pražit rovníkové slunce na snížku ve výši 5000 m do »cemru« — to je jiný kafe —

Jak jsem se sem dostal z veleprašanu — to je už celkem vedlejší. Ale protože mám řádky přesně odpočítány, musím začít o tom veleprašanu příště ještě jednou.

DR. BOHUMÍR SLÁDEK:

Štrbské Pleso — mezinárodní stadion zimních sportů.

Vysoké Tatry, markantní severovýchodní hranice republiky československé a zajímavý řetěz Karpat, byly do převratu místem, kam náš obyčejný smrtelník nesměl se odvážit. Uherská aristokracie vyhradila si tento jedinečný kus zemského ráje pro sebe. Štrbské Pleso a Tatranská Lomnice byly rozkošným zátiším maďarské gentry. Vábila nekonečnou hloubkou lesů, hudbou pramenů, tichem jezer, vůní lesních mýtin a majestátem tatranských velikánů.

Teprve demokratická republika učinila tento pozeňnaný kout přístupný všem vrstvám mladého státu, jehož příslušníci, zejména ze zemí historických, po prvé přicházeli, aby vnímali dojmy dosud neznámé krajiny a dávali se unášeti nepoznanými půvaby Vysokých Tater.

V zimě přicházeli jednotlivci zvědavě a hleděli s údivem na bělostné sněhové koberce a fantastické silhouety zavěšených stromů uprostřed nádherné

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÁ VÝZBROJ

u firmy: **SPORT LESALOV**

PRAHA II., Vodičkova ulice 23. — Telefon 218-28

Ceník na požádání zdarma.

TELEFON 295-84

**Lyžařské boty kupujte jen u výrobce
O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16**

VLASTNÍ VÝROBA, TÉŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

zimní dekorace, tonoucí v záplavě hřejivých paprsků slunečních. Malé hloučky sportovců, kteří znali skromné počátky zimní sezony, rostly každým rokem, až vytvořily dnešní mohutnou, stále rostoucí obec návštěvníků Štrbského Plesa, které se stalo mezinárodním střediskem zimních sportů, poskytující od vánoc do velikoncec ideální terén pro lyže, saně i brusle.

Minulá zimní sezona na Štrbském Plese znamená po stránce sportovní i společenské vrchol od převratu, kdy tyto nejkrásnější a nejvýše položené klimatické lázně přešly do majetku státního.

V době od 12.—20. ledna byly zde bruslařské závody o mistrovství Evropy za účasti konkurence mezinárodní, uspořádané pod protektátorem vlády RČS. Konaly se na nově zřízeném kvalitním kluzišti za ideálního počasí zimního a za účasti ministra obchodu Dr. M a t o u š k a. Současně byly provedeny exhibice ve skoku na můstku Jarolímkově za účasti známého norského skokana R u u d a, jenž vytvořil československý rekord skokem 60½ m a uváděl diváky svoji odvahou v úžas.

Ve dnech 12.—16. března bylo Štrbské Pleso jevištěm armádních lyžařských-střeleckých závodů, které za účasti ministra Národní obrany Dr. V i š k o v s k é h o a členů branného výboru, poslanecké sněmovny a senátu Národního shromáždění, měly vysokou sportovní úroveň, zejména startem hlídky, která na mezinárodních závodech v Holmenkolu učinila československé lyžařství známým v celém světě.

Současně se závody čsl. branné moci uspořádala

Slovenská župa Svazu lyžařů závody o přebor župy na 18 km a závody ve skoku.

Dne 29. a 30. března t. r. konaly se na Štrbském Plese 35. mezinárodní závody o mistrovství RČS., pořádané Svazem lyžařů, které obsahovaly závod na 18 km a závod ve skoku na lyžích. Byly současně závodem o akademický přebor v jízdě na lyžích, spojeným se závodem na 10 km pro III. třídu a na 7 km pro ženy.

Tento letný přehled vrcholných sportovních událostí potvrzuje nejlépe skutečnost, že Štrbské Pleso je předurčeno k tomu, aby se stalo mezinárodním stadionem zimních sportů.

Není však pouze vyhledávaným cílem velké obce sportovní; jest svými poměry klimatickými útočištěm všech, kteří závratným rytmem dnešního života znávení, hledají chvílku klidu a rychlého zotavení. Moderní městský člověk cítí instinktivně a toužebně nutnost, aby dlouhou dobu od podzimu do nejbližšího léta účelně přerušil několikanásobným pobytem v horském klimatu. Okolnost tato dala příčinu vzniku a rozkvětu známých zimních klimatických míst ve Švýcarsku a dává tušiti, že i Československo najde ve Vysokých Tatrách, zejména na Štrbském Plese, plnohodnotnou náhradu za cizinu.

Konaným pozorováním vědeckým bylo zjištěno, že Tatry mají větší bohatství slunečního záření nežli Švýcarsko, a že trvání, jakož i intenzita jeho vyrovná se na př. výsledkům měření v D a v o s u konaným. Snížený tlak atmosferický působí ve vyšších polohách

ZÁVODNÍCI A TURISTÉ!

SPORT- KOPECKÝ

Vás dokonale vyzbrojí
VEDOUcí LEOŠ STEHLÍK

TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE - ZÁVODNÍK: JOSEF TRYZNA

ZASTOUPENÍ: ANTON BERG-KLISTER

PRAHA II. - PALÁC U NOVÁKŮ V JÁMĚ - TELEFON 234-6-9

horských rychle a příznivě na fyzickou a duševní rekreaci, uvolňuje cesty dýchací, usnadňuje výměnu látek a přináší zdravý spánek. Pobyt v čistém horském klimatu má své účinky na lidský organismus, které jeví se ve kvantitativním zvýšení všech normálních funkcí jeho.

Jde především o zvýšenou produkci tepla v důsledku urychleného procesu oxydačního. Je-li organismus nemocný, je-li v boji s některou chorobou, vyvine v horském prostředí samovolně zvýšenou obranu, uzdraví se rychleji, v předpokladu ovšem, že jest schopen reakce. Tato schopnost zvýšení obrany biologických sil je nejcennějším léčebným prostředkem horského klimatu.

Vysokohorské podnebí Štrbského Plesa jest účinným lékem pro chudokrevnost, chorobu Basedowu a pro všechny choroby nervové, bledničku, katary dýchadel, asthma a rekonvalescenci. Léčbu klimatickou možno úspěšně podporovati dalšími léčebnými prostředky, jako jest zejména moderně vybavený vodoléčebný ústav, umístěný v Grandhotelu Hviezdoslav.

Štrbské Pleso je vhodným východiskem pro turistiku, dávající možnost k pohodlným vycházkám i k namáhavým túrám horolezeckým. O letní sport je postaráno značnou měrou. Tři nové tenisové dvorce, plovárna na jezeře a množství zábavných lodí, poskytují možnost rozptýlení a zábavy.

Pochopení pro léčbu horským klimatem proniká stále více mezi všemi, kteří trpí standardní nemocí dneška, pochybenou životosprávou, duševní přepra-

covaností a nedostatkem pohybu na čerstvém vzduchu. Možno směle tvrditi, že Štrbské Pleso patří mezi ona místa, kde člověk z a r u č e n ě nalezne po krátkém pobytu žádoucí duševní klid a úlevu. Stále rostoucí počet návštěvníků Štrbského Plesa je toho nejlepším důkazem.

Zima se svými půvaby je v Tatrách krásná a svými léčebnými výsledky jedinečně příznivá. Celá kniha nestačila by, aby popsala všechny krásy a léčebné účinky Vysokých Tater vůbec a Štrbského Plesa zvlášť. Bylo úkolem pouze několika slovy upozorniti na kousek pozeňnaného kraje naší vlasti, kde městský člověk rychle a poměrně levně má určitou záruku zdraví své upevniti.

Ve snaze umožniti návštěvu Štrbského Plesa a Tatranské Lomnice nejbližším vrstvám, rozhodlo se Ústřední vedení podniku státních lázní pořádati v zimní sezoně 1930—1931 pravidelné 7denní zájezdy do Vysokých Tater za ceny snížené, každému přístupné. Technické provedení těchto zájezdů obstará cestovní kancelář »Čedok« v Praze, Příkopy 13, a všechny jeho prodejny doma i v cizině i společnost lůžkových vozů v Praze na Příkopě 26. Uvedené kanceláře, jakož i informační kancelář státních lázní v Praze-Smíchově, Zborovská 25, podají ochotně informace zájezdů se týkajících. (Tel. 401-4-1.)

Kdo poznal jedenkrát blahodárné účinky zimního pobytu v Tatrách na sobě samém a kdo viděl nádherné panoráma Štrbského Plesa, odjíždí s touhou a slibem, vrátiti se opět na místo, kde pramení věčný zdroj života, zdraví a přírody půvabů nejkrásnějších.

LYŽAŘI

PRAHA II
SPÁLENÁ 27

KUPUJTE U LYŽAŘŮ

ČERVENÝ A GLOGAR

LYŽAŘSKÉ

OBLEKY

podle míry, z prvotřídních látek zhotovuje speciální závo.

BOHUSLAV KOZÁK

Praha II., Na Zbořenci čis. 24

Lyžaři

**dobrá bota -
základ zdraví**

proto lyžařské boty jen

u nejstaršího výrobce

František Müller,

Král. Vinohrady, Italská 15.

P. T. lyžařským klubům a kroužkům sleva.

Bruslařství.

LADISLAV FÜRST, předseda Bruslařského svazu:

Československý Svaz zimních sportů.

Pod zimními sporty rozumíme sporty, které pro svůj provoz potřebují produktů mrazu, t. j. sněhu a ledu. Od sněhu je odvislé lyžařství a bobsleigh a od ledu bruslení a hockey. Tyto sporty jsou podle mezinárodního rozřídění organisovány u nás ve svaz lyžařů, se sekci bobsleighu, bruslařský svaz a svaz kanadského hockeye. Toto zcela samostatné organisování jednotlivých sportů nenalézáme všude jinde. Ve Francii mají jednotný svaz zimních sportů (Fédération des sports d'hiver), v němž jednotlivé zimní sporty tvoří toliko sekce. Obdobně Němci mají svůj Hauptverband Deutscher Wintersportvereine, který jednotně řídí všechny zimní sporty.

Nezdá se mi býti zvláštní výhodou, jsou-li všechny zimní sporty organisovány v jednom jediném svazu. Tento svaz je vždy ovládan osobami a tudíž i mentalitou nejsilnějšího odvětví, zatím co ostatní sporty těžce udržují svoji existenci. Pro rozvinutí jednotlivých sportovních odvětví je třeba vlastních svazových ústředí, která se starají výhradně a tudíž i v potřebné intenzitě jediné o svůj sport. Tato péče vztahuje se nejen na organizační činnost sportu, ale také na technické propracování sportovní činnosti a může býti tudíž řízena jediné příslušnými odborníky.

Myslím, že není rozporu o tom, že naše tři svazy zimního sportu jsou zcela na místě a že by nebylo účelné, aby splynuly podle zmíněných vzorů v jeden jediný svaz.

Staví se však otázka, nemají-li všechny tři zimní sporty některé společné zájmy, které by bylo možno, či vlastně účelné a potřebné řešiti jednotně a jakým způsobem by bylo možno je společně řešiti.

Sezona zimních sportů je poměrně krátká (mimo

lyžařství). Její nejvyšší rozpětí je maximálně tři měsíce, mnohdy však pozůstává jen z několika dní. Tato krátká doba musí býti co neúčelněji využita časově a to jak pro trening, tak i závody, propagační exhibice atd. Uvědomíme-li si, že zimní sportovec neomezuje se na jeden sport, nýbrž že skorem každý provádí nejméně jeden lední a jeden sněhový sport, přicházíme k poznání, že je zapotřebí centrálního místa, z něhož by byly křižující se zájmy jednotně regulovány. Bylo by třeba ústředního místa, na němž by byly dohodnuty sportovní akce jednotlivých sportů: trening, exhibice a závody tak, aby si nejen vzájemně nepřekážely, ale naopak aby se účelně navzájem doplňovaly.

Jak při národních tak i mezinárodních závodech v Tatrách, Krkonoších a u ledových sportů ve městech, jeví se každoročně velmi naléhavá potřeba nejen předběžné dohody, ale i trvalé spolupráce. Ponevadž je však třeba se pokouseti o tyto dohody při každém konkrétním podniku a to vždy znova s menším nebo větším úspěchem, nedochází nikdy k úplně žádoucí spolupráci. V poslední chvíli závody se doplňují nebo odvolávají a to vše ku škodě celku, neboť každý jednotlivý ztracený zimní den je při krátké zimní sezoně nenahraditelnou škodou.

S hlediska organizačního byla by žádoucí užší spolupráce mezi jednotlivými sportovními svazy. Nepříliš příznivé zimy (pro sport) posledních desetiletí působily zhoubně na provádění hlavně ledních sportů. Venkovské spolky a kluby, které v dřívějších letech patřily mezi nejčinnější zimní sportovní organisace, většinou opustily zimní sporty a nejdříve pěstují ojedinele lyžování, které třebas finančně nákladné, dá se po několika dnech technicky ovládnouti k dostatečnému provádění. Jiné spolky pěstují toliko bruslařství a nesnaží se proniknouti do lyžování a hockeye. Hockeyové kluby pak výhradně pěstují kanadský

Výš a výše budeme stoupati k bílým velikánům, abychom pak v nádherných skocích řítili se dolů... A opět sjede se velká rodina „prkýnkářů“ a veselo bude na horách. Po návratu z hor vyprávění zažitých krás! Jak jsme brdi, můžeme-li ukázat svým známým milé obrázky z tury.

VRCHOLŮM VSTRČÍC

FOTO POP MYSLÍKOVA 25

Máte-li v kapse třeba malý, ale dokonalý fotoaparát, máte zajištěnou dvojnásobnou radost z Vaší tury. Představte si, co krásného můžete vše zachytiti. Zeptejte se na to těch, kteří již fotografují. Podiví se, že ještě nemáte aparát. Navštivte náš závod; můžete si tam nezáv. aparát prohlédnout.

LYŽE, SANĚ a veškeré
potřeby
pro zimní sporty v levných cenách a velkém výběru.

Sportovní závod
Emanuel Fiedler
Praha
Václavské nám. 55

hockey a nesnaží se zajistiti svým mužstvům a dorostu dostatečný a účelný trening jízdy na ledě, pro který je nevyhnutelno rychlobruslení. Ústřední místo zimních sportů by snadně našlo organizační cestu k řešení účelné spolupráce a to jak ve věcech vzájemného doplňování technického výcviku, tak i ve vzbuzení účelné činnosti organizační, aby všechny kluby provozující zimní sporty byly organizovány ve všech zimních svazech a aby tak byly připraveny pro pořádání všech zimních sportů podle tvárnosti zimního počasí. Je-li zima bez sněhu, byly by prováděny především lední sporty, je-li sníh bez větších mrazů, sporty sněhové a je-li zima s mrazy i sněhem, sporty lední i sněhové.

Po stránce administrativní by přineslo utvoření ústředního místa zimních sportů značný prospěch.

Zimní sporty jsou přiřčeny k ministerstvu obchodu. Zatím co sporty podléhající ministerstvu tělesné výchovy jsou sdruženy ve Všesportovním výboru, který prostředkuje dnes styk ministerstva s jednotlivými sportovními ústředími, dostalo by se také zimnímu sportu jednotného zastoupení vůči ministerstvu obchodu. Řešení mezinárodních podniků, běžných peněžitých subvencí a mimořádných potřeb bylo by soustředěno a dohodnuto v ústředním místě zimních sportů mezi jednotlivými sporty v celkovém rámci možností, které by byly oznámeny ministerstvem obchodu a tomuto pak předloženy k rozhodnutí. Tím by bylo dosaženo účelného rozdělování subvencí a to obzvláště pro případy mimořádných podniků.

Zimní sporty konečně trpí u nás národnostním roz-

tržštěním, které v některých odvětvích jde až k existenci mezinárodně samostatných dílčích svazů. Spolupráce stává se v podobných případech i v jednom jediném sportu dosti problematickou, neboť dílčí svazy pokládají součinnost za nebezpečné podřizování se vůli státního svazu. V organizaci ústředního místa zimních sportů bylo by získáno vyšší forum pro spolupráci, která by »neohrožovala« existenci dílčích národnostních svazů.

Administrativa propagace byla by podstatně zjednodušena existencí ústředního místa. Jednotlivé zimní sporty nejsou dosti silné, aby vydávaly své oficiální časopisy, vyjma lyžařství. Všechny dohromady by mohly účelně udržovati jeden časopis, který by seznamoval veřejnost s problémy zimního sportu a sloužil by jako technický rádce k praktickému provádění sportu. Účelná administrace časopisu bude však možna jedině skrze ústředí zimních sportů. Obdobně byla by také usnadněna součinnost i s ostatním tiskem, který by byl informován o aktuálních otázkách po účelném zhodnocení s hlediska vyššího, zimního sportu jako celku.

Shrneme-li, vidíme, že je řada otázek, k jichž řešení je organizace ústředního místa zimních sportů nevyhnutelná. Jedná se nyní o formu tohoto ústředního místa. Řešení je možné ve formě »Svazu zimních sportů«, který by byl ustaven jako samostatný spolek, nebo ve formě »Stálé komise zimních sportů«, která by byla složena z omezeného počtu delegátů jednotlivých svazů, scházela se pravidelně a řešila časové otázky.

»Svaz zimních sportů«, ustavený jako samostatný

SPORTOVNÍ DŮM SCHRABAL,

ČESKÉ BUDĚJOVICE, NÁMĚSTÍ SVOBODY.

Vás vypraví odborně podle dlouholetých zkušeností.

Specialita: LYŽAŘSKÉ BOTY. — Telefon 497.

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITÍ?

VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BILÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ ŠIJE

**ANTONÍN
MANČAL**

**PRAHA XII.
Italská 7**

TELEFON 318-3-1

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITÍ?

LYŽE, VÁZÁNÍ, BOTY

a ostatní výzbroj dodá Vám
v prvotřídním provedení fa

**SPORT BOHÁČ,
HRADEC KRÁLOVÉ.**

ŽÁDEJTE ZDARMA ILUSTROVANÝ GENÍK.

SPORTOVNÍ DŮM

DŽBÁNEK

PRAHA II., SPÁLENÁ 30.

Telefon 25496.

Boty dětské . . 145.—

Boty Ia 210.—

Lyže 98.—

Lumberjack . . 150.—

Brusle od . . . 53.—

Saně od 36.—

*Problédněte si před nákupem ve Vašem vlastním
zájmu naše sklady a výklady. Vlastní dílna.*

500 PÁRŮ LYŽÍ, BOT NA SKLADĚ.

spolek za předpokladu dalšího trvání jednotlivých svazů zimních sportů pokládám za nejučelnější řešení. K tomuto řešení doporučovalo by se event. přijít postupně skrze organizaci »Stálé komise zimních sportů«.

Jednalo by se snad nyní ještě o vyjasnění poměru »Svazu zimního sportu« k Všesportovnímu výboru. Význam Všesportovního výboru, sdružujícího všech- na odvětví sportu, nelze podceňovati. Po stránce or-

ganizační a administrativní vykonává pro sport ne- smírně mnoho, ovšem ale toliko pro sport jako celek. Nebylo by nikdy možno požadovati od Všesportovního výboru, aby řešil problémy, které by byly subjektem existence Svazu zimního. Svaz zimního sportu by byl snad nejuvhodněji vřazen do dnešní organizace tak, že by stál vedle dnešního Všesportovního výboru, zatím co jednotlivé zimní svazy by zůstaly i nadále přímo organizovány ve Všesportovním výboru.

Hockey.

FERDINAND MAREK:

Kanadský hockey na Slovensku a ve Vys. Tatrách.

Kluby slovenské župy Svazu lyžařů RČS, S. K. Vysoké Tatry a Ski Klub Bratislava, založily před dvěma roky odbory pro kanadský hockey. Dovolují jim to jejich stanov, neboť mohou pro ostatní druhy zimních sportů zříditi odbory. Založení těchto sekcí se ukázalo jako velmi dobré. S. K. Vys. Tatry disponuje nádherným kluzišťem, t. j. ledovým stadionem Palace sanatoria v Novém Smokovci a má nejlepší podmínky pro dokonalou činnost v tomto krásném oboru zimních sportů. Není žádným přeháněním, že S. K. V. T. může se během času vyvinouti k takové výkonnosti jako kluby švýcarských zimních míst Davos, Sv. Mořic, Gstaad atd. V Tatrách jsou pro takový rozvoj tytéž podmínky jako ve Švýcarsku. Záleží jen na ambici klubu (a ta zde v největší míře je) a na podpoře tatranských veřejných činitelů. Ski Klub Bratislava soustředil ve svém středu všechny hockeyisty bratislavské i z jiných míst západ. Slovenska (Nítry) a jeho činnost během krátké doby je skoro překvapující. V příznivé zimě 1928/29 sehrál více jak 15 zápasů, hostil v Bratislavě mužstvo ČSR, které se vracelo jako nový mistr Evropy z Pešti, uspořádal menší turnaj v Tatrách a v posledním zápase sezony jeho mužstvo jako reprezentant Slovenska porazilo reprezentační team Moravy. Oba kluby pak v další sezoně 1929/30 uspořádaly společně velký mezinárodní turnaj v stadioně Palace sanatoria za účasti 11(!) mužstev, v kterém nad silnou mezinárodní (Magyar Hockey Club, Pešť a WAC Vídeň) a domácí konkurencí zvítězila pražská Slavia. Mimoto hrál Ski Klub Bratislava s dobrým sportovním

úspěchem na turnaji v Pešti a dobyl prvního mistrovství Slovenska. Úspěchy obou klubů jsou základnou pro nastávající sezonu. Mezinárodní turnaj v Novém Smokovci o pohár Palace sanatoria bude v nastávající sezoně zase uspořádán a je stanoven na dobu od 1. do 4. ledna 1931. Je rozpočten pro 12 mužstev a počítá se zase se silnou konkurencí mezinárodní. Počtem účastníků, který může býti případně zvýšen na 14, bude rozhodně největším turnajem, jaký byl kdy u nás uspořádán. Obzvláštní zmínky zasluhuje krásný ledový stadion Palace sanatoria. V létě je to 5 tenisových dvorců obehnaných vysokým násypem, na kterém je místo pro obecnostvo. V zimě slouží toto skvěle postavené hřiště za kluziště, které může míti rozměry až 80×40 m. Vybudováním stadionu pro tenis a lední sporty zajistil si Nový Smokovec bezpečně primát pro bruslařství a zvláště kanadský hockey ve Vysokých Tatrách a jsme přesvědčeni, že slovenské spřátelené kluby v kanadském hockeyi docílí velkých úspěchů. Jejich obětavá a dobrá práce si je plně zasluhuje. Mimo výše uvedené dva kluby vyvíjí velmi čilou činnost Slavia Ban. Bystrica, která v uplynulé sezoně vzorně uspořádala první mistrovství Slovenska v kanadském hockeyi a zúčastnila se již třikrát turnajů v Tatrách. Dalším adeptem tohoto sportu na Slovensku je od loňské sezony S. K. Žilina, který i v tomto oboru sportu učiní zajisté zadost svému dobrému sportovnímu jménu. Je nutno jen litovati, že Čs. S. K. Košice, kde lední hockey (bandy) svého času tak krásně začal, nevyvíjí žádnou činnost. Založení slovenské župy Svazu kanadského hockeye přispěje jistě k propagaci »kanady« na Slovensku. Je ještě dosti míst a klubů na Slovensku, kde by se mohl tento jistě krásný sport se zdarem provozovati. Jsou tu ještě Turč. sv. Martin, Zvoleň, Brezno, Trnava, Skalica, Trenčín atd., kde by v zimě kanadský hockey byl výborným doplněním celoroční sezony. Doufejme, že za ne-

LYŽE

VÁZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SAŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

KLUBOVÉ
ODZNAKY,
VLAJKY atd.

tištěné na látce podle vlastních i dodaných návrhů
zhotovuje rychle a odborně firma

„Monopol“, tisk hedvábi
a barvírna,
Mladá Boleslav.

dlouho budeme moci čítati ne jen 4 mužstva, ale aspoň 10 až 15. Ve Vysokých Tatrách budou mít slovenská mužstva jistou základnu ku pěstování kanadského hockeye. A přejeme Vys. Tatrám, aby se v nejkratší době staly tak vý-

znamným místem hockeye jako švýcarské Davos a Sv. Mořic a francouzský Chamonix. Slovenští hockeyisté, podle dosavadní činnosti soudě, se jistě přičiní, aby se tak stalo co nejdříve.

Závody.

Lyžařský kroužek Pražského odboru KČST spolu s vodním kroužkem pořádal za účasti 63 běžců svůj III. přespolní běh v neděli dne 19. října dopoledne, se startem a cílem v loděnici Pražského odboru KČST v Braníku. Trať pro muže byla 8 km, pro ženy a dorost 3 km.

Výsledky byly tyto:

Ženy: I. Marie Mejzlíková (přebornice KČST), čas 18-46, II. Všečeková — KČST — čas 19-45, III. Peková — KČST — čas 20-03.

Dorost hosté: I. Charvát — SDT — čas 14-43, II. Houška Jan — DT — čas 15-18.

Dorost: I. Mráz Rudolf — Sokol Praha — čas 14-21, II. Holub Karel — Sokol Karlín — čas 15-18, III. Martinec V. — Sokol Praha — čas 15-24.

Hosté: I. Klofáč — SP. T. Vyšehrad — čas 30-33, II. Staněk Fr. — Viktorie Žižkov — čas 30-36, III. Kuňák — Sparta — čas 31-17.

Starší A: I. Opočenský — KČST — čas 36-09, II. Kalouš — Sokol Karlín — čas 36-11, III. Daňhel Ant. — KČST — čas 36-41.

III. tř.: I. Kadavý — Sokol Praha VII. — čas 31-48, II. Valeš J. (přeborník KČST) — čas 33-40, III. Čermák K. — Sokol Praha — čas 34-34.

II. tř.: I. Bloman K. — KLV — čas 31-19, II. Teklý — KČST — čas 34-27, III. Stejskal — KČST — čas 34-38.

Organisace běhu byla vzorná, trať skvěle vyznačena a počasí velice příznivé. Všichni doběhli bez nehody, takže běh byl dobrou průpravou pro nastávající lyžařskou sezonu. Za Svaz lyžařů RČS přítomni byli pánové Dr. O. Brauner a doc. Dr. Procházka, kteří fungovali též jako měřiči času.

Lyžařský přespolní běh Lyžařského odboru těl. jednoty Sokol v Karlíně byl uspořádán v rámci jubilejních oslav desetiletého trvání dne 26. října 1930 v Hloubětíně. Přes špatné počasí startovalo 39 závodníků v lijáku, který pře-

měnil jinak výhodnou trať v blátivý, těžký terén. Dosaženo přesto dobrých výsledků. Uspořádání bezvadné. Závodilo se podle závodního řádu Svazu lyžařů ČSR. Umístění podle tříd:

II. tř. závodníků (7 km): 1. Kalas, Sokol Praha, čas 22-14; nejlepší čas dne, 2. Krča, Sokol Praha, 24-54, 3. Stejskal, Sokol Praha, 24-56, 4. Nachtigall, Sokol Praha, 25-23, 5. Cetl, Sokol Karlín, 26-09.

III. tř. závodníků (7 km): 1. Šulc, Sokol Praha, čas 23-37, 2. Kadavý, Sokol Praha VII., 24-09, 3. Bein, Sokol Mělník, 25-49.

Třída starších A (7 km): 1. Jedlička, LZK, čas 27-14, 2. Opočenský, Sokol Praha, 28-57, 3. Kalouš, Sokol Karlín, 30-02.

Dorost (4 km): 1. Mráz, Sokol Praha, čas 14-33, 2. Martinec, Sokol Praha, 15-57, 3. Ježek, Sokol Karlín, 16-17, 4. Budský, Sokol Karlín, 16-28.

Třída hostů (7 km): 1. Špilar, KČST, čas 29-41, 2. Tichý, A. C. Sparta, 35-26. Závodu na 4 km zúčastnila se též Všečeková, Sokol Praha, v čase 20-13. Přebor Lyž. odboru Sokola Karlín získává Cetl časem 26-09.

Lyžařský přespolní běh Podkarpatské župy Svazu lyžařů RČS, uspořádaný Lyžařským kroužkem Odboru klubu čs. turistů v Mukačevě, konal se v neděli dne 26. října 1930 o 1/2 11. hodině dopolední v Mukačevě. Start i cíl v Růžové ulici před českou školou. Závodu zúčastnilo se celkem 43 závodníků. Trať ca 4 km: Dorost: 1. Miloslav Klanica 15-11, 2. Barlog Michal 15-18, 3. Kalát Jaroslav 16-42. Trať ca 8 km: III. tř. 1. Dori Jan 28-23, 2. Bašta Evžen 30-49, 3. Mrázek Ladislav 31-25. II. tř. 1. Pokorný Antonín 27-50 (Čs. S. K. Užhorod), 2. Balcar Antonín 27-54, 3. Mědílek Jaroslav 29-59. II. tř. st.: 1. Příkryl Jan 31-47 (Čs. S. K. Užhorod), 2. Kaše Josef 32-14, 3. Zapletal Josef 33-21. Hosté: 1. Gesierich Jan 28-37, 2. Hofmann

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

PRVOTŘÍDNÍ LYŽE, SANĚ,

vyrobené z pružného dřeva horských jasanů, ochranná známka „Rozvoj“

Pro začátečníky, lyž. dorost, lyže bukové v levném provedení: Souprava, lyže s vázáním, hole lískové s napínači pouze Kč 99.—

vyrobí

JOSEF NÁDVORNÍK N. PAKA

Dopíše si o centk. Odběratelům dodám zdarma základy a pravidla k lyžování.

Jiří 29-06, 3. Röhrich Arnošt 29-19. Kde není uveden klub, jsou ostatní závodníci z Lyžařského kroužku Mukačevo.

Tělocvičný a sportovní spolek »Makkabi« v Košicích uspořádal dne 19. října lyžařský přespolní běh. Tento běh byl toho druhu prvním podnikem na východním Slovensku a svým výborným uspořádáním stal se závod důstojnou propagací lyžařství. Výsledky byly tyto: Třída dorostu (3 km): 1. Gymbcsán, KSL, čas 7-21 min., 2. Kon-

das, KSC, 7-47, 3. Ondruš J., KTL, 7-49, 4. Langer, KSC, 8-16. — Třída žen: 1. Kovandová, S. K. Březnice, 9-55, 2. Eisikovicsová, Makkabi, 11-39, 3. Tabáková T., Makkabi, 12-32, 4. Tabáková E. 12-47. Třída III. (7 km): 1. Prokop, KTL, 22-09, 2. Fisch, Makkabi, 22-50, 3. Bláha, KTL, 24-34. Třída II.: 1. Prokop, KTL, 21-42, Kovanda, KTL, 24-10, 3. Rosenbaum, Makkabi, 25-22. Třída starších: 1. Havas, KAC, 29-45.

Zprávy župní a klubové.

S. K. Plzeň, odbor pro zimní sporty, konal svoji XXVI. řádnou valnou schůzi dne 31. října 1930 za účasti 32 členů. Jednání zahájil předseda Dr. Pivoňka. Po přečtení a schválení zápisu minulé valné hromady vyslechnuty se zájmem pečlivě připravené zprávy funkcionářů, vykazující příznivý výsledek činnosti odboru, zvláště na poli sportovním. Z těchto vyjímáme: Činnost závodní zahájena dne 24. XI. 1929 účastí našich závodníků na IV. lyžařském běhu S. S. Ž., kde Sojka docílil rekordu a nejlepšího času dne a zakončena po úspěšných výsledcích dne 2. března 1930 mezi klubovým utkáním s Č. Ski-klubem a L. O. S. K. Olympia na Spičáku, v němž náš odbor zvítězil 497 body před S. K. Olympií s 351 bodem a Č. Ski-klubem s 318 body. V uplynulé sezoně zúčastnili se závodníci odboru celkem 8 závodních podniků a dobyli celkem 23 ceny, z toho 9 I., 7 II. a 7 III. Za zvláštní zmínku stojí skvělý výkon závodníka Vlad. Ziziuse, který na Akademických mistrovstvích světa v Davosu v soutěži s 83 závodníky z celého světa umístil se v závodě na 18 km v celkovém pořadí jako sedmý a zároveň jako čtvrtý Čechoslovák. Týmž závodníkem (Vl. Ziziusem) získali jsme opětně župní přebor v závodě sdruženém i v běhu prostém. Přeborníkem Chodska ve vytrvaleckém závodě na 35 km jest Karel Čih a ř, který také v klubových závodech zvítězil a dobyl přebornictví klubu. Odbor jest majitelem skvělého můstku pro skok na lyžích v Nové Huti u Plzně, jehož výstavba byla umožněna a provedena členem odboru Ing. Kvasničkou. Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru byly provedeny nové volby a pro sezonu 1929/31 zvolen předsedou MUDr. O. Pivoňka.

Lyžařský odbor Sokola v Karlíně oslavil v minulém měsíci 10leté trvání. Byl utvořen v měsíci říjnu roku 1920 několika cvičícími členy, z nichž někteří sice již lyžařství pěstovali, nebyli však po sokolsku organizováni. S mnoha

jinými vytvořili soukromý kroužek s názvem »Kroužek lyžařů karlínských«, jehož předsedou byl bratr inž. Kryšpín V. a náčelníkem bratr J. Zeman. Po utvoření lyžařského odboru Sokola všichni bratři i sestry stali se členy nově vytvořeného odboru a jsou všichni dosud věrnými jeho členy, tvořící vlastně »Starou gardu« lyžařů, posud lyžařství pěstující. Působnost odboru jest velmi rozmanitá. Pořádají se časté zájezdy do hor, cvičné kursy pro jízdu na lyžích jak pro začátečníky, tak i pokročilé, obstarává se ubytování na horách, kde již má odbor své »hnízdco« na Benecku u Kubátů. Každoročně pořádají se závody na lyžích a přípravné přespolní běhy.

Dne 14. října t. r. konal odbor jubilejní valnou hromadu, při níž byli zvoleni bratři: Ing. J. Zeman, předseda, J. Činčera, místopředseda, J. Šafář, jednatel, Ing. J. Kalouš, pokladník, F. Malý, náčelník, J. Cetl, novinář.

Zpráva o činnosti Lyžařského kroužku odboru klubu čs. turistů v Mukačevě za správní rok 1929/30. Členů provozujících zimní sport bylo 85. Dopisů odesláno bylo 436. Ve správním období uspořádány tyto podniky: 27. prosince 1929 přátelský večírek. 22. prosince založena byla spolu s Čs. Sportovním klubem Užhorod Podkarpatská župa Svazu lyžařů RČS. Sídlo župy pro rok 1929—30 stanoveno bylo v Mukačevě. 2. ledna 1930 promítán v městském biografu svazový film »Technika moderního lyžařství«. Film spojen s přednáškou p. Flory a navštíven více jak 150 lyžaři a příznivci zimního sportu. 8. ledna 1930 uspořádán ve Volovci u turistické chaty lyžařský kurs, jehož vedením pověřen p. Růžinský z Báňské Bystřice. Kursu se zúčastnilo 24 sportovců z celé střední Podk. Rusi. 23. února 1930 uspořádány ve Skotarsku na hranicích českosl.-polských II. lyžařské závody o přebor Podkarpatské župy Svazu lyžařů RČS. Závodů zúčastnilo se 11 žáků tř. A, 19 žáků

Výhradní zastoupení pro Č. S. R.
WILLY DICK, VÝPRTY.

VOSKY PRO SJEZD I STOUPÁNÍ. GRAFIT-VOSK
PRO SJEZD - KLISTER - SKARE - DLE NORSKÉHO
VZORU. - Zinnwaldská výroba lyžařských vosků.

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘÍ.

HOTEL „LOUDA“

JABLONEC NAD JIZEROU

Vás dobře a levně obslouží.

Telefon čís. 7.

20 otopných pokojů.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

telefon Harrachov čís. 6.

LÁZEŇSKÝ HOTEL V KOŘENOVĚ

telefon Kořenov čís. 3. — Tekoucí voda, ústřední topení,
vlastní autobus, auta a sáně. Garáže. Půjčovna saní a lyží.

tř. B, 36 závodníků za dorost a III. tř., 6 dam, 25 závodníků II. tř. na 12 km (propagační závod), a 34 závodníků II. tř. a tř. starších na 18 km, z nichž pak dlužno uvést 8 závodníků Poláků ze Lvova. Závodů hlídek zúčastnila se 4 mužstva. Celkem se závod zúčastnilo 141 závodníků, což svědčí o tom, že sportovní lyžařství na Podkarpatské Rusi má dobrou půdu. Z celkového počtu 24 cen za umístění získali členové kroužku 20, Čs. Sportovní klub pak 4 ceny. Hlídky zůstaly dosud soudcovským sborem nerozhodnuty. K závodům darován byl od Lvovské lyžařské župy krásný alpakový pohár, který vyhrál vojin Horn od 12. p. divise, umístivší se v kategorii hostů na 18 km jako první. Na přespolní jarní běh pořádaný Čs. Sportovním klubem Užhorod vyslali jsme 7 závodníků, z nichž 5 se umístilo. Jako první v kategorii II. tř. mladších umístil se v silné konkurenci Balcar. Pro dorost v Mukačevě, Svalavě a Volovci zakoupeno bylo 30 párů lyží. Přátelské styky s lyžaři ze Lvova trvaly po celou sezonu. Hromadných polských výprav do naší oblasti bylo celkem 5 o celkovém počtu 67 osob. V letních měsících připravil výbor stavbu prvního lyžařského můstku ve Volovci. Našel místo, připravil plány a založil fond na stavbu můstku. K.

Z letnej činnosti slovenských klubov. Športovný klub »Vysoké Tatry« usporiadal v dňoch 15.—17. augusta v Tatranskej Lomnici volley-ballový turnaj o majstrovstvo RČS. a o majstrovstvo Vysokých Tatier. Oboch zúčastnil sa rekordný počet mužstiev, menovite slovenských (desať z celkového počtu pätnástist) a v oboch zvíťazila Strakova akademia Praha, poraziac minuloročného majstra Sokol Kroměříž. Okrem toho konal sa i medzinárodný zápas nového majstra republiky proti majstrovi Polska Akademickému Zwiazku Sportovému z Warszawy, ktorý pražskému mužstvu podlahol v pomere 3 : 0. Turnaj mal veľký športovný úspech vzhľadom na bezvadné usporiadanie, pri ktorom vynikli menovite lyžiarski pracovníci Čuda a Slavík a znamená oživenie Tatranskej Lomnice, ktorá bola dosiaľ športove dosť mlkva. Nový miestny odbor Šport. klubu Vysoké Tatry mieni sa totiž v zime venovať

hockeyu i lyžiarstvu, takže je nádej, že konečne dočkáme sa i lyžiarskych závodov v Tatranskej Lomnici.

Český Ski Klub Praha konal valnou hromadu v pátek dne 14. listop. t. r. za předsed. Dr. Mézla. Předseda klubu primátor Dr. Baxa byl bohužel nemocen a přítomní vzkali mu proto nejsrdečnější pozdrav. Podány byly obšírné i stručné referáty o sportovní, závodní, společenské, přednáškové, organizační, stavební a j. činnosti. Mezi referujícími byly vesměs známé a populární postavy lyžařské: Inž. Macháček, ak. malíř Cina-Jelínek, závodník Kott, Dr. Liška, Dr. Mézl, arch. inž. Koutský, minist. rada inž. Kanenýř, MUDr. K. Novák, prof. Peklo, p. Krystýnek atd. atd. Referáty přijaty vesměs bez debat až na věc stavby chaty na Mísečkách. ČSK Praha — jak je známo — koupil před dvěma lety rozestavěnou chatu na středních Mísečných boudách. Byla to příležitostná koupě, klub věnoval na to veškeré své jmění, ba musil je i různými akcemi rozmnožiti, ale plnil zde dva úkoly: přivedl do českých rukou důležitý objekt na Mísečkách, dotud německých a hodlal členstvu, které již od několika let (kdy byla prodána známá stará chata na Benecku) nemělo vlastního útulku, opatřiti důstojnou klubovnu. Bohužel si stavba žádá takových peněz, že nemohla být dodnes dostavěna, ba nemohlo býti s dostavbou započato. Příští výbor čeká v podobě rozestavěné chaty velmi tvrdý oříšek. Výbor zvolen byl takto: předsedou primátor Dr. K. Baxa; 1. místopř. Dr. J. Mézl; 2. místopř. Inž. V. Macháček; 1. jed. A. Krystýnek, 2. jed. Inž. M. Bartů; pokl. Inž. Dembowski; úč. J. Pacht; 1. náč. Inž. H. Kott; 2. náč. ak. malíř Cina-Jelínek; zapis. V. Häusler; spr. chaty Dr. Novák; přednášky J. Horák; tisk Dr. Kalibera; archiv Dr. Klučina; členové výboru Inž. Kanenýř, Dr. Liška, prof. Dr. Peklo, Inž. O. Koutský, Dr. Přimda; náhr. Dr. J. Weger a J. Kácovský; doz. rada R. Pilát a J. Kubek.

Ustavující schůze konala se 21. listopadu t. r. Bylo na ní provedeno usnesení val. hromady o daru 300 Kč podpůrnému fondu žurnalistů za uveřejňování zpráv.

Klubovní schůze a přednášky s informacemi každý pátek v Savarinu. Výbor v Autoklubu. Dr. Kal.

Různé zprávy.

Plukovník gen. štábu Ph. Dr. Antonín Basl, dlouholetý přednosta 5. oddělení hlavního štábu MNO, odešel dne 15. listopadu do Znojma, kde ujal se vedení pěšího pluku

č. 24. Plukovník Basl byl velkým příznivcem armádního lyžařství a vždy věnoval mu velikou péči, sám jsa velkým milovníkem lyžařství, jež konečně byla odměněna skvě-

Prvotřídní lyžařské výzbroje
SPORTING CLUB

Praha II., Dlážděná 4. Telefon 224-8-1
Vlastní sanatorium pro opravu a úschovu lyží

Podle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou čs. patent č. 8662.

Jeho výhody:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

lým umístěním naší vojenské hlídky při posledních mezinárodních závodech vojenských v Oslo. Odchodem jeho z MNO ztratí Svaz lyžařů velkého příznivce, jenž vždy s porozuměním vycházel žádostem Svazu vstříc. Nástupcem plukovníka Basla jest dřívější velitel lučeneckého pěšího pluku č. 25, plukovník gen. štábu Cyril Langer, jenž sám jest dobrým lyžařem a jistě i v něm bude mít vždy Svaz lyžařů svého příznivce.

Dr. O. Br.

Lyže v Himalaji. Anglické »Ski notes a queries« o Československu. Minulé zimy navštívil anglické lyžařské terény v Himalaji Harald Paumgarten, rakouský závodník ze Štýrského Hradce, při svém návratu z Ameriky. Angličan Smythe a Schneider z Tyrolska učinili pokus o výstup na 7600 stop (?) vysoký Ramthang. Tímto výkonem docílili by ovšem »výškového rekordu« na lyžích. Sjezdy byly prý příšerně zledovatělé, což znamenalo místy i až 2000 m dlouhé sesouvání bokem po lyžích. Zaznamenáváme tuto zprávu »Ski notes e Queries« prozatím bez kritiky. Ski notes e Queries z 9. října 1930 přináší sympatický článek o Československu »The snorfields of Czechoslovakia« s pěkným obrázkem Luční boudy v Krkonoších a Štrbského plesa v Tatrách. Je to částečně výtah z článku L. Lockeho z »The Sphere«, který již kdysi příznivě psal o zimní brožuře, kterou vydalo »Ústředí čsl. cizineckého ruchu« svého času pro Anglii, by ji seznámilo s našimi lyžařskými terény.

I. K.

Lyžařský zápas universit Oxford-Cambridge, letos již po třetí bude vybojován ve Sv. Mořici. Bude závoděno ve sjezdu, slalomu, běhu a skoku na lyžích a sice o Vánocích 23. až 25. prosince. Již počátkem prosince sjedou se závodníci-studenti obou universit v počtu kolem 100 osob ve Sv. Mořici, kdež po treninku budou vybrána z nich mužstva. Loňského roku zvítězila universita Cambridge.

Dr. O. Br.

Dr. Ladislav Janko: Vysoké Tatry. Klub Alpistů čsl. má již od let své dobré jméno nejen po stránce výkonné, ale i po stránce kulturní. Lze tak plným právem nazvat jeho přednáškové večery, jež vždy vynikají jak svojí úrovní odbornou, tak i bohatstvím diapositivů. A jakých diapositivů.

Však to známe. Znameníť ruka, jež vybírá přednášeče, aranžuje večery atd., má stejnou zásluhu, jako jeden každý z těch, jež jsme viděli v klubu před tlumenou lampou přednáškových řečníků. Ta ruka patří otci našich alpistů, generálu Dr. Pečírkovi a řady výborných přednášečů rozmnožil tentokráte p. Dr. L. Janko, aby pokračoval v druhém dílu své přednášky o Vysokých Tatrách. Netřeba dvakrát zdůrazňovat, že i to, co říkal, i to, co ukazoval (a často bajonetem! On je totiž právě »vojínčekatel« a neměl ukazovátka), že to vše bylo opravdu znamenité. Autor přednášky je pozoruhodný obzvláště s této stránky: je znamenitým alpistou tělem i srdcem i znalostí a — neviděl dosud Alpy. A opravdu nemohl položit víc přesvědčujícího důkazu pro svoji thesei, že máme Vysoké Tatry, jež v každém ohledu (vyjímaje rozlehlost ve čtverečních kilometrech) nám mohou nahraditi Alpy. Obzvláště v ohledu technickém. A pak tu přistupuje motiv srdce: dojem, který v Alpách ani mít nemůžete! Jste v našich velehorách!

Myslíme, že co nevidět sejdeme se v Klubu Alpistů zas při něčem tak podobném. Nedovedeme si bez těchto večerů naše alpisty ani představit. Nemyslete si, že se tam bavíte jako bozi, že se kocháte v toiletách atd. Vidíte tváře celkem velmi problematické. Ale musíte si je představit, jak sedí na vrcholu Matterhornu a koukají zermattským do komínů. Pak přijdete na svůj účet. Je to obzvlášť sportovní třída bez velkých řečí.

Dr. Kal.

XIII. letní závody lyžařské na Jungfrauochu ve Švýcarsku, konaly se ve dnech 13. a 14. července a měly již tradiční velký počet účastníků, mezi nimiž po prvé měl startovati i »náš« Ruud. Počasí však letos závodům nepřálo a tak závody pro množství nového sněhu a pro strašnou mlhu vůbec nebyly dokončeny. V sobotu dopoledne ještě bylo přece možno uspořádati závod ve sjezdu, ale na odpoledne a na neděli připadající závody ve sjezdu družstev na laně, slalom a závod ve skoku na lyžích nebylo již lze provésti. Závod ve sjezdu měl tyto výsledky: A. Třída závodníků: Starší I.: 1. Fritz Steuri (Grindelwald) 2-12. Loňský vítěz mistr A. Rubi byl časem 2-34 až

PŘÍMO U VÝROBCE KOUPITE NEJLEVNĚJI RUČNĚ ŠITOU SPOLEHLIVOU OBUV LYŽAŘSKOU

z nepromokavé kůže „NANSON“. Dobírkou dodává:
číslo 36/39 za Kč 179.—
číslo 40/46 za Kč 199.—

B. & V. ZELENÝ,

továrna sportovní obuvi a ručně šité
obuvi lyžařské.

MĚSTO ŽDÁR NA MORAVĚ.

Založeno r. 1884. Telefon č. 25.

Spolkům a obchodníkům při větším odběru poskytujeme slevu.

LYŽE-SÁŇKY

nejlevněji dodá

J. J. Barnet, Lukavice u Kyšperka

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE

I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3-50. Nordické
mazadlo ze zvířecích tuků není kůží jako minerál. tuky.
Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1.— kus.

VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.

Maloprodej ve sportovních závodech.

čtvrtý. Starší II.: 1. A. Fuchs (Wengen) 2-44. Starší III. Fritz Blaser (Wenger) 2-26. B. Třída hostí: 1. W. Busmann (Zürich) 3-23. Třída dam: 1. H. Lantschner (Innsbruck) 2-59. 2. Iosy de la Tour (Winterthur) 3-17.

Dr. O. Br.

Perličky z valné schůze náčelníků a valné hromady svazové byly, jsou a budou. A tak byly i letos. Čepičku jim nasadil předseda T. O., když se po skončeném prvním referátu ptal, zda má někdo k tomu bodu debatu a hned na »valnici« při svém referátu se pochlubil, že to bylo z části úplně dosaženo. Velmi pak se všichni divili, když Jarolímek při vypočítávání našeho úspěchu ve Schreiberhavě řekl: V I. tř. startuje na slonech Feistauer, což prosím mělo znít takto: v I. tř. startuje náš Slonek, Feistauer atd. Při dalších referátech sjezdu cvičitelů rozhorlil se Komárek, že dobré čtyři čtvrtiny cvičitelů nevykonávají své funkce. Ale to lehce mu vysvětlil Lang, který vetché cvičitele hájil tím, že když se mu něco stane, třeba se ožení, nemůže už nic dělat. Inž. Ondroušek zahájil pak prudkou řeč proti domnělým nesprávnostem při zkouškách cvičitelských, neboť jak mi bylo informováno, řekl, nebylo něco v pořádku. Ale hned mu to vysvětlil Komárek řka, že o zkušebníkomisařské kvalifikaci pana Krňoula nemůže být debaty. Dr. Finger s ním souhlasil a pravil, že komise, která se konala na onom světě, také to dělala správně a dodal, že bude nejlépe, když zřídíme náčelnictvo Svazové s Jindrou Vaničkem v čele. Perličky pak poslední vysypal Krňoul, když vykládal o novinkách ve výzbroji a ukazoval norské vázání s pastičkou, které bylo letos přineseno do trhu a nejlépe se hodí na závodní botu. A ty rozsypané perličky rozšlapal Bertík Langů, který v návalu řečnění zapomněl na své dobré vychování a po opravdu krásné řeči paní náčelníka pražské župy, uchopil se slova jako náčelník následující župy a pravil: Vážení, nebudu vás otravovat dlouhým vypočítáváním výsledků a... to prosím, jistě neměl říkat! A ještě jednu na konec! Pan »doprava« Bárta se nám pochlubil, že na ministerstvu zařídil, aby sportovní rychlík vyjel 3. prosince a vrátil se 6. ledna. Běda mu, nebude-li to pravda!

Dr. O. Br.

Jubilejní 25. valná hromada D. S. V. (německého lyžařského Svazu) konala se v září v Mnichově. Důležitější záležitosti, jež tamtéž byly projednávány, byly asi tyto: Ač D. S. V. má nyní přes 100.000 členů, přece nachází se v tak

špatné finanční situaci, která ještě zhoršila se značnou zpronevěrou pokladníka Svazu, že bylo dlouho debatováno, zda D. S. V. bude vůbec schopen provést mezinárodní závody F. I. S. Vysílání závodníků pak do ciziny musí z uvedených důvodů býti omezeno na minimum. Dalším důležitým bodem programu bylo spojení D. S. V. s Ö. S. V. (rakouským Svazem), a to pod společnou firmou Německý a Rakouský lyžařský svaz. Oba dva svazy budou zcela samostatné, avšak pracovat budou ke společnému cíli. Navzájem uznají si svoje instruktory, své soudce, budou mít společně pojištění atd. V určitých pak časových obdobích budou společně pořádati velkoněmecké lyžařské mistrovství. — Konečně bylo určeno, že mistrovství Německa bude pořádáno od 6. do 9. února 1931 v Lauscha-Ernstthalu v Duryňsku, a zároveň vzato na vědomí, že u příležitosti závodu F. I. S. v Oberhofu nebudou konány žádné mezinárodní lyžařské závody vojenské, a ani armádní mistrovství lyžařské nebude konáno společně s německým lyžařským mistrovstvím, jako tomu bylo vždy v posledních letech.

Dr. O. Br.

Sven Utterström, dvojnásobný vítěz při závodu na lyžích na 50 km u příležitosti posledních dvou závodů holmenkollských, o němž již tolik bylo psáno, že hodlá zanechat závodění na lyžích, odjede po Novém roce se svým bratrem do Kanady. Zúčastní se velké filmové výpravy, jež má za účel filmovat tamější poměry lovecké i chytání ryb. Po dobu zimní hodlá Utterström trénovat v pohoří Rocky Mountains, aby zvykl si na sněhové americké poměry a byl tak řádně připraven pro zimní Olympiádu v Lake Placid.

Dr. O. Br.

Prohlášení: Prohlašujeme, že tiskové spory pro urážku na cti, vedené mezi odpovědnými redaktory časopisů »Z našich hor a lázní« a »Zimní sport«, byly smírně vyrovnány a obě strany prohlásily, že nemohou se navzájem vinit z nějakých nečestných úmyslů.

Redakce.

Finský rychlobruslař Thunberg, jeden z nejlepších rychlobruslařů světa, světový mistr a olympijský vítěz, připravuje se pro příští závodní období pilně. Má v plánu překonati svůj světový rekord na 500 m, jehož majitel on sám již je v čase 42'8 vt., alespoň na 42'4, případně 42'2 vt. Za místo, kde o nový rekord se chce pokusiti, označuje

Lyžařské rukavice

(bez prstu s palcem) z lma silného trikotu, po loket dlouhé, nahoře gumou stažené, ku převlečení přes rukáv a přes pletené či látkové rukavice, které od promočení jsou tímto zcela chráněné. Pár dámské či pánské Kč 25.—. Vyrábí jedině: Speciální výroba lyžařských a včelařských gum. rukavic ERHARD BURSÍK V PÍSKU, Čechy. Závod založen r. 1898. 10 výstavních diplomů, 2 zlaté a 2 stříbrné medaile. Míra: objem přes 4 kotníky ruky i s používanou rukavicí, volně kolem. Praktické.

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“

vosk na lyže a

„NANSENIN“

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou.

Obě se již 20 let výborně osvědčují. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÖSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKA 18.

VÁŽENÉ DÁMY - SPORTOVKYNĚ!

S velkou rozkoší obléknete můj elegantní a praktický lyžařský speciální úbor, podle míry šitý. Zároveň oznamuji, že mám kolekci dobrých látek k tomuto účelu, které Vás plně uspokojí

AN POVEJŠIL, MODNÍ SALON
VRŠOVICE, BULHARSKÁ 14 ROH TYRŠOVY

NOVÝ ZÁVODNÍ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS

obdržíte u klubů
a ve Svazu lyžařů RČS.

Trondhein nebo Davos. Pokud se týče zlepšení světového rekordu na 1500 m, jehož držitelem je Oskar Mathisen časem 2'17,4, Thunberg prý se ani nepokusí. Thunberg má v úmyslu zúčastnit se závodu v Trondheinu, v Oslo, ve Vídni, v Davosu a v Mořici a pak chce též zajet do Ameriky, kam byl i s jinými Seveřany Mezinárodním bruslařským svazem pozván. A nakonec. Koluji o něm zprávy, že hodlá letos naposledy startovati a pak vůbec vzdáti se dalších sportů.

Dr. O. Br.

III. zimní Olympiáda v Lake Placid v Americe konati se bude podle prohlášení presidenta americké olympijské komise pro zimní sporty Deveye ve dnech 4. až 13 února 1932. Týž president Devey prohlásil, že při zasedání mezinárodního bruslařského Svazu, které se konati bude v květnu 1931 ve Vídni, doufá prosaditi, aby při zimní olympiádě v Americe byl povolen při závodech rychlobruslařských společný start, tak jak v Americe stále jest zvykem. V Evropě společný start není používán, ježto jest pro závodníky při pádu takový závod nebezpečný, vyžaduje zvláštní obratnosti závodníků a norský rychlobruslařský Svaz dokonce zakázal svým závodníkům účast na závodech, kde je společný start. Je tudíž slabá naděje, že by pan Devey prošel se svým návrhem a jistě od něho upustí, ježto bez účasti evropských rychlobruslařů byla by zimní olympiáda v Americe nemožna.

Dr. O. Br.

Syn bílých hor a trochu retrospektivy. Další kousek ze serie Trenkerových lyžařských filmů. Trenker se vypracoval herecky již k výši velmi slušné. Dlužno totiž uvážiti, že je dodnes amatérem. Působí dobře na své okolí po stránce sportovní a to okolí (mám na mysli filmovou

režii a všechno ostatní) dobře působí na něho. Úroveň jeho filmů rok od roku stoupá. Je to ovšem — jak říkali naši tátové — všechno na jedno kopyto, ale už jsou to skutečné filmy. Ty filmy, jichž jsme si vážili po lyžařské stránce a jež měly přímo historický význam ve vývojovém tempu naší lyžařské techniky — ty filmy měly hroznou vadu. Dramatická stránka byla úplně zanedbána. Čím po dramatické stránce je takový »Boj s horou«, první díl serie »Divy lyžařství«, jejíž druhou polovicí je známý »Hon na lišku«, který je dramatickou stavbičkou právě tak malou, jako lyžařskou stránkou na svou dobu kolosální? A »Bílé umění« a všechno to ostatní? Ale vývojová linie tu je. Když přišly prvě Trenkerovy filmy — byla to »Madonna sněžných hor« — bylo to dramaticky velmi slabé. Zato fotografie tu byla už opravdu něčím a pochodeň tu po prvě svítila! V dalších svých filmech dopouštěla se režie Trenkerova (abyste mně rozuměli: Trenkerův režisér!) opět chyb, ale stále méně. Skvělý fotografický účín při prolézání ledovcových štěrbin pochodňovým průvodem byl leckdy pokažen takovými hloupostmi, jako bylo v »Bílém pekle« přelomení topírka cepínu mrznoucím člověkem se zlomenou nohou — jako třísky šindele. Kdyby to ten dobrý muž opravdu dělal, mohl by mít skvělé živobytí jen tím, že by tuto maličkost presentoval jednou za večer ve Variété. Ale nicméně úroveň filmů s Trenkerem stoupala. Dnes nemohu s tohoto hlediska, řekl bych realistického, vytknouti jeho »Synu bílých hor« nic jiného, než toto: jako obvykle se něco stane; do horské vesničky přijde zpráva o pomoc; a v pěti minutách, jak my říkáme »na to tatá«, je tu ohromný, nekonečný pochodňový průvod záchranné expedice vůdců, tolika

LYŽE a veškerou výzbroj
dodá nejvýhodněji
V. PROCHÁZKA

Praha III., Vítězná třída 15, tel. 44062.

DÁMSKOU I PÁNSKOU OBUV LYŽAŘSKOU

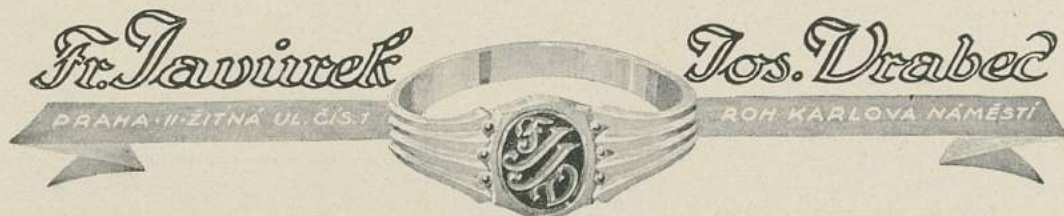
všem požadavkům vyhovující, nepromokavou, 4krát šitou,
výhradně ručně pracovanou za nejvýhodnějších podmínek
lyžařským klubům dodá firma

KAREL KUSÝ, TOVÁRNA NA OBUV, SKUTEČ. (ČECHY).

nebo tuk **ENO**
nejlepší mazadla na
kůži
pro sportovce, hospo-
dáře, lesníky, vojsko
a t. d.
**ŽÁDNÉ VLHKÉ
NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!**

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STŘÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU

A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

vůdců, že jich není tolik ani v celém kantonu! — Kdyby jich šlo pět, bude to také tak fotograficky skvělé a dramaticky účinnější, protože reálnější. A ohromné fotografické dojmy padesáti pochodní může si režie nechat až na konec, kdy třeba celá vesnice může jít s »fakulemi« zpříjemnit hrdinovi svatební noc v chatičce nad ledovci.

»Syn bílých hor« je sdělán celkem velmi solidně. Tři vůdce v čele s Trenkerem (»Turrim«) reprezentují pravý sportovní živel a mají skvělou melodii svého popěvku možnost při zvukové verzi zahýbat člověku srdcem. Zápětka je celkem také slušná a velmi reálná — pojišťovací podvod. Krise probíhá značně úspěšně. Tentokrát opravdu člověk »neví, jak to dopadne«. (Při Trenkerovi totiž nedopadá všechno dobře, ale pak je to trapné. Škoda, že si nemohu vzpomenouti na název filmu, v němž Trenker po dlouhé hodiny držel na provaze druhá nad propastí s příšernou tváří, jež místo zděšení vzbuzovala trapný úsměv.) Přehnané tempo závodů bych nikterak nevytknul. Není to možné, ale je to skvělé. Prima výkon jezdců i fotografů. Jedno musím však říci Trenkerovi a mnichovský »Winter« nechť mu to laskavě přetlumochí: potřebuje libretistu.

A nyní několik, nebo řadu let zpět. Dnes přijímáme na př. tento Trenkerův film s jistou samozřejmostí. Mám na mysli jeho lyžařskou stránku. A vzpomeňte si na ten první velký lyžařský film, který k nám z Alp přišel: první díl »Divů«, výstup na Monte Rosu a sjezd. Myslím, že asi roku 1921. Pamatujete se, jak jsme chodili tenkrát do Passage třikrát týdně a několik týdnů za sebou a dívali jsme se na to jako na nové evangelium: viděli jsme po prvé přeskok, příčný skok, ohromné terénní skoky a příšerné skoky Dr. Baadera do řádných propastí. A když za rok na to přišla »Liška«, už mnoho lidí to dovedlo! — Čím byly tyto dva ryze sportovní filmy proti malým historkám »Sněženek« a »Děvčete ze Stříbrné hranice« našeho Slavinského?

Dnes díváme se s jistou samozřejmostí na příšerné tempo hlídkových závodů v »Synu bílých hor« a na různé kejkle, jimiž zdolávají závodníci překážky. Tempo »Honu na lišku« považovali jsme svého času za něco nemožného; je to jen ostrá procházka proti příšernému sjezdovému tempu »Syna bílých hor«. Co tím chci říci? Film, ten lyžařský film z Alp, ať ten, či onen, hrál ve vývojovém tempu naší jezdecké techniky nejširších vrstev lyžařských rolí velikou a přímo kardinální. Nezapírejte si to! Chodili jste do »bijáčku« v pátek a v neděli jste to za čerstvé paměti zkoušeli a také dělali. Mohu ukazovat prstem.

S tohoto hlediska rád odpustím i Trenkerovým filmům trochu té limonády, jež je konečně již nyní velmi upravena podle amerického vkusu, t. j. dobře udělána. Rád odpustím i nějaké to strašné zburcování padesáti vůdců za

skvělé výkony lyžařské. A vážím si Trenkera jako lyžaře kvalit velmi vysokých.

A abych byl na všechny strany spokojen: znám i u nás řádku lidí, kteří to umějí také tak.

Jděte se na to rozhodně podívat.

Dr. Kal.

Světové mistrovství v kanadském hokeji konati se bude v Krynici v Polsku ve dnech 1. až 8. února 1931. V případě, že by led na přírodní závodní dráze nebyl vhodný, pak přichází v úvahu umělý led ve stadionu v Katovicích. Převoz hráčů a organisátorů bude v tom případě proveden zvláštním vlakem.

Dr. O. Br.

Program III. zimní olympiády v Lake Placid jest tento:

4. února 1932: Slavnostní zahájení. Závod v rychlobruslení na 500 a 5000 m, hockey.

5. února: Hockey, rychlobruslařský závod na 1500 m a 10.000 m, saňkařský závod.

6. února: Hockey, saňkařství.

7. února: Hockey, saňkařství.

8. února: První a druhý díl závodu dvoumístných bobů, hockey, dámský závod krasobruslařský povinný i volný.

9. února: Třetí a čtvrtý díl závodu dvoumístných bobů, hockey, dámský závod krasobruslařský povinný i volný.

10. února: Závod v běhu na lyžích na 18 km, závod krasobruslařský pro pány, 1. demifinál hockeye.

11. února: První a druhý díl závodu čtyřmístných bobů, závod ve skoku na lyžích pro závod kombinovaný, 2. demifinál hockeye.

12. února: Třetí a čtvrtý díl závodu čtyřmístných bobů, závod ve skoku na lyžích prostý, finále hockeye.

13. února: Vytrvalostní závod lyžařský na 50 km a závěrečné slavnosti a rozdávání cen vítězům.

Dr. O. Br.

V německém svazu bobsleighovém, který konal v polovici měsíce října generální shromáždění v klubových místnostech berlínského Schlittschuh, došlo k velkým rozporům, což mělo za následek vzdání se četných čelnějších funkcionářů. Nově zvolen předsedou Hahmann z berlínského klubu. Pro závody určeny tyto termíny: 16. až 18. ledna 1931 německé závody mistrovské ve Winterbergu pro dvou a pětimístní boby; 24. až 31. ledna 1931 mistrovství světa pro dvoumístné boby v Oberhofu. Zároveň v této době koná se tamtéž mezinárodní kongres bobsleighové federace.

Dr. O. Br.

Pro nastávající lyžařskou sezonu dovoluje si firma A. Šterba, Praha II., Štěpánská 53, telefon 25976, oznámiti, že bude vypravovati vždy v sobotu ve 13 hodin po jednom přepychovém autocaru a sice do Špindlerova Mlýna a do Železné Rudy. Vozy jsou 14 resp. 17místné, mají

NOVÁ LYŽAŘSKÁ MAPA KRKONOŠ

Svazem lyžařů RCS. vydána byla v tomto roce nová úplná mapa zimních lyžařských cest na Krkonoších, na níž zakresleny jsou všechny lyžařské cesty, jakož i všechny doplňky a opravy zimního označení. Velkou novinkou, dosud nikde neuvedenou, jest zakreslení celé telefonní sítě na Krkonoších do této mapy, kde vyznačeny jsou všechny telefonní stanice, dále pak cesty, kudy vedou telefonní sloupy, což jistě velice přispěje k orientaci lyžařů. Mimo tohoto jsou na mapě vyznačeny všechny konečné stanice železnic, lanové dráhy, můstky pro skok na lyžích, nebezpečná místa a pod.

Mapa vydána byla na velice pevném plátném papíře. Cena Kč 6.—. — K dostání v drobném prodeji v Cizineckém Svazu, Praha I., u Pražské brány. — Objednávky vyřizuje Svaz lyžařů RCS, Praha II., Žitná ul. 14.

široká, pohodlná sedadla, toaletu a jsou vytopeny. Svým vnitřním zařízením odpovídají plně komfortu II. třídy vlakové. Vozy budou vždy čekati na místě do neděle večer a vrací se po té do Prahy, takže naskýtá se ideální spojení pro oba směry. Doba jízdy činí na Špindlerův Mlýn asi 4 hodiny, pro Železnou Rudu asi 5 hodin. Poplatek za dopravu tam i zpět, včetně poplatku za zavazadlo a čekání vozu na konečné stanici, obnáší pro Špindlerův Mlýn Kč 100.—, pro Železnou Rudu Kč 110.—. Vozy vyjíždí od Musea a vrací se k Obecnímu domu.

Nová Černá bouda na Krkonoších. V 1. čísle našeho časopisu nedopatřením stalo se, že v titulku insertu »Nová Černá bouda na Černé hoře« vynecháno bylo slovo »Černá«. Naším čtenářům jistě bylo jasno, že běží o známou »Novou Černou boudu« (Neue Schwarzschatlagbaude), na lanové dráze postavenou. Majitelem Nové Černé boudy jsou Rob. Bönsche dědicové.

Sportovní poradna firmy Lesalov. Sportovní dům Lesalov veden jsouc snahou nejen prodati svým příznivcům prvotřídní sportovní potřeby za výhodné ceny, nýbrž i podle své možnosti prakticky podpořiti sport jako důležitou složku tělovýchovnou, pokračuje již loňského roku v započaté službě sportovcům tím, že založil bezplatnou sportovní poradnu, vedenou známým sportovcem Fr. Malinským. Poradna nachází se v druhém patře domu Lesalov ve Vodičkově ulici, kde obdrží sportovci bezplatnou poradu při volbě určitého sportu. Tam obdrží také rady o tělovýchovných ústavech, klubech, spolcích atd.

Hannes Schneider ze Sv. Antonu, známý učitel jízdy na lyžích, byl vyznamenán čestnými odznaky republiky rakouské za zásluhy o propagaci rakouského lyžařství a propagaci cizineckého ruchu. Zda se dočkáme též něčeho podobného u nás?
Dr. O. Br.

Rozhlas na mistrovských závodech v Jilemnici. Již loni bylo vše připraveno pro vysílání našich mistrovství rozhlasem po způsobu kopané. Radiojournal projevil tím znovu velké pochopení pro lyžařský sport. Bohužel nedostatek sněhu zabránil provedení věci — první svého druhu. K této premiéře dojde teprve letos. Pořadatelstvo je v pilném jednání s Radiojournalem, který opět jeví svrchovanou ochotu. Speakerem bude Dr. Kalibera. Vysílati se bude ovšem pouze skok. O ostatních závodech budou pouze referáty. Přineseme o postupu příprav podrobné zprávy.
Dr. Kal.

Zvláštní poštovní razítka pro lyžařská mistrovství v Jilemnici. Český Ski Klub požádal ministerstvo pošt a telegrafů o povolení zvláštního propagačního razítka pro mistrovské závody v Jilemnici. Ministerstvo pošt, kde bylo vždy pro potřeby sportu plně porozumění, vyhovělo a tak přijdou jilemničtí i po této stránce — právě jako rozhlasem — před lyžařskou veřejností s novou věcí. Razítka bude používati pouze jilemnický poštovní úřad.
Dr. Kal.

Ředitelství Luna Parku »Eden« uspořádalo soutěž o ceny pro fotografy-amatéry na zhotovení obrázků zvířete v malé zoologické zahradě Edenu. Náš redaktor Dr. O. Brauner »svazovou Leikou« zúčastnil se této konkurence a obdržel II. cenu za obrázek kozorožce na skalce; první cena však vůbec udělena nebyla.

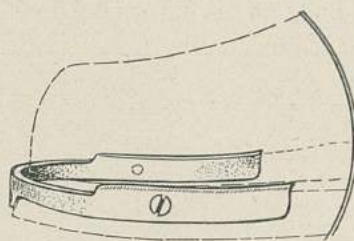
Willy Dick, známý skokan HDW, který byl i reprezentantem Československa na II. zimní olympiádě ve Sv. Mořici, byl přijat rakouským lyžařským svazem jako učitel skoku na lyžích.
Dr. O. Br.

Letos

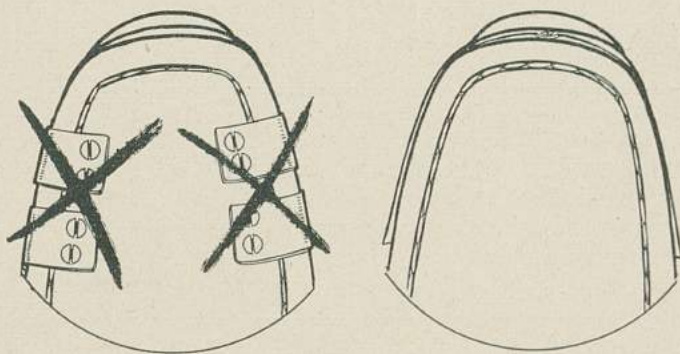
Vám nabízíme lyžařskou obuv v dvojím provedení: Mimo osvědčený druh z kůže Nanson, který jsme vedli dosavad, zavádíme lyžařské boty

Z pravé juchty

a dáváme na ně patent. norské kování, Sälebeskytteren

kteří nepoškodí podrážky dirkama šroubů a kteří Vás nebude zlobit neutálým odpadáváním.

Staré kování

Nové kování

Přijďte si je prohlédnout!

DOBRÁ OBUV HUMANIC

JIHLAVSKÁ TOVÁRNA NA OBUV A. S.

PRAHA II., NÁRODNÍ TRÍDA 31

K A M N A H O R Y ?

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HAVLOVU BOUDU

1363 m NA KRKONOŠÍCH 1363 m
vede

hotelier ANTONÍN HÖLZL,

Ima česká kuchyně - ústřední topení - 52 pokojů - 200
lůžek v nočních pokojích. Denně koncert a tanec. Nejvýhod-
nější spojení ze Svobody - Janské Lázně - do Pece.

Telefon Špindlerův
Mlýn číslo 50a.

JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE „KULMA“ JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou
doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou
všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově
rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Pra-
zdroj. Mírné ceny. Cena lůžek v pokojích 8-10 Kč, celá
pense s bytem Kč 40-.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe.

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m v Krkonoších. 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá
voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

ANNA LHOTOVÁ, majitelka. Adresa telegramů: Špindlerovka-
Petrovka. Telefonní úřad: Petrovka číslo 2.

HOTEL „SPORT“

JABLONEC N. JIZ.

TELEFON Č. 2.

Nejpohodlnější východisko na Krkonoše. Otopné pokoje,
koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů
RČS. Nádherný terén pro lyžaře.

Doporučují se: BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

Doporučuje se:

KÖRBRŮV LESNÍ DŮM

900 m nad m.

Horní Rokytnice n. Jizerou. — Telefon č. 15.

Vytápěné pokoje pro kratší i delší pobyt, dobrá
kuchyně, mírné ceny.

Zádejte
prospekt!

Jizerské Hory - Příchovice

u Tanwaldu. — Doporučuje se:

Chata K. Čs. T.

NA „BUCHŠTEJNĚ“

dříve ROHANOVA BOUDA. — PŘÍCHOVICE, telefon č. 3.

HOTEL KUBÁT

BENECKO V KRKONOŠÍCH

stanice dráhy: Vrchlabí, Hrabačov, Jilemnice, 20 otop. pokojů, koupelny,
částečně tekoucí voda, znamenitý terén pro začátečníky i pokročilé. Sání
k dispozici. Výborná domácí kuchyně. - Prazdroj. Mírné ceny. Telefon:
Jilemnice, vedlejší ústředna Benecko číslo 3. Autogaráže.

VYSOKÉ TATRY

Prvotriedne zimné liečivé kúpele a sanatoria. S vý-
vodcom poslužia jednotlivé riaditeľstvá kúpeľov.

50% sleva na dráze při zpáteční jízdě.

Zimná sezóna. Zimný šport.

TATRANSKÉ MATLIARY Sanatorium a kúpele	Dr. Guhr Sanatorium TATRANSKÁ POLIANKA	Dr. Szontagha Palace Sanatorium NOVÝ SMOKOVEC	Hotel Móry NOVÉ ŠTRBSKÉ PLESO
STARÝ SMOKOVEC	ŠTRBSKÉ PLESO	TATRANSKÁ LOMNICA	VYŠNÉ HÁGY
			TATRANSKÝ DOMOV

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽARSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34-474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

PROSINEC 1930.

ČÍSLO 3.

Zprávy Svazu lyžařů.

Terminová listina Svazu lyžařů RČS. pro sezonu 1930/31.

26.—31. XII. Kursy mezinárodních závodníků Svazových — Nový Svět.

4. I. 1931. Sokol Frenštát p. R. — klubové.

Klub Tatranských lyžařů — župní závod ve skoku.

9.—11. I. Brněnská župa — Nové Město na Moravě — veřejné.

11. I. Jizerská župa (Na Kopanině) — veřejné. Bezkydská župa — přebory všech klubů v župě sdružených.

Západočeská župa (Č. Ski klub v Plzni) — veřejný skok.

17.—18. I. Župní přebory ve všech župách mimo župu Podkarpatskou. (Zákaz pořádání jakýchkoliv jiných závodů.)

22.—25. I. Mistrovství R. Č. S. v Jilemnici. (Zákaz startu pro celou republiku.)

29. I.—2. II. Mezinárodní závody Jugoslávského Svazu na Bledu.

Přebor Čs. Obce Sokolské v Plavech.

Mistrovství H. D. W. v Janských Lázních.

31. I.—1. II. Bobsleighové mistrovství světa dvouseadlové boby — Oberhof.

31. I.—1. II. Mistrovství Rakouska — Schwaz.

1. II.—2. II. Závody středoškolského studentstva v Jilemnici.

1. II. Makkabi, Mor. Ostrava (Bílý Kříž) — klubové závody.

Západočeská župa (S. K. Olympia, Plzeň) — 30 km přístupný závodníkům župy

Pražské, Západočeské, Jihočeské.

Přebor Podkarpatské župy ve Vološance.

Slovenská župa (Ski klub Bratislava) — veřejné — přístupné župě Slovenské, Brněnské a Bezkydské.

4. II.—8. II. X. lyžařské závody čs. branné moci na Špičáku.

4.—8. II. Mezinárodní závody Francouzské federace lyžařské ve Villard de Lans.

5.—8. II. Mistrovství Německa v Lauscha — Ernsthal.

7.—8. II. Bezkydská župa — veřejné závody na Pustevnách.

8. II. Přebor Chodská (Sněhaři Domažlice) — veřejný.

Podkarpatská župa (K. Čs. T. Mukačevo) veřejný závod hlídek a dorostu.

Přebor Klubu Čs. Turistů (KČT., Praha) — klubový — Hor. Roketnice (přístupný pouze členům KČT.).

Přebory dorostu všech žup Svazu lyžařů.

Krkonošská (S. K. Dvůr Král.) — župní hlídkový závod, Zvičina.

Slovenská župa (Ski klub B. Bystrica) — veřejný.

S. K. Jičín — veřejný sjezdový závod (přístupný závodníkům župy Pražské, Jizerské a Krkonošské).

10.—11. II. Bobsleighové mistrovství světa — 4sedadlové boby — Sv. Mořic.

13.—16. II. Mezinárodní závody F. I. S. v Oberhofu.

15. II. Pražská župa — veřejné.

Jesenická župa — veřejné.

Jihočeská župa — veřejné.

Krkonošská župa (L. K. J. H. M. Svatoňovice) — veřejný závod ve skoku.

Slovenská župa — závody středoškolského studentstva — Ružomberok.

S. K. Sparta, Plzeň — klubový závod.

19.—22. II. Sjezdový závod F. I. S., pořádá Ski Klub of Great Britain v Mürren.

22. II. Svazový hlídkový závod (S. K. Slavia).

Svazový přebor dorostu »Memorial Dr. Synáčka«.

26. II.—2. III. Holmenkollen v Norsku.

28. II.—1. III. 25. mistrovství Švýcarska — Adelboden.

1. III. Bezkydská župa — veřejné závody štafetové — Slezské Bezkydy.
Pohár kongresového můstku a překážkový závod o Dieskaův štít — Harrachov.
Ski klub B. Bystřica — klubové.
5.—8. III. Zemské závody o mistrovství Norska v Hamar.

- I. sjezdové a slalomové závody žen všech zemí — Sv. Mořic.
15. III. Slovenská župa — veřejné — »Memorial Dr. Hubáčka« — Štrbské Pleso.
22. III. Pražská župa — veřejný štafetový závod.
4.—6. IV. Tatranský pohár a svazový sjezdový závod — Štrbské Pleso.

Feuilleton.

Závod noci sylvestrovské.

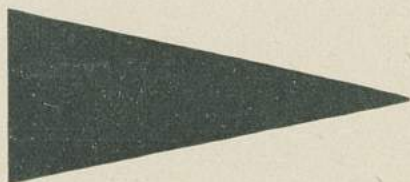
Baron von Dousem-Sepsem byl pán s příliš přísnými finančními zásadami, než aby si dopřál cesty do Krkonoš jen proto, aby viděl divadlo, jež slibovaly největší žurnály Evropy o sylvestrovské noci těm, kteří se odhodlají vyklopiti na ně trochu peněz. Jean, prastarý komorník baronův připravil whisky, rum, cognac, benediktinku, doutníky a bačkory. Baron von Dousem-Sepsem zabořil se do klubovky, zapálil si havanna a dvě vteřiny čekal. Přesně o 23. hodině zahovořil amplion.

Halo, halo. — Praha, Berlin, Paris, London, Oslo, Kopenhagen, Stockholm, Helsinki, Wien, Warszawa, Zürich, Milano, Marseille, Beograd. — Mezinárodní sylvestrovská soutěž ve skoku na lyžích započne v nejbližších minutách. Soutěž pořádá Svaz lyžařů republiky československé k návrhu svého čestného člena Ferdinanda Dobrotivého, zvaného Lávrovského, který je mezi startujícími. Soutěže zúčastní se Jihoslované, Poláci, Finové, Švédové, Norové, Němci, Švýcaři, Rakušané, Italové a Francouzi. Nikdo ze startujících nesmí být závodníkem. Soudcovský sbor neocneňuje ani tak délku a styl skoku, jako masku a společenské i sportovní postavení startujícího. Start v masce je podmínkou. Přes jisté námítky, jež se při mezinárodním projednávání závodu ve FIS objevily, podařilo se pořadateltvu shromáždit pod shovívavým pláštěm sylvestrovské noci řadu nej-

znamenitějších lyžařských kapacit Evropy, zvučných jmen a věhlasné pověsti. — Závodní můstek, vybudovaný za pohádkovou sumu 1,500.000 Kč, stojí v boku Vysokého Kola, jedné z nejvyšších hor Krkonoš a jeho dojezd je v sedle nad komplexem mohutných budov horského grandhotelu »Martinovka«. Můstek převyšuje svými grandiosními rozměry vše, co dosud bylo v tomto oboru postaveno. Je vybaven přepychově. Celkem padesát tribun vroubí jeho dráhu. Řada tribun je zasklena a ústředně vytápěna. Tribuna rozhlasové reportáže, odkud mluvím, trůní všemu. Celý prostor můstku leží v záplavě světla. Světelné pásy a megafony informují o každé maličkosti. Můstek je v pravém slova smyslu obležen zástupy. I na protějších skalách Vel. Šišáku, Mužských a Dívčích kamenů sedí tisícové a sledují triedry vzácné divadlo. Lanová dráha z blízkých světových radiových lázní Špindlerova Mlýna chrlí neustále řady diváků, kteří v pořádku nastupují na svá místa po pohyblivých chodnicích. V hudebním paviloně koncertuje Česká Filharmonie, zesílená filharmonii vídeňskou a berlínskou. Právě umlká. — Je přesně 23.10. Vytahovalo soudcovské tribuny letí do výše. Do soudcovské lože vstupují tři rozhodčí. Ohromný potlesk je vítá. — Pořadateltvu dalo mnoho práce vybrati tyto tři rozhodčí, kteří podle propocic soutěže nesmí být lyžaři a bodují jen podle přesně sestavených tabulek hlavně masku. Závod je rozhodně podle našich pojmů

D Á M S K É A P Á N S K É L Y Ž A Ř S K É D R E S Y

podle míry

J. EISELT, PRAHA I

Národní třída 37.

Telefon 286-61

Lyžařský modrý, hnědý Gabardin BURBERRY-BURELLA
BURBERRY-SOLGARDINE
BURBERRY-GABARDINE

maškarním. — Potlesk dosud burácí. Soudecové stojí u zábradlí své lože. Jsou to Maurice Chevalier z Paříže, sir Bhuruntaya maharadža ze Sakuntaly a Franta Sauer ze Žižkova. — Reflektory světlometné věže otáčejí se k vrcholu hory, kde je startovní pavilon. Startérem je populární mistr světa Sigmund Ruud, který — oděn frakem — ujímá se své funkce. — Maják stáčí svá světla k ředitelskému stanovišti, jež je umístěno na ploché střeše automatické telefonní ústředny a působí svými signálními přístroji dojem velitelstvem můstku zámořského parníku; stojí tam major Německý, dosud stále vojenský mistr Evropy, se staříčkým Lauritzem Bergendahlem. — V záplavě světél doskočíte kraluje Paavo Nurmi s inž. Vládou Novákem. — Polnice trubače pražské národní gardy ostře rozřízla vzduch. — Je přesně 23-15. Tisíce zraků upřeno je k ruce Ruudově. Vévoda of Connaugh, švagr anglického krále, povstává ve své loži. První skokan míjí hranu můstku. Bouře sympatického potlesku vítá ve vzduchu vznešeného starce, listujícího bezstarostně v Pečírkově kalendáři, oděného však v bezvadný norský lyžařský dress. Projevy sympatie obrací se zvolna v protáhlý zmatek hlasů. — Prosim za okamžik strpení — neslyším dobře — — — nyní jsou to již přímé projevy nevole proti pořadatelstvu. V šedivém pánovi poznán ihned předseda Svazu lyžařů, generál dr. Pečírka, který, vida situaci, ihned se dává vytáhnouti do soudcovské tribuny, kde cosi klidně vysvětluje. Soudecové mluví do megafonu — přepojují: »Halo, halo, ticho — prosíme ticho — prosíme, aby se obecnstvo utišilo — každý startující bude maskován. Proposice nebudou a nejsou ani generálem Pečírkou porušeny. Generál se dostavil do lože soudců a prohlásil, že po dvacet let již neměl lyže na nohou a nevstoupí na ně už vícekrát, protože měl za to, že může startovati v masce závodníka. Tuto masku uznáváme a stoprocentně budujeme.« — Opět přepojují, vážení posluchači! Slyšeli jste výrok soudců. Generál se hotoví k sestupu. Franta Sauer chápe jej za ruce, přivádí k okraji lože a tahá jej za vousy, aby dokázal, že ani ty nejsou falešné. Teprve nyní rozpoutává se bouře potlesku — čepice letí do výše, generála chápe se deputace námořních lékařů a — prosím, něco se děje v loži vévody of Connaugh. Tři stenografové píší, pět fotografů tiskne spoušť, tři operatéri točí klikou — akmžik strpení, prosím — dostávám pneumatickou hlášení, že vévoda of Connaugh prohlásil generálův vtip za nejlepší, jež slyšel v životě — nazdáár — — zór, Ruud mává. K můstku sjíždí středověký hvězdář, odrážeje se dvěma mohutnými dalekohledy — klade je pod paže, takže na nich ve vzduchu čteme — Tycho de Brahe. — Obecnstvo bouřlivě reklamuje odhalení masky — moment,

prosim, nevidím tam dobře — už je v soudcovském liftu — maharadža mu snímá masku — je to Mr. Fredy Hloušek, známý čechoamerický miliardář, někdejší majitel tak zvané labské boudy, jež stávala ještě nedávno v místech dnešního zámku prince of Wales — slyšíte bouři potlesku — ano, ano, to je náš Hloušek, dnes majitel Hollywoodu a Greenwichské hvězdárny. — Znovu vchází Ruud na plošinu startu. Přivádí na řetízku skvělý exemplář šimpanze — zdá se podle velikosti, že jde o samici. Připíná jí lyže, pouští ji skákající a vřeštící dolů — na ocase svítí jí při letu vzduchem brilianty. Je okamžitě po skvělém skoku chycena a dopravena k soudcům. Franta Sauer strhává jí masku, nejde to, maharadža zjišťuje, že nemá masky, napětí — teprve Chevalier poznává autora myšlenky závodu, Ferdinanda Dobrotivého — který vyskakuje ze své kůže a jako kouzelný princ mění se v elegantního gentlemana ve smokingu. Bouře potlesku. České obecnstvo šílí po svém miláčkoví. — Tři zahajovací skoky náležely Českoslovákům. Je 23-20. Bude nasazeno ostřejší tempo. — Ohnivá Španělka letí vzduchem. Zvuk castagnet zaniká v šumu údivu. — Pád — hrozný pád. Doskočíte je okamžitě spravováno zvláštním jeřábem. Španělka se pokouší zmizeti mezi diváky. Je však dopravena do soudcovské lože. — Moment, prosím, já toho pána neznám — světelný pás nám poví — Gino Rava, bývalý prezident italské lyžařské federace. — Nahoře je další připraven. Jakmile jeřáb letí do výše, tiskne Německý signální přístroj. Ruud vypouští muže v hlubokém dřepu, zahaleného bílou kožšinou — no, ovšem — starý pionýr černé kávy — baron Hermelin, norský lyžařský diplomat. Ha — zděšení, starý baron nejede na lyžích, nýbrž na sáňkách s pohodlnou klubovkou, kde sedí ve svém královském plášti. Sjel bezvadně a důstojně. Je vidět, že trenoval svědomitě. Soudecové jej okamžitě diskvalifikují. Baron pije rozčileně černou kávu s pocitem

příkoří. Znovu upravuje jeřáb dráhu, neboť stopy barona Hermelina jsou příliš hluboké. — Ruud přivádí opět muže středověkého zevnějšku. Jeho maska v zeleném reflektoru je něco klasického, světového — tak známého — no, ovšem Vilém Tell — ve vzduchu střílí z luku — colonel E. Weber ze švýcar. — Nastupuje důstojník heimwehrovské milice s puškou v ruce. Nese se solidně, nevzbuzuje zvláštních dojmů — inženýr Gomperz z Rakouska. — Moric Chevalier se srdečně

směje. Snad nám oznámí světelný pás, proč. — Nic. — Rána z revolveru, druhá, třetí, mohutný basbaryton nese se vzduchem — s ním zlatokop z dob velkého shonu na Yukonu — střílí, zpívá, letí — padá — nic se nestalo — bouře potlesku — hrabě Bonacossa — už je u soudců — Franta Sauer jej líbá, tak miluje Franta

F WACHTL
O T O
 PRAHA II., NÁRODNÍ TRÍDA 26
 PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8
Hravě snadné fotografování!
Mám fotoaparáty všech cen a všeho provedení. Společnou vlastností všech těchto přístrojů je lehké jejich ovládání.
Ceníky 1930 zdarma a franco.

nr diny Chilcootu — část obecnstva počíná zpívati »Jovinezzu« — rozčilení na ředitelství — tma — všechna světla zhasla — v dáli září moře světél Špindlerova Mlýna — ticho — vítr slabě šumí — mohutný hlas megafonu žádá naprosté ticho. Opět světlo! — Megafony žádají, aby obecnstvo upustilo ode všech demonstrací, které se nevztahují přímo k závodu. — Potlesk. — Jede se dále. U star . . . — — —

— zde nastala náhle porucha, způsobená prokopnutím dálkového telefonního kabelu, jímž se přenášel referát od místku do pražské anteny. Jak se redakce dodatečně dověděla, došlo k prokopnutí v Novém Byždově, kde o půlnoci přesvědčoval starosta děkana, že uprostřed náměstí leží v hloubce jednoho metru zlaté šavle Aliho, paši janinského. Porucha byla odstraněna přepnutím na vzdušné vedení přes Jičín.

Halo, halo — pro poruchu byli jsme přerušeni asi deset minut. Za tuto krátkou chvíli vystřídal se řada znamenitých skokanů. Tak generál Bobkovski, přezes polského svazu, představoval maršálka Pilsudského, slavný pilot Hjalmar Riiser-Larsen v kroji laponském předvedl dosud nejdelší skok, dr. Pöltzel, předseda maďarského svazu, posypal za letu doskočiště paprikou,

začež byl diskvalifikován, pan Wunsch, předseda HDW., skákal v masce germánského jezdce z Čelákovice i s koněm, začež sklídl bouři uznání a jistě 100% bodů, ohromným sympatiím těšil se malý Japonec Inada jako gejša, následoval generál Holmquist jako vikingský náčelník, rumunský plukovník Rosetti jako Čurila Plenkovič a Rumunka, paní Palangeano, v úboru Viktorie s husarem. — Nahoře stojí připraven král Amanullah — všichni víme, že to je mistr Cina-Jelínek. Je posledním závodníkem před ohlášenou přestávkou. Všechny reflektory, na něho soustředěné, jsou mu zřejmě nepříjemné. Celý dvůr mu odevzdává součásti královské toalety — poslední otrokyně tahací harmoniku. Major Německý tiskne signální páku, Ruud mává a vládce Afganistanu se rozšafně šine dolů, jeho červený atlas kontrastuje s bělostí sněhu — už letí kolem mne, kouzle ze své harmoniky starý válečný hymnus: »Madelon, nalej nám vína...« — Bouře volání — nekonečný mohutný aplaus z okolních strání. Maurice Chevalier válí se v křečích na podlaže soudcovské lože. Vytahovadlo vyklopí ihned mistra. Nedává se vyrušiti, nepromlouvá ničeho do mikrofonu, jako jeho předchůdci, nýbrž si zapaluje viržino a hučí dále:

Továrna: Derby.

**TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV**

JUCHTIN

Sportovní úspěch lyžaře

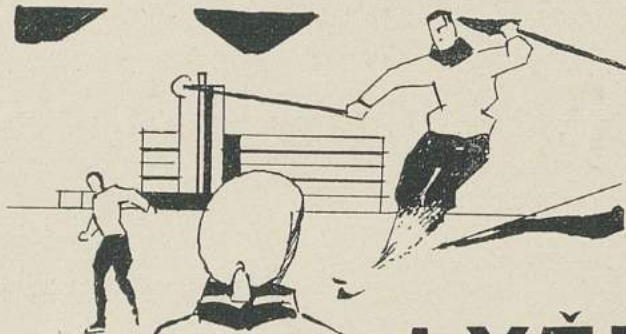
jest závislý na jeho tělesné zdatnosti a správné funkci svalstva. Pravidel, masáží těla, zvláště nohou, mentholovou

francovkou
ALPOU

zesílíte svalový organismus, který jest pro Vás ne důležitější a zvýšíte jeho výkonnost. Pružnost svalstva - lepší výkon, větší radost z jízdy! Masáž Alpoou otužuje a sílí!

Alpa — Váš úspěch.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

**LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE**

**U ODBORNÍKA
LYŽAŘE**

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

... avec le poilus de France
font les moissons de laurier...

Ohlušující projevy se nezdaří míti konce. Skupina diváků v hledišti zpívá známou národní píseň: »Cína, Cína, Cína, kde je Cína, tam je...« Hluk se příšerně stupňuje. Franta Sauer si dává rum. — Tu náhlý hukot motoru nad našimi hlavami končí ovace — ohromný Farman-Goliath prince of Wales snáší se skoro nad střechu naší tribuny — zahýbá nad start a — snáší se na Labské louce. Princ of Wales, jak mně hlásí pneumatika, přestoupí do malého »Kosa« a přiletí sem. — Spojené Filharmonie hrají »Pochod neutrálu« a na kluzišti dojezdu, s něhož byl rychle smeten sníh, hraje Voskovec s Werichem hockeyový match v singlu. — Tu krouží malý »Kos« s princem. Přistává na lyžích v malé blízkosti startu. Princ vyskakuje čile a sestupuje do lože vévodovy. Filharmonie hrají pod Talichem »God save the King«. — Transportérové pásy, jež běží tribunami, roznášejí obecnstvu čaj, sandwiche, likéry a kuřivo. Upozorňují, že vstupenka na nižší tribuny stojí 300 Kč, na vyšší 500 Kč, lóže až 10.000 Kč.

Přestávka skončí za pět minut — — — — —

Halo, halo! Druhou půli zahájí starý a Nový rok dvojskokem. Blíží se půlnoc. Každý z platicích diváků obdržel pohár Kopřivova šampaňského Ayala. Ještě deset vteřin. Filharmonie hraje: »Jim-zrzek do baru vstoupí« — obecnstvo zpívá s sebou tuto mezinárodní píseň, Ruud zvedá paži a starý rok s Novým držíce se za ruce, vjíždějí na můstek přesně ve 24'00. Německý odpálil baterii hmoždířů na Sněžných jamách. Obecnstvo řve, připíjí, objímá se a starý rok s Novým válejí

se v doskočišti v objetí po strašlivém pádu. Dodatečně se zjišťuje, že proti všem zvyklostem představovala Starý rok známá filmová hvězda Lia de Putti. — Pořadatelstvo obrátí praxi. Bude oznamovati jméno startujícího napřed. Nastupuje mnichovský redaktor C. J. Luther jako alpský vůdce. Komise jej diskvalifikuje, neboť se spustil s můstkem po laně. — Ruud přivádí populárního Jarolímka. Na můstek přinášejí ohromný papírový kotouč, přes nájezd kladou trám, v doskočišti upevňují lyže. Jarolímek odhazuje kožich a startuje ve stříbrném dominu. Zděšení — zdá se, že katastrofa je neodvratna — kláda nebyla včas odklizená — Jarolímek se s ní sráží — vysmeká se z vázání — letí po hlavě papírem — dělá strašné salto — padá — do lyží v doskočišti — prudce sjíždí — sbírá tři billardové koule — prohazuje si je pod nohama do zubů a z těch do náprsní kapsy — sbírá se sněhu láhev Lacrimae Christi — uráží jí hrdlo o nejbližší kandelábr a lokaje po námořnicku zastavuje dole kristianíí. Je za strašného kravalu dopraven k soudečům a žádán, aby promluvil. Zváží rozpačitě a zapomene na celý svět: »Příští schůze T. O. bude ve středu v sekretariátě. Ať se nikdo neomlouvá.« — Obecnstvo šílí, mohutný řehot otrásá Krkonošemi a pořadatelstvo lituje, že nezvýšilo ceny. Princ of Wales dává si představití Jarolímka a dekoruje ho rá...

Znovu porucha. V Jičíně vsadili se o půlnoci dva telegrafní montéři s hostinským, že ve čtvrt hodině namotují 400 m drátu. Aby to mohli provést, musil napřed hostinský drát se sloupů shodit, což je samozřejmé. Díky zručnosti obou montérů bylo vedení v 15 mi-

Na lyžích ve filmu!

Naším snímkovým přístrojem

Ciné-»Kodak«

můžete zvěčniti své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor v pohyblivých obrázcích, které později lze kdykoliv promítati naším promítacím přístrojem „KODASCOPE“. Tyto přístroje předvádí nezávazně každý fotoobchodník!

KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II., Václavské náměstí č. 30.

nutách opět nahoře. K tomu půl hodiny, již trvalo hostinskému shazování a máme právě jednu hodinu s půlnoci, kdy se závod pomalu chýlí ku konci.

Halo, halo, nová porucha připravila vás o nejkrásnější část závodu. Startovalo velmi mnoho našich lidí s ohromným úspěchem. Skvělá nálada — díky štědrým transportérům — leží nad celým shromážděním. Je to vše prostě nevyslovitelné. Zatím co po několika posledních pádech bude pracovat jeřáb poněkud déle, vyličím krátce průběh. Po Jarolímkovi startoval známý švýcarský kurdirektor Hans Roelli, jako císař Vilém II. v uniformě admirála, kteroužto karikaturu svého příbuzného byli těžce dotčeni zejména oba vznešení hosté z Anglie. Rozhodčí proti hlasu Franty Sauera diskvalifikovali Roelliho, který prohlásil, že volil masku kaiserovu jen proto, že před zmíněnými hostmi nechtěl představovat lady Hamiltonovou. Byl ihned vykázán ze soudcovské tribuny. — Nastoupil Jílek, populární jednatel Svazu lyžařů ve výslužbě, jako hasičský sbormistr. Místo vzduchového aparátu měl na zádech přístroj Frigidaire, takže z jeho hadice padaly místo vody fontány rampouchů. Vypadal v jejich záři jako bůh Svantovít. — Následoval Mr. Arnold Lunn, president Ski klubu Velké Britanie, v masce Nottinghamského Napoleona. Přítomný Chesterton prohlásil o této masce, že by rád věděl, co by Mr. Lunn dělal, kdyby se jeho známý román jmenoval Janiculský Mussolini. — Poté sklídl bouřlivý úspěch Komárek, nositel Nobelovy ceny za výzkum afrického sněhu, v masce Rosy Luxemburgové. — Následovali Francouz dr. Minelle jako Carmen, Honza Havelka jako Dalajlama, Luis Trenker v úboru Kupce benátského, dr. Danneger

jako Slávka Tauberová, ostravský Wecker jako paní Perchta z Rožmberka, dr. Moser jako Monte Christo, inž. Macháček jako Ondřej Hofer, dr. Frey jako Mikuláš Lenin, Emerich Rath jako hříšná tanečnice z Tahiti a konečně Ruda Krňoul co by Andula Sedláčková . . . — . . . zor, pozor! Poslední závodník! Na startu stojí známý malíř mistr Bubeníček — už sjezdí s ohromným tureckým bubnem, do něhož mlátí strašnými údery. Obecenstvo zpívá českou mezinárodní píseň: »Tluče bubeníček« — a Bubeníček tluče neustále — už stojí v dojezdu a do ohromné vřavy zní údery jeho strašného bubnu, jako v Zahradě muk. V tom reflektory zaplavují Ruuda, vrhajícího se na lyžích prudce k můstku, kde staví příšernou kristianii. Nyní ztrnula i neúnavná ruka mistra Bubeníčka, neboť Ruudovi seděl na zádech sám Vlasta Burian, jako polní maršálek. Postavil se na hranu můstku a troubí Abgeblasen.

V té chvíli už ovšem baron von Dousem-Sepsem neposlouchal, neboť seděl ve vinárně »U Šuterů« a zapíjel hrozný vztek, že za mizerné tři stovky mohl vidět Liu de Putti, válejší se s Novým rokem ve sněhu — Hergot —

Kal.

Noční výstup na Krkonoše.

Výsek z lyžařských nálad. — Vzpomínka z loňské lyžařské sezony.

Lyžařský vlak z Prahy přijel krátce po půlnoci do vrchlabského nádraží. Spore houfky s lyžemi na ramenou se rychle braly ostrým mrazem, schoulostivějí

TATRANSKÉ PAMÁTKOVÉ PŘEDMĚTY

výzbroj pro turistiku, letní i zimní sporty, cestovní potřeby, dárky-bracíčky, vyšívky, domácí umělecký průmysl, pánské a dámské módní zboží

**OBCHODNÍ DŮM
BÁNYÁSZ
STARÝ SMOKOVEC**

Filiálky v Novém Smokovci

Na hory

*s nejlepší
lyžařskou svítilnou*

EVEREADY

Kč 160.—. Svítí půl roku.

*Doporučeno
Svazem lyžařů RCS.*

Objednejte ihned u firmy:

JAN HORN,
Praha II., Žitná 8. YWCA

neb u zástupce

V. KULIŘ, BRNO-KOMÁROV,
u Školky čís. 12.

Pozor před méněcennými nespodobeninami.

teplem vyhřátých vagonů, do blízkých hotelů a nocleháren. Jen naši malé skupince se nechtělo spát. Usnesli jsme se vystoupit na hory přes noc. Z hostinců doznívala zábava a pozdní chodci tu a tam zabočili do postranních úzkých uliček k domovům. Ostře jsme vykročili z městečka. Po levé straně silnice šumělo mladé Labe, z kapliček ležících podél cesty skomíravě blikala sporá světélka. Běl hor zmizela v šedivém obalu syrové mlhy. Obloha, temná sněhovými mračky, zadržela i poslední stopy světla měsíce, který dnes byl v úplňku. Vpravo vzhůru se do straně zalomila silnice. Odkudsi přiběhlá hustá mlha nás rázem zahalila a zakryla vůbec rozhled. Elektrické lampičky zářily na našich pasech, těžce bojující s tmou. Každý těsně zapnul límeček lyžařského kabátu, zakryl celé uši a pomalu, rozvážně, s lyžemi na nohou se vystupovalo. Kdesi v hloubce zůstala poslední obydlí, štěkot psi. Lampičky dostaly nového nepřítele, vytrvale padající sníh smíšený s deštěm. Ostré hrudky sněhu dráždily oči k slzení. Vlhký sníh se lepší na šaty a tuhne v ledovou koru. Jen podle mapy víme, je-li podél cesty domek, stromy, sráz či křoví. Sníh drhne a tření brání v stoupání. A zase kilometry cesty beze slova jeden druhému — muži i ženy —, jen nekonečněkrát opakovaný šelest lyží a tu a tam náraz talíře holí. Jsou čtyři hodiny ráno, když po paměti sjíždíme kus silnice k lomům; ve vytrvalém dešti, který nemilosrdně zničil schůdnost cesty, stoupáme do lesů úzkou lesní cestou. Teplý vítr vnikl odkudsi sem do království zimy a krásu sněhu, který nevidíme, změnil v bláto. Lyže na ramena. Kus výše leží patrně Lahrovy boudy. Fantasie kreslí teplo lidských obydlí, ale program velí — kupředu. V tisíci sto metrech náhlá změna počasí. Ostrý severák mění dešť v ostré bodce sněhových hrdek, potůčky rozmrzlého sněhu, v němž čvachtaly naše boty, jsou pod námi. Obličej by omrzl, nebýt vaseliny. Je pět ráno. Kdesi svítá. Nic noci se mění ve vagní tvary, oči zase po dlouhé době zachycují pevné tvary světa kolem nás. Napravo z lesa na svahu leží v mlze jakési veliké kostky — Rennerovy boudy. Zhasínáme lampičky. Přivazujeme lyže. Ve předu vystupuje náznak lesa. Smutná kalná olivová šed' řídkého porostu. Den se probouzí. Led praští v záhybech windjack. Ostrý vítr se rozběhl po pláni před Dvořačkou. Co úder vichřice, to skoro jistý pád. A chata se zdá ještě závratně daleko. Sněhová pláň je hladinou ledu, kde i ostré hrany lyží jen špatně brání směr cesty. Chumelenice rychle roste. Několik párů očí, nevy spalých, ale jasných a plných sebedůvěry hledí k drobné škatulce — boudě — na konci pláně. Po probujování noci ideál odpočinku je něčím nedosažitelným, teplo chaty, toť bezpečí civilizace. Ještě dva kilometry, ještě

jeden a po krátkém sjezdu vcházíme do právě se probouzející boudy. Touha je splněna. Co byla noc výstupu, chvílky nejistoty, slabosti, tápání, ostré úderý jehel sněhu, noc tisíce a žádného jistého zvuku, na liduprázdných pustých cestách. Hlavní, že je ráno a my jsme již nahoře, zatím co desítky, snad sta ostatních teprve si mnou oči, zívají a hledají autobus, který by je dovezl do Špindlu. Nás čeká ještě Luční bouda, Jindřichova bouda, Špindlovka. V programu máme dále Martinovku, Mísečky a čerstvý sjezd dolů k Špindlovu mlýnu. Slunce je venku a hory jsou naše. Naše je radost z hor, slunce, z jiskrných plání, prudkých sjezdů a stezek hustými lesy, z větru bouřícího okolo nás. Dovedeme vychutnat i boj s mlhami, s vánicí. Odpočinkem je nám klidná turistika po hřebenech za poledního slunce. Kdo není lyžař, neví, co radosti je skryto v těch dvou dřívkách. A když v neděli večer se tlačíme skoro do půlnoci v nepohodlných vagoncích, jedni ku Praze, jiní k Hradci atd., nezávidíme pohodlí těm, kteří zůstali dole v městech. V zakouřených vagoncích a jízdě elektrickou do domovů jsme myšlenkami ještě tam nahoře v horách, kde vše je nám odměnou za týdny práce v kancelářích, továrnách a dílnách, nebo školních světnicích. A suverenní majestát hor dává náplň sportovnímu i turistickému úsilí, zoceluje svaly, upevňuje nervy a sílí vůli. A milí jsou nám všichni, jimž jízda do hor není ani dancing-party, ani modní přehlídka, ani bar. Při čemž neříkáme, že nejsme ochotni také si nahoře za večerů zatančit.

Ing. E. S. H.

INŽ. J. BABKA. *Ejhle lyžař!*

Nezapomeň, mladý lyžaři, že až vyjdeš ze stanice, sklapneš přesky vázání, zadupáš, rozeběhneš se s celou tlupou po rovině k lesu, kde tušíš svah a sjezd, že jsi jiný člověk. Jsi člověk ozbrojený zbraněmi, které nedovolují ani rukám ani nohám používat své zbroje proti někomu, ohrožováním jeho bytí.

Ohrožuješ nejvš sama sebe a jsi připraven pomáhati těm, kteří se nedovedli střežit.

Pronikáš mlhu očima a ona se ti přece neuhne. Leze ti do cesty, leze ti i na brýle, brzdiš let lesní stezkou, neboť slyšíš přes sebou volání i pískání a zarazíš u živé překážky, která se zdvihá s výstrahou, že je to tam špatné. Jsi již však v zajetí touhy vyběhnutí jakkoliv svou energií a slyšet hvízdát okolo uší vzduch, sníh, mlhu, vidět mizet za sebou stromy i lidi a cítit v rychlosti, vlastní vůli

získané, sílu i uspokojení nad překonanou překážkou. Zamračíš se bez hlesu, nabereš dech, odpichneš se, mrskneš tyčemi, plnou rychlostí přejíždíš první houpačky a usmíváš se úzkostí té dívky, která tě varovala s pohledem očí anděla strážce. Napadá tě dětská písnička, při níž jsi

V O S K Y
E JSOU NESPORNĚ
L DOBRÉ
O a proto jsou doporučeny
X Svazem lyžařů RČS.
 Ceny letos značně snižené.
 SKARE 10—, KLISTER SP. 10—, MIX
 7—, MEDIUM 7—, UNIVERSAL 5— Kč.

chytal motýly: »Sedla panna dólu . . .« Vyletiš z lesa do volného moře mlhy, z níž se vymrskují a zase zapadají s pištěním, smíchem a divným svištěním, těla docela ne rybí ale pružná a veselá a vzpomínáš na píseň: »Vrtí sebou děvečka, jak ve vodě rybečka . . .« Zastaviš na louce pod boudou a pocvičíš tělo k další jízdě za těmi, které strhl jeden nedočkavec. Než je dojedeš, slyšíš úzkostlivé volání ženských hlasů, z překocných rohaček. Když jedeš kolem, sedí již opět na pojízdné stoličce a s pěšími turisty žádostivě čekají na to, aby přišli na svůj zisk zábavou z pohledu na válející se lyžaře. Je ti jich až líto, jak jsou spokojeni skromným programem.

Jedeš kolem nich s uspokojením, že jsi je přejel, a nějakých deset metrů od hlediště sánkařů s sebou bžuchneš. V hrdlech jejich cosi zapištělo se zadostiučiněním, ale dodělat vaničku ve sněhu trvá jen okamžik, znovu sebrat rozházenou zbroj i končetiny rovněž, a již jedeš za předvojem. Lesní bohové se ti vysmáli a pokrotili pro výstrahu, které bylo potřebí. — Tady je veselo všem. Stromy se zde zdají ohromně vysoké, protože se na ně díváš několikrát ze žabí perspektivy. Přece se zase vracíš, abys se alespoň jednou dostal přes můstek a vyhoupl se na cestu za ním bez pádu a brzdění a bez nebezpečí posazení se do potoka, který je rád, že zamrzá, aby si trochu odpočinul pro jarní práci. Dnes se jen usmívá a šeptá jako na půl úst zamilovaný, nebo usínající děvče. Tak si klouzá pod led a sníh, jakoby vábil k sobě všechno, co potřebuje klid a odpočinek, ale v tobě vyhrává teplotekrevný živočich, neboť pod ledem a sněhem je šero a na černou hodinku je přece jen trochu brzy i přes možnost následných krásných snů.

Na ty zde není čas, neboť krásná skutečnost tě tu zadrží tak dobře svou silou a teplem, že nemáš na nic jiného možnost spoléhat a myslit.

Vyjede se z lesa opět na louku do mlh a křiku, ukázek různých tělomrsků ve vzduchu i na sněhu a již tě vábí nejen společnost, ale touha cítit opět skoncentrování všech vlastností sportovců z požitku, kteří se svým sportem opájí jak opíem, ovšem prospěšněji, nebo všech vlastností sportovců z ideální lásky ke kráse zimy, nebo sportovců profesionálů, jedoucích jen za výkonem polykání kilometrů anonymně bez nároků na uznání výkonu veřejnosti a bez odměn. Mezi tím existují různé radovánky vyhledávané vůdcem spíše pro jeho potěšení než pro požitek svalů i kostí, které pak možno tři dny zpaměti zcela snadno počítat, neboť každý se hlásí speciálním způsobem, svým nárokem na spánek. Proto je ale na dosah ruky bouda, kde jsou opět jiné radovánky připravené pro libých pachů chtivé nosy a lačná ústa, i odpočinek, kterého zde bývá nejméně, a to proto, že okrádá o čas ty ostatní. Na spaní a odpočinek jest dost času doma. Tady musíš se spaním pospíchat a proto spíš snad krátce, ale za to zhluboka a úspěšně v pohodlí i nepohodlí.

Zastavit na zledovatělém struhadle před zimním vchodem do boudy, sklepat sníh a uložit lyže, je obřad stejně krátký jako jídlo. Podle toho, jak kdo jí, poznáš, jaký je sportovec nebo amateur. Ti, kteří se sytí mnoha kilometry, sytí se méně jídlem, a to takovým, které snadno nahradí spotřebovanou energii, neboť kilometry a žaludek nádorovitě nacpaný se dobře nesnášejí. Kilometry jsou příliš dlouhé a často je vidíš nenasytnému

rudolf eichler

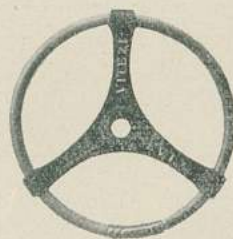
lyžařské potřeby

dílny oprav a montáží

praha VII., belcrediho 45

telefon 324-6-9

telefon 324-6-9

Novinka

Lyžaři,

používejte nezničitelné patentní sněhové talíře s gumovými žebry, které jsou elastické a příz působují se každému terénu

VÝHRADNÍ PRODEJ:

RUDOLF EICHLER

PRAHA VII. BELCREDIHO TŘ. 45

TELEFON 324-6-9

hledět z tváře i z očí tak, že je div nepropálí teplem přeneseným se třených sněhem lyží a kilometrů sněhových dálek, štědrých dárců bílé radosti i smrti, žhoucího tepla i zimy, ale vždy energie a zapomnění.

Sportovním rychlíkem do srdce hor.

Šestá třída real. ref. gymnasia dostala loňského roku za domácí práci z češtiny pokus o feuilleton. Dcera našeho dopravního referenta Hana Bártová napsala tuto práci, kterou pro zajímavost, jak vniká dnes sport do škol, rádi uveřejňujeme.

Jak blíží se v zimě sobota, tu v lyžařském národě stupňuje se nálada pro zájezdy na hory. S napětím očekávají se povětrnostní a sněhové zprávy, sestavují se společnosti a výlety.

Doma konají se důležité přípravy, které vyvrcholí zejména v mazání lyží. Mazání lyží je skutečným obřadem, který má jistě mnoho společného se středověkým uměním alchymistickým a jest pro celou rodinu horším dnem, než chvalně známý den praní prádla.

Letovací lampa hučí, nanesené mazání na lyže se škvaří, zápach spáleného dehtu neb vosku proniká celým bytem a kde kdo jest od těchto mazacích prostředků umazán a namazán, jen nikoliv lyže.

Celá rodina svorně posílá svého člena lyžaře do horoucích pekel. Otcové bručí cosi o vydědění svého potomka a pořádné matky zas slibují, že ho i s těmi lyžemi vyhodí na dvůr.

A tak konečně přijde sobota a jak je tomu v známé lyžařské písničce »Končí se robota, muž i dívka uchopí svá dřívka a odjíždí na hory, zahrátí si na Nory«.

Ve dvoraně Wilsonova nádraží pohyblivý les lyží. Sportovní rychlík čili »športas« jest naplněn do posledního místa.

Lyže naloženy bez ladu a skladu, baťochy všech možných forem od »bludné ledviny« až do »Mont »Blancu« jsou malebně seskupeny na místech určených pro zavazadla.

»Športas« se rozjede a tím dán i povel k rozjetí výmluvných úst a lyžařská »latina« slaví své úspěchy.

Hned za první projetou stanicí rozevírají se baťochy a mezi lyžaři nastane utišení velmi veliké, neb každý pořádný lyžař zahazuje lukulské hody. V lyžařské »latině a jedění« jest lyžařovo spasení a každý ctitel bílého umění osvojí si tyto základy lyžařské techniky co nejdříve a nejlépe.

Cesta od konečných stanic športaků uplyne jako voda a pak lyžařskou technikou do srdce hor.

Ubytování na boudě, nějaké tango při gramofonu a opět utišení veliké, v němž jest každý lyžař přeborníkem — lyžařský národ usíná.

Ráno zabuší každé lyžařské srdce. Bílá pohádka vztahuje po lyžaři své bělostné paže a nekonečné bílé pláně a sněhem zavěšené lesy, lákají lyžaře k jízdě na lyžích.

Jaká rozkoš vrýsovati rovnou stopu lyžemi do nedotčených bílých svahů, sjížděti pohádkovými lesními cestami. Chladný větrík rozpaluje tváře a tělesný pohyb rozproudí krev každého lyžaře, kterému

**ZIMNÍ NÁDHERU NAŠICH HOR
ZACHYTÍTE POUZE NA**

F O M A

**IZO - OPUS 23°
ANTISOLAR 18°**

PRVOTŘÍDNÍ LYŽAŘSKÁ VÝZBROJ

u firmy: **SPORT LESALOV**

PRAHA II., Vodičkova ulice 23. — Telefon 218-28

C e n í k n a p o ž á d á n í z d a r m a .

**Horským hotelům a boudám dodává: šunky, masové konzervy
a čerstvé uzenářské zboží**

RICHARD HULATA,

TOVÁRNA PRAHA XII.,
FRANCOUZSKÁ TŘ. 29—31.

jest tak lehce a sladce, že zapomíná na veškeré všední starosti.

Na cvičišti jest slyšeti povely cvičitele, který učí lyžařské abecedě. A lyžař-učedník jest více než učedník. Země duní pod jeho pády, rovná pokrývka sněhová jest za chvíli zorána jak rodné lány. Každý se přesvědčí, že lyžařská gramatika není tak snadná, neboť jen Bůh ví, kolik má pádů.

Snadno se povelí přenéstí váhu na pravou nohu, když začátečník-lyžař si při pádu tak zamotá nohy, že nemůže vůbec poznati, která jest pravá či levá.

Cvičíme chůzi na lyžích, obraty, přívraty, chůzi do kopce, sjezdy, brzdění, pokročilejší nacvičují kristiánské švihy, telemarky, přeskoky a terenní skoky.

A tak to jde až do oběda. Oběd jest pro každého lyžaře vrcholem techniky bílého umění.

Nezbytné psaní pohlednic, jimiž lyžař oznamuje všem svým známým více méně pravdivé prožití dojmy a pak následují přípravy k sjezdu na nádraží.

Při sjezdu uplatňuje každý dopoledne získané zkušenosti v lyžařské technice a seznává, že jízda tere-

nem jest daleko těžší než na cvičišti. V důsledku této zkušenosti lyžaři pomalu, ale jistě proměňují se v pohyblivé sněhuláky a po nekonečném počtu pádů, útokem na »sportas«.

Sedadla ve vlaku jsou jistě z toho nejtvrďšího dřeva a styk »ubouchaného« těla lyžaře s těmito sedadly není možno nazvati příjemným.

A opět mlýn lyžařské latiny rozejede se hned na čtyři složení.

Nezbytné ukájení hladových žaludků a vyhozené slupky z pomerančů a jablek po trati dokazují, že lyžař jest tvor nad jiné zíznavý.

Po několika ujetých kilometrech přeměňují se lyžaři v »blanické rytíře« a ze zaslouženého spánku jsou probuzeni voláním průvodčích — Praha — Wilsonovo nádraží.

Les lyží pochoduje nádražním východem a loučení »příští sobotu v 13-57 na Wilsonově nádraží na shledanou«, rozcházejí se noví adepti bílého umění, aby po celotýdenním náležitém odpočinku opět učinili pokus proniknouti lyžařskou technikou do srdce hor.

K tomuto číslu přikládáme složenku.

Prosíme vyrovnejte předplatné!

Dobrou a levnou lyžařskou výzbroj

vyvoláváme

kopírujeme

zvětšujeme

koupíte u firmy

Červený a Glogar, Praha II.,

Spálená 27, tel. 45 775.

Speciální oddělení pro zvětšování z Leicy

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?

VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BILÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ ŠIJE

**ANTONÍN
MANČAL**
PRAHA XII.
Italská 7

TELEFON 318-3-1

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITI?

Podle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou čs. patent č. 8662.

Jeho výhody:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

Předpisy celního práva, týkající se přestupu celní hranice.

Přestoupením státní (celní) hranice přechází každá cestující osoba do právní sféry cizího státu, t. j. podléhá všem jeho právním předpisům a i s nimi spojeným případným právním následkům.

Prvními orgány cizího státu, s nimiž se setkáváme, jsou pravidelně orgánové celních úřadů a hraniční policie.

Vracíme-li se z ciziny k nám, pak se setkáváme s našimi celními úředníky, které poznáme podle jejich tmavozelených stejnokrojů, s nízkou francouzskou čapkou a iniciálkami C, které mají na blůžkách.

Od nich se liší finanční stráž, která je povolána ke střežení státní hranice, tím, že má stejnokroje vojenským podobné s iniciálkami FS.

Orgánové, kteří vykonávají službu na hranici, jsou u všech států státními orgány, t. j. požívají zvýšené právní ochrany, která jim umožňuje řádný výkon jejich úřadu. Není přípustné znemožňovati jim službu, vměšovati se do úředních úkonů nebo je i urážeti.

V poslední době byli jsme svědky toho, že nerozvážností si mnohý způsobil nepříjemnosti, spočívající i v hmotné újmě, odkladu cesty a pokutách.

Státní hranice je vyznačena zvláštními hraničními kameny, které jsou mezi sebou vzájemně očíslovány.

Žádný celní systém nemůže dovoliti vstupovati do celního území po všech cestách, protože by nebylo možno zařídit řádný dozor a proto omezuje přestup na zvláštní cesty, které se nazývají celními cestami.

Jsou to především veřejné železniční tratě pro dopravu železniční a pak ony cesty, které byly zvláště vyhlášeny a jsou také označeny.

Jsou to pravidelné cesty vedoucí k celním úřadům.

Po ostatních cestách, pěšinách, loukách atd. není dovoleno hranici přestupovati. Pouze v těch případech, kdy strana má zvláštní povolení, smí hranici tam přestoupiti.

Principiálně nutno zdůrazniti, že jakákoliv doprava zboží po vedlejších cestách je nedovolená a trestná.

Výjimečně je dovoleno přestupovat hranice na hřebenech krkonošských, pokud se nesestupuje s nich dále do pohraničního pásma.

U našich zimních sportovců, lyžařů a saňkařů půjde pravidelně pouze o přechod ze sportovních důvodů.

Podle celních předpisů pokládají se za cestující osoby

všechny osoby, které přestupují hranici za určitým cestovním cílem, ať jsou to lyžaři, výpravy, poutníci atd.

Mají tudíž nárok na ony úlevy, které celní právo přiznává osobám cestujícím. Jsou dvojího rázu:

a) formálního: dovoluje se přijíti k celnímu úřadu v každou dobu a žádati o odbavení, třeba v neděli, v noci, i ve svátek. Při celním řízení není třeba podávati písemnou prohlášku jako u obchodního zboží, nýbrž strana pouze přihlásí celnímu úřadu věci, které má vyclítí;

b) materiálního: osvobozuje cestovní potřeby určené pro osobu, která cestuje, od povinnosti platiti clo.

Podle ustanovení §u 86 c. z. podléhá dovoznímu clu u nás každé zboží, není-li výslovně v celním zákoně nebo v sazebníku stanoveno, že clo neplatí. Vyclívají se stejně věci staré jako věci nové.

Kdo přijde z hranice nebo chce hranice přestoupiti, je povinen odebrati se k celnímu úřadu, a to bez průtahu, bez odbočení a beze změny nákladu. Každá úchylna je trestná.

Clu podléhají též věci, které jste nakoupili v cizině, jako dárky nebo památkové předměty pro sebe nebo své známé.

Spíše se každému doporučuje v jeho vlastním zájmu mysliti na to, aby řádně splnil svoji povinnost, než na to, jak by jí unikl. Pokuty peněžité jsou velmi citelné.

Nereptejte proti pohraničním celním zaměstnancům, neboť oni neukládají cla a dávky, nýbrž jsou pouze povoláni a disciplinárně zodpovědni za jejich správné vybrání.

Dlužno ještě upozorniti, že cestující osoby, které dováží zboží určené na obchod, nemají nároku na přiznání úlev platných pro osoby cestující.

V každém státě je zřízeno tak zv. celní pohraniční pásma, kde je zvýšená kontrola finanční stráže, jež tak požívá zvláštních práv.

Má právo každou osobu zastaviti, vyzvati ji, aby se legitimovala a může jí také naříditi, aby vydala zboží, které nese pod oděvem a pod.

V případě odepření má právo dotyčnou osobu podrobiti tělesné prohlídce, buďto na místě samotném, nebo na celním úřadě, na nádraží, na oddělení finanční stráže a pod., kam ji může odvésti.

Jak se Vám to bude jezdit
LETOS NA HORÁCH! Hlášené
stavy sněhu dávají plně předpoklady,
že svých „prkýnek“ užijete dokonale.

Ještě lépe se Vám však bude jezdit s dokonalým fotoaparátlem v kapse; můžete jím zachytiti co budete chtít. Ta radost doma nad obrázky! Budete je mít jednou pro vždy. Nechtěl byste se s námi poraditi a nezávazně si prohlédnout aparát, který by Vám vyhovoval. **NAVŠTIVTE NÁS, NEŽ ODJEDETE NA HORY, RÁDI VÁS UVIDÍME.**

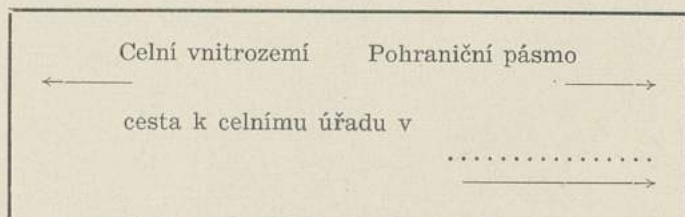
TELEFON 45164. **FOTO POP** MYSLÍKOVA 25.

Ženské osoby prohlížejí pouze zvláštní určené ženy.

Finanční stráž v každém státě je ozbrojeným sborem, ukázněným po způsobu vojenském a má právo použití služební zbraně proti osobám, kterým dala najevo, že je finanční stráž a opětovně (aspoň 2krát) je vyzvala k zastavení, což tyto neučinily. Služební zbraní naší finanční stráže je karabina.

Všechny obce, osady, které se nalézají v pohraničním pásmu, mají to výslovně uvedeno na obecních anebo osadních tabulkách.

Mimo to na všech celních cestách bývají v místech, kde končí pohraniční pásmo, tyto tabule:

Naskytá se otázka, které věci jsou při cestovním styku osvobozeny u nás od povinnosti platiti clo.

Jsou to všechny věci, kterých je třeba cestující osobě, a to v množství, které odpovídá její potřebě.

Pro tuzemské cestující osoby, t. j. osoby takové, které mají trvalé bydliště v tuzemsku, mohou býti dováženy pouze věci upotřebené. Pod pojmem upotřebené nerozumí se věci úplně staré, nýbrž věci zánovní, tedy nikoliv věci úplně nové, které právě byly v cizině nakoupeny.

Lehko se může státi, že celní úřad by podobné zdánlivě nové věci chtěl vylíci.

Tomu lze zabrániti tím, že při odjezdu do ciziny požádáme celní úřad, aby nám tyto věci zaznamenal nebo označil (na př. nové lyže).

Pouze cizozemské cestující osoby mají možnost přivézt si sebou i nové cestovní potřeby, které ovšem s sebou zase do ciziny odvázejí.

Je-li celní úřad na pochybnostech, pak může dotyčné věci zaznamenati, t. j. vydá straně záznamku, vybere od ní jistotu za celní pohledávku a teprve až strana jede do ciziny zpět, vrátí jí jistotu zpátky.

Jistotu může vrátiti i kterýkoli jiný úřad. Mezi cestovní potřeby náležejí: prádlo, šatstvo, obuv, knihy, skvosty, koše, lyže, saňky, hudební nástroje (vyjma velkých hudebních nástrojů, jako piana a pod.), fotografické přístroje až s 12ti deskami, nebo balíčkem filmů, turistické pomůcky jako mapy, dalekohledy, nápoje a potraviny v množství odpovídajícím spotřebě za cesty, zbraně na zbrojní pas až s 25 náboji, spolkové prapory, spolkové odznaky, podstavce na noty atd.

Vzhledem k tomu, že u nás je zaveden monopol na tabák, je výslovně stanoveno § 154 (6) prov. nař. k c. z., že cestující osoby mají právo dovézt beze zla: 12 doutníků nebo 60 cigaret nebo 60 g tabáku.

Dovážejí-li se společně doutníky, cigarety a tabák, počítá se doutník za 5 cigaret nebo 5 g tabáku. Tato úleva se vztahuje na všechny dospělé osoby, kuřáky.

V každém státě za přestoupení určitých právních norem nastupuje určitý trest.

Odborný sportovní závod Vás jedinečně výběrem a kvalitou lyžařských potřeb uspokojí

Sportovní dům

„SKAUTING“

PRAHA II., VODIČKOVA 6

Palác Skaut Ceníky zdarma

Lyžaři!

TENTO

Norské mazání pro každý sníh.

Nejlepší stoupací vlastnosti.

K dostání v každém sportovním závodě.

Generální zastoupení pro ČSR.

Emerich Rath a spol., spol. s r. o.

Praha VII., Veletržní palác. Tel. 27141.

Tresty za podloudnictví se u nás ukládají ve výši dvou až dvanáctinásobného zkrácení celní pohledávky.

Mimo to zboží propadá, t. j. strana pozbývá jeho vlastnictví, což se stane zejména tenkrát, jestliže bylo zboží záludně ukryto. Za zboží záludně ukryté pokládáme zboží uschované pod oděvem, pod sedadly a pod.

Vstoupí-li celní úředník nebo zaměstnanec fin. stráže k vám do vlaku neb vozu, pak musíte sami otevřítí svá zavazadla, aby je mohl lehce prohlédnouti.

O cestách automobily a motocykly do ciziny platí zvláštní předpisy, zakládající se na tak zv. k a r n e t e c h nebo t r i p t y c í c h, které umožňují vstup automobilu bez složení kauce za celní pohledávku. Lze je obdržeti u Autoklubu.

Pokládáme za zbytečné se roširovati o tom, že není dovoleno hraniční kameny a označení hranice poškozovati nebo dokonce přenáseti.

Chceme-li cestovati do ciziny, musíme míti pro sebe, případně pro rodinu řádný cestovní pas.

Pasy u nás vydává policejní ředitelství nebo okresní úřad. Obsahuje podobenku cestující osoby, jméno, podstatné údaje o ní, a konečně její podpis. Pas musí míti každý, kdo cestuje do ciziny; pouze v pohraničním styku je dovoleno přestoupiti hranice do sousedního pohraničního pásma na krátkou dobu (několika dní) na základě výletních osvědčení, propustek a jiných hraničních dokladů, které vydávají k tomu oprávněné úřady.

Manželka může být uvedena na cestovním pase manželově.

Dítky do 15ti roků mohou býti zapsány na cestovním pase osoby, s kterou cestují.

Náležitostí cestovního pasu je tak zv. v i s u m, t. j. povolení k pobytu v dotyčném státu.

Visová povinnost byla ve styku s některými státy zrušena. Jsou to: Francie včetně Alžírsko a Maroka, Gdansk, Lucembursko, Rakousko, Německo, Portugalsko, Švýcarsy, Španělsko, Jugoslavie, Belgie, Island, Japonsko, Severské území a Norsko.

K cestám do těchto států není visa třeba. K cestám do ostatních států jest třeba visa, které udělují jejich konsuláty za určitý poplatek. (Příkladně maďarský, polský.)

Na konci tohoto pojednání uvedeme předpisy, které platí v sousedních státech, t. j. v Rumunsku, Rakousku, Maďarsku, Německu a Polsku.

A) v N ě m e c k u.

Německé předpisy se shodují s našimi předpisy až na následující úchytky: Dovoz n e b a l e n ý c h doutníků do 10 kusů, nebalených cigaret do 25 kusů je osvobozen od cla i od páskového paušálu; podobně je tomu u tabáku nebaleného (šňupavého, dýmkového a cigaretového), je sice beze cla, podléhá však páskovému paušálu. Podobně je tomu i u b a l e n ý c h cigaret do váhy 30 gr, které jsou beze cla, avšak podléhají páskovému paušálu.

Cestující osoba může míti sebou všechny shora uvedené druhy kuřiva, avšak toliko v přípustném množství, tedy i 25 c i g a r e t i 10 d o u t n í k ů i 50 g r t a b á k u. Ustanovení o páskovém paušálu souvisí s tím, že v Německu

ZÁVODNÍCI A TURISTÉ!

SPORT- KOPECKÝ

Vás dokonale vyzbrojí
VEDOUcí LEOŠ STEHLÍK

TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE - ZÁVODNÍK: JOSEF TRYZNA

ZASTOUPENÍ: ANTON BERG-KLISTER

PRAHA II. - PALÁC U NOVÁKŮ V JÁMĚ - TELEFON 234-6-9

není tabákového monopolu a tabák se zdaňuje ve formě zvláštní páskové daně.

V Německu však mají monopol na lihoviny a sirky. Tyto může každá cestující osoba pro svoji potřebu v průměrném množství dovézt.

I velké hudební nástroje, jako klavíry a piana, mohou být zaznamenávány jako cestovní potřeby.

V pohraničním pásmu je dovoleno přestupovati hranici také na základě výletních osvědčení, které vydávají četnické stanice a obecní úřady ve vzájemné dohodě. Platí jen k pobytu několikadennímu a pouze v sousedním pohraničním pásmu. Cestovatí na základě těchto dokladů do vnitrozemí (příkladně Norimberka atd.) není dovoleno. K hromadným výpravám se často používá t. zv. zájezdních soupisek. Vydává je okresní úřad. Osoba vedoucí výpravu musí mít vždy řádný cestovní pas.

B) v Maďarsku.

Úplně stejné předpisy jako u nás. Je dovoleno dovézt 200 kusů plněných nábojů na průkaz průvodního listu nebo honebního tuzemského spolku (legitimace).

Je dovoleno dovézt beze cla: 10 doutníků, 50 cigaret, nebo 50 gr tabáku. Proti zaplacení cla lze dovézt až 1 kg tabáku nebo tabákových výrobků (u nás 1/2 kg). Na větší množství je třeba zvláštní povolení finančního úřadu.

Na maďarské hranici jsou přípustny pohraniční proputky:

- a) barvy bílé bez podobenky, platné 5 dní,
- b) barvy zelené, s podobenkou, platné až na 1/2 roku. Jsou vydávány pro dělnictvo,
- c) barvy červené, s fotografií, platné rovněž až 1/2 roku. Jsou určeny pro zemědělce na polích pracující.

Všechny tyto doklady mají text slovensko-maďarský a vydávají je na maďarské straně policejní kapitanáty nebo služnovské úřady. U nás okresní úřady nebo pohraniční stanice po průkazu totožnosti.

Zneužití se trestá.	Missbrauch wird bestraft.
Průkazka	Ausweis
pro výletníky a turisty	für Ausflüger und Touristen
do území malého pohraničního styku (asi 10 km).	für das Gebiet des kleinen Grenzverkehrs (etwa 10 km).
Doba platnosti: 48 hodin od (dne a hodiny)	Gültigkeitsdauer bis 48 St. vom (Tag, Stunde)
pro pana (paní, slečnu)	für Herrn (Fr.)
z	aus
k výletu z	zu einem Ausfluge von
do	nach
a zpět přes	und zurück über
V
(Místo)	(Ort)
dne 193	am 193
(L. S.) Vydávající úřad:	(L. S.)
(Podpis majitele.)	Ausstellende Behörde:
(Podpis úředníka vydávajícího průkazku).	(Unterschrift des Inhabers.)
	(Unterschrift des ausstellenden Beamten.)

C) v Rakousku.

Na hranici proti Rakousku platí celkově tytéž předpisy jako u nás. Cestující mohou si přivézt 10 doutníků nebo 50 cigaret nebo 50 gr tabáku bez placení cla pro vlastní spotřebu. Bez povolení proti zaplacení cla a ž 3 k g t a b á k o

TELEFON 295-84

Lyžařské boty kupujte jen u výrobce O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16

VLASTNÍ VÝROBA, TÉŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **PORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ
Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“

vosk na lyže a

„NANSENIN“

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme
obuv vládnou a naprosto nepromokavou.

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé
drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÜSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 18.

vých tovarů. Úplně je zakázáno dovážeti u mělá sladi dla. Lovci a střelci mohou míti 200 kusů nábojů, k dovozu zbraní jest třeba průvodního listu. Není pamatováno na bezcelný dovoz střeliva pro cestující osoby. (U nás 25 kusů.) Skládací čluny a jízdní kola nutno vždy zaznamenati právě tak jako u nás.

Bez záznamu však jest dovoleno dovézt radioaparáty — u nás se vždy zaznamenávají — pokud není pochyby o tom, že jde o cestovní potřeby.

Pasovou službu provádí rakouská kriminální policie, která je oprávněna udíleti průjezdní visa a ve výjimečných případech také vstupní visa.

Pohraniční propustky na dobu 48 hodin vydávají u nás okresní úřady, v Rakousku hejtmanství, rovněž tak společná výletní osvědčení.

D) v Polsku.

Na základě nařízení ministerstva financí ze dne 14. března 1930 pokládají se za cestovní potřeby věci jako u nás. Je dovoleno dovézt beze cla 50 gr tabáku, 50 kusů cigaret anebo 20 kusů doutníků. Lihovin, vína, medu až 1 l v odzátkovaných nádobách.

K dovozu tabáku přes 1 kg je třeba povolení monopolní správy (Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego).

V R u m u n s k u platí ustanovení obdobná našim.

KAREL MEDVĚD: kapitán rychlobruslení bruslařského Svazu.

O vývoji rychlobruslení u nás.

Rychlobruslení vyžaduje kromě dobrého ovládnání bruslařské techniky ještě velké množství přirozené síly fyzické, vytrvalosti, chladnokrevnosti, energie a klade na zdatnost závodníkovu neobyčejné požadavky.

U nás rychlobruslení stálo na výši své doby hlavně od roku 1889 až do roku 1907, ve kteréžto době bylo možno uspořádati patery velké mezinárodní závody.

Až do let devadesátých byl nejzdatnějším našim rychlobruslařem Rössler-Ořovský, jenž v roce 1893 utvořil v Paříži rekord na 500 m a zvítězil nad silnou konkurencí francouzskou a anglickou. Mimo to utvořil v roce 1889 český rekord na 600 m časem 1 : 19 a vyhrál mistrovství města Prahy, pořádané v roce 1890

bruslařským klubem »Harmonie«. Od let devadesátých vítězně obhajovala českou vlajku proti cizí konkurenci jak doma, tak v cizině slavná dvojice bratří Jaroslava a Bohumila Potůčků. Dne 15. I. 1894 zvítězil Jaroslav v Praze nad četnou mezinárodní konkurencí a utvořil německo-rakouský rekord na 10.000 m časem 20 : 39,4, téhož roku dne 20. I. vyhrál v Opavě mistrovství německo-rakouského svazu na 1500 m a 1000 m a dne 28. ledna porazil ve Vídni na 1500 m mistra Evropy Františka Schillinga, ba i v Davosu hájil slavně naše barvy, poraziv slavné bruslaře Gallera, Beyschlaga, Erhorna a Edgentona. Mistrovství Čech držel až do roku 1896. Bohumil Potůček zvítězil

*Dříve než pojedete do hor
obstarejte si u firmy*

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40 • TELEFON 338-7-3

dokonalou — spolehlivou

lyžařskou výzbroj a výstroj

Illustrovaný ceník na požádání zdarma!

DÁMSKÉ A DÍVČÍ LYŽAŘSKÉ OBLEKY DLE MIRY

v odborném prvotřídním provedení za levné ceny dodává firma

BRATŘÍ BLOCHOVÉ

PRAHA I.

Haštalská 11

Telefon čís. 648-67

Hory zvou k lyžaření.
Prohlédněte si však předem
lyže i boty a ošetřete je
osvědčenými

„CIRINE“

lyžařskými vosky, (obdržíte všechny druhy) a

„GUTRA“

mazadlem a olejem z gumového tuku. — Obdržíte ve všech odborných obchodech. V těchto obchodech nebo přímo u nás žádejte také zdarma prospekt „Vyzkoušená rada pro lyžaře“.

CIRINE - závody, hlavní sklad PRAHA XIX., (Bubeneč) Uraľská ul. 770. Tel. 284.39.

již v r. 1891 ve Frankfurtě nad mistrem Evropy Erhornem a po svém návratu z Ruska startoval dne 20. I. 1897 v Berlíně na mistrovství německo-rakouského svazu a porazil německé hvězdy Sensburga a Lauenburga a svůj vítězný postup si udržel až do roku 1908. Mistrem Cech byl od roku 1897 až do roku 1914.

Našich prvních velkých mezinárodních závodů, pořádaných v Praze r. 1889 zúčastnil se světový závodník Rus Alex z Panšínů, jenž vyhrál mistrovství Cech a utvořil rekord na 1500 m časem 2 : 38.

Dalších mezinárodních závodů, pořádaných B. Z. K. dne 10. a 11. února 1895 zúčastnil se Berlínák Münder, Vídeňáci Peyerl a Kuplinger a na závodech pořádaných B. Z. K. dne 31. ledna 1897 po prvé na závodisti v Bubnech startovali Maďaři Lillits a Tóth, Vídeňáci Pichler a Weiss, všichni však byli poraženi Bohumilem Potůčkem, jenž utvořil nový rekord na 500 m časem 50 vteřin. Mistrovství rakouského svazu, pořádané A. C. Spartou v Bubnech dne 6. I. 1904, vyhrál Bohumil Potůček, poraziv vídeňského mistra Schillinga.

Dne 7. ledna 1907 uspořádal B. Z. K. společně s C. K. Ruchem zdařilé závody o mistrovství rakouského svazu, rozhodnutí mělo padnouti mezi Bohumilem Potůčkem a Weidingerem z Vídně, než nade vše očekávání zvítězil junior Josef Myslbek, jenž na 5000 m utvořil český rekord časem 10 : 17 a startoval pak v příští sezoně ve Vídni a v Celovci. Od roku 1908 jevil se velký úpadek, pokud se týče pořádání závodů, teprve v roce 1914 na popud několika iniciátorů uspořádal B. Z. K. dne 4. II. závody o mistrovství Cech,

kteří se stalo poslední kořistí Bohumila Potůčka, tehdy již 45letého.

Po státním převratu bylo jediným přáním našich rychlobruslařů, aby v brzku pořádáno bylo mistrovství RČS. Mistrovství mělo se odbývat původně dne 28. a 29. února 1921 na štrbském Plese, avšak pro spoustu napadlého sněhu musili býti závody odloženy.

Teprve dne 12. února 1922 podařilo se uspořádati v Táboře B. Z. K. společně s V. K. »Jordán« závody o mistrovství RČS, které vyhrál Hladký, Mor. Slavia, druhý Niesser, B. Z. K., třetí Myslbek Jiří, B. Z. K. Po druhé bylo B. Z. K. uspořádáno mistrovství RČS dne 6. I. 1924 na řece Vltavě, vítěz: V. Rott, B. Z. K., druhý Hladký, Mor. Slavia, třetí Myslbek Jiří, a po třetí pak uspořádal toto mistrovství dne 24. února 1929 Vys. Sport Praha, zvítězil: Frant. Sieber, V. S. Brno, druhý Dormidotov, V. S. Praha a třetí Zdeněk Městecký, S. K. Slavia. Vítězové závodu »Potůčkův memoriál« roku 1924: V. Rott, druhý Niesser, roku 1929: K. Mareš, druhý Myslbek Josef, roku 1930: M. Mjelde, druhý Turnovský, jenž utvořil rekord na 1500 m časem 2 : 46,8.

Mistrovství Cech, pořádané dne 18. ledna 1929 v Táboře vyhrál Myslbek Josef, druhý Zdeněk Městecký a třetí Niesser. Propagačních závodů bylo uspořádáno od roku 1922 celkem 24, z toho připadají na V. S. Praha troje závody, na V. S. Brno také troje a na S. K. Klatovy jedny závody a zbytek pak na B. Z. K.

Do Chamonix na mistrovství Evropy byl vyslán B. S. RČS dne 26. ledna 1926 Myslbek Josef, jenž se umístil z celkové konkurence 19 jako desátý.

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE

I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3.50. Nordické mazadlo ze zvířecích tuků není kůží jako minerál. tuky. Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1.— kus.

VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.

Maloprodej ve sportovních závodech.

LYŽE *firmy*

KAREL KOLDOVSKÝ

VE VYSOKÉM nad JIZEROU

jsou známy pečlivým provedením a dobrým dřevem. Žádejte všude v obchodech, kde nejsou, budou Vám zaslány vyplaceně. Žádejte ceník.

ODZNAKY K. SVOBODA

PRAHA I.

PLAKETY UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.

TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

LYŽAŘI NEJEZDĚTE

na túru dříve, dokud nemáte aspoň jednu tubu

SAVOSKINU

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem nebo vodou se omyje.— Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce:

J. PILNÁČEK,
HRADEC KRÁLOVÉ.

Mimo to startovali členové B. Z. K. bratři Myslbekové, Mareš a Jelínek v roce 1924 a M. Mjelde 20. ledna t. r. ve Vídni na mezinárodních závodech W. E. V.

Nejpočetnější team rychlobruslařský má B. Z. K., v čele jeho stojí bratři Myslbekové, mistr Rott a rekordman Turnovský, trainerem amat. jest Nor. M. Mjelde. Nadějně a zdatně rychlobruslaře má rychlobruslařský team V. S. Praha v Kněnickém, Englovi a Dormindotovi. Početně slabší jest team brněnský,

zato však výborných kvalit, pokud se týče mistrů Hladkého, Siebra a dále Krychtálka a Franze.

Vyhlídky našich rychlobruslařů do budoucna jsou velmi smutné, neboť nemají k dispozici ani umělého kluziště patřičných rozměrů, ani regulérní závodní dráhy se stříkaným ledem, v důsledku čehož zůstanou naši rychlobruslaři nadále vyřazeni z mezinárodní konkurence.

Bruslařství.

Termínová listina bruslařského svazu republ. čsl.

31. XII.—1. I. Krasobruslení: Svazové závody v Tatran. Lomnici. — Závody nováčků na štrbském Plese. — Rychlobruslení: Národní závody o mistrovství Vys. Tater.
3. I.—4. I. Krasobruslení: Mezinárodní závody seniorů o mistrovství Vys. Tater (páni, dámy a dvojice). — Rychlobruslení: Boh. Potučka memoriál na štrbském Plese.
11. I. Krasobruslení: Mezinárodní závody o mistrovství Prahy na umělém kluzišti. — Rychlobruslení: Rousův pohár, Praha.
18. I. Krasobruslení: Mistrovství Moravy a Slezska v Třinci. — Rychlobruslení: Mistrovství republiky v Pardubicích.
25. I. Krasobruslení: Mistrovství Čech v Hradci Králové. — Rychlobruslení: Přebor Prahy.

1. II. Krasobruslení: Mistrovství Slovenska v Báňské Bystřici. — Rychlobruslení: Mistrovství Čech v Praze.

8. II. Krasobruslení: Mistrovství republiky v Praze (umělé kluziště). — Rychlobruslení: Memoriál Jaroslava Potučka.

Mezinárodní bruslařská Unie jmenovala pro mezinárodní mistrovské závody tyto československé soudce: Ing. Josef Bláha, generál Brada, Ing. Falber, štkpt. Lad. Fürst, dr. J. Fürst, řed. Heinz, O. Hlaváček, H. Holubec, podpl. Lubojanský, Mádel Mayer, Neudert, dr. Pavliška, mjr. Pika, A. Pitter, prof. dr. Rychlík, dr. Slíva, Ing. arch. Ant. Slíva, dr. Smotlacha, Ing. Šatný, Frant. Ungár, prof. Veselý, Frant. Vitovec, pí. Libuše Veselá.

Závody.

Přespolní běh, uspořádaný dne 18. října 1930 Klubem lyžařů a saňkařů v Táboře pro žáky a dorostence. Trať pro dorostence měřila 4 km, pro žáky 2 km a obě vedly od tábořské reálky přes městské sady pěšinami, loukou a částečně po silnici, majíce nejen klesání, ale také stoupání a dílem běh v rovince. Start a cíl závodů byl před

budovou reálky v Táboře a přihlásilo se k němu v kategorii dorostu 6 a v kategorii žáků 23 členů, kteří všichni dostavili se ke startu. Běh konal se za počasí poměrně příznivého, za suchého terénu. Výsledky: Kategorie dorostenců: I. Jiří Kopecký, realista, 15 let, čas 14 min. 41 vteř., II. Frant. Cihlár, realista, 17 let, čas 14 min. 53 vt.,

LYŽE

VÁZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SAŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

Vyrovnejte
předplatné
složenka
přiložena

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvěšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

III. Lad. Habart, realista, 16 let, čas 14 m. 55 vt. Kategorie žáků: I. Tomek Vladimír, realista, čas 9 m. 5 vt., II. Hanuš Metzger, realista, čas 9 m. 12 vt., III. Fr. Hradecký, realista, čas 9 m. 15 vt., IV. Otto Ševčík, realista, čas 9 m. 16 vt., V. St. Zoubek 9 m. 17 vt., VI. Josef Zoch 9 m. 20 vt., VII. Svat. Rejlek 9 m. 30 vt., VIII. Karel Ševčík 9 m. 45 vt., IX. Jan Huňáček 9 m. 47 vt., X. Václav Fara 9 m. 48 vt.

Horský běh na Radhošti. »Lyžařský klub Ostrava« konal v neděli dne 19. října 1930 horský běh na radhošťském hřebenu. Závod ve výši 1130 m n. m. výšky byl dobře uspořádán, bylo docíleno dobrých výsledků pokud se týká docílených časů a počtu startujících, díky nádhernému podzimnímu slunečnému a teplému dnu. Závodní trať na 8 km vedla z Půstevny na nové lesní cestě na severní straně hřebenu. Asi po 2 km pak pokračovala v divokém terénu porostlém klečím a hustou travou s kosodřevinou prudce nahoru na hřeben, odkud vedla po značkované cestě ke kapliče sv. Cyrila a Methoděje. Zde byla kontrolní stanice a půl tratě, odkud vraceli se závodníci po hřebenu na Půstevny, kde byl cíl. Závod na 4 km měl start na Radhošti. Trať horského běhu na Radhošti hodila by se dobře i pro přespolní běh Svazu lyžařů. Pohybuje se stále v nadmořské výši 1000 m a jest svým položením jedinečná. Závodilo celkem 24 běžců. Nejlepšího času na 8 km docílil v II. tř. závodník M. R y š k a, člen Old Skautů v Hranicích a v čase 33 min. 50 vt. Nutno poznamenati, že registrovaní závodníci S. L. RČS běželi

s lyžař. holemi. Na druhém místě umístil se J. Fluksa z P. J. Radhošť časem 38 min. 42 vt. Jako třetí proběhl cílem J. Damek z O. S. Hranice časem 39. min. 29 vt. Nejpočetněji byla zastoupena III. třída na 4 km, ve které zvítězil J. Míček (S. K. Lučina) v nejlepším dosud docíleném čase 13 min. 19 vt., druhý byl J. Pitucha (O. S. Hranice), třetí M. Hruška (S. K. Baťa Zlín). Ve třídě hostů na 8 km bylo pořadí toto: první J. Polínek (S. K. Baťa Zlín) časem 33 min. 45 vt., čímž docílil rekordu na tuto trať, druhý J. Latiňák (S. K. Baťa Zlín) časem 33 min. 56 vt. a třetí Gebauer K. (z Vítkovic) časem 34 min. 59 vt. Ve třídě dorostu startovali pouze dva závodníci, kteří vybojovali mezi sebou závod na 4 km. První Z. Ochřana (O. S. Hranice) časem 15 min. 24 vt., druhý R. Kunc (L. K. Ostrava) za 16 min. 28 vt.

Přespolní běh brněnské župy Svazu lyžařů RČS. pořádan byl dne 16. listopadu 1930. Pořadatel: Vysokoškolský Sport Brno. 56 závodníků u startu. Závod na 6 km:

Lyžaři I. — 6 km.

1. Německý, SK. Nové Město, 19:21.

Lyžaři II. — 6 km.

1. Kosčak, SK. Mor. Slavia, 19:41, 2. Hrdlička, SK. Mor. Slavia, 20:54, 3. Kalas VI, SK. Mor. Slavia, 21:16.

Lyžaři III. — 6 km.

1. Zanáška, SK. Mor. Slavia, 2. Kalendovský, VSB.

Zprávy župní a klubové.

37. valná hromada Českého krkonošského spolku Ski v Jilemnici konána byla dne 31. října 1930. Předseda spolku pan Ot. Holub zahájil valnou hromadu a těší se z přítomnosti čestného předsedy spolku pana řídícího učitele Jana Buchara, zakladatele spolku, a přeje těmto, aby ještě po

mnohá léta ve zdraví zúčastňoval se valných hromad spolku, pro který tolik vykonal. K valné hromadě poslal pozdrav lyžařský odbor klubu Slavia z Prahy a předseda T. O. Svazu lyžařů pan architekt Jarolímek. Pak přikročeno ke zprávě jednatele, kterou podal pan Antonín Kynčil,

Výhradní zastoupení pro Č. S. R.
WILLY DICK, VÝPRTY.

VOSKY PRO SJEZD I STOUPÁNÍ. GRAFIT-VOSK PRO SJEZD - KLISTER - SKARE - DLE NORSKÉHO VZORU. - Zinnwaldská výroba lyžařských vosků.

A. ELGER, ZINNWALD V RUDOHOŘI.

LYŽAŘSKÉ BOTY

Ia ručně zpracované jako jako specialitu z lyžařského kraje na Novoměstsku, zhotovené přesně dle předpisu a lyžařského požadavku, od č. 36—39 Kč 150.—, od č. 40—45 Kč 168.—.

Objednejte s důvěrou od výrobce

FRANT. JANČÍKA, VÍR NA MORAVĚ.

lyže
saně
brusle
a všedko ostatní dodá

Camping Sport

I

Praha I.,
Pařížská 36
Telefon 634-8-9

jednatel, který konstatuje, že činnost spolková, ač velmi intenzivní, omezila se bohužel jen na práce přípravné pro různé podniky, jichž pořádání znemožněno bylo naprostým nedostatkem sněhu. Tak znemožněno bylo i pořádání XXXV. mezinárodních lyžařských závodů o mistrovství ČSR, jichž provedením pověřen byl náš spolek. Tyto závody mají v našem okolí známou tradici a naše město a jeho nejbližší okolí si slibovalo od jejich uskutečnění, že sportovní veřejnost uvědomí si význam Jilemnice pro bílý sport, že právě ona je původní kolébka našeho, nyní tak populárního zimního sportu, že má pro něj nejlepší podmínky, výborný terén, řadu vynikajících závodníků, bohatou zkušenost ve vedení závodů — a co nejdůležitější — skvělý můstek, který byl se značným nákladem počátkem loňské sezony rekonstruován za osobního dohledu světového norského závodníka Sigmunda Ruuda. Projektovaná rekonstrukce můstku převyšovala finanční možnosti našeho spolku a bylo proto nutno k jejímu uskutečnění opatřit patriční úvěr. Můstek vyžadoval také úpravy nájezdu a proto se správní výbor rozhodl zříditi umělou nájezdovou věž, s jejíž stavbou již započato. Rovněž sešlo s pořádáním I. studentských lyžařských závodů všech středních škol republiky čsl., k jichž spolupráci spolek byl požádán. Podle usnesení výboru byly tyto závody dotovány putovní cenou, vlajkou Českého krkonošského spolku SKI. Také k spolupráci při lyžařských závodech Vysokoškolského sportu nedošlo pro nepříznivé sněhové poměry. Jediné rozřadovací závod na 50 km pro mezinárodní závody FIS, pořádané počátkem března v Norsku na Hollmenkolu mohl náš spolek provést, a to tím, že závod pořádal na Benecku, se startem a cílem u Zlaté vyhlídky. Podle letošního roz-

hodnutí Technického odboru Svazu lyžařů bylo nám přiděleno opět provedení XXXVI. mezinárodních závodů ve dnech 22.—26. ledna 1931 s programem minulého roku stanoveným.

Zpráva náčelníka spolku, pana Václava Mečíře, týká se hlavně rekonstrukce lyžařského můstku na Chmelnici ve Štěpanicích a účasti našich závodníků na některých významnějších lyžařských závodech v minulé sezoně.

Ve správním roce 1929—1930 podle zprávy pokladníka má spolek 316 členů. V letošním roce přistoupilo 42 členů a vystoupilo 19 členů. Pan tajemník Ambrož jako redaktor spolkových zpráv podává obsírnou zprávu, týkající se hlavně meteorologických poměrů poslední a minulých sezon. Ve volbách zvolen předsedou pan O. Holub.

Lyžařský klub **Jestřebích hor** se sídlem v Malých Svatoňovicích konal svoji VI. řádnou valnou hromadu v sobotu dne 29. listopadu 1930 za přítomnosti 17 členů. Předseda klubu pan ředitel Vlček, uvítav přítomné, zahajuje krátkým prolovem schůzi. Ze zprávy jednatele, která obsahovala zároveň referát náčelníkový, vysvítá, že náš klub, i když sněhové poměry byly v předcházející sezoně velice špatné, takže sám žádných závodů nemohl pořádati, hleděl obeslati významnější lyžařské závody a zúčastnil se lyžařského závodu o přebor Krkonošské župy »Bedrníkův memorial« na Zvičině, kde závodník Rud. Doležal umístil se vzdor silné konkurenci v II. tř. na 3. místě, hned za závodníky jilemnickými. Dále vyslání 2 závodníků na mistrovství Svazu lyžařů RČS. na vytrvalostní závod na 50 km na Benecku, kde se rovněž při tak velkém počtu závodníků obstojně umístili. — Pro nový spolkový rok zvoleni: Předsedou opět-

LYŽE a veškerou výzbroj
dodá nejvýhodněji
V. PROCHÁZKA

Praha III., Vítězná třída 15, tel. 44062.

SPORTOVNÍ DŮM SCHRABAL,
ČESKÉ BUDĚJOVICE, NÁMĚSTÍ SVOBODY.

Vás vypraví odborně podle dlouholetých zkušeností.
Specialita: **LYŽAŘSKÉ BOTY.** — Telefon 497.

nebo tuk **ENO**
nejlepší mazadla na kůži
pro sportovce, hospodáře, lesníky, vojsko a t. d.
ŽÁDNÉ VLHKÉ NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

Fr. Javírek

PRAHA II. ŽITNÁ UL. Č. 31

Jos. Drabec

ROH KARLOVA NÁMĚSTÍ

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU
A MEMORIÁL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

tovně pan J. M. Vlček, I. místopředsedou pan Emanuel Morawetz, II. místopředsedou pan K. Adamec, náčelníkem pan J. Prouza, jednatelem pan J. Kábrt, pokladníkem pan Bedř. Doležal. Delegátem do Krkonošské župy Svazu lyžařů zvolen pan J. M. Vlček. — Na návrh předsedajícího byl za zásluhy o rozvoj lyžařského sportu

a podporu našeho klubu spontánně zvolen pan architekt Karel Jarolímek, předseda technického odboru Svazu lyžařů RČS. ze Dvora Králové nad Labem, čestným členem našeho klubu. Usneseno odeslati z valné hromady čestným členům pp. Bucharovi, J. Pilnáčkovi a arch. Jarolímkovi zdravici.

Různé zprávy.

Naše lyžaře, kteří z jara rádi navštěvují oblast chaty Heilbronnské, bude zajímat, že »Ski Abteilung der AVS. Heilbronn« vydala krásnou barevnou mapku nejoblíbenějších tur v okolí chaty (Verbellner Winterjochl). Mapka stojí 60 pfg. (s portem 6 Kč). Chata je otevřena a obhospodařována od vánoc do velikonoce a přístupná z údolí Montafon z Parthenen a Gaschurnu z údolí Paznaun z Galtür a z oblasti Arlbergu ze Sv. Antonu (tento výstup bych doporučoval již vzhledem k celkově příjemnému pobytu v St. Antonu). I. K.

Bojkot zimní Olympiády v Lake Placid hrozí od severovýchodních sportovních Svazů, Švédska, Norska a Finska, budou-li zavedeny při rychlobruslařských závodech změny závodních pravidel, jež jsou již připraveny. Norský bruslařský svaz dokonce již zakázal svým závodníkům, aby přijali pozvání Američanů již této zimy přijeti za účelem předchozího studia do Ameriky. Totéž prohlásil již též norský svaz lyžařský, ježto prý je dosti usedlých Norů v Americe, od nichž norskému závodnímu stylu lyžařskému dobře mohou se naučiti.

Dr. O. Br.

Lyžařská výcvičná střediska budou, jak jsme již oznámili, zřízena letos ve Vysokých Tatrách na Štrbském Plese a ve Špindlerově Mlýně v Krkonoších v hotelu Slavie. Velitelem střediska ve Vysokých Tatrách určen jest štktpt. M. Frgal, cvičiteli kpt. V. Mach, npor. K. Tacheczy, por. F. Novák. Velitelem pak střediska v Krkonoších určen je štktpt. Z. Knoll, cvičiteli štktpt. F. Kahaj, štktpt. J. Zohn, kpt. K. Buchta a npor. F. Longa.

Dr. O. Br.

Nový pozoruhodný český vynález. Moderní technika přispěla již k zdokonalení nebo k úplnému přetvoření mnohých sportovních potřeb. Ani lyžařství nebylo v tomto směru opomíjeno. Letos je uváděn na světový trh nový pozoruhodný český vynález kroužků na hole, s českým jménem »Vítězí«. Na silném gumovém krku, který se navlékne, a pevně přisaje bez nebezpečného provtávání hole, a drží naprosto pevně, bez zavláčky, jsou

tři raménka z ploché gumy, opatřená na koncích pevně ztuženými gumovými svěry. Jimi je provléknut rákosový kroužek, spojený bezpečnou patentní sponou. Vnitřní konstrukce kroužku je vyrobena ze speciálního druhu prvotřídní gumy, na jejíž pevnost, pružnost a trvanlivost mráz ani vlhkost nemají vlivu. Tři poměrně slabá gumová raménka reprezentují úctyhodnou pevnost 480 kg, ale při tom celý kroužek váží pouze 160 gramů. Při této úžasné lehkosti je ložná plocha kroužku větší, nežli u všech dosavadních kroužků proplétaných. Praktickými zkouškami byla zjištěna celá řada dalších předností tohoto vynálezu. Pružnost použitého materiálu zamezuje zachycení kroužku v jízdě a vytrvalým, jemným chvěním celé gumové konstrukce je stále s kroužku strášan sníh, takže váha kroužku se ani při dlouhých túrách nezvětšuje. Pružnost konstrukce má velkou přednost také v tom, že je naprosto zamezeno uváznutí kroužků ve sněhu, a tím je lyžaři podstatně ulehčena práce rukou. Také stálá vodorovná poloha kroužku je použitým materiálem ideálně dosažena. Tvrdými zkouškami byla prokázána naprostá nezníčitelnost tohoto vynálezu, který byl všemi odborníky uvítán s nelicencem obdivem a jistě dojde rychle světového rozšíření.

Sportovcům umožňuje zvláště v zimě příhodné dosažení Tater — Tatraráha. Tato elektrická dráha spojuje jednak Poprad přes Starý Smokovec se Štrbským Plesem, jednak s Tatr. Lomnicí.

V zimní sezoně (od 12. prosince) udržuje Tatraráha mezi stanicemi Poprad a Štrbské Pleso tyto denní spoje:

Poprad odjezd	9-00	13-10	16-34
Štrbské Pleso příjezd	10-48	14-58	18-16
Štrbské Pleso odjezd	12-06	17-28	18-28
Poprad příjezd	13-38	18-52	19-52

Mezi stanicemi Poprad-Starý Smokovec a Tatr. Pol-

**NOVÝ ZÁVODNÍ ŘÁD
SVAZU LYŽAŘŮ RČS**

obdržíte u klubů
a ve Svazu lyžařů RČS.

**„Znáte prosím lyžaře, který
byl v Krkonoších a nebyl
v „KUFRU“ ve Vrchlabí?“**

LYŽE

SÁNKY A VEŠKEROU VÝZBROJ PRO ZIMNÍ SPORT
KOUPITE NEJVÝHODNĚJI PŘÍMO U VÝROBCŮ

PIŠTE O CENÍK.

BRATŘÍ SLONKOVÝCH, V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ.

janka jsou denní spoje téměř od každého a ke každému vlaku čsl. státní dráhy.

Všem tuzemským turistickým spolkům poskytuje Tatradráha na platné legitimace 50% slevu jízdného, a činí tudíž pro sportovce jízdné z Popradu na Štrbské Pleso Kč 15.50, do vyš. Hágrů Kč 12.—, do Tatr. Poljanky Kč 10.50, do Starého Smokovce Kč 8.—.

Ze Starého Smokovce vede lanová dráha k hotelu »Sport« na Hrebienok, která jezdí ve dne každých 15 minut.

Ceny lanové dráhy: Nahoru Kč 3.50, dolů Kč 3.—, zpáteční lístek Kč 5.—, předplatný lístek pro libovolný počet jízd v den zakoupení Kč 17.—.

Brunšvícká chata v Pitztal. Loni navštívilo ji 750 osob, z těch bylo 22 Čechoslováků. V důsledku této návštěvy rozhodla se správa chaty tuto v zimě trvale obhospodařovati, a to v době od 15. února do svatodušních svátků.

I. K.

Vojenský kurs závodnický zřízen bude dne 5. ledna 1931 počínaje, ve Špindlerově Mlýně a ubytován v hotelu Slavie. Do kursu povoláni jsou tito závodníci: npor. vet. O. Německý, ppor. pres. sl. E. Hromádka, rotný A. Pauswang, čet. asp. J. Cífků, des. B. Kadavý, voj. F. Hieltscher, voj. E. Meergans, voj. H. Kocián, voj. A. Lindner, voj. A. Horn, voj. A. Rumpelheimer, voj. R. Štefan, voj. R. Vrána, voj. F. Malý. — Přípravu závodní uvedených provede kpt. K. Buchta, přípravu střeleckou štktpt. H. Středa. — Vyřazovací závody lyžařsko-střelecké provedeny budou dne 21. ledna 1931 na trati 30 km a 23. ledna 1931 na trati 18 km.

Dr. O. Br.

Československá obec turistická, odbor Plzeň, vydala velmi zajímavou a přehlednou statistiku činnosti lyžařského oddílu za období 1929—30, z níž uvedeno toto: Za dobu čtyř měsíců, prosince až března, vykonal oddíl lyžařský 16 výletů dvoudenních, při nichž bralo účast 144 mužů a 116 žen. Vlakem bylo ujeté 2860 km, za jízdné pak placeno Kč 8313.60, na lyžích bylo ujeté 432 km, pobyt v přírodě činil pak 120 hodin. Dalšími body jsou poznámky o počasí, o poměrech sněhových, teplotě vzduchu, výšce sněhu a směrech jednotlivých vyjížděk.

Dr. O. Br.

Odbor Klubu čsl. turistů v Popradě zapůjčuje nově upravenou sbírku krásných, kolorovaných diapositivů s přednáškou na téma »Vysoké Tatry«. Diapositivů je 164, z toho třetina zimních. Doporučujeme vřele pro pořádání přednášek v zimním i letním období. Poplatek za použití přednášky stanoven je na 60 Kč plus poštovné, ve prospěch stavby jubilejní ochranné chaty na Sedle Váhy.

Objednání lze na adresu: OKČST. Poprad, sl. Kleimová, Tatradráha.

»Vyzkoušená rada pro lyžaře«. Tento prospekt obdržíte zdarma ve všech sportovních a odborných obchodech nebo přímo u Čirine-závody, hlavní sklad v Praze XIX. (Bubeneč), Uralská ul. 770. Telefon 284.39. Viz inserát na str. 89.

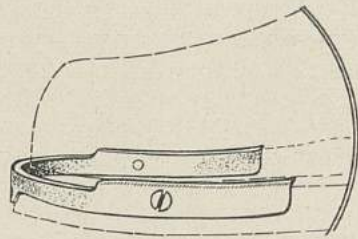
Jenom jedenkrát namažete-li své boty »Gutra« mazadlem nebo olejem z gumového tuku, přesvědčíte se, že žádný jiný prostředek nečiní obuv tak nepropustnou, pružnou a trvanlivou jako »Gutra«. »Gutra« používá se od r. 1886 pro své výborné vlastnosti všemi praktiky (hajní, myslivci atd.) »Stejně dobrý« není žádný jiný přípravek pro ošetřování obuvi.

Letos

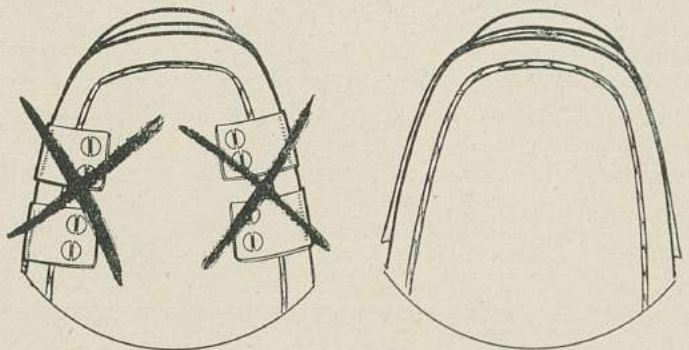
Vám nabízíme lyžařskou obuv v dvojím provedení: Mimo osvědčený druh z kůže Nanson, který jsme vedli dosavad, zavádíme lyžařské boty

z pravé juchty

a dáváme na ně patent. norské kování, Sälbeskytteren

kteří nepoškodí podrážky dírkama šroubů a kteří Vás nebude zlobit neutalým odpadáváním.

Staré kování

Nové kování

Přijďte si je prohlédnout!

DOBRÁ OBUV HUMANIC
JIHLAVSKÁ TOVÁRNA NA OBUV A. S.
PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 31

K A M N A H O R Y ?

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HAVLOVU BOUDU

1363 m NA KRKONOŠÍCH 1363 m

vede

hotelier ANTONÍN HÖLZL,

Ima česká kuchyně - ústřední topení - 52 pokojů - 200 lůžek v nocelehárnách. Denně koncert a tanec. Nejvýhodnější spojení ze Svobody - Janské Lázně - do Pece.

Telefon Špindlerův
Mlýn číslo 50a.

JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE „KULMA“ JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSION

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou
doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou
všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově
rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Pra-
zdroj. Mírné ceny. Cena lůžek v pokojích 8-10 Kč, celá
pense s bytem Kč 40-.

Stanice Svazu lyžařů RCS.

Telefon číslo 28.

HOTEL KRAKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m v Krkonoších. 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá
voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

ANNA LHOTOVÁ, majitelka. Adresa telegramů: Spindlerovka-
Petrovka. Telefonní úřad: Petrovka číslo 2.

HOTEL „SPORT“

JABLONEC N. JIZ.

TELEFON Č. 2.

Nejpohodlnější východisko na Krkonoše. Otopné pokoje,
koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů
RČS. Nádherný terén pro lyžaře.

Doporučují se:

BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY

Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

Doporučuje se:

KÖRBRŮV LESNÍ DŮM

900 m nad m.

Horní Rokytnice n. Jizerou. — Telefon č. 15.

Vytápěné pokoje pro kratší i delší pobyt, dobrá
kuchyně, mírné ceny.

Zádejte
prospekt!

Jizerské Hory - Příchovice

u Tanwaldu. — Doporučuje se:

Chata K. Čs. T.

NA „BUCHŠTEJNĚ“

dříve ROHANOVA BOUDA. — PŘÍCHOVICE, telefon č. 3.

HOTEL KUBÁT BENECKO V KRKONOŠÍCH

stanice dráhy: Vrchlabí, Hraubačov, Jilemnice, 20 otop. pokojů, koupelny
částečně tekoucí voda, znamenitý terén pro začátečníky i pokročilé. Sání
k dispozici. Výborná domácí kuchyně. - Prazdroj. Mírné ceny. Telefon:
Jilemnice, vedlejší ústředna Benecko číslo 3. Autogaráže.

VYSOKÉ TATRY

Prvotriedne zimné liečivé kúpele a sanatoria. S vý-
vodom poslužia jednotlivé riaditeľ'stvá kúpeľov.

50% sleva na dráze při zpáteční jízdě.

Zimná sezóna. Zimný šport.

TATRANSKÉ MATLIARY Sanatorium a kúpele	Dr. Guhr Sanatorium TATRANSKÁ POLIANKA	Dr. Szontagha Palace Sanatorium NOVÝ SMOKOVEC	Hotel Móry NOVÉ ŠTRBSKÉ PLESO
STARÝ SMOKOVEC	ŠTRBSKÉ PLESO	TATRANKÁ LOMNICA	VYŠNÉ HÁGY
			TATRANSKÝ DOMOV

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽARSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, šéfredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35,- na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4,-. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úf. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

LEDEN 1931.

ČÍSLO 4.

DR. O. BRAUNER: *Jubileum X. lyžařských závodů čs. branné moci.*

Letošní lyžařské závody čs. branné moci, jež budou se konati na Špičáku na Šumavě, budou tedy již jubilejní desáté. Je náhoda, že právě desáté závody budou opět konány na Šumavě, kde byla roku 1922 jich kolébka. Než zmíním se letmo o jednotlivých závodech armádních, musím se předem dotknouti významu, jež dosáhly naše vojenské lyžařské závody, jakož i významu, jehož čl. armádní lyžařství vůbec dobylo. — Můžeme se směle pochlubiti, že byli jsme prvními, kteří přišli s pevným pořadem lyžařských závodů armádních, jež až na menší změny udržel se po celých 10 let. Pověst, již se naše vojenské závody lyžařské těší v cizině, ovšem hlavně v důsledku zároveň s nimi spojených mezinárodních vojenských závodů lyžařských, jest znamenitá. Naši vojenští závodníci lyžaři, ať již závodili v Polsku, ve Francii, Švýcarsku neb Norsku, vždy dobyli výtečných úspěchů a po stránce organizační mohou naše závody býti chloubou, ježto vždy, v důsledku dlouholeté tradice našeho lyžařství vůbec, organizace byla bezvadná a pokud se týče nesprávností, s nimiž, bohužel, tak často v cizině následkem lokálního patriotismu se setkáváme, můžeme si říci, že měli jsme vždy čisté ruce a porážky zasloužené jsme se nikdy nebáli, aniž časté vítězství nás činilo domýšlivými. A pohlédneme-li dnes kriticky zpět až k prvním počátkům našich armádních závodů, tu můžeme býti spokojeni již tím, že my jsme vytvořili si naše vojenské závody lyžařské sami, bez cizích vzorů a že naopak podle našich vzorů cizí armády při pořádání svých závodů se řídily. Při našich závodech vždy dbali jsme toho, aby pověst naše byla co nejlepší, nepoužívali jsme nikdy ničeho, co by protivilo se předpisům, ač velmi často byli jsme svědky, že ne všichni u nás startující cizí závodníci tímže pravidlem se řídí.

A tak přikročím nyní ke vzpomínkám na předcházející závody, jež dosud u nás byly provedeny. Pořad závodů vypracoval jsem v roce 1921 a původně měl jsem v plánu, jako tehdejší referent výchovného odboru hlavního štábu, aby závody vojenské v jízdě na lyžích byly provedeny na hřebenech Krkonoš.

Těžká organizace a velký aparát, který byl takových závodů nutným důsledkem, mne z toho vyvedly a tak první lyžařské závody čs. branné moci konány byly roku 1922 v Železné Rudě na Šumavě, a to proto, že tamtéž byl pořádán lyžařský kurs pro důstojníky-instruktory a těchto bylo možno pro organizační závodů použiti.

První závody pořádány byly ve dnech 2. až 5. února současně s mezinárodními závody Svazu lyžařů RCS. Závody skládaly se ze závodu tříčlenných hlídek na 30 km, závodu prostého na 17 km, závodu překážkového a závodu ve skoku na lyžích. Závody, bohužel, byly zastíženy velmi špatným počasím, stála mlha, déšť, měkký, špatný sníh a pak zase krutý mráz, spousta nového sněhu a konečně poslední den nádherný, slunečný.

V závodu hlídek zvítězila 4. pěší divise (čet. Martin, vojín J. Josífek a Erlebach) v čase 3:20:06 hod. Ze 14 startujících hlídek dojelo 11 k cíli. V závodu prostém na 17 km zvítězil čet. J. Martin v čase 1:38:44 hod. Pro množství nového sněhu nebylo lze provést závod překážkový a tak konán pouze ještě závod ve skoku na lyžích, v němž zvítězil vojín J. Josífek.

První tyto vojenské závody lyžařské byly jakýmsi zkušebním kamenem a na podkladu jich již další druhé měly v organizaci určité změny. Tak závod tříčlenných hlídek, při němž startovaly hlídky 12 pěších divisí a dvou horských brigád, byl rozšířen o patnáctou hlídku, a to hlídku vojenské akademie v Hranicích, dále, po prvé, závod hlídek doplněn byl též závodem ve střelbě na ostro a konečně po prvé bylo bojováno o hrdý titul mistra čs. branné moci v jízdě na lyžích. Pokud se týče střelby na ostro, byly zřízeny tři polní střelnice a na každé střelnici střílela hlídka na 13 padacích figur, a to tak, že jednotliví členové stříleli 10 ran. Výsledek střelby, čili počet zásahů na jednotlivé střelnici měl pak vliv na konečné umístění v závodu hlídkovém, který se tím stal jaksi závodem združeným ze závodu na 30 km a ze střelby. Původcem tohoto nápadu, aby při závodu hlídkovém bylo též stříleno, byl továrník

Arna Juránek z Plzně a autorem tabulek pro vypočítávání bodů pro tento závod byl pan Jaroslav Stengl z Plzně.

Nesmím zapomenouti, že již od prvního závodu počínaje, byly důležité body trati spojeny telefonicky, což pro bezvadný průběh závodů a bezpečnost závodníků bylo velmi důležité.

Druhé tedy závody podle nových těchto předpisů konaly se opět v Železné Rudě, a to ve dnech 15. až 18. února 1923. Zajímavé bylo, že nově přibraná hlídka akademiků vojenských zvítězila při závodu hlídkovém v sestavě Kapras, Bedrník a Pavlíček. Závod překážkový na 7 km stal se kořistí vojína Alfréda Hallera, který zvítězil i v závodu prostém na 17 km. Závod pak ve skoku na lyžích vyhrál voják Jan Mittlöhner. Mistrovství čs. branné moci z jízdě na lyžích, jež bylo združeno ze závodu na 17 km, překážkového na 7 km a ze skoku, dobyl voják Mittlöhner.

Třetí závody armádní konaly se 13. až 17. února 1924 v Železné Rudě, současně s prvními mezinárodními závody vojenskými. Mezinárodních závodů lyžařských zúčastnily se hlídky: Francie, Polsko a Rumunsko. Závody tyto byly provázeny po celou svoji dobu velmi příznivým počasím a skončily velkým úspěchem po všech stranách. V mezinárodním závodu hlídkovém zvítězila naše hlídka npor. Buchta, svob. Mittlöhner a voják Bim, nad hlídkou polskou a rumunskou, kdežto hlídka francouzská se vzdala. V závodu armádních hlídek zvítězila hlídka 12. pěší divise, npor. Procházka, des. Wunsch a svob. Mittlöhner. V mezinárodním závodu překážkovém zvítězil svob. Mittlöhner, v závodu prostém na 17 km voják Bim. Konečně pak v závodu ve skoku zvítězil opět voják Bim, jež stal se též mistrem čs. branné moci.

Čtvrté závody čs. branné moci v jízdě na lyžích přestěhovány byly do Špindlerova mlýna do Krkonoš, ježto lyžařský kurs instruktorský byl přeložen do hotelu Slavie tamtéž. První závody v Krkonoších narazily však na velmi špatné počasí. Byla stále

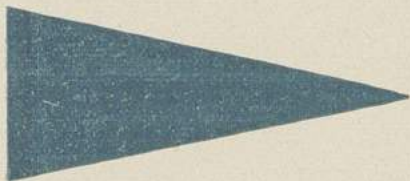
mlha a déšť, sníh měkký a samozřejmě výkonnost závodníků velmi tím trpěla. Závod hlídkový stal se kořistí 4. pěší divise (des. Bim, voj. Misar a Mečír). Závod prostý na 17 km a závod překážkový na 7 km byly po prvé rozděleny na dvě kategorie závodících, a to gážístů a mužstva, ježto starším gážístům bylo obtížné závodit s mladými vojiny. Tak v třídě gážístů na 17 km zvítězil npor. Procházka a v třídě mužstva voják Purkert. Při závodu překážkovém na 7 km zvítězil opět npor. Procházka mezi gážísty a mezi vojiny voj. Fr. Wende, jež zvítězil i v závodu ve skoku na lyžích a získal titul mistra čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1925.

Pátý závod čs. branné moci, jež konal se současně s druhým mezinárodním lyžařským závodem vojenským, byl přeložen po prvé do Tater. Původně měl se konati ve Smokovci, avšak náhlá obleva byla příčinou, že celé závody bylo nutno přeložiti na Hrebienok. Ke státům, jež vyslaly již v roce 1924 na Šumavu své hlídky, a to Francie, Polsko a Rumunsko, přistoupila čtvrtá hlídka mezinárodní, a to Jugoslavie. I druhé tyto mezinárodní závody skončily velkým úspěchem čsl. armády. Po prvé byla zavedena klasifikace jednotlivých armád podle výkonu prvních tří se umístivších závodníků jednotlivých států v jednotlivých závodech mimo skoku. Naše hlídka zvítězila ohromným náskokem před Poláky, voják Otakar Německý zvítězil v závodu na 17 km i v závodu na 7 km. Novinkou bylo při armádních závodech, že pořad závodů byl rozšířen o závod tříčlenných štafet s odevzdáním obálky s hlášením při průjezdu poslední štafety cílem. Mistrovství čs. branné moci pro rok 1926 po druhé získal svob. Fr. Wende.

Šesté závody opět byly konány ve Špindlerově mlýně, a to mezi 8. a 13. únorem 1927. Závody tyto nepřinesly žádnou novinku a konaly se za pěkného počasí, jež závodům po celou dobu přálo. Závodu na 17 km zúčastnilo se 55 závodníků a mezi gážísty zvítězil rotmistr Pour a mezi mužstvem voj. Rejl.

D Á M S K É A P Á N S K É L Y Ž A Ŕ S K É D R E S Y

podle míry

J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

Lyžařský modrý, hnědý Gabardin BURBERRY-BURELLA

BURBERRY-SOLGARDINE

BURBERRY-GABARDINE

V závodě hlídkovém zvítězila hlídka 7. pěší divise npor. Staněk, por. Pavlíček a rtm. Pour. V závodě překážkovém na 7 km opět byl rtm. Pour prvním mezi gážisty a voj. Berauer mezi mužstvem. Ve skoku na lyžích zvítězil voj. Berauer, který také stal se mistrem čs. branné moci.

Sedmé závody armádní a třetí mezinárodní, konaly se v roce 1928 po prvé na štrbském Plese ve Vysokých Tatrách. Byly to opravdu nejlepší závody dosud konané. Mezinárodní účast pěti cizích armád byla skutečně imponující a nádherné počasí, jež po celé závody trvalo, skvělý průběh závodu ještě dovršilo. Dostavily se hlídky: francouzská, jugoslovenská, polská, rumunská a švýcarská. Mezinárodní závod tříčlenných hlídek stal se kořistí hlídky švýcarské, jež sice byla skvěle poražena naší hlídkou, skládající se z por. Německého, voj. Möhwalda a Johna v závodě distančním, avšak následkem lepší střelby přece zvítězila. Mezinárodní závod na 17 km byl vyhrán O. Německým, zato však závod překážkový výhrál Švýcar Busmann, když Německý nedojel pro zlomení lyže. Tím mistrovství zúčastněných armád připadlo Švýcarsku, jež mělo 974.22 bodů, druhé bylo Československo 944.35 bodů, Polsko 780.36, Francie 638.59, Jugoslaviie 606.39 a konečně Rumunsko 590.22 bodů. Závod hlídkový čs. branné moci po třetí vyhrála hlídka 7. pěší divise (por. Pavlíček, rtm. Pour a čet. Fait). Závod gážistů na 17 km vyhrál npor. Procházka a mezi mužstvem voj. Ackermann. Ve skupině gážistů na 7 km s překážkami byl prvním rtm. Pour a mezi mužstvem voj. Bittner. Skok na lyžích stal se kořistí por. Německého. Mistrem čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1928 stal se desátník Robert Kavan.

Osmé závody armádní konaly se ve dnech 18. až 23. února 1929 ve Špindlerově mlýně. Závody tyto byly pozoruhodné tím, že při nich nastalo mnoho podstatných změn v organizaci závodů, neboť počal býti tu po prvé uplatňován nový názor na vojenské závody lyžařské, a to, že jednotlivá čísla závodů i pak mistrovství čs. branné moci, mají býti přizpůsobeny čistě poměrům a potřebám vojenským.

Dosavadní mistrovství českoslov. branné moci v jízdě na lyžích bylo závodem kombinovaným, skládající se ze závodu prostého na 17 km, závodu překážkového

na 7 km a závodu ve skoku na lyžích. Vítězem tedy mohl se zde státi a dobýti hrdého titulu mistra čs. branné moci, jen skutečně nejlepší lyžař, který toho roku sloužil v činné službě vojenské. To znamená, nejlepší lyžař podle názoru nejen našeho lyžařského světa, nýbrž i názorů mezinárodních, neboť musel to

býti nejen výborný jezdec, nýbrž i výborný skokan. Převládá zde však názor, že skok na lyžích není nutným pro výcvik vojáka-lyžaře a skok proto z celkové klasifikace mistrovství byl nyní vyňat, ač ovšem v celkovém pořádku závodů dále zůstal. Místo skoku přibrán byl do klasifikace mistrovství závod štafetový, t. j. čas jednotlivých závodníků v tomto závodě. Názor, že závod štafetový není vhodným pro konečnou klasifikaci mistrovství, byl očividný a také již v příštích armádních závodech byl vynechán. Další změnou bylo, že dosavad byl závod na 17 km jet jako prostý, to znamenalo v libovolném úboru, bez vojenské výstroje a výzbroje. Nyní nastala změna v tom směru, že závodníci musí býti v hlídkové výstroji a výzbroji a při závodě hlídkovém musí pak vážit tlumok velitele 2 kg, ostatních pak členů hlídky 6 kg.

Závod sám, ač konal se v době, kdy vládla strašná zima v celé naší republice, měl průběh zcela hladký, ježto na horách bylo tehdy daleko tepleji než dole v krajině. Závodě hlídek zúčastnilo se 15 hlídek, mezi nimiž byla i hlídka četnická. Zvítězila, jak se očekávalo, hlídka 11. pěší divise, vedená npor. Německým. V závodě gážistů na 17 km byl prvním npor. Kuběna a v mužstvu vojin Rau. Oba dva též zvítězili v závodě překážkovém. V závodě štafetovém měla nejlepší čas štafeta 12. pěší divise, nejlepšího času docílil pak vojin Rau, který také stal se mistrem čs. branné moci pro rok 1929.

Poslední deváté závody, jež obdržely již jméno lyžařsko-střelecké, byly pořádány na štrbském Plese. Pořad těchto závodů byl tento: závod čtyřčlenných hlídek na 30 km se střelbou, závod jednotlivců na 18 km se střelbou, závod překážkový na 7 km a závod ve skoku na lyžích. Změny tedy byly zde opět. Podstatná změna při závodě hlídkovém, že podle mezinárodních řádů byla hlídka zvětšena o jednoho

člena hlídky a na-proti tomu velitel musí býti důstojník, který však nemá již pušky a tedy nestřílí. Při závodě jednotlivců na 18 km střílí závodníci na jedné střelnici, a to každý 10 náboji a konečný pak byla zase změna, že do konečné klasifikace mistrovství počítán jest výsledek pouze závodu na 18 km se střelbou a závod překážkový na 7 km.

V závodě hlídkovém na 30 km, jež konán za silné vánice,

obhájila své loňské vítězství 11. pěší divise pod vedením nadporučíka O. Německého. V závodě jednotlivců na 18 km se střelbou v třídě gážistů zvítězil poručík Pavlík a v třídě mužstva svob. Roland. V závodě překážkovém byl opět prvním mezi gážisty por. Pavlík a v mužstvu opět svob. Roland, hor. pra-

F WACHTL

O
T
O

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

Jednoduché, laciné, lehké a elegantní

jsou aparáty z mého závodu. Najdete také mezi nimi model vhodný pro sebe.

Ceníky 1930 zdarma a franco.

por 7, který stal se též mistrem čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1930. Při závodě ve skoku na lyžích dosáhl vítěz voj. Güntschel nejdelšího dosud při závodech vojenských dosaženého skoku 45 m.

Tím vyčerpá jsem historii dosavadních devíti armádních závodů lyžařských a zmíním se ke konci ještě krátce o místech, kde závody dosud byly konány. Při umísťování lyžařských závodů vojenských sledována byla tendence pořádati tyto, mimo svůj vlastní účel, též jako prostředek propagační, tedy pokud možno místa tato často střídati. Ovšem jako místa vybírána byla taková, jež měla pokud možno všechny podmínky pro zdárný průběh jich nutné. Podmínky byly asi povšechně tyto: Možnost dobrého ubytování pro závodníky, pořadatele a zástupce vojenských úřadů, samozřejmě výhodný terén pro distanční závody, tak vysoce položený, aby sníh byl tamtéž zaručen, dále vhodné místo pro tři střelnice a konečně dobrý můstek pro skok na lyžích. Že vzdálenost hraje též značnou úlohu, jest samozřejmé. Ale nejdůležitějším činitelem pro uspořádání závodů jest vojenský lyžařský kurs, jehož účastníci musí

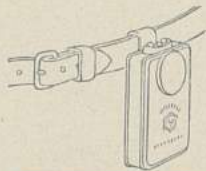
obstarávati kontroly při všech závodech a býti vůbec při celé organizaci závodů nápomocni. Pomýšlelo se též svého času na položení závodů na Radhošť nebo do Čacy na Slovensko. Ale vždy z toho sešlo, patrně, že nějaké z podmínek, vpředu uvedených, scházely. Ideálním místem po všech stránkách je pro tyto závody Špičák s okolím a pak hned za ním nutno uvést Štrbské Pleso, jemuž hlavně při mezinárodních závodech vojenských nutno dáti přednost, jednak pro skvělou jeho polohu a pak reprezentační ubytování. — A ještě musím si vzpomenouti na našeho skvělého reprezentanta při mezinárodních závodech lyžařských Otakara Německého, jenž hájil barvy naší armády jako vojn-závodník i jako důstojník-vůdce hlídky, vždy se skvělým výsledkem. A je skutečná náhoda, že nadporučík Německý dosud nedobyl hrdého titulu mistra čs. branné moci, ač možno směle říci, že jest nejen nejlepším naším závodníkem československým, nýbrž i střeoevropským. Německý byl členem naší hlídky v roce 1926 při závodech na Hrebienoku v Tatrách a umístil se tehdy za mistrem čs. branné moci Fr. Wendem jen o ně-

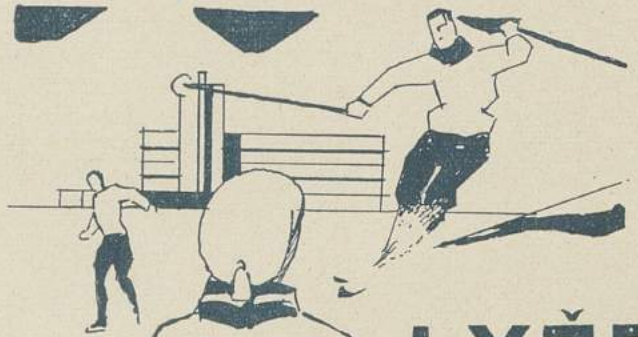
DAIMON

I za tmy jede lyžař bezpečně.

Při jízdě v horách překvapí Vás náhle tma. Nemáte-li spolehlivou lampu, zejména při sjezdu, jste vystaven nebezpečí zabloudění a úrazu. Proto lyžaři vyzbrojte se naší lampou Daimon Telco-Focus, která svítí asi na 80 m, jsouc konstruována na principu autoreflektorů. Její velká dálková svítivost umožní Vám bezpečný a za hluboké noci příjemný sjezd 30-40Km rychlostí v hodině. Nepatrným otočením reflektoru přeměníte tutéž dálkovou svítilnu jež jste měli za jízdy na opasku neb na konfliku, na lampu jež Vám příjemně a intenzivně osvětlí chatu a stan. Každý odborný závod má na skladě tuto pro sport opravdu nepostradatelnou svítilnu.

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

Továrna: Derby.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

JUCHTIN

jaký bod, ježto tehdy byl Wende lepším skokanem. V roce 1928 měl pak na Štrbském Plese smůlu, že při závodu překážkovém zlámal lyži a tak nemohl býti do mistrovství klasifikován. V roce 1929 byl vyslán MNO. jako vůdce hlídky na závody francouzské armády do Superbagnères-Luchon a pro pozdní návrat nemohl absolvovati všechny předepsané závody. A v roce 1930, kdy nemohlo mu po skvělém jeho umístění na závodech v Norsku, vítězství uniknouti, po absolvování vítězného závodu hlídkového, musel Německý odejeti do nemocnice a zase byl ko-

nec. Ale jistě při jeho výtečné závodnické kvalitě příště se mu to podaří a stane se mistrem čs. branné moci, což bude již tím vzácnější, že to bude při jubilejních závodech a že bude prvním důstojníkem, jenž toho titulu dosáhl. — Končím a mám jen to přání jako autor a pořadatel, ať již hlavní, nebo vedlejší, všech dosavadních lyžařských závodů čs. branné moci, aby všechny další závody vždy byly vedeny tak přesně a svědomitě, jako devět předcházejících a k tomu přeji mnoho zdarů.

Feuilleton.

Na té Labské salaši.

Atd. — až na ty valachy. Ale i z té stránky vzato — že ano. Co všechno už ta bouda viděla! A jedno je jisto: že ze všech velkých hřebenových bud jediná žije svým vlastním osobitým životem. Máme celé desítky bud, milých, tradičních i nenáviděných, přijímaných jako nutné zlo. Některé z nich nedovedeme si představití bez určité společnosti, bez určitých lidí, aspoň v určitých dobách. Jsou různě zapadlé na různých stránkách krkonošského západu, středu i východu. Mají své přednosti i své vady. Ale ukažte mně jednu jedinou boudu hlavního krkonošského hřebenu, jež svou historií, tradicí radou činů, jež viděla, popularitou a kádrem svých lidí, takovým kádrem, který jí vtiskuje charakter, vyrovná se Labské!

Ale nechme toho tónu.

Je Štědrý den. Z několika stran sjíždí se několik lidí. Ne mnoho. Za to lidí — vyložených. Krkonoše zejí ještě celkem prázdnotou. Stane se, že za celý den své cesty nepotkáte nahoře živé duše. A snad právě proto máte příležitost vrátiti — v plné váze slova — někomu život. Bouda leží v klidu, náhle vyrušeném ohavnou zprávou. Žádné přesné rozkazy. S jistou samozřejmostí jde ten, který zná svoji povinnost. Hloušek, to se rozumí, bez něho by to nešlo. Jeho lidé vědí, co se od nich očekává. Křísí smrti zasvěceného s úctyhodnou vytrvalostí. — Je Štědrý večer. Chudák, nalezenec ve sněhu sedí již v teple, živ mezi živými. Stůl se stromečky a svíčkami; ovšem: voda, sůl a chléb, to všechno patří na štědrovečerní stůl. Milá koleda zní a kamna praskají vesele. Slavná večere je v proudu.

Na lyžích ve filmu!

Naším snímkovým přístrojem

Ciné-»Kodak«

můžete zvěčniti své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor v pohyblivých obrázcích, které později lze kdykoliv promítati naším promítacím přístrojem „KODASCOPE“. Tyto přístroje předvádí nezávazně každý fotoobchodník!

KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II., Václavské náměstí č. 30.

Vzpomíná se na milion věcí a událostí. Starý Hloušek bafá svoji fajfku. Trojice psů zkoucena pod kamny. Není pes jako pes. Rek je pes honící, ale když jeho pán vystřelí, uteč do boudy. Tutík je potvůrka nízká, jezevčí, ale proleze závěsemi prašanu do Vosecké bez jakéhokoliv rozmyšlení. A Bojar není ani to, ani ono, nemá ani jejich vady, ani jejich přednosti. Ti tam lokají teplo s gustem, jen psům vlastním. — Ježíšmarjá, Ježíšek zvoní, honem nahoru. Alenka se topí v darech. Alenka je bohatá nevěsta a korunní, dědičná a majorátní princezna Labanu. A máma má také darů a táta, to se rozumí, jak pak by ne, vždyť on to stejně všechno zaplatí. A nikdo z personálu boudy neodchází s prázdnou a my také ne, to se ví, ale co jsme dostali, to ať zůstane mezi námi. — V tu chvíli už šlapou další tmou a větříkem z pruské strany

sem nahoru. Štědrovečerního tepla užijí až pozdě v noci. Zatím »do placu« s nějakou událostí, kterou ještě neznáme, nebo na kterou už jsme zapomněli.

Jak to bylo s tím střílením?

Jo, s tím střílením! Ale jděte, kdo to zas vyhrabal? Jde celkem o úctyhodného pána, známého atd. Jó, to bylo těžké; celá bouda v postelích, v teplíčku, bylo asi pět hodin odpoledne. Každý solidní lyžník už se má válet té chvíle v kanafasu, aby mohl hezky dlouho do noci táhnout. A je hrozně těžké sedět dole jako v klášteře, když neuznáváme tuhle znamenitou zásadu. Něco se přece dělat musí. Tres faciunt collegium, pravda, ale když je třetím sám salašník, šenkýř, hospoda, bouda, in hoc articulo Hloušek ve své vlastní osobě, to je strašně těžké. A tak ti dva jeli na Martinovku na kafe. Co je na tom? — Jsou

Dobrou a levnou lyžařskou výzbroj

vyvoláváme
kopírujeme
zvětšujeme

koupíte u firmy

Červený a Glogar, Praha II.,

Spálená 27, tel. 45775.

Speciální oddělení pro zvětšování z Leicy

TATRANSKÉ PAMÁTKOVÉ PŘEDMĚTY

výzbroj pro turistiku, letní i zimní sporty, cestovní potřeby, dárky-bračky, vyšívky, domácí umělecký průmysl, pánské a dámské módní zboží

**OBCHODNÍ DŮM
BÁNYÁSZ
STARÝ SMOKOVEC**

Filiálky v Novém Smokovci

Na hory

*s nejlepší
lyžařskou svítilnou*

EVEREADY

Kč 160.—. Svítí půl roku.

*Doporučeno
Svazem lyžařů RČS.*

Objednejte ihned u firmy:

JAN HORN,
Praha II., Žitná 8. YWCA

nebo u zástupce

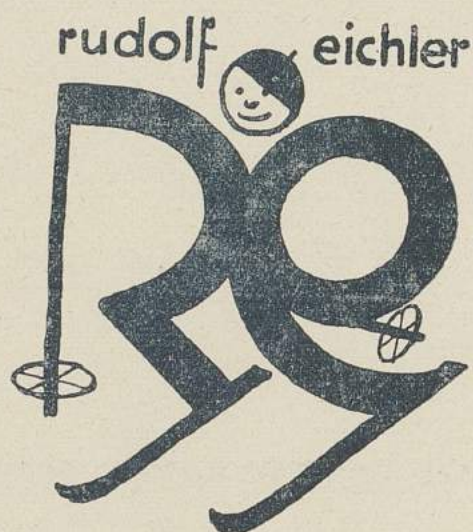
V. KULÍŘ, BRNO-KOMÁROV,
u Školky č. 12.

Pozor před méněcennými napodobeninami.

tam. Je večer. Labská plná, večere jede. Ti dva upadli v zapomenutí. A aby se to nepletlo. Padla také ohavná mlha. Tma, to se rozumí, jako v katakombách. A ti dva se rozvázně a opatrně šinou zpět na Labskou. Lampičku nechali oba v Praze, sirky vyškrtali u rozcestí pod Kolem. A teď stojí někde a neví kde. Vědí jen, že pod nimi, snad na kroky snad na víc, jsou pěkné díry Labského dolu. A v tu chvíli zazní dvě rány z brovningu. Hloušek spočítá mžikem své hosty a hned ví, na čem je. A tak se z opatrnosti, aby se těm dvěma něco nestalo, hned shasnou světla na hořejších chodbách a — parta v tichosti vy-leze zadem před boudu do mlhy. A ze tmy zní známý hlas: »Hromský dílo, 'dyť musíme bejt tady. Slezou kousek do-lejc!« — »Jó, 'sou tak hodnej, slezou si tam sám, já jim

říkám naposled, že jsme pod boudou —« — »a já jim povídám, že jsme nad ní, jen slezou« — »a to já zas né —« báb, báb, zas dvě rány. — »Sakramenckej chlap, to přece musí mrtvej slyšet, co ten salašník dělá —« — »a já jim povídám, že tu někde stojí, má šnuptychl v krku a řečtá se na celé kolo —« — báb, báb — v brovningu jsou už jen dvě rány — »koukaj, prosímich, slezou kousek, musej narazit na zeď, copak necejtěj ten smrad z kuchyně«. — »To uhodli — necejtím«. »Dyť ta sakramencká bouda musí bejt kousek dolejc, koukaj, co tohle bidlo —«. — »Tohle bidlo, voni chytřej, to je lávka u vodopádu, jen si tam do tý díry skočej sám, ani se nehnu« — báb, už jen jedna rána v zásobníku, parta se drží za břicha, kolosální výbuch smíchu dá se už oddálit jen na okamžik. »A tak se

lyžařské potřeby

dílny oprav a montáží

praha VII., belcrediho 45

telefon 324-6-9

telefon 324-6-9

Novinka

Lyžaři,

*používejte nezní-
telné patentní sněhové ta-
liře s gumovými žebry,
které jsou elastické a
přizpůsobují se kaž-
dému terénu*

VÝHRADNÍ PRODEJ:

RUDOLF EICHLER

PRAHA VII., BELCREDIHO TR. 45

TELEFON 324-6-9

TELEFON 295-84

Lyžařské boty kupujte jen u výrobce

O. Ticháček, Praha II., Jungmannova 16

VLASTNÍ VÝROBA, TÉŽ PODLE MÍRY. „NOVÉ VZORY“
ZÁVODNÍ BOTY NA BERGENDAHL NA SKLADĚ

tedy vocud ani nehmem.« — »A to tu mám chcípnout?« — To už znělo tak srdcelomně, že se parta neudržela. Za mohutného řehotu zazněl hlas — »my Vám tedy, vy strejcové, přinesem tu boudu kousek vejš«. —

Co následovalo, není pro pero.

To je jedna. Druhá je sprostá, surová, bezcitná. Zase mlha. Příšerná, děsná mlha, fouká to ze všech stran. Je ještě den. A na Labanu sedí jeden líný strejce, říká, že má sice zdravé nohy, ale nemá; to všichni vědí, ale strejce se nechce přiznat, že je má na maso odřené. To je trestuhodná paličatost, kterou parta nestrpí. Pomohli by mu — nechce. Až to bude bolet víc, snad povolí. A tak se tedy události vyvíjely zcela přirozeně. Do lokálu vrazí šenkýř s naléhavou prosbou, aby se utvořil kolem boudy řetěz, protože lidé v té příšerné činně míjejí boudu a padají na stráně Labského dolu, teď zrovna přinesli jednoho se zlámanou nohou. — Parta se tedy rychle strojí. Strejda nerozvažuje ani okamžik. Uteče do pokoje, sestříhá si kousky roztrhané kůže, vjede se zatnutými zuby do bot a hajdy ven. Vzdálenost deset kroků a všechno posílat do leva! Lidé jezdí o sto šest, jsou svátky. »Do leva, do leva«, řve na každého mohutně náš strejce-hrdina. Lidé se díví, poslouchají i neposlouchají a strejce trne, když mu někdo ujede před nosem rovnou dolů. Zatím parta klidně sedí za kamny. Občas někdo vyběhne, vykřikne na strejce, aby věděl, že je řetěz úplný. Jednou z prava, po druhé z leva. A strejce »slouží veřejnosti« do roztrhání těla. Nohy pálí, ale to nevádí, lidský život je přece dražší. Hodina utekla, — druhá —, přišla tma a na strejcovo volání už řetěz ne-

reaguje. Bodejt by reagoval, když u kamen je už sotva místo pro prázdné flašky. — Lidé přestali jezdit a strejce s vědomím vykonané povinnosti se vrátil. Co říkal, to vám říci nemohu. Ale večer jim dal »do práce« nohy a »do placu« ještě jednu řadu flašek.

Ještě jednu o nebožtíku dr. Synáčkovi. To bylo na Dvořáčkách. Známe to přece. Bouda dřevěná, vítr do postele krásně fouká. Jaké pak dlouhé rozmýšlení. Každý vzal na sebe co měl nejteplejšího a v šatech do postele. Jen dr. Synáček se v mžiku objevil v překrásné dlouhatánské noční košili. Hm — síla zvyku — — spalo se. — Ráno. Vstává se. A zase mžik — čáry máry fuk — a dr. Synáček hotov v dresu. To už bylo divné. Ptali se ho — proč by to neřekl! Spal také ve všem co měl, ale bylo mu líto zamazat postel a tak si přetáhl přes dres noční košili. —

Je toho, takových věcí, českých i latinských, habaděj. Historie té »Labské salaše« je jimi přímo nabita. A to jsem se vůbec nedostal k slavnému rytířskému řádu Hvězdy Jakubovy, kteroužto historii si schovávám k lepšímu propracování. Hrdinské skutky rytířů tohoto slavného hvězdářského řádu nedají se jen tak prostě psát. Skoro je lépe vypravovat je.

Až bude jednou plenární sezení řádu — dostavte se. Zapějete spolu řádovou hymnu:

»Pásli ovce Valaši,
na té Labské salaši —«

a uslyšíte i uvidíte věci, proti nimž »Tisíc a jedna noc« je babiččinou pohádkou. —

Kal.

*Dříve než pojedete do hor
obstarejte si u firmy*

Fach-Sport-Praha

II. ŽITNÁ 40. TELEFON 338-7-3

dokonalou — spolehlivou

lyžařskou výzbroj a výstroj

Illustrovaný ceník na požádání zdarma!

*Tak, jako pečujete
o své lyže,*

máte též pečovat i o své tělo. Otržený, silný organismus je právě tak důležitým předpokladem sportovního úspěchu jako bezvadné lyžařské náčiní. Zkušení lyžaři si pochvalují účinky mentholové francovky

ALPY

kterou používají k pravidelným masážím svalstva. Alpa prokáže Vám velmi cenné služby a zvýší Váš požitek z „bílého sportu“.

Alpa — Váš úspěch!

Několik poznámek o lyžařství v Japonsku.

Článek, který jsem níže přeložil, je, řekl bych, typicky anglický. Byl otisknut ve 42. čísle klubovního časopisu Ski Clubu of Great Britain, který má skromný, ale charakteristický a celkem pravdivý název: »Ski notes and queries.« Obojí — článek i časopis (a pravděpodobně i autor) má stejný rys a zrcadlem je tato skutečnost: v čele listu trůní sdělení, že výroční oběd bude tehdy a tehdy a tam a tam a že mu bude předsedati »admiral of the Fleet Sir Roger Keyes, G. C. B., K. C. V. O., C. M. G., D. S. O.«; děsně důležité pro anglickou lyžařinu je asi také, že jarnímu obědu předsedal Mr. A. Lunn. — Pak přijde několik poznámek o fotografování, nových členech a spřízněných klubech (na př. Downhill Only Ski Club — t. j. Ski Klub »Pouze s kopce« — to je jako naše S. K. DeKa, prima, co?). Je sice pravda, že Angličané jsou nejsportovnějším národem světa, ale ne v našem smyslu pojímání sportu. Angličan je za všech okolností sportovcem pro zábavu — a ve všem pohodlíčku. Proto také »Rule 17«, t. j. amatérský paragraf, má v časopise čestné místo. Je jistě zachováván přesně a bezvýjimečně, leda že by cenou bylo hrabství. Snad by se pak přece někdo z poddaných Mr. Arnolda Lunna stal profesionálem. — My se ovšem díváme na sport trochu jinak. Napřed ukaž co umíš, a pak si vykládej! Angličan ovšem srdčně pohrdá touto filosofii. — Jemu patří svět, když ne jinak, tedy aspoň z toho hlediska, že je členem veškerenstva. —

Jedno je však — abychom konečně přišli k našemu článku — charakteristické: článek je odpovědí redakce na dotaz jednoho člena, jak je to s lyžařstvím v Japonsku. Redakce si to dovedla okamžitě opatřit, ihned zaslat tazateli a dodatečně to uveřejňuje. — To je reportérský výkon, před kterým klobouk dolů. Článek je ovšem psán s hlediska anglického: neříká skoro nic o japonském lyžařství, ale hodně o tom, jak může být Angličan v Japonsku na lyžích spokojen. Commander Roland Leeds, autor článku, je typický sportsman anglického stříhu, což znamená, že by nemohl být v Československu »svazovým dědkem«. Má totiž jiné zájmy. A sice tyto:

V roce 1921 a 1922 věnoval jsem v Japonsku lyžařství hezky mnoho času; je v tom ovšem plná sezona 1921—22.

Bylo to v území na hranici provincií Shinano a Echigo, devět hodin vlakem z Tokia na severovýchod. Pokud je mi známo, je jiný znamenitý lyžařský kraj u Ibuki Yama, blíže jezera Biva, ale tam jsem nebyl.

Nejlepším střediskem je Taguchi, které leží na železnici. V sousední osadě Myoko-Onsen je dobrý hostinec. Obyvatelé jsou zvyklí na cizince.

Lyže si tam můžete vypůjčiti, ale je rozhodně lépe vzít si vlastní, neboť všechny japonské lyže, jež jsem kdy viděl, byly velmi krátké, bez žlábků, sice s kovovým vázáním, ale příliš malým, než aby se hodilo pro průměrnou evrop-

Bílé krásy hor patří nám

Vezměte si s sebou dobrý fotoaparát, kterým si zachováte jednou provždy milé vzpomínky. Ošetříme Vám co nejpečlivěji i Vaše obrázky. Vaše spokojenost - naše tužba.

FOTO POP Myslíkova 25

Podle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou čs. patent č. 8662.

Jeho výhody:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITÍ ?

VHODNÉ, MODERNÍ
ÚBORY PÁNSKÉ
I DÁMSKÉ
PRO BÍLÝ SPORT
SPOLEHLIVĚ SI JE

**ANTONÍN
MANČAL**
PRAHA XII.
Italská 7

TELEFON 318-3-1

CHCETE PŘÍJEMNĚ LYŽÁŘITÍ ?

skou lyžařskou botu. V Tokiu koupíte lyže nejlépe v obchodě naproti hlavní bráně Říšské university.

V okolí Taguchi je dostatek sněhu o průměrné výši asi 6 stop v době od Vánoc do polovice března. Nejvhodnější dobou pro lyžaření je počátek března, kdy sníh je již slehlý a počasí ustálenější.

Taguchi leží na úpatí rozsáhlého a vysokého pohoří Myozan, bohatého na rašelinu. Uprostřed horských slatin je letní klimatické město Akakura a trochu výše menší osady Seki-Onsen a Tsubame-Onsen. Na druhé straně údolí je překrásné jezero Nojiri. Po nízkých pahorcích okolo jezera lze podniknouti několik dobrých kratších tur. Z Taguchi se to dokáže i s návratem za jediný den. Je tam i pěkná homole, z daleka viditelná, avšak tura na ni vyžaduje ostrého tempa a proto raději ztrávíme při tomto podniknutí noc v Nojiri.

Nojiri je cizinecké letní sídlo. Proto jsme tam byli se svým přítelem v zimě jedinými hosty. Město v poslední době velmi vzkvétá.

Myoko, Akakura, Seki a Tsubame jsou »onsen« — což znamená, že mají horká vřídla. Hotely — pokud to lze tak nazvat — mají vesměs lázně, kde se můžete po lyžařské tuře podle chuti vykoupat v horké termální vodě. Tohle koupání je tam také jediným luxusem. Jinak musíte být — abyste mohli lyžařství v Japonsku správně ocenit — připraveni na drsnost poměrů. Dnes je to už rozhodně lepší, ale za mého pobytu nebylo tam možno dostat evropského jídla. Navykli jsme si tedy brát s sebou zásoby konzerv, abychom si zlepšili nevydatnou domácí stravu: dobré služby nám dělala Heinzova rajská polévka, konzervované jazyky, sardinky, kakao a čokoláda. V Myoko-Onsen byla strava — na venkovský hotel — dosti dobrá, ale v menších městech dostanete jen polévku, rýži, zeleninu, vejce a pomeranče. V Myoko můžete ovšem dostat i ryby, »sukiyaki«, chléb a mléko. — My jsme někdy měli i hovězí a vepřové maso, jež nám bylo posíláno z Nagano, většího to města, vzdáleného asi půldruhé hodiny od Taguchi. Byla-li cesta blokována sněhem (! pozn. překl.), vozil nám maso malý řezník z Kashiwabara koňmo. Jí se tam ovšem dřívky, ale to způsobí málo obtíží člověku, který žil na Dálném Východě, neboť i tam jsou japonské restaurace, na př. v Hong-Kongu (Tokyo-Hotel, nedaleko Star Ferry a Chitose-ya ve Wanchai). Zkušenosti tam získaných použijete pak při užívání jídelních »příborů« v Japonsku.

Cizinci z Yokohamy mají ve zvyku říkati, že tamější venkovské hostince jsou pro dámy nemožné, ale já jsem

strávil v Myoko v takovém hostinci týden se společností, v níž byli tři dámy a dvě z nich tam pak dokonce zůstaly samy.

Největší potíže jsou s topením. Musíte proto mít dostatek teplého oděvu a příkrývek. Velmi lze doporučit i parafinová kamínka; nám se osvědčil typ Standard Oil Co.

Montáže a opravy lyží lze obstarati v Takada, dosti velkém městě, vzdáleném asi hodinu od stanice Sekiyama. Sněhu je tam často velmi mnoho; někdy plné ulice až do výše prvního patra. Vozkům ovšem za takových okolností nezbude, než státi se běžci.

Lyžařské závody konají se v únoru. Právě v Takada bývá největší meeting. Za mého pobytu viděl jsem tam závod, v němž startovalo 500 závodníků, mezi nimi však byli pouze dva cizinci.

Dlouhé tury v Japonsku ovšem dobře podnikati nelze, protože počasí je velmi nejisté. Dopoledne bývá obvykle slunečno, za to odpoledne bývá pravidelně zamračeno. Kratší výlety však jsou výborné, obzvláště pro zdatnější lyžaře. — Nejvhodnější dobou, jak jsem již řekl, je počátek března, ale lyžařská sezona je od polovice prosince až do počátku dubna. V Akakura jsem dokonce jezdil ještě 10. dubna, ale sníh je po třetím březnovém týdnu již velmi špatný.

Kdo se v cestování po Japonsku nevyzná, ať zkusí domácí vůdce — »chadai«. Mají svoje papíry, v nichž se potvrzuje po návratu z tury jejich výkon. Svoji spokojenost můžete však vyjádřiti i nějakým darem. Jsou rádi, když od nich koupíte různé domácí výrobky, ale dejte si pak dobrý pozor na celní předpisy při opuštění země, neboť ta nerespektuje vaši sběratelské vášně. — Vůdcové s vámi chodí ve svém domácím šatě, jakémisi kimonu, zvaném »yukata«, v kterém však také spí a to všude, kde se dá, i na tvrdé podlaze, což může často potkat i vás. Abyste je nemusili napodobovati, je dobře vzít s sebou vzduchovou podušku.

Do Taguchi jezdí se z Tokia z nádraží Ueno. Japonská turistická kancelář dá vám dobré informace o spojení i noclehu.

Moje informace o lyžařských možnostech v Japonsku jsou přirozeně osm let staré. Podle zpráv, jež mám, jsou nyní ve všech místech, o nichž se zmiňuji, dobré hotely evropského stylu, což velmi přispívá k rozvoji lyžařství. V roce 1922 bylo to ještě velmi nepohodlné.

Z anglického originálu přeložil dr. Kalibera.

V KRKONOŠÍCH

není ledovců, ale je tam dosti nebezpečných srázů, jež mohou býti lyžaři osudnými za mlhy a bouře. — I zkušenému lyžaři dodá

NEUBERTOVA MAPA KRKONOŠ

milý pocit jistoty a klidu — obzvláště tehdy, jsou-li jeho vedení svěřeni přátelé. — Dokonalou barevnou mapu lze koupiti za Kč 18- u knihkupce neb v grafických závodech V. Neubert a synové, Smíchov.

Různé zprávy.

Důležité upozornění

všem spolčkům, sdruženým ve Svazu lyžařů RČS.

Registrace závodníků. Jelikož v poslední době docházejí kanceláři Svazu lyžařů RČS. přihlášky k registraci závodníků a přihlášky k obnově registrace závodníků tak špatně vyplněné, že není možno pak závodníky registrovat, upozorňuje Svaz lyžařů RČS. na to, že všechny přihlášky, které nejsou podány a vyplněny přesně podle znění registračního řádu a podle pokynů přímo na přihláškách uveřejněných, budou klubům vráceny. Na přihlášce k registraci musí být vyplněny přesně všechny rubriky, číslo členské průkazky Svazu, jakož i potvrzení klubu, který přihlášku podává. Přihláška musí být opatřena vlastnoručním podpisem každého závodníka, neb jinak jest neplatna a nemusí být závodníkem uznána.

Na přihláškách k obnově registrace musí být rovněž vlastnoruční podpis závodníka, všechny rubriky musí být přesně vyplněny a k přihlášce musí být přiložena závodnická legitimace, kterou Svaz lyžařů potvrdí a klubu vrátí.

Bez závodnické průkazky nesmí pořadatelé žádného závodníka ke startu připustiti.

MUDr. Antonín Čipera, místopředseda Svazu lyžařů RČS, předseda západočeské župy S. L. a předseda Č. S. K. v Plzni, byl v předešlých dnech jmenován primářem roentgenologického oddělení městské veřejné nemocnice v Plzni. Novopečený pan primář je výborným fotoamaté-

rem a našim častým přispěvatelem a jeho obrázky se vždy velmi líbí. — K jeho jmenování za celou velkou obec lyžařskou srdečně mu blahopřejeme. *Dr. O. Br.*

Oldřich Ďoubalík, městský tajemník ve Vysokém n. Jiz., zemřel dne 27. prosince 1930 a byl dne 29. prosince pohřben za velkého účastenství tamějšího i okolního obyvatelstva. Zesnulý byl jedním z nejstarších pracovníků lyžařských ve Vysokém n. Jiz. a byl jedním ze šesti zakladatelů Č. S. K. Vysoké n. J., z nichž již zemřeli Karel Brož, obchodník, Jan Mečíř, ředitel škol a Jan Soukup, ředitel škol. Živi jsou pouze již jen Jos. Voborník, farář ve Vlastibořicích u Sychrova a učitel Josef Ďoubalík. Zesnulý měl hlavní zásluhu o postavení pěkné chaty Ski Klubu, byl dlouholetým jednatelem a pořadatelem slavných předválečných mezinárodních závodů lyžařských ve Vysokém nad Jiz., jež vždy byly shromaždištěm všech našich nejlepších lyžařských závodníků. — Cest budiž jeho památce! *Dr. O. Br.*

Pêle-mêle. Letošní lyžařské vánoce na Krkonoších byly lyžařskými vánoce par excellence, dlouho takových nepamatuujeme. Kdo začal se svým vánočním weekendem již 20. prosince, zažil až do 23. prosince slunečné dny, kde v krásně zavěšených lesích a na panenských pláních a úbočích jiskřil se sníh v miliardách sněžných krystalků... Na štědrý den přivalila se od jihu mlha, časem padal za silného mrazu nový krásný sníh; na druhý svátek mlha trochu krácala, by vytvořila ještě krásnější závěsy na stromech a na vysoké kleči, která všude ještě čouhala,

Lyžařské potřeby pro závodníky

ZDENĚK KOPECKÝ

SPECIALITY:

norské vlněné potřeby, norské závodní vázání, anglické nepromokavé Lumberjacky, závodní Jersey (košilky) vlněné ve všech barvách, závodní hole, černý pepř, velmi lehké, arlberské pulovery a klobouky, odborná montáž závodních lyží

GENER. ZASTOUPENÍ PRO ČSR: ANTON BERGIS-KLISTER

PRAHA II. - PALÁC U NOVÁKŮ V JÁMĚ - TELEFON 234-6-9

neboť sněhu nebylo mnoho, zejména v předhoří. Po druhém svátku přihnal se od Německa ostrý fukář, který chvílemi rozháněl mlhu a občas objevily se hřebeny v slunečném jasu — ovšem jen na krátko. Východní Krkonoše měly lepší sníh než západní. Návštěva byla ohromná, prý as 26.000 lyžařů.

Spalo se na Boží hod v noci, ba i místy v hostinských místnostech na zemi...

Příliv našich sousedů z Německa byl menší než jindy, bylo to většinou naše lyžařstvo obou národností, které plnilo Krkonoše tu a tam se skupinami našich i říšských »hakenkreuzlerů«, kteří i s naším »národem vyvoleným« i místy provokovali německými písněmi resp. řevem. Doneslo se nám, že na př. na Dvoračce (Hofbauden) pod Liščí horou tlupa naší semitské mládeže i zpívala píseň s refrémem »das Land der grössten Tyranei ist die Tschechoslovakei« a na Lesní boudě vesele řvali hakenkreuzlerii »Deutschland, Deutschland über alles«. Svědci na to jsou, ale poněvadž to byla náhodou společnost s mnoha dámmami, nemohla zakročiti... Za věc by byli konečně zodpovědní majitelé dotyčných hostinských koncessí; obě boudy patří pod režim vrchlabského hejtmanství, které je, pokud víme, po stránce ochrany státní prestiže v řízných rukou.

Neškodilo by jen, aby ve dnech takových návštěv na horách prošla se občas po hřebenech k vůli pořádku uvědomělá četnická patrola; stačilo by snad již to vědomí, že je na blízku, po případě mohla by podobné floutky rádně »usaditi«. Jak jsme již podotkli, hostinští nesmí podle našeho mínění něco takového trpět!

Neděle před Tříkrálovým svátkem přinesla déšť... Počasí se však hned obrátilo a na Tři krále jezdilo se zase dále na krásném »prašanu«. Dráha vydělala vzdor slévám na lyžařích jistě pěkné peníze, vlaky, zvláště sportovní, jezdily dost přesně, lépe než jiná léta a s lepšími vozy. Stíznosti bylo málo, personál drah byl vzdor návalům úslužný a bez nervosity.

Odbyto bylo též v celé republice několik úkolů svazových, byl to zejména závodnický kurs mužstva vybraného pro Oberhof a Olympiadu v Tatrách na štrbském plese, vedený osobně předsedou T. O. Jarolímekem, závodnický kurs Bezkydské župy v Bezkydách, vedený Krňoulem, spojený se svazovým kursem dorostu a tytéž kursy pro Západo- i Jihočeskou župu na Šumavě.

Začala i závodní sezona obvyklým každoročním meziklubovým soubojem »L. Z. K.« s »Č. K. S. Ski v Jilemnici« ve Valteřicích. Primát uhájila Jilemnice a vynikli v závodě

zejména osvědčený borec Fišera, talentovaný Hylčér a ve II. tř. pro závod sdružený mnoho naději vzbuzující Hanuš.

K závodnickému kursu v Tatrách přimknulo se zajímavé účastenství našich borců na mezinárodních závodech košického S. C. ve Starém Smokovci (18 km a skok na můstku Dr. Guhra v Tatr. Poljance).

Poláci přijeli tam s mužstvem vybraným pro Oberhof v čele s osvědčeným Bronislavem Czechem. Ten jediný se slušně umístil, jinak vesměs závodníci Svazu umístili se před Poláky. Překvapením byl úspěch Ruzsinského, bývalého závodníka Svazu lyžařů, nyní přeběhlík do Karpathenvereinu, Báňská Bystřice.

Tech. odbor Svazu lyžařů uzavřel za toto přeběhlictví Ruzsinskému veškeré své závody v republice. Ruzsinský nevykazoval nikdy zvláštních závodnických kvalit, ani zvláštní energie. Tentokrát byl prvý v I. tř., druhým byl Bronislav Czech, třetím Bujak (H. D. W.), který potvrdil tím svoje výkony na loňském jubilejním mistrovství H. D. W., kde ovšem podlehl Stehlíkovi. Stehlík umístil se jako čtvrtý, nadějný Zizius z Plzně jako pátý. U Stehlíka musíme vzít v úvahu, že je vyložený závodník pro 50 km, méně pro 18 km. Totéž platí i pro Slonka, který umístil se jako sedmý, handicapován nízkým číslem — sníh byl mokrá a snad i hrálo roli mazání... Polák Czech umístil se ve skoku a v závodě sdruženém jako prvý.

Ve skoku potěšily nás neobyčejně krásné výkony našeho Lukeše, který po Czechovi skákal nejdále a nejlépe a Beranovský potvrdil svoje vynikající kvality pro závod sdružený.

Na Pláních pod Ještědem konaly se klubovní přebory Českého spolku pro zimní sporty a L. K. důstojníků. Podrobné výsledky přineseme později.

Na Tatrách bylo celkem sněhu málo; na štrbském plese to jakž takž ušlo, závodnický kurs měl dobrý průběh. Mlýnice měla dobrý sníh, na cestách leckdes trapně čouhalo kamení. »Pondělí« Nár. listů přineslo dokonce karikaturu lyžaře hledajícího v Tatrách lucernou sněh... Tak zle to ovšem nebylo. Z karikatury bude mít nanejvýše asi malou radost p. Dr. Sládek! No, ale ono se mu to zase vylepší...

Ski klub Praha sídlil kompletně ve Vyšných Hágách, veden prý populárním Cinou Jelínkem, chodil opravdu okolo hledat sníh, jak nám někteří zlomyslníci donesli. — Zatím jsme my vánoční krkonoští konservativci vesele pelášili po jeho tradiční cestě přes tři kopce — v prima prašanu, hoj!!

Slavi e sídlila v Modrém dole a byla různě dislokována

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

SPORT
PRVOTŘÍDNÍ
VÝBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“

vosk na lyže a

„NANSENIN“

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vláčnou a naprosto nepromokavou.

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÜSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 18.

po Krkonoších; úsek Výrovka—Lahrovka přehlížel místo-
předseda vrch rada Lešanovský s Old boys.

L. Z. K. jako vždycky pojížděl po Lenzenbergu a vyslal
přes »Stoh« na výzvědy Honzu Havelku, tentokrát v bez-
vadném skotském úboru — co by reklama pro »black
horse« whisky. Na »Stohu« setkal se s čistokrevným
Tyrolákem s nahými koleny, který ihned radostně dal se
s ním do hovoru v bezvadné angličtině. Oba pak jeli spolu
na obvyklou božihodovou modní přehlídku na »korso«
Havlova bouda—Liščí hora—Lenzenberg—Bodenvísky.

Tam hemžilo se to čepičkami roztočivých tvarů, tramp-
skými i »jüdisch-katolisch« úborovými nápady, neboť kaž-
dou chvíli hledal pan Kurt Spitz Herthu Porgesovou, Volfa
Sonnenscheina a Wally Katzovou...

Viděli jsme i muže v »tropanu« a muže v bersaglierském
klobouku s ohromným bažantím brkem... A zasmáli jsme
se srdečně...

Klub lyžařů vinohradských měl dělenou
frontu — v Javořím dole a v Pecích.

»V. K. Blesk« byl přirozeně obklopen »veleprašanem«
na Lahrově boudě. U Friesových bud cvičil známý lyžař
z Mladé Boleslavi p. Bondy, jsa zatím u mladoboleslav-
ských k »nerozeznání« zastupován křepkým svazovým
dědkem Jílkem.

President Svazu lyžařil, jak jsme se doslechli,
celkem v tajnosti »doma« na Panorámě v Orlických ho-
rách. Sníh tam byl pěkný! — I veselil se vůbec a zá-
pasil »v lyžích« národ lyžařský od Štědrého dne až po
večer Tříkrálový... A žehral, že poslední dobou málo vidí
čelné funkcionáře Svazu lyžařů a funkcionáře velkých žup
mezi sebou v terénu na lyžích a mezi sebou v družném
společenském styku na lyžařských sídlišťích na hřebe-
nech...

A proto, milí funkcionáři, nejen k soudcovskému stolu
a na soudcovskou tribunu u můstku, vzhůru do terénu mezi
lyžařský lid! Jen španělští Habsburgové chodili skrytými
chodbami Alkazaru, by lidu venku zanechávali diskretně
tajemné »yo el rey«... Lyžařský lid chce více od svých
vedoucích! Chce je mít mezi sebou, staré, mladé, chce,
aby i ten starší pán »Old boy«, »svazový dědek«, neb jak
mu říkají, byl na lyžích mlád. To je to kouzlo našeho
sportu — který je pro mladé i staré. I. K.

Špindlerův Mlýn o vánocích a Třech králich byl až pod
střechy vyprodán a můžeme říci, že až na malé výjimky,
nebylo slyšeti než rozhovor německý. Tím ovšem zajíma-
vější je zjištění, že podle statistiky lázeňské správy, bylo
na vánoce tamtéž českých hostů 80%. Tedy z toho vyplý-
vá, že hosté sice zapisovali se česky, ale dělalo jim lépe,

že mluví německy. Jedná se ovšem hlavně o pražské ly-
žaře — nekřesťanské. — Ve Špindlu byl pořádán velký
lyžařský kurs Klubu turistů, pod vedením škpt. Kučery,
kdež jako instruktoři působili vojenští instruktoři Frgal,
Káhaj, Buchta, Procházka a Kuběna, dále pořádala tam
kurs cvičitelka Svazu lyžařů slečna Lída Zemanová. —
Zvláštní pozornosti těšili se obyvatelé hotelu Slavie, Dr.
Vojtěch, člen expedice Byrdovy a pak populární boxer
Franta Nekolný, který v krátké době pod vedením svého
managéra inž. Dr. Hrubana ovládl lyžařinu velmi dobře
a na všech svých zájezdech těšil se velké pozornosti. A fa-
nouškům boxerství můžeme prozraditi, že v hotelu Slavie
došlo ke smlouvě mezi promotorem p. Kaisrem a Dr. Hru-
banem, což bude mít následek, že Frantu Nekolného uvi-
díme co nejdříve boxovati v Praze. — Nyní v hotelu Slavie,
která za nynějších poměrů stává se jedinou baštou proti
rozpínajícímu se německví ve Špindlerově Mlýně, ubyto-
ván jest vojenský závodnický kurs, o čemž jsme referovali
v předešlém čísle našeho časopisu. Dr. O. Br.

Lyžařský odbor Sokola v Karlíně pořádal jako doplněk
kursu pro pokročilé a závodníky, průpravný klubový zá-
vod v běhu na lyžích pro členy odboru. Závod konán dne
26. prosince na Benecku. Start a cíl »U Kubátů«. Trať
závodu pro méně příznivé sněhové poměry letos kratší,
měřila cca 9 km a byla pro všechny třídy společná, mimo
dorost, který nezávodil. Startovalo 12 závodníků členů
odboru. Umístili se: 1. Cetl Josef čas 52.25, 2. Čejchan
Josef čas 52.395, 3. Malý Frant. čas 54.45.

Jediný 50 km lyžařský závod ve Švýcarsku provede
Skiklub Lucern dne 1. února, když dřívější jeho vypiso-
vatel Skiklub »Alpina« prohlásil tento závod za »ubíra-
jící čas«, »drahý«, »málo vděčný«. Jistě zajímavá men-
talita nazírání Švýcarů na distanční závody. Dr. O. Br.

V technické komisi švýcarského lyžařského svazu jed-
ná se nyní o omilostění suspendovaných závodníků od
15. ledna počínaje, jimž by však bylo i nadále zakázáno
startovati v cizině. Rovněž jedná se o odstranění pověst-
ného bodu 65. závodního řádu, jimž bylo zakázáno skákat
přes 60 m. Jak na jiném místě se zmiňujeme, stejně tento
zákaz naprosto není respektován. Dr. O. Br.

Hindenburgův můstek v Oberhofu byl po prvé po svém
vystavění vyzkoušen na Nový rok a očekávání dlouhých
skoků, bylo prozatím zklamáno. Tak skočil Recknagel
39 a 47 m, Henkel 46, Wagner 42 a Fuchs 40 m.

Dr. O. Br.

Lyžařský zápas anglického universitního mužstva a
švýcarského, již po sedmé byl vybojován 4. ledna v Mün-
ren. Zápas tento skládal se ze slalomu a ze sjezdu a skon-

LYŽE a veškerou výzbroj
dodá nejvýhodněji
V. PROCHÁZKA

Praha III., Vítězná třída 15, tel. 44062.

SPORTOVNÍ DŮM SCHRABAL,
ČESKÉ BUDĚJOVICE, NÁMĚSTÍ SVOBODY.

Vás vypraví odborně podle dlouholetých zkušeností.

Specialita: **LYŽAŘSKÉ BOTY.** — Telefon 497.

neboť **ENO**
nejlepší mazadla na
kůži
pro sportovce, hospo-
dáře, lesníky, vojsko
a t. d.

**ŽÁDNÉ VHLKÉ
NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!**

Salomon-Greif

čil se vítězstvím anglického universitního Skiklubu v poměru 99:63:93:85 bodů. Slalom: 1. Ch. Meisser (š.) 1:06:2 min., 2. Mackintosh (A.) 1:07, 3. Riedell (A.) 1:07:4, 4. Weber (š.) 1:08. Celkový počet bodů: Švýcarsko 100, Anglie 99:26. Sjezd: 1. Knebworth (A.) 2:05, 2. Streiff (š.) 2:12:4, 3. Riedell (A.) 2:13, 4. Weber (š.) 2:18. Bodů: Anglie 100, Švýcarsko 87:77. — Podotýkáme, že při závodě slalomovém stala se zajímavá věc. Jak známo, při slalomu musí závodit každý závodník dvakrát na téže trati a za výsledek bere se průměr obou časů. Při těchto závodech však bylo nutno pro druhý závod tyčení trati přeměnit, ježto teplý fůn učinil sněh na původní trati nesjízdňným, ač tato vede ve výši 2000 m. Příklad jistě zajímavý, který přinese nutný doplněk resp. změnu závodního řádu slalomu.

Dr. O. Br.

První lyžařské závody letošní zimní sezony pořádané byly ve Švýcarsku 21. prosince 1930 na Rigi. Závody skládaly se ze závodu v běhu na 13 km, jehož zúčastnilo se asi 120 startujících a ze závodu ve skoku na lyžích. V běhu zvítězil Adolf Rubi, jenž vyhrál též kombinovaný závod a ve skoku Kaufmann, který mimo konkurenci skočil 42 m.

Dr. O. Br.

V prvním čísle našeho časopisu přinesli jsme zprávu o postavení nového »mamutího« můstku v Maloži ve Švýcarsku a slíbili jsme, že dodatečně přineseme zprávu o jeho dalších osudech. — Jak známo, stavitelem tohoto můstku je Adolf Badrutt, bývalý číšník ze Sv. Mořice, který byl nyní pro porušení amaterství, ještě se 4 jinými švýcarskými závodníky na dobu jednoho roku diskvalifikován. Stavba můstku stala se proti nařízení švýcarského lyžařského svazu, že pokud technickou jeho komisí nebyly plány můstku schváleny, stavěno býti nesmí. Mústek nyní je postaven a po jeho přeměření nejlepším znalcem mústkovým Ing. Straumannem, byl uznán za schopný pro závody. Zajímavé při tom je, že mústek, ač stavěn byl na prostém laikem, ovšem výborným skokanem, byl znalcem, až na maličkost na mústku samém, uznán za bezvadný a všem moderním podmínkám skoku na lyžích odpovídající. — Slavnostní zahájení na tomto mústku bylo učiněno dne 28. prosince, za přítomnosti značného množství skokanů. Dříve, než zmíníme se o průběhu této treninkové konkurence, uvedeme pro zajímavost dimenze tohoto mústku. Mústek sám nalézá se ve výši 1970 m n. hl. m. a má nájezd dlouhý 80 m se sklonem 30°, resp. ještě tento nájezd dá se prodloužit o dalších 30 m pro případ, že by byl špatný sněh. Svah doskočiště po 35 m má sklon 36° až 37° až do

vzdálenosti 90 m od hrany mústku. Po tom svah přechází pozvolna na vzdálenost 30 m do rovinky, která je dlouhá 100 m a má malý protisvah. Šířka doskočiště je nejprve 12 m a po 90 m přechází až na 25 m šíře. Celý tedy mústek měří 300 m. — Za krásného dne a výborného sněhu zahájen byl závod ve skoku čestným skokem projektanta a zároveň stavitele tohoto mústku, Adolfem Badruttem, který skočil úctyhodnou vzdálenost 68 m. Ze známějších pak skokanů docílil Chiogna 58 a 63 m, Nor Kielland 57-5 a 63 m, rakouský skokan z Inšpruku Hrabi 54 a 63 m.

Dr. O. Br.

Lyžařský match mezi universitami Oxford a Cambridge, konal se o vánočních ve Sv. Mořici. Vítězství, byť i o nepatrný počet bodů, připadlo opět závodníkům university Cambridge. Ve slalomu, jehož za každou universitu zúčastnilo se 5 závodníků, zvítězil Taylor (C.) 72:6 st., druhý Bushell (C.) 74 vt. a třetí Butler (O.) 74:6 vt. Ve skoku, který se konal na Julier-mústku, nejlepšího výkonu 33 m dosáhl Nixon (C.) oproti Dickovi (O.), který sice skočil 34 m, avšak s pádem. Ve sjezdu bylo pořadí toto: 1. Taylor (C.) 6:12, 2. Bushell (C.) 6:24, 3. Neild (O.) 6:44. Jediné vítězství docílil Oxford v běhu na 17 km Walterem v čase 1:25:49 před Dickem (též Oxford), teprve třetím byl Bushell (C.).

Dr. O. Br.

Mústkového rekordu na Olympia-mústku ve Sv. Mořici docílil 26. prosince skokem 69 m Ruud a zvítězil ve vánočním závodě před dřívějším rekordmanem Cesarem Chiognou.

Dr. O. Br.

Rychlobruslařských závodů o mistrovství Evropy, jež konati se budou 7. a 8. února ve Stockholmu, zúčastní se

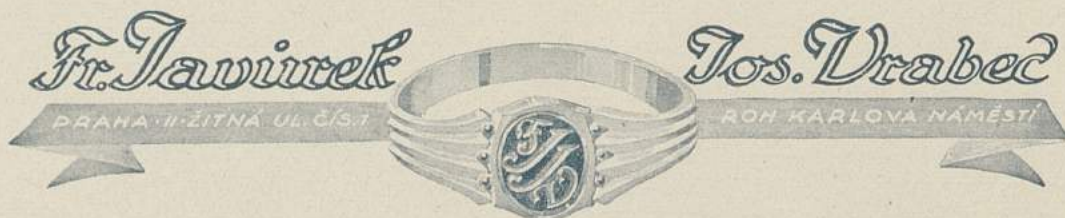
Z každé túry lyžařské
budete mít radost a požitek, budete-li jak **lyže**, tak i **ooty** ošetřovati nejlépe se osvědčivšími

'CIRINE'
lyžařskými vosky, (obdržíte všechny druhy) a

'GUTRA'
mazadlem a olejem z gumového tuku. — Obé obdržíte ve všech odborných obchodech. V těchto obchodech nebo přímo u nás vyzádejte si zdarma prospekt „Vyzkoušená rada pro lyžaře“.

CIRINE - závody, hlavní sklad PRAHA XX, (Bubeneč) Urafská ul. 770. Tel. 284.39.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MÚSTKU

A MEMORIÁL DR. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

kromě nejlepších závodníků norských, švédských a finských, též Holanďané S. Heiden, A. van der Scheer, B. Blaisse, T. Boot a G. Sonderman a dále Rakušané Jungbluth a Riedl. Holanďané trenují nyní pod vedením finského trenera v Oslo.

Dr. O. Br.

První porážku ve Švýcarsku utrpěl Sigmund Ruud při závodech 4. ledna na Bolgen-můstku v Davosu od švýcarského skokana Kaufmanna, který skočil 56, 65 a 71 m, čímž překonal svůj můstkový rekord 69 m, ale i tento rekord pak byl překonán Trojanem, který skočil 52, 63 a 72 m a byl třetí. Ruud měl skoky 56, 64 a 66 m a umístil se jako druhý. — Co těmto výkonům říká asi švýcarský lyžařský svaz, který, jak jsme již referovali, zakázal skoky přes 60 m. Nebude snad každého skokana distancovat, když skočí přes 60 m?

Dr. O. Br.

Na Silvestra zvítězil Sigmund Ruud při závodech ve skoku na lyžích v Klosters skoky 40, 46 a 46. Druhý byl Bluemel (Rakousko) 38, 43, 44 m. *Dr. O. Br.*

Na Semerinku při zahajovacích vánočních závodech vytvořil nový mistrovský rekord G. Hentschel z Inšpruku skokem 59 m a dalšími skoky 57 a 58 m dosáhl první ceny. Druhé místo obsadil Fröhlich ze Solnohradu skoky 51, 50 a 54 m a třetím byl Schwab (Št. Hradec) skoky 44, 43, 48 m. *Dr. O. Br.*

Novoroční závod ve skoku na lyžích na Bernina-můstku v Pontesině vyhrál Ruud skoky 62, 57 a 65.5 m, před Norem J. Kiellandem 48, 54 a 57.5 m a Cesarem Chiognou 48, 48.5 a 56 m. Švýcar Kaufmann následkem prudkého nárazu větru padl, dosáhnou skoku 68.5 m. *Dr. O. Br.*

Nový rekord na Hannibalově můstku v Kongsberku vytvořil Birger Ruud skokem 58.5 m. *Dr. O. Br.*

Arne Rustadstuen, jeden z nejlepších norských závodníků, uběhl při závodech v Lillehammer trať dlouhou 12 km za 42:08 min. před Leif Oedegaarden (44:47) a Frederickem Thranem (45:35). Ze známých norských závodníků běželi ještě Oskar Larsen, Einar Burdal a Reidar Jorgensen. *Dr. O. Br.*

Levný sportovní týden. Ve snaze umožnit návštěvu Štrbského Plesa a Tatrské Lomnice ve Vys. Tatrách v zimní sezoně nejširším vrstvám, poskytuje Správa stát-

ních lázní v těchto místech pobyt i stravování včetně všech dalších poplatků na dobu 7 dnů za celkový obnos Kč 420.—. Snaha tato jistě najde v našich lyžařských kruzích dobrého ocenění a bude našimi lyžaři plně využita.

Kapesní svítlna sestavená na principu autoreflektorů. Závody Daimon v Podmoklech n. L. sestrojily kapesní svítlnu na podkladě zkušeností s autoreflektry na soustředěné a rozptýlené světlo. Soustředěné světlo svítí do 80 metrů, osvětluje předměty přesně. Rozptýlené světlo jest pro nejbližší okolí. Kapesní svítlny tyto jmenují se Daimon Focus. Obdržíte je všude.

Originální a velmi praktický způsob balení má nový lyžařský vosk VELOX UNIVERSAL. Olověný, tenký plášť, který lze velmi lehko i nehtem natrhnouti a odvinouti v úzkých proučích. Tím obnažíme takovou vrstvu vosku, jakou právě potřebujeme.

Vosk sám jest přes svou velmi nízkou cenu (5— Kč) a veliký obsah (přes 12 dk) velmi dobré jakosti a jeho používání jest skutečně do značné míry universální. Nanáší se nadmíru snadně a roztírá se buď holou dlaní neb zátkou do vyleštění. Universal působí na každé jakosti sněhu a nejuvýhodnější jest za tání na sněhu lepidém, t. j. tenkrát, kdy každý lyžař mazati musí. Účinky jeho můžeme ve značné míře měniti: Za mrazu a přemrzlém sněhu působí i ve slabounké vrstvě značně stoupavě a není radno silnou vrstvu nanášeti, aby prachový sníh nenamrzal na lyži. Při teplotách kolem nuly a nově sníh lepící (i za mrazu) nanáší se k vůli stoupání ve vrstvě silnější až silné, protože za těchto okolností není třeba se obávat namrzání.

Tento vosk se tak dobře osvědčil, že v době předvánoční byl v mnohých obchodech stále vyprodán. Svědčí to o tom, že mnoho lyžařů se nerado obírá speciálními druhy závodních mazání.

Po pravdě dlužno ovšem podotknouti, že vosk universální nemůže nikdy poskytnouti těch vrcholných vlastností, která od mazání požadují závodníci atp. Ti užívají mazání speciálních.

Žádáme o zaplacení předplatného složnými listy připojenými k 3. číslu Zimního Sportu.

LYŽE VÁZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SAŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

LYŽAŘI
dobrá bota - základ zdraví

proto lyžařské boty jen u nejstaršího výrobce

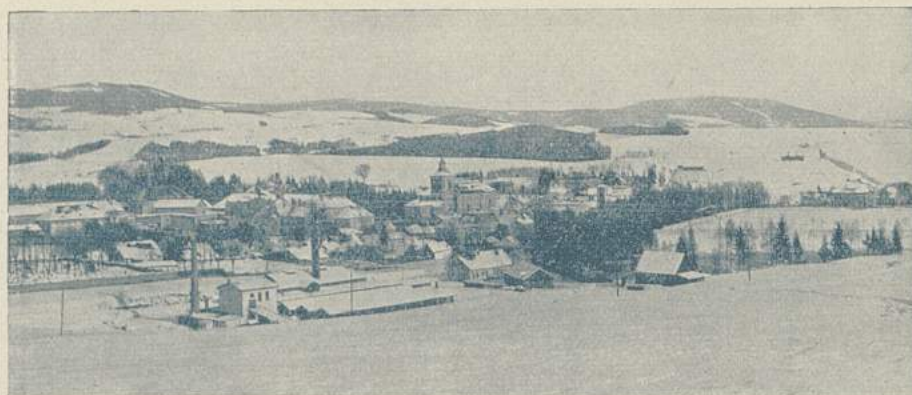
František Müller,
Král. Vinohrady, Italská 15.

P. T. lyžařským klubům a kroužkům sleva.

FOTO přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízejí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

K XXXVI. MEZINÁRODNÍM ZÁVODŮM SVAZU LYŽAŘŮ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ O MISTROVSTVÍ RČS V JÍZDĚ NA LYŽÍCH R. 1931 V JILEMNICI

ve dnech 22.—25. ledna 1931 pod protektorátem
presidenta republiky Českoslov. T. G. Masaryka

Jilemnice — celkový pohled v zimě.

Okresní město Jilemnice, ležící na úpatí Krkonoš při stanici místní dráhy Martinice-Rokytnice nad Jiz., bude ve dnech 22.—25. ledna 1931 dějištěm velkého zápolení o mistrovství RČS v jízdě na lyžích. Přípravy k těmto závodům, konané Českým krkonošským spolkem »Ski« v Jilemnici, které jsou ve svých podrobnostech velikého rozsahu, jsou téměř již skončeny a dále se provádějí. Sněhové poměry letošního roku jsou pro závody velice příznivé a město s radostí očekává příjezd cizozemců, tak i ostatní návštěvu ctitelů královského bílého sportu. O dostatečné ubytování hostů ve dnech závodních bude náležitě postaráno tak, jako o stravování a je jen třeba, aby přihlášky řízeny byly včas na adresu Č. k. spolku »Ski« v Jilemnici, který zřídil ubytovací kancelář na místním nádraží a také v budově Občanské záložny, telefon č. 38. K těmto závodům, které budou svým rozsahem, zejména velkou evropskou konkurencí na vzorně upraveném můstku lyžařském prvním podnikem tohoto druhu, také ke středoškolským závodům dne 1. února 1931, vypraví ředitelství čsl. státních drah Praha-Sever za velmi výhodných podmínek zvláštní sport. vlaky z Prahy.

Jilemnice má nyní sdostatek hotelů a hostinců, kaváren i vináren které umožňují podniky velkého rozsahu. Má také množství autobusů i automobilů, které i při zájezdech do Krkonoš jsou k dispozici, aby zejména na objednání dopravovaly lyžaře přímo od vlaku anebo po výhodném ubytování v Jilemnici do Krkonoš. Přichází tu na úvahu známé Benecko se Štěpanickou Lhotou a horou Žalý, pak čarokrásné údolí Jizerky s Hutěmi, odkud pohodlně a rychle dorazí se na Dvoračku na svahu Kokrháče. Z Hutí je nejkratší cesta do Dolních a Horních Míseček a na Labskou louku. Všude v těchto končinách, které jsou klimaticky k letnímu i zimnímu pobytu jedinečně výhodné a které se těší v nové době zvláštní obliby, je dobré a laciné ubytování a stravování a výtečný terén. Také k návratu s hor doporučuje se směr přes Mísečky-Hutě, kdež, zejména na objednání jsou k dispozici 3 autobusy, aby odvezly návštěvníky hor k vlakům do železniční stanice v Jilemnici, kamž dojedou na objednávku, třeba na čís. tel. 50, 79, 35, 67 osobní automobily. Zvlášť upozorňuje se na výrobu zboží textilního a sportovních potřeb, jako lyží, sáněk a jiných.

DOPORUČUJEME VŘELE NÁSLEDUJÍCÍ FIRMY, KTERÉ U NÁS INSERUJÍ:

ČESKÁ AUTOBUSOVÁ DOPRAVA NA Lince
JILEMNICE — VÍTKOVICE — HUTĚ — MÍSEČKÝ JEN

NÝVLT - JILEMNICE - telefon 50.

2 autobusy. Výlety eleg. autocarem všemi směry i za hranice.

AUTOBUSOVÁ LINKA:

JILEMNICE—LIBŠTÁT—LOMNICE n. Pop.
Pravidelná doprava. 3 spoje.

Majitel J. VOHNOUT.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

LEDEN 1931.

ČÍSLO 5.

Zprávy Svazu lyžařů.

Technický Odbor Svazu lyžařů pracuje uprostřed sezony plnou parou, jak ani jinak nelze. Od svého ustavení dne 27. listopadu, o čemž jsme již referovali ve 2. čísle, konal již řadu schůzí.

Dne 10. prosince 1930 projednána především řada mezinárodních techn. záležitostí, hlavně pokud se týká našeho jednání s Poláky, jež, jak jsme rovněž referovali, dopadlo velmi příznivě, dále s HDW. atd. — Projednána termínová listina, kterou jsme ve 3. čísle uveřejnili. — Zejména svědomitě pracováno na programu olympijských příprav pro Lake Placid. — Učiněny pak vůbec dispoice pro kursy všeho druhu. — Vyřízena veliká technická korespondence ze žup, klubů i jiných organizací. — Projednány i aktuální otázky cvičitelské a soudcovské. — Podle Jarolímkovy zprávy bude lze rozhodně skákati na novém můstku v Harrachově. — T. O. usnesl se na přísném zachování všech řádů, vytknův při tom některé přestupky, zvláště pokud se týče některých náčelníků bez předepsaných zkoušek.

Za týden nato konala se další schůze, omezená pouze na pražské účastníky. Předsedal — jako minule — Jarolímek. Učiněny hlavně nejnnutnější dispoice pro training, kursy, zkoušky atd. Probrána dlouhá řada běžných záležitostí. — V oboru mezinárodním: došla velká řada zahraničních pozvání: pojedje se určitě do Jugoslavie a do Oberhofu, rozhodnutí o pozvání francouzském odloženo na dobu pozdější a vázáno na jejich návštěvu u nás. — Také do Polska se na mistrovství pojedje. Švýcarská pozvání rovněž prozatím odložena. Učiněny dispoice pro přiděl lyží dorostencům. — T. O. bude spolupracovati při výstavbě nového můstku na Moldavě pro L. K. Louny. — Bude vydána »Ročenka« Svazu lyžařů s obsahem převážně technickým. Podrobnosti později, až bude větší klid.

Čtvrtá schůze T. O. konala se za předsednictví Jarolímkova dne 8. ledna, rovněž jako všechny předchozí v sekretariátě Svazu lyžařů. Předneseny obsáhlé referáty o celé řadě úspěšných kursů závodních, cvičebních, soudcovských, cvičitelských atd. Při té příležitosti jmenování noví soudcové a cvičitelé. — Ružinský distancován velmi přísně pro přestup do Karpathenvereinu — nikdo ze svazových závodníků nesmí s ním nikde startovati. — Velmi podrobně projednávano mistrovství Svazu lyžařů 1931 v Jilemnici, jehož protektorát převzal prezident re-

publiky. Také o finanční stránce těchto závodů pojednal T. O. Definitivní usnesení ovšem přísluší pracovnímu, resp. správnímu výboru S. L. — V mezinárodním referátu rozptředla se velmi bohatá debata o hlášení našich závodníků i HDW. do Oberhofu a označení závodníků HDW. jen: Československo. Projednáno nové pozvání za hranice. Pojedje se do Cortiny d'Ampezzo. — Přednesen referát dorostenecký, při čemž usneseno, aby kluby, které dostávají pro dorost lyže, předkládaly stvrzenky těch, jimž je darují. Jinak se budou považovati lyže za nedoručené a připsí se k tíži klubu. — Určeno, že do Jugoslavie povede výpravu Jarolímek, mužstvo Komárek. — Do Oberhofu povedou výpravu dr. Moser s Jarolímekem, mužstvo Krňoul. — Pro Jugoslavii bude kapitánem Feistauer starší, pro Oberhof převezme kapitánství rovněž Krňoul. — Memorál Synáčkův provede 1931 LZK. ve Valteřicích.

Pátá schůze T. O., velmi rušná, konána za předsednictví Komárkova (Jarolímek nemocen) v hotelu Paříž dne 14. ledna t. r. — Vzato na vědomost, že závody v Cortině d'Ampezzo odloženy na neurčito. — Jmenována mužstva pro Jugoslavii a Oberhof. — Projednávana znovu záležitost jednotného hlášení Svazu i HDW. do Oberhofu. — Pontresina rovněž odložena — jako Cortina. — Willard de Lans — obslání se rozhodne v Jilemnici — asi negativně. — Projednány některé zásadní technické záležitosti týkající se Sokolstva. — Harrachovský můstek se bude půjčovati k závodům, ale pouze za 1000 Kč. Ing. Jauris přednesl obsáhlý referát o soudcích. Ing. Jauris byl pověřen, aby spolu s dr. Kaliberou vypracovali co nejdříve řád o obslání závodů soudci a vůbec řád soudcovský, přihlížející i k finanční stránce věci. — Projednány nutné záležitosti Jilemnice. — Schváleny dispoice dr. Kalibery pro vysílání skoku rozhlasem, v němž vyšel Radiojournal pořadatelstvu vstříc se zvláštní ochotou. — Předneseny referáty o provedených župních přeborech a učiněny dispoice pro další přebory. — Vyřízena veliká běžná korespondence a řada záležitostí menšího významu.

Kal.

Jmenování nových soudců Svazu lyžařů RČS. Na základě výsledků zkoušek soudcovských jmenování byli úředními soudci: Jan Venclík, Bohumil Chamr, Rudolf Šiřina, Karel Švanda, Maxmilián Liška, Ing. Arnošt Sekanina, Bohumír Kopecký, Ing. Ladislav Lipanský, Bohumil

Bělík, všichni župa Bezkydská. František Linert, župa Západočeská. Úředními měřiči: tito dosavadní čekatelé: Cyril Mach, župa Bezkydská, Otto Ulč, Bohumil Pech, Hermína Faloutová, Arnošt Profes, Jakub Světlík, Val. Frydrieh, Gustav Vyskočil, Oldřich Wieser, Eduard Raška, Vlad. Zizius, Dr. Rudolf Němec, všichni župa Západočeská.

Jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS. Technický odbor Svazu lyžařů RČS. po zkouškách, vykonaných v poslední době, jmenoval následující nové cvičitele: Dr. Ing. Gustav Šebor, Pohorská jednota »Radhošť«, Ing. Ladislav Lipanský, Pohor. jedn. »Radhošť«, Josef Bužga, Vysokoškolský Sport, Místek, Stanislav Rek, Vysokoškolský Sport, Místek, Ing. Pavel Wurzel, Lyžařský klub, Ostrava, Josef Kovařík, Vysokoškolský Sport, Místek, Jan Damek, Old-Skauti, Hranice, Walter Wittich, K. Čs. T., odbor Přívoz, Ludmila Sobotková, Lyžařský klub, Ostrava, všichni

župa Bezkydská, Josef Feistl, Lyžařský klub Olomouc, župa Jesenická, Alois Mann, Stanislav Kocmoud, Rudolf Hansa, všichni Český Ski klub Čes. Budějovice, župa Jihočeská. Zdeněk Kůs, S. K. Plzeň, Ladislav Kroft, Ski klub, Plzeň, Ant. Kankolík, Ant. Kostinec, oba z S. K. Plzeň, František Malý, S. K. Sparta, Plzeň, Miloslav Titz, Karel Liška, Josefa Poláková, Zdeněk Vejšický, všichni Český Ski klub Plzeň, Alois Trnka, S. K. Lochotín, František Krásný, S. K. Olympia, Plzeň, Jan Kostinec, S. K. Plzeň, Josef Kunt a Miroslav Vrána, oba ze Spolku lyžařů turistů Plzeň, Hugo Neumann, T. J. Makkabi, Plzeň, všichni župa Západočeská.

ADMINISTRACI docházejí stížnosti na špatné docházení časopisu. Žádáme P. T. odběratele, aby nám každou závalu pokud možno ihned hlásili, bychom se mohli postarati o nápravu.

KAPITÁN C. I. CURTEIS, M. C. (A. S. C.), z angličtiny přeložil Dr. J. KALIBERA.

Lyžařství v Indii.

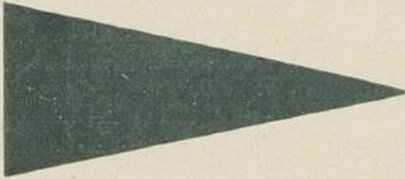
Indické klima má znamenitou pověst, že je příjemně teplé. Ale ve skutečnosti jsou tam kraje takových extrémů, že opravdu nelze říci, zda v nich bývá větší teplo, než zima. Mnohá místa v severní Indii mají mezi maximem a minimem své teploty rozdíl asi 100° F. Jezdil jsem na lyžích po sněhu, jehož bylo tři, čtyři stopy, v dohledu Rawalpindi, zatím co v Pindi, vzdáleném toliko 45 mil, bylo v tutéž dobu naměřeno více než 100° F nad nulou. Když se v Indii začínalo s lyžařstvím, vypadalo to, právě jako před lety ve Švýcarsku, dosti beznadějně. Výzkum lyžařských možností v Indii byl však již rádně zahájen. Nikterak nevádí, že teprve nedávno. Čím více krajů bylo již shlédnuto, tím více důkazů bylo nashromážděno, že tyto možnosti jsou skvělé ve všech směrech: jak v lyžařství vysokohorském (v zimě i v létě), tak v lehkém cvičení na horských

loukách, i v pěkných turách mezi horskými sedly na jaře i na počátku léta.

Krajina okolo Gulmargu v Kašmíru (kde jsou známá růžová pole), byla prozkoumána nejlépe, poněvadž Gulmarg je již po řadu let vedoucím místem mezi letovisky severní Indie. Tři, nebo čtyři kluby chopily se prvé možnosti a staví v horách chaty, dosažitelné z vládního střediska Kašmíru, v prostoru dlouhém asi dvacet mil a širokém asi dvanáct, jejichž řetěz bude postupně prodloužen asi o padesát mil až do obvodu horského masivu Pir Panjal, kde bude rovněž postaveno více chat. Nebéřeme-li však poměry chatové v úvahu, byla by zde jízda poměrně stejných kvalit jako ve Švýcarsku, poměry povětrnostní však, sněhové atd. rozhodně lepší. Od jara až do polovice června lze všude příjemně tábořit právě pod hranicí sněhu a užiti při tom báječně lyžařského

D Á M S K É A P Á N S K É L Y Ž A Ř S K É D R E S Y

podle míry

J. EISELT, PRAHA I.

Národní třída 37.

Telefon 286-61

Lyžařský modrý, hnědý Gabardin BURBERRY-BURELLA
BURBERRY-SOLGARDINE
BURBERRY-GABARDINE

sportu. Zimní sezona v Gulmargu trvá nepřetržitě od polovice prosince do polovice dubna. O vánocích zimní sezony 1927—28 bylo v Gulmargu pětadvacet členů Ski Clubu of India, v lednu tři, v březnu dvanact. Před tím byla lyžařská sezona asi po dva roky za sebou dosti roztržena.

Obvod Kolohoi v Kašmíru se v zimě navštěvuje velmi málo, protože leží asi dva dny cesty od nejbližší silnice a nemá vůbec chat. Ale přes to od jara, když můžete již tábořit, až do polovice července, užijete zde báječné jízdy, speciálně v ledovcových partiích.

V údolí Kurram v severozápadní pohraniční provincii, bývají prudké vánice, po nichž ležívá tam sníh od ledna do března, obzvláště v pohoří Safed Koh. Kraj je dosažitelný z Peshawaru za půldruhého dne. Jízda na lyžích je tam dobrá, ovšem je nutno přizpůsobit se poněkud drsným poměrům chat na Rashminu a Laiozhai, postavených majorem Noelem.

V pohoří Murree (na hranicích Punjabu a severozápadní pohraniční provincie) je lyžaření velmi nepříjemné pro množství lesů. Pohoří je snadno dosažitelné z Abbottabadu a z Rawalpindi, velkých to posádkových měst. Murree je vzdáleno jen dvě hodiny jízdy vozem z Rawalpindi, lze tam dobře cvičit, ale turová jízda je špatná.

V Kulu, severně od Simly, lze tu a tam dobře lyžařit a je tam také trochu ochranných chat. Je vzdáleno jeden den cesty od konce silnice.

Razmak ve Waziristanu není nijakým ideálním lyžařským střediskem a nikdy jím nebude. Sníh se tam objevuje dosti pozdě, leží jen několik týdnů v lednu a únoru. Mimo to je tam třeba mít vůdce v rozsáhlých lesích zakrslého, pichlavého stromoví. V uvedených měsících by poměry po stránce sportovní celkem ušly, jestliže vás nezalekne každodenní

asi šestimílová procházka k dobrým lyžařským místům. To patří k největším tamějším nesnadnostem. Často je nezbytno vzít s sebou četnu Khassadarů.

Khassadarové jsou tamní dosti srdeční domorodci, jež si vláda najímá za jakési ochránce pořádku. Chodí jako četnické hlídky s časem dosti vyměřeným. Jestliže některý z kamarádů si trochu zahraje kopanou (a to byste koukali na hru!) ztrácí celá eskorta

plat. To je ovšem smutné a proto mě to trvalo asi rok, nebo tak nějak dlouho, než jsem je přesvědčil, aby užívali aspoň sněhových bot, chtějí-li se již bez lyží tak plahočit. Náhodou teprve na samém počátku příští zimy dostali potřebné boty i lyže.

Údolí Kagan, severně od Abbottabadu, je slibný

kraj. Je tam trochu upotřebitelných zřícenin, ale na tři dny cesty od automobilové silnice. Jiná lyžařsky zajímavá místa v Indii jsou v Dharamsale, v Punjabu a Ziaratu, blíže veliké vojenské stanice Quetta.

Za hranicemi Indie je znamenité lyžařské středisko v Kabulu v Afghanistanu. Zavedení lyžařství v těchto krajích způsobilo, že se britský život přiblížil poněkud švýcarskému. Lyžařství je tu ovšem omezeno jen na oficiální kruhy.

Všechny tyto popsané krajiny jsou sice na severu Indie, ale všude tam, kde je koncentrována armáda, neshledáte se s nijakými vážnými obtížemi. A právě na severu jsou dislokovány největší armádní části. Je proto mezi námi jen málo takových, kteří by největší část svého vojenského života v Indii nestrávili právě na severu.

Nesmíte si však myslit, že lyžařství v Indii je omezeno jen na posádku a že je to nějaký drsný život. To byste se mylili. V naší společnosti o jedněch Vánocích v Gulmargu bylo šest dam a šest začátečnicků. Jeden z našich začátečnicků dělal dokonce takové pokroky, že se zúčastnil výstupu na Apharwat, vrcholek to vysoký právě pět tisíc stop a byl nadšen. Každý tu může dokázat právě to, o čem se myslí, že je dobře možno jen ve Švýcarsku a bude i našemu obchodu rozhodně na prospěch zkoncentrovati sem energicky hodné zájmu, neboť zde nejde o marnotratné noční hýření, nýbrž o pravý sport.

Průměrný komfort v Gulmargu je, řekl bych, o trochu lepší než ve švýcarských venkovských noclehárnách a jídlo je zde o mnoho lepší.

To je právě to, co nás přimělo vyhledávati nové lyžařské kraje, zcela jiné, než jsou Švýcarsko, takové, kde musíte často spáti venku a nemůžete se snad vrátiti (když to na vás přijde) někam, kde je po ruce láhev piva. Či snad dvě? Ale ani sybarita není zde nucen mít starosti, neboť pisatel těchto řádků

měl na svých lyžařských turách — a byly i po této stránce řádně zajímavé — vždycky dost masa.

Můžete tam všude dostati lyže, vázání, boty (ovšem nikoli nepromokavé), hole atd., domácí výroby. Odborné krámy a dílny tam sice nejsou, ale domorodci, kteří se velmi dobře přizpůsobili, provedou vám menší opravy dobře. Tento lid zaslouží si rozhodně uznání, že v tak krátké době bez jakékoli pomoci docílil po té

to stránce velmi dobrých výsledků. Nevěřili byste, jak velkou propagaci udělalo v tomto kraji pouhých dvacet párů lyží. Je však zapotřebí, aby britská lyžařská veřejnost věnovala tomuto lidu, jevícímu o lyžařství takový zájem, vše, co už nepotřebuje, ať jsou to boty, lyže, vosky, vázání, nebo ostatní drobnosti.

F WACHTL

O
T
O

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

Jednoduché, laciné, lehké a elegantní

jsou aparáty z mého závodu. Najdete také mezi nimi model vhodný pro sebe.

Ceníky 1930 zdarma a franco.

Těm, kdo bývají nahoře v Gulmargu asi tak v březnu, naskytne se občas zvláštní podivaná na nový druh sněhu, který v alpských ročenkách nebývá uveden; je to tak zvaný »neige beige — sních v posledních moderních barvách«. Ponejvíce bývá khaki. Je to obyčejný jarní sních, pokrytý vrstvičkou prachu. Ke konci února totiž stoupá teplota v Punjabu velmi prudce a zůstává asi po deset dní na dvanácti stupních nad nulou. Tato tepelná vlna vrcholí — časově ovšem velmi nepravidelně — strašlivou písečnou bouří, která zuří obyčejně déle dvou dnů bez přestání nad celým Punjabem, nad krajem prostírajícím se sta a sta mil v šíř i dál. Orkán utiší

se pad náhle — zatím co jeho zbytky derou se do hor směrem k Pir Panjalu, ohromné to bariéře 15.000 stop vysoké, která odděluje Indii od Kašmíru; tu pokrývá pak vše jemnou vrstvou prachu počínaje nejvyššími vrcholky a konče hlubokými propastmi. Kvalita sněhu tím ovšem nezískává, ale celkem to neškodí.

I v létě drží se sních v menších plochách na severních svazích, vyšších 9000 stop.

Uvážíme-li toto vše — možno o severní Indii říci, že má dobré poměry lyžařské. Kašmír ovšem, i přes své nedostatky komunikační a ubytovací, je po stránce lyžařské přímo excelentní.

KAREL NEDVĚD:

Rychlobruslení.

Rychlobruslení vyvinulo se původně v severních zemích, ovládaných rozsáhlými ledními hladinami.

Podmínkou rychlobruslení jest ustálený tvar bruslí,

jichž dráha musí býti dlouhá aspoň 40 cm, téměř rovná, a široká podle jakosti ledu 3—3½ mm.

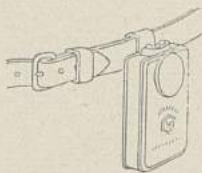
U nás pěstuje se rychlobruslení hlavně při závo-

DAIMON

I za tmy jede lyžař bezpečně.

Při jízdě v horách překvapí Vás náhle tma. Nemáte-li spolehlivou lampu, zejména při sjezdu, jste vystaven nebezpečí zabloudění a úrazu. Proto lyžaři vyzbrojte se naší lampou Daimon Telco-Focus, která svítí asi na 80 m, jsou konstruována na principu autoreflektorů. Její velká dálková svítivost umožní Vám bezpečný a za hluboké noci příjemný sjezd 30-40 Km rychlostí v hodině. Nepatrným otočením reflektoru přeměníte tutéž dálkovou svítilnu jež jste měli za jízdy na opasku neb na konflíku, na lampu jež Vám příjemně a intenzivně osvětlí chatu a stan. Každý odborný závod má na skladě tuto pro sport opravdu nepostradatelnou svítilnu.

Továrna: Derby.

TUK NA SPORTOVNÍ OBUV

JUCHTIN

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

**LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE**

U ODBORNÍKA
LYŽAŘE

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

dech, méně pak jako turistika. Vyžaduje bezpodmínečně velkou lehkost pohybu, pružnost svalů, křepkost, jakož i tělesnou obratnost vůbec a jest jedním z nejzdravějších cvičení tělesných a skutečným lidovým sportem. K dosažení vítězství při závodě vyžaduje ještě rychlobruslení nesmírné vypětí energie, velké kvantum přirozené síly fyzické, hodně vytrvalosti a houževnatosti. Styl a techniku rychlobruslařskou možno získati pouze silným a poctivým výcvikem.

Rychlobruslaři, dbejtež těchto pokynů: Při jízdě nutno brusle klásti na led lehce, váha těla má spočívat na zádi a nikoliv na špičkách bruslí. Brusle na noze odrážející se má dotýkati ledu celou běžnou plochou (celou nohou) a nikoli, jak zvláště u začátečníků se stává, jen špičkou (špičkou nohy), neboť tímto druhým způsobem se noha v nártu zbytečně napíná, takže na delší dráze záhy ochromí (ochabne). Přirozeně, že odraz se špičkou nohy ukončí — pak se ale již nepoužije síly, neboť tato se právě přenesla na nohu bruslicí (jedoucí po ledě).

Odras musí se státi zpola (stranou) od zadu. Přímo od zadu prováděný odraz jest známou chybou začátečníků, brzdí však již předem každý stylový výcvik a rozvinutí rychlostní. Noha kroužící, t. j. ona noha, jež právě se ledu nedotýká (tedy opak nohy pevné), ponenáhlu a pokud možno v nízkém oblouku uvede se za nohu pevně stojící (t. j. bruslicí), aby po odrazu byla tak protiváhou dovnitř nakloněné hoření části těla. Tak se umožní dlouhý vydatný odraz, který má rychlobruslaře posunouti aspoň o 7 m vpřed. Ke konci odrazu, což bruslař sám nejlépe pociťuje, šine se noha mimo led jsoucí zvolna (lehce) kupředu, aby pak v té poloze, ve které odraz má následovati, mohla se s jistotou na led položit. Odras musí býti pevný, bez námahy, tempo pak plynulé, volné a vydatné. Trhavé a prudké odrážení nohou je velmi škodlivé.

Každé pohybování nohou, pokud jest s ledem ve styku, rychlost zdržuje.

Rychlobruslař jest při jízdě v mírném podřepu a silně předkloněn tak, aby ramena byla s křížem ve stejné výši — jen hlava se poněkud pozvedne, aby bruslař mohl přehlédnouti jízdni dráhu. Paže nechají se volně viseti dolů a přirozeným kýváním jich udržuje se celé tělo v rovnováze — také se mohou dáti nazad, hlavně při dlouhých vzdálenostech. Tělo pokyvuje se lehce se strany na stranu, čímž se umožní držení rovnováhy a dosahuje větší rychlosti. Držení paží a pokyvování tělem činí největší potíže při učení se rychlobruslení.

Dokonale vycvičení bruslaři pracují značně ruka-

ma, neb vědí, jak mají pohybů rukou využítkovati. Často bruslí tak, že mají levou ruku na zádech a pravou pohybují, což jest velmi vzhledné a působivé. Jiní zase opírají ruce o stehna, k tomu všemu však patří dlouholetý trening a navykání. Při bruslení nemá se tělo nahoru a dolů pohybovati, nýbrž při pohledu se strany má jíti takřka rovnoběžně s hladinou lední, čímž docíljuje se malého odporu vzduchu a také kříž se tak co nejvíce ochraňuje. Začátečníci pociťují totiž z počátku bolest v kříži. Potíže však přestanou po několika cvičeních, jestliže se v nich klidně dále pokračuje.

Ježto pak rychlobruslařské dráhy mají, jak známo, tvar oválný, nutno při závodech zdolati několik zatáček, podle toho, jaká trať má býti projeta. Zdolání zatáček musí býti ekonomické, t. j. že zatáčky nutno bráti ze středu dráhy a nikoliv ze široka. Při zatáčkách překládáním nohou prováděných mohou býti dlouhé odrazové tahy zkráceny, nesmí však nikdy přejíti v poskakování. V zatáčkách se tělo obrátí více dovnitř dráhy, čehož se docílí tím, že se vnější rameno pohne dopředu, třeba tak dalece, že hoření část těla vykloní se na vnitřní stranu, téměř mimo dráhu. Při velké rychlosti mohou se ruce vzadu držené spustiti volně, avšak nechť učiní si každý pravidlem, aby při treningu držel ruce vzadu (na zádech), neboť u zatáček docílí tím značnější jistoty.

Chce-li rychlobruslař vyvinouti největší rychlost (spurt), musí učiniti 100—120 odrazů v minutě. Hoření část těla při tom zůstane v téže poloze jako na rovných drahách, jen ruce se nechají volně viseti bez jakéhokoli napětí a začnou se brzy kývati, při tom visí pod kolena. Po několika cvičeních vykonávají ruce nevědomky a samovolně pohyby silněji, čímž se velmi dobře zpracují. Kratší odrazy nesmí se změnit v skok — to není správné. I když se skákáním docíljuje větší rychlosti, nebude to míti dlou-

hého trvání, jelikož se při skákání spotřebuje daleko více sil.

U startu musí rychlobruslař zachovati úplný klid, jest nakloněn dopředu, jednu nohu má postavenou téměř v pravém úhlu k lední ploše a druhou poněkud ven nataženou, tak aby zároveň bylo též napnuto veškeré svalstvo. Ostatně způsob startu jest individuální.

Na výstřel startérův aneb na jeho zvolání: »Vpřed!«, spo-

jeného zároveň s mávnutím praporecem, učiní startující lehce 6 až 8 kratších skoků, při čemž rozhoz rukou od těla nesmí býti dlouhý, aby nebyl na závadu krátkým skokům, načež startující přejde pak klidně do tempa, jehož rychlost reguluje podle toho, jakou trať hodlá zdolati.

LETOŠNÍ NOVÝ VELOX KLISTER

je vyráběn podle finského předpisu a je mastný. Proto nenamrzá ani na prachovém sněhu a lze jej výborně mísiti s ostatními drubky:

VELOX, SKARE, MIX A MEDIUM

Rychlobruslařská mistrovství konají se pravidelně na tratích 500, 1500, 5000 a 10.000 m na závodní dráze tvaru oválného, 400 m dlouhé, pravidelně dvojitě, jejíž zatáčky jsou o poloměrech vnitřních nejvýše 25 m a vnějších pak ne více než as 30 m. Vítězí ten, kdo získá v těchto soutěžích nejvyšší počet bodů.

Často bývá při závodech i trať na 1000 m, kteréžto se hodí hlavně pro nováčky a juniory. V závodě na 500 m, při němž jde hlavně o pružnost svalů, musí rychlobruslař v první řadě dbátí přesného odstartování, neboť sebemenší opoždění znamená na tuto vzdálenost velkou ztrátu na čas, vždyt zde rozhoduje každá desetina vteřiny, která se těžko získává zpět. Tempo na 500 m jest sice kratší, avšak rychlejší, trup sklání se nízko, závodník snaží se vyvinouti ihned pokud možno největší rychlost, jede rovinky a běře zatáčky plnou silou, odrazy musí býti pevné, přesné a jisté, každé vypadnutí z tempa, jehož příčinou bývá nejčastěji uklouznutí brusle (nesprávný odraz), nutí k novému získání ztraceného rozběhu, což mívá v zápětí též zbytečné změny v dechu. Práce rukou jest nejdůležitější a podporuje harmonicky práci nohou. Jen zdatně technicky vospělý bruslař může docílit krásného času na tuto vzdálenost.

Závod na 1500 m jest jednou z nejtěžších distancí rychlobruslařských, čehož jest důkazem, že rekordy právě na tuto trať málo padají. Závod jede se v pravidelném a dlouhém tempu, po startu z počátku pracují obě ruce, později se založí levá a nebo obě na záda. Závodník musí své síly matematicky rozvrhnouti, t. j. aby již z první zatáčky vyšel s maximální rychlostí pro tuto distanc, vydržel nasazené tempo až do konce závodu, v jehož finishu tempo zrychlí a opětně si pomáhá práci obou rukou. V závodě na 5000 m a hlavně na 10.000 m přijdou ke slovu houževnatí závodníci, tedy vytrvalci, kteří obyčejně nejsou dobrými sprintéry, právě tak jako tito nejsou dobrými vytrvalci.

Hlavní podmínkou k dosažení úspěchu na tyto dlouhé distance jest silný hluboký dech, bez něhož vůbec není rychlobruslař myslitelným, a dokonale pravidelné dýchání. Tempo musí býti dlouhé, volné a vydatné, noha po každém odrazu, tedy dokončeném tempu, vede se velkým obloukem zpět, aby byla znovu prudce, avšak jemně po ledě do nového tempa nasazena. Přenášení váhy těla s nohy na nohu jest přesné a pravidelné, myšlenky soustředí se hlavně na počítání kol a na hlášený čas, naměřený po každém jed-

**ZIMNÍ NÁDHERU NAŠICH HOR
ZACHYTÍTE POUZE NA**

F O M A

**IZO - OPUS 23°
ANTISOLAR 18°**

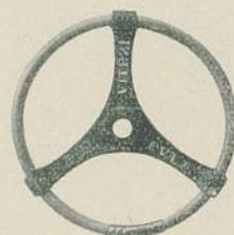
lyžařské potřeby

dílny oprav a montáží

praha VII., belcrediho 45

telefon 324-6-9

telefon 324-6-9

Novinka

Lyžaři,

používejte nezničitelné patentní sněhové talíře s gumovými žebry, které jsou elastické a přizpůsobují se každému terénu

VÝHRADNÍ PRODEJ:

RUDOLF EICHLER

PRAHA VII., BELCREDIHO TŘ. 45

TELEFON 324-6-9

notlivém kole zvláště, podle kteréhož času se rychlost tempa upravuje.

Ruce má závodník téměř po celou jízdu na zádech, neboť práce rukama na delší trati mnoho neprospěje, spíše pravidelný běh a tempo ruší. Pouze ve finishu v rovince před cílem počíná práce rukou.

Kromě techniky a bezvadného stylu, musí mít rychlobruslař při závodě na tyto vzdálenosti perfektní znalost ekonomie svých sil.

Při závodě na 1000 m hraje technika startu velkou roli, tempo jest rychlé, zatáčky nutno bráti s největší rychlostí, ruce pracují téměř po celou dobu závodu.

Pokroky v rychlobruslení se dostávají pozvolna, technika získá se častým závoděním, osvojení stylu pak, který nelze vůbec kopírovati, nutno věnovati při výcviku stálou pozornost. Jak již uvedeno, pouze pilným a poctivým výcvikem možno získati styl a techniku rychlobruslařskou. Nováčka, který zdolá trať 500 m za 1 minutu, 1000 m za 2 minuty 15 vteřin a 1500 m aspoň za 3 minuty 20 vteřin, nutno pokládati již za talentovaného rychlobruslaře.

Velkou úlohu při rychlobruslení vedle jakosti ledu hrají závodní brusle, které musí býti vždy bezvadně nabroušeny. Téměř všichni závodníci používají nor-

ských bruslí firem »Hagen« aneb »Eriksen« v Oslo. Brusle tyto jsou na objednávku zvláště stavěny, a to podle váhy těla a výšky jednotlivcovy, jsou přímo nýtovány na podrážku bot, sedí dobře na noze a vyhovují ve všech směrech.

Jako přípravný trening pro rychlobruslení, jehož účelem jest vedle získání pravidelného dechu, dodati ještě svalů pružnosti a ladnosti, doporučuji předně běh na krátké a dlouhé vzdálenosti, chůzi hlavně do kopce a dále dlouhé túry na kole 20 až 30 km, pokud možno v kopcovitém terénu, dále pak jízdu na kolečkových bruslích, která dostatečně udržuje fyzickou kondici mimo sezonu. Také přirozeně nesmí býti zapomenuto na tělocvik, sprchy, masáže a životosprávu. Pokud se zvláště týče vlastních předpisů závodních, poukazuji na rychlobruslařský řád, vydaný »Bruslařským svazem R. Č. S.«

Uvedeným návodem jsou přirozeně naznačeny toliko nejdůležitější pokyny, jichž k výcviku a závoděni jest nutně třeba, pisatel však doufá, že jsou tyto pokyny postačující, aby vzbudily zájem o krásný a ušlechtilý a snadno dostupný sport rychlobruslařský, v němž i podle tohoto stručného návodu lze při náležité pili a vytrvalosti dosíci krásných výsledků.

Zprávy župní a klubové.

Zpráva o přípravné činnosti Bezkydské župy S. I. na lyžařskou sezonu 1930/31. Prvním podnikem župy po mrtvé sezoně letní byl přespolní župní běh, který se konal

při slavnostním otvírání přestavěné nejstarší chaty v Bezkydách, patřící odboru Klubu čs. turistů v Mor. Ostravě, dne 5. října 1930 na Ondřejníku. Účast na závodě byla

Na lyžích ve filmu!

Naším snímkovým přístrojem

Ciné-»Kodak«

můžete zvěčniti své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor v pohyblivých obrázcích, které později lze kdykoliv promítati naším promítacím přístrojem „KODASCOPE“. Tyto přístroje předvádí nezávazně každý fotoobchodník!

KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II., Václavské náměstí č. 30.

následkem velmi špatného počasí slabá. Závodní trať vedla v úbočích a hřebenu Ondřejníka a byla velmi obtížná. V závodě na 6 km pro druhou třídu zvítězil Max Ryška, Old skauti, Hranice, časem 32:49 (druhý Josef Fluksa, P. J. Radhošť, Mor. Ostrava, třetí Ota Skotnica, L. K. Ostrava). V závodě na 4 km docílil nejlepšího času a byl ve třetí třídě první Josef Míček, S. K. Lučina, časem 20:35 (druhý Pitucha Josef, Old skauti, Hranice, třetí Kurečka Bohumil, L. K. Ostrava). Ve třídě dorostu na 4 km zvítězil Kremer Rafael, L. K. Ostrava, časem 23:07 (druhý Zikeš Bohumil, třetí Josef Ochraňa, oba Old skauti, Hranice). V kategorii hostů na 4 km zvítězil Vlad. Večeřa z Frýdlantu časem 21:18 (druhý Zelníček Miloslav, L. K. Ostrava, třetí Karel Šmíra z Frýdlantu). Provedením běhu pověřen byl K. Čs. T. Mor. Ostrava, jako vrchní pořadatel fungoval tehdejší náčelník župy Alois Wecker. Dne 25. října 1930 konala se valná hromada župy. Mimo normální program valné hromady usneseno bylo založení závod »Memorial Zeleného« (zemřelého prvního předsedy župy), který má býti dotován cenou, na jejíž zakoupení povolen značný obnos. Cena tato určena jest pro klub, který se při župním přeboru a nebo při veřejných závodech župy, nejlépe umístí. Při volbách zvolen za předsedu župy zasloužil lyžařský pracovník, dosavadní náčelník župy A. Wecker, místopředsedou Dr. Zdenko Štöckel, druhým místopředsedou Ing. Viktor Racek, tajemníkem Adolf Schreiber, náčelníkem Ing. A. Sekanina, místonáčelníkem B. Chamer, pokladníkem Otmar Jurnečka. Technická sekce ustavila se takto: Předseda náčelník Ing. A. Sekanina, místopředseda místonáčelník B. Chamer, zapiso-

vatel Wittich. Referentem cvičitelů a závodníků zvolen Ing. A. Sekanina, soudců A. Wecker, dorostu Max Ryška, začátečníků Ing. E. Krasický, můstků Ing. Lippanský, závodů a zájezdů Ad. Schreiber. Vedením lehkootletické přípravy pověřen Milo Zapletal a novinářstvím B. Chamer. Vedoucím svazového kursu začátečníků určeného na Pustevny, delegován byl cvičitel Cyril Mach. Pro závodníky Bezkydské a Jesenické župy pořádal se ve dnech 3. a 6. ledna závodnický kurs v běhu a skoku za vedení svazového cvičitele R. Krňoula, skokana Šimůnka a Josefa Plasgury, jimž župa přidělila na výpomoc nejschopnější cvičitele — závodníky župy — O. Skotnicu, Maxe Ryšku a E. Pavlase z toho důvodu, že současně koná se i závodnický kurs dorostu.

Do tohoto kursu přihlásilo se dosud nečekané množství závodníků, t. j. 75 (z toho jest 18 dorostenců a 9 přihlášených závodníků z Jesenické župy).

V témže termínu, t. j. 3. a 4. ledna 1931 konány byly cvičitelské zkoušky, dále zkoušky soudcovské a dne 3. ledna valný sjezd náčelníků klubů, cvičitelů a soudců.

12. prosince 1930 uskutečnila župa přednášku lektora Vojty z Brna na téma »Předpoklady pro vreholný výcvik v lyžařství«, po které následovala hodinka přípravného cvičení. Těto velmi poutavé přednášky zúčastnilo se 45 účastníků, z těch byla většina nadějných dorůstajících závodníků. Cvičení spoluprovádělo 17 cvičenců, kteří byli přípravnými cviky lektora Vojty tak nadšeni, že župa hodlá po vánocích započítí s tímto cvičením pod vedením cvičitele M. Zapletala, podaří-li se jí získati za přijatelných podmínek vhodnou tělocvičnu.

TATRANSKÉ PAMÁTKOVÉ PŘEDMĚTY

výzbroj pro turistiku, letní i zimní sporty, cestovní potřeby, dárky-bračky, vyšívky, domácí umělecký průmysl, pánské a dámské módní zboží

**OBCHODNÍ DŮM
BÁNYÁSZ
STARÝ SMOKOVEC**

Filiálky v Novém Smokovci

Chřipka neušetří mnohdy ani sportovce,

neboť je to nemoc nakažlivá. Dobrou obranu poskytuje mentholová francovka

ALPA

Vyplachujte často ústa a kloktejte Alpu. Několik kapek do sklenice vody stačí. Dobře působí a osvěžuje též vdechování vůně nezředěné Alpy. Alpa desinfikuje. A ovšem, nezapomínejte na masáže! Zvyšují odolnost Vašeho organismu proti nákaze.

*Alpa – Vaše zdraví,
Váš úspěch!*

JIRÍ SÝKORA:

Svazové závody bruslařské o mistrovství Vysokých Tater.

Štrbské Pleso ve Vysokých Tatrách stalo se po světové válce útočištěm čsl. bruslařského sportu a umožnilo jmenovitě krasobruslařům začasté start uprostřed leduprosté střední Evropy. Tam vítali jsme po prvé v našem samostatném státě zahraniční konkurenci, pro kterou byl pobyt v Tatrách překvapujícím objevem. Bizarní horská scenerie ve vsi své bílé zimní nádheře, získala nám mezi účastníky řadu zahraničních nadšených vyznavačů a propagátorů. Skutečnost, že čsl. bruslařský sport přes všechny rozměry a vrtochy naší specificky české zimy dovedl přes všechnu svoji jepičí národu vypěstovati úspěšné závodníky, kteří na kolbišti mezinárodním získávali barvám našim čestná vítězství, svědčí o tom, že sportovní zdatnost našeho národa tají v sobě veliký fond energie, která za příznivých vývojových podmínek dovedla by naše hochy hravě k nejvyšším metám. Stará dobrá tradice kryjící se se jmény Rössler-Ořovský, bratři Potůčkové a bratři Slívové, jest toho dokladem. Zatím, co v nejbližším zahraničí hýčkání jsou bruslařští výtečníci na umělých kluzištích, podnikají naši hoši hotové výpravy za ledem do hor i do zahraničí a dovedou v těchto nesnadných poměrech čestně čelit i bez trainingu zahraniční konkurenci (Slíva, Gold). Velká naděje v umělý led také pro letošní sezonu dokonale zklamala. Ani eventuelní opožděné otevření zimního stadionu na sklonku zimy nemůže již nic změnit na formě našich borců, určených pro mezinárodní závody.

Tak jedině Štrbské Pleso to zase bylo, které umožnilo start našim hochům.

A i tam stojí československé bruslařství v těsném sousedství horké půdy, udržované nacionálním šovinismem v strohém odporu proti našim národním a celostátním podnikům. Ale i tak, třeba proti všem, prosadili jsme zase jako vždy dříve svoji vůli a za laskavého přispění správy státních lázní i ministerstva veřejného zdravotnictví, nejen že jsme uskutečnili mezinárodní závody o mistrovství Vysokých Tater v krasobruslení, ale vybudovali

na štrbském Plese skvělou dráhu rychlobruslařskou, a to nejprimitivnějšími prostředky, avšak také nadšenou a obětavou prací ochotníků. Co dokázal před válkou maďarský kapitál za pomoci motorových sněhových pluhů, dokázal také s několika lidmi obětavý sportovec Ing. Klazar. Tak uskutečněn po prvé závod v rychlé jízdě o mistrovství Vysokých Tater.

Státními a mezinárodními vlajkami ozdobené plochy opalujícího ledu staly se jevištěm krásných sportovních výkonů a jest litovati, že bylo jen tak málo šťastných diváků. Zavinila to, jak již řečeno, nepřízeň nejbližšího okolí, nesnadné komunikační prostředky, znemožňující účast širší slovenské veřejnosti a velká vzdálenost dělící nás od ostatní sympatisující čsl. veřejnosti. Za to zimní hosté státních lázní byli skvěle odměněni krásnou podívanou.

Na Nový rok uspořádána byla propagační krasobruslařská exhibice v Tatranské Lomnici za účasti našich i zahraničních borců, které přihlíželo hojně obecenstva a vynikajících hostů m. j. ministr Engliš, posl. dr. Hodža, senátor Stodola, dr. Kalay a Ponížek.

Pod aegidou Bruslařského Svazu uspořádány byly na Štrbském Plese ve dnech 31. prosince 1930 a 1. ledna 1931 Národní závody o mistrovství Vysokých Tater v rychlé jízdě.

Výsledky závodů.

1500 m: 1. Mjedle, Norsko 2:35,1, 2. Turnovský, B. Z. K., Praha 2:48,8, 3. Seelicke, E. C. Berlín 3:04,3, 4. Novák, B. Z. K., Praha 3:19.

500 m: 1. Mjedle, Norsko 46,4, 2. Turnovský, B. Z. K., Praha (nový československý rekord) 49, 3. Seelicke, E. C., Berlín 52,2, 4. Novák, B. Z. K., Praha 52,6, 5. Mareš, V. S., Praha 52,8, 6. Myslbek, B. Z. K., Praha 56,2, 7. Rezníček, B. Z. K., Praha 56,7, 8. Procházka, B. Z. K., Praha 58.

5.000 m: 1. Mjelde, Norsko 9:12,2, 2. Seelicke, E. C., Berlín 10:09, 3. Novák, B. Z. K., Praha 10:24,4, 4. Mareš, V. S.,

Chceme právě v zimě vpřed

Chceme poznat taje bílého umění. A bez dobrého fotoaparátu? Nemyslitelno!

Veďte si s sebou dokonalý fotoaparát — zakrátko se s ním skamarádíte. Neuděláte bez něho taková krok. Bude Vám nepostradatelným přítelem.

Zajděte k nám dříve, než sejde sníh! Můžete se s námi nezávazně poradit jak o aparátu pro Vás, tak i o Vašich obrázcích.

Volejte 45164 **FOTO POP** Myslíkova 25.

LYŽE, SANĚ a veškeré potřeby pro zimní sporty v levných cenách a velkém výběru.

Sportovní závod
Emanuel Fiedler
Praha
Václavské nám. 55

Praha 11:04,2, 5. Procházka, B. Z. K., Praha 11:04,5, 6. Kotek, B. Z. K., Praha, (mimo konkurenci) 11:04,8, 7. Řezníček, B. Z. K., Praha 12:09,2. Turnovský pro křeč vzdal se v osmém kole.

Celkový výsledek mistrovství Vysokých Tater v rychlé jízdě: I. Mjelde 153:32 bodů, II. Seelicke 171:20 bodů, III. Novák 175:67 bodů, IV. Mareš 179:72 bodů, V. Procházka 185:85 bodů, VI. Řezníček 192:42 bodů.

Průběh závodů byl bezvadný, hlavně zásluhou náčelníka B. Z. K., osvědčeného sportovce a startéra, pana rady Nedvěda. Led prvotřídní.

Mužem dne byl veskrze sympatický, stylově bezvadný Nor Mjelde, který jmenovitě napínavý a všechny konkurenty vyčerpávající závod na 5.000 metrů jel vlastně sám pro sebe a cílové pásky dosáhl bez patrného namáhání o 1½ kola před ostatními. Čsl. rychlá jízda má v Mjeldovi skvělého a obětavého trenéra-amatéra a vliv jeho na naše borce jest víc než patrný, takže druhý zahraniční konkurent Seelicke měl s nimi tuhou práci.

Nutno také podle zásluhy vyzvednouti výkon Turnovského, který s tak krásným elánem rozbil 34 let starý rekord Bohumila Potůčka z r. 1897.

Všechny jízdy byly vysoce zajímavé a vzrušující, hlavně v boji před páskou. Výkony mládeže i starešinů byly obětavé. Zájem obecnosti upoutaly také výkony Nováka a snaživého Kotka, v němž roste nadějný rival.

Závod nováčků, uspořádaný na trati 500 m, stal se kořistí Kotka, B. Z. K., na 1.000 m Časty, V. S. Praha.

Nutno konstatovati, že první tento závod o mistrovství V. T. v rychlé jízdě za nejtěžších podmínek se úplně zdařil. Vivant sequentes!

Vyvrcholením našich podniků tatranských bylo však mistrovství V. Tater v krasojízdě pánů, dam a dvojic, uspořádané pod protektorátem ministra Dra Frant. Spiny.

Zahraněční účast byla tentokrát ve znamení berlínských, kteří za vedení architekta Ing. Böckela, známého ctitele Tater, svojí početností opanovali pole. Poláci, zaměstnaní vlastními závody v Krynici, zůstávají již druhý rok našim podnikům vzdáleni. Také naši staří věrní Lotyšští letos nepřijeli, vymlouvajíce se velkou vzdáleností. Milým a vítaným hostem byla nám obdivuhodná Madame de Ligny.

Závody měly krásnou úroveň a vynikla při nich zase dobrá kvalita našeho sportu. Litujeme, že po prvé tatranským závodům zůstal vzdálen mistr Gold, jehož poslední úspěch loňské sezony při opakovaném mistrovství v Berlíně získal cele náš obdiv a naši vděčnost.

Výkony pánů Bayera a Noaka z Berlína byly stylově ukázněné a vervní. Vliv dlouhého trainingu na umělém kluzišti zračil se jmenovitě v pěkných výkonech jejich ve volné jízdě. Zvláště Bayer u porovnání s mladým Noakem dokumentoval vysokou úroveň svého umění.

Naši borci jsou kapitola sama pro sebe. Bratři Slívové a Ing. Sak jdou obětavě v zápas s trainingem pouze několik dní a přece jejich výkon jest více než čestný. Umění jejich vyniká zvláště v povinných cvičích, v nichž skutečný výkon není zastíňován líbivými efekty hraničícími často na akrobacii, ke kterým právě svádí volná jízda.

Nejlepší z našich Ing. Jos. Slíva, ztělesňuje svými výkony charakter našeho národního pojetí tělesného cvičení. Přímé držení těla, se všemi znaky rázného a mužného projevu, zajišťuje Ing. Slívovi, při přesném a jistém provádění složitých figur, kreslených v předepsaných rozměrech, osách a krytech, vedení v závodě. Také jeho volná jízda, při níž právě jedině dostatečný training zajišťuje úspěch, plně uspokojila. Nutno zmíniti se o velké oběti, kterou přinesl architekt Ant. Slíva, který po tříletém intervalu, zaviněným úrazem, bez trainingu šel zase na led. Oceňujeme plně jeho obětavost, se kterou neváhá riskovati umístění za ostatními a ohroziti tak eventuelní pozdější své umístění na mezinárodním žebříčku a věříme, že při jeho energii i v budoucnu jeho talent zajistí mu jeho čestné místo. V této obětavé snaze radí se čestně vedle něho Ing. Sak, který nebál se být posledním, když ostatní ztratili odvahu a odstoupili.

Výkony dam byly radostné a efektní. Žena má mnohem více železky v ohni, kuje-li své úspěchy sportovní. Kromě sportovní zdatnosti padá tu ještě mnoho jiných složek v úvahu. Tělesný půvab, ženská rafinovanost v eleganci ústroje, gracesnost pohybů a vrozené ženám nadání baletní, radí se po bok sportovnímu výkonu.

Od prvních okamžiků závodů bylo zjevno, že o prvé místo sveden bude tuhý boj mezi Belgičankou Madame de Ligny a sl. Dietze z Berlína. Prvá, zjev ženský, milý a sympatický, proporcionalní, kreslila své figury jistě a elegantně. Za večerního osvětlení její švižná postava, oděná v barevně zladěný a efektní kostym, kouzlila před zraky diváků obrazy jedinečné krásy a palma, kterou na Tatrách získala, byla plně zasloužena.

Slečna Dietze jela svůj závod odvážně a jistě. Ve volné jízdě překvapovala téměř baletními výkony zcela ojedinělého a originálního stylu. Její výkony jsou jistě pouze etapou její vzestupné dráhy.

Její krajanka paní Schmidt předvedla pěkné svoje umění a uplatnila se zvláště ve volné jízdě, kterou jela v apart-

Dobrou a levnou lyžařskou výzbroj

vyvoláváme
kopírujeme
zvětšujeme

koupíte u firmy

Červený a Glogar, Praha II.,

Spálená 27, tel. 45 775.

Speciální oddělení pro zvětšování z Leicy

ním bílém kostymu. Měli jsme dojem, že není však zcela ve své obvyklé formě a že nezvyklé podmínky klimatické zkreslily její jinak velmi pěkný výkon. Sl. Ritscher přes nejlepší snahu nemohla se zbýti jisté trémy, podmíněné prvním mezinárodním debutem.

Naše závodnice pí prof. Veselá jela závod jistě a obětavě. Nedostatek trainingu byl u ní, stejně jako u všech našich borců, vážnou překážkou na cestě k úspěchu.

Jízda dvojic odbyla se tentokrát bez zahraniční konkurence a palma vítězství padla samozřejmě do klína manželům Veselým, kteří hrají po leta v tomto oboru u nás vůdčí roli. Také druhá dvojice, sl. Waldová a p. Ing. Sak, podala pěkný výkon, který byl také, jak doufáme, jen etapou dalšího vývoje.

Výsledky Mistrovství Vysokých Tater v krasojízdě:

a) Pro pány: I. Ing. Jos. Slíva (V. S. Praha) 292.83, II. Bayer (Německo) 284.37, III. Noak (Německo) 225.17, IV. Ing. Ant. Slíva (V. S. Praha) 224.27, V. Ing. Sak (V. S. Praha) 215.00.

Vítěz získal putovní cenu ministra zdravotnictví (Nejtek: Bruslař, bronz).

b) Pro dány: I. Paní de Ligny (Belgie) 142.8, II. sl. Dietze (Německo) 137.6, III. paní Schmidt (Německo) 125.1, IV. paní Veselá (V. S. Praha) 109.2, V. sl. Ritscher (Německo) 95.9.

Vítěz získal putovní cenu ministra zdravotnictví (Štursa: Slováček, bronz).

c) Pro dvojice: I. Manželé Veselých (V. S. Praha) 10.5, II. sl. Waldová a Ing. Sak (V. S. Praha) 7.0.

V rámci tatranských závodů uskutečněna byla také jízda nováčků, ve které zvítězil p. Herejk z Plzně, jehož výkony opravňují nás k mínění o jeho slibné budoucnosti.

Povinné cviky mistrovství jety za nádherné mrazivé pohody při 7 stupních pod nulou, zato den na to volná jízda byla katastrofální oblevou, při osmi stupních nad, krajně ohrožena. Meteorologický kiosk před lázeňskou budovou byl po celý den obležen zoufalými postavami sportovců i diváků, hromování a foukání na teploměr nic nepomáhalo. Tmavomodrá barva Nízkých Tater věstila to nejhorší. Ale jelo se přec. Když o půl páté udýchaný funkcionář hlásil, že led tuhne, hrnulo se vše ven a za půl hodiny horečných příprav, za svitu žárovek a zvuků hudby začala krásná podívaná. Stejnou smůlou postižen byl i Memorial Bohumila Potůčka, který stejně obětavě byl proveden, třebaže led nebyl tak kvalitní, jak by si toho byl jubilující pořadatel Bruslařský Závodní Klub přál.

Závody ukončeny oficiálním vyhlášením výsledků, kterému přítomna byla řada oficiálních osobností a delegátů startujících států a klubů. Přítomni byli m. j. posl. Šeba, Ing. Kruliš, arch. Jarolímek a j. v. Poděkováno protektoru závodů ministru Dru Spinovi, sekčnímu šéfovi Kolínskému, ministerstvům zdravotnictví, obchodu, zahraničí a správě státních lázní za nevšední morální i finanční podporu závodů. Rozdány nádherné ceny, věnované zmíněnými osobami a úřady. Konstatováno s radostí, že všechny výroky soudcovského sboru, jehož rozhodčím byl arch. Ing. Böckel z Berlína a členy Dr. Tanenberg (Berlín), Dr. Fürst, ma-

Lyžařské potřeby pro závodníky

ZDENĚK KOPECKÝ

SPORT

SPECIALITY:

norské vlněné potřeby, norské závodní vázání, anglické nepromokavé Lumberjacky, závodní Jersey (košilky) vlněné ve všech barvách, závodní hole, černý pepř, velmi lehké, arlberské pulovery a klobouky, odborná montáž závodních lyží

GENER. ZASTOUPENÍ PRO ČSR: ANTON BERG'S-KLISTER

PRAHA II. - PALÁC U NOVÁKŮ V JÁMĚ - TELEFON 234-6-9

por gen. št. Pika a kapitán Vítovec, byly téměř na desetiny bodů souhlasné a jednomyslné, čímž správná bilance závodů nejlépe verifikována.

Projevy usměrněné na konec řeči starešiny čl. sportu

a dlouholetého předsedy Olympijského výboru Ing. Kru-liše, nesly se radostným tónem mezinárodní sportovní solidarity a zanechaly hluboký dojem v srdcích všech účastníků.

Závody.

X. jubilejní lyžařsko-střelecké závody čs. branné moci, pořádané ministerstvem národní obrany na Špičáku na Šumavě, mají tento pořad: 4. února: 1. Zahájení závodů. 2. Závod čtyřčlenných hlídek na 30 km se střelbou na 3 polních střelnicích. 6. února: 3. Závod jednotlivců na 18 km se střelbou. 7. února: 4. Překážkový závod jednotlivců na 8 km s dodáním hlášení. 8. února: 5. Závod ve skoku na lyžích na můstku Č. Ski Klubu v Plzni. 6. Rozdělení cen. Závod na 18 km se střelbou a závod překážkový na 8 km jsou sdruženy v závod o mistrovství branné moci v jízdě na lyžích.

Rozřadovací závod pro sestavení hlídky pro obeslání vojenských závodů lyžařských v Sinaji v Rumunsku, pořádán byl dne 17. t. m. ve Špindlerově Mlýně za pořadatelství dr. O. Braunera. Start a cíl byl u hotelu Slavie, kdež byla též občerstvovací stanice. Trať měřila asi 30 km a měla výškový rozdíl asi 700 m. Vedla na Stoh—Planur, sjezd do Špindl Mlýna, dále kolem Slavie do Labského dolu, kdež závodníci střídali na polní střelnici, pak zpět k Dívčí lávce a do údolí Bílého Labe a po Schneeschubwegu do cíle. Závodníkům vadila spousta nově napadaného sněhu a silná víchřice. U startu byli 3 důstojníci a 9 mužů, z nichž během závodu vzdal se npr. Německý a dva vojíní. Výsledek závodu byl tento: 1. ppor. Hromádka, čas 3:55:07 hod., 2. ppor. Cífka 3:56:38, 3. voj. Hiltcher 4:05:20, 4. voj. Horn 4:05:20, 5. des. Kadavý 4:08:40, 6. voj. Meergans 4:12:52, 7. voj. Vrána 4:19:53.

XIV. veřejný závod ve skoku na Špičáku a přebory Západočeské župy S. L. R. Č. S. V neděli 11. ledna 1931 zapsalo se šumavské pohraničí hlubokým prašanem, zářivě jiskřícím v slunce jasu. Není divu, že tisíce lyžařů, kteří naše hory navštívili, bylo krásou zimní přírody přímo opojeno. Tyto skvělé sněžné i povětrnostní poměry vytvořily ideální rámec velkým lyžařským závodům, jež se konaly na Špičáku péčí Č. Skiklubu v Plzni. Závod měl dvě části: veřejný závod ve skoku o putovní pohár klubu a župní přebory. Veřejný závod ve skoku konal se dopoledne za účasti 42 skokanů. Výchovný vliv každoročního

pořádání skočných závodů jeví se ve stoupnutí počtu i jakosti západočeského závodnictva.

Závod měl rušný spád a dobré výkony. Četné obecenstvo neskrbliho pochvalou dobrým výkonům. Skoky Nora Jansena byly zlatým hřebem závodu. Soubor elitních skokanů z S. K. Slavie Praha, z Pražského Skiklubu a vedoucí borci ze Zpč. župy důstojně se řadily svými výkony ke skokům Jansenovým.

Technické výsledky závodu:

I. třída (3 u startu): 1. V. Klepetko, Sokol Plzeň I., 131.9 bodu, délky 20.5, 21 p, 22. — 2. N. Lang, Skiklub v Plzni, 104.6 bodu, délky 20 p, 20.5, 22 p.

II. třída (30 u startu): 1. G. G. Jansen, Slavie, Praha, 226.3; 29, 29, 31 m. — 2. Bořivoj Německý, Slavia, Praha, 208.6; 25, 27, 29.5 m. — 3. Josef Wudy, Skiklub v Plzni, 177; 23.5, 24, 24.

III. třída (6 u startu): 1. Konrád Schober 202.9; 25, 27, 25.5. — 2. Ladislav Kroft 117.9; 22 p, 21.5, 21. — 3. Edy Homolka 95.8; 25 p, 25 p, 24.5; všichni Ski klub v Plzni.

Dorost (4 u startu): 1. J. Louda, Ski klub v Plzni, 146.8 bodů. — 2. Rudolf Lobner, Ski klub v Plzni, 96.7 bodů. — 3. Černý Karel, Sv. čs. děl. turistů, Doubravka, 20 bodů.

Soudci stylu: Dr. Brauner, Ing. Sloboda. Měřiči délek: F. Jirka, O. Ulč, O. Wieser.

Západočeské přebory 1931. 100 startujících. Výborně vedené trati. Dobré skoky.

Prosté běhy:

I. a II. tř., 15 km: 1. Vladimír Zizius, S. K. Plzeň, 1:03:16. — 2. Jan Svatoš, S. K. Sněhaři, 1:04:20. — 3. Miroslav Voves, S. K. Olympie, 1:06:57.

III. tř., 7 km: 1. Zdeněk Kús, S. K. Plzeň, 34:07. — 2. Ladislav Kroft, Ski klub Plzeň, 34:50. — 3. Konrád Schober, Ski klub Plzeň, 36:36.

Dorost, 7 km: 1. Rudolf Lobner, Ski klub Plzeň, 34:54. — 2. Antonín Zedníček, S. K. Plzeň, 36:26. — 3. Ladislav Kús, S. K. Plzeň, 36:44.

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S **SPORT**
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ
Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“

vosk na lyže a

„NANSENIN“

*nejúčinnější prostředek, kterým učiníte
obuv vláčnou a naprosto nepromokavou.*

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÖSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 18.

Ženy, 7 km: 1. Zdenka Kroftová, Ski klub, 48.03. — 2. Božena Němcová, S. S. Ž. Plzeň, 50.15. — 3. Hela Vejšická, Ski klub, 50.26.

Prosté skoky:

I. a II. třída: 1. Josef Wudy, Ski klub, 191.8 bodů; 23.5, 24, 24. — 2. Vladimír Klepetko, Sokol Plzeň I., 157.5 bodů; 20.5, 21 p, 22. — 3. Mirko Kameník, Ski klub, 151.2 bodů; 21, 23, 23.5 p.

III. třída: Konrád Schober, Ski klub, 217.3; 25, 27, 25.5. — 2. Edy Homolka, Ski klub, 135.2; 25 p., 25 p., 24.5. — 3. Ladislav Kroft, Ski klub, 134.3; 22 p., 21.5, 21.

Dorost: 1. Rudolf Lobner, Ski klub, 131.1; 14, 14. — 2. Josef Schober, Ski klub, 61; 17, 16.5 p. — 3. Karel Černý, Svaz čl. děln. turistů, Doubravka 48; 15.5, 16 p.

Sdružený závod:

I. a II. tř.: 1. Jan Svatoš, Sněhaři Domažlice 367.4 bodů. — 2. Jiří Homolka, Ski klub v Plzni 292.5 bodů. — 3. Norbert Lang, Ski klub v Plzni 217.8 bodů.

III. třída: 1. Konrád Schober, Ski klub v Plzni 448.3 bodů. — 2. Ladislav Kroft, Ski klub v Plzni 374.3 bodů. — 3. Edy Homolka, Ski klub v Plzni 364.7 bodů.

Dorost: 1. Rudolf Lobner, Ski klub v Plzni 291.10 bodů.

Tituly a přeborové poháry získali: Jan Svatoš, Sněhaři Domažlice, přeborník Zpč. župy v závodě sdruženém pro rok 1931. — Josef Wudy, Č. ski klub v Plzni, nejlepší výkon ve skoku prostém v Zpč. župě pro r. 1931. — Vladimír Zizius, S. K. Plzeň, nejlepší výkon v běhu na 15 km v Zpč. župě pro r. 1931. — Rudolf Lobner, Č. ski klub v Plzni, dorost. přeborník Zpč. župy pro r. 1931.

Veřejné závody na Kopanině ve dnech 10. a 11. ledna 1931. Kopaninské závody, pořádané každoročně S. K. Turnovem, mají již svoji dobrou tradici. Jsou prvním velkým závodem v sezoně a tuto svoji pověst i letos plně potvrdily. Tentokrát konaly se v širším rámci, neboť pořádala je Jizerská župa Svazu lyžařů RČS. společně s lyžařskou sokolskou oblastí Lužicko-Jizerskou. Tato spolupráce byla závodům jenom ku prospěchu a naznačila, jakých krásných výsledků mohlo by být docíleno spoluprací Sokolstva se Svazem lyžařů RČS.

Jakožto první závody v sezoně shromažďují kopaninské závody zpravidla výkvet našich závodníků. I letos sešla se prvotřídní konkurence jak svědčí jména Vláďa Novák, Bartoň, Šimůnek, Fišera, Faistauer Jos., Cífka, ve skoku Lukeš, Koldovský, Bartoň, Šimůnek a jiní.

Závody v běhu prokázaly velmi krásnou formu našich závodníků. Překvapením bylo vítězství vysockého Bartoně nad znamenitým Vláďou Novákem a krásný výkon Šimůnka (Slavia Praha), který se v závodě na 13 km umístil jakožto třetí v celkovém pořadí, ačkoliv měl v nohou závod na 30 km, ve kterém zvítězil den před tím na závodech sokolské župy krkonošské v Plavech.

Závody ve skoku nepřinesly zvláštních výkonů, což jest celkem samozřejmé, uváží-li se, že šlo o prvé větší závody ve skoku v letošní sezoně, a že tudíž většina závodníků byla po prvé letos na můstku. Zvláštní třídu prokázal jenom Lukeš, na němž bylo znáti tatranský training a který také docílil nejdelšího skoku dne 37 m.

Organisace závodů v běhu i ve skoku byla dobrá. Pokud jde o závody v běhu zvolena byla pro závodníky I., II. a třídy starších trať 13 km, vedená terénem mírně zvlně-

Lyžaři!

TENTO

Norské mazání pro každý sníh.

Nejlepší stoupací vlastnosti.

K dostání v každém sportovním závodě.

Generální zastoupení pro ČSR.

Emerich Rath a spol., spol. s r. o.

Praha VII., Veletržní palác. Tel. 27141.

*Odborný sportovní
závod Vás jedině výběrem a kva-
litou lyžařských potřeb uspokojí*

Sportovní dům

„SKAUTING“

PRAHA II., VODIČKOVA 6

Palác Skaut

Ceníky zdarma

ným s výškovým rozdílem 150 m. Značena byla bezvadně. Závod III. tř. a závod žen proveden byl na trati 8 km, vedené rovněž terénem mírně zvlněným s výškovým rozdílem 170 m. Obě trati dobře vyhovovaly. Počasí slunečné, teplota 6° C. Sníh byl prachový s jemně narostlým jíním, takže mazání neskýtalo žádných obtíží a docílené výsledky lze tudíž považovati za úplně regulerní. O výborné jakosti sněhu svědčí i docílené časy (čas vítěze na 13 km 45:30 min., nejlepší čas na 8 km III. tř. 30:33 min.). Obě trati byly vedeny různým směrem, takže bylo lze běžeti je současně, a tím bylo umožněno, že v době necelých dvou hod. odstartovalo a cílem projelo 122 závodníků a závodnic. Jest to nejlepší vysvědčení o bezvadné organizaci.

Závod ve skoku proveden byl na můstku upraveném podle pokynů našeho loňského hosta norského S. Ruuda. Můstek se celkem osvědčil a po nepatrné opravě (bude třeba zvýšiti nájezdovou rychlost na můstku postavením menší věže v nájezdu) docílí se na něm jistě skoků 50 m. Bude to jeden z našich dobrých můstků.

Závodů zúčastnilo se mnoho zástupců Svazu lyžařů RČS., Sokolstva i vojska. Soudcovský sbor sestával z panů Jirků, Krňoula, Zadáka, Pláničky, dr. Šolce a j. Za Č. O. S. byl přítomen br. Moulík.

Docíleny byly tyto výsledky: V sobotu 10. I.:

Závod tříčlenných hlídek na 13 km se zatížením 7 kg, startovalo 7 hlídek: 1. Sokol pražský (Krča, Šulc, Kalas) 52:25, 2. Sokol pražský (John, Šabata, Habermann) 1:05:40, 3. Lyžařský závodní klub Praha (Rath, Ippen, Chluský) 1:15:05, 4. Sokol Liberec 1:19:01, 5. Sokol Skuhrov 1:23:24, 6. Pěší pluk č. 47 2:01:10.

V neděli 11. I.:

B ě h n a 13 k m :

Žádáme o zaplacení předplatného složnými listy připojenými k 3. číslu Zimního Sportu.

SPORTOVNÍ DŮM SCHRABAL, ČESKÉ BUDĚJOVICE, NÁMĚSTÍ SVOBODY.

Vás vypraví odborně podle dlouholetých zkušeností.

Specialita: LYŽAŘSKÉ BOTY. — Telefon 497.

I. tř. startovalo 5 závodníků, došlo 5 závodníků: 1. Bartoň Ant., Č. S. K. Vysoké 45:30, 2. Novák Vlad., Vysokolský Praha 46:32, 3. Feistauer Josef, Jilemnice 47:39, 4. Fišera F., Ski Jilemnice 47:57, 5. Ing. M. Bartů, Č. S. K. Praha 49:51.

II. tř. startovalo 53 závodníků, došlo 47 závodníků, 1 mimo konkurenci: 1. Šimůnek Frant., Slavia 47:04, 2. Hromádka E., Lyž. Vinohrady 48:09, 3. Hanuš Emil, L. Z. K. 48:19, 4. Cífka F., Klub Lyž. Vinohrady 48:27, 5. Vaníček K., Klub Lyž. Vinohrady 48:35, 6. Dlouhý Blahoslav, L. K. V. S. Praha 49:52, 7. Kalas Ja, Sokol Pražský 50:07, 8. Krča Leo, Sokol Pražský 51:32, 9. Habrman Fr., Sokol Pražský 53:55, 10. Kryšpín, L. Z. K. 54:02, 11. Fiala, Sokol Boleslav 54:31, 12. Puterlík, V. S. Praha 54:57, 13. Vondra Jos., L. Z. K. 55:01, 14. Bloman K., Klub L. Vinohrady 55:35, 15. Novotný L., Slavia 56:21, 16. Troniček, L. Z. K. Praha 56:30, 17. Mézl Zdeněk, Ski Klub Praha 56:39, 18. Zima Jos., L. K. V. S. Praha 57:—, 19. Tehník, S. p. Z. Sp. Praha 57:20, 20. Bouma, S. K. Turnov 57:30.

Tř. St. A. startovalo 5 závodníků, došli 3 závodníci: 1. Patzák Karel, Slavia Praha 58:48, 2. Adámek Josef, Slavia Praha 59:28, 3. Hlaváč Fr., S. K. Jičín 59:34.

Tř. St. B. startoval 1. závodník, dojel 1 závodník: Rath E., L. Z. K. Praha 1:06:37.

Z á v o d n a 8 k m :

Startovalo 42 závodníků, došlo 38 závodníků: 1. Kučera Jan, L. Z. K. 32:28, 2. Šulc T., Sokol Praha 33:09, 3. Škoda, S. p. Z. Sp. Praha 34:09, 4. Dynter Jos., Slavia Praha 34:30, 5. Šabata Lad., Sokol Pražský 35:22, 6. John Pavel, Sokol Pražský 35:37, 7. Kadlík E., Klub L. Vinohrady 35:53, 8. Bulíř Josef, Sokol Hor. Paseky 36:02, 9. Fibiger F., L. K. Liberec 36:40, 10. Kopš Karel, Sokol Ml. Boleslav 37:10,

Vycházkové, sportovní

a myslivecké boty vyžadují vždy dobré péče. Jedinečného výsledku zajišťuje

jenom „GUTRA“

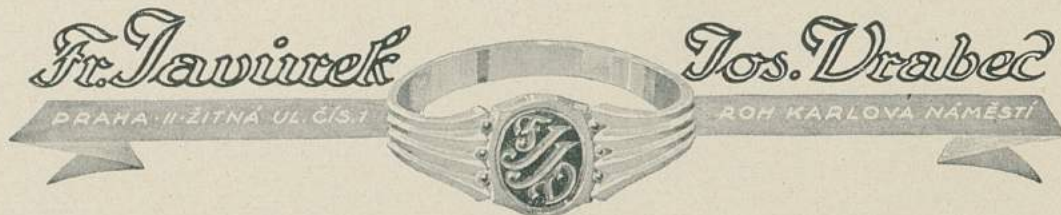
mazadlo a olej na kůži z gumového tuku. Od r. 1886 nedostupné.

Lyžařům doporučujeme také jedinečné „CIRINE“ lyžařské vosky, jež dostanete ve všech druzích.

Obdržíte ve všech odborných obchodech. — Vyzádejte si v každém obchodě nebo přímo u nás zdarma prospekt „Vyzkoušená rada pro lyžaře“. Cirine—závodní, hlavní sklad PRAHA XIX., (Bubeneč), URALSKÁ ul. 770. — Telefon 284-39

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.

V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU A MEMORIÁL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

11. Nikl Václav, L. Z. K. 37-25, 12. Podolský Viktor, L. Z. K. Praha 37-35, 13. Bouda František, Sokol Mukařov 37-36, 14. Saffin K., K. L. Vinohrady 37-41, 15. Gleindek, Himalaja Ml. Boleslav 38-11, 16. Hampek J., Klub L. Vinohrady 38-25, 17. Netušil, L. K. Liberec 38-25, 18. Visheittel, L. K. Liberec 38-40, 19. Jelínek Jaroslav, Sokol Č. Lípa 38-49, 20. Beneš A., Sokol Liberec 38-56.

Ženy: Startovalo 16 závodnic, došlo 15 závodnic. 1. Havlová-Friedlándrová, L. Z. K. Praha 39-11, 2. Mrkvanová Růžena, S. K. Slavia 43-28, 3. Šmerhovská A., L. Z. K. Praha 44-05, 4. Pluhařová R., Ski Klub, Vysoké 45-09, 5. Müllerová, Sokol, Liberec 45-36, 6. Křížová Hana, V. S., Praha 46-35, 7. Mikešová M., V. S., Praha 48-21, Janečková Marie, L. K. Liberec 49-35, 9. Kučerová Věra, V. S. Praha 49-35, 10. Koberová, L. K. Liberec 56-03.

Dobrého výkonu docílila zejména pí Havlová-Friedlándrová. Překvapením bylo vítězství slečny Mrkvanové nad slečnou Šmerhovskou.

Skok prostý: I. tř.: 1. Koldovský, Vysoké bodů 133-8 (29 m, 29 m), 2. Bartoň, Vysoké 132-6 (27 m, 29 m), 3. Šimůnek, Vysoké 104-4 (28 m s pádem, 29 m). Startovali celkem 4 závodníci.

II. tř.: 1. Cífka, K. L. V. 136-6 (29 m, 28 m), 2. Kolařík, Slavia 128-6 (27 m, 29 m), 3. Tehník, S. P. Z. S. Praha 127-1 (28 m, 30 m), 4. Hanuš, L. Z. K. 112-4 (26 m, 29 m), 5. Čivrný, L. Z. K. 106-0 (32 m s pádem, 34 m). Startovalo celkem 13 závodníků.

III. tř.: 1. Lukeš, Jilemnice 149-5 (35 m, 36 m, mimo k. 37 m), 2. Holubec, Vysoké 133-4 (30 m, 31 m), 3. Kraus, L. Z. K. Praha 129-7 (29 m, 30 m), 4. Šulc, Sokol pražský 127-2 (29 m, 30 m), 5. Dynter, Slavia 123-0 (26 m, 27 m). Startovalo celkem 11 závodníků.

Tř. St. A.: 1. Prokopec M. Turnov 69-2 (21 m, 25 m s pádem).

Závod sdružený: 1. Bartoň, Vysoké 292-6, 2. Cífka, K. L. V. 277-6, 3. Hanuš, L. Z. K. 253-7, 4. Šimůnek, Slavia 254-4, 5. Hanuš, L. Z. K. 253-7, 6. Hromádka, K. L. V. 232-0. Celkem klasifikováno ve sdruženém závodě 9 závodníků.

Závody lyžařských sokolských odborů pěti pražských žup. Dne 15. února 1931 pořádán bude závod lyžařských sokol. odborů pěti pražských žup. Tento závod má být napříště konán každoročně a slibuje státi se druhým největším lyžařským závodem sokolským, vedle lyžařského přeboru ČOS. Provedením letošního závodu pověřen byl lyžařský odbor Sokola v Karlíně, který letos vzpomíná 10letého výročí založení odboru. V těchto dnech rozesílány jsou proposice závodu na zúčastněné odbory. Závod proveden bude na Benecku. V případě příznivých sněhových poměrů konal by se však v okolí pražském, takže by širší pražské obecnost mělo příležitost viděti lyžařský závod ve větším měřítku provedený. Závod rozepsán jest v třídách: muži II. třída, třída starších A a B, trať cca 16 km, muži III. třída a třída starších C, trať cca 10 km; ženy, trať cca 6 km, dorostenci a dorostenky (od 14 do 18 let), trať cca 6 km. Závod jest přístupný členům sokol. lyžařských odborů pěti pražských žup. V rámci tohoto závodu bude též utkání lyžařských odborů Sokola Pražského, Vinohrady a Karlín, které jest pořádáno pravidelně každoročně. Letos již po čtvrté. Mimo to řada odborů vybojuje v tomto závodě své klubové přebory. Jest proto zaručena rekordní účast závodníků a tuhé boje i na posledních místech. Přihlášky závodníků a k ubytování do 5. února na adresu lyžař. odboru Sokola v Karlíně, Karlín, Sokolovna.

Různé zprávy.

Britské lyžařské mistrovství konalo se ve Wengen ve Švýcarsku 9. až 12. ledna a skládalo se ze závodu distančního, skoku, sjezdu a slalomu. První závod distanční stojí za zmínku již proto, že se ho zúčastnilo pouze pět závodníků. Je to důkazem, jak Angličané na lyžařství nyní

nazírají. Jest to již asi následek zakládání »Downhill-Only« klubů, o čemž se již zmínil v č. 3. Dr. Kalibera ve své předmluvě ke článku: Několik poznámek o lyžařství v Japonsku. Jsou to kluby, jichž členové pěstují jen jízdou s vrchu. Že tento moderní názor na lyžařství je nezdravý

LYŽE

VÁZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Geníky zdarma.
Klubům sleva.

LYŽAŘI

**dobrá bota -
základ zdraví**

proto lyžařské boty jen
u nejstaršího výrobce

František Müller,
Král. Vinohrady, Italská 15.

P. T. lyžařským klu-
bům a kroužkům sleva.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

a pochybený, vidno jest již z toho, že právě specialisté sjezdoví při tomto distančním závodě zklamali při sjezdech, kdež při běhu po rovině a stoupání byli dobří. Výsledek byl tento: 1. Bushell 1:15:02, 2. Lang 1:18:10 a 3. Dunn 1:19:03. — Skok konal se druhého dne na Jungfrau-šanci a následkem silného sněžení bylo dosaženo skoků kratších. Zvítězil angl. rekordman Wyatt skoky (40, 46, 46 m), druhým byl Legard (31, 45, 43) a třetí Riddel (29, 33, 31). — Závod ve sjezdu byl rozdělen na rozběh v hlavní běh a výsledek měl tento: 1. Bracken 7:02:4 min., 2. Waghorn 7:08:4 a 3. Riddel 7:13:4. — Slalom vyhrál opět Bracken.

Naším závodníkům. Upozorňujeme naše závodníky na značně zlepšenou kvalitu letošního Velox Mix a Velox Klister, který jest nyní vyráběn standartně podle finského předpisu. I tyto dva druhy zasluhovaly by mezi závodníky takového ocenění a rozšíření, jako jest tomu již u druhů Velox Skare a Velox Medium. Velox Klister jest nyní jasně hnědý, mastný, což jest značnou výhodou proti dehtovým klisterům, které při přechodu do prachového sněhu ihned namrzaly. Co to znamená pro závodníka, který jest nucen projeti trať s měnivým sněhem od tajícího až po prachový, ví každý, kdo podobný závod absolvoval. Na mastném Velox Klisteru lze jezdit i na prachovém sněhu se slabým nátěrem Mixu či Media (podle teploty), aniž by drhnul. Účastníci kongresových závodů v Novém Světě rozpomenou se jistě na Finy, kteří mazali tímto mastným Klisterem. O kvalitě mazání Velox přesvědčil se nejlépe Lyžařský Závodní Klub Praha, jehož závodníci dobyli mistrovství RCS 1930. Apelujeme proto na naše závodníky, aby vyzkoušeli tyto druhy a

hlavně je nemísili s cizími druhy, o kterých se mylně domnívají, že musí býti lepší, protože jsou cizí.

Zvěčňte si zimní radovánky přístrojem »Kodak«! Rychle přejde zima a s ní krásné dny, které jsme prožili v zasněžených horách. Brzy jen lítostivá vzpomínka po nich zůstane a i ta rychle vymizí z paměti. Tážeme se, je-li prostředek, zvěčnit tyto radosti v obrazech? Ovšem že ano, moderní fotografie nám jej skýtá. Mnoho sportovců nechce si vzít s sebou fotografickou komoru k vůli zatížení a protože prý fotografování je spojeno se značnými obtížemi a příliš velkou ztrátou času. Jaký to omyl! V posledních letech bylo foto tak zjednodušeno, že si každý může bez jakékoli průpravy pořizovati krásné obrázky, má-li jen vhodný přístroj. Neoprávněna jest i obava, že by komora mohla objemem a váhou sportovce příliš zatížit, neboť lze nyní koupiti přístroje, které jsou tak malé, že je můžeme snadno zasunouti do kapsy u vesty a přesto dávají obrázky dost ostré, abychom je mohli později podle přání zvětšovati. V tomto ohledu zejména společnost Kodak vycházela vždy s porozuměním potřebám amatéra vstříc, a to bylo příčinou, že přístroje jí vyráběné došly tak rychlého rozšíření a obliby po celé světě. Snahou této společnosti bylo, sestaviti typ přístroje, kterým by se fotografie tak usnadnila, že ničeho není třeba, než stisknouti páčku. Po dlouholetých pokusech se jí skutečně podařilo dosáhnouti cíle a vyrobiti takové komory. Jsou to především Vest-Pocket »Kodak« (4 × 6½ cm), Pocket »Kodak« Junior (6 × 9 cm) a sklápací kapesní »Hawk-Eye« (6 × 9 cm), které se hodí nejlépe pro sportovce. Kodaky jsou v každé ceně, pro každý vkus a pro každý věk. Mezi různými druhy těchto pří-

Jediný výrobce

**J. STADLER
a spol.
PRAHA**

Stadlerův Mars-olej

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání

trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

VÁŽENÉ DÁMY - SPORTOVKYNĚ!

S velkou rozkoší obléknete svůj elegantní a praktický lyžařský speciální úbor, podle míry šitý. Zároveň oznamuji, že mám kolekei dobrých látek k tomuto účelu, které Vás plně uspokojí

**JAN POVEJŠIL, MODNÍ SALON
VRŠOVICE, BULHARSKÁ 14 ROH TYRŠOVY**

Podle dobrozdání předních sportovců
jest pravým ideálem lyžařů

TLUMOK „MONT BLANC“

s rákosovou podpěrou čs. patent č. 8662.

Jeho výhody:

Nekymácí se, jest jediným, který nepřiléhá na záda, čímž zamezuje pocení zad a chrání před nachlazením, váhu břemene na bedrách zmírňuje. Jest lehký a nepromokavý.

K DOSTÁNÍ VE VŠECH SPORTOVNÍCH ZÁVODECH.

LYŽE

SÁNKY A VEŠKEROU VÝZBROJ PRO ZIMNÍ SPORT

KOUPÍTE NEJVÝHODNĚJI PŘÍMO U VÝROBCŮ

PIŠTE O CENÍK. BRATŘÍ SLONKOVÝCH, V NOVÉM MĚSTĚ NA MORAVĚ.

strojů najde každý z Vás jistě jeden, který všestranně vyhoví jeho požadavkům. Krásných snímků můžete docílit každým modelem a zvětšiti si tak v rozkošných obrázcích zimní radosti, které by jinak byly zapomenuty. Kdo se však nechce spokojiti pouhým zachycením svých zážitků ve fotografiích a kdo by je raději chtěl prožívat znova v podobě pohyblivých obrázků na promítací stěně, může to snadno uskutečnit zakoupením snímkového přístroje Ciné-»Kodak«. Tento je zařízen pro film 16 mm široký, t. zv. »úzký«, který oproti normálnímu filmu (35 mm širokému), používanému v biografech, znamená značnou úsporu. Možno s ním zacházeti právě tak snadno jako s obyčejnou fotografickou komorou. Objem a váha jsou nepatrné, neboť ejmění model (M) měří pouze 22.8 × 6.7 × 12.7 cm a váží pouze 1.55 kg. Další výhodou jest obracecí film, určený pro tyto přístroje. Zvláštním způsobem totiž bylo umožněno, převrátiti negativ přímo v pozitiv, takže odpadá nákup pozitivního filmu. Zpracování nevyžaduje dalších výloh, jelikož výše uvedená společnost filmy Ciné-»Kodak« vyvolá a obrací zdarma. Cena za to jest započtena do prodejní ceny filmu. Snímkovým přístrojem Ciné-»Kodak« a promítacím přístrojem »Kodascope« učinila společnost Kodak, která v oboru kinematografie byla vždy průkopníkem, filmování každému přístupným, aniž jest třeba příliš velkých nákladů neb odborné průpravy. Kdo se tudíž zajímá o amatérskou kinematografii, necht' se poradí s nejbližším fotoobchodníkem, který mu různé modely těchto přístrojů kdykoliv nezávazně předvede a vysvětlí. Zajisté bude každý nadšen myšlenkou, že si může zachytiti v pohyblivých obrázcích nádherné krajiny, kde letos lyžařil, příjemnou společnost, se kterou prožil svoje zimní radosti, své odvážné skoky a předváděti to vše svým příbuzným a známým na vlastní promítací stěně! I sportovní spolky mají takovým způsobem možnost založiti si filmový archiv, ve kterém jsou zachyceny všechny sportovní události, výlety atd. Jaká radost, když se tyto objeví na promítací stěně a všem účastníkům připomenou společně prožité radosti a dojmy. Doufejme, že amatérská kinematografie i u nás najde mnoho přátel a že příslušné přístroje se brzy stanou nepostradatelnou součástí sportovního zařízení našich spolků.

Olas Thunberg, finský světový bruslařský rekordman na 500 a 1000 m, dnes 37 roků starý, utvořil dne 13. ledna ve Sv. Mořici nový rekord na 500 m časem 42.6 vt., čímž překonal svůj rekord z r. 1929 o dvě desetiny vteřiny.

Ve Sv. Mořici konány byly ve dnech 16. až 18. ledna velké závody na 18 km, ve sjezdu a ve skoku na lyžích, jichž zúčastnil se též Ruud. Při závodu distančním, který vyhrál Cadisch ze Sv. Mořice časem 1:18.25 hod., byl Ruud na »šťastném« třináctém místě v čase 1:30.11 hod. Při sjezdu, kde měl nejlepší čas známý Dr. Amstutz 5:38, byl Ruud ex aequo se svým krajanem Kiellandem v čase 6:05. Skok však ovšem vyhrál ve skvělém stylu skoky 61, 66 a 68 m před Kiellandem 63, 63, a 66 m.

LYŽARSKÝ RÁJ V POMMENDORFU

v **Krkonoších** (stanice dráhy Vrchlabí).

Pěkné topitelné pokoje, elektrické světlo, výběrné laciné stravování.
Ideální lyžařský terén.

„HOTEL ERBEN“

POMMENDORF, pošta Hořeni Vrchlabí.

V kombinovaném pak závodu z uvedených závodů byl Ruud třetí.

Na **mamutím můstku v Maloji**, o němž jsme se již několikrát zde zmínili, byl pořádán dne 14. ledna druhý závod ve skoku, jehož zúčastnil se též Ruud a Badrutt, který byl již z distance »pro slušné chování« propuštěn. Nově napadený snih velmi stížil podmínky závodu, ale vzdor tomu překonal Ruud dosavadní »největší délku« Badruttovu 68 m, skokem 68.5 m a umístil se jako první. Druhé místo skoky 58 a 63 m, obsadil Jensen Sverre (Pontresina) před vítězem prvního závodu Cesarem Chiognou, který skočil 50.5 a 63.5 m. Badrutt měl první skok 56 (Ruud první skok 54.5 m), ale při druhém padl.

V **Oberhofu**, kam letos upřeny budou zraky všech lyžařských fanoušků, konány byly 18. t. m. závody o mistrovství Durynska. Ve skoku zvítězil Recknagel skoky 28 a 32.5 m (máme za to, že se neskákalo na Hindenburgově můstku?) a v kombinaci zvítězil Kröckel.

Skvělých výkonů skokanských docíleno bylo na Odnas-můstku ve Flubergu v Norsku. Dosavadní rekord můstkový Sigmunďa Ruuda 72 m byl překonán výkonem jeho bratra Birgera, který skočil 76.5 m. Skok druhý 82 m byl s pádem a proto jest pošetilá zpráva v denních listech o světovém rekordu, jakoby 76.5 m nestačilo. Dále též skvěle skákal Walberg, který měl skoky 54, 71 a 73 m. A nakonec skočila 17letá Johana Kolstadtová délku 46.5 m.

Nová útulna na Malé Fatře. Odbor KČST v Žilině vystavěl a dal do provozu svoji novou chatu pod Chlebom na Malé Fatře. Útulna leží ve výši 1400 m n. m. a je vychodištěm na Malý a Fatranský Kriváň, jakož i celou řadu hřebenových partií. Pěkný lyžařský terén v okolí chaty, 12 km sjezdy do Šútova, Belé neb Kralovan a dobré sněhové poměry (zimní sezona trvá do konce dubna) zaručují již předem oblíbenost této nové chaty. Útulnu obhospodařuje známý sportovec p. Hájek Josef, p. p. Turany n. Váh. Podrobné informace na požádání sdělí Odbor KČST Žilina.

Ústředna říšské dráhy pro německý cestovní ruch v Praze II., Lützowova 40, tel. 26581, zašle na přání zájemcům bezplatně tyto prospekty pro zimní sport: Sachsen (Sasko), Berchtesgaden, Lázně Reichenhall, Oberstdorf, Garmisch-Partenkirchen, Schwarzwald (Černý les), Harz, Thüringen (Durynsko), Bayerischer Wald (Bavorský les), Lázně Flinsberg, Lázně Salzbrunn (Slezsko).

neboť **ENO**
nejlepší mazadla na
kůži
pro sportovce, hospo-
dáře, lesníky, vojsko
a t. d.
**ŽÁDNÉ VLHKÉ
NOHY!
ŽÁDNÁ RÝMA!**

K A M N A H O R Y ?

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

HAVLOVU BOUDU

1363 m NA KRKONOŠÍCH 1363 m

vede

hotelier ANTONÍN HÖLZL,

Ima česká kuchyně - ústřední topení - 52 pokojů - 200
lůžek v nočních pokojích. Denně koncert a tane. Nejvýhod-
nější spojení ze Svobody - Janské Lázně - do Pece.

Telefon Špindlerův
Mlýn číslo 50a.

JANSKÉ LÁZNĚ KRKONOŠE „KULMA“ JEDINÝ RYZE ČESKÝ HOTEL-PENSIÓN

na hlavní třídě od nádraží před kolonádou

doporučuje moderně zařízené otopné pokoje s tekoucí vodou
všem sportovcům a lázeňským hostům. Koupelna. Nově
rozšířeno. Nová velká dvorana. Výborná kuchyně. Pra-
zdroj. Mírné ceny. Cena lůžek v pokojích 8-10 Kč, celá
pense s bytem Kč 40—.

Stanice Svazu lyžařů RČS.

Telefon číslo 28.

HOTEL KRKONOŠ NOVÝ SVĚT

Měšťanský dům.

Doporučuje se co nejlépe

DVORSKÁ BOUDA pp. Rokytnice nad Jizerou. Na jižním svahu Kotle. - Výborná kuchyně. Topitelné pokoje. Ideální lyžařský terrain. Ella Pühonná, majitelka.

ŠPINDLEROVA BOUDA

1208 m v Krkonoších. 1208 m

Zimní sportovní středisko. Ve všech pokojích studená a teplá
voda, ústřední topení, 70 pokojů, lázně, elektrické světlo.

ANNA LHOTOVÁ, majitelka. Adresa telegramů: Špindlerovka-
Petrovka. Telefonní úřad: Petrovka číslo 2.

HOTEL „SPORT“

JABLONEC N. JIZ.,

TELEFON Č. 2.

Nejpohodlnější východisko na Krkonoše. Otopné pokoje,
koupelna. Chvalně známá kuchyně. Stanice Svazu lyžařů
RČS. Nádherný terén pro lyžaře.

Doporučují se: BOUDA U VODOPÁDU MUMLAVY Doporučují se:

VOSECKÁ BOUDA

Telefon: Nový Svět č. 5.

HOTEL HERČÍK HARRACHOV

Telefon: Nový Svět č. 14.

JAN HERČÍK, hotelier, Nový Svět-Harrachov.

Doporučuje se:

KÖRBRŮV LESNÍ DŮM

900 m nad m.

Horní Rokytnice n. Jizerou. — Telefon č. 15.

Žádejte
prospekt!

Vytápěné pokoje pro kratší i delší pobyt, dobrá
kuchyně, mírné ceny.

Jizerské Hory - Příchovice

u Tanwaldu. — Doporučuje se:

Chata K. Čs. T.

NA „BUCHŠTEJNĚ“

dříve ROHANOVA BOUDA. — PŘÍCHOVICE, telefon č. 3.

HOTEL KUBÁT

BENECKO V KRKONOŠÍCH

stanice dráhy: Vrchlabí, Hrahačov, Jilemnice, 20 otop. pokojů, koupelny
částečně tekoucí voda, znamenitý terén pro začátečníky i pokročilé. Sání
k dispozici. Výborná domácí kuchyně. - Prazdroj. Mírné ceny. Telefon.
Jilemnice, vedlejší ústředna Benecko číslo 3. Autogaráže:

IDEÁLNÍ ZIMNÍ POBYT

NA HORSKÉM SLUNCI

SANATORIUM Dra GUHRA, TATRANSKÁ POLIANKA

1010 m nad mořem.

Stanice Tatra-dráhy — Pošta — Telefon.

„Znáte prosím lyžaře, který
byl v Krkonoších a nebyl
v „KUFRU“ ve Vrchlabí?“

GRAND HOTEL V ŠUMBURKU n. D.

Nový český hotel, prvotřídně veškerým komfortem vybavený. Ku-
chyně dobrá při levných cenách, kvalitní a levné nápoje všech
druhů. — Doporučuje se všem p. t. sportovcům, turistům a všem
návštěvníkům krkonošských a jizerských hor. — Sídlo klubu S. K.
Slavia, Tanwald, který má stále lyžařské učitele zdarma k dispozici.
O hojnou přízeň prosí CYRIL PECHÁČEK, hotelier

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpověděl redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

ÚNOR 1931.

ČÍSLO 6.

DR. O. BRAUNER:

X. lyžařské závody čs. branné moci.

Jubilejní tyto desáté závody konaly se, jak bylo již dříve uvedeno, na Špičáku na Šumavě a byly skutečně slavnostní po všech stránkách, ať již bezvadné organizace, výborných a vyrovnaných výkonů všech závodníků, a i ta příroda přiodělala se do krásného slavnostního hávu a poskytla jednotlivým závodům ten nejlepší sníh, jaký byl pro ten určitý druh závodů potřebný. Pokud se týká organizace traťových závodů, musím v prvé řadě plně vyzvednouti skvělou spolupráci vojenské tělocvičné školy, jejíž velitel p plk. V i e d e r m a n s instruktory a frekventantů školy bez odpočinku takměř značkovali trati, stavěli kontroly, takže závodníci byli neustále ve styku s někým na trati, což při těžkých sjezdech dodávalo jim odvahy. Trať překážková byla pak tak vyznačkována, ať již plátěnými značkami neb větvičkami, že bylo možno ji nazvat vzornou. Mimo to dále spolupracovala s pořadatelstvem spojovací četa hraničářského praporu 6 z Domažlic s velitelem k p t. B o h u ň o v s k ý m, která též svůj úkol obstarala bezvadně. A konečně byl to lyžařský kurs 2. pěší divise ze Železné Rudy, který obstarával hrubší práce a jehož zásluhou hlavně můstek pro skok na lyžích byl v bezvadném stavu, což bylo výhodou pro rychlou organizaci závodu ve skoku na lyžích. Lékařskou a občerstvovací službu obstarávali por. zdrav. v z. M U D r. K ö n i g a ppor. pres. služby M U D r. C h m e l í k. Závodům po celou dobu přihlížel pan ministr národní obrany Dr. V i š k o v s k ý s p. gen. inspektorem P o d h a j s k ý m a náčelníkem hl. štábu gen. S y r o v ý m. Dále byli přítomni členové branného výboru, vojenští hodnostáři a vojenští zástupcové cizích států. Start a cíl závodů byl na louce před hotelem Prokop. — Pokud se týče výkonů závodníků, musím přiznati jako spolupořadatel všech dosavadních závodů, že takové vyrovnanosti dosud nikdy nebylo. Jednou z příčin ovšem jest ta, že letošní leden byl velmi příznivý výcviku závodníků a pak příslušní činitelé věnují stále větší pozornost lyžařství, což pak obráží se také ve výkonech reprezentantů jednotlivých pěších divisí a horských brigád. O vojenské akademii ani se nezmiňuji, ježto tam m a j o r K l i-

m e k je nejnadšenější ctitel lyžařství a starostlivý otec svých svěřenců. A než přejdu k vyličení závodů, zmíniti se ještě musím o ubytování závodníků, jež sice v Gírgelhofu nebylo špatné, ale příliš vzdálené, takže kontakt mezi veliteli hlídek a jeho členy chyběl, což pro závody samé není bez významu. A ještě vrátím se k svému článku ve 4. čísle Zimního sportu, kdež jsem pronesl svoji naději, že snad letos konečně npor. O. Německý dobude hrdého titulu mistra čs. branné moci v jízdě na lyžích. V tom jsem se velmi zklamal, ježto jsem předpokládal, že pro Německého platí táž povinnost jako pro ostatní velitele hlídek a jejich členy, totiž povinnost všech závodů se zúčastniti. Německý však jel pouze závod hlídkový a skákal. Proč nebyl u startu závodu na 18 km a překážkového, nevím.

Závod čtyřčlenných hlídek na 30 km se střelbou na 3 polních střelnicích konal se ve středu 4. února. Trať vedla od startu na Pancíř k Mattušově chatě, vracela se zpět sjezdem na »slepou« silnici k Prokopovi, dále kolem hotelu Rixi na první střelnici, jež byla postavena na stráni pod můstkem na skok. Odtud vedla na spodní předěl a Arnovou stezkou na předěl horní, chatu Skiklubu, Kokrháče a u Chciplého ptáka obracela se zase cestou vedoucí na Jezerní stěnu, u lavičky však odbočovala dolů na silnici vedoucí k Černému jezeru, kdež byla postavena střelnice druhá. Odtud trať vystupovala normální serpentinou opět na spodní předěl a sjížděla nejtěžší částí trati t. zv. toboganem na cestu vedoucí ze Špičáku na Čertovo jezero a po ní k jezeru, kdež byla střelnice třetí, a odtud pak do cíle. Závod minul bez nejmenší nehody, ježto po celou dobu závodu svítilo slunce, jímž zledovatělý a od nedělních výletníků utlučený sníh povolil a těžké sjezdy staly se méně nebezpečné. Mimo jednu hlídku jejíž dva členové zlámal lyže, dojely všechny hlídky do cíle, a to tak, že mezi příjezdem první a poslední hlídky byl časový rozdíl pouze tři čtvrti hodiny.

Zvítězila hlídka 2. hor. brigády vedená osvědčeným velitelem š k p t. K u b á n k e m v sestavě vojáků Scholz, Müller a Ettrich celkovým počtem bodů

436.8 v čase 3:19.38 hod. a zásahy (25, 15, 16). Druhá byla počtem 434.6 bodů hlídka 4. pěší divise vedená ppor. Hromádkou a skládající se z desátníka Kadavého, voj. Hiltchera a Brauna v nejlepším čase 3:12.11 hod. se zásahy (25, 12, 13). Na třetím místě počtem bodů 421 byla hlídka 1. pěší divise, vedená ppor. Cífkou se svob. inž. Dlouhým, Havlíčkem a voj. Kuželem. Měla čas 3:13.44 hod. a zásahů (23, 9, 14). Na čtvrtém místě byla hlídka 7. p. div. s počtem bodů 397.25 v sestavě kpt. Staněk, rot. Pauswang, des. Vondra a voj. Doleček. Loňský vítěz, hlídka 12. p. divise, vedená npor. Německým, byla až jedenáctá.

Po čtvrtčním dnu volna, v pátek, došlo k závodům jednotlivců na 18 km se střelbou na jedné polní střelnici. Počasí opět závodů přálo. Sníh byl prachový a slunce svítilo celý den. Trať vedla na dolní rozvodí, odtud přes Černé jezero na chatu Skiklubu, odtud byl sjezd přes Václavák s odbočením zpět na Čertovo jezero, kdež se střídalo, a stejnou trasou jako při závodě hlídek do cíle.

Výsledky kategorie gažistů: 1. ppor. Cífka, bodů 447, čas 1:47.21 hod., zásahů 7. — 2. škpt. Gregor, bodů 420, čas 2:00.08 hod., zásahů 10. — 3. škpt. Krč, bodů 410.5, čas 2:00.43, zásahů 9. — 4. ppor. Hromádka, bodů 402, čas 1:52.20, zásahů 4. Dále následovali: voj. akad. Indrák, npor. Steiner, škpt. Kubánek, por. Linhart, npor. Pavlík atd.

Kategorie mužstva: 1. voj. Vrána, bodů 465, čas 1:48.47, zásahů 10. — 2. rot. dsl. Pauswang, 456.6, čas 1:46.53, zás. 8. — 3. des. Kadavý, 456, 1:45.09 (nejl. čas), zás. 7. — 4. voj. Wáber, 430.5, 1:57.25, 10. Dále byli: voj. Hiltcher, Scholz, Müller, Horn, svob. Havlíček atd.

V sobotu dne 7. února odpoledne byl poslední závod distanční, a to závod překážkový jednotlivců na 8 km s dodáním hlášení. Po celý závod silně sněžilo, což bylo pro závodníky výhodou, ježto v závodě byly namáhavé výstupy. Celá trať překážková byla přírodní, bez jediné umělé překážky a její konečný sjezd ze Spíčku kladl na závodníky velké požadavky.

Výsledek kategorie gažistů: 1. podp. Cífka, čas 45.42 min. — 2. podp. Hromádka, 46.19. — 3. voj. ak. Indrák, 53.40. — 4. npor. Steiner 54.30. Dále dojeli: škpt. Krč, škpt. Kubánek, škpt. Košut, škpt. Gregor, kpt. Staněk a voj. akad. Bruner a Holík.

Kategorie mužstva: 1. voj. Hiltcher, 45.13 m. — 2. des. Kadavý, 45.22. — 3. voj. Vrána, 46.40. — 4. svob. Havlíček, 47.35; dále dojeli: rot. Pauswang, voj. Müller, Horn, Hofer, Eisenkolb, Braun, svob. inž. Dlouhý atd.

Mistrem čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1931 se stal des. Bohumil Kadavý, ppl. 4, počtem bodů 694.5, druhým byl voj. R. Vrána, bodů 691.5 a 3. podp. pres. sl. J. Cífka s 682.5 body.

Konečným závodem byl závod ve skoku na lyžích na můstku Č. Skiklubu v Plzni. I tomuto závodě počasí přálo, neboť až do počátku závodu padal sníh a pak přestal, takže závodníkům skákalo se dobře. Můstek, jak jsem se již zmínil, byl velmi dobře upraven, takže pádů bylo málo. Organizace závodu byla bezvadná, čehož důkazem jest to, že 18 skokanů bylo se třemi skoky hotovo za necelé tři čtvrti hodiny. Skoky byly tři: jeden na zkoušku a dva do konkurence. Pořadatelem byl Dr. Brauner, soudcové stylu Reditel Havel, Dr. Klinger a škpt. Novák, starterem škpt. Kubánek, měřiči délek: mjr. Brachtl, mjr. Klímek, škpt. Košut, škpt. Hlavín, npor. Steiner a voj. akademici. Závodníkům byly lyže pomocným mužstvem vynášeny ke startu. — Závod tento byl jedním z nejlepších závodů na tomto můstku v poslední době pořádaných, skoky většiny závodníků byly velmi pěkné a zájem diváků byl malý. Nedovedu si to vysvětliti jinak, než že byl sníh toho dne kolem Plzně, ale i tak z těch, kteří přijeli sportovními vlaky, málo jich uznalo na takový pěkný závod se podívat. Uznání diváků potleskem neb voláním — žádné, ač závod se konal bez vstupného.

Výsledky: 1. voj. Vrána, bodů 232 (30.5, 30.5 m), 2. npor. O. Německý, 226.6 (30.5, 30), 3. voj. Meergans 198 (28, 26), 4. ppor. Cífka, 196.4 (22.5, 26.5), 5. voj. Braun, 195.7 (25.5, 26), 6. voj. Spindler, 194.4 (24.26), 7. svob. Havlíček, 176 (26, 22.5), dále des. Kadavý 144.2, voj. Mader 136.7, ppor. Hromádka 127.5 a akad. Hruža 28 bodů. Mimo konkurenci umístil se voj. Hein 225.2 body (28.5, 30). V neděli odpoledne došlo pak k závěrečnému aktu těchto jubilejních závodů, rozdávání cen vítězům. Akt tento zahájil p. ministr Viškovský, který mezi jiným pochvalně zmínil se o celém průběhu a organizaci závodů a rozdal pak čestné ceny. Tím skutečně krásné jubilejní lyžařské závody čs. branné moci byly skončeny.

ŠPERKY A SPORTOVNÍ CENY VLASTNÍ VÝROBY. UMĚLECKÉ PŘEDMĚTY.

VYZNAMENÁNÍ NA MEZINÁRODNÍ VÝSTAVĚ UMĚLECKÉHO PRŮMYSLU V PAŘÍŽI 1925 STRÍBRNOU MEDAILÍ.
V NAŠEM ZÁVODĚ BYLY ZHOTOVENY PUTOVNÍ CENY: POHÁR KONGRESOVÉHO MŮSTKU

A MEMORIÁL Dr. SYNÁČKA.

TELEFON Č. 307-81.

TELEFON Č. 307-81.

Organisace záchranné služby ve Vysokých Tatrách.

Horolezectví letní i zimní jest u nás doposud v plenkách a mimo cesty ve Vysokých Tatrách potká se mizivě málo turistů, nadtož lezců. V množství těchto jest však přece pozorovati určitý pokrok proti letům uplynulým, kdy kromě Poláků a Špišáků nepotkal se na lezeckých turách nikdo. Že však Tatry lezecky skutečně ožívají, poznati nejlépe z počtu záchranných akcí, které musí býti podnikány, jednak aby sundaly lezce z míst, v nichž si neví rady, hlavně ale, aby ošetřily a snesly do údolí lezce poraněné.

O organisaci této záchranné služby bylo letos hodně psáno a navrhovány nejrůznější způsoby řešení. Všechny chybovaly tím, že organisovaly záchrannou službu pouze ve 2—4 měsících letních a nebraly zřetel na 3—4 měsíce zimní, kdy se též lidé v Tatrách zraňují a hlavně budou zraňovati.

Druhá zásadní chyba těchto návrhů byla, že basirovaly na vzorech polských a alpských, vzorech, pro které není u nás předpokladů. Neboť v Polsku a v Alpách jsou záchranná střediska (Zakopané, Zermat atd.) současně stálým bydlíštěm horských vůdců, kteří obstarávají záchrannou službu a jimž vůdcovství jest výhradním nebo hlavním zaměstnáním.

Naproti tomu u nás ve střediscích turistického a lezeckého ruchu nemá stálé bydlíště ani jeden horský vůdce — všichni bydlí na úpatí Tater ve vzdálených vesnicích, kde mají svá hlavní zaměstnání: rolnictví a řemesla.

Již zde viděti obtíž v rychlém shromáždění záchranné výpravy, neboť když konečně dojde žádost o pomoc do středisk turistických, musí se dále posílati do nízkých vesnic a odtamtud dojdou teprve členové záchranné výpravy — říkám dojdou, neboť vesnice nemají přepravních prostředků, do výše. Jen ztrátou tohoto času stane se mnohdy účinná, to jest rychlá pomoc záchranné výpravy ilusorní, a jak teprve, když jest zapotřebí shledávati jednotlivé vůdce v jich zaměstnání na polích, lukách atd.

V zimě pak jest účinnost těchto výprav vůdců úplně problematická, ježto většina z nich neovládá ani uspokojivě jízdou na lyžích.

Některé návrhy umístují do všech hořených chat zvláštní lékaře na dobu 3—4 měsíců. Byla by to věc velice nákladná, kromě toho opět poloviční řešení (pouze na hlavní sezonu letní) a užitek? Nevím, jak si pisatelé představují takovou pomoc jediného člověka, nota bene lezecky nevycevičeného, ve výši kolem 2000 m na

místech obvykle lezecky exponovaných. Náklad na vydržování lékařů na tolika místech byl by neúměrný prospěchu, neboť lékařská pomoc může se zde omeziti výhradně na přípravu zraněného k transportu. Teprve po snesení jeho do lázeňských míst, kde jsou po ruce přístroje, místnosti a vycvičený personál, může mu býti poskytnuta řádná pomoc lékařská. Než i pro tot první ošetření zříceného, pro transport jest třeba lékaře výborného lezce, neboť zřícený neleží na cestě, ani na lehce dostupných místech, většinou dospěje se k němu lezecky, a to mnohdy lezením značně exponovaným.

Všechny tyto návrhy padly by již předem, kdyby navrhovatelé si vzali tužku do ruky a vypočítali: kolik by to stálo a kdo to zaplatí!

K placení by toho bylo náravně mnoho. Výcvik horolezecký a vydržování lékařů ve všech hořených chatách, zřízení telefonicko-posilkářské služby do všech vesnic vůdců, přepravní prostředky pro vůdce k dosažení středisk, výdaje vůdcům za hodiny ztrávené na záchranných výpravách, transportní výdaje až do nemocnic, t. j. elektrická a železná dráha, auto atd. Kromě toho jest třeba vypraviti všechna lázeňská střediska a všechny chaty záchranným letním i zimním materiálem. V prvé řadě větším počtem lezeckých lan a nosítky. Tyto musí se dáti přizpůsobiti jako sánky pro zimu, musí se dáti plachtovinou úplně uzavřiti a pomocí vnitřních širších řemenů uzpůsobiti tak, aby zraněný mohl býti místy transportován ve vertikální poloze (spouštěn).

Dále na všech těchto místech musí býti uloženy silné světelné a zvukové zdroje; šňůry, špičáky, stupačky, sněžnice, rezervní lyže s pohyblivým vázáním, lopaty, krumpáče, kovové tyče na vyhledávání zasypaných lavinami a dostatek zdravotnického materiálu.

Pro mužstvo záchranných výprav je nutno opatřiti kompletní ústroj horský a pro zimu k tomu kombinesy z nepromokavého plátna. K tomu termosky, kompas, triedry atd. atd.

Na všech stranách jeví se tedy potřeba peněz, a to již vůbec neuvažují na možnost speciálního centrálního sboru záchranného s auty pro jeho přepravu a

auta sanitního.

Zdálo by se, že co se nedá ušetřiti jsou peníze a čas potřebný pro vycvičení osob, které budou pověřeny vedením záchranných výprav a prováděním. Menší část bude třeba vycvičiti velice důkladně i le-

F WACHTL

O T O

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

Jednoduché, laciné, lehké a elegantní

jsou aparáty z mého závodu. Najdete také mezi nimi model vhodný pro sebe.

Ceníky 1930 zdarma a franco.

zecky (lékaře v to), ostatní méně lezecky, ale zato důkladně ve směru přepravy zraněných.

Ten však, kdo zná důkladně tatranské poměry a netrpí na velkorysá řešení — čili stát ať to zaplatí — ten rozřešil by otázku organizace záchranné služby ve Vys. Tatrách velice lacino a účelně. Žádní vůdcové z povolání, kterých jest nedostatek a nikdy nejsou po ruce, nýbrž záchranné sbory v každém lázeňském středisku a vyšších větších chatách, složené z pomocných stálých zaměstnanců těchto středisk a hotelů, jako jsou topiči, zahradníci, montéři, pomocníci portýrů, upravovači cest atd.

Výcvik těchto lidí, a to důkladný výcvik nemusí státí opět nic. Vojenská správa pořádá totiž každoročně ve Vys. Tatrách letní 3nedělní horolezecké kursy a v zimě 6nedělní lyžařské pro instruktory horolezectví a lyžařství. V každém takovém kurse vycvičen jest též lékař a několik vojáků nejen jako lyžaři a horolezci, ale také jako záchranné mužstvo. Zmínění vojáci pak ještě dříve nežli přišli do těchto výcvičných středisk, byli vycvičeni v pomocné zdravotnické službě do té míry, že dovedou zraněného ošetřit tak, aby byl schopen transportu.

Dalo by se jistě velmi snadno zaříditi u vojenské správy, aby právě odvedenci vesnic, které přicházejí

v úvahu pro výběr lidí k pomocným službám pro lázně, byli komandováni do těchto kursů.

Ve většině lázeňských míst jsou též hned vedoucí těchto záchranných výprav v osobách strážmistrů četnictva, kteří jsou též absolventy zmíněných kursů. Kdyby ještě lázeňští lékaři byli absolventy těchto středisek, byly by záchranné výpravy jedinečné.

Znamenitě by prospělo záchranné službě ve Vys. Tatrách, kdyby ve státním Šrobárově ústavu v Dolním Smokovci byly vyhrazeny pro zraněné v horách 2—3 pokoje, čímž by odpadly dlouhé transporty do vzdálených nemocnic s několikerým překládáním zraněných a ostatními nepříjemnostmi.

To by byl jednoduchý návrh na organizaci záchranné služby v Tatrách. Jeho výhoda je v tom, že kromě pořizovacích prvých výdajů nežádá peněz, což jest v našich poměrech rozhodující. Není prážádné umění navrhnutí velkorysá řešení, ale jak znám tatranské poměry: velké hotely budou se bránit poukazem na to, že z jich hostů se doposud nikdo nezřítíl — malé hotely by mohly dáti mizivě málo, a tak by zůstalo opět vše na státu.

Bude proto lépe řídití se zásadou: pomoz si sám rychle a levně.

KPT. KAREL HLÁVKA:

Mapa ve světle lyžaření.

Ať slouží mapa vojenským, turistickým účelům nebo profesionálním zájemcům, vždy je jí užíváno z valné části za normálních poměrů. Naproti tomu lyžař používá mapy výhradně v zimě. A to je právě onen velký rozdíl, že prvně řečení uživatelé vidí přírodu skoro vždy v takovém stavu, v jakém byla topografickým měřením pro mapy zachycena a zakreslena, kdežto lyžaři zahlazuje nivelující sněhová pokrývka skutečnou, kreslenou podobu krajiny. Vyplývá tedy z toho skutečnost, že lyžařství, které lze provozovat jenom v zimě, vyžaduje daleko podrobnějších znalostí, které ovšem musí býti úměrné intenzitě pěstování tohoto ušlechtilého a zdravého sportu. Jinými slovy říkájíc ten, kdo se pohybuje jenom ve stínu boudy a nejvýše podniká krátkou cestu podle několika tyčí, nepotřebuje mapy vůbec, zatím co lyžař není bez důkladných znalostí mapy sportovcem v pravém slova smyslu. Lyžař, přítel a obdivovatel přírody, toužící po nových, vzdálenějších jejích krásách a hledící uniknouti obligátním gramofonům, zesilovačům a jiným obdobným stínům dnešní horské kultury, snaží se plně nejen využití krátké rekreační lhůty výletu, ale i všeho toho, co mu tento sport poskytuje a zač sportu děkuje.

Intensita znalosti mapy je kromě toho vystupňována ještě diktátem bezpečnosti života a zdraví, a v našich poměrech mimo to též nutností počítati s časem, s fyzickou námahou a konečně i s finančními prostředky. Proto musíme hleděti na mapu nejen jako na orientační pomůcku používanou přímo v terénu, ale i jako na podklad, na němž si můžeme udělati program cesty. Jdeme-li konečně do neznámého terénu, musíme jej předem podle mapy důkladně prostudovati, neboť čím obtížnější terén, tím více nebez-

pečí, překážek a zdržení se staví do cesty a tím naléhavější se stává důkladná znalost topografie!

Kdybychom srovnávali počet úrazů lyžařů s rozmachem tohoto krásného sportu, viděli bychom, že obě číslce úměrně stoupají.

Nehledě k nešťastným náhodám, k osobní neobratnosti nebo k vyšší moci, můžeme směle tvrditi, že velmi mnoho neštěstí, ať úrazů nebo úmrtí, bylo zaviněno lehkomyšlným odjezdem do neznámého terénu, bez náležitého jeho prostudování a především však neznalostí dobré mapy. Zapomíná se, že mapa má doplňovati výzbroj právě tak, jako jiné nevyhnutelné potřeby a že k dobrému vázání nevyhnutelně náleží i vhodná mapa. Nemáme-li ji, vydáváme všanc zdraví a často i život, nemluvíc ani o tom, že cestu s mapou v ruce absolvujeme vždy lépe a pohodlněji, poněvadž se můžeme vyhýbatí vyčteným překážkám a nebezpečným místům. Nejenže si z ní můžeme doma před odjezdem vybrati nejkrásnější romantické partie, nejvyšší rozhledy, ale též, což se nezdá pravděpodobným, najdeme si příhodnější místa ubytování, chráněná místa a konečně to nejpríjemnější — vhodný terén k lyžaření.

Dobrá mapa nás osvobozuje od jakékoli závislosti na průvodcích a vyvaruje nás před zlomyslnými informacemi místních lidí, umožňujíc nám vybírati z několika možných cest cesty nejlepší. Jen jest jí třeba rozumět a umět v ní přečíst vše to, co obsahuje. A toho je více, než by se na první pohled zdálo. Mapu je tedy nutno ceniti nejen jako programovou a kalkulační pomůcku, ale i jako matematicky přesně zakreslený obraz části zemského povrchu, jako obraz, který je prostředkem a článkem, spojujícím příslušnou část přírody s naší duší! Nemluvíme-li již o ne-

bezpečí, chrání nás tím nejen před nudou a ztrátou času a peněz, ale zavádějíc nás daleko od měst do tiché, bílé přírody, zušlechťuje tak mysl, přibližující duši vesmíru, ukazující krásu mateřské přírody a vodíc nás neznámým krajem. Udržuje v myslí pocit jistoty, sebevědomí, zbavuje strachu, který snadno může ovládnouti rozum a způsobiti větší nebo menší katastrofu. Proto není mapa jen mrtvým kusem papíru, ale dobrým — nepostradatelným kamarádem!

Dobře jí rozuměti není však tak lehké a jednoduché, jak se na první pohled zdá. Je třeba nejen poctivého učení, ale, hlavně, dlouhého, několikaletého cviku. To platí zvláště pro lyžaře, neboť mu pod sněhovou příkryvkou mizejí zaváté menší polní cesty a pěšiny, příkopy, terénní stupně a jiné typické znaky reliefu země, ba někdy i důležité čáry terénní kostry. V ztichlé krajině pod sněhem se ztrácí v léte tak vítané znění potůčků a vod. Zamrzlé studánky není pod sněhem vidět a také některé kultury úplně mizejí, vyjímajíc lesy, chmelnice, vinice, aleje a křoví. Sníh zakryje někdy celé řeky, rokle a bažiny. A vzpomeňme, že se nám i horské zaváté chaloupky schovají, vykukují často teprve, až jsme zcela blízko u nich, a vítajíce nás jen svými milými, někdy úplně schovanými špičkami štítů. Sníh nám zkresluje i vzdálenosti. V mrazivém, čistém vzduchu přibližuje vzdálené předměty nebo hory.

Největším nepřítelem v neznámém kraji bývá ovšem jinak veselá chumelenice a hlavně mlha, trvající obyčejně delší dobu. Tu pak nezbývá nic jiného, než, není-li možno klidně a v krytu vyčkatí jejich konce, orientovati se podle nejbližších situačních bodů, t. j. křížovatek, křížů, osamělých stromů a nejbližších jiných zakreslovaných objektů.

Nejbezpečnějším vůdcem v takovém případě ovšem bývají markantní tvary nejbližšího terénu a čáry jím vytvořené. Jsou to strže, jámy, vodní koryta, sedla, vrcholy, t. zv. »žebra«, stěny, »nosy« a j.

V přírodě existují určité čáry, které tvoří t. zv. »kostru topografické plochy«. Jsou to: hřbetnice, údolnice a hrany. Vznikají stykem určitých terénních tvarů a ploch, bývajíce v jistých případech velmi charakteristické a dobře nalezitelné, naznačující buďto dráhu, kde voda odtéká, nebo zase vodní dělení — hřeben — předěl a p. Tyto čáry se v mnoha případech do podrobnějších map systematicky zakreslují, činíce tak často přirozené pokračování rozbíhající se přítoků vodních směrem k pramenům. Identifikujeme-li takovou údolnici nebo hranu nebo hřbetnici, můžeme klidně naléztí cestu k nejbližší komunikaci nebo pohybovati se souměrně s ní, protože mnoho cest bývá shodného nebo podobného směru. Ony čáry pak můžeme často při bloudění naléztí podrobným rozbořem terénu a sledováním nejbližšího okolního místa, v němž se právě pohybujeme. Studium terénních tvarů, skládajících relief povrchu zemského, nalezneme určitý jejich poměr k dříve řečeným čarám, který je přesně vymezen a jemuž se můžeme snadno naučit a jej dokonale ovládnout. Studium terénu je sice mnohem těžší než učení t. zv. situačním značkám, ale je daleko zajímavější a pestřejší, ukazujíc nám dokonalost přírody, vytvořivší svými nevyzpytatelnými a nezměnitelnými zákony několik základních tvarů, skládajících v různé obměny celý

relief zemské pudy. Srovnáváním mapy s krajem naučíme se hleděti na ni jako na věrný obraz tohoto reliefu.

K objasnění připomínám, že ony tak zv. situační značky nám doplňují tento terén, tvořící s ním jeden celek. Jsou to komunikace, objekty vytvořené rukou lidskou, názvoslovné písmo, druhy kultur, orientační objekty a j.

Chceme-li se naučit čísti mapu, musíme si nejprve řádně osvojit tento souhrn značek podle značkového klíče. Od něho přejdeme k terénu. A tu, jak jsem již řekl, je potřeba dlouhého cviku, jehož nabudeme jedině praktickým používáním mapy v přírodě. Konečně si musíme ještě osvojit některé další znalosti, čelící mnohým možným omylům v orientaci, a to tak, abychom se ve volné přírodě vyznali nejen ve dne, ale i v noci a i za nepříznivých okolností. Jsou to hlavně odhadování vzdáleností, směrová orientace k světovým stranám, používání busoly a konečně poznání některých menších pojmů různé orientace v přírodě. Tak možno podle polárky, měsíce nebo slunce určití světové strany a p.

Při znalostech terénu věnujeme pozornost svahu pudy, což je možno sledovati a podrobněji vypočítati ze šraf, vrstevnic neb z jiného způsobu jeho znázorňování, dále podle výškových značek a konečně podle svahového měřítka. Dostaneme-li se těmito znalostmi vyzbrojeni do neznámého, zavátého kraje, stále kontrolujeme předem již prostudovanou cestu podle orientačních bodů, podle souběžných kultur nebo podle terénu. Kontrola je velmi důležitá, a to proto, že doplňování a opravování map není vždy úměrné častým změnám v přírodě. Mohou býti zrušeny různé objekty, zemědělské kultury (lesy, zahrady a p.), nebo nově postaveny a vypěstovány. Proto se rozumí samo sebou, že je třeba, abychom předměty, zakreslené na mapě, poznali ve volné přírodě.

I tu je nutný cvik. Sledujeme-li eldoráda lyžařů, vidíme, že dnes jsou sice hlavní lyžařské cesty všude značeny a že jejich síť je stále zdokonalována a rozšiřována, ale přes to našemu duchu, toužícímu po volnosti tyto vymezené, často sportovci přeplněné prostory nestačí, a myslím, že mně dá každý za pravdu, že není větší radosti nad pocit volnosti, neomezované tyčemi a značkami, a nad možnost utéci tam, kam srdce a rozum člověka táhne, t. j. pryč od fádnic a někdy protivných procesí svátečních lyžařů, odkázaných toliko na vymezené cesty.

Na konec se ještě zmíním o mapách, kterých lze vhodně použítí při lyžaření. Česká, ještě neúplně rozvinutá, teprve vlastně 12 let stará moderní kartografie nám dosud nevytvořila potřebných lyžařských map tak, jak tomu je dávno jinde. Máme již sice několik českých dobrých schemat značených cest, podle nichž ovšem možno jen zhruba kalkulovati výlety. Není však možno odvážití se podle nich mimo značené cesty. Užijeme tedy zatím několika velmi pěkných map, vydaných Klubem čl. turistů, které ovšem jsou upraveny k jejich účelům. Věc by se dala však poměrně snadno a přijatelně napravit jistým doplněním, neboť, jak se zdá, budou plánovitě tištěny, takže v dohledné době několika let vyjdou všechny části republiky, o které tu jde.

Jsou to turistické generálky v měř. 1:100.000. Byly vydány dosud Beskydy, Jeseníky a Orlické hory. Nyní se pracuje o dalších. Pro tury v neznámém terénu jsou ovšem nejpříhodnější naše vojenské speciálky v měř. 1:75.000. Tyto stále opravované, z větší části již počeštěné a tištěné i se zeleným nátiskem lesů dávají svému čtenáři nejvíce ze všech našich map, užívaných veřejností, majíce při tom jednu výbornou vlastnost — jsou nejlacinější.

Jako pomůcku pro učení topografii jmenuji spisek škpt. Tetoura: »Speciální mapa v obrazech«. Ostatní jsou dílem rozebrány, nebo příliš obsáhlé, a př. Černochova »Nauka o terénu«. V dohledné době vydá

ŠKPT. B. NOVÁK:

Československá vojenská hlídka na závodech v Rumunsku.

Letošního roku pozvala rumunská armáda naši armádu na mezinárodní lyžařsko-střelecké závody do Sinaie. Závody měly být vlastně již loňského roku, ale nenadálá obleva způsobila odložení o celý rok.

20. I. odjela v Krkonoších Dr. Braunerem vybraná hlídka ppor. E. Hromádka, des. Kadavý, voj. Hilt-scher, voj. Vrána a náhradník voj. Horn, vedená škpt. B. Novákem. Na hranicích očekával nás kpt. rumunské armády p. Schuster, který o nás pečoval po celou dobu našeho pobytu v Rumunsku. V Sinai na nádraží nás uvítali naší hymnou a odvezli do vojenského lázeňského domu.

V Sinai však bylo velmi málo sněhu, takže závody musely být přeloženy do Predealu, kamž jsme dojížděli automobily. Hned druhý den jsme udělali malou výpravu na sních společně s hlídkami jugoslávskou a rakouskou, které také přijely na závody. V Predealu sních krásný, promrzlý, takže jsme se těšili, jak se pěkně pojede.

Den před závody byla důkladná lékařská prohlídka. Navečer ještě jsme vyhlíželi, jaké bude počasí ráno. Připravovala se změna. Bučáč se schoval do mlh. Ráno při odjezdu již padal sníh a bylo teplo.

Když se hlídky připravily ke startu a nastoupily, zůstaly chvíli stát, čekající na krále, který měl zahájit závody. Vosky zatím namrzly a pak sníh lepil všem. Startovalo se za zvuků hymen. První Rakousko, druhá Jugoslavie, třetí Československo a čtvrté Rumunsko. Cesta vedla s počátku silnicí, pak začlo prudké stoupání. V pátém km dohonila naše hlídka

Vojenský ústav vědecký dobrou knížku pro učení topografii. Kromě toho si dovolím ještě upozorniti na pořádané již třetí rok populární topografické kursy, organisované v jistých případech i speciálně pro určité korporace. Jejich organisace, rozsah látky a času a finanční otázka jsou řešeny vždy individuálně, vzhledem na posluchače, na jejich vzdělání, zaměstnání a potřeby.

To by asi tak bylo vše, čeho jsem se mohl v krátkosti dotknouti. Mluvití podrobněji o historii map, o jejich druzích, o kartografii, o topografii a o všech ostatních příslušných zajímavých věcech vyžádalo by si příliš mnoho času a nemělo by to ráz všeobecný.

Jihoslovany. Ve dvanáctém km na střelnici dojíždíme Rakušany. Než silná mlha, která se přihnala a zakryla úplně cíle, zdržela zase nás. Rakušané, kteří již odstříleli, odejeli a nás dojeli Rumuni. Po střelnici nastává znovu honička za Rakušany, které dojíždíme teprve na dvacátém km. Odtud jsme je již nepustili. Do cíle dojíždíme s malým rozdílem času za nimi. Hudba tak sotva stačila dohrát rakouskou hymnu a začít naši.

U cíle dovídáme se také hned výsledek střelby. Máme nejvíc zásahů i zasažených figur. Tedy vítězství je naše.

Náš čas je	3 : 29 : 22,	zásahů 20 v 8 figurách
Rakušani	3 : 38 : 11,	» 16 v 6 »
Rumuni	3 : 48 : 14,	» 10 v 6 »
Jugoslavie	4 : 15 : 31,	» 15 v 7 »

Po ukončení závodu bylo ihned rozdělení cen. Naše hlídka dostala bronzovou sochu lyžaře ve skoku a zlatou plaketu. Jednotliví členové hlídky velké bronzové plakety na mramorových deskách. Kromě toho byli všichni králem dekorováni.

Večer pak byl banket na rozloučenou za předsednictví prince Nikolaje. Po závodech byl věnován den na odpočinek a prohlídku okolí Sinaie. Místo odjezdu domů dostalo se nám ještě pozvání k zájezdu do Bukurešti, kde jsme se zdrželi celé tři dny. Navštívili jsme hrob Neznámého vojína, vojenské museum a různé památnosti Bukurešti. Teprve 29. jsme se rozloučili a vyjžděli do Prahy a odtud rovnou na Šumavu na naše závody.

Bruslařství.

ING. VÁCLAV SCHOVÁNEK:

Svazové závody Krasobruslařské o mistrovství Čech.

O toto mistrovství, jež bylo určeno na 25. ledna 1931 usilovala tři města, Pardubice, Tábor a Hradec Králové a vítězem vyšel Hradec Králové, když Bruslařský svaz R. Č. S. pověřil B. K. Hradec Králové pořádáním tohoto závodu.

Tím stal se Hradec Králové, jedno z nejkrásnějších a

nejmoderněji vybudovaných našich měst podruhé svědkem boje o primát Čech v krasobruslení.

Bruslařský klub Hradec Králové, jediný venkovský propagátor zimního sportu na ledě, o čemž svědčí zájezdy jeho borců do měst českého východu, Chocně, Jaroměře, Úpice a proponované do Náchoda a Jičína, plně byl si vědom odpovědnosti již mu úkol pořadatele závodů uložil a s veškerou vervou celého výboru připravoval se na důstojný jejich průběh, jehož oficiální protektorát převzala městská rada v Hradci Králové. Leč veškeré úsilí bylo by marné, kdyby sama příroda nebyla v posledním okamžiku pomohla.

Přesto, že v sobotu dne 24. t. m. odpoledne přelo, slabý noční mrazík ztužil stříkaný led na tenisových dvorcích tak, že v neděli přesně o 10. hodině absolvovány povinné cviky a odpoledne o 1/2 15. hodině měla býti zahájena volná jízda při hudbě.

Led oteplením za dne prohlášen odpoledne po jízdě prvního závodníka soudcovským sborem v němž fungovali pp. mjr. Fišer, Kundrt, Ing. Schovánek za nespolehlivý a volná jízda odložena na 17. hodinu.

Na prvotřídním ledu za velké návštěvy obecnstva dokončen pak závod, v němž dosaženo těchto výsledků:

Výsledky mistrovství Čech v krasojízdě:

a) Pro pány: I. Ing. Sack (Slavia, Báňská Bystřice) 182 body z 210. II. Pelka (V. S. Praha) 150 bodů. III. Koudelka (V. S. Praha) 143 body. IV. Greck (V. S. Praha) 137 bodů. Vítěz získal čestnou cenu městské rady v Hradci Králové.

b) Pro dámy: I. pí Veselá (V. S. Praha) 136 bodů ze 156.

c) Pro dvojice: I. manželé Veselých (V. S. Praha) 12 bodů. II. Ing. Sack a sl. Waldová 9 bodů. První dvojice získala čestnou cenu sklářského ústavu v Hradci Králové.

d) Jízda juniorů (páni): I. Koudelka (V. S. Praha) 50 bodů ze 66. II. Herejk (Krejcarový spolek Plzeň) 49.5 bodů. III. Hainz (V. S. Praha) 34 body. Vítěz získal čestnou cenu Bruslařského klubu Hradec Králové.

e) Jízda juniorů (dámy): sl. Waldová (V. S. Praha) 35 bodů ze 66.

f) Nováčkové (páni): I. Hainz (V. S. Praha) 27 bodů ze 48. II. Balcar (B. K. Hradec Králové) 22 body.

g) Nováčkové (dámy): sl. Waldová (V. S. Praha) 36.5 bodů ze 48. II. pí Kreuzslová (B. K. Hradec Králové) 27 bodů. III. sl. Valentová (B. K. Hradec Králové) 24 body.

IV. pí Rejfková (B. K. Hradec Králové) 14 bodů. Vítěz získal čestnou cenu fy Berger a Munk, Hradec Králové.

Mistr Ing. Sack přesným provedením figur i pestrostí programu volné jízdy potvrdil svou vzestupnou formu. Dobył tedy mistrovského titulu a čestné ceny městské rady v Hradci Králové rodák královéhradecký. P. Pelka, Koudelka a Greck důstojně se řadili k mistru a opravňují nás k mínění o jejich slibné budoucnosti.

Pí Veselá jela povinné cviky velmi jistě. Její volná jízda byla za večerního elektrického osvětlení jediným řetězem graciosních pohybů stmelěných v efektní jednotlivý celek.

Rovněž mistrovská dvojice muž. Veselých vyhrála závod klidem a jistotou kombinace cviků a elegance pohybů. Druhá dvojice, sl. Waldová a p. Ing. Sack, podala výkon, jenž zajisté jest prvním důstojným krokem k vyšším metám.

Sl. Waldová jela závod při svém mladistvém temperamentu odvážně, při čemž její svižná postava oděná v efektní kostým nalezla plného uplatnění.

P. Koudelka a Herejk byli téměř rovnocennými reprezentanty juniorů a jistě v dohledné době se důstojně přiřadí k ostatním závodníkům.

Z místních dam plně uspokojila pí Kreuzslová. Avšak i sl. Valentová a pí Rejfková snažily se důstojně reprezentovati Bruslařský klub Hradec Králové. Počáteční trema připravila je však o lepší umístění.

Pan Belcar měl v panu Hainzovi výborného vůdce a při pilném treningu možno od něho očekávati dobrých výkonů.

Při krásném elektrickém osvětlení zakončeny tyto závody o 1/2 20. hodině. Poté vyhlášeny výsledky a předány závodníkům předsedou B. K. Hradec Králové p. Ed. Francem čestné ceny.

Na lyžích ve filmu!

Naším snímkovým přístrojem

Ciné-»Kodak«

můžete zvěčnit své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor v pohyblivých obrázcích, které později lze kdykoliv promítati naším promítacím přístrojem „KODASCOPE“. Tyto přístroje předvádí nezávazně každý fotoobchodník!

KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II., Václavské náměstí č. 30.

Lyžařčino utrpení.

Vy všichni, kteří zúčastníte se krásného lyžárení od počátku letošní zimy, dovedete si lehkou představiti, jaké je to utrpení, když někdo, kdo nevynechal jedině zimy a zúčastnil se všech oficiálních i neoficiálních zájezdů, je okolnostmi přinucen seděti doma a dívati se na sních jenom z okna. Pocity bezmocnosti vámi lomcují, když sníh sype se, jakoby peřinu roztrhl a vy představujete si ten krásný prašan na horách. Berete do ruky noviny, abyste si alespoň přečetli, jak mnoho ho napadlo a kde ho je nejvíce. Následující den načervenalé zimní slunce ozáří tu bílou krásu a vy vidíte v duchu ty známé horské kraje oblévané jeho paprsky. A je sobota a vy vidíte les lyží a všechny vaše známé, jak šťastně ujíždějí horám blíže. Sledujete v duchu jejich cestu, cítíte známý pach, směsici mazání bot a lyží, jen lyžaři známou a milou, vidíte v duchu, jak pár stanic od domova hrabou se v baťochách a loví vše možné k snědku, neb lyžařský žaludek nikdy není nasycen. Vystupujete s nimi na konečné stanici a jdete v duchu do objednaných pokojů, abyste po krátkém upravení seběhli dolů a posílnění důkladnou večeří zatančili ještě dvě, tři tanga a pak do postýlky. Ne sice tak teplé, jako je ta doma, ale to nic! A ráno, svěží a veselí lezete zase do těch nemotorných kalhot a sedmimilových botek a spěcháte ven do boží přírody užiti toho překrásného čistého vzduchu a provětrati svoje začazené plíce. Jenže tohle všechno není pravda! Sedíte zatím v přetopeném pokoji a obsluhujete nemocného

a z celé té krásy nic nemáte. Utrpení vaše však se dovršuje, když přijde neděle Jilemnických závodů a ochotný rozhlas zásluhou Dr. Kalibery poví vám vše, co se tam děje. Je to sice velmi záslužný čin povědět těm doma, co děláme právě na horách. Ale, moji drazí, jen to jednou zkuste a sed'te doma a poslouchejte! Pan předseda Svazu lyžařů RCS proslovuje krásně a zřetelně zdravici panu prezidentovi jako protektoru mezinárodních závodů a náš milý architekt Karel Jarolímek právě zahajuje závod. Hrají se hymny a již se to spouští. Ještě vám vyjmenují jména soudců, vidíte je v duchu všechny na svých místech, a již letí první skokan. Nálada je velmi sugestivní. Slyšíte potlesk a hluk obecenstva, kterého je tam prý na 15 tisíc. Dr. Kalibera tak rozmarně vám hlásí číslo a jméno skokana — upadl — nic se nestalo — ztratil levou lyži — to je zvláštní, že ztrácejí levou lyži — že zatajujete dech, jako by jste stáli pod můstkem. Sních při začátku hustě padající vadil závodníkům, pak se rozjasnilo. Soudce Jirků rozhání se tam červeným praporkem, však v duchu vidíte jeho mohutnou postavu, a závod pokračuje. Nevydržíte však až do konce. Dopálíte se na celý svět, zavřete radio, nechcete poslouchati více, vrhnete se na otmán plný polštářů a meditujete o tom, jak člověk miní, ale Pán Bůh mění. Jen ten, kdo má hory rád a srostl s nimi v zimě, pochopí, jaké je to utrpení být od počátku zimy doma, když je všude na metry sněhu a všichni jsou tam, kam vás srdce táhne. *Appliquée.*

Neubertova mapa Krkonoš

Vám umožní vychutnati krásu hor lépe a bohatěji. V mlze a vánici ocení dobrou mapu i zkušený lyžař. Cena Kč 18.—. Obdržíte u svého knihkupce neb přímo u fy

V. NEUBERT A SYNOVÉ na SMÍCHOVĚ

Kobrova 1040.

J s t e u n a v e n í

duševní anebo
fysickou prací?

P r o v á d ě j t e,

na radu svého
lékaře, řádnou

m a s á ŝ t ě l a

mentholovou francovkou

A L P O U

Zlepší se Vám oběh krve, zesílí svaly
a vzpruží nervy.

Vojenský manévř ve vysokých francouzských horách.

V první polovině července minulého roku provedl oddíl 159. pluku alpské pěchoty ve francouzských Alpách v Dauphiné vojenský manévř, který svou výkonností a provedením zasluhuje zmínky i v odborných alpinistických kruzích.

Jak orgán francouzského alpského klubu »La Montagne« v č. 10 t. r. sděluje, byl nejdříve v červnu proveden dvacetidenní ledovcový kurs pod vedením mladého a zkušeného důstojníka-alpinisty Jeannella de Thiersainta. Kursu zúčastnilo se 50 důstojníků, poddůstojníků a vojáků, kteří byli metodicky vycvičeni v pochodu po ledovcích a v zacházení s provazem a alpinskou sekerkou (piolet). Účastníci byli ubytováni v chatě francouzského alpského klubu »Refuge Cézanne« pod ledovcem »Glacier Noir«. Přístup k této chatě jest z Vallouci, kamž vede z Briançonu, blíže italských hranic, autobusová trať. Cvičení byla prováděna ve skupinách na provaze po čtyřech až pěti účastnících, z nichž vždy nejméně první a poslední byl opatřen ledovcovou sekerkou. Všichni nesli svůj tlumok a kovanou obuv měli zesílenou zvláštními hřeby modelu »Tricouni«. Každý byl mimoto opatřen brejlemi se žlutým sklem a bílou pokrývkou na baretu proti prudkému slunci na ledovcích. Před nastoupením kursu absolvovali účastníci horské pochody v okolí Briançonu, načež byli podrobeni lékařské prohlídce. Po skončení tohoto kursu bylo přikročeno ku provedení manévřu, kterého se zúčastnilo 10 důstojníků, 15 poddůstojníků a 115 mužů. Výprava byla rozdělena na 3 oddíly, úplně válečně vyzbrojené a kulometry opatřené.

Dne 10. července nastoupen byl ráno pochod z Briançonu až k chatě »Cézanne«, 35 km vzdálené. Vedle válečné výzbroje nesl každý muž potravu na 2 dny. Do malých polních stanů byla předem připravena sláma a pokrývky a do chaty dopraveno dříví k topení.

Dne 11. července ve 4-30 hod. ráno zahájen byl výstup na dlouhý Glacier Noir morénou po levé straně, při čemž jeden muž byl zachvácen závratí a musel být dopraven nazpět do chaty. Ne ledovci byla výprava opatřena provazy. Místa, na kterých bylo nebezpečí padání kamenů, byla nejdříve skupinou prvních mužů vyčištěna, načež nastoupilo ostatní mužstvo pochod;

každý posadil si na ochranu proti kamenům ocelovou přilbu. Jeden voják byl padajícím kamenem uhozen do hlavy, ale přilba jej zachránila.

Úlohou manévřu bylo obsazení průsmyku de la Temple ve výši 3300 m a sestup do horské vesničky La Béarde. Nepřítele představovala velitelská skupina, jakož i první oddíl vojinů, kteří v 11 hod. dopoledne na skalách průsmyku očekávali s mitralleusami útok. Manévř byl správně proveden a »nepřítel« zahánán do okolních skal, načež byl po 12. hodině nastoupen společný sestup na široký ledovec da la Temple, toho roku silně rozpukaný. Na štěstí všechny sněhové přechody nad puklinami dobře držely a celá výprava dosáhla bez jakékoli nehody opět skály pod ledovcem se nalézající, kde byly provazy sňaty a stezkou nastoupen byl další pochod k chatě Temple Ecrins, kde dopřán mužstvu odpočinek od 14 do 15-10 hod. Poté výprava sestoupila podle nouzové chaty Carrelet až do údolí Veneon a konečně v 16-55 hod. stihlo mužstvo nepatrnou osadu La Béarde, kde již maire vojsko očekával.

Dne 12. července proveden byl pochodový manévř s úkolem uzavření bočního údolí ve vyšší poloze pod ledovcem Vallon les Etages; později sestoupila výprava do osady St. Christoph na noc, byvší obyvatelstvem srdečně uvítána.

Dne 13. července byl proveden nový velký vysokohorský manévř. Vojsko nastoupilo pochod ještě v noci o 2. hod. ranní s lucernami ve stejném seřazení jako dne 11. t. m. Nejdříve byl proveden výstup stezkou po pravé straně údolí du Diable, načež po morénách po šestihodinovém celkovém pochodu výprava dorazila k chatě de la Selle, ve výši 2680 m, náležející »Société des Touristes du Dauphiné«. Po půlhodinovém odpočinku nastoupen další výstup po supkách, skalách a po sněhu na průsmyk de la Lanze ve výši 3543 m, po levé straně pyramidy Pic de la Grave, kamž výprava dostoupila před 1 hod. polední. Počasí bylo při odchodu v noci pěkné, ale před průsmykem se obloha zatáhla a přechod děl se za bouře. Sestup na obrovský ledovec de la Grosse a další pochod po něm musel být proveden s největší opatrností, poněvadž led byl rozerván četnými puklinami zčásti sněhem pokrytými.

Tak budete dovádět na horách

Letos je nám opravdu královna Zima milostiva. Ještě dobrý měsíc budeme se probánět po bílých stráních. - A jste připraveni na všechny krásy bor?

Máte v pořádku svůj fotoaparát? Vždyť právě tak jako ošetřujete svá „prkýnka“, musíte pamatovat i na svého věrného přítele. Co krásných vzpomínek vyrojí se Vám po čase nad haldou snímků!

Zajděte k nám, dříve než si připnete lyže. Obdržíte u nás vše pro fotografii a rádi Vám poradíme. Těšíme se na Vás.

Nechte si předložit knížku o ŽANRU z pera ing. P. Koblice, zahajovací svazek fotoknihovny KARPO. Dostanete ji u všech knihkupeců, v odborných fotozávodcích a u ty

FOTOPOP MYSLÍKOVA 25

Několik sněhových mostů přes pukliny se při pochodu probořilo, ale na štěstí nikdo nepřišel k úrazu.

Výprava pokračovala po ledovci na Col des Ruilans, odkud po sněhových svazích ledovce du Vallon účastníci dorazili klouzavým sestupem v 15 hod. odpoledne k chatě Chancel, náležející francouzskému alpskému klubu, kde se vojsko právě včas mohlo ukrýti před novou bouří spojenou s krupobitím. Po kratší době se opět vyjasnilo a za slunečna zahájen další sestup do známé turistické osady La Grave, kde

v 17-30 hod. byl manévr za přítomnosti shromážděných turistů a alpinistů skončen.

Zásobování mužstva v údolí veneonském bylo provedeno motorovými vozidly. Celý oddíl byl vždy večer stravován potravou dopravenou motorovými vozíky systému Berliet za doprovodu střelců vozatajského pluku č. 594. Na těchto vozidlech byly dopravovány nejen potraviny, ale i přenosné kuchyně. Veškeré námáhavé pochody byly mužstvem provedeny s nadšedím.
R. Touchon »La Montagne«.

Závody.

Technické výsledky XXXVI. mezinárodních závodů o mistrovství RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1931.

(Prvé číslo značí pořadí ve třídě, druhé celkové pořadí.)

Mistrovství republiky Československé v závodě na vytrvalost na 50 km pro rok 1931 »Hančův memoriál«.

Titul »Mistr RČS. v závodě na vytrvalost pro rok 1931« získává Bohumil Slonek, S. K. Nové Město na Moravě.

I. třída: 1./1. Slonek Boh., S. K. Nové Město na Moravě, 4.05.39 — 2./3. Fišera F., Ski Jilemnice, 4.13.33 — 3./7. Faistauer Jar., Ski Jilemnice, 4.19.39 — 4./9. Stehlík Leoš, S. K. Slavia, Praha, 4.23.07 — 5./10. Zizius Vlad., S. K. Plzeň, 4.23.30 — 6./32. Martin J., L. Z. K. Praha, 5.21.01.

II. třída: 1./2. Musil C., S. K. Nové Město na Moravě, 4.12.06 — 2./5. Šimůnek F., S. K. Slavia, Praha, 4.19.41 — 3./6. Erlebach Jos. ml., Ski Jilemnice, 4.19.47 — 4./11. Hanč B., Ski Jilemnice, 4.33.35 — 5./12. Erben Štefan, H. D. W., 4.34.18 — 6./13. Buchar J., Ski Jilemnice, 4.35.41 — 7./15. Vaníček, L. K. Vinohrady, 4.41.59 — 8./16. Kolář, K. Č. T. Tábor, 4.43.15 — 9./17. Hanuš K., L. Z. K. Praha, 4.47.58 — 10./18. Farský, Č. S. K. Praha, 4.48.35 — 11./19. Dr. Hauner, L. Z. K. Praha, 4.49.15 — 12./22. Štefan R., Sokol Studenec, 4.55.49 — 13./23. Háek V., S. K. Slavia Praha, 4.57.28 — 14./24.

Zelníček, L. K. Ostrava, 5.01.13 — 15./26. Šír L., Ski Jablonec, 5.05.55 — 16./27. Jelínek J., S. K. Slavia Praha, 5.08.21 — 17./28. Novotný L., S. K. Slavia Praha, 5.08.23 — 18./29. Kott H., Č. Ski Praha, 5.08.50 — 19./31. Durcháněk I., Č. S. K. Praha, 5.20.58 — 20./33. Jirouš A., Č. S. K. Praha, 5.23.56 — 21./36. Kopecký Z., S. K. Slavia Praha, 5.47.00.

Třída st. A. 1./4. Donth, H. D. W., 4.14.56 — 2./8. Faistauer Jos., Ski Jilemnice, 4.22.45 — 3./14. Tauchman J., Sokol Studenec, 4.39.31 — 4./20. Körber, H. D. W., 4.52.52 — 5./21. Jedlička M., L. Z. K. Praha, 4.53.41 — 6./25. Zelinka, L. Z. K. Praha, 5.04.51 — 7./30. Matys, Ski klub Bratislava, 5.20.50.

Třída st. B. 1./34. Binovec, S. K. Slavia Praha, 5.43.36 — 2./35. Rath, L. Z. K. Praha, 5.46.31.

Tři závodníci se vzdali pro poruchy lyží.

Mistrovství republiky Československé v běhu na lyžích na 18 km.

Titul »Mistr RČS. v závodě v běhu na lyžích pro rok 1931« získává Cyril Musil, S. K. Nové Město na Moravě.

I. třída: 1./2. Lauer Franz, H. D. W., 1.24.04 — 2./3. Novák Vladimír, V. S. Praha, 1.24.07 — 3./4. Bartoň Ant., Ski Vysoké n. Jiz., 1.24.16 — 4./5. Fišera František, Ski Jilemnice, 1.25.41 — 5./6. Czech Bronislav, Polsko, 1.26.45 — 6./7. Slonek Boh., S. K. Nové Město na Moravě, 1.26.55 — 7./8. Faistauer Jar., Ski Jilemnice,

LYŽE

VÁZANÍ • HOLE

VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE

• SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Ceníky zdarma.
Klubům sleva.

Ž á d á m e
o zaplacení
předplatného

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

1.28.18 — 8./11. Szostak Karol, Polsko, 1.29.16 — 9./12. Kožnárek Vilda, S. K. Mor. Slavia Brno, 1.29.33 — 10./13. Ing. Bartů Mil., Č. S. K. Praha, 1.30.05 — 11./14. Německý Otakar, S. K. Nové Město na Moravě, 1.30.12 — 12./15. Wende Fr., H. D. W., 1.30.13 — 13./16. Zizius Vlad., S. K. Plzeň, 1.30.38 — 14./18. Stehlík Leoš, S. K. Slavia Praha, 1.31.07 — 15./24. Gottstein Ant., Ski Jilemnice, 1.34.08 — 16./28. Ruud Sigmund, L. Z. K. Praha, 1.35.45 — 17./33. Beranovský, Mor. Slavia Brno, 1.37.16 — 18./45. Sagasser Otto, H. D. W., 1.39.22 — 19./47. Misar, Bucharův lyž. klub Nový Svět, 1.40.17 — 20./50. Tryzna Jos., S. K. Slavia Praha, 1.40.32 — 21./61. Martin Jarosl., L. Z. K. Praha, 1.42.47 — 22./71. Pech Vítězslav, Ski Vysoké n. J., 1.43.40.

II. třída: 1./1. Musil, Ski Nové Město na Moravě, 1.23.45 — 2./9. Šimůnek Frant., S. K. Slavia Praha, 1.28.19 — 3./10. Buchar Jos., Ski Jilemnice, 1.29.11 — 4./19. Hanč Boh., Ski Jilemnice, 1.31.47 — 5./20. Erlebach Jos. ml., Ski Jilemnice, 1.32.48 — 6./21. Vaniček, K. L. V. Vinohrady, 1.33.15 — 7./22. Hauner Edgar, L. Z. K. Praha, 1.33.38 — 8./23. Buchar Jaroslav, Ski Jilemnice, 1.34.02 — 9./26. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 1.35.01 — 10./27. Zelinka, S. K. Baťa Zlín, 1.35.12 — 11./29. Spazier, V. S. Praha, 1.36.12 — 12./30. Mõhvald, H. D. W., 1.36.53 — 13./31. Hickisch Jos., Ski Jilemnice, 1.36.54 — 14./32. Jebavý, L. Z. K. Praha, 1.36.57 — 15./34. Německý Oldř., S. K. Slavia Praha, 1.37.28 — 16./35. Erlebach Ludvík, Ski Jilemnice, 1.37.35 — 17./36. Maruszar, Polsko, 1.37.56 — 18./37. Pokorný, Mor. Slavia Brno, 1.38.14 — 19./39. Jansen, S. K. Slavia Praha, 1.38.35 — 20./40. Kastner, Ski Hradec Král., 1.38.52 — 21./41. Miňovský, S. K. Slavia Praha, 1.39.01 — 22./42. Putterlík, V. S. Praha, 1.39.07 — 23./43. Fučík Jos., Ski Vysoké n. Jiz., 1.39.18 — 24./44. Cigánek, V. S. Brno, 1.39.37 — 25./45. Hansa Rud., Ski Č. Budějovice, 1.39.48 — 26./46. Martin Mil., L. Z. K. Praha, 1.40.02 — 27./48. Svozil, V. S. Brno, 1.40.23 — 28./49. Erben St., H. D. W., 1.40.31 — 29./52. Farský Ant., Ski Praha, 1.41.15 — 30./54. Šule Jos., Sokol Zl. Olešnice, 1.41.20 — 31./55. Voves, Olympia Plzeň, 1.41.28 — 32./56. Havlíček, S. K. Baťa Zlín, 1.41.34 — 33./57. Kryšpín, L. Z. K. Praha, 1.41.36 — 34./58. Technik, S. P. Z. S. Praha, 1.41.56 — 35./59. Rezek, V. S. Praha, 1.42.05 — 36./62. Pfeiffer, Bucharův lyž. klub Nový Svět, 1.42.48 — 37./63. Kahaj, L. K. důst. Praha, 1.42.54 — 38./64. Kynčil, Ski Hradec Král., 1.43.01 — 39./66. Durchánek, Č. S. K. Praha, 1.43.19 — 40./67. Jindra, V. S. Praha, 1.43.21 — 41./69.

Vondra, L. Z. K. Praha, 1.43.36 — 42./70. Helta, L. Z. K. Praha, 1.43.37 — 43./72. Německý Boř., S. K. Slavia Praha, 1.43.41 — 44./73. Rejl K., S. K. Dvůr Král., 1.43.42 — 45./74. Rudl, L. Z. K. Praha, 1.43.42 — 46./76. Jirouš Ant., Č. S. K. Praha, 1.43.54 — 47./77. Braun V., L. Z. K. Praha, 1.44.02 — 48./78. Jirouš, L. Z. K. Praha, 1.44.24 — 49./79. Troníček, L. Z. K. Praha, 1.44.28 — 50./80. Formandl, V. S. Brno, 1.44.52 — 51./82. Zelinka, S. K. Baťa Zlín, 1.45.02 — 52./83. Matzner, Ski Č. Budějovice, 1.45.04 — 53./84. Jelínek, S. K. Slavia Praha, 1.45.06 — 54./86. Zmatlík, Sokol Studenec, 1.45.29 — 55./87. Duňka Damián, Ski Vysoké n. J., 1.45.30 — 56./88. Kocián Heř., S. K. Slavia Praha, 1.45.42 — 57./90. Svátek, K. L. D. Josefov, 1.45.57 — 58./91. Hrabal, V. S. Praha, 1.46.19 — 59./92. Šír, Ski Jablonec n. J., 1.46.34 — 60./93. Hák, S. K. Slavia Praha, 1.47.05 — 61./96. Hajtich, Ski Hradec Král., 1.48.05 — 62./97. Mikule, Ski Jilemnice, 1.48.05 — 63./98. K. L. D. Praha 1.48.07 — 64./101. Hanuš, Ski Jilemnice, 1.49.10 — 65./102. Starý, V. S. Praha, 1.49.49 — 66./103. Kučera, K. L. Vinohrady, 1.50.02 — 67./104. Kovařovič, L. Z. K. Praha, 1.50.23 — 68./106. Čumpelík, Č. S. K. Praha, 1.52.22 — 69./107. Zelníček, L. K. Ostrava, 1.52.22 — 70./108. Kupka, K. L. D. Chomutov, 1.52.24 — 71./109. Baloun, S. K. Chrudim, 1.52.38 — 72./110. Brabec, L. Z. K. Praha, 1.52.45 — 73./111. Chlumský, L. Z. K. Praha, 1.53.46 — 74./112. Horáček V., Ski Jilemnice, 1.53.47 — 75./117. Horáček, S. K. Slavia Praha, 1.55.09 — 76./118. Kapras J., Ski Jilemnice, 1.55.40 — 77./119. Rieger B., Ski Jilemnice, 1.56.34 — 78./120. Král, S. K. Jičín, 1.58.28 — 79./124. Pondělíček, Ski Jilemnice, 1.59.30 — 80./125. Kadela, V. S. Praha, 1.69.39 — 81./127. Kubát J., Ski Jilemnice, 2.01.29 — 82./128. Žák, Ski Jilemnice, 2.04.04 — 83./129. Šimůnek Osvald, Ski Jilemnice, 2.04.24 — 84./131. Bauše, L. Z. K. Praha, 2.10.14 — 85./135. Prokeš, Ski Pardubice, 2.11.39.

Třída st. A. 1./17. Faistauer Josef, Ski Jilemnice, 1.30.45 — 2./25. Jedlička Mirko, L. Z. K. Praha, 1.34.39 — 3./38. Erlebach Jos. st., Ski Jilemnice, 1.38.34 — 4./60. škt. Krč, K. L. D. Domažlice, 1.42.39 — 5./68. škt. Brož, K. L. D. Praha, 1.43.28 — 6./75. škt. Gregor, K. L. D. Praha, 1.43.51 — 7./84. Krňoul Rud., S. K. Slavia Praha, 1.45.25 — 8./89. Kubánek Jan, Ski Jilemnice, 1.45.35 — 9./95. Adámek, S. K. Slavia Praha, 1.47.36 — 10./99. Hlaváč, S. K. Jičín, 1.48.09 — 11./100. Matys, Ski Bratislava, 1.48.28 — 12./105. Košut, Svaz důst., 1.50.27 — 13./113. Zelinka, L. Z. K. Praha, 1.54.00 — 14./114.

Dobrou a levnou lyžařskou výzbroj

vyvoláváme

kopírujeme

zvětšujeme

koupíte u firmy

Červený a Glogar, Praha II.,

Spálená 27, tel. 45775.

Speciální oddělení pro zvětšování z Leicy

Brdička, Ski Hradec Král., 1.54.01 — 15./115. Kovář Boh., L. Z. K. Praha, 1.54.01 — 16./116. škt. Brachtl, K. L. D. Praha, 1.54.56 — 17./123. Vitámvás, Buch. lyž. klub Nový Svět, 1.58.49 — 18./126. Maloch, L. Z. K. Praha, 2.00.35 — 19./132. Gruss, Ski Pardubice, 2.10.41 — 20./136. Jarušek, Ski Bratislava, 2.25. 26.

Třída st. B. 1./53. G. Schiele, Polsko, 1.41.16 — 2./116. Binovec, S. K. Slavia Praha, 1.54.15 — 3./121. Kala A., Sokol pražský, 1.58.24 — 4./130. Rath Emerich, L. Z. K. Praha, 2.07.13 — 5./133. Langmaier, Svaz důst. Praha, 2.11.10 — 6./134. Kadlec Ant., Ski Jilemnice, 2.11.15.

Mistrovství RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1931.

Titul »Mistr RČS. ve skoku na lyžích pro rok 1931« získává Sigmund Ruud, L. Z. K. Praha.

I. třída: 1./1. Ruud Sigmund, L. Z. K. Praha, 235.50 bodů — 2./2. Bartoň A., Ski Vysoké n. J., 207.90 — 3./4. Czech Bronislav, Polsko, 200.90 — 4./6. Pech Vít., Ski Vysoké n. J., 199.80 — 5./10. Beranovský, Morav. Slavia Brno, 186.50 — 6./12. Hnyk, S. K. Slavia Praha, 185.90 — 7./20. Glasser V., H. D. W., 164.30 — 8./21. Misar, Bucharův lyž. klub Nový Svět, 164.10 — 9./24. Faistauer Jar., Ski Jilemnice, 157.90 — 10./25. Tryzna Jos., S. K. Slavia Praha, 144.50 — 11./26. Lauer Franz, H. D. W., 136.20.

II. třída: 1./3. Jansen, S. K. Slavia Praha, 204.90 — 2./7. Maruszar, Polsko, 195.90 — 3./8. Šimůnek, S. K. Slavia Praha, 194.60 — 4./14. Kolařík, S. K. Slavia Praha, 183.10. — 5./15. Technik, Čes. spol. pro zimní sporty, Praha, 181.70 — 6./17. Německý Bořivoj, S. K. Slavia Praha, 176.40 — 7./22. Duňka Otto, Ski Vysoké n. J., 163.20 — 8./23. Duňka Dan., Ski Vysoké n. J., 160.20 — 9./25. Holubec Jos., L. Z. K. Praha, 156.40 — 10./26. Kubát Jos., Jilemnice, 156.00 — 11./27. Lindner Oskar, L. K. Brno, 151.60 — 12./29. Německý Oldřich, S. K. Slavia Praha, 150.10 — 13./30. Menec, Jilemnice, 145.70 — 14./34. Horáček, S. K. Slavia Praha, 138.80 — 15./38. Šimůnek Osvald, Ski Jablonec, 125.60 — 16./39. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 122.70 — 17./40. Stregl, V. S. Praha, 119.20 — 18./43. Biemann Fr., H. D. W., 112.90 — 19./48. Mikule Jan, Ski Jilemnice, 105.70 — 20./52. Dyntr, Sokol Zl. Olešnice, 92.50 — 21./54. Hykyš Jos., Ski Jilemnice, 92.20 — 22./55. Buchar Jos., Ski Jilemnice, 91.10 — 23./58. Jelínek, S. K. Slavia Praha, 89.20 — 24./59. Kapras Jan, Ski Jilemnice, 87.50 — 25./63. Hofmann, Sokol Branná, 79.20 — 26./66. Möhwald A., H. D. W., 72.00 — 27./67. Kocián H., S. K. Slavia Praha, 68.50 — 28./68. Zelinka, S. K. Baťa Zlín, 61.00.

III. třída: 1./5. Palme, H. D. W., 200.80 — 2./9. Dyntr Jos., S. K. Slavia Praha, 188.60 — 3./11. Hainsch, H. D. W., 186.00 — 4./13. Novotný Frant., Ski Jilemnice, 183.50 — 5./16. Čivrný, H. D. W., 178.50 — 6./18. Faistauer Jos. ml., Ski Jilemnice, 172.80 — 7./19. Görnert, H. D. W., 172.70 — 8./28. Hanuš Jos., L. Z. K. Praha, 151.20 — 9./32. Čivrný O., L. Z. K. Praha, 142.60 — 10./33. Ševčík, S. K. Dvůr Král., 140.60 — 11./37. Šulc R., Sokol pražský, 135.90 — 12./42. Krupička, H. D. W., 114.10 — 13./43. Biemann Otto, H. D. W., 111.10 — 14./46. Kadavý, Sokol Praha VII., 107.60 — 15./47.

Havlíček Jar., S. K. Slavia Praha, 106.20 — 16./49. Farský, Buchar. lyž. klub Nový Svět, 99.50 — 17./50. Horáček, L. Z. K. Praha, 97.70 — 18./51. Matátko, S. K. Dvůr Král., 94.70 — 19./53. Josífek, Čes. spol. pro zimní sporty, Praha, 92.40 — 20./56. Duňka Oldř., Ski Vysoké n. J., 89.50 — 21./57. Voňka, S. K. Dvůr Král., 89.30 — 22./64. Škoda, Čes. spol. pro zimní sporty, Praha, 77.00.

Třída st. A. 1./45. Koldovský Karel, Ski Vysoké n. J., 109.30 — 2./61. Faistauer Jos. st., Ski Jilemnice, 84.00 — 3./62. Jarušek, Ski Bratislava, 82.40 — 4./65. Brdička, Ski Hradec Král., 74.00 — 5./69. Matys, Ski Bratislava, 60.00.

Mistrovství RČS. v závodě sdruženém pro rok 1931.

Titul »Mistr RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1931« získává Antonín Bartoň, Český Ski klub Vysoké n. Jiz.

I. třída: 1./1. Bartoň A., Ski Vysoké n. J., 445.90 — 2./2. Czech Bron., Polsko, 427.40 — 3./3. Ruud Sig., L. Z. K. Praha, 417.00 — 4./5. Lauer, H. D. W., 376.20 — 5./6. Faistauer Jar., Ski Jilemnice, 375.40 — 6./9. Beranovský, Mor. Slavia Brno, 360.50 — 7./10. Pech Vítězslav, Ski Vysoké n. J., 345.30 — 8./13. Misar, Buch. lyž. klub Nový Svět, 324.60 — 9./18. Tryzna Jos., S. K. Slavia Praha, 303.50.

II. třída: 1./4. Šimůnek Frant., S. K. Slavia Praha, 412.10 — 2./7. Jansen, S. K. Slavia Praha, 72.90 — 3./8. Maruszar, Polsko, 366.90 — 4./11. Čivrný, H. D. W., 337.50 — 5./12. Technik, Čes. spol. pro zimní sporty, Praha, 334.70 — 6./14. Německý Oldřich, S. K. Slavia Praha, 323.35 — 7./15. Německý Bořivoj, S. K. Slavia Praha, 321.90 — 8./16. Hanuš Kamil, L. Z. K. Praha, 307.20 — 9./17. Buchar Jos., Ski Jilemnice, 304.10 — 10./19. Duňka Dam., Ski Vysoké n. J., 296.70 — 11./21. Hykyš Jos., Ski Jilemnice, 267.70 — 12./22. Zelinka, S. K. Baťa Zlín, 245.50 — 13./23. Moráček, S. K. Slavia Praha, 234.80 — 14./24. Mikule Jan, Ski Jilemnice, 231.70 — 15./25. Jelínek Jiří, S. K. Slavia Praha, 228.70 — 16./26. Kubát Jos., Ski Jilemnice, 226.50 — 17./27. Kocián, S. K. Slavia Praha, 205.00 — 18./29. Kapras Jan, Ski Jilemnice, 182.00.

Třída st. A. 1./20. Faistauer Jos., Ski Jilemnice, 289.05 — 2./28. Matys, Ski Bratislava, 184.50, 3./30. Brdička, Ski Hradec Král., 174.50.

Závody zvláštní.

Závod žen na 8 km: 1. Friedländerová-Havlová, L. Z. K. Praha, 56.10 — 2. Mrkvanová, S. K. Slavia Praha, 57.11 — 3. Lelková K., S. K. Jestřebích Hor, 59.50 — 4. Šmerhovská, L. Z. K. Praha, 1.00.21 — 5. Brejlová, S. K. Slavia Praha, 1.01.01 — 6. Višňáková, Ski Jilemnice, 1.01.06 — 7. Filipová, V. S. Praha, 1.01.44 — 8. Barbieri, L. Z. K. Praha, 1.03.02 — 9. Myšáková, Ski Jilemnice, 1.03.03 — 10. Bartoňová, Ski Vysoké n. J., 1.03.58 — 11. Pluhařová, Ski Vysoké n. J., 1.05.01 — 12. Krausová-Kučerová, Ski Jilemnice, 1.05.20 — 13. Bucharová, Ski Jilemnice, 1.05.25 — 14. Lelková M., V. S. Praha, 1.07.25 — 15. Matějcová, B. S. K. Nový Svět, 1.08.19 — 16. Nezavdalová, Č. S. Z. S. Praha, 1.11.27 — 17. Smetanová, Ski Pardubice, 1.14.49 — 18. Karlová, Ski Jilemnice, 1.53.10.

Motoskijöring:

První jméno značí jezdce na stroji, druhé lyžaře.

Sola o obsahu 500: 1. Vitvar Ant., St. Paka, Boura, Studenec, Ariel 15.55 — 2. Sedláček a Beneš, Ski Jilemnice, BMW 18.30 — 3. Bratři Pošepný, Ski Jilemnice, Panther 18.44 — 4. Jirouš Vilém, Jablonec n. Jiz., a Hanuš Jarka, L. Z. K. Praha, sólo BD 19.16 — 5. Červinka V. a Erlebach Frant., Ski Jilemnice, sólo BD 19.40 — 6. Bock Jos. a Rudolf, sólo D Rad 20.17 — 7. Kudrnáč Alois, Hořice a Sámal O., Ml. Boleslav, sólo AJS 21.13 — 8. Koc Vojtěch, Jilemnice a Jebavý Ant. LZK, Praha, sólo BSA 21.25 — 9. Lukeš Jaroslav a Hanč Bohumil, Jilemnice, sólo Royal Enfield 25.03 — 10. Skrbek Ant., Ml. Boleslav a Procházka J., sólo AJS 25.06.

Sola o obsahu nad 500: 1. May Karel, Vrchlabí a Diesner, S. K. Baťa, Zlín, sólo Čechie 17.59 — 2. Pohl Jiří a Zdeněk, Vysokoškolský Sport, Praha, Indián 1200 18.20 — 3. Kubát Otto a Josef, Ski Jilemnice, sólo Montgomery 600 21.52.

Sidecary: 1. Falkenau Jiří, Praha a Horáček, Ski Jilemnice, sidecar AJS 500 22.09 — 2. Dr. Seifert, S. K. Jičín a Podlipný Alois, sidecar 600 Indián 22.12.

Mistrovství klubů pro rok 1931:

Titul »Mistrovský klub RČS. v jízdě na lyžích pro rok 1931« získává Český Krkonošský spolek Ski v Jilemnici.

1. Český Krkonošský spolek Ski v Jilemnici 3.632.20 bodů. — S. K. Slavia, Praha 3.584.55 bodů. — 3. Ski klub Vysoké n. Jizerou 2.500.50 — Lyžařský závodní klub Praha 2.250.35 — 5. Český Ski klub Praha 1.191 — S. K. Nové Město na Moravě 1.138.50 — 7. Moravská Slavia Brno 1000.50 — 8. Bucharův lyžařský klub Nový Svět 973.70 — 9. Vysokoškolský Sport Praha 849.70 — 10. Český spolek pro zimní sporty Praha 837.30 — 11. Sportovní klub Baťa Zlín 780.50 — 12. Ski klub Hradec Králové 685.60 bodů — 13. Skiklub Bratislava 569.90 bodů — 14. Klub lyžařů Vinohradských Praha 487.50 — 15. Sokol Studenec 474.75 — 16. Sportovní klub Dvůr Králové n. L. 468.60 — 17. Vysokoškolský Sport Brno 459. — Sportovní klub Plzeň 413. — 19. Český Ski klub Jablonec n. Jizerou 397.85 — 20. Český Ski klub České Budějovice 298.50 — 21. Lyžařský klub Ostrava v Mor. Ostravě 255. — 22. T. J. Sokol, Zlatá Olešnice 245. — 23. T. J. Sokol pražský Praha 216.90 — 24. Sportovní klub Jičín 210. — 25. Klub čs. turistů, odbor Tábor 176.25 — 26. S. K. Olympia Plzeň 153. — 27. Sportovní klub Chrudim 105. — 28. Skiklub Pardubice 00.

Přebor Jizerské župy Svazu lyžařů RČS. ve Vysokém n. Jizerou dne 18. ledna 1931. Letošní přebory byly pořádány za velmi špatného počasí. Od rána byla silná sněhová vánice, která chvílemi se měnila v pravou bouři a jízdu téměř znemožňovala. Se soboty na neděli napadlo na 40 cm nového sněhu a za víchřice utvořily se závěje misty až 1 m vysoké, takže četným závodníkům, kteří se chystali, že přijedou do Vysokého auty, byla účast na závodech úplně znemožněna. To jest také důvodem, proč startovalo poměrně velmi málo závodníků. Sníh nebyl nejvhodnější pro závod v běhu a proto mazání hrálo velkou úlohu. Trať závodu v běhu (12 km pro I. a II. tř., 6 km pro III. tř.) byla zvolena dobře a svědomitě značkována. Závod ve skoku byl proveden na nově zřízeném

zatímním můstku u Vojákovy mlýna, položeném v údolí mezi lesy, takže byl chráněn od víchřice, která by znemožnila závod ve skoku v jiných místech. Jak jsme se již zmínili, jest můstek zatím jenom provisorní a nedovoluje delších skoků než 32 m, dá se však očekávat, že po menších úpravách bylo by lze zřídit na onom místě můstek, který by dovozoval skoky až 40 m a vyplnil by dávnou tužbu vysockých závodníků po dobrém můstku.

Výsledky: Běh na 12 km I. tř.: 1. Bartoň, Vysoké 53-38, 2. Pech, Vysoké 58-59, 3. Misar, Nový Svět 1-05-03.

II. tř.: 1. Šulc, Zl. Olešnice 1-01-43, 2. Dolenský, Zl. Olešnice 1-03-43, 3. Bouma, Turnov 1-09-19, 4. Fučík, Vysoké 1-11-29, 5. Ďoubalík, Vysoké 1-16-22.

Běh na 6 km pro III. tř.: 1. Matějasko, Zl. Olešnice 36-40, 2. Petříček, Zl. Olešnice 38-59, 3. Holubec, Vysoké 39-07, 4. Farský, Nový Svět 39-51, 5. Ducháček, Zl. Olešnice 40-45.

Skok prostý I. tř.: 1. Koldovský, Vysoké bodů 144-5 (29 m, 31½ m), 2. Pech, Vysoké 144-0 (25 m, 31 m), Bartoň, Vysoké 143-6 (28 m, 29 m), 4. Misar, Nový Svět 130-8 (26 m, 29-5 m).

II. tř.: 1. Hnyk, Vysoké 75-2.

III. tř.: 1. Holubec, Vysoké 144-3 (26 m, 30 m), 2. Skrbek, Vysoké 115-6 (20 m, 23 m), 3. Tondr, Nový Svět 114-4 (23-5 m, 25-5 m), 4. Farský, Nový Svět 75-0 (22-5 m s pádem, 25-5 m).

Závod sdružený: 1. Bartoň, Vysoké 303-6, 2. Pech, Vysoké 275-5, 3. Misar, Nový Svět 232-8.

Přeborníkem župy pro rok 1931 stává se tudíž Ant. Bartoň, Č. S. K. Vysoké n. J.

Závod hlídek o přebor Klubu čs. turistů, pořádaný v neděli 8. t. m. pod protektorátem p. min. Dr. J. Slávika na trati Harrachov—Vosecká Bouda—Harrachov, skončil mimořádným úspěchem. Závod se konal jako turistický, na trati 23 km v plném výbroji, váha tlumoku 4 kg. Výškový rozdíl 785 metrů. Startovalo 30 osob ve skupinách tříčlených. Přebornictví Klubu získala hlídka pražského odboru (Knížek, Čumpelík, Knap) v čase 2-16-17. Další dojela skupina smíšená odboru Praha (Ing. Doubek, Ing. Landkammer, pí Peková) v čase 2-30-23 a výborné kondici. III. odbor Č. Velenice (Šuler, Pechman, Hovorka) za 2-31-46. IV. Akademický odbor Praha (Morávek, Šebesta, Svoboda) v čase 2-33-54. V. OKČST. Čes. Velenice. VI. OKČST. Praha. VII. Skauti Praha. VIII. OKČST. Pardubice. IX. OKČST. Praha. X. OKČST. Pardubice. Po skončení závodu byl vítězná hlídka předán putovní pohár a závodníkům rozdány upomínkové odznaky. Za KČST. byl přítomen vrch. rada Kamenický a B. Peka. Uspořádání závodu bylo výborné. Příštího roku konati se bude týž závod na Moravě. Pohár získaný hlídkou pražského odboru vystaven bude u fy R. Dolejš, Praha, Národní tř. 29.

Zpráva o III. lyžařských závodech o přebor Podkarpatké župy Svazu lyžařů, konaných dne 1. února 1931 ve Vološance, pořádaný lyžařským odborem Československého sportovního klubu Užhorod.

Technické výsledky: Závod žen na 6 km (přihlášeno 7, u startu 4, z nich 1 mimo soutěž): I. Zapletalová (K. Čs. T. Mukačevo) 40-40, II. Picková (K. Čs. T. Mukačevo) 41-09, III. Šmídová (Čs. S. K. Užhorod) 55-42. Mimo soutěž Miškovská u cíle jako III. v čase 48-05. Závod III. třídy na 10 km (přihlášeno 13, u startu 8): I. Cymbryla (Čs. S. K. Užhorod) 1-05-47, II. Fáborský (Čs. S. K. Užhorod) 1-09-08, III. Borosz (K. Čs. T. Mukačevo)

1-12-14, IV. Revický (K. Čs. T. Užhorod) 1-13-25, V. Fedorňák (K. Čs. T. Užhorod) 1-15-18, VI. Pleteník (Čs. S. K. Užhorod) 1-19-37, VII. Folprecht (K. Čs. T. Mukačevo) 1-25, VIII. Medvecký (K. Čs. T. Užhorod) 1-40-41. Závod II. třídy starších a hostí na 16 km o přebor Podkarpatské Rusi župy Svazu lyžařů R. Č. S. o putovní cenu hlavního města Užhorodu. Celkem přihlášeno 29, u startu 23. Umístění podle kategorií: II. třída, přihlášeno 13, u startu 10: I. Balcar (K. Čs. T. Mukačevo) 1-21-18, II. Filipi (K. Čs. T. Mukačevo) 1-25-55, III. Pitterman (K. Čs. T. Mukačevo) 1-26-54, IV. Dr. Picek (K. Čs. T. Mukačevo) 1-29-03, V. Vrána (Čs. S. K. Užhorod) 1-45-10, VI. Mlada (Čs. S. K. Užhorod) 1-50-45, VII. Pokorný (Čs. S. K. Užhorod) 1-50-50, VIII. Čermák (Čs. S. K. Užhorod) 1-57-36, IX. Rosmany (Čs. S. K. Užhorod) 2-00-35, X. Dr. Plesník (Čs. S. K. Užhorod) 2-14. Třída starších: přihlášeno 7, u startu 5: I. Zapletal (K. Čs. T. Mukačevo) 1-32-14, II. Vagner (Čs. S. K. Užhorod) 1-33-05, III. Příkryl (Čs. S. K. Užhorod) 1-38-05, IV. Kaše (K. Čs. T. Mukačevo) 1-47-55, V. Pavlák (Čs. S. K. Užhorod) 2-03-30. Hosté:

přihlášeno 9, u startu 8: I. Špinar (12. pěší divise) 1-21-39, II. Pile (Mukačevo) 1-23-21, III. Adolf (12. pěší divise) 1-27-04, IV. Zamkowský (12. pěší divise) 1-31-30, V. Klumpner (12. pěší divise) 1-39-25, VI. Hotárek (12. pěší divise) 1-42-52, VII. Marek (K. Čs. T. Rachov) 1-55-29, VIII. Regora (K. Čs. T. Užhorod) 2.00.20. Mimo ceny za umístění obdrželi: v závodě žen vítěz pí Zapletalová čestnou cenu Podkarpatských Hlasů, sl. Miškovská čestnou cenu výboru pořádatelského klubu, v závodě III. třídy vítěz Cymbryla čestnou cenu fy S. Hartmann (soška lyžaře), ve II. třídě vítěz Balcar putovní cenu hlavního města Užhorodu, ve třídě starších vítěz Zapletal čestnou cenu Svazu skautů a ve třídě hostí vítěz Špinar čestnou cenu velitelství 12. pěší divise. Závod měly hladký průběh a byly velmi dobrou propagací lyžařského sportu. Z oficiálních účastníků přítomni: za zemského prezidenta vrch. rada Vopršálek, vel. 12. pěší divise div. generál Prchala, okres. hejtman Dr. Košvanec, představitelé civilních i voj. úřadů a hojně diváků. Pozornost vzbudily závody vrchovinských hochů v jízdě s kopce na lyžích vlastní výroby, uspořádané pořádatelským klubem.

Zprávy župní a klubové.

S. K. Chrudim, jeden z nejstarších klubů českého východu konal svoji 45. řádnou valnou hromadu dne 27. XI. 1930 ve vlastním domě. Schůzi zahájil předseda pan tov. Jan Popper proslavem, že uplynulý rok byl konsolidačním ve vnitřní organizaci a otázkách finančních. Lyžařský odbor pořádal na Československé vysočině svoje první klubové závody s plným úspěchem. Do nového výboru zvoleni osvědčení pracovníci s předsedou tov. Janem Popperem v čele. Náčelníkem lyž. odboru zvolen Ing. Baloun.

Valná hromada Lyžařského a sáňkařského kroužku odboru KČST. v Pardubicích konala se dne 11. listopadu 1930

a byl zvolen nový výbor za dosavadního předsedy Ing. L. Šebka. Jednatel zvolen H. Šiberle, techn. úř. Kroužek čítající 100 členů pořádal přes nepříznivé sněhové poměry 12 zájezdů hromadných, které se vesměs zdařily. Za relační listky vydáno bylo celkem Kč 6500—, což při nevelkém počtu aktivního členstva znamená značnou čílost jednotlivců. Kroužek předvedl k počátku této sezony lyžařský film (majetek min. zdrav. a těl. výchovy) s přednáškou p. št. Fr. Mračka z voj. tělovýchovné školy v Praze, který byl dobrou propagací lyžařství vůbec.

Různé zprávy.

K našemu článku o Jugoslávském lyžařství v 5. čísle zimního sportu chceme ještě podotknouti: Mezinárodní závody na Bledu byly letos opět (po druhé) pro špatné sněhové poměry v poslední chvíli odřeknuty. Jsme rádi, že konečně ve dnech 20.—24. února můžeme milé bratry naše navštívit, litujeme však též jejich práce a výdajů, které byly loni a letos v lednu vydány nadarmo. Z obrázku v 5. čísle naši laskaví čtenáři seznali, v jak krásném krajinném prostředí budou se závody konati. Chceme zde ještě blíže o centrech jugoslávského zimního sportu se zmíniti: Východiskem je Lublaň s nejlepším vlakovým spojením.

Bled je známým, komfortním, klimatickým letním i zimním místem s velikými hotely prvního řádu. Leží u jezera poskytujícího překrásnou plochu pro sporty bruslařské. Je také letním sídlem královské rodiny.

Kranjska gora (805 m) na železniční linii Lublaň-Jesenice-Tarvisio, je jedním z největších zimních středisk Jugoslaviie. Má dlouhou sezonu — do konce dubna. Mústek (35 m), kluziště, hojnou možnost bezpečných lyžařských výletů.

Dovje = Mojstrana (650), na téže železniční linii; dvě proti sobě položená horská místa. Východisko do skupiny Triglavu. Na blízku čarovné údolí Vrat s vodopádem Peričnikem.

Bohinj (507 m) na želez. linii Jesenice-Terst. Prvotřídní lyžařský terén, kluziště, sáňková dráha, velký mústek Ing. T. T. Hansena. Východiště tur do Julských Alp.

Kamnik (395 m), konečná stanice trati Lublaň-Kamnik, na úpatí Alp, příchod do romantického údolí Kamnické Bistrice a východisko tur v Kamnických Alpách.

Maribor (274 m) na železniční linii Vídeň-Lublaň-Terst, nejsevernější město Jugoslaviie na obou březích Drávy. Východisko do oblasti Pohorje (Bacher) s početnými nekonečně dlouhými sněhovými svahy.

Veškerá tato místa doporučujeme našim lyžařům v zimě i v létě. Zejména srpen a září je v těchto krajínách překrásný. Je zde levněji než u nás a tak jak jsme šťastni u moře v Dalmacii, budeme i šťastni zde, mezi neměnným slovanským lidem.

I. K.

Finský training v Durynském lese. Durynský W. Sp. V. získal jako trenera pro svoje závodníky Fina Esko Järvinen. Järvinen byl velmi dobrý svého času v Zakopaném. Tohoto trainingu zúčastní se podle usnesení D. S. V. i ostatní mužstvo přicházející v úvahu pro Oberhof. Järvinen a Taum a Martin Lappalainen budou pak startovati za Finsko při závodech F. I. S.

Lanovka na Černý vrch byla celý pátek a sobotu do 31. ledna 1931 dopoledne bez proudu. Po půl dvanácté hodině vyjela, zůstala však zase viset, na štěstí nepřejela však druhý sloup, takže sjela tíhou zpět. Po této přechodné nehodě byl pak provoz normální. Proud jak známo běže lanovka až ze vzdáleného Poříčí a nějak to neklape. Po nedávné katastrofě, kdy 25 lidí viselo 8 hodin bez pomoci ve vagonku ve vzduchu, nemá obecnost mnoho důvěry: Obchodní podmínkou každého dopravního podniku je především — spolehlivost. Proč nebylo na takové eventualitě, jakou je ztráta proudu, pamatováno, třeba sebeslabším, rezervním benzínovým motorem? — Jedna věc je také zajímavá: Objekt lanovky nemá záchodů, ani pro obecnost, ani pro personál. — Jak tam obecnost minulou sobotu 31. ledna čekalo, až přechodný defekt se opraví, byly potíže po této stránce na př. s dětmi.

Ubikace personálu vůbec nejsou závidění hodné.

Bude J. Gröttumsbraaten při III. zimní olympiádě v Lake Placid opět za Norsko startovati? Mimo Thorleifa Hauga byl J. Gröttumsbraaten při I. zimní olymp. v Chamonix nejlepší závodník Norska, neboť umístil se v závodě vytrvalostním na 50 km na třetím místě, v kombinovaném závodě byl druhým a také druhé místo obsadil za králem lyží Hagemem v závodě distančním na 17 km. Při druhé pak zimní olympiádě ve Sv. Mořici byl Gröttumsbraaten nejlepším závodníkem norským, neboť zvítězil jak v závodě 17km, tak i v závodě kombinovaném. Při obou pak zimních olympiádách získal pro své Norvéžsko dva zlaté odznaky, dva stříbrné a jeden bronzový.

V posledním však zimním období bylo nuceno Norsko Gröttumsbraatena se vzdáti a ač při 50km závodě byli by jej bývali Norové velmi vítali u startu, nebylo to možné, ježto vítěz sv.-mořický rozhodně dal všem na vědomí, že při svém namáhavém zaměstnání v konfekčním závodě nenajde tolik volného času, aby mohl se oddati řádnému výcviku a přípravě k závodům. On jako amatér musí si vydělávat na své živobytí prací svých rukou a nemá-li dosti času k výcviku, mimo několika volných chvil, jichž musí využít ke svému zotavení po svém vyčerpávajícím

zaměstnání, pak není možno na závody ani pomyslet, ježto takový vytrvalostní běh vyžaduje dlouhé měsíce k výcviku, jinak nelze něčeho pořádného dosíci. Tak byl tedy Gröttumsbraaten nucen vzdáti se všech závodů, i hlavně svého oblíbeného závodu kombinovaného, v němž většinou zvítězil jeho krajan Vinjarengen.

Avšak přes to postupem doby již dnes zaměstnává se celý lyžařský norský svět otázkou: kdo má Norsko na příští Zimní olympiádě zastupovati v Lake Placid? Při pohledu zpět na Chamonix a Sv. Mořic je zde jasná odpověď — J. Gröttumsbraaten! Haug je již příliš stár, avšak plavý, vysoký a dlouhonohý Gröttumsbraaten, ideální postava závodníka-lyžaře, jest teprve 31 roku stár, což pro vytrvalostní závod jest správný věk. — A skutečně podle posledních zpráv z Norska, když byl Gröttumsbraaten dotazován, zda by byl ochoten hájiti barvy Norska v Americe, neodpověděl sice ani kladně, ani záporně, avšak hlavní jest, že opět počal s výcvikem a jest naděje, že již letos bude zase startovati, a to nejprve v závodě kombinovaném a potom též vytrvalostním na 30 km. Jest nutno hodně a stále cvičiti, aby mohl dosáhnouti té formy, v jaké byl v roce 1928/29, neboť jen nejlepší umístění může pro norské borce přicházeti v úvahu na mezinárodním kolbišti. Prostřední výkony jsou takřka bezcenné. Od přípravy a dalších pak výkonů při závodech bude záviseti, jaké Norsko bude míti vyhlídky při olympijském závodě 50km. Vlast a domovina lyží potřebuje nutně výtečného vytrvalostního běžce, ježto prvenství v tomto závodě jest velmi ohroženo, ne-li již snad případně ztraceno. Po několik roků se opakující vítězství Švédů a Finů na 50km závodě Holmankollském činí velké starosti norskému národu lyžařskému, jenž byl zvyklý, že jeho závodníci byli neporazitelní. V závodě kombinovaném, 17km a ve skoku dosud Norové jsou bez konkurence, ale závod vytrvalostní na 50 km vymkl se jim z rukou a stává se kořistí Švédů neb Finů. Na příští olympiádě musí jíti Norové s tím, aby pomstili se za ty porážky, jež počínaje Sv. Mořicem utrpěli. Je zde sice jeden muž, na nějž Norové mohou se spolehnouti, a tím je Rustadstuen, který jest právě tak dobrým vytrvalcem jako nejlepší Švédové a Finové, ale jediný závodník v takovém strašném závodě mezi přesilou Švédů a Finů jest ztracen a proto jest nutný ještě jeden, a tím by byl Gröttumsbraaten, na nějž celý národ klade své naděje, že do roku 1932 bude opět v takové formě, že vrátí se jistě jako vítěz tohoto světového lyžařského mistrovství.

V sobotu a v neděli 31. ledna 1931 a 1. února konalo se v Janských Lázních mistrovství H. D. W. Zahájeno bylo ve čtvrtek závodem ve sjezdu, v sobotu 31. I. byl závod na 18 km, v neděli skok. Závod byl dobře aranžován a měl hojně obslání též z Německa. Ukázal, že mimo skokanský dorost, který již loni v jubilejním mistrovství H. D. W. v Jablonci n.N. se dobře uplatňoval, má i značný dorost pro závody vytrvalecké. Též druhá třída byla dobrá. Jinak v »kanonech« startovala samá známá jména

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

S P O R T
PRVOTŘÍDNÍ
VÝZBROJ PRO LYŽAŘE
VOBODA

PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ 40. Tel. 283-83

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE

I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3-50. Nordické mazadlo ze zvířecích tuků není kůži jako minerál. tuky.
Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1— kus.

VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.

Maloprodej ve sportovních závodech.

Burkert, Wende, Dick, Donth, Lauer atd. Svaz lyžařů, šetře se na Oberhof, poslal slabší mužstvo, které nedocílilo zvláštních výsledků. Z mužstva vypadl totiž, již po jeho jmenování, pro chorobu Novák a z naléhavých privátních důvodů Stehlik.

Rollský průsmyk a San Martino. Tého zimy otevřen byl turistice po prvé Rollský průsmyk (Rollepass), který spojuje údolí Fleimserské s údolím Primiero. Možnost překročení tohoto pasu zkracuje a zlehčuje přístup, resp. příjezd k San Martinu di Castrozza. Tato nová cesta poskytuje nové nádherné výhledy v oblasti Dolomit.

San Martino di Castrozza »il bianco paradiso del Dolomiti« — bílý ráj Dolomit, má nádherné okolí, skvělé cvičné louky a je především výborným východiskem pro tury: lze odtud podniknouti 15 až 20 tur všech kvalit, bez nebezpečí lavin. Na Rollském pase, jako cíli tur, je několik dobře zařízených ochranných chat. Tyto poskytují útlek skoro pro 50 lidí, mají ústřední topení ve všech pokojích a jsou až do konce dubna obhospodařovány. I. K.

V periodickém časopise anglického Skiklubu zvaném »Ski Notes & Queries«, jehož vydavatelstvo nám dosud píše na adresu: Rakousko-Uhersko, uveřejněn jest v čísle 42 pod názvem »The Snowfields of Czechoslovakia« pěkný článek o lyžařství, lyžařském terénu atd. v Československu. Pisatel Mr. L. Loeke uvádí, že Československo má kromě světoznámých lázní, jako jsou Mariánské Lázně, Karlovy Vary a Píšťany, také hory, jež skvěle se hodí k lyžařství ať již jest to Šumava, Český Les, Rudohoří, nebo hlavně Krkonoše a Vysoké Tatry. Ve většině z těchto horstev jsou dnes již hotely, jež vyhoví každému cizinci. Na konec doporučuje hojnou návštěvu Československa v zimě a podotýká, že předností Československa jest, že všude je velmi lacino. — Na konci článku pak jest poznámka, že příští číslo, t. j. v lednu, přinese článek o lyžaření s československou armádou, patrně od některého z důstojníků, kteří zúčastnili se lyžařského vojenského kursu ve Vysokých Tatrách. — Neopomeneme o tom pak podati zprávu.

Zimní Olympijské hry 1932. Olympický kongres v Berlíně v květnu t. r. ustanovil v projednání této otázky zvláštní užší komisi (zástupci lyžařství, bruslařství, hockeye a bobsleighu). Jednání vedl švéd Ing. Edström. Meeting bude trvati týden, t. j. počne a skončí v neděli. Počátek meetingu bude 6. února. Lyžařství přijde na řadu koncem týdne. 17 km ve čtvrtek 13. února, 14. února skok (kombinace), 15. února skok prostý, 16. února padesátka.

Na přeplavbu, jízdu vlakem do Lake Placid s 20 dny pobytu počítá se celkem 36 dní čili 5 neděl. Podle sdělení zástupce Ameriky Godfroye Deweye (Amer. amat. Ski Association) budou činiti výlohy borce pro celý pobyt 450—500 dolarů. V prosinci t. r. má přijeti do Evropy sekretář Amerického Olympijského výboru Nor Björn Blix, aby bližší s evropskými Svazy projednal. Navštíví prý též 13.—16. února mezinárodní závody FIS. v Oberhofu.

Přípravy pro III. zimní olympiádu v Lake Placid jsou již v proudu, a to čistě ve velkém, po americkansku. Závodní stadion bude hotov ještě letošní zimy a podle zkušeností budou učiněny pak konečné opravy. Pozváno bude 56 národů k účasti a očekává se účast nejméně 25. Přípravy jsou učiněny pro účast 600 závodníků, 150 delegátů a oficiálních osobností a počítá se s účastí průměrně 8000 obe-

censtva denně. Rozpočet na celou Olympiádu zní na 500.000 dolarů. Sám stadion bude státi 100.000 dolarů a bude na něm zřízena závodní dráha dlouhá 400 m, dále dráha pro krasobruslařství a hřiště pro hockeye. Ale i start a cíl 18 km a 50 km závodu bude umístěn na stadionu. Ve stadionu bude 4000 míst k sedění. O programu zimní olympiády jsme se již zmínili na jiném místě, dodáváme pouze, že již 5 týdnů před zahájením vlastních závodů budou veškerá zařízení dána k dispozici pro přípravný trénink.

Máte již impregnované lyže? Velká většina lyžařů dosud ještě nevěnuje svým lyžím té péče, které mají zapotřebí; lyže se prostě před odjezdem na hory vytáhnou z některého kouta, tak jak tam byly při posledním návratu horeny a jede se znova. To by konečně bylo velmi pohodlné, ale méně pohodlné jest to pak po vystoupení z vlaku, kdy obyčejně vás očekává nějaký řádný výstup. Tu pak lyžař nedbalý v potu tváří to doslova »dřípá« na holích do kopce, při čemž mu lyže buď stále uklouzávají nebo naopak se na nich lepší přepychové »buchtý« mokrého sněhu. I ztrácí sport lyžařský na půvabu úměrně se stoupáním, hlavně když vaše tesklivé oko zří, jak vás předhání »s úsměvem na rtech« jeden lyžař za druhým. To jsou totiž ti, kteří si doma dali »práskačky« do pořádku a řádně si je namazali. Mazání bývá také posledním útočištěm »trosečníků«, kdy už to vážně jinak nejde. Ale to bývá obyčejně již pozdě. Buďto mrzne a vy máte při nanášení zimou ztuhlého vosku na vymrazenou lyži pocit Robinsona, když zkoušel po prvé rozdělat oheň. Anebo je sníh mokrá a na zvlhlou lyži žádný vosk nechytá. A když, tak je za chvíli zas pryč. V obou případech se pak obyčejně prohlásí, že veškeré mazání je jeden nesmysl a vosky že nestojí za nic, račež se »bidla« dají na záda a pokračuje se s kletbou na rtech ve výstupu. Lyžařsko-sportovní entuziasmus klesne na nulu a »člověk by to prodal za šesták«. Jak vidno, jest takového »sportování« značně neutěšené a stojí opravdu za trochu práce blahé vědomí, že vystoupíme na hory bez dřiny a vzteku, když si dáme lyže do pořádku. Není to tak strašlivé, jak se zdá. Předně jest bezpodmínečně nutno, aby lyže byly řádně impregnovány. Dříve, dokud nebylo nic lepšího, impregnovalo se dehtem norským či švédským (aspoň na etiketách je to vždy napsáno). Dnes impregnuje se všeobecně jakožto nejlepším prostředkem mazáním Skare. Výhody Skare jsou veliké. Předně dřevo jím impregnované neobyčejně zpevní, nevlhne a lyže podržuje dlouho svou formu. Skare také ucpe pory ve dřevě mnohem trvaleji proti vnikání vody. Je to velikou výhodou při náhlých oblevách, kdy lyže nenapuštěná nasákne vodou a přirozeně nechytá pak mastné vosky jiné. Namočí-li se lyže »Skarovaná«, zůstává voda na povrchu a stačí ji pouze hadrem (kapesníkem) utřít. Další vosky nanášejí se pak bezvadně. Velikou výhodou jest také příjemný fakt, že se se »skarováním« nemusíte patlati sám, protože většina sportovních závodů zařídila službu zákaznicku a za levný peníz vám lyže »naskaruje« dobrým domácím výrobkem Velox Skarem. Ten, kdo si chce lyže impregnovat sám, počíná si tímto způsobem: krabička se Skare se nahřeje nejlépe na kamnech a tekuté mazání pak nanášíme starým štětcem neb kartáčkem na zuby na dobře očištěnou lyži v tenké vrstvě. Samodujnou lampou pak vpalujeme opatrně do dřeva, až se na povrchu objevuje pěna. Hadrem roztíráme a vtíráme Skare do dřeva tak, aby se toto stejnoměrně ohřívало a impregnační řádně nasáklo. Přebytek Skare pak setřeme a povrch řádně uhladíme. Po skončené práci lyže řádně vypneme, aby podržely správný tvar. Lyže správně impreg-

nované nemají lepiti, neb to nasvědčuje nedostatečnému vpálení do dřeva. Takto připravené lyže mažeme pak dalším voskem až na místě podle potřeby, tedy před výstupem nejlépe Mediem, zvláště pod patou. V případě, že jest le-

dová kůra je nejlépe přimáznouti pod patu samotné Skare, které v silnější vrstvě má výborné vlastnosti stoupací. Zkuste to tedy jednou, pohrajte si s lyžemi a mazáním a budete vidět jak se vám to vyplatí.

Naši hoši jedou do Oberhofu.

Od našeho zpravodaje Bertý Langa.

Hladký průběh cesty. Příjezd do du-ryňského Mořice. Všechny národnosti již přijely. Obrovský zájem o závody v celém Německu. Šťastné vylosování.

Praha 10 února 1931.

Jako obvykle, tak i letos, utvářilo se rozloučení tiše, intimně, bez zájmu veřejnosti a úřadů. Na Masarykovo nádraží dostavili se pohlaváři Svazu lyžařů RČS. s II. předsedou generálem Pečírkou. Těsně před odjezdem vlaku pronesl týž vzletnou zdravici, končící těmito slovy: »Na každou zprávu o Vás čeká čs. veřejnost co nejdychtivěji. Dopadne-li Oberhof dobře, slibuji Vám, že pojedete napřesrok do Ameriky!« Arch. Jarolímek jménem závodníků slíbil, že vlajka ČSR. bude co nejčestněji obhájena. Přesně v 17.41 odstartovali jsme drážďanským rychlíkem. V čele výpravy arch. Karel Jarolímek s Dr. Mosrem. Kapitán mužstva Rudolf Krňoul. Závodníci: Vítězslav Pech, František Hiltšcher, Jaroslav Lukeš, Rudolf Vrána, Jaroslav Feistauer, Ant. Bartoň, Frt. Šimůnek, Frt. Fišera, Jan Cífk, Josef Německý, Bohumil Slonek a Cyril Musil. K apoštolskému počtu závodníků druží se ještě jako hosté: pí Annie Mosrová, choť mezinár. tajemníka Svazu Dr. J. Mosra, a jeho bratr čs. generální konsul Karel Moser z kanadského Montrealu. Závěr výpravy tvořili bitevní tuláci: populární Emerich Rath, pan Hněvsa z Plzně a moje maličkost.

V 9 hod. přestoupili jsme v Drážďanech. O 11. hod. dostihli jsme Lipska, přenocovali jsme v »Křesťanském hospicu« k úplné spokojenosti všech.

Oberhof 11./II. v poledne.

O 9. hod. opustili jsme oblevově uplakané Lipsko. Za hodinu poté dostihli jsme Erfurt. Zde přešli jsme na lokálku. Sněhu málo. Obloha zatažena. Teprve těsně před Oberhofem počíná mírná pahorkatina nabývatí tvárnosti pohoří. Sněhu valem přibývá. V 11.30 jsme u cíle. Vystupujeme schodišťovým mostem z nádraží, kdež nás vítají nejvyšší pohlaváři D. S. V. (Německého lyž. svazu) s presidentem Dr. Tenner-em v čele. Rychle vstupujeme do připravených saní, když jsme přeložili 24 zavazadel mimo nesčetné páry lyží a holí na nákladní saně. Silnice vede lesem strmých kopců, silně stoupá. Sněhu rychle přibývá, takže brzy je přes 1 m hluboký. Řadou serpentýn zdolává silnice 200 m výškového rozdílu. Hodnostář uvítacího výboru, nás doprovázející, sděluje nám vylosování a různé běžné novinky dne. Všichni cizinci již jsou na místě. Včera večer přijeli

Norové, 16 osob s kapitánem Helsetem v čele. Večer byla strašná vánice za mrazu, takže sníh je sypký a bezedný. První starostí Norů bylo vzítí sníh do rukou, rozetíráním jej zkoumati, načež spokojeně prohlásili: »velmi dobrý«.

Přesně v poledne dostihli jsme Oberhofu, osady. Je to vlastně řada hotelů a vil, zasazená do pěkného středohoří. Hotel Post je naším sídlem. Je to budova starší, ale dobře vypravená, centrální topení atd.

Všude se setkáváme se známými. Norský známý »všudybyl Andersen« nás zdáli pozdravuje. Prvá jeho slova se zajímají o náš počet. »Dvacet,« odpovím. Údiv tváře se brzy mění v úsměv, když se opravuji na 12.

Ač do závodů chybí ještě dva dny, přec všude je rušno jako v úle. Autoprovoz je taktéž značný, ač jízda bez řetězů není myslitelná. Na neděli se očekává takový nával lyžařského publika, že úřady nařídily z bezpečnostních důvodů na všech komunikacích

zákaz lyžaření.

Každý musí jíti k můstku, který je z osady vzdálen jen asi 10 minut, pěšky. V neděli přijede 14 zvláštních vlaků. Bez nadsazování očekává se 25.000 hostů ze všech přilehlých krajů Německa.

Naše první starost po prohlédnutí kvartýrů a došlých zavazadel patřila vylosování a můstku. Skokani odeběhli hned po obědě k Hindenburkové můstku, aby ho vyzkoušeli a tím vyrovnali handicap oproti domácím.

Vylosování.

Zahájení závodů Fisy je 13. února (v pátek) 17 km — během. Je to zvláštní, ale program vylosování uvádí přesně sto závodníků. Z těchto čís. 4 má Šimůnek, 12 Hiltšcher, 17 Josef Německý, 18 Vrána, 19 Cífk, 26 Feistauer, 28 Möhwald (HDW.), 31 Pech, 47 Slonek, 54 Fišera, 86 Musil, 89 Bartoň.

V závodě angažováni jsou Norové, Švédové, Finové, Němci, Švýcaři, S. H. S., Rakousko, Velká Británie a my. Jak viděti — pěkná vyhlídka na boj, jehož budou míti mnozí »plné zuby«.

Závod ve skoku sdruženém koná se 14. t.m. Startovní seznam vykazuje jména takového zvuku, že je nemožno přejíti. Dělová norská třída je zde vedoucí. Také Švédové, Švýcaři a Němci vedou do boje své »nejtěžší kusy«. K těmto jistě se budou důstojně řaditi naši hoši, jež jsou v nejlepší náladě a kondici. Zřejmě se těší na boj, který je jim zábavou a potřebou, ne těžkou povinností.

Číslo 5 má Pech, za ním čís. 6 Cífk. 8 je Nor Pe-

der Belgum, jehož holmenkollské úspěchy jsou ještě ve svěží paměti našich čtenářů. Čís. 10 je Bartoň, 15 Lauer (HDW.), 16. Šimůnek, 18. Rau (HDW.), 22. Nor Vinjarengen, 24. Möhwald (HDW.), 25, náš známý, ale nebezpečný konkurent Birger Ruud, jehož skokanská sláva není úměrna jeho mladistvému věku. 27. mistr Německa Gustav Müller, 32. Nor Vangli, 33. Gunar Andersen, 36. výborný Švéd ze Sv. Mořice nám známý, Eriksson, 37. Nor Gröttumsbraaten, 39. Nor Ola Moen, 40. Rakušan Lantschner, 43. Nor Hovde, 44. Nor Trygve Brodal, 45. Feistauer, 46. Fin Järvinen, 48. Němec Recknagel, 50. nová hvězda, loňský vítěz Holmenkollu Reidar Andersen, 52. Nor Lorang Andersen, 53. Němec Glass I., 55. Nor Rustadstuen, 60. Švýcar Zogg David, 67. Nor Kolterud, 72. náš Vrána. Celkem 78 skokanů.

15. února koná se závod ve skoku bez rozdělení tříd s přibližně týmiž startujícími. Jedinou výjimkou jsou zde Angličané, kteří budou mít dosti pernou práci řádně se představit evropské veřejnosti při takové »elitní sešlosti«.

16. února. Vytrvalostní běh na 50 km. 46 startujících, z těchto je 1/4 našich lidí, což je úctyhodná cifra. Bartoň má čís. 8, Německý Josef 11, Musil 17, W. Möhwald 18, Šimůnek 24, Fišera 34, Cífká 35, Hylčer 37, Slonek 38, Feistauer 44. Všechna vylosování jsou

dosti šťastná, nepochybuje, že hoši využijí příznivé situace a ukáží »co jsou zač« a z »jakých přišli vod«.

Žádáme o zaplacení předplatného složnými listy připojenými k 3. číslu Zimního Sportu.

K A M N A H O R Y ?

HOTEL KAMZÍK – VYSOKÉ TATRY

1303 m n. m.

Pošta Starý Smokovec.

Telefon 8b.

Vzdušné a čisté pokoje. — Hromadné noclehárny pro lyžaře. — Prvotřídní česká kuchyně. Plzeňský Prazdroj. — Ideální terén pro lyžaře a sánkaře. — Členům Svazu lyžařů RČS. slevy. Denní pense. — Dotazy zodpoví V. Řepa, nájemce.

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1913 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Telefon Štrbské Pleso č. 7.

Nájemci V. FIŠKA a O. ŠTÁFL.

Otevřeno po celý rok.

SANATORIUM TATRANSKÁ KOTLINA

pro plicní choroby. Zvláštní noclehárna a jídelna pro turisty.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé, levný pobyt v Tatrách.

ZNÁTE JIŽ KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK A JEHO IDEÁLNÍ LYŽAŘSKÉ TERÉNY?

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. - Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Všecké dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

HOTEL ERLEBACH HARRACHOV

telefon Harrachov čís. 6.

LÁZEŇSKÝ HOTEL V KOŘENOVĚ

telefon Kořenov čís. 3. — Tekoucí voda, ústřední topení, vlastní autobus, auta a sáně. Garáže. Půjčovna saní a lyží.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

Tiskem Dra Ed. Grégra a syna v Praze.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— . — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

BŘEZEN 1931.

ČÍSLO 7.

Naši hoši jedou do Oberhofu.

Od našeho zpravodaje Bertý Langa.

Oberhof v předvečer velkých bojů.

Oberhof, večer 11. února.

Teprve nyní, když jsme zde poněkud zdomácněli a se okoukli, mohu sdělit své dojmy o Oberhofu a jeho bezprostředním okolí. Osada se nalézá ve slušné nadmořské výšce 825 m. Okolí tvoří prostranné volné svahy oblých kopců a hřebenu s pláněmi a s vysokokmennými lesy. Klima je značně drsné. Norům i našim hochům se zdejší poměry velmi zamlouvají, ježto je zde vhodný terén pro střídavé tratě, s krátkými, rychlými sjezdy, střídavě volným i lesnatým prostředím. Počasí je zachmuřené, sněhu přes 1 m. Mráz slabý.

Velkou výhodou závodů v Oberhofu je jich koncentrovatost. Všude je blízko. Do závodní a tiskové kanceláře, na promenádu, kde odpoledne hraje radiová hudba, vycházející z jakéhosi úlu, v jehož okolí běhají dva lední medvědi, chytající prostoduché cizince pro nedaleko číhajícího fotografa. Blízko je i k můstkům, nalézajícím se pod vrchem zvaným »Wadeberg«. Tyto byly vystavěny podle aerodynamických zásad. Prvá, menší, se jmenuje Curt-Weidhaasova, druhá, značných rozměrů — Hindenburgova. Nedaleko těchto je bobsleighová dráha, asi 2 km dlouhá, nejkrásnější nejen v Evropě, ale prý i na celém světě. Elektrický výtah pro boby a saně doplňuje její komfort.

Závodníci všech národností probíhají okolím, křížem, krážem, by je poznali, jeho výhody i záludy.

Novinky z norského tábora.

Mužstvo ohroženo chřipkou. 5 mužů leží. Také Sigmund Ruud. Walborg nová hvězda na obzoru, skočil ve Fluberku 72, 74 a 76 m. Birger Ruud 82 m spádem.

Věděl jsem, že Norové již včera přijeli. Zatoužil jsem pozdravit našeho přítele Ruuda Sigmunda i jeho bratra Birgera. O čtvrté hodině odpolední navštívil jsem Wünschers Park Hotel, kde mají Norové svůj hlavní stan. Předseda norského lyž. svazu, kapitán Helset, seděl právě v okruhu závodníků při svačině. Většinu jsem ihned poznal,

byl zde Gröttumsbraaten, Vinjarengen, Birger Ruud, Fin Järvinen atd. Po výměně zdvořilostních dotazů sdělil mi překvapující zprávu o chřipkové epidemii, která několik hlavních závodníků zachvátila, a kteráž je nyní v Norsku rozšířena. Nemá vážnějších následků, ale povážlivě může ohrozit výkonnost nejlepších.

Majitelé nejzvučnějších jmen: Rustadstuen, Trygve Brodal, Belgum a Gunnar Andersen leží na pokojích, mají horečku 38—39°. Dnes ulehl i Reidar Andersen, vítěz loňského Holmenkollu. Záhadnou shodou onemocněl i Sigmund Ruud, nyní žijící v Zürichu. Polevil-li nemoc, ihned přijede do Oberhofu. Ošetřující lékař projevuje naději, že onemocnění brzo pomine, ale oslabení horečkou vzniklé zhorší značně výkony nejlepších lidí ze sedmnácti, takže překvapení nejsou vyloučena. Po hodinovém rozhovoru s kapitánem Helsetem opustil jsem jej s přáním brzkého zlepšení všech onemocnělých. Před hotelem setkal jsem se s norským redaktorem z Aftenpostenu — Kristiánem P. Andersenem. Je uznávaným odborníkem ve fotbalu, ale zvláště v lyžařině. Jeho tipy jsou nejlepší. Ví o všem, rozumí všemu. Nejmilejším koníčkem jeho je skok. Závod ve skoku prostě přinese podle tvrzení P. K. Andersena značné překvapení. Novým mužem ve skoku prostě jest

Walborg.

Devatenáctiletý hoch, který před týdnem skočil v soutěži ve Fluberku skoky následujících délek: 72, 74, 76 m. Jeho styl je tip, top, bývá hodnocen 19 až 19½ body. Je jisto, že v téže soutěži skočil Birger Ruud 72 a 76½ m, ale při třetím skoku upadl při rekordní délce 82 m. Znělo by to jako pohádka, kdyby to neřekl P. K. Andersen, sportovní redaktor jednoho z největších norských časopisů, který vydá na sportovní zpravodajství statisíce korun. Opětovným důkazem Aftenpostenu o tomto tvrzení je instalování samostatné telefonní linky z telefonní centrály v Oberhofu k Hindenburgově můstku.

Ač Norové jsou ohroženi epidemickým onemocněním, přece možno počítati u nich s vrcholnými výkony, jichž jsou schopni jen severané.

Brzká budoucnost nás o tom poučí.

Ing. Sack a slč. Valdová na bruslařském mistrovství Slovenska v B. Bystřici. Foto Kocum.

V Oberhofu na Popelčnickém středě.

Oberhof, 13. II. ráno.

V noci zuřila zimní bouře s hřměním a blýskáním. Opětne napadly spousty sněhu, které musí četní dělníci na silnicích odstraňovat. V osadě je skorem 150 cm sněhu. V roce 1866 bylo ho zde 4 až 5 m, jak o tom svědčí památný sloup, postavený poblíž náměstí. Počasí jest úplně zamžené. Mráz slabý. Sníh dosud sypký. Obleva je asi na cestě.

Hoši se dobře vyspali. Po snídani mažou lyže různými způsoby, aby na zítřek bylo vyzkoušeno to nejvhodnější mazání. Tratě se chovají v přísné tajnosti, t. j. pro cizozemce. Ovšem, že je najdeme, samozřejmě náhodou a vyzkoušíme.

Co je nového v Oberhofu?

Sněhový orkán. Zlepšení zdravotního stavu Norů. Sigmund Ruud přijede dnes. Program zahajovacího zasedání Fisy. Velkolepá předehra v závodě skočném.

Oberhof, 12. II. odpoledne.

Sněhová vánice ráno začavši, proměnila se kolem poledne v hroznou bouři. Nečas, charakterisovaný úsluvím, »že by psa ven nevyhnal«. A přec dělníci a vojsko pracují zdvojenou silou sněhovými pluhy na odstranění zavátých silnic, nepostradatelných tepen, bez nichž Oberhof nemůže žít a jimiž budou v nejbližších dnech proudit desetitisíce návštěvníků a na sta aut. V závodních dnech bude všude jednosměrný provoz.

Šéf norské tiskové kanceláře, pan Wendelbo, mi sdělil, že ve stavu norských onemocnělých závodníků nastala změna k lepšímu. Rustadstuen, jenž měl včera 39½%, je dnes skorem bez horečky, vyslovuje se naděje, že bude zítra startovati na sedmáctce. Také stav Ruuda Sigmunda se zlepšil, takže se vydal z Zürichu na cestu a dnes večer se v Oberhofu očekává.

Zítra je zahajovací zasedání Fisy s následujícím programem:

1. Určení doby a místa mezinárodního lyžařského kongresu v roce 1932.
2. Určení doby a místa mezinárodního lyžařského kongresu v roce 1934.
3. Návrh Ski-Clubu of Great-Britain, aby závody Fisy se konaly každým druhým rokem s programem: traťový běh, vytrvalostní běh, skok a sjezdový a slalomový závod.
4. Určení doby a místa sjezdového závodu 1932.
5. Určení doby a místa závodů Fisy v r. 1933.
6. Přijímání nových lyžařských svazů.
7. Mezinárodní závodní řád pro slalom a sjezdový závod.
8. Návrh S. S. V. (Saského lyž. svazu) o hodnocení délky skoků.
9. Návrh Dr. Freye o věnování zvláštní plakety jako ceny pro závody Fisy.

Vyzkoušení Hindenburgova můstku.

Naši hoši se drží. Birger Ruud exceluje. Sigmund přijel a ihned skáče.

Vedení závodů dovolilo provedení zkušebních skoků na žádost několika cizozemských mužstev. Počátek skoků určen na 13 hod. (ve čtvrtek). Hindenburgův můstek vyniká ladností vzhledu a správným rozdělením svých částí. Při poměrně bezpečnosti dovoluje skoky značné délky. Rekordní délka zde dosažených skoků pohybuje se kol 60 m. Hlediště je rozsáhle založeno v okolí vodorovného dojezdu, nepřeháním, odhadnu-li jeho kapacitu na 50.000 až 60.000 míst.

Sněžná bouře trvá již 24 hod.; ani dnes odpoledne úplně nepřestala. Sněžení polevilo, ale úderu větru jsou stále dosti značné. Tento handicap ve dvojnásobné míře překážel všem skokanům, ale veliká rutina přemáhala zlobu orkánu. S počátku skákali jen naši hoši a domácí závodníci. »Vznešenější« skokani vyčkávali takticky, až se vítr k večeru umírní. Jak se později ukázalo, přišel spíše opak, takže skokan pro šlehání sněhu do očí byl skorem oslepen. S prvu bylo řečeno — pouze 1 skok na vyzkoušení můstku, ale naši hoši to pravděpodobně přeslechli a dali si »z pile« tři až čtyři. Nový sníh, stále padající, byl na závadu rychlosti, právě tak značný protivichr. S hřejivým uspokojením mohli jsme konstatovati výbornou úroveň výkonů našich hochů, kteří v nejnepříznivějších poměrech skákali dobře, ba velmi dobře. Bartoň, Šimůnek, Lukeš, Pech a Vrána vzbuzovali respekt v prostředí, které nám nikdy nepřeje. Feistauer a Cífka byli značně slabší, snad byli nepříznivými poměry zastrašeni. Současně s našimi cvičili závodníci z H. D. W. Z těchto Lauer je ve výborné formě, docílil je styl i délku. Mõhwald skákal daleko, ale nervosně, jemu podobně Glaser. Z říšských Němců Neuner byl asi nejlepší. Ostatní Němci z chytristiky neskákali.

Když víchř a sníh se neumoudřily, počaly skákati vyčkávající národnosti, by nepromeškaly příležitost zkušebního skoku. Švýcaři Julen, Steuri, atd. zklamali. Jsou ze své vlasti zvyklí na šibenice s propastovým dopadem, Hin-

denburg je jim zřejmě plochý v nájezdu i dopadu. (Jeden kámen nám padá se srdce.) Za Velkou Británií skákal Collin Wyatt, starší muž, s nevalnými výkony.

Konec skočného meetingu přinesl sensaci. Norové se rozhodli skákati. Mnozí vstali přímo s postelí, v nichž léčí chřipku, kterou si přivezli s sebou. Andersenové atd. upoutali na se oprávněnou pozornost několika set diváků, kteří obsadili tribunu. Náhlé ohlášení jména

Birger Ruud, Norge,

elektrisovalo davy. Pověst jeho byla předstižena skutečností. Bujarý hoch kočkovitou rychlostí, se silou svému rodu vlastní, s vodorovným předklonem, docílil fascinujícího skoku, jenž uvedl diváky v ohromné nadšení. Skoky se neměřily, čísla nebyla napichána, ale každý tušil, že nyní padl starý rekord můstku, snad šedesátimetrovým výkonem. 3×3 hurá prořezávalo vzduch na počest skromného osmnáctiletého chlapce z dálných krajů na severu.

A nové překvapení přichází hlášením:

Sigmund Ruud, Norge,

jenž přiběhl na lyžích přímo z nádraží. Značný handicap právě přestálé nemoci bylo znáti na jeho výkonu délkovém, jen styl je mu stále věrný. Styl ptáka, jenž umí létat a jak létat, krásně a klidně. —

Švédové nastupují ke skokům, ale šlehání větru nedovoluje jim, ani zbývajícím Norům, ukázat své umění. Škoda, že neskákal pověstný, nový talent — Walborg — aspoň budeme mít sensaci uschovanou pro příště.

Za stálého sněhového bičování odjíždíme lyžmo k svému »wigwamu« na svačinu.

Závodů připraveny co nejsvědomitěji. Podrobnosti ze schůze organis. výboru, pořádané pro tisk.

Oberhof, 12. II. večer.

Dr. Tenner, předseda závodního výboru Fisy, podal novinářům výstižný obraz příprav na večírku v hotelu Thüringer Wald. Dr. Tenner je nejvyšší hlavou Německého lyžařského svazu (D. S. V.) — tedy osobou nad jiné povolanou pro tuto zodpovědnou funkci. Schůzi tisku zahájil vysvětlením důvodů, proč byl zvolen Oberhof pro závody Fisy. Hlavním důvodem byla možnost centralisace, bohatství sněhu, výhodná poloha zeměpisná atd. Organizaci tisku osvětil vedoucí tiskového výboru Rossbach. Vedoucí dopravního výboru Martini zmínil se o čínorodé pomoci správy říšských pošt a drah. V neděli přijede 20 zvláštních vlaků, ba některé již v sobotu. Prodej vstupenek provedla většinou dráha. Finanční otázka ulehčena subvencemi státu a země.

Vrchní pořadatel závodů, Gustav Rätter z Erfurtu, muž, který vlastně závody provedl, nastínil krátkými, ale vý-

stižnými slovy přípravy v Oberdorfu a okolí vykonané. Hindenburkova šance je 4 roky stará. Zdokonalována každoročně, zvláště letos. Bolestivé místo bylo spojení dopadové plochy s dojezdovou, značným násypem docíleno poměru skoro ideálního. Profil můstku je proveden podle »Poradní můstkové komise D. S. V.«. Podle dnešních zkušebních skoků je zřejmo, že opravy můstku jsou dobré. Podle vzoru norského Holmenkollu zřízeno hlediště a vybudovány tribuny. Vykácením značné plochy lesa provedeno velkorysé zvětšení hlediště, jež pojme 30.000 diváků. Rozhlasové zařízení provedeno co nejlépe.

Start a cíl je naší chloubou. Zvláštní domek vystavěn v okružové bariéře, s 50 m průměru. V tomto domku mohou soudci v teple, klidně, nerušeně pracovat na výpočtech* výsledků. Telefony a telegraf doplňují jeho výzbroj.

Cíl a start je izolován od rušivé přítomnosti publika kruhovým zábradlím. — Od vysvětlení trati upuštěno, všem závodníkům dány mapy a profily tratí se zakreslenými kontrolami, takže přehled je výstižný a snadno pochopitelný. Na trati fungují 2 telefonní kontroly mimo běžnou organizaci.

Organisace na trati je provedena přesnými písemnými rozkazy. Trať projede před závodem 50 mužů. Kolem trati běží ještě dvojitá, pevně ujetá stopa, aby závodník odpichoval v pevném sněhu. Během závodu budou jezdit ve všech úsecích hlídky pro zlepšení trati, aby vánice stopu nezavála.

Vypočtení výsledků svěřeno počtářskému fenoménu Dr. Königovi, vysokoškolskému profesoru, který s řadou spolupracovníků, jim určených, v nejkratší době vypočte závodní výsledky. Při zítřejším závodě se běží sdružená i prostá sedmnáctka. Barva kartoték usnadňuje rozlišování těchto disciplin. V 7 hodin před závodem bude trať znovu projeta 50 muži. Při zítřejším závodě čítá závodní aparát 70 mužů, při 50km závodě 108.

Organisace skoku vypravena co nejbohatěji. Každý měřič délek dohlíží jen na 2 m. Za každými 2 měřiči je dozorcí soudce, jenž zakročuje ve všech případech.

Vrchní pořadatel Rätter končil svoje vysvětlivky prohlášením, že je ochoten zařadit na jakékoliv místo v závodní organizaci cizince, aby byli součinní při všem.

Zahájení mezinárodních závodů Fisy během na 17 km.

V pátek 13. II. 1931.

Gröttumsbraaten opět králem

závodu. Severané vedou. Mistr ČSR. Bartoň mezi trojicí nejlepších střeoevropánů. Dobré vyhlídky našich do kombinace.

Za ranního šera byla opět vánice. Trať musila býti znova prošlapána půlstem pořadatelů. Těsně před startem ustala vánice. Přesně o 9. hodině počal start. Trať

PRO SPORTOVCE

F I T A

5 × 8 c m

kapesní fotopřístroj pro svitkový film. Zacházení s ním jest velmi jednoduché a snímky jsou tak velké, že není třeba je zvětšovati. Fita je nejlevnější sklopný filmový aparát:

CENA Kč 160.—

F O T O W A C H T L

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

PRAHA II., NÁRODNÍ TŘÍDA 26

byla střídavá norského rázu. Značných výškových rozdílů nebylo a přece byla těžká neobvyklými poměry a svojí délkou, neboť měřila nejméně 20 km, jak je zřejmo z dosažených časů. Závod stal se kořistí severanů s Nory v čele. Naši hoši, jichž startovalo 15 (4 z HDW.), drželi se dobře. Jich časy mluví za dlouhé líčení:

1. Bartoň 1.29.38, 2. J. Německý 1.31.46, 3. Musil 1.32.13, 4. Šimůnek 1.32.21, 5. Hylčer 1.33.16, 6. Lauer 1.33.40, 7. Cifka 1.34.23, 8. Fišera 1.35.54, 9. Feistauer 1.37.17, 10. Bujak 1.39.13, 11. Möhwald 1.39.54, 12. Vrána 1.41.02, 13. Pech 1.43.27.

Slonek měl smůlu, zlomil lyži ve 3 km. Pech byl přepaden nevolností po přílišném požití mléka. Vrána zlomil vodítko na bergendahlu, ale provázkem vše svázal a dojel.

Překvapující čas docílil Bartoň, poraziv Wendeho. Pouhých 11 vteřin a byl by býval nejlepším střeoevropanem. Tuto palmu nám uzmuli říšští Němci, kteří měli ohromnou výhodu, znajíce trať od A do Zet. Možná, že jim pomohly i zkratky, jež na trati byly proveditelné, bez vědomí kontrol.

Závod se stal kořistí Gröttumsbraatena, starého 36letého pána, který již loni chtěl zanechat závodnické dráhy. Loni nestartoval, oddav se klidu počal tloustnouti a proto musil začít opět běhati a jak vidno, nezapomněl to. Gröttumsbraaten má čas 1.23.43, půl minuty za ním je Hovde, hvězda ze severu, všude známá. Pak následují opět Švédové a Norové. Na devátém místě je jediný Fin soutěže, elegantní Järvinen. Na 10. a 11. místě Němci, na 12. — jaká čest — náš mistr Bartoň. Celkem vzato, drželi se naši hoši — všechna čest. Teprve v kombinaci budou tyto dobré časy oceněny. V Oberhofu se mluví s velikým respektem o výkonech našich hochů ve skoku. Dá Bůh, že budou odměněni spravedlivě za svůj poctivý trénink, jímž se připravili na letošním Fisú.

Prvé zasedání Fisy. Prohlídka továrny Mercedes v Zella-Mehlis. Uvitací večírek v Schlosshotelu s rozdělením cen z prosté sedmnáctky.

Oberhof, 13. II. odpoledne.

Běžecský závod na 17 km skončil o 11. hodině. Hned nato zasedalo předsednictvo Fisy. Program zasedání byl odsunut na druhou schůzi, jež se bude konati zítra. Obsah zasedání omezen na přednášku inž. Straumanna: »O můstcích vůbec a mamutích zvláště«. Předsednictvo se usneslo utvořit zvláštní můstkovou komisi, která vypracuje příslušné návrhy pro tento ožehavý problém dneška. V komisi bude předseda Norges skiforbundu, kapitán Helset a inž. Straumann, Švýcary. Návrhy budou předloženy příštího roku, t. j. 1932 předsednictvu, jež pak definitivně rozhodne, jaké můstky napříště se mají stavět.

O 14. hodině odejely dva velké poštovní autobusy

s pozvanými zástupci tisku, Fisy a všech národností na závodech zúčastněných do nedalekého městečka Zella-Mehlis k prohlédnutí světoznámé továrny na kancelářské stroje Mercedes. Specialitou její jsou psací a počítačové stroje úžasné výkonnosti. V továrně je zaměstnáno asi 2000 dělníků, kteří pracují plně 5 dnů v týdnu. Na továrně je zúčastněn americký kapitál — společnost Underwood.

Při pohledu na nesčetné dělníky, pracující v potu tváří v dusné atmosféře a hřmotu, ve stálém nebezpečí úrazu, uvědomil jsem si kontrast Oberhofu a Zella-Mehlis. V kantinách továrny skvěle pohoštění, vyslechli jsme pozoruhodnou uvítací řeč ředitele závodu Dr. Dahlena, v níž bystře pohovořil o sportu, jenž nás přivedl do tohoto kraje, nyní poznali jsme nejen jeho přírodní krásy, ale i práci a výrobky jeho obyvatelů. Poděkovný toast pronesl za přítomné hosty předseda Fisy, plukovník Holmquist (Švédsko). V závěru pronesl zdravici Dr. Tenner, čestný předseda »duryňského lyžařského svazu«, při čemž apostrofoval přičinlivost domácího obyvatelstva, z něhož hlavně se rekrutují závodníci výše uvedeného svazu. Blahodárný vliv lyžařského rozmachu ozdravil dělnictvo, jak dokazují přesné statistiky s 30% proti době před čtvrtstoletím, kdy tuberkulóza byla strašně rozšířena.

O 18. hodině vrátili jsme se do Oberhofu, jenž jest pouze 9 km vzdálen, ale 300 m výše položen než Zella-Mehlis.

Pozdravný večírek a první rozdělení cen.

Velký sál největšího hotelu v Oberhofu byl slavnostně vyzdoben vlajkami národů a bezčetnými guirlandami a vlajkoslávami. U čestného stolu uprostřed předsednictvo Fisy a »špice« domácí i cizí. Každá národnost má svůj stůl vlastní vlajkou zdobený. Oficiální pozdravné řeči, pečlivě připravené, s nápovědami i bez nich, ráz na ráz pokračují. Čestný předseda Duryňského lyžařského svazu Dr. Tenner překvapuje ohnivostí přednesu a bohatstvím námětů. Tenor jeho řeči je idea lyžařství, jež se kiene nad národnostními a sociálními rozdíly, ozdravující lidstvo. Předseda DSV, Dr. Dinkelaker, předseda Holmquist, nechťejí zůstatí pozadu a činí se, sec jsou.

Následuje několik zpěvných čísel a poté za slavnostního rozechvění — rozdělení cen z dnešního závodu — prosté sedmnáctky. Nepopsatelný jásot vítá vítěze, sta-

Horským hotelům a boudám dodává: šunky, masové konzervy a čerstvé uzenářské zboží

RICHARD HULATA,

TOVÁRNA PRAHA XII.,
FRANCOUZSKÁ TŘ. 29—31.

rého Gröttumsbraatena, jehož vrásky jsou vyhlazeny šťastným úsměvem. Rozdíl cen pokračuje, i náš Bartoň radí se na podiu k vítězům. Je jich dvanáct. Dr. Tenner hrdě ukazuje shromážděné vítěze jako výkvět síly a odvahy. O 10. hod. jdou závodníci na kutě, aby se posílili k zítřejšímu boji ve skoku sdruženém.

Mezinárodní závod ve skoku sdruženém.

Oberhof, 14. II. ráno.

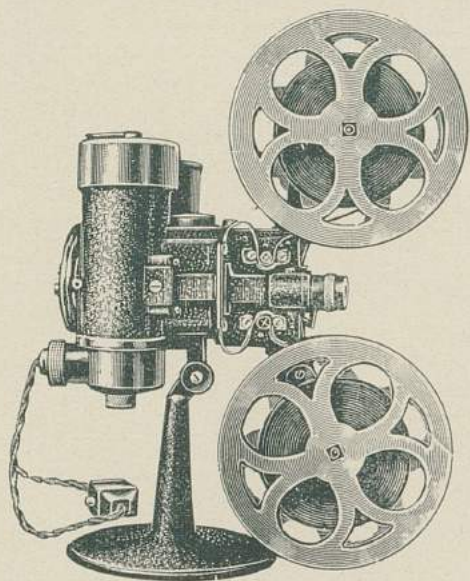
10.000 školních dětí a okolního obyvatelstva. Slavnostní průvod. 2 skoky. 58 startujících. Naši hoši udrželi dobrou pověst ČSR. v nerovném boji. Ohromná převaha Norů. Gröttumsbraaten vítězem závodu sdruženého. Výsledky: 1. záv. sdruženého, 2. skoku prostého.

Ač sobota, přece vše se zdá svátečním. Na počest dne rozjasnily se chmury nebes a my — po prvé, co jsme v Oberhofu — zříme blahodárné paprsky horského slunce. Od časných hodin ranních proudí Oberhofem nečetné davy obyvatelstva z okolních osad. Školy mají prázdno. Děti pod vedením učitelů převládají. Tisíce zvonících saní a houkajících aut projíždějí jednosměrné hlavními tepnami Oberhofu.

Naši hoši připravují lyže, benzin, politura, stearin, parafin a grafit vyhlazují dřeva do nemožnosti. Při tom rozvíjí se debata o zlepšení umístění v kombinaci dobrými a dalekými skoky.

11 hodin. Jdeme v průvodu za svojí standardou. V trojstupech, v parádních svetrech, skočky přes rame-

no, vzbuzují naši skokani všeobecný respekt početnosti a ukázněností. Pochodová hudba hraje řízně do kroku. Husté špalíry diváků jásaají. Na náměstí je radiový mikrofon. Nařízené 3krát Nazdar! provedeno bezvadně. V pěti minutách docházíme k můstku Hindenburgovu. Publikum je již na svých místech. Skoky na zkoušku provádějí místní hoši, po nichž následuje skok Nora Koberstada, jenž není v soutěži. 40 m! Soudci Fisy vylézají do svého budniku, za nás Jarolímek, za Nory Oestegaard atd. V 11.50 hod. nařizuje Helset, předseda Norges skiforbundu, změnu můstku, jenž byl včera zkrácen o 1 m. Můstek je prodlužován a poněkud zvýšen. Nové skoky na zkoušku a nový rozkaz: hranu ubrati o 5 cm. Opět Koberstad, tentokrát 52 m a skvělý styl. Telefony chrčí, rozkazy zaznívají. Stříbrný hlas trubky rozřezává vzduch. Soutěž počíná. Jednotka najíždí (Fehringer, Německo, 52 m). Čís. 5 je náš Pech, jenž má dnes den a skvělým stylem docíluje 49 m. Za ním je Cífka, který špatným mazáním a slabým odskokem zaviňuje třicítku. Tutěž chybu měl Bartoň, skočil jen 26 m, nenahraditelná ztráta do kombinačky. Lauer (HDW.) 42 m. Šimůnek opět pouze 31 m. Hned za ním Jugoslávec Šramel jej přetrumfl 36½ m. Möhwald 44.5 m! Německý favorit Gustav Müller začal výborně závod 53 m; já s o t. Jak očekáváno, Norové nezůstali své tradici nic dlužni a skákali jako »bozi«. Ač měli nejhorší konkurenci v domácích favoritech, přece plně uhájili svoji serverskou nadvládu. Gunnar Andersen nenechal Müllerovi dlouho státi rekord, docíliv taktéž 53 m. Švéd Eriksson přiřadil se důstojně 52 metry k svému předchůdci. Gröttumsbraaten 48 m! Stále dobrý, akcie do vítězství

zájemcům o americké přístroje BELL HOVELL, milerád pošlu ceník v jazyku německém zdarma.

RUČNÍ KINEMATOGRAFICKÉ PŘÍSTROJE

*všech světových značek má
na skladě odborný závod*

FOTO MARTINEC
Král. Vinohrady, Anglická 22

v kombinaci stoupají. Jaroslav Feistauer 37 m. Järvinen, Fin, 46.5 m. Recknagel, jenž zná můstek do detailů, skočil 54, překonav všechny předešlé výkony. Lorang Andersen a W. Glass dotahují 53 m. Zogg 52 m. Wende skočil jen 41 m. Sverre Kolterud, nový rekord 56 m. Náš Vrána plně se osvědčil 50 m! Němec Kraker 54. Sigmund Ruud 51. Ač skoro nikdo nepadá, nutno zlepšiti dopad srázu. Šlapači vpřed! 30 mladíků se žene na laně do středu dopadového srázu. Prásk! Lano bylo špatně zakotveno! Všichni se zřítili za škodolibého smíchu tisíců do přechodu. Konečně vše napraveno. Soutěž běží dále. Startuje třída juniorů. V této nás nejvíce zajímají norské hvězdy, hlavně Birger Ruud. Nezklamal, ba překonal naše očekávání. Obrovským odskokem a vodorovným, příliš vehementním předklonem dociluje rekordu 59 m, ale nemůže udržeti rovnováhu v plochem dopadu a padá. Za ním jde mladistvý Reidar Andersen, skvostným 20stupňovým stylem dociluje rekordu, jak u něho bývá zvykem — 56.5 m bez pádu! Nová norská hvězda Kaare Walborg, již jsem tipoval před třemi dny, skočila bezvadným stylem 53. Poslední skok v prvním kole měl náš Lukeš, 49 m, ale s pádem. Bezprostředně před jeho skokem byl upravován dopad. Šlapáním sniž přilísně zkypřen. Do tohoto zkypřeného měkkého sněhu se zasekly Lukešovi lyže a náš favorit vyrazen ze soutěže, v níž mohl býti (jak se později ukázalo) druhým ve své třídě.

Druhé kolo.

Boj o metry se rozvíjí nanovo. Nutno si uvědomiti, že Hindenburgův můstek nedovoluje delších skoků než asi 60 m, a to již hraničí na nemožnost pro plochost dopadu! V druhé rundě Pech opět exceluje — 50 metry! Hned nato přichází ochlazení — Cífká padá v 45 metrech. Bartoň se v druhém skoku podstatně zlepšil — 46.5 m. Lauer (HDW.) 48. Šimůnek se lepší — 52 m! Möhwald 49 m. Gustav Müller si zajišťuje dobré umístění v kombinaci — 55 m, Gunnar Andersen taktéž — 53 m, Švéd Eriksson 56, Gröttumsbraaten mistrovství 49 m. Feistauer 37.5 m. Fin Järvinen 49 m. Německá chloubka Recknagel padá v 57 metrech. Výkony Norů v posledních minutách závodu se zvětšují na nejzazší hranici. Lořang Andersen — rekord — 60 m! Hned za ním skáče vzorně, příkladným stylem Sverre Kolterud 55 m. Wende 48. Vrána opět 50 m, tutéž délku dociluje i Angličan Nixon. Švýcar Kaufman, muž se zmrzačeným nosem, dědictví z mamutích můstků, dociluje 62 m, ale s příšerným pádem. Sigmund Ruud libivým stylem 54 m. Ovzduší je nabito elektrinou nezdolné vůle, Birger Ruud jede!

Dnešní nejlepší výkon docílen 61 m!

Favorit třídy mladších, Reidar Andersen, zklamal pádem 58 m. Nová naděje vlasti norské, Walborg, vítězí ve své třídě 53 a 55 metry — nikým neohrožován. Birger Ruud přichází teprve na místo čtvrté, protože jednou padl.

Výsledek závodu sdruženého 13. až 14. února 1931.

46 účastníků, dosažitelný počet bodů 480.

1. Gröttumsbraaten, Norsko 439, 2. Kolterud, Norsko, 419, 3. Rustadstuen, Norsko, 418, 4. Hovde, Norsko, 416, 5. Ermel, Německo, 410, 6. Vängli, Norsko, 408.75, 7. Stenen, Norsko, 408.73, 8. Järvinen, Finsko, 408, 9. Mül-

ler G., Německo, 402.3, 10. Andersen G., Norsko, 401.8, 11. Bogner, Německo, 390, 12. Wende, Československo, 389, 13. Recknagel, Německo, 388, 14. Ruud S., Norsko, 386, 15. Andersen L., Norsko, 385.2, 16. Lauer, Československo, 384.6, 17. Eriksson, Švédsko, 377, 18. Leupold, Německo, 375, 19. Šimůnek, Československo, 374.4, 20. Kratzer, Německo, 374.2, 21. Bartoň, Československo, 372, 22. Meinel, Německo, 355, 23. Lohse, Německo, 353.0, 24. Zogg, Švýcarsko, 352.8, 25. Wagner W., Německo, 352, 26. Möhwald, Československo, 351, 27. Scherbaum, Německo, 350.0, 28. Vrána, Československo, 349.8, 29. Wörndle, Německo, 344, 30. Faistauer, Československo, 340, 31. Pech, Československo, 339, 32. Julen, Švýcarsko, 336.4, 33. Steuri, Švýcarsko, 335.8, 34. Leonhardt, Německo, 332.7, 35. Herberger, Německo, 332.6, 36. Reiser, Německo, 323, 37. Schmidt, Švýcarsko, 314, 38. Glass, Německo, 313, 39. Kaufmann, Švýcarsko, 307, 40. Musch, Německo, 294, 41. Cífká, Československo, 274.3, 42. Fehring, Německo, 274.1, 43. Šramel, Jugoslavie, 261, 44. Nixon, Anglie, 243, 45. Legard, Anglie, 207 bodů.

Výsledky skoku prostého seniorů a juniorů.

Senioři (2 účastníci):

1. Stolpe, Švédsko, 168, 35.5, 35 m, 2. Dick W., Československo, 144, 51, 54 m.

Junioři (10 účastníků):

1. Walborg, Norsko, 222, 53, 55 m.

Výpočet sdruženého skoku.

1. Kolterud, Norsko, 221, 56, 55 m, 2. Recknagel, Německo, 218, 54, 57 m, 3. Andersen G., Norsko, 216, 53, 53 m, 4. Ruud S., Norsko, 214, 51, 54 m, 5. Andersen L., Norsko, 212, 53, 60 m, 6. Eriksson, Švédsko, 221, 52, 55 m, 7. Kratzer, Německo, 209.3, 54, 53 m, 8. Ermel, Německo, 209.1, 50, 55.5 m, 9. Müller, Německo, 202, 53, 55 m, 10. Zogg, Švýcarsko, 200, 52, 51 m, 11. Gröttumsbraaten, Norsko, 199, 48, 49 m, 12. Järvinen, Finsko, 196, 46.5, 49 m, 13. Pech, Československo, 194.6, 49, 50 m, 13. Fehring, Německo, 194.6, 49, 50 m, 14. Vrana, Německo, 194.5, 50, 50 m, 15. Rustadstuen, Norsko, 190.5, 42, 51 m, 16. Möhwald, Československo, HDW., 190.2, 44.5, 48 m, 17. Lauer, Československo, HDW., 186, 42, 48 m, 18. Meinel, Německo, 185, 41, 48 m, 19. Wende, Československo, 184, 41, 48 m, 20. Stenen, Norsko, 182, 44, 48 m, 21. Bogner, Německo, 181.1, 41, 44 m, 22. Nixon, Anglie, 181.0, 46.5, 50 m, 23. Vängli, Norsko, 180, 44.5, 40 m, 24. Šimůnek, Československo, 179, 31.5, 52 m, 25. Hovde, Norsko, 178, 40.5, 43.5 m, 26. Scherbaum, Německo, 174, 41, 42 m, 27. Wagner W., Německo, 170, 35.5, 41 m, 28. Leonhardt, Německo, 169, 38.5, 50 m, 29. Faistauer, Československo, 168.0, 37, 37.5 m, 30. Schmid, Švýcarsko, 167.7, 41, 43 m, 31. Julen, Švýcarsko, 166.1, 42, 34.5 m, 31. Reiser, Německo, 166.1, 29.5, 40.5 m, 32. Herberger, Německo, 165.6, 35.5, 41 m, 32. Lohse, Německo, 165.6, 29.5, 42 m, 33. Leupold, Německo, 165.3, 34, 47.5, m, 34. Bartoň, Československo, 163.0, 26, 46.5 m, 35. Steuri, Švýcarsko, 162.6, 35, 40 m, 36. Šramel, Jugoslavie, 161, 36.5, 40 m, 37. Wörndle, Německo, 160, 31, 41 m, 38. Kaufmann, Švýcarsko, 159, 53.5, 62 m, 39. Glass, Německo, 143, 53, 53 m, 40. Musch, Německo, 106, 29.5, 40.5 m, 41. Legard, Anglie, 91, 38, 36 m, 42. Cífká, Československo, 88, 30, 45 m.

Mezinárodní závod Fisy ve skoku prostém bez rozdílů tříd.

Opětne vítězství Norů s Birgem Ruudem v čele. Švýcar Kaufmann druhým. Švéd Eriksson třetím. Sigmund Ruud šestým. Willi Dick, první Čechoslovák, na místě osmém. 30.000 diváků. Přesné výsledky.

Oberhof, 15./II. 1931.

Po noční vichřici následovalo mlhavé ráno. Kouzelně jíní zdobí vše. 20 vlaků přivezlo týž počet tisíců diváků. Z dalekého okolí, z velkých průmyslových měst i bezvýznamných vesniček přijeli nadšení lyžaři, aby shlédli vzácné divadlo. Ulice Oberhofu byly přeplněny vozidly i bezčetným davem. Všude jsou postaveny boudy pro nouzové stravování. Osada má vzhled výročního trhu. »To žasneš, zajíčku!« slyšel jsem poznámku boдрého Duryňáka ke své nevěstě. A vskutku, úžasný nářek všude, byl devisou dne. Obchody i pošta byly v provozu, ač byla neděle.

Poledne se blíží, můstek se opětne opravuje a mění v poslední chvíli. Tentokrát má pozdviženou hranu, stůl trochu vydutý, jako looping. 12 hodin. Slunce až dosud mraky zacloněné, zvědavostí puzeno, prokukuje mlhou. Jeho úsměv zpestřuje obraz hledišového kolosea, napěchovaného třicetitisícovým davem. Dnes funguje rozhlas, jenž upozorňuje na pořad hymen, jež se budou hrát na počest přítomných národů. Po skoku závodníka čís. 1. rakouská hymna, čís. 2. československá (trapným omylem hrála kapela cizí, neznámou melodii). Čís. 3. švédská, čís. 4. německá, čís. 8. norská, čís. 36. anglická, 37. švýcarská, 43. SHS, 73. finská. Sníh se pro delší skoky nehodil, ještě hůře bylo ve druhém kole.

Prvé kolo.

Cifka slabým odrazem skáče 42 m. Starý Gröttumsbraaten je bouřlivě aklamován, skočiv dobrým stylem 45 m. Je zřejmo, že norská ofensiva začíná hned na počátku soutěže, když Lorang Andersen natahuje délku na 53, ale padá. Pošramocená pověst norské extratřidy je ihned opravena vypětím výkonu Sigmunda Ruuda — 56 m, což byl jeden z mála nejdelších skoků. Následuje Reidar Andersen 54! Po něm startuje Birger Ruud, jenž nesmí zůstatí pozadu za svými krajany. Hop — 56·5 m! Nyní je na řadě Švýcar Kaufmann, riskuje vše, jak je zvyklý a jak ani dnes jinak nedati nemůže, a hle, severská prestiž je poražena — Kaufmann skáče dobrým stylem 57 m. Hymna jeho vlasti je mu nejsladší odměnou. Ale Norové posílají do boje své další hochy. Nyní je na řadě Koberstad, natahuje se orlím stylem na 57½, ale padá. Švéd Eriksson dobře se řadí 56 metry ke svým předchůdcům. Náš Willy Dick (HDW) nechce zůstatí pozadu v této elitní společnosti a zaznamenává 52 m. Slunce zlepšuje svůj úsměv na úkor délky skoků. Náš Šimůnek skáče 54, ale padá. Vrána je skromnější, dělá 45 m, bez pádu. Fin Järwinen není dnes ve formě, padá ve 44 metru. Bartoň nemá den, skáče jen 44 m. Poslední skok první rundy má Nor Walborg — 54·5 m, nejčistším stylem. V prvním kole 13 pádů z 68 skoků.

Druhé kolo.

Sníh se zhoršil, délky též, pádů ubývá, v 2. kole jich bylo 7. Cifka 40·5 m. Gröttumsbraaten 47 m. Lorang Andersen 53·5. Markantní příklad, že poměry sněžné jsou horší, je výkon Sigmunda Ruuda — 51·5 m, nebo mu

Na lyžích ve filmu!

Naším snímkovým přístrojem

Ciné-»Kodak«

můžete zvěčniti své lyžařské túry, závody a krásu zasněžených hor v pohyblivých obrázcích, které později lze kdykoliv promítati naším promítacím přístrojem „KODASCOPE“. Tyto přístroje předvádí nezávazně každý fotoobchodník!

KODAK, spol. s r. o., tuzemský závod, Praha II., Václavské náměstí č. 30.

bylo ublíženo měřiči délek. Reidar Andersen 54 m opětně. Vyvrcholením soutěže je podivuhodné vypětí sil Birgera Ruuda, který dociluje nejdelšího výkonu.

rekordem dne — 58 m.

V dojezdové rovině čekají jeho krajané a bratr. Na chvilku odkládají mrazivou chladnost svého národa, radostí jej objímají a celují. Dobře tuší, že výkon byl na hranici možnosti. Švýcar Fritz Kaufmann, nejvážnější konkurent, ač má dnes šťastný den, dociluje 56 m. Nyní je vlastně po boji a pořadí je určeno: Birger má součet metrů obou skoků 114·5 m, Kaufmann 113 m. Prvé a druhé místo soutěže je obsazeno. O třetí je boj v chodu. Sven Eriksson je strhuje pro svoji švédskou vlast — skokem 55·5 m (prvý měl 56 m).

Pohlédneme se nyní po našich, Möhwald má 43 m, Wende 44, Lauer 45, Willy Dick exceluje a překonává svůj první, velmi dobrý »hop«, padesátičtyřmi metry. Přihadí se důstojně mezi Nory. Naši milí hoši: Pech druhý skok 46 m. Šimůnek 50·5 m. Vrána 47 m. Bartoň 43·5 m. Konec soutěže se rychle blíží. Překvapení nejsou vyloučena v posledních vteřinách. Ještě přijdou tři Norové! Sverre Kolterud dociluje 53·5 m. Gunnar Andersen přepíná své síly, nadlidským odrazem, nemůže udržeti rovnováhu porušenou přílišným předklonem a příšerně padá na hlavu a špičky lyží — v padesátém metru — bohu-

díky, aniž by sobě a lyžím ublížil. Závěr soutěže tvoří ladný skok Nora Walborga — 53·5 m.

Úvaha o výsledcích závodu.

Velké vítězství Norů je zcela zasloužené. Birger Ruud opětně uchvátil palmu vítězství. Do fronty vítězů překvapujícím způsobem vnikl Kaufmann, dociliv hazardním výkonem druhého místa. Výborný Švéd Eriksson obsadil zaslouženě třetí místo. Pak následují s nepatrnými rozdíly Reidar Andersen, Walborg, Sigmund Ruud, Kolterud. Na osmém místě je náš Willy Dick (H_{LV}) tento výkon je překvapující u závodníka, který je již po řadu let v třídě starších. Říšští Němci zklamali, ač skákali na svém, mnohokrát vyzkoušeném můstku, obsazují místa 9. a 10. Pak následují Švýcaři, velmi dobrý Chiogna a Zogg. Třináctku má nezmar Gröttumsbraaten, a za tímto, jaká čest, v tak vznešené společnosti, druží se Pech, pouze o 1·2 bodu horší a skromný vojin Vrána. Na místě 18. je Möhwald, na 19. Wende, na 21. Bartoň, na 22. Lauer, na 35. Cířka, na 50. Šimůnek a na 53. Glaser.

Celkem vzato dopadl den pro ČSR velmi dobře. Ač jsme šli do závodu oslabeni, bez výborného Lukeše (věra si namohl kotník), přec obsadili jsme místa 8. 14. 15. 18. 21. 22. atd. z 67 možných. (Pokračování na str. 197.)

*V roce 1932 vysíláme naše hochy na Olympiadu do Ameriky.
Spoléháme na podporu celé lyžařské obce.*

Neubertova mapa Krkonoš

*Vám umožní vychutnat krásu hor lépe a bohatěji.
V mlze a vánici ocení dobrou mapu i zkušený lyžař. Cena Kč 18.—. Obdržíte u svého knihkupce
nebo přímo u fy*

V. NEUBERT A SYNOVÉ na SMÍCHOVĚ

Kobrova 1040.

TATRANSKÉ PAMÁTKOVÉ PŘEDMĚTY

*výzbroj pro turistiku, letní i zimní
sporty, cestovní potřeby, dárky-bračky,
vyšívky, domácí umělecký průmysl,
pánské a dámské módní zboží*

**OBCHODNÍ DŮM
BÁNYÁSZ
STARÝ SMOKOVEC**

Filiálky v Novém Smokovci

Výsledky ve skoku prostém.

(67 účastníků, nejvyšší počet bodů 240.)

1. Ruud B., Norsko, délka skoku 56·5, 58, konečný počet bodů 236·0. — 2. Kaufmann, Švýcarsy, 57, 57, 228·8. — 3. Eriksson, Švédsko, 56, 55·5, 227·3. — 4. Andersen R., Norsko, 54, 54, 225·8. — 5. Walborg, Norsko, 54·5, 53·5, 225·0. — 6. Ruud S., Norsko, 56, 51·5, 224·2. — 7. Kolterund, Norsko, 53, 53·5, 222·3. — 8. Dick W., Československo, 52, 54, 215·0. — 9. Ermel, Německo, 53, 50, 213·5. — 10. Kratzer, Německo, 47, 53·5, 206·1. — 11. Chiogna, Švýcarsy, 49, 50·5, 205·2. — 12. Zogg, Švýcarsy, 48, 51, 200·9. 13. Gröttumsbraaten, Norsko, 45, 47, 197·8. — 14. Pech, Českoslov., 51, 46, 196·6. — 15. Vrána, Českoslov., 45, 47, 190·3. — 16. Reiser, Německo, 44, 43,

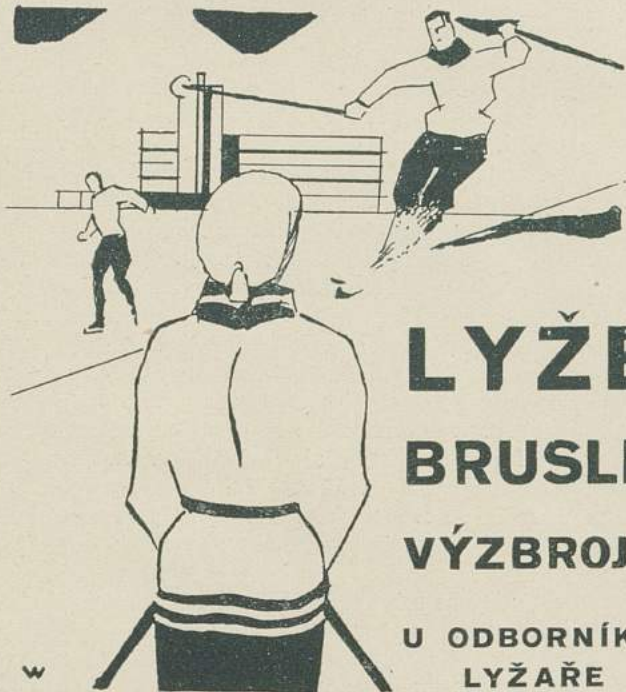
189·8. — 17. Lesser, Německo, 46, 46, 189·3. — 18. Möhwald, Českoslov., 44, 43, 188·8. — 19. Wende, Českoslov., 46, 44, 188·5. — 20. Rylander, Švédsko, 38·5, 50, 188. — 21. Bartoň, Českoslov., 44, 43·5, 187·4. — 22. Lauer, Českoslov., 45, 45, 187. — 23. Grönlund, Švédsko, 44, 41·3, 185·8. — 24. Gumpold, Rakousko, 44, 46·5, 185·1. — 25. Meinel, Německo, 42, 44·5, 184·5. — 26. Wagner K., Německo, 44, 45, 183·6. — 27. Henkel, Německo, 39·5, 46·5, 183·4. — 28. Fehringer, Německo, 36, 44, 183·2. — 29. Schmid, Švýcarsy, 45, 45, 180. — 30. Wagner W., Německo, 44, 45, 177·1. — 31. Leonhardt, Německo, 43·5, 45, 175·8. — 32. Fuchs, Německo, 40·5, 40, 175·8. — 33. Scheerbaum, Německo, 41·5, 39·5, 175·6. — 34. Kröckel, Německo, 38·5, 40, 174. — 35. Lohse, Německo, 40·5, 36, 171·9. — 36. Cifka, Československo, 42, 40·5,

Zima za námi - chcete užít jaro - léto?

Objednejte sobě veloped — který poskytne Vám možnost užítí veškeré požitky, které příroda skýtá. - Pište si o ceník fy

Aug. Vondřich, Praha-Karlín, Vinohradská tř. 9.
Telefon 300-32. **Smichov, Palackého tř. 23.**

VŠE PRO ZIMNÍ SPORTY

**LYŽE
BRUSLE
VÝZBROJE**

**U ODBORNÍKA
LYŽAŘE**

ALEX. PRŮCHA
Praha II., Národní tř. 25

TELEFON 33017

TELEFON 33017

*Dobrý sport
v oděvu
a výzbroji*

**OD
TKADLECE
V PLZNI**

Jediný výrobce
**J. STADLER
a spol.
PRAHA**

Stadlerův Mars-olej

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádné výzbroji opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudyj Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

171-6. — 37. Martin, Německo, 40-5, 39-5, 171-2. — 38. Steuri, Švýcarsy, 36, 43, 169-3. — 39. Hoffmann, Německo, 30-5, 46, 168-9. — 40. Geipel, Německo, 39-5, 39, 168. — 41. Wyatt, Anglie, 38-5, 39-5, 167-9. — 42. Herberger, Německo, 39, 39-5, 166. — 43. Legard, Anglie, 40, 43, 163-7. — 44. Scheerschmidt, Německo, 31, 39, 159-2. — 45. Wöndle, Německo, 32-5, 38-5, 158-1. — 46. Müller G., Německo, 54-5, 53, 157-5. — 47. Sramel, Jugoslavie, 37-5, 36, 155-7. — 48. Recknagel, Německo, 51, 54-5, 152-7. — 49. Glass, Německo, 53, 53, 152-5. — 50. Andersen L., Norsko, 53, 53-5, 151-3. — 51. Šimůnek, Českoslov., 54, 50-5, 144-1. — 52. Blümel, Rakousko, 46, 46, 139-9. — 53. Andersen G., Norsko, 50, 50, 139-0. 54. Glaser, Českoslov., 50, 41-5, 130-0. — 55. Galeitner, Rakousko, 45, 48-5, 128-5. — 56. Bogner, Německo, 46, 44-5, 123-2. — 57. Müller Karl-Scherr, Německo, 40, 41, 121-0. — 58. Julen, Švýcarsy, 45, 44, 120-6. — 59. Müller-Schwefel, Německo, 46, 44, 118-6. — 60. Musch, Německo, 39, 44, 118-1. — 61. Nixen, Anglie, 44, 49, 117-6. — 62. Weisheit, Německo, 40, 44-5, 112-2. — 63. Müller Arno-Scherr, Německo, 44, 44, 110-6. — 64. Koberstad, Norsko, 57-5, 56-5, 92-0. — 65. Engel, Německo, 37, 30-5, 48-0.

Druhé zasedání Fisy.

Oberhof, 14. II.

Americký delegát Blix podal podrobnosti o Lake Placid, kde se má konati příští Zimní Olympiáda 1932. Osada jest 700 m n. m. Mústek je vzdálen 5 minut autem. Ubytování závodníků v hotelích nebo v soukromých domech, jež možno najati. Denní pense 3 až 5 \$ komplet. O bezplatné opatření vis se podniknou kroky. V roce 1934 závody Fisy ve Švédsku. Návrh Americké federace na konání každoročních závodů Fisy zamítnut. V roce 1932 budou konány závody Fisy v Cortině d'Ampezzo, Itálie. V roce 1933 v Rakousku. V roce 1935 pravděpodobně v Jugoslavii. Nizozemský lyžařský svaz přijat do Fisy. Přijetí Austrálie odročeno. Závodní řád slalomu bude vypracován po zkušenostech, jež nabudou delegáti Fisy v letošním Mürren (Kandahar). Usneseno nedávati oficiální fisové plakety pořadajícím svazům. Příští kongres Fisy bude se konati 15. května 1932 v Paříži.

14. II. v 10 h. večer.

Počasí se opět zhoršilo. Počíná sněhová bouře, vítr duje zvýšenou rychlostí. Mlha. Teplota jen málo pod bodem mrazu.

*

50 km — závěrečný závod Fisy v Oberhofu.

Tajemství severu, Skandinávie má nejlepší lyžaře. Norové a Švédové mají prvních 6 míst. Ohromné vítězství ČSR. Bartoň nejlepší středoevropan. Všechny 9 Čechů docílují dobré časy. Průběh boje. Popis trati. Přesné výsledky a úsekové časy. Večírek na rozloučenou s rozdílným cen. Konec Oberhofu.

Oberhof, 16. II. 1931.

Vytrvalostní závod připravil arch. Jarolímek co nejpečlivěji. Na všech důležitých bodech trati měli jsme své lidi, připravené pomoci radou i skutkem. Z 25 startujících bylo 10 Čechoslováků. Tato číselná převaha byla nám nejen dobrou reklamou, ale působila a vyvolala

dobrou náladu u všech. V počtu je síla. Naši závodníci věděli předem, oč jde — udržeti primát středoevropský. Vůči evropskému severu jsme dosud bezmocni, ač poměry se lepší, rozdíl výkonů se menší a jednou přijde doba, že se staneme obávanými konkurenty Skandinávců. Padesátka v Oberhofu utvářila se jako regulární duel mezi Nory a Švédy. Souboj, ve kterém Norové snyli porážky pěti let ve vytrvaleckém běhu. V jejich chladné vlasti vzplanul ohromný jásot nad vítězstvím, o které marně usilovali po leta. Roku 1928 vyhrál Fin Lappalainen 50 km na Holmenkollu. Téhož roku na olympiádě v Mořici byli bití Norové Švédem Hedlundem. Rok 1929 a 1930 přinesl Norsku další porážky, tentokrát od Utterströma. Konečně r. 1931 usmála se štěstěna na Nory, a to důkladně, neboť obsadili hned dvě prvá místa. Norové přijeli do Oberhofu skvěle vybaveni, vezli s sebou šest dělových kusů na 50 km. Tragickou náhodou onemocněli chřipkou tři nejlepší vytrvalci: Rustadstuen, Brodal a Belgum, tento poslední se roznemohl tak vážně, že byly obavy o jeho život. Maje 39^{1/2} horečky po několik dní, modlil se úpěnlivě, by nezemřel v cizině. — Švédové přivezli do Oberhofu jen 7 kvalitních závodníků, již se uplatnili co nejčestněji ve všech soutěžích. Říšští Němci překvapili malým zájmem (či slabostí) — neomlouvá, že před týdnem měli mistrovské závody. Chtěli-li úspěšně soutěžit v Oberhofu, měli se podle toho zaříditi.

Průběh boje na 50 km.

Sychravé, zamžené ráno. Vánice, větrno. 8-30 Start 25 mužů, z nichž dva se vzdali, z těchto také Bujak (HDW). Norům chybí favoriti. Velká tabule u cíle plná se čísly. Norští pohlaváři jsou nervosně rozčileni, neboť mladistvý Švéd Lindberg běží závod překvapujícím tempem, stále rychleji, ba možno říci závratnou rychlostí. Čtrnáctý km probíhá za 45 minut, 25 km ve 2 hod. 24 min. Ale také časy ostatních pěti vedoucích vytrvalců jsou rekordní. Norské tváře se chmuří, Švédové se usmívají. Ale Lindberg se dopustil chyby, hned od počátku přílišnou prací rukou se vysílil. Tělesný fond mládí mu vystačil až do 40 km, pak přišlo zhroucení, ne úplně, ale vítězný čtyřminutový náskok ubýval, rychle ubýval. Ještě ve 40 a 1/2 km Lindberg vede. Pak nabývají rychle Norové převahu. Nejen Ole Stenen, ale i Vangli derou se mocně v před a získávají nad Lindbergem tři minuty náskoku. Možná, že i Hovde byl by Lindberga dostihl, ale chyba v mazání mu určila místo páté. Po tomto norském vítězství nutno se opět pokloniti jejich umění. Umí nejen běhati, ale i jezdit v každém prostředí, v každém terénu. Stoupají i sjíždějí rychle, nebojí se překážek, dovedou je zdati, bez ztráty rychlosti. Švédové, vážní soupeři, musí ustoupiti před jejich prestiží.

Výsledek závodu mluví jasnou řečí o severské převaze. Šest Skandinávců u startu, šest u cíle!

Československé vítězství nad střední Evropou.

Poctivá práce byla odměněna. Naši hoši zvítězili v těžké soutěži. A co nejzvláštnějšího, nad domácími, kteří znali trať již dávno napřed, měli ji natrenovanou a vyzkoušenou. Mistr Německa, Krebs a letošní Marx končí na místě 11. a 20. Výkon českých vytrvalců, z nichž ani jeden z devíti se nevzdal, doznal ocenění u všech ne-

předpojatých pozorovatelů. Obzvláštní pochvaly zaslouží Bartoň, Fišera, Německý, Feistauer, Slonek, Hylčer, Cífka, Vrána i Musil, kteří se pochlubili vytrvalostním výkonem dobré střední třídy, jež se lepší rok od roku.

O trati.

Byla bezvadně značena, vedena mocným okruhem mezi Oberhofem a Schmiedefeldem. Osazena nepřetržitým řetězem kontrol, sanitních hlídek a diváků. Nepřeháním, tvrdím-li, že sanitační státi každých 500 m. Domácí obyvatelstvo, ve všech obcích, kterými trať probíhala, projevovalo závodů největší zájem. V osadách, na př. Schmiedefeldu, byla trať zdobena oboustranně stromky a ulice sněžnými sochami a prapory. Všichni závodníci, nevyjímaje našich, byli středem pozornosti. Těžko říci, zda tento respekt nebyl vynucen našimi dobrými výkony, nebo láskou ku krásnému lyžařskému sportu. Sklárna ve Schmiedeberku a majitelka hotelu Stutenhaus věnovali nám, z radosti nad dobrými výkony našich hochů, teploměry a upomínkové předměty.

Přesné výsledky na 50 km.

(25 účastníků.)

1. Stenen, Norsko, 3.52.09. — 2. Vängli, Norsko, 3.52.35. — 3. Lindberg, Švédsko, 3.55.44. — 4. Svärd, Švédsko, 3.58.52. — 5. Hovde, Norsko, 3.59.10. — 6. Wikzell, Švédsko, 4.02.19. — 7. Bartoň, ČSR, 4.12.28. — 8. Wahl, Německo, 4.13.51. — 9. Fišera, ČSR, 4.15.53. — 10. Německý, ČSR, 4.16.49. — 11. Krebs, Německo, 4.18.47. — 12. Faistauer, ČSR, 4.22.02. — 13. Slonek, ČSR, 4.24.35. — 14. Hylčer, ČSR, 4.26.24. — 15. Cífka, ČSR, 4.27.22. — 16. Sporer, Německo, 4.33.17. — 17. Richter, Německo, 4.33.54. — 18. Vrána, ČSR, 4.39.30. — 19. Musil, ČSR, 4.39.56. — 20. Marx, Německo, 4.42.03. — 21. Godec, Jugoslavie, 4.47.03. — 22. Schneider, Německo, 4.46.47. — 23. Hübner, Německo, 5.00.05.

Večirek na rozloučenou.

V pondělí o 20. hod. konalo se oficiální zakončení závodů Fisy s rozdělením cen ve Schloßhotelu. Zahájeno bylo předsedou T. S. V. drem Tennerem. Řekl asi toto:

»Na sklonku našeho mezinárodního podniku, děkuji všem, kteří nám pomohli. Předně vládě duryšské a Duryšskému lyžařskému svazu. Letošní závody Fisy v srdci Německa byly slavností krásy, síly a mužné odvahy. Lví podíl na úspěšném jich provedení náleží vrchnímu pořadateli Rätterovi, jež nepřekonatelným způsobem je uspořádal s pomocí četných obětavých pomahačů. Další dík náleží obci Oberhofu a všemu jeho obyvatelstvu. Šťastně jsme absolvovali padesátikilometrový běh, který se obvykle koná bez zájmu veřejnosti. Je ohromnou zkouškou vytrvalosti, jež tvoří nezdolné mužné charaktery. S radostným rozechvěním pozorovali jsme závodníky, jež s neobyčejnou čerstvostí běželi cílem.« Následovalo rozdělení cen, jichž majitelé byli spontánně aklamováni. Při předání diplomu nejlepšímu středoevropanu Bartoňovi pronesl Dr. Tenner pozoruhodnou poznámku, že výkon Bartoňův je střední, dobrý a může býti vzorem pro naše závodníky z DSV. (z Německého lyžař. svazu). Dr. Tenner zakončil svoji řeč zdravici třikrát »lyžím zdar!«, adresovanou všem závodníkům. Následoval slavnostní projev II. předsedy DSV., který neobyčejně vyzdvihl výkony Norů. Opětná zdravice. Jásot. Norská hymna. Vynikající norský pohlavár, místopředseda Fisy Oestgaard, vyslovil ve výborném proslovu dík za nezapomenutelné dny v Oberhofu strávené. Následuje norské 3 × 3 hurá, jako dík. Hudba hraje německou hymnu. Předseda Fisy Holmquist ocenil vzornou organizaci a vzrůstající soutěž. Rozdíl mezi severany se značně menší, dříve na př. 45 minut je dnes stlačen Bartoňem a Wahlem na 20. Dále se zmínil Holmquist o přátelských stycích Švédska a Německa, neopomenuv ani maličkostí, které nejsou bez významu, jako prázdninová výměna mládeže švédské a německé.

Po závodě bylo nutno oslaviti šťastné zakončení. Ve všech hotelích se tančilo. V lázeňském domě bylo zvláště živo. Všechny národnosti daly si zde dostaveníčko. Růžolíci, chladní Norové, osmahlí horští hoši z Adeldadenu a Grindelwaldu (švýcaři), Rakušané, Češi atd.

Vrcholem večera byl »Schuplatler«, tanec Bavoráků, provedený Gustlem Müllerem se svými kamarády. Mohutný hotel se zachvíval ve svých základech, když robustní bavorští hoši obounožným dupotem skákali v kole,

LYŽE

VAZÁNÍ • HOLE
VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE
• SÁNKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894. • JILEMNICE.
TELEFON ČÍSLO 28.

Ceniky zdarma.
Klubům sleva.

K dnešnímu číslu
přikládáme složní
lístky.
Prosíme — vyrov-
nejte předplatné!

FOTO přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

za ruce se držíce. Družná zábava zakončena o 1. hodině. Zde v horách v Oberhofu je vše slušné, nočního života a flámů neznají.

Bilance Oberhofu.

Československo na třetím místě v celkové klasifikaci. Komu vděčíme za náš letošní úspěch? Vznešené heslo Tyršovo bude i nadále naší směrnicí. Jak se reprezentovala naše výprava? Poučení z Oberhofu.

Naše účast na závodech Fisy v Oberhofu a její výsledky jsou tak význačné, že nutno je podrobiti podrobnějšímu zkoumání, abychom si učinili jasný a přesný obraz našich úspěchů.

Nejlépe vynikne náš poměr k výkonům ostatních národností, sestavíme-li si výsledky podle tak zvaného klíče »o mistrovství«, totiž počítáme v každé soutěži výkon nejlepších 4 závodníků, eventuálně menšího počtu, když jich méně startovalo nebo dokončilo závod.

Podle připojené tabulky docílili jsme:

1. v závodě na 17 km čtvrtého místa,
2. ve skoku třetího místa,
3. v závodě sdruženém třetího místa,
4. v závodě na 50 km třetího místa.

Při posuzování výsledků nutno vzít v úvahu početnost národů zúčastněných. Norsko má 2¼ mil. obyvatel, Č. S. R. 14 mil., Německo 60 mil. atd.

	Úhrn všech 4 disciplin	17 km	Skok	Sdruž. závod	50 km
1. Norsko	4150.25	936.—	863.—	1692.—	659.25
2. Německo	3341.45	830.25	838.40	1590.30	82.50
3. Č. S. R.	3255.80	813.—	765.30	1510.—	167.50
4. Švýcarsko	2378.90	343.50	696.40	1339.—	—
5. Švédsko	2001.—	856.50	211.—	377.—	556.50
6. Finsko	815.50	211.50	196.—	408.—	—
7. Anglie	620.—	170.—	—	450.—	—
8. S. H. S.	421.—	160.—	—	261.—	—

Z bodových úhrnů je nejlépe zřejmý náš veliký celkový úspěch, neboť řadíme se svými výkony ve všech disciplínách na třetí místo, těsně za Německo a daleko před Švýcarsko. Při posuzování výkonů jednotlivců jsme v prostém 17 km běhu na 12. místě (Bartoň), ve skoku na 13. místě (Pech), ve skoku bez rozdělení tříd na 8. místě (Willy Dick), v záv. sdruženém na 22. místě (Bartoň), v 50 km běhu na 7. místě (Bartoň) a zároveň nejlepšími Středoevropany.

Komu vděčíme za náš neobyčejný úspěch na závodech Fisy v Oberhofu?

Předně našim závodníkům! Ač jsme měli soubor velmi mladých hochů, přece výsledky daleko předstihly očeká-

vání. Dále cílevědomé, dobré přípravě závodnické, pro níž určuje směrnice T. O. se svým předsedou arch. Jarolímkem, jenž osobně vedl naše hochy v Oberhofu k nejlepším výkonům. Arch. Jarolimek pečlivě připravil organizaci na všechny závody a bděl nad jejím přesným provedením. Velikou zásluhu o vítězství oberhofské má také kapitán mužstva tajemník Krňoul, jehož podrobná znalost závodnických potřeb a výborná shoda a disciplína u závodníků, neminula se s úspěchem. Zasloučí si, že nemohla býti lépe obsazena tato choulostivá a zodpovědná funkce.

Loňský úspěch naší vlajky na Holmenkollu a letošní v Oberhofu dávají tušiti správnou cestu, kterou se máme bráti i v budoucnu, kdež nás očekávají úkoly stále těžší a těžší, při vzrůstající soutěži. Dejž Bůh, abychom cílevědomou, úpornou prací sledovali naše ušlechtilé cíle i příštího roku v U. S. A. — dobře jsouce pamětlivi krásného hesla Tyršova:

»Ku předu, ku předu, zpátky ni krok!«

Jak se reprezentovala naše výprava v Oberhofu? Velmi dobře! Svými výkony i chováním vynucovala si respekt u všech, zvláště u Němců. Největší triumf jsme měli v soutěžích, kde jsme poráželi německé závodníky, zvláště na padesátce. Jak se chovali naši závodníci? Bezvadně. Byli vždy dobré mysli a přičiňovali se ze všech sil o vítěznou, nebo aspoň čelnou umístění. Mezi sebou byli samý smích, vtip a humor. Terčem vtipů byli Benjamínkové: Lukeš, Vrána, ale zvláště Feistauer, jehož hoši zařadili již do olympijského mužstva, jež pojede příštího roku do Ameriky a nazývají jej důsledně »olympionikem«. Jaké konečné poučení nám dává Oberhof?

Chceme-li náš stát v cizině důstojně reprezentovati, je nutný velký soubor závodníků, neboť s odpadnutím několika mužů v každé soutěži se musí počítati. Malá zranění, indisposice atd., vyřadí vždy někoho v teamu. Špatné umístění Švédů bylo zaviněno pouze sedmičlennou výpravou.

Konec Oberhofu.

V úterý 17. února 1931 byl o 6. hodině budiček. Architekt Jarolimek odjížděl s Fišerou, Feistaurem, J. Německým, Slonkem a Šimůnkem přes Mnichov a Rakousko do SHS. na velké závody Jugoslávského svazu. Po zabalení nesčetných věcí, kterými »oplývá« každá lyžařská výprava, rozloučili jsme se s milým Oberhofem, na jehož liduprázdné ulice se snášely tiché vločky zachmuřené oblohy. Saně odvezly závodníky i zavazadla po serpentinách, mířících k oberhofskému nádraží. Před námi jedou Norové s Helsetem. Na nádraží dáváme jim poslední sbohem. S teskným srdcem loučíme se s horským krajem, neobyčejného půvabu a sněžné krásy, který nám byl domovem po celý týden a kde zaskvěly se ctnosti našich závodníků ve světle nejpriznivějším.

ŠRTM. J. NOVÁK A RTM. F. NEZBEDA:

Světový championát v kanadském hockeyi v Krynici.

Mezinárodní liga pro hockey na ledě (La Ligue Internationale sur Glace) počtla uspořádáním soutěže o mistrovství světa v kanadském hockeyi roku 1931 polský »Zwionzek w hokeju na lodzie«, který rozhodl se uspořádati významné boje o mistrovství

světa v Krynici, ač bylo očekáváno, že bude konáno v největším známém středisku zimních sportů v Zakopaném nebo případně v Katovicích, kde mají Poláci umělé kluziště.

Krynica leží na úpatí Karpat, jihovýchodně od

Krakova, v údolí chráněném západ. Beskydami. Je rozpoložena ve výši 600 m nad mořem a je největším lázeňským a klimatickým městem v Polsku, jež navštěvuje do roka asi 50.000 hostů (v zimě 10.000, v létě 40.000). Krynica je bohatá na různá léčivá alkalická vřídla se všemi přednostmi, známá ve světě více jak 150 roků. Jinak je v Polsku přezdívaná »Královnou polských lázní« pro její ideální přírodní polohu a krásné okolí a neobyčejně příznivé klimatické poměry. Zejména zimní období je v Krynici požítkem pro sportovce, neboť zima je tam delší dobu a lze tam proto skoro po 3 měsíce pěstovati veškeré zimní sporty. V okolí Krynice je pak hojnost lesů, vyskytuje se tam v blízkosti výborný terén pro lyžaře začátečníky i pro vyspělé, jsou tam v ideální poloze 2 můstky pro skoky (závodní a cvičný), svérázná neobvykle dlouhá 1600 m dráha pro saňkování a »boby«, dvě kluziště pro hokej na ledě a bruslaření.

U příležitosti Světového mistrovství v hokeji na ledě byla Krynica slavnostně a bohatě vyzdobena. Významné městské budovy, nádraží, větší hotely byly večer osvětlovány mohutnými reflektory v barvách polských. Před lázeňským městem a hokejovým stadionem byly dvě velké malebné slavobrány, vyzdobené zelení a prapory veškerých národů. Kontury slavobran, jakož i vnitřek jejich byly navečer ozařovány mnoha žárovkami. Všechny ulice, pensionáty a soukromé domy v celém městě byly krásně ověněny zelení a vyzdobeny prapory a tisíci praporky. Na hlavní třídě lázeňského města, vedoucí až k stadionu, kromě guirland zelení a praporků, byla celá řada figur a kiosků umělecky vypracované z ledu, které pak večer při elektrickém ozařování různobarevnými žárovkami působily dojmem přímo pohádkovým.

Světový turnaj v Krynici, který konán pod vysokým protektorátem presidenta Rzeczypospolitej Polskiej Ignáce Moscickiego, jenž k tomu účelu věnoval drahocenný pohár pro Mistra světa a za čestného předsednictví maršálka Pilsudského, byl nejen ojedinělou událostí sportovní, ale i významnou událostí společenskou. President republiky polské, ač byla jeho návštěva turnaje v Krynici ohlašována, se nezúčastnil. V posledních dnech turnaje byli přítomni ministr zahraničí republiky polské Zaleski, zástupci vlády, parlamentu, vojska a členové diplo-

matického sboru z Varšavy. Z naší legace byli přítomni vyslanec tajemník Třebický a voj. přidělenec ve Varšavě podplukovník gšt. Španiel. K turnaji sjelo se kromě významných osobností, velký počet zahraničních a zejména polských žurnalistů, fotografů a expedice film. společnosti »Fox«.

Zvláště pro světovou hokejovou soutěž byl vybudován v Krynici komfortní stadion, překrásně vyzdobený prapory, ověšený tisíci praporky, celkem asi pro 6000 diváků, s presidentskou loží a s krytou tribunou, na niž uprostřed byla mimo loži pořadatelského sboru, vyhrazena místa pro veškeré žurnalisty. Ostatní tribuny byly otevřené. Pod krytou tribunou byly pro mužstva turnaje šatny a sprchy s ústředním topením. Na stadionu byl poštovní a telegrafní úřad, směnárna, buffet, lékař, ošetřovny, fotografické oddělení a radio-telefonní ústředna. Stadion, zejména prostora kluziště, byl osvětlen silnými elektrickými tělesy. Nad východní otevřenou tribunou byla umístěna tabulka s jmény národních mužstev mezi sebou bojujících, v číslech stav hraného zápasu a elektrické hodiny pro měření času 15minutové) se signalizačním zvonkem (oznamující konec zápasu) a 2 kontrolními žárovkami (zelená svítila po dobu hraného zápasu, červená pak po dobu přerušení zápasu). Z pořadatelské lože byly rozhlašovány ve stadionu 5 ampliony radio-telefonickými dobře slyšitelné zprávy (v řeči polské a francouzské), jako sestavy mužstev, docílené branky a programové zprávy. Před začátkem každého zápasu ve stadionu byly tímtež způsobem reprodukovány státní hymny mužstev, která mezi sebou se utkala. Ovšem k našemu nemilému překvapení, úplná čs. státní hymna byla hrána našemu mužstvu až při třetím zápasu. Před zápasy vůbec a v přestávkách byla na stadionu reprodukována hudba z gramofonových desek.

Tak jako byl na Krynici krásný pohled, zejména večer, přímo uchvacujícím byl rovněž pohled na samotný hokejový stadion, na jehož konturách bylo zavěšeno několik tisíc různobarevných žárovek, takže při večerním osvětlení vyhlížel přímo pohádkově a působil nezapomenutelnými dojmy. V tomto směru nutno plně a nestranně uznati tvůrčí schopnosti mnoha osobnostem pořadatelského sboru polského, v němž byla celá řada polských důstojníků. Zároveň musí býti k dobru samotného sportu vzpomenuto

**ZIMNÍ NÁDHERU NAŠICH HOR
ZACHYTÍTE POUZE NA**

F O M A

**IZO - OPUS 23°
ANTISOLAR 18°**

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“ vosk nalyže a **„NANSENIN“**

nejúčinnější prostředek; kterým učiníme obuv vládnou a naprosto nepromokavou.

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÖSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.

záslužného a humánního činu polské vlády, mnohých korporací, podniků a jednotlivců, za jejichž finanční podpory mohl být výhradně celý významný podnik tak reprezentativně uskutečněn. Že při tom byl sledován vyššími kruhy polskými též příležitostný účel propagace samotné »Královně polských lázní Krynice« i reprezentace republiky polské, a to způsobem vynikajícím, je zřejmé ze skutečností.

U hokejového stadionu bylo ještě vedlejší klužiště, kde jednotlivá mužstva mistrovské soutěže ve volném čase trainovala, neb na něm byly sehrány některé zápasy mužstev ze soutěže světové již vyražených o pohár útěchy, věnovaný ministrem zahraničí republiky Polské Zaleskim.

Pokud jde o samotný rozlosovací systém mistrovské soutěže, nelze jej již úplně schvalovati, ježto systém na kongresu odhlasovaný byl neprůhledný a proto neobvyklý. V celkové soutěži spravedlivě se umístila jako I. Kanada a tím obhájila znovu světový primát v kanadském hokeji a pověst své země. Čechoslováci se zejména těšili a přáli úspěch milým a populárním Kanadánům. Mistrem Evropy stalo se nejlépe umístěné mužstvo evropké, Rakousko, což bylo z celé soutěže největším překvapením. Kromě toho byla rakouskému mužstvu udělena cena za slušnou a nejelegantnější hru, prý s velikým náskokem před evropskými mužstvy. (Připomínám částečný citát polského vilenského listu »Slowo«: Při zápasu ČSR.—Rakousko dopustili se Vídeňáci více nedodovolených faulů a triků a bylo jim to prominuto!) Proto také lze pochopiti vyslovení se vůdce rakouské výpravy dr. Schwarze, které jsme četli, že organizace hokejového championátu roku 1931 v Krynici byla »skvělá«. Ke konečnému umístění

našeho národního mužstva, jak bylo za daných okolností možno, nemůže se posuzovati škarohlídsky, neboť snaha a nejlepší vůle, aby nám opětovně vybojovalo při nejmenším »primát Evropy«, nebylo s to překlenouti tak nepříznivé a zvláštní podmínky, jež se našemu mužstvu v Krynici vyskytly. Bylo to hlavně prostředí, kde se soutěž odbývala, jedinečná konkurenční animosita, rozlosovací systém, publikum, soudce Belgičan Poplimont, vyčerpanost našich hráčů (Maleček, Dorasil a dr. Pušbauer sehráli všechny zápasy bez vystřídání), zranění hráčů (Maleček, Hromádka, dr. Pušbauer). A trochu štěstí mu scházelo.

Nejtrapněji zvláště působilo na naše hráče a zúčastněné Čechoslováky (bylo jich asi 800) v Krynici, že naše národní mužstvo nebylo ve stadionu při nastoupení k zápasu s kterýmkoli mužstvem ani jedenkrát od tamního obecnstva, kromě výpravy »Čedoku« a Čechů z Košic potleskem pozdraveno! To se prostě zejména v Krynici nemělo vyskytnouti, ať již k té sportovní rivalitě se přidružila známá politická zaujatost nebo nepřátelské psaní určitého polského tisku.

Lze děkovati ještě té pravé skutečnosti, že v celém Polsku není proti nám vše tak, jak tomu na př. bylo bohužel v Krynici. Těšili jsme se sice na bratrské setkání s Poláky v Krynici, neboť se pokládáme jim za bližší nežli k těm, jimž záleží na potupení všeho, co nese barvu červeno-bílo-modrou, ale byli jsme tam hluboce zklamáni. Je jistě nás všech přání, abychom nezažili to, čeho byli jsme svědky v »Slovanském prostředí« v Krynici, nehledě na náš, byť i čestný neúspěch a aby nastala doba, kdy náš poměr k polskému sportu i na poli národnostním by se zlepšil.

Zprávy Svazu lyžařů.

Technický odbor Svazu lyžařů RČS. měl v posledních týdnech nejvíce práce — mistrovství republiky a příprava pro železniční zájezdy.

Šestou schůzí měl T. O. za předsednictví Jarolímkova v Jilemnici, v zasedací síni městské rady, večer dne 24. ledna t. r. Učiněny tam byly všechny dispozice pro mistrovský závod ve skoku a vyřízena řada běžných otázek, souvisejících s mistrovstvím 1931, jeho průběhem a dosavadními výsledky. — Vzato s politováním na vědomost, že jihoslovanské lyž. závody na Bledu se odkládají pro špatné sněhové poměry. — Jmenováno mužstvo na mistrovství HDW. v Janských Lázních, při čemž dlužno obzvláště zdůrazniti, že se T. O. usnesl, aby na závody HDW. nebyli, pokud to je možno, jmenováni závodníci sokolští, kteří nejsou jinak členy některého svazového klubu. — Také učiněny některé předběžné dispozice pro Oberhof, zejména vzat na vědomost výsledek jednání s HDW. o označení československého mužstva obojí národnosti československou vlajkou (pod ní pak jednak Svaz — jednak HDW.). — Projednána i řada běžných věcí, při čemž výslovně konstatováno, že Feistauer starší jel jilemnická mistrovství ve třídě st. A.

Sedmá schůze T. O. konána za předsednictví Jarolímkova

opět v Praze. — Jarolímek probral především jilemnická mistrovství. Pojednal o jejich technických výsledcích, poděkoval Č. K. S. Ski v Jilemnici, zdůraznil, co bylo dobrého, ale vytknul kriticky i chyby jak po stránce organizační a technické, tak i pořadatelské. Velmi plodná debata rozvinula se při této příležitosti i později o soudcování skoku a speciálně »pádu«. — Učiněny potřebné bližší dispozice pro Oberhof a jmenováno mužstvo. — Vyjasněna záležitost startu našich závodníků na mistrovství HDW. v Janských Lázních, na nichž startoval i Ružinský z H. D. W., potrestaný u nás distancí pro vždy. — Přijat referát o přeboru Č. O. S. v Plavech a rovněž kriticky probrán. — Závody v Cortině d'Ampezo mají nový termín. Učiněny proto příslušné dispozice. — Usneseno, aby mužstvo na polská mistrovství ve Visle jmenováno bylo v Oberhofu. — Projednáván trojboj Československo-Jugoslaviie-Polsko. Usneseno, že po prvé bude uspořádán 1932, a to u nás. — Schválena řada menších termínů. — Probrána řada došlých dopisů. — Usneseno, aby 35km závod lyžařské župy na Moldavě byl mezinárodně přístupným. — Usneseno provést na Jarolímkově můstku v Tatrách některé menší opravy a zdokonalení. — Schváleny dodatkové tabulky a opravy textu závodního řádu S. L. RČS. — Učiněny dispo-

sice se závodem o »Pohár kongresového můstku«. — Vzat na vědomost referát o překážkách, jež bránily dobré kvalitě rozhlasové reportáže z Jilemnice.

REDAKCE sděluje všem milým odběratelům a čtenářům, širšímu členstvu Svazu lyžařů a váženým přispívatelům, že se zřetelem na aktuálnost a význam látky o Oberhofu ve svěle a věcně uveřejněných řádcích Bertý Langa, omezila s ohledem na vývoj inserce, úměrný klesající sezoně, rozsah sedmého čísla na formu, v níž jej předkládá. S nejmožnějším urychlením vydané o s m é číslo přinese podrobné referáty o známé, dobře organizované a vynikající závodní sezoně doma, zejména o stěžejných podnicích Svazu, jímž byly závody hlídkové, soutěž o pohár kongresového můstku v Plavech a největší závod dorostu »Synáčkův memorial« ve Valteřicích a ostatní práce žup a Svazu po stránce závodů, závodní výchovy dorostu a širšího členstva.

V tomto čísle bude vzat i náležitý zřetel na propagační materiál bruslařského Svazu, dodaný nám přesně před uzávěrkou 7. čísla i na výsledky skvělých úspěchů čl. lyžařství na mezinárodním mistrovství bratrské Jugoslaviie.

Ještě k letošním mistrovstvím. V článku »Jilemnice 1931«, jež přinesl Z. S. v čís. 6., jsem upozornil, že zpráva Večerníku Práva Lidu z 22. ledna 1931, podepsaná »A m « a datovaná »z Jilemnice«, působila směšně a protipagačně proto, že v den zahájení závodů tvrdila, že se jich zúčastní sedm národních mužstev, zatím co mimo dvou Norů (startujících však za české kluby!),

tří Poláků a trochy našich Němců, bohužel, nemohl nikdo jiný přijet, což bylo všeobecně známo. — Z označené zprávy mohli by se čtenáři domnívat, že jejím autorem je známý jilemnický zpravodaj taj. Ambrož. Já se také veřejně přiznám, že jsem si to myslil, ačkoliv jsem to nikde neřekl. Pro lyžaře to není žádnou hádankou. Jsem však velmi rád, že mohu prohlásit, že onu nepravdivou zprávu p. tajemník Ambrož nepsal, ani žádný z dalších článků, touto šifrou označených.

Celý článek o Jilemnici nevynesl mně mnoho příjemnosti. Mnoho lidí bylo dokonce dotčeno. Mně to ovšem nevádí, a mé zásady: nechválit slepě vše, se to nedotýká.

Já vím, že nejsem bez chyb, a veřejně se přiznávám, že rozhlasová reportáž byla slabá a také jsem si tento kalich do dna vypil. Udělal jsem v referátě chybu i s Musilem, dívá se na něho ještě očima starého lyžařského soudce, ale těmito očima se dívalo na Musila i mnoho jiných lidí. Jsme lidé. Já jsem však z druhu, který se k tomu dovede přiznat. Přece o mně nikdo nepochybuje, že vím, že Musil je mistrem na 18 km.

Jeden denní list přišel také. Že prý je podivno, psáti o mistrovi republiky, že p ř i s k o k u r i s k o v a l. Autor si především špatně přečetl můj článek. Tam totiž stojí, že se n e s m ě l o r i s k o v a t. Tedy pravý opak. Ale i kdybych napsal, že riskoval, byla by to pravda, protože žádný lyžařský skokan na světě, když stojí na startu můstku, nemá notářsky zajištěno, že dole dobře skončí.

Dr. Kalibera.

Závody.

Slalomový závod na Belvederu u ž. Rudy. Č. skiklub v Plzni konal 22. února 1931 slalomový závod na jihovýchodních svazích Belvederu u městyse Železné Rudy, pro své členy a příchozí hosty. Závod byl svědomitě připraven a vytýčen podle arlberského vzoru. Počasí nebylo příznivé, sněžilo celý den. Docílené výkony jsou střední. Trať měřila asi 800 m s výškovým rozdílem 80 m. Byla jeta dvakrát 25 startujícími, z nichž 6 se vzdalo nebo bylo diskvalifikováno. Nejlepší obratnost ukázali zejména Čihař, Zizius, Kroft a mladý Prokop ze Špičáku. Výborný alpský sjezdař se neuplatnil přílišnou horlivostí. Soudcovali: M. Polák a Otto Ulč.

Výsledek slalomu bez rozdílu tříd:

1. Čihař Kar., L. o. S. K. Plzeň, trest. bodů 20, 4.08. — 2. Zizius Vlad., L. o. S. K. Plzeň, 15, 4.35. — 3. Kroft Lad., Č. skiklub v Plzni, 15, 4.51. — 4. Prokop Jan, Č. skiklub v Plzni, 15, 4.54. — 5. Spinner, Wintersportverein Pilsen, HDW., 10, 5.05. — 6. Ottis, Č. S. S. Plzeň, 5, 5.28. — 7. Sirový, Č. S. S. Plzeň, 20, 5.35. — 8. Holub, Svaz skautů, 40, 5.36. — 9a. Svoboda K., Č. skiklub v Plzni, 45, 5.41. — 9b. Roman Lang, Č. skiklub v Plzni, 15, 5.41. — 10. Liebl,

Č. skiklub v Plzni, 25, 5.46. — 11. Kameník, Č. skiklub v Plzni, 15, 5.50. — 12. Liška K., Č. skiklub v Plzni, 10, 5.51. — 13. Skála, S. K. Union Písek, 25, 6.06. — 14. Zedníček, S. K. Plzeň, 40, 6.16. — 15. Cvalín, Svaz skautů, 55, 6.19. — 16. Wolf Josef, S. K. Olympia, 10, 6.28. — 17. Wolf Zdeněk, Skiklub Praha, 35, 6.31. — 18. Ing. Bratney, D. W. S. V., Pilsen, 15, 6.35. — 19. Kuchler F., Č. skiklub v Plzni, 25, 8.30.

V třídě příchozích získal Čihař čestnou cenu, jemu následující tři závodníci diplomy.

1. Čihař, S. K. Plzeň, 4.08. — 2. Zizius, S. K. Plzeň, 4.35. — 3. Spinner, D. W. S. V. Pilsen, 5.05. — 4. Ottis, Č. S. S., 5.28. — 5. Sirový, Č. S. S., 5.35. — 6. Holub, Svaz skautů, 5.36.

V klubové dorostenecké soutěži získali:

1. Jan Prokop jr., čas 4.54, čestnou upomínkovou cenu. — 2. Liebl 5.46, diplom. — 3. Kuchler, 8.30, diplom.

V e t ř í d ě III. a II.:

1. Kroft Lad., 4.51, čestnou cenu. — 2a. Svoboda Karel, 5.41, diplom. — 2b. Roman Lang, 5.41, diplom. — 3. Mirko Kameník, 5.50, diplom.

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

TUK NA BOTY INŽ. STEFFENSE
I. instruktora Čes. Ski Klubu krab. Kč 3.50. Nordické mazadlo ze zvířecích tuků není kúži jako minerál. tuky.
Vosk na lyže „SKIWOX“ pevný Kč 1.— kus.
VELKOSKLAD J. L. RÖSSLER, PRAHA I.-618.
Maloprodej ve sportovních závodech.

Různé zprávy.

Klub lyžařů vinohradských dovršuje letošním rokem dvacet let činnosti. V rámci oslav pořádal dne 15. února t. r. klubovní závody na Příchovicích. Klub může s hrdoostí pohlížeti na práci, kterou vykonal na poli sportovní výchovy i na práci ve prospěch našich menšin na Krkonoších. Letošní úspěchy, které docílili závodníci, opravňují k nejlepšímu nadějí. Jest to známý závodník J. Cífka, který získal v tomto roce na závodech klubů i v armádních závodech několik prvních cen a závodník J. Hromádka, který jako velitel vojenské hlídky, vedl naši hlídku na Sinaji v Rumunsku vítězně k cíli. Avšak i úspěchy ostatních závodníků jsou pozoruhodné. Klub pořádá dne 11. března t. r. večírek v Národním domě na Král. Vinohradech, spojený s rozdělením cen z klubovních i ostatních závodů a těší se, že uvítá ve svém středu všechny přátele zimních sportů.

Velikonoční kurs pro pokročilé v Alpách (Gerlosplatte u Krimlu 1700 m) koná se od 28. března do 8. dubna 1931. Přihlášky nutno co nejdříve poslati na adr.: Lída Zemanová, Praha I., Jilská 2, telefon 30704.

Skvělých výkonů dosaženo bylo 24. února při závodech na Bolgenšanci v Davosu a po závodech mimo konkurenci dosáhl Sigmund R u d výkonu 81 m, což je dosud největší dosažená délka skoku na lyžích ve stoje. Výsledky závodu byly tyto: 1. Kaufmann, 339·70 bodů (60, 66, 62 m), 2. S. Ruud 330·40 (55, 60, 62), 3. J. Kielland 324·9 (55, 60, 60).

Mistrovství Finska konalo se 15. února v malém finském městečku Igwäskylä a skládalo se ze závodu na 50 a 10 km. Umístění závodníků v závodu na 50 km bylo toto: 1. Saarinen v čase 3·26·29 hod., pak Liikanen 3·28·50, Marti Lappalainen 3·34·56 a T. Lappalainen 3·37·04. Závod na 10 km vyhrál M. Lappalainen za

41·42 min., dále byli Liikanen 42·51 min. a Toikka 42·52 min.

Pět skokanů z rodiny Paterlini zúčastnilo se závodu ve skoku na lyžích, který konal se 18. února v Lenzerheide a který vyhrál Badrutt ze Sv. Mořice skoky 46, 52·5 a 56 m.

II. kilometr lance na lyžích konal se opět ve Sv. Mořici a přinesl tyto výsledky: Kategorie závodníků na turistických lyžích: 1. Stoll (Salzburg) 101·664 km hod. rychlost. 2. Schlater (Sv. Mořic) 100·944. 3. Nani (Sv. Mořic) 100·728. Kategorie závodníků s lyžemi na skok: 1. Chiogna (Sv. Mořic) 104·652 km, 2. Zogg 104·22, 3. Stoll (Salzburg) 103·824. — Při měření času bylo po prvé použito elektrického měření s přesností 1 setiny vteřiny a zároveň se zařízením, že vlastní dráha, která je dlouhá 100 m (nájezd měří 50 m), byla rozdělena tak, že po každých 25 m mohl býti zjištěn čas závodníka a tak bylo zjištěno, že vítěz Chiogna v posledním úseku docílil rychlosti 131·76 km za hodinu.

K A M N A H O R Y ?

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1913 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Telefon Štrbské Pleso č. 7.

Nájemci V. FIŠKA a O. ŠTÁFL.

Otevřeno po celý rok.

SANATORIUM TATRANSKÁ KOTLINA pro plnění choroby. Zvláštní noclehárna a jídelna pro turisty.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé, levný pobyt v Tatrách.

Z N Á T E J I Ž K R Á L I C K Ý S N Ě Ž N Í K
A J E H O I D E Á L N Í L Y Ž A Ř S K É T E R É N Y ?

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. - Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a láznemi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Všecké dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČI, hotelier.

NOVÝ ZÁVODNÍ ŘÁD
SVAZU LYŽAŘŮ RČS

obdržíte u klubů
a ve Svazu lyžařů RČS.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

BŘEZEN 1931.

ČÍSLO 8.

Zprávy Svazu lyžařů.

Schůze Technického odboru Svazu lyžařů RČS., konaná dne 4. března 1931. Vzat na vědomí referát o závodech v Oberhofu a Jugoslavii, přednesený předsedou Jarolímkem, referát o závodech v Polsku, přednesený dr. Mosrem a o závodech v Cortině d'Ampezzo, přednesený Ing. Jilkem. Dále vzat na vědomí referát o kursech pro posluchače tělovýchovy. Po návrzích jednotlivých referátů provedeno bylo zařazení závodníků do třídy I., jmenování soudců a cvičitelů. Na závod na 50 km do Schreiberhau mohou kluby hlásiti své závodníky pouze prostřednictvím Svazu. Vedoucími stanoveni Jarolímek, dr. Moser. Závod ve skoku o »Tatranský pohár« konati se bude na Štrbském Plese 5. dubna dopoledne, »Memoriál dr. Hubáčka« pak odpoledne a sjezdový závod v pondělí dopoledne. Ke sjezdovému závodu věnují pánové Fiška a Štafl putovní cenu »Popradského Plesa«. Technický odbor usnesl se jmenovati úředními soudci J. V. B. Pilnáčka a dr. Scheinera. Konstatováno, že někteří členové technického odboru špatně docházejí do schůzí T. O., zjistí se a bude proti nim zakročeno.

Schůze Technického odboru Svazu lyžařů RČS. konaná dne 11. března 1931. Jarolímek přednáší referát o závodech ve Schreiberhau, kde naši závodníci obsadili opětně první místo. Týž poukazuje dále na dva novinářské články, a to v časopise »Star« v čísle 10., v němž ostře, ale naprosto bezpodstatně kritisován byl nový můstek v Harrachově, nalézající se ještě ve stavbě. Druhý článek byl v časopise »Sokolský věstník«, číslo 10., kde otištěno bylo s nesprávným výkladem několik hesel článku dr. Haunera, uveřejněném v »Zimním sportu«. Dopíše se časopisu »Sokolský věstník«. Schváleny proposice III. závodu o »Tatranský pohár« a závodu ve sjezdu. Učiněny potřebné dispozice tohoto závodu se týkající. Usneseno uspořádati ve dnech 2.—6. dubna závodnický kurs na Štrbském Plese, do něhož zařazení jsou následující závodníci: Ant. Bartoň, Frant. Šimůnek, Jaroslav Lukeš, Jaroslav Faistauer, Boh. Kadavý, Rudolf Vrána, Vítězslav Pech, Dolenský Josef a instruktor Gran Jansen. Jednáno o zimních olympijských hrách 1932 v Americe, k nimž učiněny budou všechny potřebné přípravy. Dále jednáno o opatření standardního svazového plakátu.

Přeřazení závodníků. Na základě letošních závodů urč-

ných pro postup zařazují se do I. třídy závodní tito závodníci: Pro závod ve skoku: Dolenský Josef, Sokol Zl. Olešnice. Kolařík Bedřich, S. K. Slavia, Praha. Technik Frant., Český spolek pro zimní sporty, Praha. Vrána Rudolf, Č. S. K., Jablonec n. Jiz. Pro závod sdružený: Šimůnek Frant., S. K. Slavia, Praha. Gran Jansen Gunar, S. K. Slavia, Praha. Pro závod v běhu: Cyril Musil, S. K. Nové Město na Moravě. Tito závodníci ihned zašlou své závodní legitimace Svazu lyžařů RČS. k opravě. Přeřazení vstupuje v platnost dnem uveřejnění.

Jmenování soudců. Na základě výsledků zkoušek soudcovských jmenování úředními soudci Svazu lyžařů RČS. pro závody v běhu i ve skoku: Josef Finger, Jilemnice Fery Dlabola, Chvalkovice (oba župa Krkonošská). Po provedených teoretických zkouškách soudcovských jmenování čekatelů soudcovství: Josef Šafář, Alex Průcha, Karel Riess, Karel Patzák, Oldřich Turek, Karel Vilimovský (všichni župa Pražská).

Jmenování cvičitelů. Na základě výsledků cvičitelských zkoušek Krkonošské župy Svazu lyžařů RČS. jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS.: Jan Pecka, Český Ski klub, Hradec Králové — Božena Panoušková, Český Ski klub, Hradec Králové — František Stejskal, Český Ski klub, Hradec Králové — Marcel Zaloudek, Český Ski klub, Hradec Králové — František Smlsal, Ski klub, Pardubice.

Naším milým čtenářům! Dokončujeme již takřka třetí ročník časopisu Zimní Sport v nové úpravě. Snažili jsme se, abychom vyhověli, pokud lze, všem našim čtenářům, letos př. rozšířili jsme časopis o zprávy a články bruslařské a pokud přání nejsou nemožná a technicky i finančně neproveditelná, snažíme se jim vyhověti. Rovněž tak jest i s naší obrázkovou částí, již přizpůsobujeme chuti všech našich milých čtenářů a odběratelů. Vzdor tomu však přeci ještě víme, že některé věci daly by se zlepšiti a rádi bychom přání všech vyhověli. Obracíme se proto dnes k Vám, dokud ještě je zima a zájem o lyžařství ještě není vyměněn zájmem o jiné již letní sporty, abyste nám všichni, kteří máte náš časopis Zimní Sport rádi, napsali, co se Vám na našem časopisu líbilo a co nikoliv (uveďte zprávy, články, obrázky)

a co byste ještě mysleli, že by bylo v zájmu našeho časopisu. Budeme Vám za veškeré Vaše náměty vděčni, vždyť každé zlepšení časopisu *Zimní Sport*

je přece v první řadě pro Vás, naše čtenáře. Stačí korespondenční lístek na adr. Dr. O. Brauner, Praha XII., Polská 14. Lhůta: konec dubna.

DR. J. MOSER:

Zájezd do Polska.

Někteří z čl. závodníků, vrátivší se z Oberhofu, t. j. Bartoň, Vrána, Musil a Lukeš byli určeni pro obeslání mistrovství Polska, konaného ve dnech 21.—23. února 1931 ve Wisle ve Slezsku. Následkem zranění, způsobeného v Německu, vypadl z tohoto mužstva bohužel Lukeš, který měl být nahrazen Krausem; k tomu přibyl ještě novoměstský Beranovský a Stehlík, dirigovaný do Wisly z Tater. Tato výprava s výjimkou Krause, který z technických důvodů zájezdu se nezúčastnil, skutečně také do Wisly v průvodu náčelníka Bezkydské župy, Ing. Sekaniny, ve čtvrtek dne 19. února přibyla. Po srdečném uvítání zástupci polského svazu ubytována byla celá výprava ve vile »Dzichtigynka«. Den nato přibyl za výpravou za Svaz Dr. Moser.

Wisla je malé městečko na pomezí čl.-polském, sestávající z nesouvislých vil a obytných budov, do velké dálky roztažených. Okolí je velmi roztomilé. Mírná pásma Bezkyd, na nichž volná pastviska stří-

dají se s lesy, tvoří velmi pěkný rámeček krajiny; bohužel úžasná obleva, nastavší těsně při příjezdu naší výpravy, změnila ve dvou dnech sních ve vodnatou kaši a zbavila mnohé svahy sněhové pokrývky vůbec, takže trati závodu běžeckého byly vedeny jenom s velkou námahou, byly velmi nebezpečné a vykazovaly celé řady míst, jež vůbec nebyly pokryty sněhem.

Naše mužstvo věnovalo první dva dny svého pobytu tomu, aby si přivyklo můstku na skok, položenému v nejzazším údolním cípu Wisly. Při trainingu měl Beranovský velmi ošklivý pád, který mu vynesl poranění nohy, v jehož důsledku absolvoval jmenovaný 18 km závod pouze se sebezapřením a ze závodů ostatních byl zcela vyloučen. Za těchto okolností sestávalo naše mužstvo pouze ze 4 lidí, kteří podali obdivuhodné výkony.

V sobotním závodě na 18 km, kde startoval Musil, Bartoň, Stehlík, Beranovský i Vrána, dobyl 1. místo Musil, jenž našel opět svou skvělou formu, ztracenou v Oberhofu. Ne v neposlední řadě dlužno za to děkovati bezvadné stravě, kterou naši závodníci ve Wisle dostali. Jmenovaný zvítězil s velkým 3minutovým náskokem před druhým, nejlepším polským běžcem Motykou, za nímž hned následoval s rozdílem 1 minuty Bartoň. Poněvadž oba zprvu jmenovaní nejsou skokani, měl Bartoň nejlepší čas ve sdruženém běhu a postupoval se značnými šancemi ke skoku sdruženému. Stehlík, kterému, jak se zdá, špatný sních nesvědčí, umístil se jako 9., Vrána i Beranovský běželi slabě, poslední následkem zmíněné nehody.

Odpoledne téhož dne konán speciální závod ve skoku, při kterém se velmi pěkně umístil Vrána, dobyt 2. místa za velmi dobrým mladým polským skokanem Marusarzem. Na 3. místě umístil se známý polský závodník B. Czech.

V neděli o 12. hodině konány závody ve skoku sdruženém i prostém, a to do každého po dvou skocích. Dvěma jistými, pěknými skoky Bartoň nejen že udržel svůj náskok z běhu, nýbrž ještě jej podstatně zvětšil a dobyl s náskokem více než 20 bodů mistrovství Polska před nejlepším Polákem Zytkowiczem. Vrána ve sdruženém skoku měl sice dva krásné dlouhé skoky, při obou však upadl, takže v celkové klasifikaci odpadl až zcela nazpět. Zato svoji pověst dobrého skokana ihned v následujícím skoku prostém opravil, dobyt 2. místa za Rakušanem Schwaabem a před B. Czechem, který opět byl následován ve skoku prostém Bartoněm. Neváhám prohlásiti, že by byl Vrána získal 1. místa, kdyby nebyl nucen se zřetelem na malý počet našich skokanů skákat s určitou rozvahou. Jeho poslední skok byl uznán za nejkrásnější skok dne.

V pondělí konán závod na 50 km. Jeho trať oznámena nám byla večer před tím, bohužel organizace tohoto závodu měla velké nedostatky. Trať nebyla v první řadě řádně značena, takže naši závodníci Steh-

Ant. Bartoň (Č. S. K. Vysoké n./Jiz.), mistr Č.S.R. a Polska pro rok 1931.

lík a Musil, kteří měli číslo 1 a 2, opětovně bloudili, ztrácejíce tak drahocenné vteřiny a minuty; trať nebyla dále ve většině úseků projeta, takže první závodníci musili projížděti čerstvě napadaným sněhem. Mimo to byla velmi slabě obsazena, takže na celé řadě kilometrů nebylo hlídek, jež by v případě nehody mohly přispěti. Za těchto okolností přirozeně měli domácí, místa znalí, ohromnou výhodu, poněvadž i když — jak se tomu skutečně stalo — sjeli s trati, místní znalost dopomohla jim k tomu, že ji co nejdříve opět našli. Tak se stalo, že prvním a druhým byli domácí Poláci Motyka a Berych v čase 5:28.12 a 5:35.06, za nimi teprve následoval náš Musil časem 5:41.10 a Stehlík jako 8. časem 6:18.39. Neváhám prohlásiti, že vnitřní hodnota Musilova výkonu byla nejlepší. Také všichni, kdož ho viděli na trati a srovnávali jeho tempo s tempem obou prvních, nechápali, že by byl jel pomaleji než oni. O neregulérnosti závodu svědčí ostatně i časy při závodu docílené. Stačí porovnat výkon Stehlíkův při závodu ve Schreiberhau (3,45') s jeho výkonem zde, aby bylo jasno, že se jednalo o poměry zcela mimořádné. 50 km závodem mistrovství bylo ukončeno.

Po společenské stránce konán byl v sobotu banket na počest cizích závodníků, v jehož průběhu předseda polského svazu (ředitel Bobkowski) zejména vřele přivítal přátele z Československa, za kteroužto pozornost vůdce výpravy Dr. Moser poděkoval se kratším proslovem, jenž přijat byl od polského obecnstva živým potleskem a přátelským souhlasem. Roz-

dílení cen konáno v neděli večer. Naši závodníci obdrželi tyto ceny, resp. odznaky: *Musil* — Čestnou cenu za nejlepší čas v závodě na 18 km. *Vrána* — Cenu za 2. místo ve skoku prostém a cenu za 2. místo ve zvláštním závodě ve skoku. *Bartoň* — Cenu za 3. místo v běhu prostém na 18 km, cenu za 1. místo v závodě sdruženém, velký mistrovský pohár (putovní) polského svazu, na němž vyryta jsou jména vítězů mistrovství Polsky. (Mückenbrunn, O. Německý, F. Wende, Br. Czech, H. Winjarengen, A. Szostak a nyní A. Bartoň). Při předávání poháru byly hrány polská a československá státní hymna, které celé shromáždění vyslechlo v postoji. — Po předání cen vítězům obdržel vůdce naší výpravy překrásné album polských malířů jako dar polského svazu za jeho osobní přátelství k polským lyžařům a jako doklad srdečného poměru lyžařství obou sousedících států.

Výprava odjela po 50 km závodu autobusem, jenž jí byl dán k tomu cíli k dispozici, do Českého Těšína, kdež formality pohraniční díky benevolenci pohraniční celní strážce hladce vyřízeny. V úterý byl sjednán laskavostí správy Vítkovických železáren našim závodníkům přístup do těchto. Prohlídka obrovských hutí zanechala v účastnících nezapomenutelný dojem, s nímž odpoledne téhož dne rozjížděli se do svých domovů.

Zájezd do Polska znamená velký úspěch nejenom sportovní — soutěž tam byla velmi těžká! — ale i sportovně-diplomatický!

JIRÍ SÝKORA:

Mistrovství v krasobruslení ČSR. pro rok 1931.

Po prvé otevřely se oficiálně brány zimního stadia na Štvanici nejstaršímu zimnímu sportu, který u nás prodělával v poslední době leta opravdu kritická. Vrtkavá zima našeho klimatu zavinila útek sportovců k ostatním zimním sportům.

Tak pomalu stávali jsme se svědky, že dorostu v bruslařství téměř nebylo a jest jen děkovati několika starším nadšencům a poctivé snaze administrativy Bruslařského svazu, že malého počtu dnů mrazu využito pro bruslařský sport co nejintenzivněji.

Otevřením umělého kluziště se situace naprosto změnila. Příležitost k bruslení dána a příklady zahraničních borců, zejména obdivuhodné Sonji Henje, nadchly masy diváků.

Uskutečnění mistrovských závodů naráželo na velké překážky vinou neujasněných poměrů právních na umělém kluzišti a závody musily býti několikrát

odloženy. Konečně sjednány podmínky, avšak krátká doba do stanoveného termínu nestačila k velkorysému provedení tohoto podniku a byly tudíž tyto

závody pouze jakousi improvisací a nutno při kritickém posouzení vzíti skutečnost tuto v úvahu.

Přesto, že se někteří z přihlášených a pozvaných borců přes své závazné smlouby nedostavili (vídeňská dvojice Ida Papez—Karl Zwack a Maier Labergo z Mnichova), program závodů i exhibicí překvapil a diváky bohatě odměnil.

Závody dám byly slabě zastoupeny.

Jízda juniorek: I. sl. Waldová z Ostra-

vy, bodů 48.8, umístění 3; II. pí Tutterová, B. Z. K. Praha, bodů 40.6, umístění 6.

Obě závodící jsou teprve ve stadiu vývoje a lze pouze konstatovati dobrou vůli u obou konkurentek a větší jistotu v povinných cvičích u sl. Waldové.

PRO SPORTOVCE

F I T A

5 × 8 c m

kapesní fotonádobník pro svítkový film. Zacházení s ním jest velmi jednoduché a snímky jsou tak velké, že není třeba je zvětšovat. Fita je nejlevnější sklápěcí filmový aparát:

CENA Kč 160.—

FOTO WACHTL

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ ULICE 8

PRAHA II., NÁRODNÍ TRÍDA 26

V *mistrovské jízdě dám* zvítězila nesporně pí Veselá V. S. P. před sl. Frölichovou, Lotyšsko-Riga.

Výkony pí Veselé vynikaly jistotou a stávkou zasloužilou tuto propagátorku ledního sportu do řady mezinárodních závodnic. Sl. Frölichová předvedla poctivou jízdu pěkného stylu a znamenali jsme také u ní velký pokrok proti jejím výkonům roku loňského v Tatrách.

Doufejme, že nádherné výkony zahraničních hvězd, které vzbudily živý zájem u našich sportovkyň, zlákaří naše dámy k napodobení a rozmnoží tak sporný počet našich krasobruslařek.

Dvojice Waldová-Koudelka neměla v *juniorce* bohužel konkurence. Program její byl sice sporný, ale výkony vynikaly elegancí a jsem přesvědčen, že při možnosti trainingu může sympatická tato dvojice hladce dospěti k výkonům vrcholným.

Mistr bruslař Gold.

Mistrovství dvojic jeto bylo ve znamení úporného boje obou závodících dvojic. Výkony obou dvojic byly milým překvapením pro pražské obecnstvo a ladné kroužení elegantních postav v záplavě elektrického světla na zářivé ploše lední nadchlo všechny diváky. Manželé Hoppe z Opavy předvedli řadu působivých cviků, které jeli s elánem a hudebnímu doprovodu rytmicky ukázněně. Působivý ústroj zvyšoval pěkný dojem. Také dvojice manželů Veselých jela svoji jízdu přesně, vyrovnaně a snad až s přílišnou úzkostlivostí.

Soutěž juniorů pánů vykazovala řadu pozoruhodných výkonů. Vítězství p. RNC. Koudelky bylo naprosto nesporné a zasloužené. Jeho styl jest bezvadný a výkony jeho opravňují nás k nejlepšímu nadějí do budoucnosti. Posudek soudců přiznal další pořadí Rusovi p. Morosovovi, dále Krmáškov, V. S. P. a Lenhartovi B. Z. K., ačkoliv nebylo ani v jednom případě docíleno jednoty v klasifikaci. Celkově úroveň všech juniorů se od minulé zimy značně zlepšila, což patrně bylo na všech účastnících bez rozdílu a

bylo jistě těžko bodovati kvalitní jich výkony, takže každý z nich zasluhuje plného uznání.

Hainz V. S. P. zranil se těsně před volnou jízdou tak vážně, že na pokračování v závodě nebylo po-
myšlení.

Výsledky: I. RNC. Koudelka, V. S. P., 82·86 bodů, umístění 3; II. Morosov, Rusko, 74·5 b., umíst. 7; III. Krmášek, V. S. P., 72·6 b., umíst. 9; IV. Lenhardt, B. Z. K., 66·33 b., umíst. 11·5; V. Varnas, Litva, 57·8 b., umíst. 14·5; VI. Hainz V. S. P., zraněn — odstoupil.

Vrcholnou pozornost upoutaly na sebe, jak přirozeno, závody *seniorů*, v jejichž řadách máme závodníky mezinárodní úrovně.

Dosavadní náš nejlepší krasobruslař Ing. Josef Slíva vrátil se ze závodů o mistrovství světa zřejmě deprimován a disgustován a není opravdu divu, neboť křivda, která se mu tam stala jest příliš těžká. Nezávisti rasová vykvetla zase jednou jedovatým květem. V referátu o závodech čtli jsme ve Wosische Ztg., že Ing. Slíva předvedl klasickou jízdu. Jak se to, prosím, srovnává s jeho umístěním? A tak i ve sportu našem stojíme osamoceni a nutno se spolehnouti na vlastní síly, ale jedno by si bylo přáti, aby náš tisk tak naivně zahraniční kampani nesekundoval, jak jsme toho byli svědky již při loňských událostech v Tatrách.

Ing. Josef Slíva obhájil svůj mistrovský titul čestně, ač bylo mu závoditi se soupeřem, který s velkým elánem jde do boje a který jest stále na dráze vzestupné. V povinných cvicích ukazuje však Slíva nejlépe vysokou kvalitu své školy. Volná jízda jeho však přes precisní a ladné provádění těžkých figur a zvláště jeho speciálních zpomalených piruet, trpěla jakousi nervositou, pocházející patrně ze zklamání v Berlíně.

Prasnowski z Opavy, akademický mistr světa, byl stejně se Slívou v Berlíně poškozen. Jeho výkony byly obzvláště ve volné jízdě obdivuhodné a také soudcovským sborem dostalo se mu v ní lepšího ocenění. Výkony jeho jsou vervní a program jeho jest velmi bohatý. Pouze bylo by si přáti, aby jednotlivosti byly lépe vypilovány a uhlazeny. Také celkové sestavování jednotlivých cviků bylo by systematictěji uspořádati, aby vše tvořilo dohromady ukázněnější celek. Každopádně uvedl se pražské veřejnosti nanejvýš sympaticky.

Celkové výsledky: I. Ing. Josef Slíva, V. S. P., 187·26 bodů, umístění 3; II. Prasnowski, Opava, 181·96 b., umíst. 7; III. Ing. Arch. Antonín Slíva, 171·25 b., umíst. 10; IV. Ing. Sak, Slavia Báňská Bystřice, 168·5 b., umíst. 10; V. Herejk, Plzeň, 154·55 b., umíst. 18; VI. RNC. Koudelka, V. S. P., 149·91 b., umíst. 17; VII. Ing. C. Grek, V. S. P., 148·65 b., umíst. 19.

O třetí a čtvrté místo sveden byl, jak již také z výsledků vysvítá, tuhý boj mezi Ing. Ant. Slívou a

*V roce 1932 vysíláme naše hochy na Olympiadu do Ameriky.
Spoléháme na podporu celé lyžařské obce.*

Ing. Sakem z Báňské Bystrice. Zvítězil na body Ant. Slíva, který projevuje stále dobré kvality mistrovské, a nutno podotknouti, že jel závod bezprostředně po unavující cestě z Rigy, kamž každoročně zajíždí jako amatér-trainer. V Rize jest populární osobou, jejíž příjezd jest vždy s radostí očekáván, a dostává se mu při příjezdu okázalého oficiálního uvítání. Na kluzišti, které umístěno jest na náměstí, učí lednímu kumštu desítky mládeže lotyšské za asistence celého města. Jeho záslužná pedagogická činnost byla v Lotyšsku úředním ministerským dekretem uznána. Sympatická sl. Frölichová, která závodila s pí Veselou, jest jeho žačkou.

Ing. Sak, Slavia Báňská Bystrice, který s nepatrným rozdílem bodů zůstal za Ant. Slívou, předvedl pěknou jízdu a jeho přeskoky (kadet) se mu dobře dařily.

Plzeňský selfmademan Herejk mile překvapil a s podivem jsme konstatovali velké zlepšení kvality jeho výkonů, v krátkém čase od závodů v Tatrách.

RNC. Koudelka v krátku stal se oblíbeným bruslařem našeho obecnstva a jeho elegantní výkony zasloužily si lepšího umístění v jízdě seniorů. Snad na

jeho výkony měla vliv ta skutečnost, že jel současně tři závody (seniorský, juniorku a dvojici).

Také Ing. C. Grek ve svých výkonech nezádá si s předchozími, měl snad v poslední době trochu smůlu.

Na pozvání dostavili se k exhibicím tentokrát pouze dva zahraniční hosté. Sličná Norka sl. Edel Randem a p. Ernst Bayer z Berlína. Oba předvedli pražskému obecnstvu krásné své umění a byli veskrze sympaticky obecnstvem přijati.

Sl. Edel Randem nebo jak ji vulgárně naši fa- noušci nazvali »Šla do rande«, jest jednou z hvězd první velikosti na nebi krasobruslařském a nezůstává příliš pozadu za svou krajankou Sonjou Henje. Také p. Bayer, mistr Německa, jest nesporně star ve svém oboru.

Oba hosté i naši borci zasluhovali trochu více reklamy, aby také tisíce diváků mohlo hlásati jejich slávu, jako tomu bylo u Sonji, která svým uměním, prováděným pod aegidou hokejistů, čsl. bruslařství jeho první debut na umělém kluzišti citelně poškodila, neboť po jejích krásných výkonech, připravených velkou reklamou, byla návštěva oficiálních bruslařských podniků minimální.

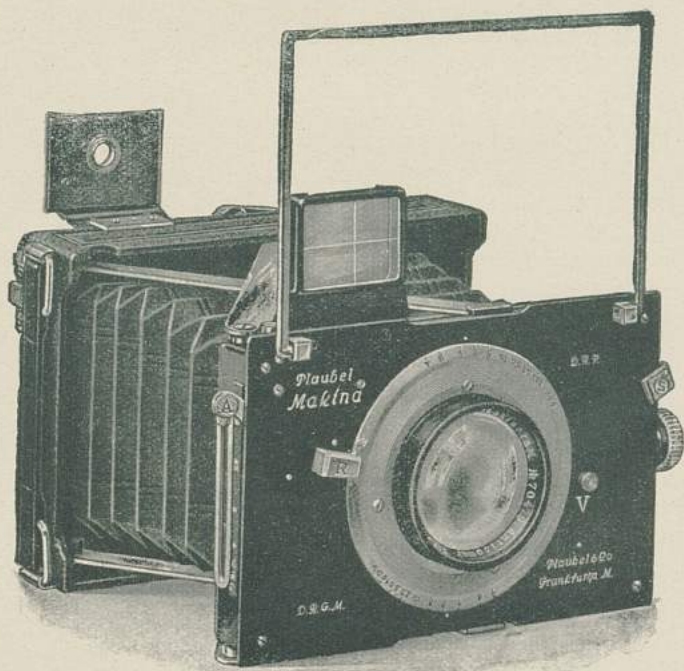
KAREL SVOBODA:

Arlberk naše touha.

V poslední době věnuje se stále větší péče povšechnému zlepšení lyžařské úrovně. Tato chvalitebná snaha setkává se s plným pochopením. A proč? Vždyť nejen závodník, ale

i turista jest ctizádostivým. Vždyť každý z nám má chuť a tím i možnost jezdit lépe.

Tyto řádky platí především těm, kteří nemají možnost

Německou detailní brožuru zašlu zdarma.

MAKINA

To je přístroj pro náročného amatéra. V nejnovější úpravě na skladě v odborném závodě

FOTO MARTINEC

*Král. Vinohrady,
Anglická třída číslo 22.*

systematického cvičení a tím nemohou své, třeba prvotřídní schopnosti, uplatnit a vychutnat při závodu.

Avšak i tak lze se svými schopnostmi potěšiti. Všichni můžeme v létě ve volných chvílích aspoň trochu cvičit, pro krásný požitek z pohybu a pro dobrou náladu, kterou tím získáme. A tak — přijde zima a my jsme svěží, schopní a připraveni. —

S chutí připínám po první lyži a radostně vykročím, neboť vím, že mě moje první vyjížďka neunaví. Naopak, spějí k zdokonalení. Abych si alespoň trochu nahradil požitek jízdy, kterou zná každý, kdo závodil, věnuji se zdokonalení techniky.

Technika jest kouzlo, kterým lze nahraditi sílu. Jakým požitkem jest sjížděti jistě a jak málo jest k tomu potřeba. Celé umění jistého sjezdu jest v podstatě přenášení váhy těla s jedné nohy na druhou. To jest základ přivrátného švihů, kterým ovládnete každý sníh a každý svah. Naučíte-li se k tomu přivrátnou kristiánku a přeskok, máte hory otevřeny.

Naučil jsem se obstojně jezdit a zbrousil jsem Krkonoše, Šumavu i Rudohoří, ale touha opravdu si zajezdit, zanáší mne opět a opět do lyžařského eldoráda — Arlberku. Kdo se již jednou proháněl po prostorných svazích Alp, na prašanu, lehoučkém jako peří, pod zářícím sluncem, ten vzpomíná na svoji dovolenou, jako na pohádku. Jest vyloučeno, aby se opět nevrátil!

V tomto ideálním prostředí jest škola. Jistě jediná škola pod sluncem, kam všichni spěchají s rozzářenými zraky a již každý, bez rozdílu, nerad a s těžkým srdcem opouští. Její romantická poloha jest jedinečná. Přes hory, po cestě ve skále tesané, šerými tunely vstoupíte do širokého údolí, lemovaného nebetyčnými, bělostně jiskřícími vrcholy. Pohled do pravého lyžařského ráje skytá nově přichozímu nevýslovnou rozkoš, starému známému pak onu bouřlivou radost vytouženého shledání.

Arlberský Lech i St. Anton jest dnes již mnohemu Čechu dobře znám. Ve výši 1400 m leží několik útulných hotelů, jichž pohodlné terasy mají od časného jitra do večera, díky šířce údolí, přebytek slunce. 100 výletů, jež možno všemi směry podniknouti, uspokojí i toho nejnáročnějšího lyžaře. Několikadenní výlety na chaty vysoko v horách, zanechávají nezapomenutelné dojmy. Moře svým osvěžujícím vzduchem a krásným koupáním zdá se Vám chudým vůči mohutnosti moře oblak, nad kterým se probudíte v takové Göpingerhütte (2230 m). Výhled z okna při snídání

JAROSLAV KLAZAR:

Reminiscence na rychlobruslařskou závodní dráhu na Štrbském plese v zimě 1930-1931.

Rychlobruslařský sport, který vstupuje již do 51. sezony, neměl u nás tak příznivých podmínek pro svůj rozmach, tak jako je tomu ve státech severovýchodních. Jenom delší zima dovolila pořádat závody v Praze na Vltavě. Bruslaři byli tudíž vlastně odkázáni jen na rozmar přírody, což mělo vliv na training závodníků; však i přes tuto nepřízeň byly časy, tehdy docílené, rekordní a čeští závodníci (bratři Potůčkové, Petrák, bratři Myslbekové, Nedvěd a j.) řadili se mezi nejlepší v Evropě.

V poválečné době mnoho se uvažovalo o uspořádání velkých závodů ve Vysokých Tatrách. Snaživí průkopníci

pohne i nejzarputilejším materialistou a vynutí si uznání své jedinečnosti.

Prašan, který v této výši jest stále bezvadný, láká nás k návštěvě okolních vrcholů. Po krátké rozmluvě s chatným startujeme s přítelem Rudim, opatření cepínem a lanem, abychom se podívali na vrchol Johannisbergu. Podle řeči chatného nebyl v zimě do našeho příchodu nikdo nahoře. Nástup jest vlnitý a tak při střídavém vystupování a sjíždění ubíhá nám příjemně cesta. Pak začíná to již ostřeji. Úbočí zvedá se příkře nahoru a tu po hodinovém výstupu nutno sejmouti lyže a pokračovati pěšky. Svah stává se lavinovým, proto vystupujeme přímo. Konečně dosáhli jsme sedla a po krátkém oddechu, spojení lanem, slézáme poslední etapu. Na zmrzlém, příkrém svahu, jehož spád po pravé straně činí asi 2000 m, vysekáváme opatrně stupy. Občas zkoumám půdu cepínem, abych se nedostal příliš k okraji. 3 m od nás jest převěs, který bych nerad, z důvodů »estetických«, utrhнул. Jak opatrně nutno vystupovati vysvítá z toho, že 200 m výškového rozdílu překonávali jsme něco přes hodinu. Konečně jsme nahoře. Zajišťuji přítele holí zabodnutou po kroužek do sněhu a sunu se pomalu na sněhový převěs, lehám si a v tom rup — část převěsu se odtrhla. Lano však drží dobře a já visím těsně u krásně rovné a hladké sněhové stěny. Neodolal jsem a vysekávám cepínem velká začáteční písmena našich jmen. Stěna jest totiž obrácena do údolí k chatě a tak doufám, že zítra si dalekohledem obě písmena najdu. Tento dalekohled má chata proto, aby mohli být sledováni turisté při výstupech. Chatný mně večer vypravoval, že minulého roku, díky tomuto zařízení, pomohl jedné skupině tým, že včas donesl za nimi pomocné lano.

Použiv vysekaných písmen co stupů, dostal jsem se z mé nepohodlné pozice zpět na hřeben. Rozhled s vrcholku byl nádherný. Kolkolem spousta bílé nádhery, zpestřená tu a tam blýskajícími ledovci. Chtělo se mně zůstat až do západu slunce, bohužel, zvedl se větrík, který nás donutil k návratu. Tiše vraceli jsme se domů, neboť takové výstupy a rozhledy učí člověka úctě a mlčení. Byl jsem skoro nevrlý, když nás hlučně přivítal chatný s nově přibylou společností našich dobrých známých z Lechu.

Právě popsany výlet, kořeněný malou dávkou nebezpečí, je na Arlberku dosti vzácný. Většina výletových možností jest bezpečná a prostá, zvláště, svěříme-li se do ochrany některého dobrého vůdce-učitele, jichž je zde velká řada, Hannesem Schneidrem a Solledrem začínaje a mladými Tscholly konče.

bruslařského sportu pokoušeli se o jich uskutečnění po dva-kráte na Štrbském Plesu — bohužel, marně. Buď sněhová vánice, či náhlá změna povětrnosti, zhatila tyto krásné plány a úmornou práci všech obětavých nadšenců bruslařství.

V letošním zimním období byl znovu přijat návrh pořádat rychlobruslařské závody ve Vys. Tatrách. Snad i staré přísloví: »Do třetice všeho dobrého«, mělo zde svůj vliv, neboť nově vybudovaná závodní dráha příjemně překvapila všechny sportovce. Uprostřed velebného horstva byla na jezeře položena tato závodní dráha, jež svojí mohutností

do­dá­va­la je­ště krás­ně­jší­ho vz­h­le­du zim­ní­mu Štrb­ské­mu Ple­su.

Úpra­va zá­vod­ní drá­hy v tak­o­vém mě­ří­tku, aby plně vy­ho­vo­va­la me­ziná­rod­ním řá­dům a zvy­klo­stem, byla dosti nesnadná. Praskání, stahování a borcení ledu, pronikání vody nad led prasklinami, sníh a jiné překážky, činily veliké potíže se stavbou dráhy. Štrbské Pleso má mnoho těchto nevýhod, jež se ztíží přemáhaly. Na zamrzlém jezeru bylo možno pozorovati otvory v průměru cca 10—20 cm, jimiž stále protékala voda nad povrch ledu a rozlévala se do jízdni dráhy. Takových otvorů bylo kol závodní dráhy 5 a jejich činnost byla stálá; ani teplota — 8° C nestačila zameziti proudění vody. Jest to přirozená vlastnost jezera, neboť na rybnících a řekách se s podobnými případy neshledáváme. Teprve velké spousty sněhu, naházené do těchto vodních kráterů a silný mráz, zabránily dalšímu vylévání se vody nad povrch. Sníh rovněž ztížil práci s vybudováním závodní dráhy. Na lední hladinu, sotva zamrzlou, napadl sníh, který účinkem slunečních paprsků roztál, přes noc pak zmrzl, takže pak na některých místech závodní dráhy zůstaly nepříjemné vyvýšeniny ze sněhového ledu, jichž odstranění dalo hodně práce.

Ještě hůře bylo s praskáním a borcením ledu. Skoro ve všech částech dráhy popraskal led a takto vzniklými mezerami prýštila voda na závodní dráhu, kde zamrzala. Pomocí ochranných sněhových hrází se tomu trochu zabránilo a použitím »hoblíků« zase povrch dráhy urovnán.

Poléváním vlažnou vodou dostalo se závodní dráze velice hladkého povrchu, který byl ještě zjemněn poléváním vodou po rozprostřené plachtě.

Takovýmto způsobem byla rychlobruslařská dráha udržována až do prvních závodů o »Mistrovství Vysokých Tater«, které se konaly 31. XII 1930 a 1. I. 1931.

Mezinárodní konkurence, napínavé boje po trati a v cílové páse, bezvadné arrangement, jež bylo v rukou pana rady Nedvěda — to vše do­dá­va­lo těm­to prv­ním zá­vodům neobyčejného lesku; velice četná návštěva byla toho jen pouhým dokladem. O kvalitě závodní dráhy svědčí, že podařilo se na ní překonati M. T u r n o v s k ý m čsl. rekord na 500 m, který vzdoroval více než 33 let. H. S e e l i c k e, který se umístil jako druhý za vítězem M. M j e l d e m, docílil na všech tratích svých nejlepších časů a oba vítězové si velmi pochvalovali závodní dráhu, jakož i klima, jež bezesporně mělo také velmi dobrý vliv na kondici závodníků. Obecenstvo jen nerado se loučilo se závodní dráhou, neboť bylo překvapeno tuhými, napínavými boji a vyspělostí našich závodníků. Pisateli těchto řádek dostalo se mnoho upřímných gratulací od lázeňských hostů ze Švédska, Rumunska, Polska, Maďarska, Německa, takže i po této propagační stránce splnily závody všechny požadavky v ně právem kladené.

Další závody měly býti 3. I. 1931, leč náhlá povětrnostní změna vynutila si jich odložení na příští den. Padal sníh a ostrý vítr zaháněl lázeňské hosty do útulných hotelů.

K večeru sice vítr povolil na rychlosti a ostrosti, ale, bohužel, přinesl nenadále oteplení. O 19. hod. měl led ještě t. zv. »jiskru«, ale později změkkl, sníh roztával a kol 23. hod. byla již dráha »promočena«. Na úpravě dráhy pracovalo se hned zrána od 6. hod. Za hodinu byla dráha zbavena mokrého sněhu a pak se vymetala voda až do začátku závodů.

Terschack, známý sportovní pracovník a náš přítel v Cortině.

Rázem 9. hod. ozval se zvučný hlas pana tajemníka S ý k o r y, oznamující začátek závodů. Ač byl led měkký a nedocílovalo se těchže časů jako při závodě předcházejícím, přece se sešlo dosti obecenstva, aby shlédlo naposled v této saisoně naše rychlobruslaře, kteří se tužili, seč jich síly byly. Zvítězil opět Nor M. M j e l d e (B. Z. K.), II. H. S e e l i c k e (B. E. C.), III. N o v á k (B. Z. K.).

Večer téhož dne rozloučili se závodníci v přátelském kruhu bruslařů, kdež jim byly rozdány ceny z »Mistrovství Vys. Tater«, načež s veselou myslí odjžděli zpět do Prahy, nezapomínajíc krás našich hor a sportovního přátelství, jež tam navázali.

Osiřela závodní dráha na Štrbském Plesu, zbudovaná laskavostí správy stát. lázní a ministerstva zdravotnictví; propagačně vykonala velmi mnoho a jsem jist, že závodní dráha na zamrzlé hladině bude nepomíjícím doplňkem zimního Štrbského Plesa.

SKLÁDACÍ ČLUNY, STANY, SPACÍ A LODNÍ VAKY.

Veškeré potřeby pro vodní turistiku a táboření jen u firmy

odborný sportovní závod Praha II., Spálená 27, v pasáži.

ČERVENÝ & GLOGAR,

Gen. zastoupení sportovních výrobků firmy „PAK“

Závody.

Synáčkův memoriál, ústřední závod českoslov. lyžařského dorostu, dotovaný památní putovní cenou Svazu lyžařů pro závod sdružený, konal se v neděli 22. t. m. ve Valteřicích. Jeho uspořádáním pověřil Svaz Lyžařský Závodní Klub, který až na trochu opožděný start zhostil se úkolu velmi dobře přes veliký počet účastníků z Čech i Moravy počtem 132. Dorostenecký referent Svazu lyžařů nemohl se k závodu dostavit, jsa v poslední chvíli zaneprázdněn svým povoláním a nemohl již pro krátkost času za sebe někoho delegovat. Skákalo se na můstku L. Z. K. ve Valteřicích a nejlepší skoky byly 28 m a mimo soutěž 30 m. Putovní ceny memoriálu dobývá po druhé J. Kovář, Lyž. záv. klub. Hlavní výsledky závodu byly tyto: **Dorost 8 km**: 1. Musil B., Nové Město na Moravě, 40.30 min. 2. Boháč J., Nové Město na Moravě, 41.49 min. 3. a 4. Kovář, LZK., a Harcuba, S. K. Slavia, 42.55 min. atd. **Skok**: 1. Šír B., Zl. Olešnice. 2. Harpig A., Jablonné. 3. Šír J., LZK. **Závod sdružený**: 1. J. Kovář, 2. Harpig, 3. Musil, 4. Boháč, 5. Šír J. atd. **Dorostenky**: 5 km: 1. Vanclová 34.43. 2. Brabcová LZK., 40.56. 3. Kučerová 41.29 min. atd. **Mládež 5 km**: 1. Zajíček, N. Město na Moravě, 30.26 min. 2. Buchárek, LZK., 37.32 min. **Žáci I.** 5 km: 1. Buchárek, LZK., 37.32 min. 2. Kučera. **Žáci II.** 5 km: 1. Bruna, Sokol Olešnice, 20.34. 2. Háková, Jilemnice. (Výsledky podle ČTK. oficiální správa pořádajícího klubu nedošla.)

Lyžařský závodní klub dobývá tím Synáčkovu memoriálu již po čtvrté. Ve skoku mládeže 15- až 16leté zvítězil Šuba Otto (P. jed. Radhošť). 2. Štefan M., Sokol Studenec.

3. Sedláček Lad. (Náchod). U startu celkem 13 hochů. Zajímavý závod.

I letos dobýváme Schreiberhau. Tradicionální 50km závod klubu Windsbraut ve Schreiberhau v Německu, který Svaz každoročně obesílá a kde bývá dobrá konkurence německá, konal se v neděli 8. března na známé trati Zackenfall—Novoslezská, hřebem Jizerky (Iserkam), při dobrém prachovém sněhu, ba spouštách sněhu na celé trati a mrazu dole 6°, nahoře 12°. Mnoho závodníků silný jarní mráz překvapil a byl příčinou slabého omrznutí. Závod skončil rozhodným vítězstvím závodníků Svazu lyžařů ve všech třídách. V celkové klasifikaci je první obhájce Stehlík (S. K. Slavia) nejlepším časem dne 3.45.49, kterým vytvořil zároveň rekord trati.

Startovalo celkem 80 závodníků. Arangement jako vždy bezvadné. Napínavé boje byly vlastně jen mezi členy Svazu, za nimiž Němci zůstali docela daleko. Hlavní výsledky byly:

I. třída: 1. Stehlík, Slavia, 3.45.49. 2. inž. Bartů, Čes. Ski klub, 3.53.05. 3. Erben, HDW., 3.58.42. 4. Kunert, Německý svaz lyžařů DSV., 4.02.27. 5. Schmidt, DSV., 4.07.43

II. třída: 1. Dlouhý, VS. Praha, 3.54.17. 2. Koldovský, HDW., 4.08.21. 3. Schwarz, DSV., 4.90.13. 4. Heinrich, DSV., 4.10.53. 5. Kühn, DSV., 4.11.12. 6. dr. Špacír, VS. Praha, 4.13.01. 7. Hrabal, VS. Praha, 4.14.05 atd.

Třída starších: 1. Jedlička, LZK. Praha, 4.08.33. 2. Gläser, DSV., 4.15.54. 3. Schäfel, DSV., 4.33.47 atd. Přihlášení závodníci Svazu Bartoň, Fišera a Feistauer nepřijeli.

Neubertova mapa Krkonoš

Vám umožní vychutnati krásu hor lépe a bohatěji. V mlze a vánici ocení dobrou mapu i zkušený lyžař. Cena Kč 18.—. Obdržíte u svého knihkupce neb přímo u j y

V. NEUBERT A SYNOVÉ na SMÍCHOVĚ

Kobrova 1040.

Speciální anglické

LAKY A BARVY NA KANOE

fy Mander Brothers,

Limited Wolverhampton

za tovární ceny dodá

ČERVENÝ & GLOGAR

odborný závod pro vodní turistiku

Praha II., Spálená 27.

v pasáži.

Svazový závod tříčlenných hlídek a závod o pohár kongresového můstku v Plavech, 22. února 1931.

Letošní ročník hlídkového závodu možno zařadit mezi úspěšné podniky Svazu lyžařů. Příhodné podmínky sněhové umožnily pořádání v Plavech, místě velmi výhodně položeném a hlavně v prostředí, kde každý občan od malých dětí až po dospělé, je lyžařským nadšencem. Jak je milé v takovém prostředí něco podniknouti — to mohou potvrdit nejen pořadatelé, ale i závodníci. Byli-li tento velký závod i s kongresovým pohárem svěřen S. K. Slavia, pak volil T. O. Svazu lyžařů jistě dobře. Závodům dostalo se pečlivé přípravy jak po stránce administrativní, tak i technické. Vše bylo provedeno hladce ať již máme na mysli závod v běhu nebo skok. A není malíčností takové dva závody provést během jednoho dne při účasti téměř sta závodníků. Škoda, že přílišné zaneprázdnění našich reprezentantů v cizině znemožnilo těmto start na významných těchto závodech. Než i takto byla konkurence prvotřídní a výsledky jak v běhu, tak i ve skoku jsou velmi dobré úrovně a důstojné těchto obou konkurencí. Závod o kongresový pohár, který má své ustálené místo v Harachově, byl propůjčen tentokrát Plavům z toho důvodu, že nový můstek harachovský nemohl býti dostatečně vyzkoušen a náležitě upraven. Závod o tuto naši největší skokanskou trofej vyžaduje opravdu prvotřídního můstku a tím v tomto případě byl můstek sokolský v Plavech. V příštím ročníku bude jistě pohár kongresový absolvován tam, kam patří, t. j. v Harachově na novém, krásném můstku Svazovém. — Nyní něco všeobecně o závodu hlídkovém: Trať vedena byla ve velkém okruhu kolem Plav a měla tu velikou přednost, že i přes dosti značné výškové rozdíly, byla snadno sjízdnou i za poměrů sněhově špatných, což se ukázalo výhodným právě v den závodu, kdy ráno padal vlhký sníh. Během závodu však sněžití přestalo a divákům naskytl se krásný a zajímavý pohled na bojující hlídky na trati. Celé dlouhé úseky ať již stoupání či prudkých sjezdů bylo od startu viděti, což obecnost velice zaujalo.

Přihlášených hlídek bylo 25 a startovalo 18. Jedna hlídka závodu se vzdala. Úrazů nebylo žádných. Níže uvá-

dím podrobné výsledky. Nutno se s uznáním vysloviti o krásně a vyrovnaně jedoucí hlídce K. L. V. v sestavě Cífka, Hromádka a Vaniček. Tito borci podali výkon prvotřídní a právě u nich jevil se blahodárně předchozí výcvik vojenský. Naším klubům nutno zde znovu připomenouti, že musí ve skupinových závodech vždycky dodržovati původně hlášené sestavy s event. náhradníkem a nepřestavovati mužstva nebo dokonce nezařaditi do hlídky borce vůbec nehlášené. Je i v tom kus dobrovolné disciplíny a tu musíme zachovati v prvé řadě. Myslím, že naši náčelníci v klubech mají své svěřence poučiti včas o znění závodního řádu, aby hoši necítili se zkrácenými, když jim pořadatelstvo změny nedovolí. Závod byl dotován krásnou putovní cenou S. K. Slavia, kterou zhotovily závody Patočkovy a čestnou cenou fy Alpa, která projevila porozumění pro sport lyžařský.

Pořadí hlídkového závodu:

Společná I. a II. třída: 1. K. L. V., Hromádka — Cífka — Vaniček 1.26.42. 2. L. K. Vys. sp. Praha, Hrabal O. — Dlouhý — Špatzier 1.30.34. 3. L. Z. K. Praha, Hilčer — Havlíček — Dr. Hauner 1.32.32. 4. Sokol Pražský, Krča — Šabata — Habrman 1.38.28. 5. Ski Jilemnice, Buchar — Hanč — Erlebach Ludv. 1.38.29. 6. S. K. Slavia, Tryzna — Háek — Minz 1.38.31. 7. L. K. Vys. sp. Praha, Putterlík — Rezek — Starý 1.38.51. 8. L. Z. K., Jedlička — Martin — Braun 1.39.44. 9. S. K. Slavia, Hnyk — Ol. Německý — Miňovský 1.41.52. 10. Sokol Zl. Olešnice, Šulc J. — Dolenský — Brůna 1.45.55. 11. S. K. Slavia, Novotný — Hofman — Kynčl 1.44.11. 12. K. L. V., Poláček — Holan — Hýbler 1.51.03.

Třída st. A.: 1. S. K. Slavia, Krňoul — Adámek — Patzak 1.45.51. 2. Sokol Zl. Olešnice, Marousek — Havel — Hnyk J. 1. 59.10.

Hlídka Č. S. K. Praha v sestavě inž. Bártů, Kott, Hrabánek došla v čase 1.59.41, byla však diskvalifikována (§ 85. závodního řádu SLRČS.).

Téhož dne byl pak odpoledne uspořádán závod ve skoku o pohár kongresového můstku. Uspořádání závodu bylo v každém směru opravdu vzorné a nebylo jediného ruši-

O Velikonocích se rozloučíte se sněhem!

Máte na léto „svůj“ velociped?

Ten „Váš“ může být jen „Siker“ lehký, pevný. Žádejte kola této značky. Autoris, zástupce ve Vašem kraji sdělí blavní reprezentace

JOSEF JAŇOUR,
PRAHA II., Havlíčkovo nám. 34.

vého momentu. Na tento velký můstek může se odvážiti již dobrý skokan a proto byly podané výkony vysoké úrovně. Během pěti čtvrtí hodiny byly provedeny všechny skoky do konkurence, která se utvářela velice zajímavě. Bylo ihned zřejmo, že bude sveden tuhý boj o každý metr mezi Vít. Pechem, Gran Jansenem a Palmem. Tito hoši byli jakousi zvláštní třídou před ostatními a také boj byl do poslední chvíle dramatický. Vítěz Gran Jansen, S. K. Slavia, zasloužil si opravdu poctivě vítěznou trofej — krásný kongresový pohár. Docílil dvou dlouhých a stylových skoků. Námí tipovaný Pech (Ski klub Vysoké) měl poněkud kratší druhý skok a tím byl o vítězství připraven. Palme (HDW.) skáče velmi krásně a jistě. Snad až přílišný temperament připravil tohoto závodníka o čelné umístění, neboť jeho touha po dlouhých skocích ubrala mu na jistotě doskoku, což stylově postavilo ho za oba výše uvedené borce. Než i tak jest velmi jistým vítězem třetí třídy. Zmíniti se musím ještě o některých skokanech, kteří na sebe upozornili: tak Dolenský (Sokol Zl. Olešnice), Šulc (Sokol Pražský) a Dyntr (Slavia) ukázali velmi mnoho nadějí do budoucna. Méně již překvapil Lukeš (Ski klub Jilemnice), který zdá se, že hledí stále příliš na délky — což u jeho mládí jest zatím na úkor jistoty. Vítěz G. Jansen docílil u nás dosud nejdelšího skoku v konkurenci, a to poctivých 54·5 metrů. Můstek plavský dovoluje skoky nejméně 60m po nynější úpravě. Jest přes svoji zdánlivou »divokost« bezpečný a poměrně málo pádů plně náš názor dosvědčuje. Malé úpravy (rozšíření nájezdu a sražení ohbí bubnu), učiní z této chlouby plavských a hamerských můstek u nás jeden z nejlepších.

Výsledky skoků:

I. třída: 1/2. Pech Vít., Č. S. Vysoké, 212·6 bodů, I. skok 52·5 m, II. skok 46·5 m. 2/18. Zima J., L. K. V. S. Praha, 160, 29·5, 33. 3/22. Hnyk Ada, S. K. Slavia, 121, 38·5, 43 s p. 4/29. Tryzna Jos., S. K. Slavia, 113·6, 37, 37 s p. 5/33. Havlíček, LZK., 109·5, 22, 27·5.

II. třída: 1/1. Jansen G., S. K. Slavia, 222·6 bodů, I. skok 51 m, II. skok 54·5 m. 2/6. Dolenský J., Sokol Zl. Olešnice, 196·3, 45·5, 46·5. 3/10. Německý Boř., S. K. Slavia, 176·6, 35·5, 39. 4/11. Čivrný Al., LZK., 172·4, 38, 37. 5/12. Dyntr Ant., Sokol Zl. Olešnice, 169, 36·5, 43·5. 6/14. Hajna, Č. S. Vysoké, 165·5, 34, 37. 7/15. Šimůnek Osv., Č. S. Jablonec, 163·3, 31, 36. 8/16. Duňka Dam., Č. S. K. Vy-

soké, 161·6, 29·5, 35. 9/17. Brůna M., Sokol Plavy, 160·6, 29·5, 36·5. 10/19. Mikule J., Ski Jilemnice, 128·6, 37 s p., 43. 11/21. Cířka J., KLV., 122·7, 41, 40 s p. 12/25. Německý Oldř., S. K. Slavia, 120·4, 22 35·5. 13/30. Kolařík B., S. K. Slavia, 111·7, 39, 39 s p.

III. třída: 1/3. Palme, HDW. Rochlitz, 207·7 bodů, I. skok 46 m, II. skok 52·5 m. 2/4. Šulc R., Sokol Pražský, 196·9, 46·5, 43·5. 3/5. Dyntr J., S. K. Slavia, 196·6, 44·5 44. 4/7. Lukeš J., Ski Jilemnice, 181·9, 33. 39. 5/9. Kadavý J., Sokol Praha VII., 177·4, 38·5, 39·5. 6/13. Farský K., Buchar. K. N. Svět, 166·3, 31, 39. 7/23. Krupitscka, HDW. Rochlitz, 120·8, 36 s p., 38. 8/24. Tonder, Buchar. K. N. Svět, 120·7, 22, 34·5. 9/26. Čermák Frt., S. K. Vysoké, 118·1, 40, 42 s p. Bouzek J., S. K. Jablonec, 115·7, 42, 41·5 s p. 11/28. Kraus R., LZK., 113·7, 43·5, 46·5 s p. 12/31. Faistauer J., Ski Jilemnice, 110·7, 39 s p., 39. 13/32. Škoda, ČSPZS., 110·2, 36, 43 s p.

Třída st.: 1/8. Koldovský K., S. K. Vysoké, 177·5 bodů, I. skok 39 m, II. skok 38 m.

Přebor Pražské župy Svazu lyžařů RČS. byl letos, právě tak jako před dvěma roky, konán na dvakrát. Prvá část, běh na 18 km pro tř. I., II. a starších a na 7 km pro tř. III. a tř. žen, byl po nadlidské námaze absolvován v neděli dne 18. ledna 1931 v Harrachově. Od pátku, od kdy nepřetržitě sněžilo, napadlo přes půl metru nového sněhu, který velmi ztížil značení tratí. Trať byla sice v sobotu důkladně označena, a to jak praporky, tak i proužky, ale musela býti v neděli ráno přeznačkována a důkladně projeta.

Skok konán nebyl, neboť byla obava, aby za nastalé vánice a vichřice nedošlo k úrazu. Byl proto absolvován v neděli na to při mistrovství S. L. RČS. v Jilemnici.

V běhu ze 156 přihlášených startovalo jen pouze 100 a vzdalo se 7.

Závod v běhu na lyžích na 18 km.

Třída I. 1. Vláďa Novák, LKVS. Praha, 1.12.33, 2. Leoš Stehlík, SK. Slavia Praha, 1.13.12, 3. Ing. M. Bártů, Český Ski klub Praha, 1.19, 4. Havlíček Vlad., LZK. Praha, 1.24.56, 5. Jos. Tryzna, SK. Slavia Praha, 1.25.13.

Třída II. 1. Fr. Šimůnek, SK. Slavia Praha, 1.13.32, 2. O. Hrabal, LKVS. Praha, 1.15.18, 3. Lev Krča, Sokol Pražský, 1.18.09, 4. G. G. Jansen, SK. Slavia Praha, 1.19.06, 5. B. Dlouhý, LKVS. Praha, 1.24.04, 6. Kar. Vaníček, KLV.,

LYŽE

VÁZÁNÍ · HOLE

VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE

· SÁŇKY

TOVÁRNA NA DŘEVĚNÉ ZBOŽÍ A SPORTOVNÍ POTŘEBY

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894.

TELEFON ČÍSLO 28.

· JILEMNICE.

Geníky zdarma.
Klubům sleva.

Prosíme
—
vyrovnejte
předplatné!

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA**, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

1.21.13, 7. Jan Kalas, Sokol Pražský, 1,21.25, 8. Puterlík, LKVS. Praha, 1,22.30, 9. Starý, LKVS. Praha, 1,22.39, 10. Dr. E. Hauner, LZK. Praha, 1,22.45, 11. Lad. Šabata, Sokol Pražský, 1,23.10, 12. Jiří Troníček, LZK. Praha, 1,23.14, 13. Spazier, LKVS. Praha, 1,23.39, 14. Mil. Technik, ČSPZS. Praha, 1,24.04, 15. Alex. Müller, KČST. Praha, 1,24.24, 16. Zdeněk Mézl, Český Ski klub Praha, 1,24.27, 17. F. Habermann, Sokol Pražský, 1,25.28, 18. Adolf Hnyk, SK. Slavia Praha, 1,26.02, 19. Viktor Háek, S. K. Slavia Praha, 1,26.11, 20. Jiří Jelínek, S. K. Slavia Praha, 1,26.30.

Starší A. 1. Mir. Jedlička, LZK. Praha, 1,20.08, 2. Rud. Krňoul, SK. Slavia Praha, 1,23.41, 3. št. F. Brož, LK. důstojníků, 1,28.03, 4. Ing. K. Patzák, SK. Slavia Praha, 1,28.57, 5. V. Opočenský, Sokol Pražský, 1,32.36, 6. F. Adámek, SK. Slavia Praha, 1,34.29, 7. Dr. M. Vrtiš, LZK. Praha, 1,38.28, 8. Václav Kalouš, Sokol Karlín, 1,42.32, 9. Leoš Jurek, Sokol Pražský, 1,52.52.

Starší B. 1. Ant. Lala, Sokol Pražský, 1,37.41, 2. H. Autengruber, ČSPZS. Praha, 1,41.44, 3. Emerich Ráth, LZK. Praha, 1,43.20, 4. R. Březina, Sokol Žižkov, 2,02.21.

Třída III. 1. R. Šulc, Sokol Pražský, 50.13, 2. A. Hartman, SK. Slavia Praha, 51.09, 3. Jar. Valeš, Sokol Pražský, 52.21, 4. Jos. Dyntr, SK. Slavia Praha, 52.40, 5. J. Bulír, ČSPZS. 52.41, 6. Batěk, LKVS. Praha, 54.04, 7. E. Kadlák, KLV., 54.05, 8. R. Kraus, LZK. Praha, 55.38, 9. Rad. Očenášek, Sokol Žižkov, 56.02, 10. Hrbek, LKVS. Praha, 56.40, 11. Jan Hampek, KLV., 57.14, 12. B. Škoda, ČSPZS., 57.32.

Třída žen. 1. B. Havlová, LZK. Praha, 58.07, 2. Agla Šmerhovská, LZK. Praha, 58.49, 3. Břejlová, SK. Slavia Praha, 59.08, 4. Guňa Hochmanová, Český Ski klub Praha, 59.24, 5. Mrkvanová, SK. Slavia Praha, 1,00.07, 6. H. Křížová, LKVS. Praha, 1,02.00, 7. Olga Kozáková, LZK. Praha, 1,02.27, 8. Lída Zemanová, LZK. Praha, 1,03.57, 9. Onta Barbieriová, LZK. Praha, 1,04.19, 10. Lelková, LKVS. Praha, 1,04.51, 11. Kučerová, LKVS. Praha, 1,04.55, 12. Mikešová, LKVS. Praha, 1,05.03, 13. Marta Troušilková, SK. Slavia Praha, 1,05.09, 14. Vlasta Nezavdalová, ČSPZS., 1,06.01.

Výsledky skoku:

Třída I. 1. F. Šimůnek, S. K. Slavia, 136.5 bodů, 2. Ad. Hnyk, SK. Slavia, 130, 3. Jos. Tryzna, SK. Slavia, 102.3.

Třída II. 1. G. G. Jansen, SK. Slavia, 142.7, 2. B. Kolařík, SK. Slavia, 128.3, 3. Mil. Technik, ČSPZS., 127.7, 4. Boř. Německý, SK. Slavia, 121.8, 5. Jos. Holubec, LZK., 107, 6. Oldř. Německý, SK. Slavia, 103.9.

Třída III. 1. Jos. Dyntr, SK. Slavia, 139.2 bodů, 2. R. Šulc, Sokol Pražský, 96, 3. V. Mendl, LZK., 82.6, 4. Jar. Kadavý, Sokol Praha VII., 76.7, 5. F. Havlíček, SK. Slavia, 76.3, 6. O. Horáček, LZK., 72, 7. Josefek, ČSPZS., 67.8.

Přebor: 1. F. Šimůnek, SK. Slavia, 296.5 bodů, 2. G. G. Jansen, SK. Slavia, 280.7, 3. Mil. Technik, ČSPZS., 247.7, 4. Ad. Hnyk, SK. Slavia, 243, 5. Jos. Tryzna, SK. Slavia, 218.3, 6. Jiří Jelínek, SK. Slavia, 173.8.

Závod sdružený:

Třída I. 1. Jos. Tryzna, SK. Slavia 218.3 bodů.

Třída II. 1. F. Šimůnek, SK. Slavia 296.5 bodů, 2. G. G. Jansen, SK. Slavia, 280.7, 3. Mil. Technik, ČSPZS., 247.7, 4. Ad. Hnyk, SK. Slavia, 243, 5. Jiří Jelínek, SK. Slavia, 173.8, 6. Dr. E. Hauner, LZK., 137, 7. Kamil Brabec, LZK., 103.

Přebory Bezkydské župy Svazy lyžařů konaly se dne 1. února 1931 v Ostravici (distanční závody) a dne 8. února na Pustevnách (skoky) za příznivého počasí. — Do nízkopoložené Ostravice byly závody položeny proto, aby se umožnila účast největšímu počtu horských závodníků. Jest jen litovatí toho, že závod ve skoku, který se měl konati na novém můsku Lyžařského klubu Ostrava v Ostravici, umožňující skoky do 37 m, musel býti pro zledovatělé doskočiště přeložen na Pustevny. — I. Distanční závody. Účast na nich byla značná, startovalo z přihlášených 124 závodníků 92. Z těchto vzdal se závodu jen jediný, ač trať 15km závodu byla velmi obtížná. Závod na 15 km ve II. třídě vyhrává s velkou převahou Josef Plasgura P. J. Radhošť 1,16,50, za ním umísťuje se Frant. Zelinka, Baťa Zlín 1,22,21, Miloš Zelníček, L. K. Ostrava 1,25,39 a Max Ryška, Old skauti Hranice 1,25,43. Ve třídě starších A. vybojovali závod mezi sebou členové Lyžařského klubu Ostrava. První byl Miloš Zapletal 1,36,25, druhý dr. Jar. Sobotka 1,41,56, třetí Šponar 1,43,56. V 15km závodě startovalo 36, došlo 35 závodníků. Závod na 7 km ve třídě III. vyhrává L. Plesník, P. J. Radhošť 28,00, za ním umísťuje se Boh. Osina, P. J. Radhošť 28,15 a Mir. Hruška, Baťa Zlín 29,24. V dorostu zvítězil Zdeněk Osina, L. K. Ostrava 28,19, před H. Trčkou, P. J. Radhošť 29,00 a Ot. Jonášem, Bezkyd Orlová 29,20. Startovalo a došlo 35 závodníků.

V závodě na 4 km ve třídě mládeže zvítězil Jindřich Hapala, O. S. Hranice 17,39, před Ot. Šubou, P. J. Radhošť 18,05 a J. Šrubařem, Sokol Frenštát 18,20. Žena první se umístila B. Ondrová, KČST. Přívoz 24,09, před V. Wernerovou, L. K. Ostrava 25,39. Celkem startovalo a došlo 13 závodníků a závodnic. Závod v eskoku vybojovány byly 8. února na Pustevnách na velkém můsku Tanečnicki pro II. a III. třídu a na malém pro dorost. Ukázalo, že dobrých skokanů II. třídy župa nemá, zato, že ji dorůstá nadějná III. třída, dorost i mládež. Každý závodník měl dva skoky. Závodům vadil nestejnorodý sníh na nájezdu velkého můstku, který zavinil řadu pádů, které bohudík skončily šťastně. Závod potvrdil starou zkušenost, že průběh závodů není hladký, svítí-li na můstek slunce. Bude asi nutno příští závody na tomto můstku pořádati již ráno a ne v poledne a odpoledne. Ve II. třídě zvítězil V. Baňák, KČST. Přívoz, skoky 22 a 15 m (169.6), druhý byl Frant. Zelinka, Baťa Zlín, 17 a 16 m (164.2), třetí Otta Skotnica, L. K. Ostrava 15 a 17 m (156.7). Nejdelší skok 22 m. Ve III. třídě zvítězil Josef Šuba, P. J. Radhošť, 22 a 26 m (153.9), před svými klubovými kolegy Boh. Osinou 21 a 24 m (150.4) a Fr. Holubem 21 a 22.5 m (146.6). Nejdelší skok 36 m docílil Mir. Hruška, Baťa Zlín. V dorostu, zvítězil ve skoku s malého můstku Mir. Václavík,

Vaše turistické a sportovní snímky zpracuje Vám odborně

ČERVENÝ & GLOGAR, Praha II., Spálená 27 v pasáži

Speciální zařízení na zvětšování z přístroje „Leica“

P. J. Radhošť skoky 14 a 15·5 m (140·1), jako druhý umístil se Zdeněk Osina, L. K. Ostrava 13 a 13·5 m (131·8), jako třetí Čeněk Divín, P. J. Radhošť 13·5 a 13·5 m (131·1). Nejdelší skok 15·5 m.

II. Závod sdružený. V II. třídě startovalo celkem 10 závodníků, z nichž 6 závod dokončilo. Zvítězil v něm Frant. Zelinka, Baťa Zlín 404·2 body, před Ottou Skotnicou, L. K. Ostrava 372·7 bodů a Aloísem Plasgurou, P. J. Radhošť 329·5 bodů. Jest tedy přeborníkem Bezkydské župy S. L. RČS. Frant Zelinka, Baťa Zlín.

V dorosteneckém přeboru župy (v závodě sdruženém) startovalo 11, dokončilo 6 závodníků. Zvítězil Zdeněk Osina, L. K. Ostrava 291·8 body nad Mir. Václavíkem, P. J. Radhošť 289·1. Jako třetí umístil se Čeněk Divín, P. J. Radhošť 284·1. Dorostenecký přeborník župy jest tedy Zdeněk Osina, L. K. Ostrava.

Přebor dorostu pražské župy Svazu lyžařů, byl vybojován 22. února při Synáčkově memoriálu. Přeborníkem župy stal se loňský vítěz Jan Kovář, LZK. Praha, který dobyt vedle putovní čestné ceny města Prahy (bronzová socha Bruncvíka) i putovní ceny p. V. J. Jirků. Hlavní výsledky: Běh: 1. a 2. Harcuba, Slavia a Kovář J., LZK.!! 42.55 min. 3. Machoň, Slavia, 43.4 min. 4. Mašek, Slavia, 44.04 min. 5. Tauchman, Slavia, 44.58 min. 6. Šír, LZK., 46.07 min. Skoky: 1. Šír, LZK. 2. Kovář Jan, LZK. 3. Tauchman, Slavia. 4. Havlíček, Slavia. 5. Opočenský, LZK. 6. Kučera, LZK. Přebor dorostu: 1. Kovář Jan, L. Z. K. 2. Šír, LZK. 3. Tauchman, Slavia. 4. Havlíček, Slavia. 5. Opočenský, LZK. 6. Mašek, Slavia, atd.

Lyžařské závody o přebor dorostu župy Krkonošské. Krkonošská župa SLRČS. konala 8. února 1931 závody svého dorostu v Trutnově. Pořadatel závodů, mladý Lyžařský klub v Trutnově, chopil se věci energicky; technická organizace závodů byla velmi dobrá. Běh konal se dopoledne na zvlněném terénu u Nových Dvorů. Trati voleny velmi dobře. Výškový rozdíl hlavní trati na 7 km nepřesahoval rozdíl 100 m, stoupání vedeno serpentínami, 3 ostré sjezdy, rovina v 2. polovině trati, do cíle sjezd. Značkování bezvadné, kontroly všude, kde jich bylo potřeba. — Závod o přebor byl rozšířen o závody mládeže, v nichž závodilo 69 závodníků, kteří všichni dojeli k cíli, v těchto kategoriích: na 1 km: 1. dívky do 10 let, 2. dívky přes 10 let, 3. chlapci do 9 let, 4. chlapci 9—12 let. Na 3 km trati: 5. chlapci 12—13 let. Na 5 km trati: 6. chlapci 14—15 let. — Vlastní přeborový běh dorostu konal se na trati 7 km a startovalo v něm 18 závodníků, kteří všichni dojeli. — Umístili se v 1. kategorii: 1. Brychová, Trutnov, 7.38, 2. Bössraugová, Trutnov, 8.15, 3. Laníková, Trutnov, 8.46. V 2. kategorii: 1. Vávrová, Trutnov, 5.28, 2. Štefanová, Studenec, 6.16, 2. Háková, Studenec, 6.44. Ve 3. kategorii: 1. Volejník, Trutnov, 7.55, 2. Eibigr, Trutnov 8.01, 2. Brych, Trutnov, 8.23. Ve 4. kategorii: 1. Žalský, Jilemnice, 5.31, 2. Kavan, Jilemnice, 5.33, 3. Nosek, Jilemnice, 5.47. V 5. kategorii: 1. Erban, Studenec, 23.52, 2. Nývlt, Svatoňovice, 24.08, 3. Hamáček, Trutnov, 24.34. V 6. kategorii: 1. Bukovský, Jilemnice, 22.24, 2. Štefan, Studenec, 22.47, 3. Václavík, Jilemnice, 22.50. — V běhu o přebor dorostu (start. 18.): 1. Hykyš, Jilemnice, 31.22, 2. Vanc, Jilemnice, 31.49, 3. Lánský, Jilemnice, 31.54, 4. Machačka, Jilemnice, 32.32, 5. Sturm, Jilemnice, 32.36, 6. Jirman, Trutnov, 33.10, 7. Novák, Dvůr Král., 33.13, 8. Čech, Jilemnice, 33.30, 9. Čer-

vinka, Jablonec n. J., 34.46, 10. Hartig, Jilemnice, 35.05.

Skok konal se o 2. hod. odpoledne na umrzlém sněhu, na můstku upraveném ze sněhu, bezpečném a pro dorostenecký skok velmi vhodném. Skok o přebor rozšířen o prostý skok 2 kategorií mládeže. Výsledky: V závodě sdruženém o přebor dorostu: 1. Vanc, Jilemnice, 291.3 bodu, 2. Jirman, Trutnov, 290.6, 3. Machačka, Jilemnice 287.6, 4. Hartig, Jablonec n. J., 276.8, 5. Vávra, Trutnov, 267.3, 6. Červinka, Jablonec, 260.3, 7. Sturm, Jilemnice, 255.5, 8. Kadaník, Svatoňovice, 226.6, 9. Munzar, Trutnov, 223.7, 10. Vávra Emil, Trutnov, 218.7 (účast 12). — V eskoku prostém dorostu: 1. Hartig, Jablonec n. J., 145.8, 16, 15.5; 2. Jirman, Trutnov, 142.6, 15, 16; 3. Vl. Vávra, Trutnov, 137.8, 14.5, 14.5; 4. Kühn, Trutnov, 136.1, 14.5, 14; 5. Machačka, Jilemnice, 134.6, 13.5, 15 (účast 14). — V eskoku prostém 12—13letých: 1. Gult, Svatoňovice, 129.5, 11, 12.5; 2. Cerman, Trutnov, 128.4, 12.5, 12; 3. Vlček, Trutnov, 126.9, 11, 12 (účast 9). — V eskoku prostém 14—15letých: 1. Svatý, Jilemnice, 143.4, 14.5, 15.5; 2. Štefan, Studenec, 133.1, 13, 13.5; 3. Václavík, Jilemnice, 130.8, 12, 13 (účast 8).

Titul přeborníka Krkonošské župy na rok 1931 získal vítěz sdruženého závodu Jos. Vanc z Jilemnice.

Ceny, pečlivě volené a hodnotné, byly rozděleny navečer v Národním domě v Trutnově.

III. lyžařské závody o přebor dorostu Podkarpatské župy Svazu lyžařů, jež pořádány byly Lyžařským kroužkem Odboru klubu čs. turistů v Mukačevě dne 8. února 1931, provedeny byly ve Volovci za krásného počasí a s plným zdarem. Závodů zúčastnilo se přes 150 lyžařů, ponejvíce závodníků tř. žáků A a B. Výsledky:

Závod žáků tř. A, trať 3 km: 1. Zindulka Slávek, Volovec, 21.54, 2. Dubovič Pavel, Volovec, 22.39, 3. Seidl Bertí, Svalava, 26.44, 4. Tomášek Vladimír, Užhorod, 27.43. — Závod žáků tř. B, trať 3 km: 1. Zindulka Evžen, Volovec, 21.31, 2. Kverka Miroslav, Mukačevo, 22.35, 3. Parlach Vasil, Mukačevo, 22.52, 4. Kulja Josef, Svalava, 22.58. — Závod tř. mládeže, trať 5 km: 1. Ilnický Michal, Volovec, 30.10, 2. Kurimay Pavel, Mukačevo, 32.37, 3. Matz Josef, Mukačevo, 33.53, 4. Raška Vladimír, Mukačevo, 35.10. — Závod tř. dorostu, trať 5 km: 1. Šmíd Nikolaj, Volovec, 29.25, 2. Barlog Michal, Mukačevo, 30.29, 3. Turos Ilja, Svalava, 30.34. — Závod 3 člen. hlídka s 5 kg přítěží (přihlášeno 10 hlídek), trať 20 km: 1. hlídka »Czarny«, sport. klub Lwów, 1.46.04, 2. hlídka »Czarny«, sport. klub Lwów, 1.53.45, 3. hlídka Lyžař. kroužek OKČST Mukačevo, 2.01.56, 4. hlídka 12. p. divise, Užhorod, 2.07.35. K.

Verejný závod v běhu na lyžích na 30 km na Špičáku. Dne 1. února 1931 pořádal lyžařský odbor S. K. Olympia Plzeň na Špičáku svůj druhý závod v běhu na 30 km o pohár La Nationale pro kategorii vojska 2. pěší divise a pro závodníky tř. I. a II. a tř. starších přístupný členům Svazu lyžařů.

Trať byla velmi krásná, hustě značkováná a dokonale projeta, sníh byl ideálně sypký. Ke startu dostavilo se 26 závodníků-vojinů v hlídkové výzbroji a 37 závodníků Svazu lyžařů RČS.

Rekneme přímo, že to byl jeden z nejkrásnějších závodů na šumavě pořádaných. Jednak voj. telefonem spojená celá trať dávala možnost stále sledovati postup závodníků

na trati, jednak ohromná účast obecnstva vypravením zvláštního vlaku s 50% slevou pro každého, zanesla radostnou náladu do celého závodu. Při tom počasí tak krásné, jak málokdy. Sluníčko hrálo po celý den. Rozhlasem se stále podávaly výsledky z jednotlivých úseků na trati obecnstvu, mezitím hudba sesilovačem rozesílaná do okolí působila velmi vesele. K tomu zájemci o studentskou kategorii, jež startovala po odstartování 30 km, a o jejichž výsledcích se zmíníme zvláště, rozmnožovali diváky u cíle, takže snad tolik obecnstva u cíle na špičáku při závodu v běhu dosud nebylo. Soudcovali: dr. Brauner a pp. Ražka, Vyskočil a Polák. Výbor S. K. Olympia v čele s náčelníkem Jirkou a jednatelem Frydrychem zaslouží velkou pochvalu za nesmírnou práci, spojenou s tímto závodem, považíme-li jen, že u startu včetně kategorie studentstva objevilo se 223 závodníků, což převyšuje již průměr klubových závodů. Také všechny listy plzeňské svorně chválí dokonale organizaci těchto velikých závodů. Lékaři dr. Folbrecht, Hilschfeld a Chmelík velmi svědomitě vykonali svůj úkol prohlídek přes 200 závodníků, zákroku lékařského bylo potřeba jen v jediném případě okamžité nevolnosti. Výsledky v jednotlivých kategoriích docíleny byly tyto:

Kategorie závodníků: 1. Cífka, Lyžaři Vinohrady 2.25.47, 2. Havlíček, LZK. Praha 2.27.09, 3. Zizius, S. K. Plzeň 2.28.02, 4. Ing. Bártů, Ski klub Praha 2.31.04, 5. Ing. Dlouhý, Vysokoškolský Praha 2.31.43, 6. Svatoš, Sněhaři Domažlice 2.37.47, 7. Čihař, S. K. Plzeň 2.43.24, 8. Hansa, Ski klub Budějovice 2.45.12, 9. Kužel, Sokol Studenec 2.46.26, 10. Bloman, Lyžaři Vinohrady 2.46.37, 11. Kolář, Turisté Tábor 2.49.23, 12. Jedlička, LZK. Praha 2.50.52, 13. Kocmoud, Ski klub Budějovice 2.51.06, 14. Regál, Sněhaři Domažlice 2.52.37, 15. Kostinec, S. K. Plzeň 2.54.10, 16. Wimmer, Sněhaři Domažlice 2.54.39, 17. Ing. Durchánek, Ski klub Praha 2.56.07, 18. Šaban, Ski klub Plzeň 2.57.57, 19. Chlumský, LZK. Praha 3.00.42, 20. Kubišta, Lyžař. spol. tur. Plzeň 3.04.37.

Kategorie vojska: 1. štkpt. Krč, hran. prap. 6. 3.05.17, 2. por. Mrňavý, ppl. 38 3.11.29, 3. npor. Dvořák, škola Klatovy 3.13.23, 4. čet. asp. Goldschmidt, ppl. 38 3.27.57, 5. svob. Veselý, škola Klatovy 3.29.45, 6. voj. Holý, hran. prap. 5 3.30.51, 7. svob. Janeček, důst. šk. hor. děl. 3.31.10, 8. voj. Frautner, hran. prap. 5 3.40.20, 9. voj. Tost, ppl. 33 3.56.17.

Ceny byly závodníkům předány odpoledne v hotelu Prokop velmi pietním způsobem. Mezi hosty při rozdělení cen byl francouzský vyslanec v naší republice ministr Charles Roux s chotí, generálové Mejstřík, Pfeifer, Klecanda, dramatik plukovník Langer a mnoho jiných vzácných osobností.

Lyžařské závody pražského sokolského pětižupí na Benecku, spojené s trojmatchem Sokola Praha-Vinohrady-Karlín, současně přebor Pražské sokolské župy a zároveň přebor Lyžařského odboru Sokola Pražského, konaly se na Benecku dne 15. února za výborných sněhových poměrů a

za veliké účasti pražských sokolských lyžařů. Vylosování závodníků provedeno již 10. února v Tyršově domě. Vylosováno 180 závodníků, startovalo 160 osob. Autory tratí byl vrch. pořadatel br. Čína Jelínek a Zeman ze Sokola Karlínského, jemuž svěřeno tentokráté provedení celých závodů.

Organisace závodů byla tentokráté značně stížena nedostatkem funkcionářů, což bylo zaviněno hlavně tím, že pro spousty sněhu uvázla auta a autobusy v závějích a celá řada závodníků i pořadatelů se dostala na Benecko až po půlnoci. Skřížení trati III. tř. se 16. seniorské trati se vzdor dobrému značení tratí neosvědčilo a značná část závodníků tř. III. sjela chybnou tratí mužů II. tř., v důsledku čehož bylo nutno výsledky této kvalitně obesané třídy anulovati.

Závod započal v 9:30 hod. dopol., kdy odstartovány na jednu třídu dorostu a žen na 6 km a třída III. (dva starty) na 10 km. O 10. hod. dopol. odstartována třída II. a st. A. a B.

V klasifikaci pěti pražských žup umístila se s pozoruhodným náskokem na prvním místě sokolská župa Pražská, početně zastoupena závodníky Sokola Pražského, jehož borci obsadili většinu prvních míst všech tříd. Za Pražskou župu sokolskou byl přítomen závodům též starosta bratr Němeček.

V rámci těchto lyžařských závodů vybojován zároveň tradiční trojmatch tří nejsilnějších lyžařských odborů Pražského sokol. pětižupí, t. j. Sokola Pražského, Vinohrad a Karlína, jež skončil překvapujícím vítězstvím Sokola Pražského, který získal celkem 1976.5 bodů, na druhém místě jsou Vinohrady s počtem 1623.5 bodů, třetí místo Karlín, počet bodů 1326. Z dosažitelných 20 plaket získává Sokol Pražský 13, Vinohrady 5 a Karlín 2 plakety.

Při těchto závodech vybojován současně též přebor sokolské župy Pražské, který jest téměř shodný se současně bodovaným přeborem Lyžařského odboru Sokola Pražského, jak patrně z níže uvedených technických výsledků, kde jest označen přebor župy a pořadí v LOSP.

Dorostenci (startovalo celkem 18 dorostenců): 1. Znojemský Karel, Sokol Pražský, 34.07 min. 2. Kalderar Otto, Mělník, 34.12 min. 3. Wiedner František, S. Pražský, 35.29 min. 4. Hasal Josef, S. Pražský, 35.41 min. (Celkové výsledky dorostu uvedeme zvláště — dodatečně.)

Dorostenky (startovaly pouze dvě dorostenky): 1. Halmanová Eva, S. Vinohrady, 44.20 min. 2. Zvěřinová Marie, S. Vinohrady, 47.02 min.

Výsledky závodu III. tř. na 10 km neuvádím, ježto závod byl pro sjetí řady závodníků anulován.

Muži II. tř., celkové umístění: 1. Německý Oldřich, S. Pražský, 1.09.12 hod. 2. Krča Lev, S. Pražský, 1.10.21 hod. 3. Habrman František, S. Pražský, 1.11.41 hod. 4. Kalas Jan, S. Pražský, 1.11.55 hod. 5. Tryzna Josef, Vinohrady, 1.12.05 hod. 6. Lukeš Bohumil, Vinohrady, 1.14.27 hod. 7. Jelínek Jiří, Žižkov, 1.15.11 hod. 8. Mězl Zdeněk, S. Praž-

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“ vosk na lyže a **„NANSENIN“**

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vládnou a naprosto nepromokavou.

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÖSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.

ský, 1:15:21 hod. 9. Šabata Ladislav, S. Pražský, 1:16:10 hod. 10. Tomáš Jan, Žižkov, 1:16:17 hod. 11. Ing. Vajna, Mělník, 1:16:35 hod. 12. Hrabánek Jan, S. Pražský, 1:17:05 hod. 13. Černík Bohumil, S. Pražský, 1:17:30 hod. 14. Stejskal František, S. Pražský, 1:18:28.

Muži tř. starší A.: 1. Jedlička Miroslav, Vinohrady, 1:13:45 hod. 2. Čejchan Josef, Karlín, 1:23:22 hod. 3. Průcha Alexandr, S. Pražský, 1:26:34 hod. 4. Šenk Bedřich, Karlín, 1:27:02 hod. 5. Jureš Leoš, S. Pražský, 1:29:11 hod.

Muži tř. starší B.: 1. Binovec Václav, Karlín, 1:24:10 hod. 2. Kala Antonín, S. Pražský, 1:26:49 hod. 3. Dr. Scheiner J., ml., S. Pražský, 1:28:30 hod. 4. Autengruber Hugo, Vinohrady, 1:30:39 hod. 5. Stibral Luděk, Vinohrady, 1:38:34 hod.

Ženy: 1. Kouřilová Jana, S. Pražský, 38:34 min. 2. Barbieri Onta, S. Pražský, 39:33 min. 3. Kočovská Věra, S. Pražský, 41:37 min. 4. Klozarová Věra, S. Pražský, 41:37 min. 5. Trousílková Marta, Žižkov, 43:15 min. 6. Kantorová Eva, Vinohrady, 43:45 min. 7. Táboříková, Vinohrady, 46:05 min. 8. Břehovská Anna, Smíchov I., 47:04 min. 9. Očková Marie, Vinohrady, 47:13 min. 10. Vazačová Karla, Mělník, 47:30 min. 11. Kusá Antonie, S. Pražský, 47:58 min.

Plakety pětižupí a trojboje Praha-Vinohrady-Karlín budou rozdány na večírku ve Zbrojnici (Tyršův dům), jehož přesné datum bude ještě sděleno. Putovní ceny přeboru LOSP. a diplomy Pražské župy sokolské pak na večírku LOSP. dne 18. dubna 1931 v Pražském Sokole.

Přeborové závody Č. skiklubu v Plzni 1931. Skok prostý. V neděli 8. března t. r. proveden klubový závod ve skoku na velkém můstku na Špičáku s tímto výsledkem: 1. Norby 77 bodů (23 a 22 m), 2. Louda 71.8 (22 a 22½ m), 3. Lobner Rudolf 71 (23½ a 19 m), 4. Edy Homolka 60 (23 a 26 pád), 5. Mirko Kameník 57.2 (17½ a 21 pád).

Traťové závody, provedené 1. března 1931: I. a II. tř. (12 km): 1. Zajíc Jaroslav čas 1.31.14, 2. Kameník M. 1.22.37, 3. Norby 1.31.14, 4. Karel Liška 1.31.15, 5. Roman 1.31.25, 6. Dr. Goldegg 1.40.36. — III. tř. (6 km): 1. Edy Homolka 35.42, 2. Lad. Kroft 38.17, 3. Schober Konrád 40.11. — Dorost (6 km): 1. Kreysa 39.47, 2. R. Lobner 40.08. — Ženy (6 km): 1. Zdenka Kroftová 48.00, 2. Ada Veverková 51.45, 3. Anči Vejšická 59.23. — Žáci (3 km): 1. Louda Václav 21.16½, 2. Zahrádka 25.00, 3. Rozumová 28.00.

Závod sdružený: I. a II. tř.: 1. Mirko Kameník bodů 217.20, 2. Norby 200.10. — III. tř. 1. Edy Homolka 220. — Dorost: Rudolf Lobner 231. — Žáci: Václav Louda 231.8.

Soudcové: Hermína Faloutová, Otto Ulč. Měřiči délek: Dr. Goldegg, A. Veverková, A. Vejšická.

Přeborníkem klubu pro rok 1931 stává se mladý, nadějný závodník Mirko Kameník, díky svému dobrému běžeckému výkonu. Kameník získává putovní pohár klubu, jež měl loni Zdeněk Vejšický. Traťový přebor získává Jaroslav Zajíc, přebor ve skoku Norby.

Letošní klubové závody se v každém ohledu vydařily. Staly se důstojným zakončením rušné závodní sezony na českém západě, v níž se závodníci Č. skiklubu důstojně reprezentovali. Z řady úspěchů, jež dobyli, zmiňujeme se o největším. O žup. přeborech získal Č. skiklub v Plzni ze 27 možných, 18 cen, což jest 66⅔%, čili dvě třetiny. Za své úspěchy vděčí klub hlavně svým závodníkům, jež

si sám vychoval a o něž soustavně pečuje. Příštího roku 1932 oslaví klub čtvrtstoletou památku svého založení, jež bude důstojně oslavena.

Lyžařské závody sokolských žup Plzeňské, Rokycanovy a Šumavské pod protektorátem divis. generála bratra Vl. Klecandy konaly se dne 11. ledna na svazích Čerchova. Lyžařský odbor Sokola v Domažlicích společně s domažlickým odborem Klubu Čs. Turistů vybudovaly můstek cvičný i závodní blízko chaty na Čerchově ve výši 1000 m n. m., aby i závody ve skoku mohly v tomto kraji býti konány. Technické výsledky závodu: I. a II. tř. muži 12 km: 1. Faistauer, Domažlice 54.11 min., 2. Kreuz, Kleneč 58.31 min., 3. Lukeš, Domažlice 59.21 min. III. tř. muži 8 km: 1. Kobes, Kleneč 34.47 min., 2. Zuvač, Kleneč 36.24 min., 3. Procházka, Klatovy 30.48 min. Ženy 8 km: 1. Králová, Domažlice 43.43 min., 2. Hloušková, Plzeň V. 49.26 min., 3. Šteklová, Plzeň I. 1.01.07 hod. Dorost 6 km: 1. Papež, Kleneč 18.20 min., 2. Veber, Domažlice 19.11 min., 3. Stork, Rokycany 20.10 min. Dorostenky: Růžičková, Klatovy 25.44 min. Dorost 4 km: 1. Šašek, Plzeň V. 29.22 min., 2. Burghauser, Klatovy 32.40 min., 3. Sieber, Kleneč 44.12 min. Žáci tř. B. 3 km: 1. Chromý, Domažlice 14.15 min., 2. Burghauserová, Klatovy 17.43, 3. Plašil, Domažlice 18.15 min. Žáci tř. A.: 1. Kriesmann, Chrást 17.06 min., 2. Kitzberger, Domažlice 17.26 min., 3. Solfrouk, Domažlice 20.23 min.

Závody Klubu lyžařů vinohradských byly pořádány dne 15. února t. r. Výbor klubu rozhodl se pořádati i letošní jubilejní dvacáté závody v kraji, ke kterému váže klub stará tradice na Štěpánce, Buchštejnské výšině u Tanvaldu. U startu shromáždili se celkem 43 členové-závodníci. Závod byl konán za příznivých sněhových poměrů a přeborníkem klubu stal se podpor. pres. služby Eduard Hromádka, vůdce čl. hlídky, která zvítězila na armádních závodech v Rumunsku. 4 km Dorost: 1. Josef Valnoha 26.43, 2. Jan Kotek 27.39, 3. Jiří Mašín 27.54. Žáci 4 km: 1. Jaroslav Hnátek 34.42. III. tř. 9 km: 1. Edmund Kadlík 52.52, 2. Jan Hampek 57.17, 3. Antonín Pařík 1.01.13. Ženy 4 km: 1. Škodová 34.53, 2. Jar. Paříková 36.54, 3. Božena Paříková 40.10. Žákyně 4 km: 1. Moskobojníková Míruše 42.15. II. třída 15 km: 1. Eduard Hromádka 52.26, 2. Karel Vaniček 52.57, 3. František Švadlenka 58.22. Starší A. 15 km: 1. Eduard Vodička 1.33.25. Starší B. 15 km: 1. Ing. Heger 1.15.16, 2. Arno Pařík st. 1.16.05, 3. Josef Bičíště 1.24.37.

Klubové závody lyžařského odboru S. K. Sparta Plzeň. Mladý, avšak agilní lyžařský odbor S. K. Sparty Plzeň uspořádal dne 15. února 1931 na Špičáku II. závody o přebor klubu, jichž výsledek jest nejlepším důkazem poctivé práce a cílevědomého snažení. Nemalá zásluha náleží náčelníku Fr. Malému, který se o své hochy stará v pravdě otcovsky. Organizace závodu i kontrol na trati fungovala bezvadně díky osvědčenému vedení zkušeného odborníka pana Voráčka. Jest si jen přát, aby podobných závodů bylo více a aby lyžařský odbor S. K. Sparty Plzeň pokračoval ve své úspěšné činnosti pro zdar a krásu našeho lyžařského sportu! Technické výsledky: Ženy: 1. Martínková 37.36 min., 2. Šmolíková 38.10 min., 3. Malinová 41.15 min., 4. Malá 41.29 min., 5. Treyboldová 48.19 min. III. třída: 1. Ebert 1.05.39 hod., 2. Šebek 1.25.05 hod., dva nedojeli. II. třída: 1. Lucák 58.38 min. (skvělý čas), 2. Malý Frant. 1.04.43 hod., 3. Rašplíčka 1.08.48 hod., 4. Malý Josef 1.10.41 hod., 5. Zimmerhagl 1.14.47 hod.

Různé zprávy.

Mistrovské závody švýcarské, jež konány byly 28. února a 1. března v Adelbodenu, dopadly pro Švýcary špatně. Celá žurnalistika švýcarská byla již po závodech v Oberhofu rozčlelena, ježto závodníci švýcarští, kromě Kaufmanna ve skoku, hráli tam zcela podřízenou úlohu a teď doma zase byli bití. Nebýti Davida Zogga, který došel mistrovství v kombinaci počtem bodů 423·5 před Rudolfem Mattem (D. S. V.) 423·1, tedy jen rozdílem $\frac{1}{10}$ bodu, byla by katastrofa ještě horší. V distančním závodu byl první Francouz Berthet v čase 1.14.33, závodník, který je sice letošním mistrem Francie, avšak na poli mezinárodním neznámý, před Rakušanem Haraldem Paumgartnem 1.15.22. David Zogg je teprve na šestém místě a Sigmond Ruud na třináctém místě. Zajímavé je, že další Francouzové umístili se takto:CRETIN jako pátý a jako desátý Secretan. — Závod ve skoku na lyžích dopadl pro favority špatně. Sigmond Ruud byl až čtvrtý, utrpěl totiž při závodu distančním poranění ramene a Kaufmann při prvním skoku padl. Zvítězil Chiozna. Je pozoruhodná účast Francouzů na švýcarských mistrovstvích a hned s vítězstvím. Myslím, že i naši hoši dobře by se tam uplatnili a doufám, že příštích závodů již se zúčastníme. Vítězství mělo by pro nás jistě velký význam a dokázalo by, jak přece jenom jsme lepší, než naši konkurenti o Středoevropský primát.

Letošní závody holmenkollenské byly ve znamení návratu Gröttumsbraatena opět na závodní dráhu a ve znamení jeho vítězství. Zvítězil tento Oberhófský vítěz v závodu na 18 km ve skvělém stylu v čase 1.11.01. 2. Hovde 1.12.43. 3. Rudstadstuen 1.13.05. 4. Stenen 1.13.54. 5. Hagen 1.15.13. 6. Vangli 1.15.48. 7. Salmonsén 1.17.01. 8. Vinjarengen 1.17.04. Také královský pohár vyhrál Gröttumsbraaten počtem bodů v závodu kombinovaném 289·5, před O. Stenem 287·5, Vinjarengem 285·07 a Rustadstuem 285·0. — Závod konal se za pěkného počasí, za účasti 60.000 nadšených diváků a nejdelší skok dosažený měřil 48·5 m. — Dámský pohár obdržel Hans Kleppen, který byl již jako závodník ve Sv. Mořici na II. Zimní Olympiádě. A konečně holmenkollenské medaile obdrželi Stenen a Vinjarengen. — Závodů zúčastnili se též dva Němci Willy Bogner a Ermel a umístili se prvý na 27. místě v závodu kombinovaném, ač měl skoky 44 a 40 m a Ermel, který by na 5. místě v Oberhofu, jako nejlépe umístěný Středoevropan, ačkoli skočil 40 a 43·5 m do kombinace vůbec nebyl klasifikován, ježto za běh měl nedostatečný počet bodů. Tak dokumentován byl »německý útok na lyžařství a průlom do norské fronty«, jež hlásaly německé listy po závodech v Oberhofu.

Na pláních pod Ještědem vyhořel v sobotu 7. března lyžařům známý hostinec Gregorův dříve Altmanův. Hasič-

ská pomoc byla skrovná a vyhořel takřka bez pomoci do základů. Oheň vypukl as po 10. hodině noční. Plmeny šlehalo vysoko a bylo štěstí pro s hostincem těsně sousedící krásnou chatu Českého spolku pro zimní sporty, že bylo bezvětrí, jinak by byla snad lehla popelem také. Členové Č. s. p. z. s., kteří přišli právě od sobotního vlaku pilně pomáhali vynášeti movitosti pohořelých, kterým nebylo pomoci, poněvadž naprostý nedostatek všech hasičských pomůcek znemožnil jakýkoliv účinný hasičský zákrok.

Historický Wasův běh na 90 km konal se dne 1. března po desáté. U startu bylo 117 závodníků. Umístění prvých tří závodníků bylo toto: 1. Ström (švédsko) 6.37.17 hod., 2. Olsson 6.37.54 a 3. Kusén 6.38.14.

The art of ski-running. (Titul článku, pod kterým v »Times« uveřejňuje Mr. Smythe svou kritiku o nové angl. knížce o lyžařství od A. Lunna.) Lyži se užívalo již před mnoha sty lety, ale jízda na lyžích je nový sport, který lze přirovnat jedině k létání — vzhledem k jeho novosti a rozkvětu. Mr. A. Lunn sledoval tento sport od počátku už jako velká technická autorita, vyháněje z něj všecken konservatismus (!), brzdě jeho liberalismus (!!) a utiňuje jeho bolševické bouře (!!!). Není tudíž nad něj nikoho kompetentnějšího pro sepsání knihy, jednající srozumitelně a objektivně o lyžařství. V tomto svazku, plném pečlivých vysvětlení, rozlišuje jízdu na lyžích, pod kterou uvádí pouze sjíždění, od běhu (přespolního lyžářství) a od skoku na lyžích. Každý rychle se vyvíjející sport vychovává si nutně určitý počet fanatiků. Předními lyžařskými fanatiky jsou Arlberští, kteří — být to v dobách inkvizice — dovedli by umučit každého telemarkáře za jeho kacířství. Na štěstí pro britské lyžařství není Mr. Lunn z Arlberškých, jeho úsudek je zralejší, než jejich, a ač naprosto nezavrhne mnohé z jejich pravidel, dovede svou věc přiblížit nedotčenou předsudkem a plyně vysvětliti všechna proč a proto moderní lyžařské techniky. Neříká začátečníkům jen jak to či ono mají dělat, nýbrž říká též proč a nesmírná většina skromných cvičitelů, kteří skrbli každým slovem pravého odborníka, bude mít prospěch z této mistrovské expozice lyžařské techniky. V další kapitole vysvětluje podstatný rozdíl mezi alpskou a norskou technikou. Byl to velký čin pro Mr. Lunna a Ski Club Velké Britanie, když přesvědčili Norsko, že uznalo oficiálně sjezdové a slalomové závody.

Po užitečné stati o výzbroji, přechází Mr. Lunn k podstatě lyžařiny. Je to nejcennější kapitola z celé knihy, neboť staví tento sport na pevné fyzické i duševní základy. Mr. Lunn neříká jen »nepadejte, dokud nejste hozeni«, ale říká taky, jak to provést. Že je možno vůli, která sama o sobě je podstatnou složkou lyžařovy výzbroje, napomáhat fyzicky posicí rukou, nohou a těla.

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

TUK NA
SPORTOVNÍ
OBUV

Továrna: Derby

JUCHTIN

Vrcholem lyžařské dokonalosti je rychlý, přímý sjezd a zde je zase dlužno zdůraznit důležitost fyzické i duševní kondice. Není možno diskutovat o pro a proti všech rozmanitých obrátů a švihů, ale omezím se aspoň na prohlášení, že jsou v této knize líčeny a kresleny s takovou jasností, že je pochopí i pouhý nováček.

Další část knihy obsahuje cenné pohyby v technice závodní a v pořádání slalomu, zatím co ti, kteří nejsou příliš bigotní (!), budou se zájmem číst o poměru lyžařské jízdy a lyžařských závodů, tak jak je rozlišuje Mr. Lunn.

Kritik (Mr. Smythe) bere si tuto knihu sám do Alp, aby podle ní zdokonalil své prostřední lyžaření. Ostatní necht učiní totéž.

Lída Zemanová.

Thunberg a světové rekordy. Při mezinárodních rychlobruslařských závodech ve Frogner stadionu v Oslo vytvořil světový rekordman **Thunberg** nový světový rekord na jednu angl. míli v čase 2.29.6, také Norvěžan **Bernt Evensen** překonal časem 2.33.1 dosavadní nejlepší čas 2.35.6. — Také druhého dne závodů podařil se **Thunberg** ovi nový světový rekord, a to na 1 km v čase 1.27.4. Druhý byl **Nor Pedersen**, který časem 1.30.9 docílil norský rekord. Na konec závodů konán závod na 5000 m, avšak se společným startem. Zvítězil **Pedersen** časem 8.11.2 o půl metru před **Thunbergem**, kterýžto čas je také lepší než světový rekord, avšak nemůže býti uznán, ježto jak uvedeno, byl společný start více závodníků.

Neuvěřitelného času dosáhl při závodě na 30 km v Kongsvinger v Norsku **Segurd Vestad**, a to 1.47.00.

Lyžařské výcvičné středisko pro důstojníky instruktory bylo opět letos umístěno na Štrbském Plese, jež se stalo takto střediskem moderní techniky sjezdové, neboť jezdecká technika tohoto vojenského učiliště jest bezvýhradně přijímána všemi, kdož měli příležitost viděti středisko při jeho cvičeních a sjezdech.

Velitelem jest štábní kapitán **Miloš Frgal**, p. pl. 5.

Instruktoři jsou: kapitán **Vilém Mach**, kpt. **Bruno Müller**, nadporučík **Frant. Novák** a **Karel Tachezy**.

Kromě důstojníků čs. armády zúčastnilo se výcviku též sedm důstojníků britské armády, a to: major **J. M. Aiton**, R. A., kapitán **J. H. Warren**, nadporučík **J. Murray**, R. E., nadporučík **E. Dickens**, poručík **R. H. Farrant**, poručík **M. M. Davie**, poručík **C. D. H. Parsons**.

Jest to velmi lichotivé pro jméno tohoto výcvikového střediska, že příslušníci britské armády, kteří dříve školili se v jízdě na lyžích ve Švýcarsku, dávají nyní přednost výcviku v Tatrách.

Technika lyžařská, užívaná ve středisku, omezuje se na přívratnou kristiánku a doplňující přeskoky.

Z rozhovoru s velitelem střediska škpt. **M. Frgalem** jsme se dověděli, že program střediska obsahuje též rozsáhlý výcvik v zimní alpistice, odvětví sportu u nás velmi zanedbávaného, pak vůdcovství ve velehorách a rychlostní moderní techniku lyžařskou (rychlostní švihané sjezdy).

Ti, kdož viděli výsledky střediska, vyslovovali jen jedině přání, aby v této moderní sjezdové technice lyžařské mohli se vyučiti též instruktoři klubů nebo svazu.

● K A M N A H O R Y ? ●

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1913 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Telefon Štrbské Pleso č. 7.

Nájemci **V. FIŠKA** a **O. ŠTÁFL**.

Otevřeno po celý rok.

SANATORIUM TATRANSKÁ KOTLINA pro plnění choroby. Zvláštní noclehárna a jídelna pro turisty.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé, levný pobyt v Tatrách.

ZNÁTE JIŽ KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK
A JEHO IDEÁLNÍ LYŽAŘSKÉ TERÉNY?

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. - Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné noclehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázními v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje **JAROSLAV KREJČÍ**, hotelier.

ZÁVODNÍ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS

a výpočtové tabulky

bodů za běh i skok

obdržíte u klubů a ve Svazu lyžařů RČS.

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

Tiskem Dra Ed. Grégra a syna v Praze.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁŇKAŘSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Řídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4— — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autoři obrázků i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

DUBEN 1931.

ČÍSLO 9.

Dr. O. BRAUNER:

1. Mezinárodní lyžařské závody Jugoslovanského Zimsko-Sportního Savezu.

Janša Joško, jeden z nejlepších borců internacionálů Jugoslavie.

Již loňského roku, jakmile Svazu lyžařů došlo milé pozvání Jugoslovanského zim.-sport. Savezu na mezinárodní lyžařské závody, ihned bylo toto přijato a účast přislíbena. Špatné však počasí a nedostatek sněhu, který i u nás byl příčinou odložení mnoha závodů, také v Jugoslavii byl příčinou, že závody byly odřeknuty a přeloženy na letošní rok. Když bylo pak oznámeno letos koncem ledna a začátkem února jejich konání, sestaveno bylo technickým odborem Svazy lyžařů nejlepší mužstvo našich závodníků, aby reprezentace na závodech našich jugoslovanských bratří byla co nejlepší. Avšak pro nedostatek sněhu byly i tyto závody odřeknuty a přeloženy na dny 20. až 24. února. A jako obyčejně již bývá, nebylo technickému odboru Svazu na tyto závody možno vyslati naši letošní závodní elitu, ježto jednak zá-

vody byly bezprostředně po závodech F. I. S. v Oberhofu, kde někteří závodníci onemocněli aneb se zranili a ti, kteří byli přímo z Oberhofu vysláni do Jugoslavie byli unaveni po vyčerpávajících tavných závodech, a jednak pak bylo nutno vyhověti přání ministerstva zahraničních věcí, aby na mistrovství Polska, jež konáno bylo v touž dobu, vysláno bylo silné mužstvo, nehledě již ani k tomu, že Svaz lyžařů byl morálně povinen oplatiti návštěvu polských závodníků na našich mistrovských závodech v Jilemnici. A tak tedy sestaveno bylo mužstvo pro Jugoslavii ze dvou částí, a to jedné, již přivezl arch. Jarolímek přímo z Oberhofu, a byl to Šimůnek, Fišera, Jos. Německý, Jar. Feistauer a Slonek, a druhé, kterou přivezl jsem já z Prahy, a to Josefa Feistauera a mistra čs. branné moci v jízdě na lyžích pro rok 1931 Boh. Kadavého. Tím oslabeno bylo mužstvo tak, že mělo vlastně pouze tři skokany: Šimůnka, Jar. Feistauera a Kadavého, ač i Josef Německý docela slušně skákal. Věc byla tím ožehavější, ježto nejdůležitějším byl kombinovaný závod o čestnou cenu J. Veličenstva krále Alexandra I., spojený s titulem: *prvak Jugoslavie v smučanju za leto 1931*, tedy titul mistrovský. Závod tento se skládal ze závodu na 18 km, závodu kombinovaného 18 km a skok, závodu prostého skoku a konečně závodu na 30 km. — Že to na štěstí všechno dobře dopadlo, nutno děkovati všem závodníkům, kteří i s největším přemáháním vydali ze sebe vše a nehleděli na četná zranění nohou i utrpená při skoku na lyžích. A tak se stalo, že, jak dále bude uvedeno, dobyt Šimůnek nejen mistrovského titulu, ale i druhé i třetí místo bylo pojištěno Jaroslavem Feistauerem a Kadavým a nejlepší reprezentant Jugoslavie Joško Janša byl zatlačen až na čtvrté místo.

Dříve však než přistoupím k vyličení naší cesty a průběhu všech závodů, musím zde prohlásiti, že, ač naši závodníci závodili v mnohých zemích a státech, nikde nebyli tak laskavě a bratrsky uvítáni, nikde nebyli tak uctíváni a krásně pohostěni, jako v Jugoslavii. Každý výkon a každé vítězství našich hochů

Josef Německý na závodní trati 30 km na Bohinji, u občerstvovací stanice našeho přítele p. Gnidovce.

bylo radostně všemi přítomnými uznáváno, bylo jim blahopřáno a maně vzpomínám si na závody roku 1922, kdy u jiného bratrského národa, tehdejší vítěz Koldovský jen náhodou ušel tomu, že nebyl stlučen. — Všichni nás měli rádi, každou volnou chvíli naši hostitelé využili, aby nám něco z jejich nevyčerpatelných krás ukázali a vůbec starali se o nás bezpříkladně. Ty díky, jež arch. Jarolímek vzdal jako vůdce výpravy, nemohly vyrovnati to, co nám bylo poskytnuto. Nyní můžeme se jen odvděčiti bratrům Jugoslavicům, až oni k nám přijedou. Pak jistě Svaz lyžařů učiní vše, aby alespoň částečně vyrovnal to, za co my v Jugoslavii zůstali jsme dlužníky.

Závodníci Feistauer starší a Kadavý pod mým vedením odjeli ve středu 18. února o 22.25 hod. terstským rychlíkem po milém rozloučení s p. generálem Pečírkou na nádraží v Praze do Leobenu. Tam jsme přesešli na Bělák a volného času mohli jsme využít k pozdravení se a rozloučení s panem primátorem Dr. Baxou, který se svojí chotí odjížděl na zotavenou po dlouhotrvající své nemoci na ostrov Hvar. — Brzy za Leobenem začal padat sníh, nejvíce pak v Běláku, takže jsme měli obavy, zda neuvážnem někde na trati. Dobře to však dopadlo a přijeli jsme šťastně až do Jesenic, nevědouce, máme-li jeti na Bled neb do Bohinjské Bystřice. Před odjezdem vlaku však náhodou přišel průvodce náš Dr. Stanko Kmet z Lublaně, starý náš přítel, s Jarolímkem a ostatními závodníky, takže po radostném shledání odjeli jsme do Boh. Bystřice. Naši hoši z Oberhofu přijeli o den dříve na Bled, kdež přenočovali a po prohlídce Bledu odjeli na výlet do Kranjské Gory. Tam však zastihla je také strašná vánice, jež způsobila jednak přetrhání telefonních drátů, jednak takové opoždění jich vlaku, že spojení s Jesenicí již nechytli a museli čekati na rychlík, s nímž my jsme přijeli. Tím nečekané setkání bylo radostnější.

Když jsme přijeli do Boh. Bystřice, část výpravy naší odjela ihned do našeho hlavního stanu, a to Sv.

Janezu na Bohinjském Jezeru. Část pak zůstala ještě v Bystřici, až bylo provedeno vycelení nových našich lyží, jež si závodníci s sebou přivezli a od jejichž vycelení úředníci upustiti nechtěli. Zatím stali jsme se hosty v hotelu Triglav, kde právě byl ubytován důstojnický lyžařský kurs. — Po příchodu Dr. Kmeta odjeli jsme saněmi za prudkého deště a nepříjemné tmy do Sv. Janeza. Po cestě zažili jsme epizodu, když saně, jež vezly bratry Feistauery, přejely kočku a bylo třeba zákroků k vysvobození přejeté. Obava, že to přinese smůlu, byla na štěstí zbytečná. Když jsme přijeli do Sv. Janeza, byli již ostatní ubytováni v depandanci hotelu Sv. Janeza, kdež všichni jsme byli úplně spokojeni po celou dobu trvání závodů. Celou noc silně blýskalo a rachot lavin z nového mokrého sněhu byl děsivější, než vskutku tomu bylo.

Druhý den, pátek, využili naši hoši k prozkoumání okolí a vyzkoušení sněhu. Sníh byl těžký, mokrý a bylo zajímavé, že byl silně hnědý na svém povrchu, patrně to byl sopečný popel aneb saharický písek. Počasí se zlepšilo, ba začalo i svítiti slunce, tedy prognosa pro zítřejší závod 18 km dobrá. K večeru dokonce mrzlo, tak hoši již podle toho mazali. Ale v noci spustil se liják a přšlo bez přestávky silně až do poledne. Ovšem radost byla pryč. Znova mazati na mokrý sníh. Start a cíl byl u vchodu do hotelu Sv. Janeza. S Jarolímkem jsme se smluvili, že pojedou dnes na trať já a on bude v soudcovském sboru a v pondělí na závod 30 km že si to vyměníme. Já jsem ovšem hanebně na to doplatil, ježto jel jsem až do Kamnje po silnici, což je více než polovina cesty do Bohinjské Bystřice a jízda v lijáku po rozbité silnici byla menším požitkem. Dojel jsem tam úplně promoklý a zaujal své stanoviště v otevřeném seníku, kde sice hodně foukalo, ale alespoň nepršelo.

Připravil jsem si malé občerstvení pro naše závodníky a již na protější straně bylo viděti sjížděti prvního závodníka. Za chvíli byl u mne a byl to ši-

můnek, který, ač měl č. 12, do polovice trati všechny předjel a musel sám jeti až k cíli. Hned za ním přijel č. 20 Kadavý a za nedlouho již přijel č. 61 Josef Německý, takže mohl jsem jeti zase k cíli. U cíle zastihl jsem ještě většinu našich závodníků, ježto od mého pozorovacího místa do cíle bylo velké stoupaní a nejtěžší část trati. Všichni hoši dělali po cestě i při příjezdu skvělý dojem, mimo Slonka, který vypadal unaven. Trať závodníci si velmi chválili, také dešť nijak jim nevadil, pouze Šimůnek si stěžoval, že si kus trati zajel, ježto ho kontroly patrně ještě nečekaly. Horší bylo, že dva naši závodníci se vykoupali v potoce, který byl rozvodněn, avšak pokryt šálivým sněhem, a tak Jaroslav Feistauer tam spadl celý, kdežto Německý pouze po hlavě, avšak tak ošklivě, že kdyby ho byl na jeho volání jeden závodník jugoslovanský nevytáhl, sotva by byl asi z toho dostal. Že to bylo vážné, soudím z toho, že stále sliboval, že se půjde pomodlit do kostela. Zda tam byl nevím — já ho alespoň neviděl.

Výsledek závodu na 18 km, jehož se zúčastnilo 47 závodníků, a to 7 našich, 3 rakouských a jeden Nor, byl tento: 1. *Josef Německý* 1.39.33 hod., — 2. *Janša Joško* (Ilirija) 1.40.11. — 3. *Šimůnek* 1.41.36. — 4. *Jar. Feistauer* 1.43.46. — 5. *Josef Feistauer* 1.44.20. — 6. *Kadavý* 1.45.02. — 7. *Fišera* 1.45.11. — 8. *Slonek* 1.46.43. — 9. *Brvar* (S. K. Ljubljana) 1.49.53 a 10. *Jakopič* (S. K. Dovje-Mojstrana) 1.52.34. První rakušan *König* byl 12. v čase 1.53.41 a *Guttormsen* byl 18. v čase 2.00.02 hod.

Za přítomnosti Dr. Drago Marušice, bana dravské banoviny a zástupců ministerstev a vojenských úřadů, konal se v sobotu banket na počest hostů ve velké jídelně hotelu Sv. Janez. Banket vydařil se velmi krásně. Po uvítání hostů předsedou Savezu Dr. Pircem, jenž zvláště uvítal naši četnou československou výpravu, promluvil jednotliví přítomní zástupci centrálních úřadů a jako oficiální delegát Svazu lyžařů ČSR. arch. Jarolímek poděkoval představenstvu jugoslovanského Savezu za krásné bratrské uvítání a Dr. Brauner předal předsedovi Dr. Pircovi dar Svazu lyžařů ČSR. Jugoslovanskému Zimskosportkému Savezu nádhernou vázu z českého křišťálového skla, jejíž darování vzbudilo velký obdiv a nadšený jásot všech přítomných. Po zahrání hymen všech přítomných cizích delegací přihlásilo se ještě několik řečníků ke slovu. Zvláště řeč prvního předsedy Savezu prof. Jesensko byla velmi krásná a srdečná. Prof. Jesensko byl v roce 1923 u nás v Novém Světě na Kongresových závodech a prohlásil, že nikdy nezapomene, jak se mu u nás líbilo, jak p. Resler-Ořovský a Ing. Pavloušek o něho krásně se starali a pak zdůraznil, že prvními učiteli jugoslovanských závodníků byli jediní Čechové, kteří beze sporu jsou dnes nejlepšími závodníky střeoevropskými a dnešního dne při závodu 18 km nám opět ukázali, že musíme se od nich ještě hodně učit. Zatančením »Kola« všech účastníků banketu oficiální část byla skončena. — Za souseda měl jsem při banketu předsedu bruslařského odboru Savezu Ing. Bloudka, našeho krajana, který již v dobách prvního vývoje letectví u nás v Čechách před válkou, byl jedním z prvních průkopníků a ještě dnes létá na létadle své vlastní konstrukce. Popovídali

Jugoslovanský následník trůnu Petr jako lyžař na Bledu.

jsme si o starých časech pražských a nerad jsem se s ním loučil. — Ale ráno museli jsme jeti na skok a proto bylo nutno jít spát, ježto naši hoši obvykle mazali lyže od 7. ráno a toto milé zaměstnání pro vůni a hluk při tom působený vyžene zaručeně každého z postele.

Saněmi odvezli nás ráno v neděli až do vesnice Polje, v jejíž blízkosti je umístěna »Hansenova Skakalnica«. Mústek je velmi krásně položen i založen, jest však jedinou jeho chybou krátké doskočiště, takže skoky přes 45—48 m jsou již nemožné, jak podařilo se dokázat nejlepšími při závodech jsoucím skokanům, našemu Šimůnkovi a Norovi Guttormsenovi, kteří oba docílili stejné délky 53 m, a to s pádem, jež u Šimůnka dopadl dobře, kdežto Guttormsen se zranil na noze a rameni, takže pondělního 30 km závodu již se zúčastnit nemohl. — Účast diváků na závodu ve skoku byla velmi četná. Nutno uvážit, že v sobotu všude v Jugoslavii přelo a pak od nádraží Bohinjská Bystřice bylo nutno většinou šlapat asi 5 km v bořícím se sněhu. K tomuto závodu vypraven byl zvláštní vlak z Lublaně a vůbec státní dráhy vyšly pořadatelskému závodu vstříc tím, že pro každého, kdo jel do Boh. Bystřice z kterékoliv části celého království a zpět, platila sleva 50%. Závod ve skoku kombinovaném konal se dopoledne a závod prostý pak odpoledne. Dopoledne soudcoval arch. Jarolímek s dvěma jugoslovanskými soudci a odpoledne pak já. Oba pak jsme se vystřídali u délek skoků. Z našich hochů na kombinovaný skok přihlásili se bratři Feistauerové, Šimůnek, Kadavý a Německý, a mimo Josefa Feistauera, který měl vypůjčené lyže a ty mu nedržely na nohou, skákali všichni bez pádu a dobře, takže obsadili druhé, čtvrté, páté a osmé místo ve skoku.

Výsledek kombinovaného závodu na 18 km byl tento: 1. *Šimůnek* 651.8 bodů (38, 35, 28.5 m). —

Mústek inž. Hansena v Polji u Bohinjské Bystřice v Jugoslavii.

2. Janša Joško 615.7 (31, 30.5, 23). — 3. Jar. Feistauer 613.6 (31.5, 31, 31). — 4. Kadavý 602.6 (32.5, 32, 27.5). — 5. Německý J. 577.7 (26.5, 26, 27). — 6. Guttormsen 566 (41, 40, 38.5).

Odpoledne pak zúčastnilo se prostého skoku 24 závodníků. Návštěva velká, počasí příznivé, pouze ke konci byl již silný víchř a počal padati sníh. Celý průběh závodu byl vysílán vzorně radiem. Vítězem závodu stal se *Nor Guttormsen* počtem bodů 332.7 (41, 40, 38.5), ač náš *Šimůnek* skákal stylověji, měl však kratší skoky. Obdržel 326.1 bodů a délky měl 39.5, 37.5, 37.5 m. Třetí byl *Jar Feistauer* 293.5 (36, 35, 30), *Kadavý* měl 243.2 bodů a byl osmý, ježto měl jeden skok se zbytečným pádem. Skákal 34 a 33.5 m. — Po těchto třech závodech byl počet bodů tento: 1. *Šimůnek* 1.324.4. — 2. *Jar. Feistauer* 1240.1. — 3. *Jansa* 1.188.2. — 4. *Kadavý* 1.169.8 a 5. *Guttormsen* 1.132.7.

Konečným a rozhodujícím dnem bojů byl pondělek, kdy konal se distanční závod na 30 km. Naši hoši rádně na závod se připravili a dokumentovali skvěle svoji převahu, jednak tím, že obsadili prvních sedm míst a jednak tím, že mezi vítězem *Slonkem* a naším sedmým závodníkem *Kadavým* je časový rozdíl pouze 12.19 min. a mezi naším posledním a jugoslávským prvním závodníkem je ještě rozdíl 6.51 min. Závodníků bylo u startu 28 a dojelo 24. Počasí bylo příznivé, sníh zmrzlý, později na slunci mokřý. Závodní trať velmi pěkná, uspořádání bylo dobré, jen někteří naši hoši zase zabloudili, ježto praporků, jimiž dráha byla značena, bylo málo. Naši závodníci měli tato čísla: *Kadavý* 3, *Německý* 6, *Josef Feistauer* 19, *Jar. Feistauer* 30, *Šimůnek* 44, *Fišera* 47 a *Slonek* 49. Jakou jsem měl radost, když již při třináctém závodníku projedším cílem byli všichni naši hoši doma. Tentokráte to odnesli zase *Německý* a *Kadavý*, že celou trať jeli sami a *Slonek* ze zadu se na ně vytáhl. — Vítězství toto učinilo

na všechny přítomné hluboký dojem, ježto přece jenom se počítalo, že *Janša* na *Šimůnka* se vytáhne. Ale dopadlo to jinak.

Výsledek závodu na 30 km: 1. *Slonek* 2.28.56 hod. — 2. *Německý* 2.30.10. — 3. *Jar. Feistauer* 2.35.00. — 4. *Šimůnek* 2.37.26. — 5. *Fišera* 2.38.04. — 6. *Josef Feistauer* 2.39.06. — 7. *Kadavý* 2.41.15. — 8. *Janša* 2.48.06. — 9. *Brvar* 2.50.32.

Výsledek pak závodu kombinovaného o mistrovství Jugoslaviie pro rok 1931 byl tento: *Prvak Jugoslaviie* prohlášen *František Šimůnek* počtem bodů 2.030.9. Druhým byl *Jaroslav Feistauer* 1.964.6, třetí *Bohuslav Kadavý* 1.844.8 a teprve čtvrtý *Joško Janša* počtem bodů 1.809.2. Jak vidno, pojistili si naši hoši cenu královu dokonale.

Tím skončeny byly oficielně závody. Odpoledne podnikli jsme ve společnosti p. *Hrovatina*, banovinského sekretáře *Velikonja*, p. adjunkta *Bloudka*, člena našeho konsulátu v Lublani a našeho »táty« *Dr. Kmeta* veselý výlet na dvou saních na konec jezera Bohinjského do hotelu Zlatoroh. Po výborném občerstvení vrátili jsme se zase domů, abychom byli včas připraveni k slavnostnímu rozdávání cen, jež konalo se zase ve velkém sále hotelu Sv. Janeza, za přítomnosti zástupce protektora závodů *jeho Veličenstva krále Alexandra I.*, pobočnicka téhož *podplukovníka Pogačnika*, bana *Dra Marušiče*, generála *Bogoljubova* a členů předsednictva Savezu. Celý akt rozdáváním cen byl opět vysílán radiem. — Rozdávání cen bylo velmi slavnostní a našim závodníkům, kteří dobyli cen a zvláště prvaku Jugoslaviie *Šimůnkovi* uspořádány byly srdečné ovace. — Po krásném proslovu předsedy *Dr. Pirce*, odevzdány byly jednotlivé ceny vítězům. V zastoupení předsedy vlády gen. *Živkoviče* odevzdal *Šimůnkovi* jako vítězi kombinovaného závodu na 18 km ban *Dr. Marušič* těžkou zlatou tašku na cigarety, a pravil mu česky, že má radost, že tak krásně svoji vlast re-

*František Šimůnek
(S. K. Slavia, Praha), s čest-
nými cenami*

*a mistrovským věncem,
jež, jako první mistr Jugo-
slavie, obdržel.*

presentoval. — Bouře pochvaly zahrnula Šimůnka, když mu v zastoupení krále Alexandra I. odevzdal jeho pobočník krásné zlaté náramkové hodinky s iniciálkami krále. — Radost nám vůdcům výpravy způsobil Dr. Žižek, jeden z nejstarších jugoslavských lyžařů, který při odevzdávání ceny v zastoupení ministra obchodu Slonkovi pravil, že blahopřeje Svazu lyžařů, že má takové závodníky, kteří po celou dobu závodů zachovávali vzornou disciplínu a kde homogenost celého mužstva, hlavně při závodu 30 km, byla jedinečná. — Ceny, jež naši závodníci obdrželi, byly velmi krásné a jistě naši hoši na krásný zájezd do bratrské Jugoslavie nikdy nezapomenou. — Byl to první večer, kdy naši hoši šli později spát a poslechli jsme si společně radiové zprávy Č. T. K. z Prahy, jež naše výsledky každý večer již hlásila a dokonce jeden večer pan mluvčí z Prahy pozdravoval k naší velké radosti naši výpravu na Bohinjském jezeře. Ale ráno museli jsme ještě zase na Bled na skokanské závody, tak poměrně brzy zase šli jsme spát.

A nyní krátce ještě o celkové organizaci závodů: Hlavou celé organizace byl gen. sekretář p. Gorec, který mimo práce soudcovské obstarával bezvadně všechny výpočtové záležitosti a nutné kancelářské práce spojené se závody. Litografované výsledky byly nám vždy v nejkratší době po závodu dodávány. Gen. sekretář Gorec je jistě vzorem této funk-

ce. Žádné zbytečné mluvení, naprostý klid v každé situaci a ohromná nepřetržitá výkonnost, to jsou jeho přednosti. Hlavním ovšem organisátorem celých závodů byl předseda techn. komise Dr. Berce, který též svoji funkci ovládá dokonale. Vůbec mohu klidně prohlásiti, že před celou organizací nutno smeknouti, když se vezme v úvahu, že byly to *první* jejich závody. Vše provádělo se s úplným klidem a ku všem funkcím bylo pohotově tolik ochotných lidí, že to mohlo až vzbuzovati závist. — Jugoslávskí zimsko-sportski Savez je jistě na nejlepší cestě, aby v krátké době mohl již s ostatními středoevropskými Svazy držeti stejný krok. Jeho závodníci jsou velmi dobří. Mladí, silní, zdraví a plní nejlepší vůle. Schází jim jen ovládnutí techniky lyžařského závodění a brzy bude nutno s nimi počítati všude. Také věda mazání, jak se ukázalo při závodu na 30 km, není jim ještě zcela jasná. Ale již všude jest viděti vliv školy Ing. Hansena a nyní též Guttormsen zůstal tam po závodech, aby je hlavně naučil skokům na lyžích. Prozatím mají Jugoslávci pouze bratry Janšy a Šramla, kteří mohou je reprezentovati, ale to je málo. — Okolí Bohinjského jezera, jež bylo vybráno za kolbiště závodní, jest přírodním pokladem. To však nestačí pro pořádání závodů. Sněhové poměry jsou tam nejisté, což také týká se Bledu. Jakmile přijde jižní vítr, už je zle, neboť místo samo je poměrně nízké (asi 500 m) a

i když na horách padá sníh, dole prší. Jediným místem, jež má zajištěný vždy sníh, je Kranjská Gora, která leží vysoko, má dostatek hotelů a leží u samé železniční trati. Ovšem má nevýhodu v malém můstku, který pro mezinárodní úroveň se nehodí. Ale snad, když již bylo tolik obětováno na dva můstky, Hansenův a Bledský, tak i na můstek třetí najde se úhrada a příště, až zase naši hoši pojedou do Jugoslavie, pak jistě to bude do Kranjské Gory. —

Ráno v úterý odvezl nás Dr. Kmet saněmi do Boh. Bystrice a rychlíkem odjeli jsme na Bled. Počasí bylo velmi krásné, celý den svítilo slunce, ale jinak bylo velmi chladno, ježto foukal severák. — Po malém občerstvení připravili jsme se k odjezdu k můstku Sportovního klubu Bled, jehož autorem je Ing. Janko Janša a jenž nazván byl »skakalnica Njega Visočanstva prestolonaslednika Petra«. Můstek je velmi krásně položen nedaleko jezera na stráni položené proti severu. Pohled ze soudcovské tribuny na Karavanky s horou Stolem a na Bledské jezero je jedinečný. Škoda, že slavnostní zahajovací mezinárodní závody neskončily tak, jak bylo si přát. Doskočiště po oblevě předcházejícího dne zledovatělo, takže skoky bez pádu byly uměním. — Začátek závodu byl pro nás neobvyklý tím, že můstek byl místním panem farářem z doskočiště pokřtěn. A pak ihned začal závod za soudcování arch. Jarolínka a Dr. Kmeta. Naši hoši Šimůnek, Německý, Jar. Feistauer dopadli špatně, jen »mistr« Kadavý »sichrovkou« zajistil si III. místo v konkurenci 16 závodníků. Šimůnek skočil 42 m s pádem a dál již neskákal, Německý 28 s pádem, Feistauer Jar. 37 bez a 38 s pádem, což bylo následkem toho, že po prvním

skoku, když jsem slyšel při dopadu chrastiti led a hochy jsem varoval, aby brali malý odraz, mne neposlechli. Šťastně ty pády dopadly, až na Jarku Feistauera, který si odřel pořádně ruku a milého jugoslávského skokana Šramla, který po pádu utrpěl ošklivé odřeniny v obličeji. Výsledek závodu byl tento: 1. *Guttormsen* 137.9 (43.5, 37), 2. *Jakopič* 126.2 (33, 37.5) a 3. *Kadavý* 121.3 (35, 30).

Po rozdávání cen rozloučili jsme se s našimi milými přáteli a odjeli jsme do Jesenice, kdež již měli jsme zamluvené oddíly ve vlaku do Zidaniho Mostu.

V Lublani rozloučili jsme se s naším milým »tátou« Dr. Kmetem a zároveň pozdravili se se zástupci čsl. konsulátu v Lublani, konsulem p. Ing. Ševčíkem s chotí, vicekonsulem Cihelkou, adj. Bloudkem, dále přednostou nádraží lublaňského p. Ludvikem, kteří přišli blahopřáti závodníkům ku skutečně krásným úspěchům a konečně rozloučili jsme se s milými pány ze Savezu, kteří rovněž přišli již »v civilu« nám přáteli šťastný návrat. — I na zpáteční cestě postarali se o nás naši hostitelé řádně. Dali nám až na hranice jako průvodce p. Bruno Parmu, železničního úředníka a člena výboru »Mariborski-ho Podsavezu«, který nám ještě v rakouském vlaku zamluvil místo, takže naši hoši měli každý jednu lavici až do Vídně a mohli si řádně odpočinouti. — Do Prahy to šlo již rychle. Na hranicích v Čes. Velenicích byli k nám při prohlídce velmi vlídní a »prvak« Šimůnek byl předmětem zvědavosti všech orgánů tamního nádraží. Do Prahy přijeli jsme šťastni ve středu o 1/3. a tím krásný náš zájezd do bratrské Jugoslavie byl skončen.

Dr. J. KALIBERA:

Hvězda nad Labanem.

V kteréli lyžařské tlupě, již vládl v slově i alpounech zběhlý Princ Paradox, bývala dobrým zvykem obřadná (ovšem v bačkorách a s fajfkami) štědrovečerní hostina. Posledním číslem této hostiny bývala povídka. Dnes už je po tlupě. Princ Paradox, aby dokázal, že byl hoden

svého jména, odešel do věčných lovišť ve věku poměrně velmi mladém — a bylo po všem. Nejtížeji nese zánik tlupy prince Paradoxa jeden z jejích nejstarších členů, baron von Dousem-Sepsem, kterého znáte z rozhlasového líčení pověstného silvestrovského závodu ve skoku na

● PROSÍME VYROVNEJTE PŘEDPLATNÉ! ●

SKLÁDACÍ ČLUNY, STANY, SPACÍ A LODNÍ VAKY.

Veškeré potřeby pro vodní turistiku a táboření jen u firmy

odborný sportovní závod Praha II., Spálená 27, v pasáži.

ČERVENÝ & GLOGAR,

Gen. zastoupení sportovních výrobků firmy „PAK“

Horským hotelům a boudám dodává: šunky, masové konzervy a čerstvé uzenářské zboží

RICHARD HULATA,

TOVÁRNA PRAHA XII.,
FRANCOUZSKÁ TŘ. 29—31.

Vysokém Kole, závodu, jenž vzbudil takový rozruch v lyžařských kruzích, že ještě dnes je živě vzpomínán. Tehdy byla pohromadě tak skvělá mezinárodní společnost, že taková se už sotva kdy sejde. Tolik šlechty!

Je jen jeden jediný Artušův stůl (někdy je i hranatý, ale to nevadí) v celých Krkonoších, ba i ve všech horách této republiky, který snese jakés takés srovnání, stůl obsazený vesměs šlechtou, šlechtou nejšlechtičtější, totiž takovou, jež ne rodem, ale činy nabyla modré krve. Stůl pravých rytířů! Každý z nich nese ve svém znaku obraz oné události, jež posadila jej po bok jeho druhů. Vy všichni víte, kdo jsou ti muži. Je to slavný řád Rytířů Hvězdy Jakubovy, řád, jehož sláva šíří se po všech vysokých horách Evropy a po všech hlubokých sklepech s plzeňským.

Proč jsem si vzpomněl na tradici vánoční povídky tlupy Prince Paradoxa? Trochu si to prohodím a budu vám vypravovat o Velikonocích, k Velikonocům něco, co s Velikonocemi nemá nic společného. Takové byly zásady Paradoxovy tlupy.

Hvězdářský řád na Labanu, staré ruině, ležící u hlavy vodopádu Labe, dnes nazývané hradem od rytířů a salaši od těch, kteří mají brnění jen v kolenech, tento dnes vynášený a zítra proskribovaný řád, něco, o čem se neustále mluví a píše, tedy něco podle pojmů všech dob slavného, ten hvězdářský řád byl již mnoha lidem dnes více a zítra méně úspěšným motivem k epicko-šalebnému vypravování. Já sám nejsem jeho členem a nebažím nikterak po oné počtě. Proč, dozvíte se dále. Že jsem považován za jeho historika a od nezasvěcených tak pomalu oblékán do řádového roucha, je mně tak málo nebezpečným, že jsem docela bez bázně živ. Holeček se také nestal Finem jen proto, že přeložil Kalevalu, ani Vrchlický Indiánem (jako známý relativní Einstein) jen proto, že k nám přinesl Hiawathu. Jsem vedle, abychom si dobře rozuměli.

Není nad to, když veřejnost má správné zprávy. Mně se tu nejedná o slovní úspěch, o nějaké povídání, o nějakou řádku honoráře. Také nestrhávám nějaké roušky, neničím nijaký nimbus, zahalující pověstný řád. Jaké slavné činy se dnes dějí? No, vážně! A na lyžích! Takové, které by byly kvalifikací pro rytířství. Ne, tisíckrát ne. Za nic takového, za žádný skvělý alpoun, za žádné rychlé vyběhnutí na Laban. Tohle akcentuji. Protože právě tohle je to, co činí řád výjimečným. svým, originálním. Řád Rytířů Hvězdy Jakubovy doplňuje své řady z jakýchsi noviců, více či méně pravidelně navštěvujících Labskou chatrč a točících se okolo rytířstva. Vybere si nejprve člověka hodného pocty a teď to trvá velmi, velmi dlouho. Pase se po každém jeho kroku a teprve když je dosti materiálu, může být věc přinesena do plena —

abych dlouho nežvanil: do řádu se dostane novic teprve tehdy, až vyvede řádnou ostudu, takovou, proti níž se bráníl zuby nehty. Ne tedy něco naschvál! A ostuda musí stát za to! Musí to být příhoda vynikající hodnoty vnitřní, neobyčejného dramatického rámce, poněkud tragického zabarvení, udavší se před hodnověrnými svědky, příhoda žitá, děj, který se vymyká z moci toho, jenž je jeho středem, zkrátka osud, vis maior, ale vis maior takového druhu, že přece jen individualita postiženého určitou a právě v těchto pravých okamžicích umístěnou roli hraje.

Neštěstí sblízuje. Ti, kteří se dostali do řádu, lnou k sobě opravdu a jsou časem pyšní na ten skutek, jemuž se původně bránili zuby nehty. Novicové potloukají se kolem, ale do řádu se jim nechce. Jsou ostražití jako šelmy. Dávají pozor na každý svůj krok. A řád klade nástrahy na všech stranách; oběti se každé chvíle třepetají v pasti, ale konec konců uniknou. Zakletý Laban má zvláštní atmosféru. Zasvěcenec vidí ve všem podfuk. Nevěří jídlu, nevěří pití, posteli, psům, ba je i krobíán na nevinné tváře cizích lyžařů, kteří se jej táží na rady, smlouvají tury, žádají o doprovod. Za nic na světě! To všechno se na konec zjeví v pravém světle intrik labského chatrčníka Hlouška.

Jak řád povstal, dovolil jsem si sdělit veřejnosti loni v Národních listech. Jako každý řádný historik odkazují k tomuto prameni. Zdůrazňuji jen, že idea vzniku řádu je právě tak podivuhodná, jako osliňující. Logická chyba, malé, ale dalekosáhlé přeskočení úsudku, sofismatická asociace představ, jež se odehrála v hlavě zakladatele řádu, je právě tak zajímavá, jako motiv z bible (prosím), který hrál při ní takovou úlohu. — Nemyslete si, prosím, že to je nějaká obyčejná parta, která se dala dohromady, aby občas měla u piva a vína nějakou legraci. Ne, tisíckrát ne. Že má několik členů, t. zv. pivních trubek, to je docela vedlejší. Hlavní věc je morální stránka věci, hluboká myšlenková náplň a přímo d'abelsky vytvořené požadavky pro psychologické napětí člověka při »vstupním« činu.

Nebyl-li případ, který byl bezprostřední příčinou založení řádu lyžařsky celkem nijak děsivý (při tom ovšem duševně nádherný), byly za to další vstupní činy rytířů tu fyziologicky, tu i massově a v každém případě životně tu více, tu méně přicmoudlé. Pokaždé běžela zubatá okolo, tu dál, tu blíž. Někdy tak, že by ani zavazit nemohla, jindy tak, že by mohla pořezat, nikdy však nic neudělala. Myslíte-li, že hlava, zapásnutá do metru dříví

mezi poleny, je tuze málo ke splnění předpokladů, jež jsem napřed vylíčil, uznáte zajisté, že pět lidí na lehkém převisu v samém ústí nejvyššího komínu Sněžných jam, půl metru od jeho kraje, to že už stojí za otřesení. Nebo celá parta na převisech Kotelných jam v domnění, že je

SENSACE FOTOSEZONY 1931

EMIWA kovový přístroj 6.5/9 cm: pro desky a filmpaky. Kvalitní komora, výborně provedená, opatřená posledními vymoženostmi. Má dvojitý výtah, moderní závěrky se samospouští a světelné objektivy. Jejich ceny jsou vskutku velmi nízké:

EMIWA 6.5/9 Xenostar 4.5, závěrka Pronto se samospouští **Kč 495.—**

EMIWA 6.5/9, Xenostar 4.5, závěrka Compur se samospouští **Kč 695.—**

EMIWA 6.5/9, Xenostar 3.8, závěrka Compur se samospouští **Kč 725.—**

FOTO WACHTL

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. 8. PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26

nad Voseckou v bezpečí! Upozornuji zdvořile, že takové věci nikdo nikdy na žádné vyzvání a za žádným účelem dobrovolně nevyhledává.

Všechno, co způsobilo, že se obsadil řádivý stůl, stalo se proti nejuživější snaze postižených, aby se tak stalo. Bylo to nad jejich síly. Chci tím jen říci, že to je společnost lidí, které osud posadil pod ochranu velmistra řádu, které vis maior přivedl pod záštitu Sv. Jakuba (neboť Jakub, jemuž svítla hvězda — a to je přeci značka Nového Světa — na cestu k Lábanovi za jeho dcerou — Lában a Laban, pouhá čárka — ten Jakub má s Jakobs-tálem jistě něco společného), že to není společnost ani

karbanická ani pijácká, ani dobročinná, ani osvětová, ani gastronomická, nýbrž astronomická — lidí, kteří aspoň jednou řádně hvězdařili »z celé duše své a ze vši síly své«.

To jsou ti, kteří dnes neustále opravují, flikují, podpírají a proti nepříznivému počasí chrání nejnemožnějšími prostředky starou chatrč, do které vítr fouká, Labskou salaš, již pyšně nazývají svojí hvězdárnou.

A kde máte teleskop?

Ptáte se proč, Mr. Fredy Hloušku?

Abyste četli ve hvězdách, kde stojí jistě psáno, že se vám nikdy nepodaří obléci mne do řádivé mantily.

J. PLÁNIČKA:

Jizerské hory a pohoří Ještěda.

Sokolská oblast lužicko-jizerská za spoluúčasti lyžařské župy jizerské konala v neděli dne 22. února 1931 závodní training dvoučlenných hlídek Jizerskými horami na úseku 40 km z Polubného přes malou Jizeru, Snědavy, Kristiánova do Liberce. Současně s touto závodní jízdou hlídek značkovanou cestou konal se lyžařský výlet i slabších jezdců.

Jizerské hory táhnou se od Liberce směrem k Bílému potoku na Smrk podél hranic do Polubného a zpět přes Jablonec do Liberce. Jsou tu nejkrásnější partie lyžařské ve výšce 600 až téměř 1200 m a sníh zde potrvá dlouho do jara. Jizerskými horami cestuje se levně, zejména nyní, kdy je na Snědavě (Wittig) česká restaurace a chutnou českou kuchyní. Oběd nestojí více jak 9 až 10 Kč a nápoje jsou levnější než doma.

Po tomto krásném zájezdu Jizerskými horami doporučujeme všem těm, jimž zbude čas, anebo jindy, aby navštívili protější hřeben Ještědských hor, zvláště překrásné (můžeme říci) léčebné místo Pláně p./J., kde by i výstavný hotel anebo dokonce sanatorium byly na svém místě.

Dnes zatím vítá vás zde a pohostí pěkná turistická

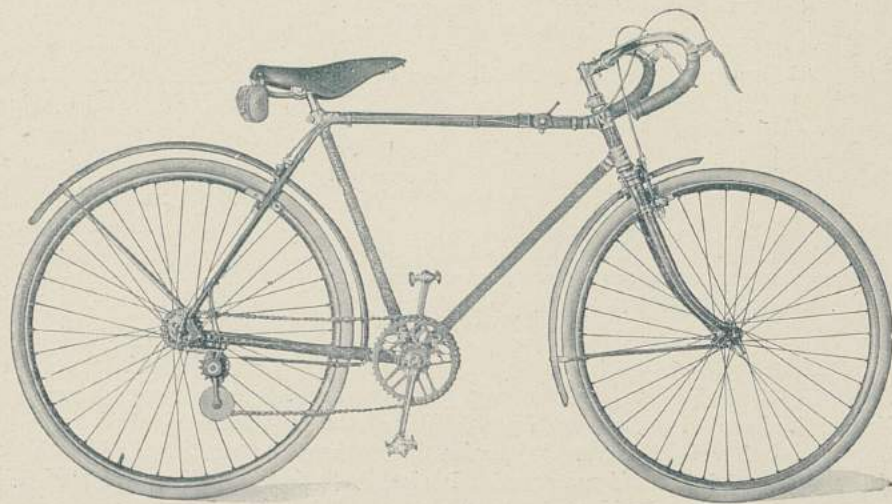
chata, zřízená agilním a čilým odborem turistů v Liberci. Hřebeny Ještědských hor a sjízdné pláně vynahradí vám mnohdy Krkonoše. Není divu, že spolek pro zimní sporty v Praze našel na Pláních p./J. svůj zimní domov. Jsou to hoši, kteří nepřijdou hned tak všemu na chuť, ale zde se jim zalíbilo. Z Plání dají se podnikati vděčné lyžařské výlety a zájezdy k Černé Studnici na Muchov, Tanvald až do Jizerských hor, přes Sud do Hodkovic, Rychnova, na Kopaninu, na západ přes Ještěd do hor Lužických až ke Hvozdu a pod.

Začátečníci, a děti mají na Pláních nejlepší příležitost naučiti se bílému umění. Z Plání je viděti daleko do kraje, opačně na hory Jizerské, Krkonoše. Pláně jsou vždy krásné v létě v zimě, i když je psí počasí. Kdo to nevydrží venku, ten si zaběhne do turistické chaty, kde nalezne útulný teplý koutek a něco dobrého k chuti.

Až se podaří jednou poblíž Plání postavit velkou »Skočnu« lyžařskou, stanou se Pláně střediskem lyžařství a velkých závodů, snad i mezinárodních.

Článeček tento platí naší Praze a milovníkům sportu, kteří ještě nevědí, jak blízko a levně mají k pohádce zimy a při tom spojí vznešený úkol pro věc národní.

O Velikonocích se rozloučíte se sněhem!

Máte na léto „svůj“ velociped?

Ten „Váš“ může být jen „Siker“ lehký, pevný. Žádejte kola této značky. Autoris, zástupce ve Vašem kraji sdělí hlavní representace

JOSEF JAŇOUR,
PRAHA II., Havlíčkovo nám. 34.

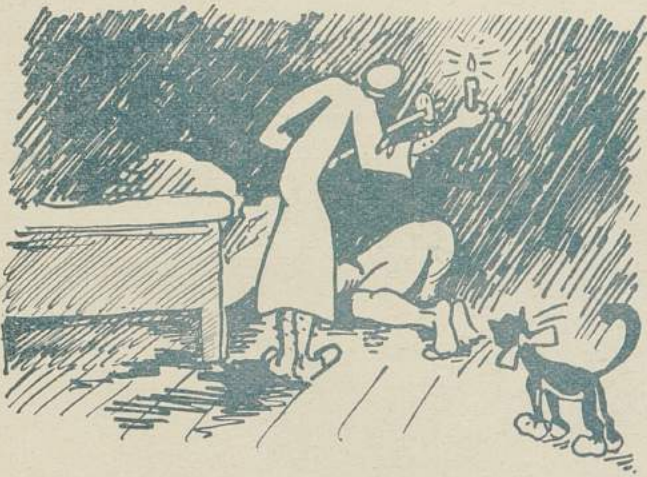
Příběh jedné noci.

Bylo to loňského roku na Láhrovce ku konci cvičitelských kursů vedených panem štkpt. Frgalem, který nás uměl prohnat po krkolomných svazích, podle jeho úsudku ještě velmi mírných, že se již každý rád večer k jedenácté ztrácel na kutě. Byla nás to tehdy parta dobrá a veselá, ale udření jsme byli do jednoho, jen naši dědkové svazoví jako by s večerem ožili — hlaholili při truňku a družné zábavě daleko přes dvanáct, jakoby ani hodiny neexistovaly. Bouda je dřevěná, kdo v ni jednou spal uvěří, že není radno ani šeptem v lokále o někom, který nahoře v pokoji leží, něco povídat, aby to neslyšel.

Noc rozprostřela již svá tajemná křídla, když se šmátrám po schodech, abych se i já odebral do »Hajan«. Lampička na příkrých a krkolomných schůdkách mdle bliká a spoře ozařuje úzkou chodbu k pokojům vedoucí. A právě, když dávám Lídě dobrou noc, zasvítí do tmy dvě zelená světýlka — kočka!

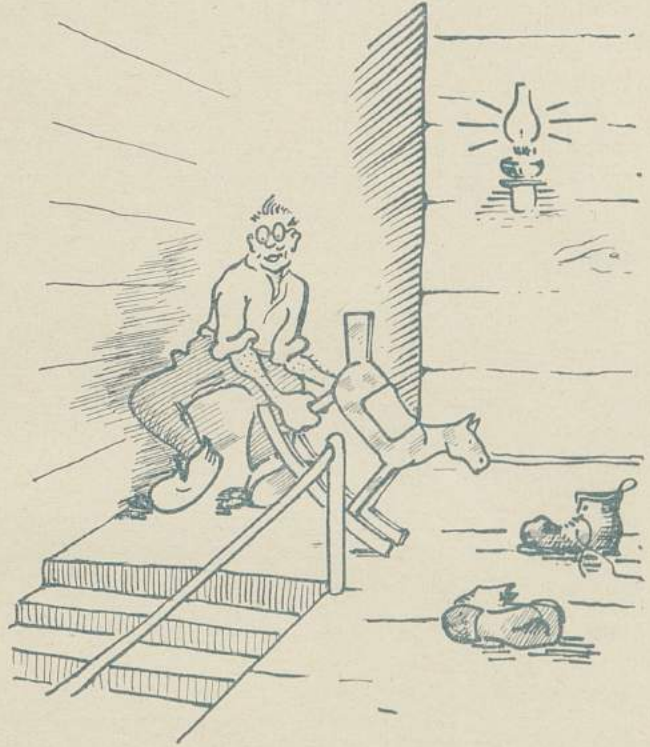
Aniž bychom si řekli, vrháme se oba po ní a když jsem ji konečně pracně, celý jsa podrápaný, uchopil kdesi pod almarou pevně za ocas a vytáhl ven, nastala porada, co s ní. — A uzrál plán veliký, plán ďábelský.

Prskající čiča s hlasitými projevy nevole vstrčena do pokoje svazových dědků a rychle zavřena. Nyní upoutala naši pozornost hromada starých křampů v koutě na velké decimálce za léta nahromaděných s dřevěným houpacím koněm na vrcholu trůnicím. V mžiku byl jim zatarasen poslední schod — křampetle rozházeny rozmyslně po chodbě a stará decimálka postavena napříč chodby. Zbývající kursisté,

ubírající se již též ke spánku, upozorněni zavčas na nastražené překážky — projevili vzácné porozumění s kanadskými žertíky a ve vší tichosti dokonali dílo zkázy namazáním kliky a upevněním dvou otýpek chraští nade dveře pokoje rušitelů nočního klidu. Nyní jen blikotající petrolka shasnuta a my všichni s blahým pocitem vykonané práce zalezli každý do svých dveří a zavrtání do peřin očekávali jsme věci příštích.

Dali na sebe hodně dlouho čekat. Konečně však nastává kýžený ten okamžik. Dědkové jdou s patričným hřmotem spat. Tlačíme se u pootevřených dveří, aby nám nic neušlo. Kdosi hubuje na krčmáře, což už zhasl, těžce to ve starých, proschlých dřevěných schodech vrže a již první temný úder, jemuž v zápětí následuje jadrné zaklení, udává cestu přes houpacího koně. Sirky jakoby na vztek nejsou k nalezení. Pánové kobrtají nyní ve tmě mezi botami, rozletujícími

se jejich dopálenými kopanci. Dunivé rány patričí ubohým perkům provázeny jsou hlaholivými nadávkami — a v zápětí kácí se i decimálka. Nyní jdou již opatrněji. Rychle přivíráme dveře, neboť konečně rozsvěcují, aby se vyvarovali dalších překvapení, ale málo platno. Ozývá se nový ostrý výbuch hněvu — pan rada Bárta — čtyři peřiny v našem pokoji sebou křečovitě cukají. Stěží se smíchy určíme, slyšíce ho po menší pause s ulehčením zabroukat: »Rošťáci, ještě že je to jen hořčice!« Otýpky spadlé jim s vypočítanou přesností na hlavu už je ani příliš nepřekvapily. Pokusili se sice vniknouti k nám do pokoje, aby zřetrali vinníky, které s obdivuhodnou přesností uhodli hned na místě, ale byli jsme již všichni dokonale uzamčeni.

Konečně vše ztichá — i šustot peřin z pokoje postižených ustal. Ale právě, když první spokojené oddechy počínají se odtud ozývat, jest slyšet nesmělé mňouknutí. Jednou, dvakrát —, za chvíli opět, jenomže ještě srdcelomněji. Někdo z jejich pokoje konstatuje, že je to na chodbě. Ale nyní rve to zvíře na

celé kolo. Musili již poznati, že je kočka pod postelí. Jsme všichni vzhůru a čekáme, co se bude dít. Jílek prý to byl první, který se odhodlal vyskočiti ve svém rozkošném americkém kombiné z postele. Nastává nyní hotové boží dopuštění. Vyjukaný macek rádí jako pomínutý černý ďábel, nechce z tepla na chladnou chodbu a teprve po delší honičce podařilo se jim otevřenými dveřmi za pomoci lyžařských bot a holí nepříjemného hosta vystrnadit. Konečně tedy spokojeně ulehli. Jsme již sami rádi, že je vše u konce a že se vše tak skvěle povedlo. Trápení však skončeno ještě nemělo být, neboť za chvíli ozvaly se tlumené kočičí zvuky žalostně opět a opět. Jsou tam z toho již celí zoufalí, nikomu se však již z postele nechce a tak usouzeno odevzdaně, že je stěnami z chodby opravdu báječně slyšet a že to tu potvoru snad přece omrzí u dveří marně dřepět. Oba postižení s hlavami do polštářů zabalenými převalují se ještě dlouho na lůžku, snažíce se marně usnout za stálého mňoukavého doprovodu, zatím co my všichni již dávno krásně spíme jak andělíčkové.

Teprve ráno zjistili — i čichem nadmíru neomylně, že vyhozená kočička při zavírání dveří přec jen opět šikovně proklouzla nazpět do tepla, aby je oblažovala i nadále svou vzácnou společností. Dodnes však oba tvrdí, že to nebyla kočka táž, nýbrž že jsme jim tam musili zavřítí dvě.

Byla nám slibována pomsta krutá, ale když jsem druhý den v poledne po obědě povaloval se před boudou s ostatními na sluníčku a stavěl svoje krásné tělo s najedeným břichem lidu na odív, bůhví, kdo mi to napískal, abych se šel protáhnout na tyč na věšení prádla, o níž opřena byla kupa lyží. S rachotem sesypala se všechna ta dřeva na hromadu a jedna necuda necudná tradá, přeskočila kameny, poskočila na náspu a šupajdá dolů. Zdálo se mi, že je to právě moje. Skočil jsem za ní na své najedení ne-

uvěřitelně mrštně —, ale 'depák —. Pěti ohromnými skoky jsem se jí sice přiblížil úplně na dosah, ale uskočila jako lasice, přidala do skoku, nestvůra, a já, po kolena sněhem, děláje co chvíli nádherné pokušníky — za ní.

Muselo to být asi náramně hezké, neboť bouda se otrásala smíchy, ale kdo zná tu dlouhou pláň pod

Láhrovkou končící dole lešem a pomyslí, že moře mraků převalovalo se právě nad lešem a lyže k tomu nezanechávala na zamrzlé půdě skoro žádné stopy, pochopí, že jsem se nezastavil a běžel za ní, abych alespoň směr utečence trochu věděl.

Vrátil jsem se asi za ¼ hodiny, hladový, určiený — ale s lyží. Trapné na tom bylo, že nebyla moje, nýbrž rady Bárty. A tu zželelo se dědků svazových mě ubohého, na milost mě vzali a noční nevážnost ke stáří odpustili, ba i vlastní šmórn mi dojíst dali —. Bud'těž za to pochválení!

Z jara na Lysé Hoře.

Foto Vl. Kittnar, Praha,

*Volání hor.**Tragické dobrodružství z Vysokých Taur.*

(Dokončení.)

Zatěšil jsem se na krásnou vyhlídku, nádherný den a chvíli, kdy zachycuje se řetězu, dosáhnou na patu černého kříže, s Velkého Zvonu ponuře dolů shlédajícího.

A tak, jak jsem tu nyní bystře krácel za mladým, zdatným vůdcem, byl jsem neskonale šťasten.

Obrátil jsem oči do svého nejhlubšího nitra a vše malé a špatné daleko jsem za sebe zahodil. Cítil jsem v tu chvíli, že jsem dobrým člověkem, a toto vědomí vlévalo v mou duši nepopsatelný klid. Přestal jsem souvisle myslet, ztápěl jsem se jen ve snech a divoká vichřice zpívala mi k tomu podivně přiléhavou píseň.

Náhle mě někdo prudce uchopil za rameno:

»Neslyšíte volání?«

A Hansovy oči s šílenou úzkostí vpily se do mých. Rychle jsem se vzpamatoval a zanaslouchal pátravě.

»Volání? Ne — to jen vítr hvízdá.«

Hans sklopil hlavu a beze slova vykročil do předu. Rozhlédl jsem se po okolí. Vytáhl jsem kompas. A tu jsem určitě viděl, že jdeme špatným směrem.

»Kam mě to vedete?« ptám se. »Myslím, že jsme v té mlze zbloudili?«

On ke mně obrátil zkalené odevzdané oči.

»Slyším určitě volání,« řekl bezezvučně. »Jdu tam, odkud vychází. Oni jsou tam ještě. Musím je zachránit.«

»Človče, vy jste šílený! Já žádné volání neslyším. Jen dejte pozor — to vítr tak skučí a nařiká. Hned se obraťte! Chei na Velký Zvon a musím tam být ještě dnes! Ved'te mě!«

Ale Hans sklopil jen hlavu a dlouhými kroky se vzdaloval.

Rozběhl jsem se za ním a chytil ho rozčileně za rameno.

»Zapomínáte na svou povinnost. Vzpamatujte se — nemyslete na to neštěstí a nechtějte mít na svědomí ještě jednoho člověka. Co si zde, v té mlze, na neznámých výšinách počnu? Zřítím se někam — zahynu...«

Oči mu divoce zaplály.

»Aha,« vykřikl vášnivě, »dnes mluvíte jinak. Včera jste mi vše vymlouval — dnes říkáte — nechtějte mít na svědomí ještě jednoho člověka! Nechte si vaše povídání. Víím, co si myslíte. Myslíte, že jsem je zavraždil. A já to taky učinil. Já jim to lano nehodil... Krista Pána, co já už jsem proto vytrpěl...«

Veliké slzy stékaly mu po tváři.

Byl jsem úplně bezradný. Věřil jsem, že mohu na horách potkat smrt — ale, že potkám šílence, to jsem netušil.

Stáli jsme tu na ostrém horském hřbetu, mraky a mlhou zavaleni.

Vítr se proti nám vzepřel a zahučel nám do uší nenávislnou kletbu smrti.

»Neslyšíte to volání?« zařval Hans náhle zuřivě. A jak jím vichřice nad srázem zakymácela, napřímil se prudce vzad; ujela mu však noha a já jsem zahlédl ještě divoce mávající jeho ruce a nohy, šlapající do prázdna.

V příštím okamžiku zmizel již mým ustrnulým očím — jen kamení se za ním rozsypalo s temným hukotem. —————

Nevím, jak dlouho stál jsem bez hnutí, nejsa schopen ani duševní, ani fyzické činnosti. V srdci mi cosi úpěnlivě lkalo nad zmařeným lidským životem a do mozku trýznivě se ryla utkvělá představa: ten člověk tu teď byl — tuhle stál — takhle mluvil — není možno, aby tak náhle a bez ohlasu zmizel nadobro z těchto míst.

Kde je? Co se to sním stalo? Kam zmizel? Kdo to učinil? Přece do země se propadnouti nemohl?

Ale, jak náhlý závan větru roztrhl mrak pode mnou, uviděl jsem s hrůzou, že tu stojím nad propastí, nad nedozírnou, bílou mlhou zahalenou hloubkou, a myslí mi bleskla vzpomínka, jak mi včera ubohý Hans vyprávěl: kdo do takové propasti letí, následován přívalem kamení, které strhuje s sebou jeho pád, že je určitě »klein zerschlagen« a nikdo se s ním už neshledá v jeho bývalé podobě.

Mráz mnou zatřásl. Instinktivně odstoupil jsem od okraje. Pak jsem smekl klobouk a promluvil pohnutě: »Bože — jsi-li — dej, ať tato ubohá duše, jejíž tělo právě zahynulo, najde věčný klid.«

Mraky se zatím roztrhaly, výhled zjasněl a na modru nebeském plným jasem zazářilo slunce.

Položil jsem se na skálu a zadíval se do hloubky, abych mohl posouditi, co se asi se zříceným stalo.

Příkrá skalní stěna, zmrzlým sněhem hojně prokreslená, spadala do hloubi, které jsem, pro mlhu, celé nedohlédl. Nebylo hrbolů, nebylo výběžků — nešťastný zřícenec musil nezbytně dopadnouti až na dno. A tam nemohlo býti jinak, než že všechny jeho kosti rozlétly se v nesčetno drobných kousků.

A jak jsem tak pátral očima po okolí, zahlédl jsem náhle nedaleko skalní výběžek, ne více, než šest, sedm metrů pod toto úbočí snižený.

A já jsem okamžitě poznal ono místo, které mi Hans včera popsal. Ano, tam to bylo, kde zahynuli loni ti dva, jež on nezachránil. A dnes zahynul sám, téměř v těchže místech. Byl v tom jeho úmysl? Nebo jen pouhá náhoda?

Odklonil jsem se zpět a zaryl hlavu do sněhu.

Všechny nervy mně rozbolely a byl bych zrovna křičel bolestí.

Hřeživé paprsky poledního slunce vrátily mne přítomnosti. Násilně jsem se uklidnil, prozpytovav dříve svědomí, zda nejsem částečně vinen smrtí mladého muže. Ale všechny odpovědi zněly negativně. Nejsem

Dr. Liška (Český Ski klub, Praha): Moře mlh a scené-

rické hry mlhy v srdci Krkonoš (Kotel, Dafte a okolí).

— nejsem. Vyzval jsem ho k doprovodu, ale nenutit. Ponuré myšlenky, vzbuzené v jeho duši včerejším vypravováním, byly by se probudily v tomto okolí vždy. Konečně možno, že zahynul opravdu náhodou a ne, z vlastní vůle.

Uklidnil jsem se a počal mysliti na sebe.

Na Velký Zvon nebylo teď ovšem ani pomyslení.

»Budu rád, dostanu-li se živ a zdrav dolů — z tohoto moře skal, sněhu a ledu,« uvažoval jsem.

»Ani za svůj život nevrátím se zpět do chaty k matce nešťastného, abych ji zničil svou zprávou. Někam jinam musím si cestu teprvé nalézt. Mapa i kompas mi pomohou, dovolí-li to schůdnost nebezpečných výšin.«

Uváživ bedlivě kudy a kam bylo by nejlépe sestoupit, vydal jsem se opatrně na cestu.

Ubývalo jí pomalu a neměl jsem ani jistoty, blíží-li se opravdu některému horskému útulku turistů.

Často jsem se desetkrát dotknul nohou sněhu, ledové kory, neb skalního výběžku, nežli jsem mohl učiniti jediný pevný krok.

Za několik hodin shlédl jsem pod sebou jakési stavení, o němž jsem nevěděl, je-li to Glocknerhaus, Gleiwitzerhütte, nebo Heinrich Schweigerhaus — byl jsem však již pln naděje, že se z tohoto bílého ledového pekla přece nějak dostanu.

Chabnoucí síly znovu se vzpružily a oči mé stále

vracely se v místa, kde v slunci zrcadlově se leskla střecha oné chaty.

Však, když jsem asi půl hodiny slézal strmou skálu a doufal, že se rychle blížím k svému cíli — shledal jsem, že další sestup tímto směrem je nemožným, neboť náhle se na mě rozštěbila úzká, ale hluboká ledová propast, naprosto nesestupná — a ta mě odřízla úplně od protější vlny sněhové hory, nad stavením se zvedající.

Viděl jsem dobře: dolů nemohu. Nahoru — hrůza pohledět; nemohl jsem náhle uvěřiti, že jsem bez úrazu slezl příkrou, téměř kolmo se zvedající, tuto stěnu. Že bych se bez pomoci lana vůdcova dostal znovu nahoru — úplně jsem pochyboval. Srdce se mi rozbouchalo úzkostí — takové naprosté bezradnosti situace jsem ještě nikdy nepocítil.

A podivno. V zlé této chvíli vůbec jsem nepomyslel na smrt, kterou jindy vidím v každé nepatrné možnosti. —

Úsilovně jsem zkoumal, jak se dostati z kletého toho místa a leza po čtyřech a zachycuje se více života než skalních výběžků, vyšplhal jsem se šikmým směrem na poněkud schůdnější místo.

Odtud bylo třeba vrátiti se a pomýšleti na jinou cestu.

Čím více vzdaloval jsem se pohledu na turistickou chatu, tím více svíralo se mé srdce pustou beznadějí.

E. Gyger, Adelboden:

Slunce v Mürren.

Nedostanu se odtud. Neuniknu.

Bloudil jsem sem a tam a nikde nenašel jsem vhodného místa k sestupu.

Kdo někdy zbloudil, zná zajisté onu nesmírnou únavu, kterou působí nejen tělu, ale i duši, neustálé vrácení se na místo, odkud jsme vyšli.

Utrmácen, klesl jsem konečně na skalu, zakryl si tvář rukama a řekl si: »Tedy zde zůstanu. Zahynu; jak, nevím. Bude-li utrpení pozvolného umírání příliš hrozné, skočím někam do hloubi a rozbiji se na tisíc drobných kousků. Rázem bude konec. Nebude více pravdou to, co jsem žil a cítil — vše zmizí nenávratně. Ostatně — život je zlý. Není třeba rmoutiti se nad jeho zánikem. Všechny radosti jsou přeceněny a žaly a zármutky vrhají neustálé stíny do klidu života. Umru-li mlád — nedočkám se alespoň nikdy zlých nemocí a trudné bezmocnosti stáří.«

Pak jsem dlouho nemyslel na nic. Cítil jsem jen, jak mne bolí nohy a rychle bije tepna.

A tu se stalo to, co jsem neočekával.

Ozvaly se lidské hlasy — vůdce s turistou blížili se ke mně.

Rázem jsem zapomněl, že je život zlý a celkem vzato, nestojí za nic. Radostně jsem vyskočil.

Nesouvisle jal jsem se přichozím líčiti svoje příhody, ale starý vůdce brzy pochopil mé vyprávění.

»S Hansenem Hinterhuberem šel pán na hora?« zadivil se. »Vždyť je to blázen! Pán může děkovat Bohu, že je živ. Hans, po loňském zřícení se těch dvou mladých lidí, pozbyl rozumu. Jen matka jeho věřila, že má jasné chvíle. Jinak — přišel-li mezi lidi, chytal je za ramena a ptal se bázlivě: Neslyšíte volání? Když hlavou zavrtěli, rozzuřil se a býval pak nebezpečným.«

Liesl z Zellu utrápít se pro něj mohla. Pak ale viděla, že se nedá nic dělat a vdala se za jiného.

Od té doby Hans dolů nechodil.

Byl jinak klidný — jen když se vítr rozhučel a bouře rozpoutala, vybíhal na hora, lezl cestou necestou a křičel: Neslyšíte volání? Říkali jsme všichni, že se jednou zabije. A už se stalo. Ubohý člověk! Ať se tam nahoře dožije klidu, který tady neměl.«

Starý muž se pokřižoval a tiše se modlil.

Odvedli mne pak do chaty na Velkém Zvonu a co následovalo v příštích dnech, na to nerad vzpomínám.

Sepisování protokolu, opletačky s úřady, teskné bezesné noci, nucené prodloužení pobytu — poněvadž jsem byl jediným svědkem Hansovy smrti.

Uklidnil jsem se teprve, když linecký rychlík, kterým jsem se vracel k domovu, rozjel se po úrodných

pláních českého jihu, kde zlaté klasy pšenice skláněly se pod vahou těžkého zrna a rozložitě stromy, přetížené plody, šířily příjemnou vůni dozrávajících ovoce.

Tu mně radost ze života vehnala do očí nevolané slzy a na rtech objevil se po dlouhé době zase jednou úsměv —

Myslíte si as, že se nikdy v ty kraje nevrátím?

Mýlíte se.

Příštím rokem vystoupím určitě na ledovou hlavu Velkého Zvonu.

Táhne mě to tam silou neodolatelnou.

A tiché noci slyším často volání hor, po nichž se vznášejí přízraky jejich obětí.

*Vrchovivští závodníci,
vítězi všech kategorií
v závodech o přebor*

*dorostu Podkarpatské
župy. — Středisko ly-
žařství je Volovec.*

Foto T. Bilek.

INŽ. H. :

Náš přítel vozembouch.

Náš přítel vozembouch je případ komplikovaný; je to intelektuál. Pilně studoval a neměl nikdy času na sport. To současně znamená, že neměl nikdy čas na dívky, resp. dívky na něho, protože neznám dívky, která by byla ochotna se zadívat na mladého muže (je-li rozumná), nemá-li tento žádný zájem o umění rychlého rozhodování, imponující klid ze situací a sílu prýstící z rychlého ovládnutí svého těla a řízení sportovního prostředku. Zájem o kulturu návštěvou představení divadelních a koncertů je příliš statický, mladý muž tam vůbec neprojeví, co je zač, protože se smokinkem bere skoro každý muž na sebe jistý nátěr slušného bezvadnějšího chování nežli v obyčejném životě, kdy jej mnohá dívka vidí až teprve po svatbě. A tak dnešní dívky zkoumají mládence lupou sportu.

Ale k věci. Můj přítel se letos probudil. Rozhlédl se vně své skvělé místnosti v ministerstvu spravedlnosti, kde vyřizuje vše s pilností, která mu získala u přednostů postup a jedničku a u podřízených obdiv nad pílí. Pozoroval, že je sám, že je neskonale sám, třeba že maminka mu dobře vaří, že je obdivován pro svou pracovitost sourozenci a že je předmětem pozornosti maminek dcer na

vdávání. A když se tak rozhlédl, viděl, že mu chybí společnost dívek a mužů svěžích, veselých, a že ztratil pílí řadu let života, kterých mohl s trochou rozumu použít pro zábavu i pro práci. Vrhel se do zábav — ale s onou dávkou rozumnosti, která charakterizuje lidi příliš pracovité — a nepozoroval, že se nebaví, ač změna prostředí zdánlivě mu byla na prospěch. Jsa mladíkem s ambicemi, hledal dívku pokud možno dokonalou a našel inženýrku, která se znalostí obchodních věd a samostatností úsudku, daného samostatným vedením celého zahraničního oddělení jistého pražského velkopodniku spojovala zájem o umění, ale také o sport. Náruživá sportsmanka, ráda se pouštěla ve svém kajaku bučilskými i červenskými proudy a nepotřebovala pevné mužské paže k ochraně své dívčí slabosti, třeba že se vyznačovala milým obličejem, rozumným a veselým. Vysmívala se galantností a stačila si dokonale ve svých 24. jarech. Jezdívávala s naší partou na lyžích, nebála se mlh a fukeřů, slunce ani mrazů, sjížděla bezvadně prudké svahy a udivovala nás kamarády bezvadností sjezdů lesními stezkami. Vyznala se v Krkonoších od Hraničních bud až po Rokytnici, jezdila v Tatrách a často jsme se tázali, kdo bude ten šťastný,

*Steiner,
Sv. Mořic:
Firnová
pole*

*pro
jarní lyžař-
ské rado-
vánky.*

kdo bude jí smět říci, že jsou svoji. Domnívali jsme se, že to bude musit být dobrý společník, člověk nadaný, bystrý, sportovec a já už nevím co dál.

Náš přítel vozembouch se znužil koncerty a divadlem a královský sport lyžařský jej začal vábit, zvláště když ona, kterou jednou s námi viděl na koncertě (ani my se kultury nezříkáme), se objevila jako lyžařka. Nový ideál jej změnil dosti zřejmě. Věřil, že je silný, statečný, pevný v nohou. Výmluvností, která prýštila z jeho nového ideálu, nás přesvědčil, abychom jej vzali s sebou na hřebeny. Jako dobří kamarádi jsme mu opatřili vše co potřeboval — třeba že jsme trochu na něho žárlili, že útočí na srdce našeho společného ideálu silné trojky. Sportovci jsou ale, jak známo, fair chlapi (až na četné výjimky)

a tak jsme mu dali možnost, aby se ukázal. Ve vlaku se nepozná, jaký je kdo lyžař a náš přítel má skvělý dar skromnosti, který vždy zvětší dojem z toho, co člověk asi umí. Příliš úzký okruh zkušeností z povolání jej sice vedl spíše k tomu, aby mezi námi mluvil o kanceláři, nežli o lyžařství, ale to naopak mu mohlo dodávat nimb — je známo, že jsou to hlavně zelenáci, kteří se o lyžařství nejvíce namluví a jejichž řeč oplývá telekristiánko-markakverluftšprunky. A dojelo se do Svobody. Poněkud těžkopádné nošení lyží a utkvělou snahu nésti lyže svému ideálu jsme vykládali jako slepé zamilování se, které i naše hvězda přijímala jako dětské škemrání, které se chvilku zcela dobře snese, protože druzí vědí, co si o tom myslit. To nejhorší nám osud teprve přichystal pro druhý

den ráno, když jsme z Petzru si to brali k Leišnerkám a odtud co by necestou k Lvímu dolu. Zdálo se nám nějak, že zůstává pozadu, ale poměrná síla svalů a snaha imponovati mu přece jen pomáhaly kupředu. Při výstupu na hřeben k Faltisově stezce zmizelo slunce, vše pokryla hustá sychravá mlha a prudký víchř hnal nám do obličejů celé ošatky ostrého zmrzlého sněhu. Předcházející deště zledověly povrch sněhu a jen dobré našlapování a využití svalů rukou vedle dobrých očí pomáhalo, abychom se šinuli kupředu. Náš drahý vozembouch se nám náhle ztratil. Hvizdy pišťalky posledního z nás, značící stop, nás zastavily. Našli jsme ho při náhlém místním vyjasnění, jak stoupá přímo, mimo tyčky, aby přeřízal tetivu oblouku a ovšem že zacházel kamsi k slunečnému dolu, kde se za přicházejícího jara rádi sluníváme v plavkách a spíme na dekách na sněhu za poledne. Prudká zima působila u něho zcela neobyčejnou dávkou tvrdohlavosti; nedal si říci, jak má stoupati a celá parta musila státi v mrazu a vichřu deset minut, nežli jsme ho přivedli k rozumu. Potom si začal z ničeho nic svlékat lyže, že prý půjde pěšky, a samozřejmě, že si podle vozemboušských pravidel svlékal také rukavice, takže mu je náhlý závan větru odnesl kamsi na pláň; musili jsme je honiti, zatím co mu mrzly obě ruce. Vystupovati začal zásadně tak, že mu lyže sjížděly dozadu dolů, nevěděl, nač má ruce a že hole jsou jednak k rovnováze a také k opření se. Že si při náhlém pádu pustil na procházku brýle a potom na ně položil lyže, až brýle rozbil, to je snad samozřejmo. Nálada společnosti i ideálu tím nesporně rostla a tak jsme vystupovali, kdy každou chvíli rukama jsme si musili chrániti obličej, aby nám jej nerozedřely hrubé ledové krystaly, vyrvané ze zmrzlých sněhových polí. Na hřebenu to jakž takž šlo, třeba že přítel na každém ledovisku se položil a poznali jsme, že desetinná soustava nestačí, a stejně naše paměť, aby spočítány byly všechny ty pády. Soucitná mlha však zakrývala vše. Nejhorší mělo ale teprve přijiti. Na pěkné ledové plošině nešlo to dobře kupředu a drahý přítel, když jsme ho nestřežili, sundal lyže, které samozřejmě nechal do rukou, nýbrž na moment položil na sníh a tak jedna jela skvělou rychlostí do svatě říše římské národa německého a druhá do drahé rodné české země. V jedné chvíli jela kolem nás tato lyže s výhružným sykotem a pak za chvíli jsme viděli — ó hrůzo — jak náš drahý vozembouch jde po kolena ve sněhu ji hledat. Náš ideál měl sice oči stále klid-

né, ale už ji to asi zlobilo. To ovšem nemohlo dodati vyšší kuráž obdivovateli. Lyže byly ale moudřejší nežli majitel, zabořily se do sněhu a počkaly, až přišel. Při sjezdu k Obří boudě, hodlaje ukázati své umění, pustil do Německa jednu hůl a dnes snad již z ní rostou lísky. Při tom neustále chtěl ideálu odepnouti lyže a nésti jí je a býti jí jakkoliv nápomocen, ač sám pomoci potřeboval. Tedy jistě dobré srdce.

Náš výlet byl venkoncem skvělý. Při sjezdu ze Studničné k Výrovce se přítel dostal do expresionistického postavení nohou, že jsme opravdu nevěděli, zdali, než mu přispěcháme ku pomoci, se spíše zlomí lyže, anebo při své tvrdošijné odvaze obě nohy. Výsledek byl výron do kolena a drahý přítel musil za námi po cestě k chatě pěšky s jedním ochráncem, zatím co k Výrovce rychle mizeli i s jeho ideálem s větrem o závod ostatní.

A resumé? Náš ideál obdivuje tvrdošijnou odvahu obdivovatele; věří, že je schopen vývoje, a její duch, jemuž příroda dala mnoho talentu pedagogického a radosti z dobrých lidí, začíná nacházeti na drahém příteli vozembouchovi spoustu krásných vlastností. Faktem je, že náš přítel skóupil v Praze veškerou literaturu lyžařskou, chodí na všechna filmová představení — v Masarykově lidovýchovném ústavu, ve Skautu, na Bílém pekle, Bouři nad Mont-Blancem, na vojenském lyžařském filmu atd. byl aspoň pětkrát. A výsledek? Má úspěchy; ty v lyžařství se pomalu a jistě dostavují — a ty v lásce patrně také. Aspoň minule se stalo, že naše hvězda s námi nejela, omlouvajíc se, že jim přijela návštěva. Řekli jsme, že tedy nejedeme také — ale jeli jsme přece. Viděli jsme, co jsme vidět neměli. Sjížděli si oba svah ze Studničné k Studničným boudám, až se za nimi prášilo a náš přítel nešika se pokoušel dokonce o to, držeti ji kolem pasu — a nevyvinula se mu. Jak vidět, chlapec už v tom umí chodit. Dole to končilo rozjezdem a skvělým telemarkem a... o čemž se nemluví... malou odměnou za jeho výkon jejími hezkými ústy. A naše parta tří intelektuálů, která se s takovou péčí o výchovu nešiky pokoušela, osiřela. Už s námi nebude vystupovati do hor za hvězdných nocí. Bude chovat a za nějaký rok povede nahoru svoji malou holčičku a snad si na nás vzpomene. Děvčata, vychováme z chlapců řádné partnery, hlaste se, ale nás už ať žádná nechce, je nám dobře všem třem spolu — ono to konečně ve sportu — když člověk musí — jde bez dívčí společnosti také.

Cvičení ženského kursu Lidy Zemanové, cvičitelky S. L. R. Č. S.

Foto L. Z.

Zprávy Svazu lyžařů.

Schůze Technického odboru dne 25. března 1931. Přítomno 16 členů Technického odboru. Předsedal arch. Jarolínek. V této schůzi jednáno bylo o námětech na změnu stanov Svazy lyžařů RČS., pokud se týká organizace technické. Projednávány byly různé náměty týkající se reorganizace technického vedení Svazu lyžařů RČS., zvláště pak týkající se vybudování cvičitelského, soudcovského a dorosteneckého sboru při Technickém odboru Svazu lyžařů RČS. V námětech počítáno jest s vydatnou spoluprací žup po stránce technické. Po projednání všech námětů usneseno zvoliti komisi, která vypracovala by návrh na změnu jednacího řádu Technického odboru, dále pak jednací řády a směrnice pro sbory cvičitelský, soudcovský a odbor mládeže a dorostu. Do komise zvoleni: předseda T. O. Jarolínek, mezinárodní tajemník Dr. Moser, referent dorostu Komárek, referent soudců Ing. Jauris a referent cvičitelů Krňoul.

Schůze správního výboru Svazu lyžařů RČS. konaná dne 25. března 1931. Přítomno bylo 32 členů správního výboru. Omluveni Ing. Ondroušek, Stefko, Hněvsa, Dr. Čípera, Dr. Eger, Dr. Šulc, Dr. Keller, Dr. Procházka. Schůzi zahájil a řídil předseda J. V. B. Pilnáček. Zápis poslední schůze správního výboru schválen.

Program této schůze byl rázu speciálního, týkající se pouze návrhů programu pro příští sezonu, takže odpadly normální referáty jednotlivých funkcionářů. Ve schůzi této projednávány byly následující body: stanovy Svazu lyžařů RČS. Referentem komise pro změnu stanov Dr.

Mosrem předneseny byly povšechné náměty na změnu stanov Svazu lyžařů RČS., která má býti provedena ještě v letošní sezoně, aby již v příštím správním roce mohlo býti podle nových stanov postupováno. Přesné návrhy budou vypracovány komisí již dříve zvolenou. Jakmile bude návrh vypracován, zašle se všem členům správního výboru, všem župám a všem spolkům sdruženým ve Svazu lyžařů RČS. k posouzení. Usneseno doplniti komisi pro změnu stanov Dr. Šolcem a radou Komárkem.

Zpráva mezinárodního tajemníka o naší účasti v zahraničí v letošní sezoně přednesena Dr. Mosrem vyslechnuta byla s velikou pozorností všemi přítomnými. Rovněž tak i zpráva předsedy Technického odboru o úspěších docílených našimi závodníky v zahraničí přijata byla potleskem a usneseno poděkovati srdečně všem vedoucím výprav do zahraničí, jakož i všem závodníkům, kteří zájezdů do zahraničí se zúčastnili. Usneseno dále pověřiti předsednictvo Svazu lyžařů RČS., aby vstoupilo v těsnou spolupráci s ministerstvem národní obrany a aby zasadilo se o společné uspořádání armádních závodů s mistrovstvím republiky v jízdě na lyžích. Rovněž tak bude jednáno o tom, aby závody jednotlivých divisí konaly se společně se župními závody. Další bod schůze byl program pro příští sezonu. Program technický: arch. Jarolínek přednáší program příští sezony, v němž v prvé řadě figuruje definitivní výstavba závodního můstku pro skok na lyžích v Harrachově, kde také hodlá Technický odbor Svazu lyžařů RČS. provésti v roce 1932 své mezinárodní závody o mistrov-

Neubertova mapa Krkonoš

Vám umožní vychutnati krásu hor lépe a bohatěji. V mlze a vánici ocení dobrou mapu i zkušený lyžař. Cena Kč 18.—. Obdržíte u svého knihkupce
nebo přímo u fy

V. NEUBERT A SYNOVÉ na SMÍCHOVĚ

Kobrova 1040.

Speciální anglické

LAKY A BARVY NA KANOE

fy Mander Brothers,

Limited Wolverhampton

za tovární ceny dodá

ČERVENÝ & GLOGAR

odborný závod pro vodní turistiku

Praha II., Spálená 27.

v pasáži.

ství RČS. Práce v Technickém odboru bude zreorganiso-
vána ve smyslu návrhu na změnu stanov. Zvláštní péče
věnována bude výcviku širšího členstva ve spolcích sdru-
žených ve Svazu lyžařů RČS. a za tím účelem také uspo-
řádány budou kursy pro zdokonalování cvičitelů a pro
výcvik cvičitelů nových. Pokud se týče zahraničních styků
bude nutno pravděpodobně obeslati mistrovství Jugosla-
vie, Polska a snad též mistrovství Německa, které v příští
sezoně pořádáno bude ve Schreiberhau v Krkonoších. Velká
pile musí býti věnována přípravě našich závodníků na zim-
ní Olympiádu v Lake Placid, jejíž obeslati jest odvislé
ovšem na podpoře jakou Svaz lyžařů RČS. získá. Organi-
sační program: Organizační program Svazu lyžařů RČS.
spočívá v prvé řadě v definitivní úpravě členství Klubu čs.
turistů a Čs. Obce Sokolské. Úprava členství K. Čs. T. jest
již z velké části vyřízena tak, že vyhovovati bude všem na-
ším lyžařům, neb v příští sezoně stanou se již všechny ly-
žařské kroužky odboru K. Čs. T. přímými členy Svazu ly-
žařů RČS. a budou organizačně vklíněny do jednotlivých
žup Svazu lyžařů RČS. S Čs. Obcí Sokolskou bude nutno
rozřešiti ještě zásadní otázku na jakém podkladě má se
vstup všech lyžařských odborů sokolských do Svazu ly-
žařů RČS. státi, neb jest jisté v celostátním a národním
zájmu, aby všichni, kdož pěstují sport lyžařský sdružení
byli v odborné organizaci jakou jest Svaz lyžařů a zabrá-
něno bylo tak zbytečnému tříštění sil zvláště na venkově,
což nijak velké myšlenky naší neprospívá. Navázány
budou dále styky i s ostatními korporacemi, jichž někteří
členové pěstují sport lyžařský, aby i tyto korporace při-
stoupily za členy Svazu lyžařů RČS. Celá agenda svazová
bude reorganisoována hlavně tím způsobem, že její část pře-
nesena bude na župy, které tím získají větší kontakt mezi
svými členy, hlavně pokud se týče organizace závodů, vý-
chovy širšího členstva, výchovy cvičitelů, soudců a vý-

chovy dorostu. Referovali Ing. Macháček a Dr. Moser.
Finanční program: Pokladník Kuncé přednesl podrobný
rozpočet pro příští sezonu, jakož i přednesl sestavení vý-
dajů s jednotlivými zájezdy do zahraničí, které vyžado-
valy letošního roku nákladu 60.344 Kč. Náklad spojený
se stavbou můstku v Harrachově dosáhl již obnovu 70.000
Kč a bude zapotřebí ještě k jeho definitivnímu vybudování
nákladu cca 35.000 Kč. Konstatováno s povděkem, že přes
značnou cifru, která k vybudování můstku byla zapotřebí,
proveden byl můstek dík obětavosti jeho projektanta a
stavitele architekta Jarolímka velice lacino. Po finanční
uzávěrce sestaven bude řádný rozpočet pro příští sezonu,
dále pak rozpočet mimořádný. Referát pokladníka přijat
byl potleskem všech přítomných.

Dopravní program: přednesen byl dopravním referen-
tem Bártou. Z referátu vyjímáme tyto zajímavé body:
Sportovní rychlík z Prahy pokusíme se, aby vyjížděl po-
zději, by umožněno bylo všem zaměstnaným do 2. hodiny
odpolední rychlíku použití, dále pak aby jízdní doba byla
podstatně zkrácena tak, aby odpovídala délce trati. Jed-
náno bude o zavedení číselovaných místenek do sportov-
ního rychlíku, aby zamezovalo se jeho přeplňování. Dále
jedná se o novou úpravu relací a zlepšení železničních
spojů tak, aby vyhovovaly potřebám lyžařů. Pro tento
návrh ovšem je zapotřebí součinnosti všech spolků lyžař-
ských, které znají místní poměry a které musí podati Svazu
lyžařů RČS. své návrhy na to, jak přály by si míti dopravu
z jejich míst organizovanu. Doprava o svátcích vánočních a
velikonočních prováděna bude podobně jako tomu bylo
v letošní sezoně, neb tento způsob se velice dobře osvědčil.
S ředitelstvem Praha-Jih bude jednáno o tom, aby ve zvláš-
tních zimních vlacích vypravovaných tímto ředitelstvem do
určitých lyžařských středisk (vlaků s celým zaopatřením)
pamatováno bylo na to, aby vedení těchto vlaků a vedení

LYŽE

VÁZÁNÍ
HOLE
SÁNKY

VEŠKERÉ POTŘEBY PRO LYŽAŘE

Továrna na dřevěné zboží a sportovní potřeby

H. MEČÍŘ A SPOL.

ZALOŽENO ROKU 1894.
TELEFON ČÍSLO 28.

JILEMNICE

Klubům sleva.

Ceníky zdarma.

Jediný výrobce

**J. STADLER
a spol.
PRAHA**

Stadlerův Mars-olej

jest naprosto nepostrádatelným prostředkem ke konservování dělnické a sportovní obuvi. Stadlerův Mars-olej prodlužuje při odborném používání trvanlivost obuvi dvojnásobně a zamezuje současně vnikání vlhka do obuvi, chrání dělníka a sportovce před nebezpečným nachlazením.

Stadlerův Mars-vosk na lyže

vyroben jest z nejjemnějších surovin na základě nejnovějších zkušeností a vymožeností, takže nahradí v každém směru dosud používané nejlepší druhy původu norského aneb švédského.

V žádném případě opatrného, svědomitého a svého zdraví dbalého sportovce neměl by tudíž Stadlerův Mars-olej a Stadlerův Mars-vosk na lyže chybět.

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA, PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO.** — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

výprav lyžařských, jakož i kursů pro účastníky těchto vlaků svěřeno bylo pouze cvičitelům Svazu lyžařů RČS. Dále pracováno jest i pro zlevnění a zlepšení autobusové dopravy pro organizované lyžaře. V souvislosti se zlepšením dopravní otázky přednesl dopravní referent i některé náměty týkající se provádění sportu lyžařského, a to: V dohodě s Lesní správou zejména na Krkonoších bude nutno zříditi nové lyžařské cesty, vykáceti nové průseky a staré cesty zlepšiti. Provedeno bude v celé řadě terénů značení lyžařských cest po způsobu krkonošském, který velice dobře se osvědčil. Se Svazem horských podniků jed-

náno bude o zlevnění noclehů a stravování pro organizované lyžaře, ovšem bez jakéhokoliv ujmy na jakosti. Vypracován bude seznam lyžařských výletů v republice, ve kterém zejména by bylo dbáno zdatnosti lyžařské. Jednáno bude o zřízení vzorných lyžařských servicií v horách, kde ošetřeny byly by odborně lyže a výstroj. Vydán bude jízdni řád pro příští sezonu. I tato velice podrobná zpráva přijata byla nadšeně přítomnými a usneseno pověřiti provedením těchto návrhů pracovní výbor. Ve volných návrzích a dotazích projednány byly pak některé otázky týkající se našeho časopisu a kursů pro výchovu cvičitelů.

Závody.

Štafetové závody Pražské župy Svazu lyžařů RČS.

Letošní štafetový závod Pražské župy Svazu lyžařů RČS v pořadí již IX. překonal co do počtu zúčastněných štafet všechny předešlé ročníky, neb sešlo se tentokrát u startu celkem 59 štafet, počet, jaký málokde bývá dosažen. Dokázaly opětně, že závod tento těší se značné pozornosti závodníků a že během let získal hodně popularity. Závod konán byl 22. března na Benecku, které v dřívějších letech bylo vždy jedním z nejvýznačnějších míst závodních a které také dobře se pro závody běžecké hodí. U startu sešly se štafety sestavené z vynikajících závodníků Svazu lyžařů RČS a možno říci, že všichni reprezentanti Svazu lyžařů RČS na mezinárodním kolbišti byli na těchto závodech zúčastněni. Jako roku loňského, tak i letos nebylo počasí závodům příliš příznivé, čímž závodní dráha stala se dosti namáhavou, zvláště v místech, kde sníh byl hluboký a těžko ovladatelný. Závodní dráha měřila cca 9 km a byla vedena z velké části po pláních mimo les. Škoda, že nebyla vyhledána závodní trať v lese, kde všady byl mnohem lepší a sjízdňější sníh. Značení trati provedeno bylo červenými papírovými praporky, bohužel však nebyla trati věnována taková pozornost, jakou by závod takového rozsahu a takové účasti vyžadoval. Vývoj našeho závodního sportu lyžařského nemá nyní již zapotřebí, aby se stalo, že závodníci sjezdou úplně bez své viny z trati, resp. že sjezdou na trať jinou, na trať závodu, který pořádán byl v těchže místech před týdnem. To se stalo a možno říci vinou pořadatelstva, které neodstranilo staré značky v místech, kde trať stýkala se s trati starou a kde od této odbočovala štafeta v ostrém úhlu. Sjetí s trati nemůže se přičítati jako pro-

vinění závodníku, neb v tomto případě praporky v místech, kde sjetí se stalo, byly jednak předešlými závodníky vyvráceny, neb zaběhnutí stalo se vesměs až v třetí kole. Na toto místo měla býti postavena kontrola. Tím opravujeme i psaní pana referenta v jednom denním listě, který poznamenal, že někteří závodníci den před závody projížděli trať, takže tato zúmyslně byla předělána. Fakt je ten: zjistili jsme, že velká většina závodníků zbloudivších dostavila se na Benecko až večer, takže nemohli si závodní dráhu vůbec projeti. Mimo to bylo povinností pořadatelů, aby značky staré byly nejméně 50 m strhány, čímž zabránilo by se všemu dalšímu. Konečně bylo povinností pořadatelů, aby ve smyslu závodního řádu Svazu lyžařů RČS nepřipustilo závodníky, o nichž bylo přesvědčeno, že závodní trať projížděli předem ke startu. Závody tak velkého stylu potřebují skutečně naprosto bezvadné organizace. — Chceme ještě několika slovy zmíniti se o tom, co by příští štafetové závody potřebovaly k dokonalému provedení. Je to především časnější termín, aby závody jely se na dobrém sněhu. Dále nutno uvažovati o tom, aby každý úsek závodní trati byl jiný, neb koná-li se vše na jednom místě, vzniká tím zbytečný chaos při předávání i při přijíždění do cíle. Konečně bude nutno rozřešiti i otázku štafety, která se má předávati, neb obálka snadno při pádech vypadne z kapsy a ztratí se. — Nejdůležitější však věci jest přesné dodržení času startu a jakéhokoliv výmluvy na nutnost překládání trati platiti nemohou.

Závody přinesly v mnohých směrech naprosté překvapení. Zvláště příjemně překvapila štafeta Klubu lyžařů vinohradských, složená ze tří mladých a talentovaných

V létě 1931 navštivte Demänovské jeskyně u Lipt. Sv. Mikuláše.

Vaše turistické a sportovní snímky zpracuje Vám odborně

ČERVENÝ & GLOGAR, Praha II., Spálená 27 v pasáži

Speciální zařízení na zvětšování z přístroje „Leica“

závodníků, vyložených sprinterů, kteří v tomto závodě podali zvláště vynikající výkon a překvapili hlavně svojí naprostou vyrovnaností. To také zajistilo jim první místo před favorizovanými štafetami Jilemnice, S. K. Nového Města na Moravě. V dorostu a III. třídě zvítězily štafety Sokola Zlatá Olešnice, v ženách a třídě starších štafety LZK Praha. Nejlepšího času jednotlivců docílil Hromádka, KLV 41.17.

Technické výsledky jsou tyto:

1/1 KLV 2.06.26, Cifka 42/58, Hromádka 41.17, nejlepší čas I., Vaníček 42.11; 2/2 ČSK Jilemnice 2.07.17, Hanč B. 42.35, Buchar 42.50, Fišera 41.52, druhý nejlepší čas; 3/3 ČSK Jilemnice 2.12.41, Erlebach 44.07, Gottštein 45.38, Faistauer 42.56; 4/4 LZK 2.13.39, Hanuš 43.57, Havlíček 45.18, Kadavý 44.24; 5/5 LK Vysokošk. 2.14.50, Hrabal 46.01, Dlouhý 46.38, Novák VI. 42.11; 6/6 Nové Město 2.15.01, Slonek 46.04, Musil 43.12, Německý J. 45.45; 7/7 SK Slavia 2.15.36, Šimůnek 44.05, Německý Oldř. 47.12, Stehlík 44.19; 8/11 LK Vysokošk. 2.21.46, Rezek 49.31, Spazier 45.07, Putterlík 47.08; 9/12 SK Slavia 2.24.52, Hofmann L. 47.55, Kynčil 53.12, Mašek 43.45; 10/14 KLV 2.25.21, Švadlenka 48.07, Poláček 50.20, Bloman 46.54.

Starší A/B: 1/25 LZK 2.34.13, Dr. Moser 53.37, Havelka 52.32, Jedlička 48.04; 2/30 LK Důstojníků 2.41.07, štk. Brož 51.15, mjr. Brachtl 58.56, kpt. Procházka 50.56; 3/32 LZK 2.48.51, Zelinka 53.28, Kopřiva 58.31, Dr. Vrtiš 56.52.

III. třída: 1/8 Sokol Zl. Olešnice 2.16.12, Matějásko 46.43, Petříček 47.14, Ducháček 42.15; 2/10 ČSK Jilemnice 2.20.20, Lukeš J. 45.52, Valenta O. 46.45, Horáček L. 47.43; 3/16 LZK 2.27.46, Horáček 51.55, Kraus 49.57, Kučera J. 45.54; 4/17 ČSK Jilemnice 2.30.04, Faistauer J. ml. 45.31, Mejsnar 52.14, Novotný Fr. 52.19; 5/18 SK Slavia 2.30.29, Hartmann 56.15, Dyntr 48.25, Vavra V. 45.49; 6/22 Č. S. p. Z. S. Praha 2.31.56, Škoda 49.45, Josífek A. 51.04, Bulíř J. 51.07.

Dorost: 1/9 Sokol Zl. Olešnice 2.19.03, Dyntr Jar. 45.44, Synovec J. 43.56, Bělonožník 49.23; 2/13 ČSK Jilemnice 2.25.04, Vancl J. 47.35, Čech B. 50.06, Hykyš Z. 47.23; 3/24 SK Slavia 2.33.46, Šimůnek 49.35, Machoň 49.50, Havlíček 54.21; 4/31 Sokol Studenec 2.42.33, Háek 53.41, Kudr 58.22, Štěpán 50.30; 5/33 ČSK Č. Budějovice 2.50.29, Kasper 1.00.01, Heřman 56.33, Nováček 53.55; 6/34 Sokol Pražský 2.50.58, Znojemský 59.23, Hasal 55.48, Plava J. 55.47.

Ženy: 1/38 LZK 2.59.46, Pluhařová 1.00.18, Marklová 1.01.48, Knappová 57.40; 2/41 LK Vysokošk. Sp. 3.07.12, Lelková 1.02.55, Kučerová 1.02.11, Růžová 1.02.06; 3/44 LZK 3.21.28, Zemanová 1.03.04, Brabcová 1.10.42, Kozáková 1.07.42.

Veřejný závod Českého Ski klubu Vysoké n. J. V neděli dne 15. března pořádán byl Českým Ski klubem Vysoké n. J. veřejný závod ve skoku na lyžích na provisor-

ním můstku, který postaven jest v místech, kde v příštím roce stavěti bude ČSK Vysoké n. J. nový velký závodní můstek. Místo to nalézá se v blízkosti Vysokého u Vojákova mlýna. Díky dobré pověsti vysokých závodníků a přátelství k nim sešlo se k závodům těmto na 60 skokanů v čele s mistrem republiky a Polska Bartoněm, mistrem SHS Šimůnkem atd. Můstek dovoluje nejdleší skok 40 m, kteréhož skoku bylo také dosaženo vítězem závodů Bartoněm.

Technické výsledky jsou tyto:

Třída I. 1. Bartoň A., ČSK Vysoké, 220.7 bodu, skoky 40, 35.5. — 2. Šimůnek, Slavia Praha 216.5, 36.5, 35.5. — 3. Koldovský, ČSK Vysoké 181.8, 34, 34.5. — 4. Hnyk A., Slavia Praha 122.5, 31.5, 32.

Třída II. 1. Mikule, ČSKS Jilemnice 176.2 bodu, skoky 32, 30.5. — 2. Duňka D., ČSK Vysoké 174.5, 30.5, 29. — 3. Duňka O., ČSK Vysoké 162.9, 29, 29. — 4. Šulec, Sokol pražský 160.3, 23, 29.5. — 5. Červinka V., ČSK Jablonec 128.4, 34, 32. — 6. Cifka, KLV 119.4, 33, 32.

Třída III. 1. Skrbek, ČSK Vysoké 209.5 bodu, skoky 32.5, 31. — 2. Dyntr, Slavia Praha 208.6, 33, 30. — 3. Kraus, LZK Praha 189.6, 32, 31. — 4. Matějásko, Sokol Zl. Olešnice 185.8, 28.5, 28. — 5. Duňka Oldř., ČSK Vysoké 175.8, 24, 29.

Dorost: 1. Plecháč, LZK Praha 207.6 bodu, skoky 30.5, 31.5. — 2. Šír, Sokol, Zl. Olešnice 198.7, 32.5, 33.5. — 3. Kühn, LK Trutnov 184.9, 28, 27. — 4. Pondělíček, ČSKS Jilemnice 182.5, 26.5, 27.5.

Soudcovali: arch. Jarolímek, Jirků, Dr. Šolc.

Sjezdový závod na Patrii ve Vysokých Tatrách. Při ukončení lyžařského výcvičného střediska pro důstojníky instruktory, kterého, jak jest známo, zúčastnilo se též sedm důstojníků britské armády, uspořádal velitel střediska škt. M. Frgal sjezdový závod na Patrii. Trať závodu zvolena byla v hořeni třetině Patrie. Aby zabráněno bylo dosavadnímu způsobu sjezdového závodu, t. j. šusum a pádům, organisoval vel. střediska závod tak, že závodníci museli projeti během závodu třemi brankami 4 m širokými, rozestavenými tak, že vylučovaly přímé sjezdy. Neprojetí brankou trestalo se diskvalifikací, kromě toho pády byly trestány přičtením trestných bodů, a to: za pád 10, za dotknutí se rukou sněhu 5 trestných bodů. Výsledky: I. poručík britské armády M. M. Davie v čase 35 vteřin a 10 trestných bodů; úhrnem 45 bodů. II. poručík Mayer, 39 vteřin a 10 trestných bodů; úhrnem 49 bodů. III. poručík britské armády Mander, 42 vteřin a 10 trestných bodů; úhrnem 52 bodů. Ve třídě starších zvítězil předseda lyž. odboru KČT. rada Bárta, 71 body. Mimo konkurenci jel závod velitel střediska škt. M. Frgal v čase 18 vteřin bez jediného trestného bodu.

Štafetové závody Jesenické župy Svazu lyžařů RČS. Lyžařský klub Olomouc může se pochlubit opětně jedním

KAŽDÝ ZKUŠENÝ LYŽAŘ VOLÍ JEN TO NEJLEPŠÍ Z NEJLEPŠÍHO. VOLÍ PROTO JEN

„SWEDRUPIT“ vosk na lyže a **„NANSENIN“**

nejúčinnější prostředek, kterým učiníme obuv vládnou a naprosto nepromokavou.

Obé se již 20 let výborně osvědčuje. Lze obdržeti v každé drogerii a sportovním závodě. Kde není, zasílá přímo firma

MILDE A RÖSSLER, PRAHA II., ŠTĚPÁNSKÁ ULICE ČÍSLO 18.

Tři generace na lyžích. Univ. prof. dr. Brauner, jeden z nejstarších našich průkopníků lyžařů, 76letý, se svým sy-

nem Dr. O. Braunerem, známým lyžařským pracovníkem a se svým vnukem Otíkem na voj. závodech na Špičáku.

krásným svým závodem, a to veřejným štafetovým závodem o pohár továrníka Formandla, pořádaným dne 29. března t. r. na Červenohorském Sedle v Jeseníkách. Místo samo hodí se obzvláště dobře k pořádání podniků tohoto druhu, neb ideální terény skýtají plno možností vésti trať v terénu hodně podobném norským tratím, ve vysokém lese i nízkém porostu, vlnitým terénu vyžadujícím neustálé pozornosti závodníka. I příroda postarala se o to, aby nynější rámec závodů byl ten nejlepší. Po sobotním slunečném dnu napadlo přes noc na zmrzlý firn přes 20 cm nového prachového sněhu, takže trať závodu stala se přímo ideální a umožnila tak krásné výsledky. Vypadala letošní Květná neděle na Jeseníkách jako neděle kol Tří králů.

Závod byl do detailu znamenitě organisován obětavými členy výboru Jesenické župy v čele s předsedou A. Novotným, který jest vlastně našim jesenickým lyžařům dobrým tátou, vždy připravený udělat pro ně to, co potřebují. Závodní trať vzorně vyznačená měřila cca 11 km.

K závodu sjelo se všech dvanáct hlášených štafet. Oficielnosti dodala jim přítomnost sekretáře Svazu lyžařů R. Krňoula a dalších činovníků Svazu rady Komárka a

Jílka z Prahy. Rozlosování provedeno v sobotu večer, na prvé místo přišla Pohorská jednota Radhošť, Ostrava. Startuje se v neděli dopoledne o 9. hodině v blízkosti turistického hotelu, štafety odjíždějí v minutových intervalech a třikrát se absolvuje táž trať, která měří 11 km, s vytrvalým stoupáním na Hufstein, kde obloukem na otevřeném místě s příkrým výstupem se otáčí a dlouhým sjezdem vede až ke startu zpět, kde jest cíl a další odstartování štafet. Překvapením byl příjezd štafety č. 11, jako prvé štafety Vinohradského lyžařského klubu. Tito potvrzují zde svoji skvělou pověst a udržují vedení v celém závodě. Sympatický Vláďa Novák dostihuje vinohradské v cíli a vyrovnává jejich značný náskok. Závodila také dámská štafeta Vysokoškolského sportu Praha, která však neměla konkurenci a projíždí sama tutéž trať s velice krásným výsledkem. V druhé etapě štafety SK. Baťa Zlín dobrý závodník Havlíček má utrženo vázání na lyžích, takže jejich štafeta ztrácí pořadí. Také olomoucký klub lyžařský stihá nehoda, přeborník Jesenické župy Jan Macháček startuje s úrazem a dosahuje přesto těsného umístění za svými druhy L. Plasgurou a J. Feistlem. Výsledky

**ZIMNÍ NÁDHERU NAŠICH HOR
ZACHYTÍTE POUZE NA**

F O M A

**IZO - OPUS 23°
ANTISOLAR 18°**

dosažené v těchto závodech všemi štafetami, ukazují na zápas vyrovnaných štafet pražských, štafet vysokoškolských sportů a lyžařských klubů Olomouc a Ostrava. Vítězí štafeta Klubu lyžařů, Vinohrady (Cifka, Hromádka, Vaníček) časem 2 hodiny 41 min. 35 vt., 2. V. S. Praha (Hrabal, Dlouhý, Vl. Novák) 2.49.15, 3. Sokol Šumperk (Maleček, Srkal, Blažek), 3.04.09, 4. V. S. Brno I. (Formandl, Cigánek, Vlach) 3.04.37, 5. Pohorská jednota Radhošť, Ostrava (Jos. a Al. Plasgura, Plesník) 3.05.50, 6. LK. Ostrava (Otta a Karel Skotnica, Zelníček) 3.12.17, 7. LK. Olomouc I. (Feistl, Macháček, Plasgura) 3.12.54, 8. V. S. Brno — 3.17.36, 9. LK. Olomouc III. 10. LK. Olomouc II. 11. Dámská štafeta. Z jednotlivců dosahuje nejlepšího času a prvním jest Hromádka KL. Vinohrady 53.26, 2. Cifka, KL. Vinohrady 53.36, 3. Novák Vláša, VS. Praha 53.51, 4. a 5. Vaníček, KL. Vinohrady a Dlouhý, VS. Praha 54.33, 6. Zelinka, SK. Baťa 58.09, 7. Jos. Plasgura,

PJR. 58.38, 8. Plesník, PJR. 59.26, 9. Srkal, Sokol Šumperk 1.00.26, 10. Hrabal, VS. Praha 1.00.51. Olomoučtí závodníci zaujímají místa 16., 21. a 22. Pozoruhodných časů dočílily v dámské štafetě Křížová, VS. Praha 1.15.22 a Kučerová 1.18.14.

Závody skončily odpoledne předáním putovního poháru vítězné štafety Vinohradského lyžařského klubu předsedou LK. Olomouc, odb. uč. Ad. Novotným. Dva ročníky putovního poháru obhájil LK. Olomouc, nyní přechází pohár do jiné oblasti a připomenuto závodníkům, kteří poprvé navštívili Jeseníky, aby v příštím období opět se zúčastnili tak krásné a četné soutěže. Tím zároveň ukončena lyžařská sezona v Jesenické župě.

U příležitosti těchto závodů konány byly zkoušky soudcovské a cvičitelské za vedení pp. rady Komárka, Ing. Jílka a tajemníka Krňoula. Po závodech uspořádán byl pak dvoudenní dorostenecký kurs za vedení p. Vaníčka.

—ř.

Různé zprávy.

Vzpomínám, že je tomu právě teď v březnu 30 roků, co po prvé jsem jezdil na lyžích. Právě jako letos, napadlo v březnu dostatek sněhu a ježto tehdy konala se na výstavišti v Průmyslovém paláci jakási sportovní výstava, na níž i lyže se prodávaly, otec mi je koupil a v neděli odpoledne jeli jsme do obvyklého tehdejšího lyžařského cvičiště, do Chuchle. Moje první lyže byly — norské; měly však jednu vadu, že byly bez žlábků a tak jízda na nich byla těžká, ježto klouzaly do stran. Opatřeny byly »bindinkem«, jak se tehdy říkalo, Thonetovým. Postranice sloužily nejen k držení špičky boty, nýbrž pomocí zvláštního želízka, jež se k postranicím přitahoval obyčejnou dvoukřídlou matkou, byl též přidržován ohnutý rákos, potažený kůží, který sloužil k držení podpatku boty. Samozřejmě, že velká kouzla s takovým vázáním dělati se nemohla. — Jako opory užívalo se dlouhé přes 2 metry bambusové hole, opatřené dole řádným bodcem s malým plným plechovým kroužkem. Jízda s takovým bidýlkem s vrchu ještě ušla, avšak stoupání do vrchu, hlavně když bylo hodně sněhu, bylo těžké. — Takto vyzbrojen a řádně teple oblečen, nač tehdy kladla se velká váha, škrabal jsem se od lázeňské restaurace vzhůru na svahy, ležící směrem ke Slivenci. Moc se na tu krasojízdu nepamatují, jen vím, že jsem po uklouzané lesní cestičce s tím nikam vyléztí nemohl. Jak jsem se dostal nahoru již nevím, ale pamatuji si, že na svazích jezdilo několik pánů s nimiž otec se znal, mezi nimiž byl též zesnulý inž. Bollea Hammer, který též měl nové lyže z té sportovní výstavy, jež asi pro krásu byly dole nalakovány. Když se lyže s ním rozjely, nemohl je nijak zastavit, až vjel do velké hromady hnoje, jež na konci svahu byl nakupen. Více než na tento mohutný dojem už se nepamatují, jen tolik ještě vím, že když jsem přišel domů, slíbil jsem svému otci, že již budu vždycky hodný, jen abych už »na tom« nemusel jezdit. Ale přece jenom brzy začal jsem již lyžařiti doopravdy a roku 1906 stal jsem se již členem Č. Ski klubu v Praze. Tak vlastně letos oslavuji v »úzkém kruhu rodinném« svoji 25letou lyžařskou činnost klubovní.

Dr. O. Brauner.

O kursu »průměrných lyžařek«. Sehnat patřičný počet stepilých a cvičení chtivých prostředních lyžařek, to není jen tak. Ty, co mezi ně patří, se k nim nehlásí: jedny z pří-

lišné skromnosti a podceňování a jiné zas z domýšlivosti a nadceňování. Ale je mi známo už ze zkušenosti, že ten, kdo si netrofá se připojit, umívá obyčejně mnohem více, než ten, kdo kursováním pohrdá.

Ale jakýmsi divem divoucím se na Výrovce sjelo celé hejno (16 kusů) právě těch cvičení chtivých a lačných žaček (pp. žáky v menšině jsme z technických důvodů a na všeobecnou žádost opatrně a zdvořile vymýtily, dávající přednost žádoucnějšímu slunění!).

Po krátké přehlídce dovednosti prvé dva dny na louce a přezkoušení nejdůležitějších přípravných cviků, jichž potřeba se ukázala být nejen záhodná, ale dokonce křiklavě nutná (aby se více i méně ladátilka ohnula), omezoval se training velmi dlouho na přívratné oblouky — od nejjednodušší nácvičné formy až k nejtěžší. Bylo opět zřejmo, že jakési pluchy všechny znaly a dělaly, často se na louce i dařily, ale v terénu byl všecken um ten tam. Totéž se opakovalo s kristýnkou. Když se měla v dlouhém hadu provádět v úzké a příkré muldě, zdála se být skoro všem s počátku nedostupným kumštem proti témuž švihů na cvičišti. Proto si musely všechny zvykat na stále větší svahy a různě zvlněný terén. Alpská kristýnka se nacvičovala po přívratných obloucích rovněž v témže postupu — od mírného úhlu ke stále ostřejšímu (vlásenkovému), od mírné jízdy ke stále prudší a konečně v určené stopě mezi stromy. Právě tak telemark, neboť ovládnutí-li se s jistotou, je ho také často možno užit v terénu, třebaže není tak užitečný a že je víc omezený na kvalitu sněhu. Proto dlužno dnes uznat, že je to švih méně důležitý — jakási privilej lyžařských gourmandů. Jeho krása však krásou zůstane. A konečně došlo na přeskok, který po delším cvičení uznaly i dřívější zarputilé odpůrkyně jako velmi praktický a na těžkém sněhu nejpohodlnější obrat.

Slunce, které se při tom do nás opíralo na lákavých svazích Modrého Dolu, jen stupňovalo naši společnou radost z pilného týdne, a doufám, že mě zúčastněné dívky nebudou proklínat ani za tu pernou ranní půlhodinku lyžařských postojů a cviků na místě (podle suchých kursů Vládi Nováka); při nichž projevovaly nejméně nadšení!

Pro krátkost času omezila jsem svou týdenní učebnou

osnovu jen na nejdůležitější cviky — ne však výhradně ze školy tatranské, nýbrž stejně i ze školy norské i alpské, uznávající účelnost každé z nich pro různý horský terén. Přítomné prováděly nácviky velmi poctivě a s pravým sportovním pochopením. Po krátké praxi v terénu mimo cesty pak už žádná nepozorovala onu ošemetnou blízkost přitahujících kmenů, a všechny souhlasily se mnou, že je jízda »mezi stromčkama« nade vše. Důkazem toho bylo, že dnem ode dne vzbuzovalo toto heslo v manšaftu míň hrůzy a víc potěšení. A to byl účel kursu.

L. Zemanová.

Ministerstvo národní obrany v uznání výtečných výkonů všech závodníků a bezvadných prací technických částí, zaměstnaných při desátých jubilejních lyžařských závodech čs. branné moci na Špičáku, dalo zhotoviti zvláštní medailony z bronzu podle pamětní medaile, zhotovené podle návrhu akad. sochaře Čermáka asi o průměru 2 1/2 cm a věnovalo je všem účastníkům závodů na památku.

Naše čtenářstvo upozornili jsme v čísle 5 a 6 na možnost krásné zimní a letní turistiky v horách bratrské Jugoslavie a doprovodili naše informační články krásnými snímky. V tomto čísle dočtete se z pera Dr. Braunera o mistrovství Jugoslavie znovu o krásném středisku letní a zimní turistiky v okolí Bledu, Bohinje atd. Je na našich horských turistech, aby zájezdy do krásných hor Slovinska a Kraňska, Starého Srbska, Bosny atd. propagovali společnou myšlenku slovanské vysokohorské turistiky, neboť terény v našem listě popsané a zobrazené plně nahradí cestovatelům požitky Alp rakouských a italských, kde slovanský turista bývá v očích domorodých orgánů turistického ruchu začasté »pátým kolem u vozu« před příslušníky jiných národů. Jak rádi jezdíme do krásné bratrské Dalmacie k moři, tak rádi si zvykneme i ztráviti své dovolené ve svěžím, rázovitém prostředí jugoslávských hor, kde, co se týče folkloru, najdeme nezkažené panenské prostředí a zbytky starých kultur jinde nevidané. Je to zejména Staré Srbsko se svými mystickými monastiry s kouzelnými reminiscencemi staré Byzance, je to úchvatná Černá Hora, na níž mimo Slovinsko nesmíme zapomínati. Moderní autobusové spojení dnes vládou tam zařízené, zhostí vás všech předsudků o špatné dopravě. Ale i o ty, kteří v raném jaru chtějí podniknouti daleké cesty do Orientu, mohou býti věrni zásadě »svůj k svému«, čili Slované Slovanům, neboť nemusí již používatí linií italských, tím méně linií německých, jimiž je »Hapag«, »Norddeutscher Lloyd« atd., které měly do těchto krajů doposud svůj monopol. Putník — Jugoslaveni Lloyd pořádá v jarních měsících plavby podél břehů Dalmacie i Řecka přeprchovou rychlodloď »Kraljica Marija« (17.500 tun), a to již 12denní cestu při vrcholném komfortu ubytovacím a stravovacím za pouhých 3600 din., t. j. 2180 Kč. V této směšně nízké ceně, uvážíme-li, že lze při cestě spatřiti Sušak, Split, Dubrovnik, Kotor, Nauplii (Mykény) v Ře-

ku, Athény atd., je zahrnuta celá strava (4 jídla denně) s kabinou. Za levný příplatek lze se zúčastniti i dalekých výletů do vnitrozemí, zejména do černohorských oblastí na Krstac, Lovčen atd.

Mistrovství Itálie v jízdě na lyžích konalo se letos v Cortině D'Ampezzo a dobyt ho Normanno Tavernaro, který měl nejlepší čas v závodě na 18 km a v kombinovaném skoku byl šestý. V prostém skoku zvíťazil Ino Dallago skoky 41.5 a 44.5 m.

Italský svaz lyžařský již nyní po skončeném mistrovství vážně zabývá se přípravou svých závodníků pro III. Zimní Olympiadu. Pro kombinovaný závod bylo vybráno ihned po závodech v Cortině 12 závodníků a ještě dalších 6 vybere norský trenér mužstva Peder Kilbert. Všichni budou ještě nyní podrobeni speciálnímu výcviku na závodním můstku v Clavières. Pro závody distanční vybráno bylo 14 závodníků, kteří v polovici dubna počnou s přípravným výcvikem na Passo di Rolle.

50 km závod jako poslední v mistrovských závodech italských konal se v Cortině 15. t. m. Přihlášeno bylo 55 běžců, avšak ke startu dostavilo se jich pouze 25. Časy docílené jsou skvělé, ovšem nevíme, zda kilometry nebyly »trochu« kratší. Jisto je, že italská závodníci jsou pak ve velmi dobré formě, ovšem pak je podivné, že letos nezúčastnili se ani jediné mezinárodní konkurence. Výsledek: 1. Sertorelli 3:43:21, 2. Delago 3:44:50, 3. De Zullian 3:45:13, 4. Vuerich 3:47:40. Následuje ještě pět závodníků s časem pod 4 hodiny.

Nový mamutí můstek na obzoru. V Garmisch Partenkirchen, jednom z nejoblíbenějších německých zimních středisk, má se ještě letošního roku postavit můstek, který by dovozoval skoky až 100 metrů. Projekt tohoto můstku, který bude v blízkosti známé Kochelbergšance, jest již hotov a vzhledem k výhodnému sklonu svahu nebudou prý výdaje se stavbou spojené přemrštěně veliké. Na druhé straně počítá se, že tento obrovský můstek bude skvělým magnetem ke zvýšení cizineckého ruchu.

K. L. V. 1911—1931. Mile překvapil Klub lyžařů vinohradských svým večerem dne 11. března t. r. v Národním domě na Kr. Vinohradech. Za veliké účasti milých hostí lyžařů zahájil večer předseda Klubu p. řed. Frant. Žižala. Mezi účastníky viděli jsme předsedu Svazu, pana tov. J. V. B. Pilnáčka, místopředsedu Svazu, pana gen. MUDru Jar. Pečírku, předsedu T. O. pana arch. Jarolímk a mnoho členů výboru Svazu, dále členy výboru Pražské župy s předsedou panem Jirků v čele. Dále přítomni byli zástupci téměř všech pražských klubů a mnoho členů pražských lyžařských klubů.

Klub lyžařů vinohradských slaví letošním rokem dvacáté výročí svého založení, a vkusná výzdoba velkého sálu Národního domu měla v popředí letopočty 1911—1931. Klub může s hrdostí pohlížeti na práci, kterou z malých a skrovných počátků před dvaceti lety počal. V dobách válečných byl téměř v rozpadu a teprve v roce

ODZNAKY K. SVOBODA
PLAKETY PRAHA I.
 UHELNÝ TRH ČÍSLO 1.
 TELEFON ČÍSLO 262-9-0.

TUK NA
 SPORTOVNÍ
 OBUV

Továrna: Derby

JUCHTIN

1919 začal opět nový život klubovní, a dnes jest K. L. V. jedním z předních pražských klubů jak po stránce sportovní, tak i po stránce společenské. Sportovní úspěchy jeho v tomto roce, zvláště proto, že jeho členové-závodníci jsou měšťáci, kteří nemají možnosti denního cvičení, staví Klub na první místo mezi pražskými kluby.

Předseda Svazu a pak i předseda Pražské župy krásnými slovy ocenili práci klubovní a pozdravili klubovní jubileum. Zdařilý program, na jehož počátku náčelník klubu p. K. Vaníček rozdal ceny závodníkům z klubovních závodů, vyplnili členové pěveckého sboru »Smetana«, pan K. Hruška, pan Ant. Žižala, sl. Paříková, sl. Prudířová a pan Čejka. Uspořádání večera bylo v rukách zábavního výboru v čele s p. MUDr. X. Hnátkem. K. L. V. k další činnosti — mnoho zdaru!

V Lake Placid konaly se poslední lyžařské závody dne 23. února jako zkušební před III. Zimní Olympiádou. V závodě ve skoku zvítězil Nor Ottar Saetre skoky 57.5 a 58.5 m. Ve zvláštní konkurenci závodu ve skoku zvítězil Ray Mikkelsen skoky 57.5 a 60.5 m. V závodě distančním na 50 km zvítězil nejlepší norsk-americký závodník Magnus Saetre v čase 4:52:30 hod. před finským závodníkem Erkki Pentillou.

Závěrečné závody ve skoku na lyžích v Langenbrucku (Švýcarsko) měly velký úspěch přítomností Sigmun- da Ruuda a Trojaniho. Očekávané překonání můstkového rekordu 60 m, jež držel Trojani, se dostavilo a Ruud překonal ho dokonce třikrát skoky 61, 63 a 69 m. Těmito výkony umístil se jako první, kdežto Trojani obsadil 6. místo, ježto měl jeden skok 64 m s pádem a druhé dva skoky 58 a 66 m bez pádu.

Jubilejní závody na Midtstuebakken, můstku to ležícím nedaleko Holmenkollu, měly velkou účast elity nor-

ských skokanů. Počasí bylo závodu nepříznivé, ježto byla teplota + 10°. Zvítězil Sverre Kolterud skoky 43.5 a 46.5 m. Druhý byl Birger Ruud skoky 44, 46 m. Třetí Ola Moon, čtvrtý Reidar Carlsen, šestý Vinjarengen a dvanáctý Thulin Thams.

IV. Arlberg—Kandahar, t. j. závod ve sjezdu a slalomu konal se ve dnech 15. a 16. března v Mürrer ve Švýcarsku. Závodě ve sjezdu, jehož výškový rozdíl jest ca 970, zúčastnilo se 69 závodníků. Výsledek byl tento: 1. Furrer (Šv.) 5:06.3 min., 2. Walter Prager (Šv.) 5:07, 3. Matt (Rak.) 5:13.4, 4. Sig. Ruud (Norsko) 5:19, 5. David Zogg (Šv.) 5:35.3, 6. W. Steuri (Šv.) 5:35.4, 7. Walch (Rak.) 5:46.4, 9. Lackner (Rak.) 5:48.1, 10. F. Steuri (Šv.) 5:49.1, 11. Föger (Rak.) 5:54.1, 12. Bracken (Anglie) 5:57.3. — Výsledek slalomu: 1. Bracken 2'03.7, 2. Furrer 2'07.3, 3. F. Steuri 2:15, 4. Lackner 2:15.1, 5. Matt 2:15.3, 6. Zogg 2:15.8. V celkovém závodě kombinace sjezdu a slalomu: 1. Furrer 98:58 bodů, 2. Matt 94:56, 3. Bracken 92:87, 4. Zogg 91:22.

● K A M N A H O R Y ? ●

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1913 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Telefon Štrbské Pleso č. 7. Nájemci V. FIŠKA a O. ŠTÁFL. Otevřeno po celý rok.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. Pustevně.
Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocelehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Veškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

ZÁVODNÍ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS

a výpočtové tabulky

bodů za běh i skok

obdržíte u klubů a ve Svazu lyžařů RČS.

SANATORIUM TATRANSKÁ KOTLINA pro plnění choroby. Zvláštní nocelehárna a jídelna pro turisty.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé, levný pobyt v Tatrách.

ZNÁTE JIŽ KRÁLICKÝ SNĚŽNÍK

A JEHO IDEÁLNÍ LYŽAŘSKÉ TERÉNY?

Tiskem Dra Ed. Grégra a syna v Praze.

ZIMNÍ SPORT

Orgán Svazu lyžařů republiky československé
a bruslařského Svazu republiky československé

LYŽAŘSTVÍ — BRUSLAŘSTVÍ — HOCKEY — SÁNKARSTVÍ — ALPISMUS — TURISTIKA

Rídí vydavatelstvo: IVAN KOMÁREK, Dr. OTAKAR BRAUNER, Dr. J. KALIBERA, redaktoři, MUDr. JAR. PEČÍRKA, zást. spr. výboru. — Zodpovědný redaktor, chefredaktor a administrátor IVAN KOMÁREK. Majitel listu Svaz lyžařů R. Č. S. Redakce a administrace Praha II., Žitná ul. 14. — Předplatné Kč 35.— na 10 čísel. — Jednotlivé číslo Kč 4.—. — Telefon 322-1-3. — Účet pošt. úř. šek. 34.474. — Rukopisy a fotografie neb kresby zaslané k reprodukci se nevracejí. Autořův obrázek i článků ručí za reprodukční právo.

ROČNÍK XX.

DUBEN 1931.

ČÍSLO 10.

Zprávy Svazu lyžařů.

Jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS. Na základě výsledků cvičitelských zkoušek Pražské župy Svazu lyžařů RČS., jmenování cvičitelů Svazu lyžařů RČS.: K. Bolomský, K. Čs. T., Praha — Frant. Malý, T. J. Sokol, Karlín — Ing. Fr. Příbyl, S. K. Slavia, Praha — Jan Tomáš, T. J. Sokol, Žižkov — Václav Kalouš, T. J. Sokol, Karlín — Božena Peková, K. Čs. T., Praha — Marie Švábová, T. J. Sokol, Bubeneč — Miloš Technik, Český spolek pro zimní sporty, Praha — Jos. A. First, YMCA, Praha — Alex Průcha, T. J. Sokol Pražský — Arnošt Kahlic, L. K. V. S., Praha — Arno Pařík, Klub lyžařů vinohradských — Jaroslav Pros, YMCA, Praha — Karel Kučera, Klub lyžařů vinohradských — Jan Hechtberger, L. K. V. S., Praha — Vilém Kočka, L. K. V. S., Praha — Dr. Josef Machek, K. Čs. T., Praha — Alena Provazníková, T. J. Sokol, Smíchov I. — Rudolf Syrovátka, Lyžařská sekce Všeobecného střeleckého klubu v Praze — Vladimír Frank, K. L. V. — Oldřich Jindra, L. K. V. S., Praha — Bedřich Kaufmann, T. J. Sokol, Podolí — Božena Herfurtová, L. K. V. S., Praha — Josef Novák, T. J. Sokol, Karlín — Frant. Šrbek, T. J. Sokol, Vinohrady — Ladislav Šabata, T. J. Sokol Pražský — Dr. Vladimír Malý, K. Čs. T., Praha — Evžen Knížek, K. Čs. T., Praha — Bohumil Peka, K. Čs. T., Praha — Ing. J. Jílek, Č. S. p. Z. S., Praha — J. Auten-gruber, Č. S. p. Z. S., Praha — Ing. J. Daubek, K. Čs. T., Praha.

Na základě výsledků zkoušek Jesenické župy Svazu lyžařů RČS.: Jan Macháček, L. K. Olomouc — Ladislav Svoboda, L. K. Olomouc — Karel Drlík, K. Čs. T., Krnov.

Na základě výsledků zkoušek Slovenské a Podkarpatské župy Svazu lyžařů RČS.: štkpt. Jan Příkryl, Čs. S. K., Užhorod — Rudolf Vágnér, Čs. S. K., Užhorod — Ant. Balcar, K. Čs. T., Mukačevo — Josef Kaše, K. Čs. T., Mukačevo — Josef Koudelka, Skiklub, Báňská Bystřice — Josef Zapletal, K. Čs. T., Mukačevo — František Kovanda, Klub tatranským lyžařů, Košice — Ludevít Matušík, Skiklub, Báňská Bystřice.

Co připravuje Svaz lyžařů R. Č. S. pro příští sezonu. V příští sezoně hodlá Svaz lyžařů RČS. provést rozsáhlou propagaci sportu lyžařského, jakož i provést reorganizaci jak železniční dopravy, značení cest atd., k čemuž potřebuje součinnosti všech svých členů, aby celá akce mohla

býti provedena odborně tak, jak toho celý kraj potřebuje. Z důvodů těchto žádá Svaz lyžařů RČS. všechny spolky ve Svazu lyžařů RČS. sdružené, aby na nejbližší své schůzi projednaly níže uvedené body a zaslaly Svazu lyžařů RČS. přesné návrhy, co přály by si míti zlepšeno, co jim vyhovuje a co mělo by býti odstraněno. Návrhy těchto bodů se týkají, mohou podati Svazu lyžařů RČS. i jednotlivci — členové spolků ve Svazu sdružených. Každý z těchto návrhů či námětů podejte na zvláštním papíře, aby mohl býti přidělen jednotlivým referentům. V naší akci zahrnuti jsou následující body:

A. Zlepšení železniční dopravy jak po stránce technické, tak i administrativní. Projednejte a vypracujte návrhy na zlepšení železniční dopravy z Vašeho místa na hory, poradte se se železničními úředníky, jak bylo by možno nejlépe návrhy na zlepšení dopravy provést. Nezapomeňte při tom na zavedení lepších železničních spojů a vypracujte v tom směru případné návrhy. Nezapomeňte již nyní oznámiti návrhy na zavedení nových relací lyžařských, abychom ihned zakročili u ministerstva železnic o jejich zavedení.

B. Autobusová doprava a její zlevnění pro organizované lyžaře. Autobusové dopravě jak z konečných stanic železničních, tak i ze sídel našich spolků věnována bude v příštím období zvláštní pozornost a Svaz lyžařů RČS. projedná s příslušnými činiteli i tuto otázku. Potřebujeme k tomu proto návrh našich spolků, vypracovaný na základě místních poměrů.

C. Nové cesty a průseky, případně nové lyžařské terény. Svaz lyžařů RČS. chce projednat se správami lesů v jednotlivých místech, kde sport lyžařský se provádí, otázku zřízení nových lyžařských cest tím způsobem, že lesní správy daly by vykáceti nové průseky, případně že staré lyžařské cesty by podle návrhu našeho zlepšily. Žádáme proto i o návrhy v této věci, kde a jak by bylo možno cesty zříditi, na koho měli bychom se obrátiti. Rovněž tak oznamte nám i lyžařské terény, které širšímu našemu členstvu nejsou známy, abychom je mohli propagovati.

D. Značení cest. Kromě Krkonoš, kde existuje již několik let zimní značení a několika málo míst (Jeseníky, Bezkydy) neexistuje v našich lyžařských terénech lyžař-

ské značení cest vůbec. Svaz lyžařů RČS. chce zjednotit nápravu v této věci a provést postupně označení všech lyžařských cest po celé naší republice. Zašlete nám mapy svých lyžařských oblastí, zakreslete na ně lyžařské cesty a učiňte návrhy, jakým způsobem měly by býti cesty vyznačeny. Značení provedlo by se po způsobu krkonošském.

E. Poměr lyžařů k majitelům a nájemcům horských chat. Chceme jednati se Svazem horských podniků a i přímo s jednotlivými majiteli neb nájemci chat o vydávání poukázek na zlevněný nocleh a stravování pro organizované lyžaře, ovšem bez jakékoliv ujmy na jakosti. Při té příležitosti budeme se snažiti, aby byly uplatněny moderní zásady hotelnické, obzvláště pokud se týče stravy, dále pak i pokud se týče ubytování. Zašlete nám zprávu o tom, jaký jest poměr Vašich členů k jednotlivým budařům, co přejete si míti zlepšeno a kde co jest dobré.

F. Seznam lyžařských výletů. Začátkem příští sezony vydán bude Svazem lyžařů RČS. seznam lyžařských výletů v celé republice, celodenních, polodenních i vícedenních, při čemž zejména bude dbáno na zdůraznění obtížnosti té které tury. Žádáme vás, abyste pověřili některé vaše členy znalé dobře Vašeho lyžařského terénu vypracováním návrhu na tyto tury a nám pak tyto návrhy zaslali. Sdělte nám přesnou adresu Vašich členů, které jste tímto pověřili, abychom případně mohli vstoupiti přímo s nimi do styku.

N. LANG:

Potulky po Arlberku i jinde.

Solledrův dům nad Sv. Antonínem, 11. 3. 1931.

Pro projaté noci, ve vlnách bičovaných vichrem a vánici, rozbřesko se rozkošné jitro, jaké po tři týdny Arlberg neviděl. Modrojasný azur nebeské bány klenul se nad sněžným královstvím Hannese Schneidra, které po plné tři týdny zasypávala obloha prašným darem. Příznivý přelom počasí byl radostně pozdraven lyžařským náručkem v těchto oblastech přechodně sídlícím.

Sv. Anton pyšní se sněhem — asi 150 cm hlubokým — turistů je zde letos málo. Příznivé sněžné poměry zadržely hosty ze Střední Evropy doma. Angličané zde chybí skorem úplně, neboť je srdce táhne do Mürren, kdež právě v těchto dnech konají svůj oblíbený kandaharský závod, jenž je sruženým slalomem a sjezdem. Závod o kandaharský pohár, koná se střídavě 3 roky ve Sv. Antonínu a 3 roky v Mürren (Švýcarsy). Letos přišly na řadu Švýcarsy.

Dnešní náhlý povětrnostní přelom je provázen severovýchodním větrem, který je zárukou stálého počasí v tomto alpském úseku. Sněhu je zde mnoho. Bezprostředně nad Antonínem je ho 2 metry a více. Na Sv. Křištofě 3 m, na Ulmské chatě 5 m. To nejsou pohádky, to je opis úředního bulletinu svazových rakouských drah, o jehož pravdivosti jsem se přesvědčil na vlastní oči.

Sněhu je tedy na Arlberku dosti, ale je nestejně podstaty. Mírně a shovívavě řečeno — střídavý. Prašné návěje se střídají s náledími a zmrazkami. Dobrý prašan je ve svazích před sluncem chráněných. Usídlili jsme se u Solledra. Co dělá Emil Solleder? Loni vystavěl pomocí holandského kapitálu pěkný hotýlek na jižním svahu Galzigu. Hotel je vypraven vším novodobým komfortem a stal se dočasným domovem společnosti, která se mnou

G. Zřizování vzorných lyžařských servicií v horách. Jistě jest Vám všem známo, že opravy lyží na horách provádějí většinou sluhové hotelů, kteří bývají často nedostatečně vyzbrojeni jak materiálem, tak i potřebnými součástkami, zejména však málo rozumějí mazání lyží, které provádí velmi draho a neoborně. Chceme vypracovati přesné instrukce pro vyzbrojení těchto servicií a vyškolení personálu a budou nám i vaše návrhy v tomto směru velice vítány.

Piště o každém bodě zvlášť, neb, jak jsme již uvedli, musíme každý váš návrh přidělití zvláštnímu referentu ke zpracování.

Naším milým čtenářům! V čísle 8. obrátili jsme se na Vás, abyste Vy všichni, kteří máte náš časopis *Zimní Sport rádi*, napsali nám, co se Vám v časopise líbilo a co nikoliv a co byste mysleli, že by bylo v zájmu našeho časopisu. Ačkoliv jsme napsali lhůtu: koncem dubna, mysleli jsme, že dostaneme v krátké době po vyjití 8. čísla spoustu dopisů, případně lístků. Ale, bohužel, do dnešního dne došly pouze 4 dopisy. To, myslíme, že je přece jenom málo. Často-krát slyšíme různé narážky mezi lyžaři na ten neb onen článek v časopise a když nyní o kritiku neb souhlas žádáme, pak dostaneme 4 dopisy, z nichž vlastně pouze dva odpovídají tomu, oč jsme naše čtenáře žádali. — Proto znova vracíme se k své výzvě a doufáme, že nás četná naše čtenářská obec nezklame!

do Sv. Antonu zavítala. Solleder je druhým šéfem Daksu (Deutsche Arlberger Schule Hannes Schneider) a vodí tak zvané lepší lyžaře na celodenní túry. Je-li špatné počasí, shazuje sníh lopatou se střechy svého hotelu, při čemž tvrdí, že tato činnost ohromně přispívá k zlepšení lyžařských svalů i celkové kondice.

Prvý den na alpském sněhu ztrávili jsme vyjížděkou na svahy Galzigu. Brzy jsme je dokonale poznali, dnešní lyžaření je vlastně bojem se střídavým sněhem, který hýří rozmanitostí. Sjezd do Antonína pláněmi, ne silnicí, rachotil a zvonil jako by byl ze skla i ledu. — Dlouhý den, končící mrazivým večerem se ukládá ku spánku. Pohled ze Solledrova domu 150 m nad Antonínem, tedy vévoděcímu celému údolí, je úchvatný. V 18-15 svítí ještě slunce, růžové jeho paprsky celují bílé štíty velehor, jimiž celé údolí sv.-antonínské je lemováno. Modř oblohy bledne. Sníh stává se modrým, fialovým a konečně šedým. Krátké přišeeří je úvodem černé, sametové noci, zkrášené dia-démem nesčetných hvězd.

Ve čtvrtek (12. 3.) přivstali jsme si, abychom včas dorazili k cestovní kanceláři, kde je sraz všech účastníků kursů. Podle předem stanoveného programu šly na výlet 2 skupiny. Přidružil jsem se k Solledrovi na Gamberg jdoucím. Nástup začíná hned za mostem půvabné říčky Rosany. Brzy stoupáme nad hranici lesů, kde nás zdraví poslední limby, překrásné jehličnaté stromy, jež rostou na velehorách jen ve výše uvedených polohách, vyskytují se také na Tatrách. Překrásný slunný den byl nám údělem. Nad lesy otevíral se nám nový svět, kde klid a mír panuje. Oblé svahy, zalité nejkrásnějším slunečnem, slibovaly nejděčnější sjezdy. Po čtyřhodinném výstupu kynul nám rozsáhlý vrcholek Gamsberku k zaslouženému od-

počinku. Odložení lyží, sejmutí »psů«, rychlý zákusek, zlepšení mazání a již začal sjezd či lépe »boj«. Boj se svéráznými, oble rozčleněnými svahy, jež jsou po celém světě tak známé a jež nejlépe možno zdolat tak zvanou »arlberskou metodou«, méně učeně: přívratnými oblouky. Laskavý čtenář-lyžař se pohrdlivě usměje při čtení těchto řádek (jež píší v noci, zatím co dole mládež tančí), ale tento smích by mu přešel, kdyby byl postaven na nebetyčný »sešup« a dostal rozkaz k sjezdu, k důstojnému sjezdu člověka, jenž je k obrazu božimu stvořen. — Po nějaké době se to každý naučí, ale nikdy ne tak dokonale, jako domorodci a hosté, jež zde tráví celou zimu.

Túra zakončena sjezdem »Mechovým údolím«, stejně příkrým jako nebezpečným, kdež před lety zlomil si Hannes Schneider obě holeně. Myslíme o vlku a vlk zu humny. Sjíždíme k Rosaně, kdež je na tucty diváků filmování, jemuž také slavný Hannes přihlíží. Je na odskoku, pojedje zítra do Mürren zúčastnit se Kandaháru. Hannes má velkolepý lyžařský úbor barvy pískové (beige — říkají dámy). Široké kalhoty s přepychovou bluzou a hedvábným michlíkem téže barvy. Filmový děj je prostý, ale působivý. Dva Mexikáni se učí lyžařiti před očima svůdné krasavice. Váš zájem stoupne, prozradíme-li herce: jsou to Lantschnerové, kteří provádějí krkolomné sjezdy, napodobující »rozháraný styl« začátečníka. Apropos — nesmíme zapomenouti na krasavici — je to známá filmová herečka Leny Riefenstahlová, jejíž skvělá figura i ladné pohyby jsou »tajně« všemi okukovány. Mimochodem řečeno, ani lyžařsky nevyniká, ale to nevadí, pády se z filmu vystříhnou.

Když se Solleder (a my) dosti vynadávali, vracíme se domů. Mrazivý vítr fouká nad Antonem a pohání nás ku spěchu.

Večery jsou zde snad nejkrásnější. Poslední paprsky slunce zlatí štítý hor. Modř oblohy bledne, bělošedý závoj se šíří v údolí a noc pomalu rozestírá svá neviditelná křídla.

V pátek 13. III. 1931 byl projektován výlet na »Studený vrch«, ale podezřelé mraky na horizontu strašící a snad také třináctka s pátkem v datu, vynutily si změnu programu. — Saumspitze, nádherný vyhlídkový vrch, na něž je sice výstup namáhavý, ale neobyčejně vděčný. Saumspitze je vzdálen ze Sv. Antonína asi 10 km, což by nebylo tak zlé, kdyby nebylo výškového rozdílu 1700 m (Antonín je 1300 m n. m.). Podle zkušeností je známo, že lyžař zdolá za hodinu

300 m výškového rozdílu. $6 \times 300 \text{ m} = 1800 \text{ m}$, tedy asi šest hodin bude trvat výstup, proto nařízen budíček na $\frac{1}{2}$ 6. Přesně v 7 hod. vyrazila jedenáctihlavá skupina, složená z půl tuctu národností, pod vedením Solledra, Mechovým údolím k S. C. A. chatě — tyto iniciálky znamenají Ski Club

Arlberg. Z rána panoval krutý mráz, takže Solleder zapomněl si prozpěvovati, později, když žhavé slunce zalilo údolí, kudy vedla naše výstupová stezka, zahájil svůj zpěvný program svojí oblíbenou písní: »Wer Sorgen hat, hat auch Liqueur«, jejíž obsah se shoduje s českou písní: »Ten kdo má v srdci bol, ať pije alkohol.« O desáté hodině nařízena je druhá pauza, která se používá k posílení a odložení kabátů. Slunce v závětrí bylo hřejivé, ale stinné a návětrné svahy dýchaly ledově. Vzduch tomu jedna z dam odložila kabáty, ponechajíc si černé plavecké tričko. Další pochod. Stopa se stává příkřejší. Nutno traversovati příkré svahy, 20 m rozstupu. V závětrných kuloárech slunce nemilosrdně páli. Dáma v tričku prosí o cigaretu, náhodou marně, všichni jsou nekuřáci. Tedy aspoň šnaps, neboť všichni švýcaři prý pijí a vůdci nejvíce. Brzy začíná nový rozkaz k pochodu. Míjíme příkrý ledovec, na jehož nejpříkřejším svahu odkládáme lyže, bychom pěšky absolvovali ošklivé místo. Konečně po sedmihodiném výstupu kyne nám sedlo pod vrcholkem Saumspitze, kdež s hlubokým zadostiučiněním odepínáme dřeva a žádostivě tišíme hlad. Ač dálkový rozhled chyběl, přece otevírala se našim očím překrásná panorama na sta bělostných štítů nejrůznějších jmen. Po důkladném odpočinku následuje sjezd v hlubokém prašanu po roztodivných srážech, kde se ukáže jakost našich lidí. A ku podivu, většina sjížděla velmi dobře. Dáma, dříve v tričku, nyní v těsném kabátě, velmi dobře. Konečně míjíme chatu S. C. A. — údolí stává se plošším, přidáváme tempo a pelášíme do Antonína, jehož jsme šťastně dostihli za $1\frac{1}{2}$ hodiny.

V sobotu 14. t. m. Zachmuřené ráno. Odchod na Ulmskou chatu v 9 hod. Počasí se náhle jasní, mraky mizí a slunce začíná celovati naše tváře beztak indiánsky vyhlížející. Vedro se stupňuje k nesnesitelnosti při příchodu na Ulmskou chatu, přímo pod Valugou ležící. Do malého nádvoří kolem chaty vjíždíme sněhovým tunelem, jenž je vysekán ve čtyřmetrové sněhové vrstvě. Pohled s terasy Ulmské chaty patří k pamětihodnostem Arlberku.

Pod námi otevírá se ohromný kotol, jemuž vévodí třírohý Pateriol. Na dně kotlu, jako dětská hračka, je kostelíček Sv. Krištof s hospicem. Vše bělouneké, čisté, skvoucí a lesknoucí se. Po důkladné polední pauze stoupáme na Walfagehnské sedlo 2562 m. Královská Valuga shlíží na nás po pravé ruce. Brzy míjíme Matunjoch a zkouška ve sjezdech začíná opět. Dnes máme s sebou 20 lidí, jsou to 2 skupiny s dvěma vůdci. Rekordní výkon v třískání tělem dociluje jedna Maďarka z Pešti a dvě, jinak velmi sympatické Holanďanky, které by měly již lépe jezdit, neboť dnes jsou zde již měsíc. Sjezdem Steisbachtálem a závodní tratí z Galzigu uzavíráme dnešní den, bohatý na dojmy i nádhernou pohodu.

SENSACE FOTOSEZONY 1931

EMIWA kovový přístroj 6.5/9 cm: pro desky a filmpaky. Kvalitní komora, výborně provedená, opatřená posledními vymoženostmi. Má dvojitý výtah, moderní závěrky se samospouští a světelné objektivy. Její ceny jsou vskutku velmi nízké:

EMIWA 6.5/9 Xenostar 4.5, závěrka Pronto se samospouští **Kč 495.—**

EMIWA 6.5/9, Xenostar 4.5, závěrka Compur se samospouští **Kč 695.—**

EMIWA 6.5/9, Xenostar 3.8, závěrka Compur se samospouští **Kč 725.—**

FOTO WACHTL

PRAHA II., SENOVÁŽNÁ UL. 8. PRAHA II., NÁRODNÍ TŘ. 26

Arosa, 18. 3. 1931.

15. března byla neděle předurčená klidu, neboť 3 dny absolvovati těžké túry znávi i největší alpské fanoušky.

Neděle. Časné ráno, asi 6 hodin. Není krásnější odměny pro člověka brzy vstávajícího, jako pozorování východu slunce v jasném vzduchu alpského prostředí. V tomto případě pokusím se popsat několik slovy dojmy východu slunce v údolí svato-antonínském.

Světlounce modrá obloha. Neviditelné slunce za Gamberkem se skrývající zlatí vrcholky hor celého údolního kolosea. Modravé stíny naplňují dosud údolí. Průzračný lehounký závoj vznáší se na dně údolí. Velebné ticho občasné je přerušováno křikem alpské kavky neb hvízdáním zpěvných ptáčků neznámého jména. Pomalu stoupá slunce k horizontu. Jeho oslnivý jas mění barvu sněhu ze zlaté ve stříbrnou. Světlý azur oblohy ustupuje syté modři italského nebe. Svěží vzduch ovívá naše skráně a plní naše plíce nepopsatelným pocitem čisté rozkoše. Konečně vyhoupló se slunce plně nad obzor, skvostný přírodní zjev, k jehož popsání nestačí slovní registr. Úkaz, který nemožno reprodukovati, ale jen nábožně pozorovati a vnímati.

V pondělí 16. března rozhodli jsme se navštívit na několik dní blízkou Arosu a vydali jsme se na cestu. Ranní rychlík nás dopravil do Churu, odtud horská tramvaj do proslavené Arosy.

Arosa, 1800 m n. m., má světovou pověst. Díky své ojedinělé krásné poloze a nadmořské výši, těší se výborným sněžným poměrům. Podobá se Sv. Mořici, ale není tak hotely přeplněna jako tento. Jako všude ve Švýcarsku, tak i zde setkáváme se všude většinou s lyžaři, kteří spadají více méně do třídy »astrachánů a vozembouchů«. Zítřa podíváme se po okolních svazích, jimž jsme se dnes pouze z dálky obdivovali. Hranice lesů je hluboko pod Arosou. Volné oblé svahy tvoří kolem rozlehlé osady velký, nádherný kuloár.

Arosa, 17. 3. 1931.

Proti našemu hotelu se trpytí příkré, ale pravidelné svahy »Ověiho hřbetu«. Celý svah je protkán lyžařskými stopami, z nichž obzvlášť krásně se vinou telemarské vlnovky od shora až dolů. Ano telemarky, na Arlberku tak odsuzované a zcela vyhubené. Ale zde je jiný kraj, jiné mravy a také jiné svahy. Méně příkré, v severních částech hlubokým prašanem pokryté, pro telemarky jako stvořené. Telemark se vžil ve Švýcarsku tak, že nutno jej počítati k národnímu svérázu této krásné země. Bohužel přijde jednou doba, která odstraní telemarskou tradici ve Švýcarsku a nahradí ji alpskou kristiánkou, která je nesporně nejjistějším obratem na každém svahu. Loni byl dokončen spor mezi Arlberkem a švýcarskými lyžaři, v tomto bylo rozhodnuto pro kristiánku, již možno se zastaviti v každé rychlosti a na nejmenším místě.

Naším hochům se zde znamenitě líbí. Mnoho toho nadělají, ale slunce jim svědčí jak náleží. Dnes jsme byli obhlédnouti terén. Za první výlet jsme zvolili výstup na chatu Hörnli 2519 m vysoko ležící, jež je z vnitřní Arosy, kde sídlíme v hotelu Hold, dosažitelná za 2 hod.

Hörnli je velmi vděčný výstup. Reší se pohodlnou stopou v jižních svazích. Sjezd se vede prašanem severních strání »Ověiho hřbetu«. Slunce stále svítí silněji, takže barva našich lící i těl úměrně rudne, že vzbuzujeme obavy všech bledých tváří, které přijely dnes ze severního Německa.

Stěžejním bodem našeho pobytu v Arose měl se státi přechod přes horská pásma a sedla do Davosu. Vzdušná čára měří 12 km. Výškové rozdíly jsou značné. V Arose se považuje přechod do Davosu za namáhavý, ba nebezpečný. Vůdce jsme si vzítí nechtěli z prestižních důvodů, neboť jsme všichni svazovými cvičiteli. Již několik dní jsme se nenápadně vypytavali u zkušenějších domácích lidí na přechod. Většinou jsme se dozvěděli hrůzné věci, kolik lidí již na sedlech zahynulo, dále zvěděli jsme o studentu, který si zlomil obě nohy, sletěv do rokle pod sedlem Furka. Celá cesta je ohrožena lavinami, převěsy na hřebenech a vrcholech ještě nespady atd.

Nádherná pohoda, modře smějící se nebe a žhavě celující slunce nám dodaly kuráže a řekli jsme si — podíváme se na chatu Furku a pak uvidíme, co se dá dělat, eventuálně se vrátíme. Vyrázili jsme trochu pozdě, ale v Arose je tradicionelní pozdní vstávání. Když jsme šli kol věže vnitřní Arosy, bily hodiny čtvrt na deset. Pomalu sestoupili jsme do rokle pod osadou se nalézající, kudy vede cesta do průsmyku Furka. Právě v 10 hodin připjali jsme lyže a teď to začalo. Nástup zledovatělým lesním výstupem značné příkrosti byl snad nejhorší částí celého přechodu. Brzy přestal les, brzy zmizely ojedinělé limby a kleče, švižným výstupovým tempem přešli jsme asi dva tucty lidí. Svah k průsmyku vedoucí se stával stále plošším až změnil se ve vodorovný a my dorazili k malé ochranné chatě zvané »Furkahütte«, 2445 m. Malé občerstvení a již opět dále, právě v poledne. Za hodinu dostihli jsme sedla pod Thiejerfluhem. Tulení pásy dolů a sjezd začal. Ale netrval dlouho. Opětne stoupání a sjezd s Kőrbschhornu 2653 m n. m. Východní svahy tohoto bezlesého kopce měly kůru po přeskokách volající. Ale všeho s mírou. Během sjezdu objevilo se nám široké údolí, poseté spoustou pestrých domů, v pozadí s velkou plochou jezera. Po prvé uzřeli jsme Davos, nejstarší a nejproslulejší klimatickou osadu švýcarskou, jež je v srdci rhátských Alp. Údolí je ohraničeno lesnatými svahy. Klimatické poměry jsou velmi příznivé, neboť údolí je chráněno horstvem před severními větry. Náš příchod do Davosu nebyl zvláště slavný. Pětihodinným putováním ve střídavém terénu a sněhu zemdleli jsme jak náleží. Pohoda byla nádherná, ale příšerné vedro mělo nepříznivý účinek na naši výkonnost. Po řádném odpočinku, posílení a po malé procházce osadou, jež se rozpadá ve dva díly, Davos Platz a Davos Dorf, odstartovali jsme vlakem rhátské dráhy na zpáteční cestu. Minuli jsme slavný Klosters, obdivující se známému můstku. V Churu přestoupili jsme do tramvajového vlaku, který nás v pozdní večerní hodině vytáhl do Arosy.

Arosa, 19. března 1931.

Na poslední dny v Arose ztrávené budu vždy rád vzpomínati. Krásné pohody využil jsem k výletům do neškolnate půvabného okolí, jimž se málokterý alpský lyžařský kraj může pochlubit. Terény jsou zde střední těžkosti, svahy zaoblené, sníh jakostní. Všude na strategických bodech jsou chaty s hospodářem i bez něho.

Arosa, 20. března.

Včera jsme byli na Weisshornu, 2656 m, dnes, na počest rozloučení, vystoupili jsme opětne na vděčnou Hörnli-chatu, 2519 m. Po prvé po dvou týdnech objevily se na obzoru velké, bílé mraky, ale počasí se vyjasnilo a

bylo opět slunné s nesnesitelným vedrem. Sjezd s Hörnli v severních prašných svazích Ovčích hřbetu zdál se nám posledním laškováním s tímto krásným lyžařským krajem.

Odjezd z Arosy.

Za bílého soumraku loučíme se s půvabnou Arosou, perlou Švýcarska, jejíž poloha ji předurčila k nejoblíbenějšímu dostaveníčku cizinců v době zimní i letní, ale zvláště v zimě, neboť zde najde lyžař vše, co jeho srdce žádá: sníh, slunce, hory, hotelové pohodlí, společnost a zábavu. — Z vlaku pozorují naposledy vysoké horské štíty, jež s mrazivým klidem přihlížejí nicotnému ruchu lidských mravenců. Vlak je v pohybu. Poslední s Bohem Arose a již mizíme v krátkém tunelu u nádraží. Dvoumetrové hradby sněžné lemují úzkokolejnou trať. Opětně míváme rozsáhlou farmu stříbrných líšek, kde za drátěným plotem zírají na nás fosforeskující oči těchto nádherných dravců. Stanice divných jmen jako Litzirüti a Molinis navštívujeme, ale ihned opouštíme, abychom včas dostihli Churu, naší přestupní stanice. Odtud na Arlberk není daleko, ale spojení je špatné. Spěcháme opět na Arlberk do sv. Antonína, abychom shlédli letos konané jubilejní závody Ski Clubu Arlberg, jež se konají na památku třicetileté činnosti tohoto slavného spolku.

Jubilejní závody S. C. A. 21. a 22. března 1931.

Účast na závodu, který se skládá ze sjezdu a slalomu, byla znamenitá. Do Sv. Antonína sjeli se nejlepší alpští sjezdaři ze Švýcarska, Rakouska, Německa a z Anglie. Početem i jakostí závodníků zastíněn byl i nedávno konaný

závod Kandahár v Mürren. Celkem přijelo k startu 108 mužů a 20 žen.

Sjezdový závod.

Tradiční trať z Galzigu byla prodloužena až k osadě sv. antonínské. Trať měřila 4 km, s klesáním 870 m. Ke zmírnění tempa a omezení šílené odvahy vytyčil Hannes Schneider pět bran. Sníh prvního závodu byl nestejný. V hořejších polohách severních svahů byl prašan. V jižních stráních ledový škraloup. Dolní části byly měkké, firnové.

Start závodu byl stanoven na 11:30, ale již o 9 hod. počal »nástup pořezů«, závodníků alpského věhlasu, z nichž Furer, Prager a řada jiných začala pomalu stoupat na Galzig. Důkladně oděni, s chránitky na kolenou, skarované, pádné lyže s ocelovými hranami a péry na ramenou, kráčeli pohodlným krokem k vysoko položenému startu. 1 km pod vrcholem byl start žen, které dokončovaly poslední přípravy k závodu. Mazaly lyže, opravovaly vázání, utahovaly sjezdová péra a zdokonalovaly pudrem a rougem svůj závodní vzhled. Závodnice byly všech tříd, všechny štíhlé, elegantní, mnohdy až výstředně. Většina jela v kratičkých sukničkách podle poslední módy, ač tyto při sjezdu poněkud vadí. U dámského startu byly nejen ženy, ale i muži. Pomahači i diváci. K zlepšení závodní nálady hrál Solleder, uprostřed hloučku stojící, na gramofon. Středem pozornosti starých pánů byla sl. Lena Riefenstalová, známá filmová hvězda, jež svým anglickým obdivovatelům roztomile vysvětlovala systém svého sjezdu: »very slowly« — »velmi pomalu«.

tennis

náradí pro výstavbu a udržování tenniso-
vých dvorců ★ rakety ★ míčky ★ pullowery
výplety ★ opravy a vše pro tennis ★ lukostřelba
vodní sporty ★ wolley-ball ★ gymnastika

sport a hry

zdeněk kopecký

praha II., v jámě 5, palác „u nováků“

sportovní sdružení pod barrandovem tenisové dvorce (poboční závod)

úschova lyží přes léto ★ opravy holí, bot, vázání ★ vlastní dílny

Průběh závodu.

Většina závodníků riskovala v hořejších polohách značně rychlé tempo. Podle zběžně vypočtených časů do cíle mezi prvými Prager z Davosu nejlepší výkon. Ale brzy byl překonán Furrerem, jehož čas nikdo již nezlepšil. Při závodu bylo mnoho pádů, ale málo zlámaných lyží. K vážnějším úrazům nedošlo, takže sanitní hlídky nemusily zakročiti.

Dámy měly sjezdovou trať poněkud kratší. Z těchto vynikla sl. Hadi Lantschnerová z Innomostí, jež překonala vše svým šileně odvážným »šusem«, končícím serii přemetů. Ztratila hole, ale vstala bez úrazu a dojela závod v nejlepším čase. Vynecháním branek přišlo několik výkonů ke škrtnutí.

Technický výsledek sjezdu na 4 km:

1. Furrer Otto, Zermatt, Švýcarsko, 5:42.2, 2. Prager Walter, Davos, Švýcarsko, 5:43, 3. Lantschner Guzzi, Innomostí, 5:56, 4. Lantschner Otto, Innomostí, 6:00.4, 5. Matt Rudi, S. C. Arlberg, 6:14. Nejlepší Angličan Nixon, Cambridge, je teprve na místě 28., časem 7:22.2. Celkem dojelo závod 75 závodníků.

Ženy měly trať kratší, asi 3 km.

1. Lantschner Hadi, Innomostí, 6:26.6, 2. Honigmann, Mnichov, 6:43, 3. Maillart Ella, Ženeva 7:00.1.

Celkem startovalo 20 žen, 16 dojelo cíle. Prvých 40 mužů a 10 žen se klasifikovalo do slalomového závodu.

Slalom.

Slalom proveden na svazích za nádražím ve sv. Antonínu. V neděli 22. března 1931 přišlo od rána. Sníh byl jarní, dobře sjízdňý firn. Slalom byl dobře vytyčen, aby

byl plynulý. Výkony dokazují, že svědčil dobře sjezdářům, kteří ovládají také obratovou techniku. Startováno bylo podle umístění v závodě sjezdovém, tedy Furrer první, jenž švižným tempem projel bezvadně všechny branky za 49.8 vt. Slalom jet dvakráte. V druhém kole jel Furrer ještě lépe, totiž 47 vt. Nejlepší výkon ukázal sv. antonínský domorodec Rudl Matt časy 48.8 + 46.3, kdežto známý Prager z Davosu v druhé rundě padl, ztrativ nenahraditelné vteřiny. Překvapující slalomovou dovedností pochlubily se dámy Maillart ze Ženevy a Hadi Lantschner z Innomostí, ale obě tyto primadony předstihla Angličanka Mrs. Boughton-Leigh.

Výsledek slalomu. Muži: 1. R. Matt, Arlberg, 48.8 + 46.3 = 95.1, 2. O. Furrer, Zermatt, 49.8 + 47 = 96.8, 3. F. Pfeiffer, Innomostí, 50.1 + 48.4 = 98.5, 4. G. Lantschner, Innomostí, 50.9 + 48.2 = 99.1, 7. W. Prager, Davos, 49 + 54.6 = 103.6 atd. — Ženy: 1. Mrs. Boughton-Leigh, Kandahar, 67.6 + 63.8 = 131.4, 2. Maillart, Ženeva, 62.8 + 69.2 = 132, 3. v. Stein, Arlberg, 73 + 65.6 = 138.6, 5. Hadi Lantschner, Innomostí 78.3 + 62.6 = 140.9.

Sdružený závod o pohár arlberský.

Sjezdový závod a slalom se druží ve společný výsledek. 1. O. Furrer, Zermatt, 198 bodů, 2. R. Matt, Arlberg, 192 bodů, 3. G. Lantschner, Innomostí, 191.84 bodů, 4. W. Prager, Davos, 191.30 bodů, 28. Nixon, Cambridge, 147.20 bodů atd. — 1. sl. Hadi Lantschner, Innomostí 193 bodů, 2. sl. Honigmann, Partenkirchen, 189 bodů, 3. Maillart, Ženeva, 7. Leni Riefenstahl atd.

Slavnostní rozdělení cen konáno v největším hotelu Post ve sv. Antonínu. Deštivé počasí uspišilo náš návrat do vlasti, učinivši jej méně bolestným.

DR. J. KALIBERA:

Lyžařství na Balkáně.

Tři stati, jež níže přinášíme, nejsou sice nijakým vynikajícím dílem ani po stránce literární, ani po stránce odborně-lyžařské. Jsou však pozoruhodné tím, že Československo je v nich na Balkáně podivnou, odlehlou zemí (out-of-the-way country). Vzpomínám si při tom na dvě věci. Především na smíchovskou Arenu: »Evropa o nás ví.« Přece se na tuto revui, jednu z našich prvých, pamatujete! Jen tato revue zachraňuje morálně autorku článku, ona je totiž z Ameriky. Tak vypadají výsledky naší zahraniční propagandy. — Druhá věc: Byl jakýsi kongres v Bukurešti. Prvé, co dostali účastníci do ruky, byla nádherná propagační francouzská publikace s ohromným nadpisem: »Proboha, nepovažujte nás za balkánský stát!« Rumunsko! Jak má k Balkánu daleko! Zeměpisně i všim ostatním. A teď si představte: účastníci, mimo několika Čechoslováků, byli pouze: Bulhaři, Jihoslované, Řekové, Albánci a Turci. Nepovažujte nás za Balkán, krásné, co? —

A co tohle: pro Miss Thornovou je nejen Československo, ale samozřejmě tím spíše Jugoslavie a Bulharsko zemí »out-of-the-way« = odlehlou, neznámou, podivnou, doslova »stranou od cesty«. A že právě těmito zeměmi a jen jimi každodenně uhání

Simplon-Orient-Express — co na tom pro tři Američanky. Divoké země a basta. Ó, Ameriko, země dolarů a krásných dívek s mizernými vědomostmi, co asi uděláš z té Olympiády?

I.

Lyžařství bylo poslední věcí, již jsem se na Balkáně nadála. Na počátku března potkala jsem se v Terstu s dvěma rovněž americkými dívkami. Rozhodly jsme se, že se společně podíváme, co nám tyto divoké kraje mohou poskytnouti. Dříve než jsme to zpozorovaly, nacházely jsme se ve Starém Smokovci v Československu. Byly jsme překvapeny a potěšeny, že se zde ještě lyžařilo. Bylo již ve skutečnosti po saisoně, ale Tatry byly ještě pokryty sněhem. Při příchodu do hotelu ve Starém Smokovci, dříve, než jsme se pořádně podívaly z oken, jsme se živě dotazovaly na lyžařské poměry. Musily jsme si vypůjčiti nejen lyže, ale i boty. V mé chtivosti, abych byla dobře opatřena, nalezla jsem se, jak si měřím svoje nohy vedle nohou všech úředníků a číšníků, kteří se rychle přizpůsobili, nacházejíce asi dosti půvabnou tuto novou hru těchto cizích ženských příchozích.

Objednaly jsme si vůdce. Naše nadšení zřejmě učinilo mocný dojem na nočního úředníka, protože časně z rána zaklepal nám na dveře a dovnitř vešel malý Slovák s ná-

ručí lyžařských bot. Byl to ohavný březnový den, neustále pršelo, ale my jsme nechtěly ustoupiti. A tak po menších těžkostech obuly jsme boty a sešly dolů podívatí se na lyže. Pravděpodobně jen proto, že bylo po saisoně, ale přes to jsem nikdy neviděla takovou sbírku lyží. Některé z nich byly jen o málo větší než dužiny od sudu. Měly vesměs krásné vázání různých druhů, s válečky vpředu a s kovem pod celou nohou. Byly velmi krátké a široké — Češi shledávají to lepším. Konečně jsme našly vhodný pár a vydaly jsme se do hor.

Pršelo ještě když jsme si připínaly lyže. Pomalu a těžce jsme se plahočily do výše nádhernou rozervanou horskou krajinou. Svého vůdce pokřtily jsme »Aufpassen«, protože každou druhou minutu říkal: »Passen Sie auf!« Pozor, abyste neupadly, pozor nejedte tak rychle, pozor! Přinutil nás nésti lyže již na prvním příkřejším svahu. Jistě to nebyl pravý vůdce.

Sníh byl velmi špatný a stopa velmi úzká, ale za to jsme se těšily ze scenerie přímo fascinující; déšť brzo přestal, mraky zmizely a před námi ve své plné kráse stál jeden z tatranských vrcholů — Lomnický štít. Největší radost jsme však měly až odpoledne, kdy jsme se potýkaly s lep-kavým sněhem a našima chatrnýma lyžema při sjezdu do údolí. Jak jsme byly překvapeny, když jsme nahoře na prudkém svahu objevily nějaké předměty, které mizely a opět se objevovaly, kroužíce kolem skal a sporých stromů. Trvalo to přece jen chvíli, než jsme poznaly lidi v těchto letících předmětech — a co více — československé důstojníky, kteří v telemarcích se pořádali s tím kopcem. Dívaly jsme se na ně plny překvapení neodvažující se zasmáti, aby to nezavdalo příčin k mezinárodní zápletce. Z druhé strany ovšem velitel nás velmi srdečně pozval mezi ně. Byl to cvičný oddíl důstojníků. Trávili zde již dva týdny provozováním svého umění a velitel doufal, že naše přítomnost bude pro všechny potěšením. A tak stály tři americké dívky v jedné řadě s důstojníky české armády. První, co nám kapitán vytknul bylo, že jsme v sukních. To byla náramná veselost. A pak jsme si to namířili s nimi po výstupu opět do krásného údolí. To byli vůdci!

Příštího dne jsme opouštěly Starý Smokovec a také Československo s krásnými vzpomínkami. Přes to, že jsme z tohoto kraje, kudy se tak mnoho cestuje, neviděly to hlavní, odvážely jsme si aspoň malý pohled na lyžařství.

II.

Tehdy jsem si myslela, že před příští zimou nevstoupím na lyže. Po menším cestování Rumunskem a Bulharskem jsme se jedné noci ocitly v Sofii. Jediné, co jsme o Sofii věděly, byly, že je to hlavní město Bulharska. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem se časně ráno probudila, vyhlédla z okna a spatřila nedaleko města zvedati se mo-

hutné pohoří, pokryté sněhem, vše růžové v záplavě východu slunce. A tu přepadla mne velká touha stanouti na lyžích na vrcholu tohoto horstva. Jak to provedu? Vyšla jsem a zahrnula vrátného otázkami. Nebyl — proti mému očekávání — nikterak překvapenými dotazy. Telefonoval komusi a odvětil mně na to, že malá společnost opustí město asi za půl hodiny a že mne jeden muž přijde informovat a pomůže mi ve všem, abych mohla s sebou. Byla jsem nadšena touto vyhlídkou na krásný podnik, přes to, že to snad nebylo tak zcela správné pro dívku, aby po celý den byla nahoře sama s celou tlupou Bulharů — ale moje přítelkyně rozhodně odmítly jíti. Velmi krásný mladík za chvíli přiběhl, vrátný nás seznámil a já jsem byla pozvána, abych se připojila k němu a jeho přátelům při výstupu na Vitoš. Měli v úmyslu zastaviti se po cestě na chvíli v jedné chatě. Při tom mne napadlo, že bych se odtud mohla dolů vrátiti sama. Tu se mne počali dotazovati, kde a kdy jsem se učila jezdit na lyžích a které hory jsem již absolvovala. Když jsem jim sdělila, že mezi jiným jsem byla právě šest neděl ve Sv. Mořici, musím připustiti, že tato zmínka o Alpách učinila na ně jistý dojem. A proto mne začli přemlouvatí, abych s nimi vystoupila až na vrchol Černé hory. To byl by výstup, s nímž je nutně spojeno přenocování v chatě na vrcholu. Návrh byl příliš lákavý, než abych odolala. Po okamžiku rozmýšlení tedy jsem si řekla, že to přece nejsou žádní bandité, protože by jinak nemohli mít tak rádi tento božský sport — jsem přijala. Vypůjčila jsem si lyže a oblek a hned jsme startovali v automobilu. Byla s námi ještě jedna dáma — Němka, která se sem právě před nedávnem provdala a těžko snažela život v Sofii, nalézající velmi málo obveselení. Nejvíce času trávila tedy v horách a požívala pověsti nejlepší lyžařky v Bulharsku. Společnost tvořili dále dva Bulhaři a jeden turecký bey. Nikdo z nich neuměl slovo anglicky. S počátku jsme jeli asi hodinu po velmi špatné cestě. Po deseti mílich přijeli jsme k patě pohoří a pak to šlo poněkud do kopce, částečně po nové silnici, jež ještě nebyla dohотовена. Když již vůz dále nemohl, počali jsme stoupati. Zprvu jsme — dokud nebylo dosti sněhu — táhli lyže za sebou. Asi po hodinovém výstupu jsme dostihli chaty. Zde jsme měli přesnídávku a pak po orientálním způsobu jsme se natáhli na pryčny a odpočívali. Nebylo již třeba spěchatí, neboť k vrcholu jsme měli již jen asi hodinu a polovic stoupaní již za sebou.

Vrchol! Ale neobyčejný vrchol. Nikdy před tím nezažila jsem většího překvapení, než mě připravil pohled odtud. Vystoupila jsem už na pěknou řádku hor v různých světa-dílech, ale nikde mě nebylo tak absolutně krásně jako zde. Okusila jsem i strmého pohledu z Matterhornu na jeho vysoké sousedy. Ale zde v takové blízkosti Sofie stojí hora v celé své slávě sama. Jen na dalekém obzoru rýsují se

● PROSÍME VYROVNEJTE PŘEDPLATNÉ! ●

SKLÁDACÍ ČLUNY, STANY, SPACÍ A LODNÍ VAKY.

Veškeré potřeby pro vodní turistiku a táboření jen u firmy

odborný sportovní závod Praha II., Spálená 27, v pasáži.

ČERVENÝ & GLOGAR,

Gen. zastoupení sportovních výrobků firmy „PAK“

jiné sněžné hroty. Na východě Rilo, kde má král Boris svůj oblíbený lovecký zámeček. Je tam i pověstný monastýr. Nikdy před tím nebyla jsem na tak velikém plochem vrcholu, kde jsme mohli krásně jezdit. Pak — jak to bylo báječné — sjížděli jsme pohodlně dolů, přímo proti zapadajícímu slunci, velké ohnivé kouli, pomalu klesající za purpurový horizont hor. Byl to skvělý západ slunce jako někde na oceáně, ale při tom něco daleko krásnějšího, neboť jen na horách lze spatřiti mezi vrcholky tak žhavé poslední záblesky. Byli jsme prostě u vytržení při tomto sjezdu. V okamžiku, kdy veliká rudá koule ztrácela se v dáli za purpurovými horami, jsme všichni stanuli jako okouzleni. Jeden z Bulharů poznamenal tichým hlasem, že to je přece totéž slunce, jež zapadá zde, i v Německu, Turecku i Chicagu. Ale jeho turecký přítel odporoval. »Ne«, pravil »toto je čisté slunce orientu. Jinde není tak velké«. — Skoro s ním souhlasím.

Sjížděli jsme pak rychle dolů a dostihli jsme chaty ještě před příchodem noci. K večeri byla pestrá směs bulharských a tureckých pokrmů. V kamnech praskalo. V přítmi chaty okouzila mne pak stará macedonská píseň, doprovázená jakýmsi strunným nástrojem překrásného tónu. Byla to chvíle hlubokých dojmů.

Příští jitra mne celá společnost doprovázela dolů. Moje přítelkyně přijely mně ze Sofie naproti automobilem. Sňala jsem lyže, když přestával sníh a setkala jsem se s nimi, trhající krásné divoké květy. Nebyla jsem ani trochu ráda, slyšíc zvuk motoru, mocně supajícího do příkrého kopce, protože to znamenalo konec tohoto překrásného výletu.

Ze Sofie odcestovaly jsme vlakem nádhernou divokou

hornatou krajinou do Sarajeva v Jugoslavii. A zde opět byly hory pokryty ještě vrstvou sněhu. Po krásných časech v Sofii přály jsme si okusiti jízdy na lyžích, kdekoli jsme viděly sněh. Okusily jsme pravda, ale tentokrát s malým štěstím.

Někteří členové Slavija Ski Clubu aranžovali pro nás výlet. Startovali jsme velmi pozdě. Pak jsme celou noc stoupali, celkem šest hodin, avšak jen polovinu z toho na lyžích. Konečně jsme se dostali do královského loveckého zámečku, kde jsme mohli k ránu trochu usnouti, abychom našli pak při probuzení náš cíl — vrchol Bjelasnice — v prudké bouři. Abych se přiznala — byly jsme my, dívky, poněkud rády, protože jsme byly naším nočním výstupem tak unaveny, že jsme spaly v každé posici. Nechtěli jsme čekat, až to všechno pomine, protože to vypadalo trvale. A proto jsme všichni téhož dne nastoupili ke sjezdu zpět do údolí. Celkem jsme lyží užili velmi málo. Přece jsem si však zachovala živý obraz z této tury: Naši tři krásní průvodci Drago, Vlado a Mladen nesou naše i svoje lyže křížem přes záda, stoupající v noci černým lesem a vypadají v magickém světle lampiček jako andělé s křídly.

Staly jsme se členkami jejich klubu. Nutili nás neustále, abychom přišli se svými přáteli jindy zkusiti, jak výtečné je lyžaření na jejich horách, když je dost sněhu. Konec března již není pro lyže vhodným časem. Dovedu si představit, jak krásné to musí býti uprostřed zimy.

Byla jsem velmi překvapena, že jsem našla tolik nadšení pro lyžařský sport v těchto podivných odlehlých zemích Jugoslavii, Bulharsku a Československu. Pro každého, kdo má rád změnu je to zajímavý výlet.

LYŽAŘI NEJEZDĚTE

na túru dříve, dokud nemáte aspoň jednu tubu

SAVOSKINU

Návod k upotřebení:

Vytlačí se asi 2 cm krému na znečištěnou dlaň a dobře se rozetře, pak sněhem nebo vodou se omyje.— Též znečištění kolomazí, dehtem, tuky a vosky se Savoskinem dobře vyčistí. Velice praktické a levné.

Jediný výrobce:

J. PILNÁČEK,
HRADEC KRÁLOVÉ.

Speciální anglické

LAKY A BARVY NA KANOE

fy Mander Brothers,

Limited Wolverhampton

za tovární ceny dodá

ČERVENÝ & GLOGAR

odborný závod pro vodní turistiku

Praha II., Spálená 27.

v pasáži.

Horní obrázek: Přeskok do hloubky přes hromadu dříví v nejvyšším bodě.

Dolní obrázek zleva: Terénní skok

do hloubky s mírného svahu na příkřejší.

Dolní obrázek zprava: Přeskok do velké hloubky se strany svahu.

Foto

Ing. c. Vlad. Hásek,

Ku článku „Kejkle.“

MUC. ZDENĚK MÉZL:

Kejkle.

Málokdo z těch, kterým lyže nejsou jen příjemným dopravním prostředkem, nýbrž opravdu sportem, spokojí se s tím, když je dobře ovládne v průměrném terénu. Jistě zatouží někdy po výkonech, kterých sice není třeba při »turistování«, které jsou zdrojem vrcholného požitku sportovního, pro který se lyže těší takové oblibě. Není ovšem účelem tohoto článku rozmnožití předváděné kousky těch, kdo jezdí hlavně na cvičné louce před zraky obdivujících začátečníků; kdo chce mít požitek z lyžaření, jezdí raději do sněhu, který dosud nikdo nesešlapal a v užším kroužku rovnocenných jezdců vzájemným povzbuzováním a opravováním se ustavičně zdokonaluje. Zavátá paseka, zavátá kleč, vyduté návějky nebo jiný hodně hrbolavý terén jsou skvělým cvičištem pro zdatné lyžaře, kde lze vynaléztí zajímavé množství nových prvků.

Nejvděčnější z takových cviků jsou ty, které se provádějí ve vzduchu, neboť lyže jsou ideálním pro-

středkem, který umožňuje opustiti povrch zemský tím, že potřebnou rychlost získá jezdec v klidu, bez rozbíhání neb mechanické pomoci.

Skok s můstkem by zde měl býti na prvním místě, bylo však o něm již tolik psáno a hovořeno, až je podivné, že se tak málo pěstuje. Sjíždění, které lze viděti na můstcích s plochým dopadem, jaké bývají u hotelů, nelze počítati mezi skoky.

Terénní skok v praxi se provádí obyčejně bez příkras, neboť většinou nebývá dosti času ani na zapíchnutí holí před nenadálou překážkou, tím méně na přehmatávání a vzpírání se na ně. Na ozdobné, požitkářské skákání se nejlépe hodí mez, závěj nebo zasněžená hromada, která po dosti rychlém nájezdu umožní klidný odraz nohama i holemi s místa vodorovného nebo mírně šikmo vzhůru. Čím delší a vyšší skoky, tím příkřejší musí býti dopad.

Provedení jistě každý zná: Před odrazem se skrčujeme, odraz při prostřední rychlosti začínáme, když

*Letošní znamenitá štafeta K. L. Vinohradských
Cífků, Hromádků, Vaníček. Foto Měšťánek.*

je špička lyží na konci odraziště, když jsou tam nohy, je již tělo prudce napjato a směřuje šikmo vzhůru, načech se dolní končetiny prudce skrčují kolena až na prsa, aby jaksi využily rychlosti vzhůru a vyhodily trup ještě výše. Je to tedy odraz jako při skrčce přes kozu nebo sokolském skoku přes provaz, ne onen odraz končící nataženým tělem jako při závodním skoku na lyžích. Hole držíme jako při jízdě, paže krčíme současně s koleny a bodce házíme do předu; jakmile dosáhneme, zabodáváme hole na okraj odraziště a prudkým natahováním v loktech se odrážíme šikmo vzhůru současně s nohama. Tato práce je odlišná od vzpírání se, při kterém se drží hole nadhmatem (koncem v dlani) a zůstávají zabodnuty, když je lyžař v nejvyšším bodě své dráhy, po odrazu letí skokan ještě do výšky a vytahuje hůlky za sebou.

Velmi pěkně na pohled i při provádění působí bezprostřední prudký odraz, který vymrští skokana do výše úplně skrčeného, trup předkloněný, kolena v linii prsou, bérce kolmo ke svahu, lyže rovnoběžné, ruce hodně dole u nohou, hole vzadu. Před dopadem se musí nohy natáhnouti, aby se dopadlo do »telemarského« podřepu, což je nejstabilnější a nejbezpečnější poloha dopadu, ve které se i prudký odpor tvrdšího terénu dobře utlumí.

Při nácvičku nutno přihlížeti, aby nohy byly těsně u sebe, má-li jakákoliv kejkle býti úhledná, musí těsnit kolena i lýtka. Netěsněné nohy působí hrbeně a dojmem nejistoty. Odraz musí býti sice prudký, ale oběma nohama stejný a plyný, souvislý přechod z klidu do napjatého těla bez škubání, neboť jinak nejsou lyže ve vzduchu rovnoběžné a špicemi ke svahu skloněné, rozhodí se a visí patami dolů, čímž trpí vzhled a při dopadu naráží nejdříve paty, lyže se prudce přirážejí k noze a snadno se zkrříží. Malé skrčení před odrazem zkracuje a snižuje skok, ve vzduchu kazí malé skrčení vzhled, při vysokém, hlu-

bokém skoku je pak lépe raději se zcela natáhnouti nebo udělati předklon s nataženými koleny. Nejlépe je cvičiti z malé rychlosti dobrý odraz a pak teprve zvyšovati a prodlužovati skok rychlejším nájezdem.

Půvab vnímáme, když rychlým nájezdem přejdeme na nějakou hromadu, na odraziště, které nás již samo vyhodí šikmo do výše, přechod sám nás skrčí a umožní tím větší odraz; je nutno silně se předkloniti a na chvíli jaksi prsama spočinouti na vzduchu. Tyto skoky do výše nemusí býti ani příliš dlouhé, ale jsou velmi vděčné, neboť let vzhůru trvá poměrně dlouho a v celkovém dojmu převládá.

Zcela jiné jsou skoky, když je odraziště vodorovné nebo šikmo dolů skloněné, mez nebo převis. Pak je mnohem delší let lyžaře z nejvyššího bodu dolů. Čím příkřejší dopad, tím lépe, nutí skokana po skrčení v nejvyšším bodě k úplnému lehnutí na vzduch, buď nataženým tělem nebo v předklonu — lomený styl závodního skoku.

V tomto případě se dá dobře použiti skok se vzpíráním na hůlkách, jak byl v módě předloni a loni. Přehmatávání, aby hůl byla pod rukou, koncem v dlani, je nutno provésti předem, což je dosti nepohodlné, nepřírozené, takže je tento skok v praxi neupotřebitelný. Nelze jej prováděti z větší rychlosti, protože se zabodávají hůlky nataženými pažemi do předu a celou rychlostí se na ně naráží, čímž se rozkladem sil získá složka, potřebná k vzestupu do výše. Odraz nohama je menší, takže se snadno udrží lyže i nohy rovnoběžně těsně u sebe, celý výkon je dosti pomalý a lze se snadno soustřediti a zaujmouti pěknou polohu. Snad proto se předloni jezdilo s nemožně dlouhými holemi, aby se snadno docílily vysoké, pomalé skoky, přednožky a pod.

Dělá-li se tento skok do strmé rokly nebo přes převis, zkrátka s mírného svahu na hodně příkrý, je velmi vděčné pomalu se vzepřiti nataženými pažemi na hole a teď, když je lyžař skrčen s nohama u rukou

Julijské Alpy — Martulek o velikonočích. Foto Ing. C. Cveto Švigelj, Lublaň, Jugolavia.

jako jeden celek, i s holemi pomalu nehybně přepádávati, otáčeti se kolem jejich zabodnutých špiček, až jsou hůlky kolmo k příkrému dopadu. Pak teprve se nohy natáhnou dopředu dolů, tělo zůstane vodorovné, zaujmeme lomený předklon a začíná pád do hlubiny. Je to tedy obdoba onoho obratu skokem na hůlky, který se provádí s místa, stojíme-li bokem k velmi příkrému svahu.

Přeskok se nám sám nabízí tam, kde po dopadu nelze jeti dále, hlavně skáče-li s výšky na rovinu. Je to ovšem zcela jiný přeskok než ten, kterým hospodárně sjíždíme dlouhé svahy, odrážíme se totiž značně do výšky jako při popsaném terénním skoku. Obyčejně se zabodává jen ta hůl, na kterou stranu se hodláme obracet, lze však pro zvětšení odrazu zabodnouti obě hole, ovšem je nutno brzo vytrhnouti tu, o kterou bychom při otáčení zavádili zadky lyží. Po opuštění země se trup plynule otáčí, takže když je skokan v nejvyšším bodě skrčen, je již otočen skoro v pravém úhlu k směru nájezdu. Kdežto při terénním skoku se lyžař předklání, aby po dopadu pod ním lyže neujely, zde, poněvadž po dopadu zůstává stát, zatím co tělo má setrvačnost ve směru skoku, musí jíti nohy dále dopředu než tělo, aby skokan nepřepadl, když nohy se zaboří a tělo ještě letí dopředu. Musí se tedy při letu dolů lyžař nakláněti na stranu, ke které se obrátil, a hlavní vtíp je v tom,

aby se cvikem naučil přesně odhadnouti podle rychlosti a délky skoku potřebný úklon. Při větších rychlostech, když lyže po dopadu dostávají smyk, je bezpečnější, zůstává-li trup svisle a jen dolní končetiny se naklánějí, takže se dopadá v úklonu, který bychom mohli nazvati »lomený«. Abychom při smyku nebo špatně odhadnutém úklonu neupadli dovnitř zatačky, stačí se po dopadu opřít o hůl, kolem níž jsme se točili a která je samočinně k tomu připravena, přepadnutí ven zabráníme druhou hůlí. Abychom neupadli na obličej nebo na záda, je nutné, aby nohy dopadaly přesně v prodloužení nájezdu, neboť jenom pak jsou po dopadu přesně pod tělem; nutnou podmínkou k tomu je, abychom zabodávali vnitřní hůlku těsně vedle lyží. Ale pozor, přibodneme-li omylem špičku lyží k zemi, vyrobíme místo přeskoku nejpitvornější pád po hlavě dolů, podobně i když hůlka při odrazu sjede s kraje odraziště.

Stejně i pro přeskok lze spíše doporučiti skákání do výše s vyhazujícího skluzu skoku, padání do hloubky na rovinu není tak vděčné, jako při terénním skoku na příkrý svah. Náraz je dosti prudký, takže s výše 2—3 m je radno skákat teprve, když je sníh aspoň poněkud měkký a ne příliš dlouho do téže jámy. Při větší hloubce nutno se při dopadu ze vsí síly napnouti a náraz v kolenech stlumiti, i tak dopadneme často do hlubokého dřepu, případně ruka-

TVRDOŠÍJNÍ

Vděčný

Lyžaři skalní.

31.

ma na zem. Při ideálním prašanu asi $\frac{1}{2}$ m hlubokém lze skákati sice až do hloubky 6 až 8 m, ale takový odpor hloubky již není zvláště příjemný a neláká k častému opakování. Při riskantním pádu snadno povolí některý kloub, nebo lyže se zlomí pod nohou. Není radno při tomto cviku přeháněti, cvičiti spíše skok do hloubky kolem 4 m, který je tak asi nejvděčnější s jistým dopadem do celkem nehlubokého podřepu. Skáčeme-li to ze skočného skluzu do dálky, je to již pěkný výkon, který však lze ještě prováděti snadno s úplnou jistotou a bez nebezpečí.

Nalezne-li odraziště (skočný skluz), které směřuje hodně šikmo vzhůru, stává se odraz holemi těžko proveditelný — snad zbytečný. Pak je lépe se rozjeti tak, aby nás protisvah sám stlačil do hlubokého dřepu a abychom s nepatrným odrazem jen rychlostí vyletěli hodně vysoko. Jako vždy při méně prudkém odrazu udržíme snadno lyže i nohy v dobré poloze a můžeme skončiti buď terénním skokem skoro na rovinu nebo se v nejvyšším bodě zvolna otočiti, což vypadá bez pomoci hůlek velmi pěkně, dosti nezvykle.

Samozřejmě, že při všech těchto kejklich můžeme přeskakovati různé překážky, skály, stromky, lidi, chalupy, ale slouží to snad ke zvýšení dojmu při pohledu, pro skákajícího to nemá význam, nejvýše může býti nepříjemné, když v letu zavadí lyží neb holí o větvičky.

Přeskok s obratem o 180° na protisvalu bývá nezbytným při jízdě v horských žlabech, patří tedy mezi praktické obraty a ne sem, ačkoliv střecha zaváté chalupy může svést odvážného i humoristu vzniklého pohybu k různým zábavným detailům.

Přednožení (přeskok před pevnou stabilitou) byla předloni a loni ve veliké módě u hotelových krasojedců, bylo to zužitkování nového prvku v lyžařství, vzepření na hůlkách, které ovšem upadá zas v zapomenutí, protože nějakou opravdu vděčnou v terénu zužitkovatelnou kejkli se nepovedlo s ním sestaviti.

Přednožení provádí se s mírného nájezdu tak, že držíme obě hole nadhmatem s nataženými pažemi šikmo dopředu dolů. Buď tvoří paže i hole jednu přímku, nebo jsou paže spíše připážené a hole jdou více dopředu. Zabodáváme hroty ke špičkám lyží, odrážíme se nepatrně buď jen z mírně skrčených kolen nebo z úplně přímého stoje tak, že když narazíme celou rychlostí na hole, vzepřeme se na ně s nataženými pažemi a tělem do vzepření. Zatím co hole i paže ze šikmé polohy stoupají do svislé, jdou nohy do přednosu, aspoň do polohy vodorovné, na chvíli se zastaví, otočí i s lyžemi, zatím svislými, na stranu a pak během dopadu se tělo narovná a přiměřeně přiklání. Lze to krásně nacvičiti na bradlech, pak na lyžích bez nájezdu, pak z větší rychlosti. Nohy se musí natáhnouti aspoň tolik dopředu, aby lyže nezavadily při otáčení o hole, čím jsou výše, tím lépe, lze je vyhoditi až před obličej, špičkami lyží nad hlavu, musí se to však provésti rychle, abychom je při dopadu měli zas pod sebou. Přírozené, že s menší rychlostí lze přednožení udělati všude tam, kde je volnost pro přeskok, takže není třeba dále se o něm šířiti. Při skoku přes skálu je zvláště třeba

Dorostenec Jan Kovář, z Valteřic, člen Lyžař. závodního klubu Praha dobyt letos opětně „Synáčkov a memorialu,“ hrdé ceny tohoto ústředního závodu dorostu Svazu lyžařů.

míti bezpečně zabodnuté hole, neboť povolení v nich náhodou působí ošklivý pád na záda svahe dolů.

Spíše teoretickým výkonem, který se může uplatniti skoro jen na cvičné louce, je zanožení, které lze vyjeti z přednožení, ale dosud jsem je neviděl prováděti. Z velmi mírné jízdy pozpátku natahují paže s holemi nadhmatem uchopenými dopředu za sebe, naskakuji pozpátku do vzepření, nohy se vyšvihnou dozadu nahoru tak, až se špice lyží dostanou za hole a mohou se otočiti v pravý úhel. Poměrně nejlépe to lze provésti z klidu na svahu, chceme-li se skokem obrátiti a jeti zpět. Jinak je to spíše jen kratochvíle k ukrácení dlouhé chvíle na sněhu, podobně jako přemet dopředu nebo dozadu. Dopředu lze ho prováděti bez holí tak, že se prudce odrážíme nohama, točíme se hlavou dolů, případně se odrážíme rukama o sníh. Na přechodu z mírného na příkřejší svah se podaří občas dopadnouti na lyže a odjeti, jinak to často končí sednutím a zabodnutím zadků lyží do sněhu, čemuž by snad bylo lze určitě zabrániti Amstutzovými pery.

Přemet nazad začneme jako přednožení, jenže se musí více švihnouti nohama vzhůru, abychom nabyli patřičný točný smyk. Hůlky nenavlékáme na ruce a když jsou lyže nad hlavou, pouštíme je a švihem paží končíme otáčení. Při nezdaru se dopadne na ruce, hlavu, šíji a špičky lyží, lze to tedy zkouseti jen na velmi měkkém sněhu. Lze také prováděti přemet v závěsu na hůlkách jako ony obraty přednožením, ale cviky v závěsu skoro nestojí za provádění pro svou jednoduchost a bezpředmětnost.

Snad by stál za zmínku dvojbrat na hůlkách, který se provádí šikmo doleva takto: z mírné jízdy zabodáváme obě hůlky nadhmatem držené těsně vedle pravé lyže, a to pravou přes levou. Naskakujeme do vzporu, opíráme se pravým bokem o ruce těsně u sebe držené a otáčíme se tak, že zadky lyží jdou vpravo vně a za hůlky, tělo se točí doleva, čímž se zkrřížené hůlky roztáčí. Abychom po obratu o 360° jeli dále, je nutno zastaviti se na chvíli ve vzporu a míti dost rotace, nohy nesmí přijíti daleko od holí. O 270° se lze obrátiti zcela snadno, dále to vyžaduje

cvičení, které občas končí pitvorným pádem na obličej a na hůlky, takže je lépe nezavěšovat je na ruce a zkoušet je na měkkém sněhu. Ostatně tyto poslední cviky jsou tak bezvýznamné a bezpředmětné, že sotva komu by stály za s o u s t a v n ý n á c v i k.

Zajímá-li se někdo vážněji o takovéto požitkářské lyžaření, je dobře, aby se k tomu vhodně vyzbrojil. Dlouhé, úzké lyže se prostředkem zaboří a konce zůstávají na sněhu, takže se snad i snadno zlomí. Nejlepší jsou lyže asi 200 až 210 cm dlouhé, ale asi 9 cm široké, které jsou i pro turistu výhodné na úzkých cestách, ale hlavně v prašanu, který je pravým působištěm lyžaře, ne stopa vhodná pro úzké lyže. Hole musí být samozřejmě dosti pevné, ale ne přehnaně dlouhé ani těžké.

Při fotografování je třeba si uvědomiti, že obyčejný aparát nezachytí perspektivu a promítne skokana do roviny sněhu, takže se ztratí výška. Je tedy nejlépe promítnouti rovinu sněhu do přímký a skokana dostati podle možnosti proti nebi.

ŠKPT. M. FRGAL.

Horolezecké názvosloví.

Na podzim minulého roku prožila nevelká rodina našich horolezců radostnou událost. Vzniklo k její potěše a snad i zklamání horolezecké názvosloví. Šlo to celkem hladce, třebaže se o něm dohadovali zástupci klubů alpistů, turistů, svazu lyžařů, zástupci vojenské správy a konečně poslední instance: jazykozpytci.

Za základ byl vzat návrh, vypracovaný vojenským odborníkem zčásti podle názvosloví dosud všeobecně používaného, zčásti podle názvosloví nově utvořeného a používaného v horolezeckých střediscích ve Vysokých Tatrách; pro některé výrazy se ovšem musilo sáhnouti i do slovníků staršího českého jazyka.

Horolezecké názvosloví jest rozděleno na názvosloví výcvikové a materiální. Nás zajímá hlavně první; uvedu z něho vždy výraz, a kde bude nutno, i krátké vysvětlení.

Říkati budeme vždy *horolezectví* a *horolezec*, neboť *alpismus* a *alpistoika* uznány za výrazy vyjadřující horolezeckou činnost výhradně v Alpách. Dřívější podchody ke skalám změněny na *příchody ke skalám*, což jest část tury do zahájení lezení po skále.

Jako v turistice konáme chůzi v horách *horským krokem*, dále máme *výstupy* nebo *sestupy* — tak máme v horolezectví *lezení* jako výraz všeobecný a pak *zlézání*, což jest lezení směrem nahoru a přes, *slézání*, což jest lezení směrem dolů, a *ulézání* (úlez), což jest lezení celkem ve vrstevnici.

Lezení se dělí na lezení *stěnné* a *hřebenové*. Lezení stěnné se dále rozděluje na lezení *plotnové* a *komínové*.

Vše, za co se při lezení zachycujeme rukama, nazýváme *záchyty*, vše, o co se opíráme nohama, nazýváme *stupy*. Záchyty i stupy sumárně nazýváme *body držení*.

Ke konci snad bych uvážil, že není snahou tohoto článku upozorniti na nějaké novinky, což je při nynější úrovni našeho sportu velmi těžké. Spíše se bude mnohým zdáti zbytečným zabývat se několika skoky, které dávno znají z praxe nebo od vidění. Přesto, že hlavní látkou těchto řádek je jen přeskok a terénní skok, skýtá jejich provádění v rozmanitém terénu tolik možností a v tolika variantech, že by jimi bylo lze vyplniti celou knihu. V kursech se tomu zřídka věnuje velká pozornost, takže málo kdo má možnost učiti se úsporně podobným výkonům, vdyť to kdysi trvalo asi 5 let, než jsme dospěli od »naskočené kristianky« k přeskoku do výšky a do dálky, dnes je vše tak promyšleno, že se tomu lze naučiti za několik dní. Doufám, že aspoň někteří podnikaví skuteční jezdcí naleznou v tomto článku některé nové prvky, od nichž bude možno dále pokračovati aspoň k částečnému vyčerpání nekonečného množství různých nových možností v lyžaření, které nám umožňují lyže v zasněžené skutečné divočině.

Ze způsobů lezení použijeme zajisté skoro ve všech případech *lezení tlačného*, při němž záchyty tlačíme do skály; jen výjimkou a po zvlášť dobrém vyzkoušení použijeme *lezení tažného*, při kterém táhneme záchyty k sobě. Na plotnách použijeme *lezení přilnavého*, při němž tělo co největší plochou přilne ke skále a kde tření nahrazuje někdy veškeré stupy a záchyty.

Lezeme-li obličejem ke skále, mluvíme o *lezení čelním*; lezení zády ke skále nazýváme *lezením odvráceným*.

Na mnohých místech se nedostatek záchytnů nahradí tím, že použijeme tlaku rozpažených rukou proti sobě a tak se vzepřeme k dosažení vyšších stupů nebo záchytnů. Výkon ten se nazývá *vzpřičování tlačné*. Stahujeme-li záchyty k sobě a tím se vzpíráme, mluvíme o *vzpřičování tažném*. Výjimečně na místech neexponovaných se též vzpíráme tím způsobem, že použijeme vzpíracího tlaku nohou proti rukám, a mluvíme pak o *zlézání vzpřičováním rukou proti nohám*.

Slézáme odvráceně tím, že se spouštíme do kliku, což jest *slézání klikem*. Speciální druh slézání jest *svěšování jednoruč, obouruč, s obratem jednoruč, obouruč* (při nedostatku stupů k dosažení nižšího stupu). Podstata svěšování je v tom, že se k dosažení nižších stupů uchopí rukou (rukama) záchytn co možná nejnižší a proti zásadě o třech bodech držení spustí se celé tělo, až dosáhne onoho nižšího stupu. To se dá provésti čelně nebo s obratem odvráceného lezení do čelního.

Výjimečně se používá *vzpírání jednoruč* tam, kde při zlézání není možno dosáhnouti vyššího záchytnu obvyklým způsobem. Provádí se tak, že se na jednom ze záchytnů změni nadhmat ruky a na tomto záchytnu se provede vzepření, při čemž se lezec zároveň přita-

Z letošního horolezeckého kursu škpt. M. Frgala
ve Vysokých Tatrách
Na Rysech:

Foto Glogar.

Lezecká skupina v plné práci.

Krátký odpočinek v plném poledním slunci.

huje druhou rukou ke skále. Po zaujetí stupu ruka, která přidržovala lezce ke skále, se uvolní a uchopí vyšší záchyť.

Lezení v komínech vzpříčováním nastává tehdy, když na jedné stěně komínu pracuje levá ruka a noha a na druhé straně pravá ruka a noha. Obvyklý způsob *lezení v komínech* jest *vzpíráním*, kdy na jedné straně komínu pracují nohy, na druhé ruce a záda lezce.

Na místech převislých anebo na místech bez jakýchkoli bodů držení spouštíme se na laně zdvojeném (výjimečně na jednoduchém) a výkon ten nazýváme *lanováním*. Lanujeme-li bez sestupování nohama po skále, je to *lanování prosté*; kráčíme-li při tom po skále, je to *lanování s oporou*. Způsob, jak probíhá lano kolem těla při lanování, určuje nám pojmenování tohoto výkonu, na př. *lanování na stehno*, *Barthovo*, s *přirazem* atd. Podle toho, jak je lano nahore na skále upevněno na *záklesné pouto*, mluvíme o *závěsu lana* na skobu nebo na tělo atd.

Po slanování posledního lezce se lano stáhne. Při

jakémkoli zajišťování musí býti lano lehce napjato, to znamená, že se musíme vždy vystříhati *průvěsu* lana. Napětí lana musí býti takové, abychom zajišťovaného lezce na laně zcela lehce cítili, ale ani v nejmenším mu nebránili v pohybech; to vyjadřujeme slovem *důcit*.

Několik lezců spojených lanem nazýváme *lezeckou skupinou*; lezce pak *prvním*, *středním*, *posledním*; jednotlivé úseky lana mezi lezci nazýváme *spoje*.

Při ulézání, pak při slézání prvního a slézání posledního lezce zkracujeme pro případy, že by došlo k pádu, zajišťovací lano tím, že je *převěšujeme* přes skalní výběžky, skoby atd. Před zajišťováním a při něm musí lezci neustále dbáti toho, aby lano netvořilo *zákruty*, které snadno za něco zachytí, takže lano uvázne.

Krátká zvolání řídí součinnost mezi zajišťujícími a zajišťovaným. *Uvázat, odvázat, uvázat do skupin* nepotřebuje komentáře. *Záklesnout lano* znamená, že zajišťující má upevnit lano u sebe tak pevně, aby nepovolilo ani tahu ani trhnutí. *Držet* znamená, že za-

jišťující má napnout lano do odporu a pevně je držet, protože zajišťovaný je v takové situaci, že může spoléhat pouze na lano, jest to tedy zvolání před zřícením.

Táhnout znamená, že zajišťovaný spoléhá jen na pomoc vytažením přes určité místo. Pro spuštění bez součinnosti zajišťovaného se užívá výrazu *spouštět*.

Je-li při zajišťování lano příliš napjato, opravuje se na zvolání *povolit*, a je-li příliš volné, zvoláním *napnout*. Má-li se konec lana dostat k lezci, který jest níže ve skále, nelze to provésti spuštěním konce lana, poněvadž lano při tom skoro vždy uvázne. Nutno tedy nejprve dáti *lano do smyček* a pak je rozhoditi vyhozením od skály, aby se rozvinulo celé ve vzduchu a dopadlo na skálu již rozvinuté.

Nepotřebujeme-li již lana ve skále, *svineme* je.

Na lezeckém cvičení nebo na lezecké tuře mluvíme při pracích na laně o *zajišťovaném* a *pak o zajišťujícím* lezci. Zajištění lanem jest několikeré. *Zajištění na ruku* se užívá výjimečně, hlavně při ulézání na nepřilíš příkrých sněžných polích. Při tomto způsobu je lano zaklesnuto na skálu nebo na špičák a napjato podél pochodové čáry a lezci se ho drží jednou rukou jako zábradlí.

Výjimečně při stěnovém lezení, častěji pak při hřebenovém zajišťování se používá *zajištění z rukou*, kdy lano, ovinuté jednou kolem pravé ruky, držíme oběma rukama a tělo jest připraveno paralysovati trhnutím ze směru při zřícení zajišťovaného.

Normálně se používá *zajišťování na tělo*, při kterém lano probíhá od zajišťovaného pod pravé rameno

zajišťujícího, pak přes týl na levé rameno a odtamtud splývá před tělem a podél něho. Pravá ruka drží spoj podhmatem a udržuje důcit, levá ruka drží lano splývající s levého ramene, a to nadhmatem, a obstarává posunování lana.

Další způsoby zajišťování jsou *na skálu* nebo *na špičák*. V obou případech je lano kolem nich jednou ovinuto a posunování řídí levá ruka (pozor na přiskřípnutí prstů), zatím co pravá ruka, mající obvykle lano jednou kolem zápěstí ovinuté, jest připravena čeliti trhnutí.

Na lano se uvazujeme nejrůznějšími způsoby: uzly *vůdcovským*, *středním* atd.; dvě lana spojujeme uzlem *spojovacím*.

Zbývalo by ještě několik samozřejmostí, jako jest *lezecká tura s vedoucím tury* a *zadákem tury*, jenž dbá, aby se nikdo neodtrhl, a i jinak udržuje pořádek na tuře. Tura vede místy *lehkými*, *mírně těžkými*, *těžkými*, *velmi těžkými* a *neobyčejně těžkými*. Každé z těchto míst může býti *exponované*, t. j. přímo nad velkými srázy.

Skály pak mohou býti *lomivé*, s *viklavými záchyty* (*viklany*), kterýmžto jménem nazýváme též balvany v labilní poloze.

Tím bychom skončili část týkající se názvosloví výcvikového. Z obsáhlé části materiální bych uvedl jen to, že říkáme *lezecký špičák*, *horské stupáčky*, *horské střevice*, *lezečky*.

Tedy horolezecké názvosloví bychom již měli; teď ještě více dokonalých horolezců!

Náhodný rozmar fotoaparátu vytvořil tento žertík, který redakci neopomenul zaslati náš milý bývalý předseda Svazu p. Dr. Scheiner. Prvá dáma zleva jest pí. Moserová, choť mezinár. taj. Svazu lyžařů.

Závodníkům a celé obci lyžařské!

Je skončena závodníci sezona. Bojovali jste čestně za barvy našeho státu tak, že dnes jméno »Čechoslovák« je známo v celém lyžařském světě nakontinentu. Tím, že dobyli jste si vážnost v celé Evropě není Vaše dílo skončeno — jméno Čechoslováka-lyžaře musí býti poznáno a další vážnosti musí si dobýti příští sezonu daleko za oceánem na Olympiadě v Americe.

Znám Vás hoši — budete-li zavoláni — budete se opět s radostí bití za barvy Vámi milovaného státu. Avšak toto velké poslání musí Vám umožniti celá obec lyžařská, k níž právě se obracím.

I Vy chudí neodmítejte v této chvíli svou pomoc — neb jen rukou společnou můžeme se ctí dobýti další slavu našemu lyžařskému sportu.

Potřebujeme tentokrát mnoho, přece není to ale tak velikou obětí, neboť je nás více jak 25 tisíc, tudíž na každého 10.— Kč a výprava československá do Lake Placid bude zajištěna. Vy zámožnější dejte více, tak nejlépe poděkujete našim borcům, kteří tak čestně hájí vždy Vás na foru mezinárodním.

Děkuji Vám závodníci za letošní úspěchy a děkuji i Vám milí dárci za jistou Vaši podporu již předem.

Karel Jarolímek,
předseda T. O. Sv. Lyžařů R. Č. S.

ING. F. PŘIBYL:

Hledají se cvičitelé.

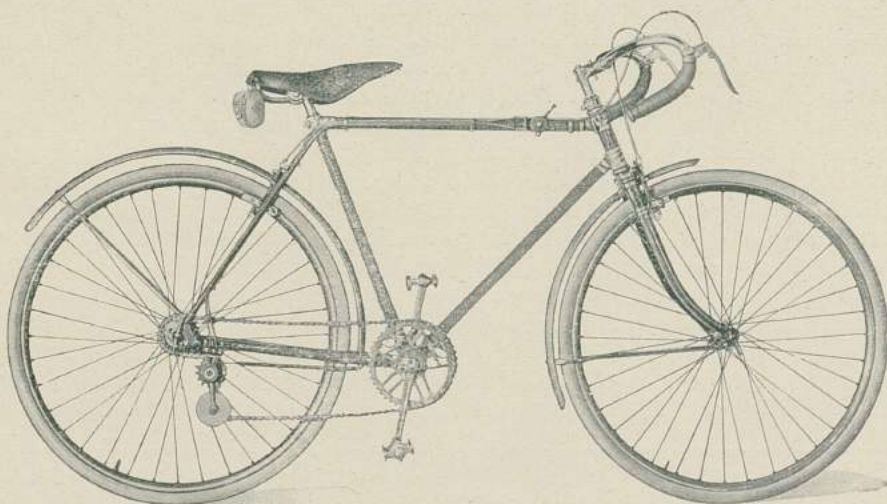
Se stoupající úrovní našeho lyžařství není možno setravnati na požadavcích, jež kladeny dosud byly na kandidáty cvičitelských zkoušek. Počáteční prakse zkušební, vyhovující sice plně požadavku založiti instituci oficiálních cvičitelů Svazu, nedostačující však již dnes, je nutno zdokonaliti v takovém směru, aby cvičitel byl nejen dobrým jezdcem-technikem, ale i učitelem, t. j. člověkem s talentem správně vyučovati a naučiti! Tedy prokázati schopnosti všestrannější a znalosti hlubší. Tento novější názor přijala již za svůj Pražská župa Svazu lyžařů a provedla své letošní cvičitelské zkoušky způsobem, který byl ve značné míře praktickým návrhem změny cvičitelského řádu i prakse zkoušek.

Pro konečnou přípravu kandidátů, či lépe, jakési vybroušení znalostí, pořádány byly dva kursy praktické jízdy, jež vedl odborník na slovo vzatý, tajemník Svazu p. R. Krňoul na Martinovce a Výrovce, a dva večerní kursy teorie v Praze. Na těch přednášeli místopředseda

techn. odb. Svazu rada Komárek o základních věcech, výstroji, výzbroji, R. Krňoul o základech techniky jízdy na lyžích, p. doc. Dr. Procházka o lékařských znalostech, povinných pro cvičitele, prodebatovány byly pak mnohé otázky, vznesené posluchači, kteří tento způsob přípravy sledovali s velikou pozorností. Bylo znáti, že ke zkouškám se již hlásila většina takových, kteří chtěli býti skutečnými cvičiteli svojí působností, nikoli jen odznakem. Teoretické zkoušky provedeny ještě v Praze, v úterý 10. března, v klidu, takže kandidáti nebyli nijak unaveni námahou cesty na boudu, jako dříve až v předvečer praktických zkoušek. Mohla býti věnována zvýšená pozornost schopnostem správného a jasného vyjadřování se kandidáta, sedícího u stolu před množstvím pomůcek k prokázání znalostí výzbroje lyžařské.

Pro praktické zkoušky na Lahrových boudách připravila zima 15. března sníh v lesích krásně prachový, na pláních pak mnohde s tuhým, prolamujícím se povrchem.

Máte na léto „svůj“ velociped?

Ten „Váš“ může býti jen

„SIKER“

lehký, pevný.

Žádejte kola této značky.

Autoris. zástupce ve Vašem kraji sdělí hlavní representace

JOSEF JAŇOUR,

PRAHA II., Havlíčkovo nám. 34.

Byly tu tedy dány možnosti různé jízdy. Praktické otázky byly opět velmi pečlivě připraveny. Prvou si každý sám vylosoval a úkolem všech bylo vysvětlení daného cviku, předvedení a nácvik, při čemž cvičenci byli představováni vždy jinými dvěma kandidáty. Druhou a třetí otázku tvořily dvě jízdy s vloženými úkoly. Skýtaly přehled znalosti technických základů jízdy. Pro další otázku, volná jízda, byla k dispozici pláň svažující se do hlubší úžlabiny a tu ovšem každý dělal prostě co uměl. Přihlíženo bylo ovšem k jistotě, eleganci i obtížnosti jízdy, tedy požadavky to dokonalosti. Poslední úkol, jízda v terénu pak dokazovala znalosti a umění nejkrásnější

činnosti lyžaře. Obětaví zkušební komisaři pp. ing. Jauris, rada Komárek, taj. Krňoul a prok. Zadák zakoušeli málo příjemnosti zimou, která v boji s jarem dosud byla vítěznou a proto tím větší je jich zásluha o provedení vážného úkolu a tak zdařilého.

Napsal jsem, že to byl praktický návrh provádění výběru cvičitelů.

Je to skutečně první stupínek ke zdokonalení této působnosti Svazu a možná, že už příštím rokem dočkáme se uskutečnění plánu hodného vážnosti svého účelu, nejvyšší pozornosti a snahy po dokonalosti cvičitelské instituce.

Velikonoce na Tatrách.

U nás bylo hotové jaro. Kožich byl již příliš těžký do městských ulic, vysušených jarním sluncem, a tak, když jsme balili věci pro velikonoční výlet do Tater, vyhýbali jsme se všem teplým sweatřům a šálám. Cestou na nádraží vyprovázel nás teplý jarní déšť. Jak to však bylo vše klamné! Když jsme se v pravém slova smyslu vepali v Pardubicích do nočního rychlíku, kde setkali jsme se ještě s několika desítkami lyžařů, jedoucích za stejným cílem, vzdor tomu, že byla noc, neušlo nám, že za Přerovem objevila se první pole pokrytá celistvou vrstvou čerstvého sněhu a pak přibývalo jej vždy více a více. Ačkoliv jsme nespali, noc uběhla kupodivu rychle a ráno bylo již jisté, že jedeme do nové zimy. A když vystoupili jsme Velká Poprad, studená vichřice se sněhem pronikala přímo kosti. Byla to scenerie Vánoc, všude spousta sněhu a spousta lyžařů. Nebyla to maličkost to množství kufrů a lyží umístiti do nevelkých dvou vagonů elektrické dráhy. Všeobecná nervosita způsobená nevyspaním a nezvyklým chladem ztěžovala transport. V tom spěchu a shonu zůstaly jednomu členu naší výpravy lyže v rychlíku, který vesele si to šupačil dále ke Košicím. Co bez lyží v Tatrách? Honem přednostovi na stanici hlásit nebudu, nu a odpoledne, dříve nežli jsme se trošičku prospali, lyže byly již na štrbě a dotyčný pán mohl již jezdit. Štěstí mu to však stejně nepřineslo, neboť ještě téhož odpoledne jednu z nich zlámal. — Elektrickou drahou jedeme přes Smokovec, kde vystupují téměř všichni Moravané. Staví tam zase nové nádherné sanatorium, je to opravdu překrásné místo pro zdravé i nemocné. Spousta hotelů a vil dovoluje ubytování mnoha tisíc lidí. Jsme všichni ospalí. V koutku dříme také naše známá závodnice pí Běla Friedlendrová-Havlová a těšíme se již, až budeme na místě. Konečně o půl dvanácté dopoledne vystupujeme z elektrické dráhy a vítá nás prudká sněhová bouře, která bere přímo dech. Jaký to rozdíl počasí proti u nás! Jak přišlo ke cti to málo z teplého oblečení, co máme sebou. Myslím, že o Vánocích nemohla zde býti větší zima, která nás unavovala tím více, že byli jsme nevyspalí. Zato k večeru se vítr utiřil a nemohli jsme odolati, abychom neoblékli hned prkénka a nejeli na malou obhlídku do blízkého okolí.

Tatry jsou krásné! Velebné, ohromující, zapůsobí mocně na každého, kdo miluje přírodu a obzvláště hory.

Proč jezdíte do Švýcar, když naše hory dají vám stejný požitek co do krásy přírodní i co do požadavku sportovního. Co se pak týče ubytování, to je kapitola zcela pro sebe. Na Štrbském Plese máme státní hotel, který nám i cizinci závidí a který kdyby byl někde v cizině, nebyl by jistě plně obsazen jen na hlavní svátky, ale i po celou zimní i letní sezonu. Ceny jsou přiměřené, ne větší nežli v Krkonoších, někde v Jánských Lázních nebo Špindlerově Mlýně. O co však více krásy je v Tatrách! U nás je ustálená domněnka, že na Tatry mohou se vydati jen velmi vyspělí lyžaři. Není tomu tak. V Tatrách každý druh lyžařů najde svá místa, kde může se těšiti z horského slunce a božského vzduchu. I ti vozemboši, kteří se neradi příliš namáhají, mají překrásné procházky v Mlýnici i v okolí hotelů. Množství dětí, které letos o Velikonocích bylo viděti v Tatrách, dokazuje nejlépe snadný terain. Pro vyspělé lyžaře pak jsou tu nespočetné radovánky. Každý den možno podnikati nové a nové túry, vždy s novými půvaby. Takový pohled s Patrie, s míst, kde končí kleč a celistvá plocha umožňuje mladým umělcům sjeti slalomovým sjezdem, je jedinečná báseň. Slunce se do vás opírá, prostupuje každým nervem, vracíte se sladce znaveni, trochu vyčerpáni, ale tak zázračně uklidnění. A což Popradské Pleso, kde úplně alpská scenerie mohutně na vás zapůsobí. Jak vysoká zdá se vám ta Osterva a jak vklíněná je chata na úbočí horského velikána. Však také zde vidíte již jen pravé sportovní typy, opálené do hněda se svítícími bílými zuby. A zcela nový dojem je u vodopádu, kde v kotlince, ohraničené dokola nebetýcnými velehorami, za poledne slunce hýří a prostupuje vás až do morku kostí. Poslední dva dny, na Boží hod a velikonoční pondělí, pořádala Slovenská župa štafetový závod »Hubáčkův memorial«. Závod zahájen proslovem p. Dr. Izáka, který jímavými slovy sladkou slovenštinou vzpomněl lyžaře a sportovce Dr. Hubáčka, který tak znenadání opustil vše to, co tolik miloval. Dvouminutové mlčení, zasvěcené jeho památce, tiše neslo se nad horami a je-li pravdou, že žijeme dále, pak jistě jeho duch sledoval s výšín pietní tuto vzpomínku. Dopolední skoky byly rovněž bezvadné, ač ne dlouhé (nejdelší 46 m), přece poskytly nám nezapomenutelné divadlo. Závod sjezdový byl poněkud pokažen prudkou chumelenicí a nejasným počasím, což však ne-

FOTO

přístroje, skioptikony a veškeré potřeby k těmto nabízí za velmi levné ceny odborný závod **VÁCLAV VÁŠA** PRAHA II., ŽITNÁ ULICE 3-I. PATRO. — Telefon 259-9-1. Výroba a kolorování diapositivů, zvětšování, vyvolávání a kopírování za levné ceny.

vadilo množství nadšenců jemu na Popradském Plese přihlížeti.

A tak v rychlosti minulo devět krásných, nezapomenutelných dní. Všichni lyžaři českoslovenští měli by si učiniti cílem zájezd na Vysoké Tatry. Jezdíme do ci-

ziny a neznáme naše hory, jedinečné, překrásné Tatry s milými lidmi, mluvícími příbuznou řečí, tou sladkou slovenštinou, která tak příjemně zní našim ušima a dává nám hrdé vědomí, že jsme doma, mezi svými a celá ta krása, že je naše. Appliquée.

R. PILÁT:

Výstava klubu alpistů čsl. v Praze.

Ve snaze po rozšíření horolezectví v naší vlasti, přikročil Klub alpistů československých k výstavě alpismu a horské turistiky, kterou uspořádal v době jarních Veletrhů ve dnech 22.—29. března. Aby utuženy byly stávající styky s Francií a ukázán rozmach tamějšího alpismu, rozdělena byla výstava na oddělení československé a oddělení francouzské. Protektorát výstavy převzal ochotně francouzský vyslanec pan Charles Roux.

Výstavy zúčastnila se některá ministerstva, a sice vystavovaly ve vlastním stánku československé dráhy vhodné propagační obrazy horských krás v Československu a dále bylo vlastním stánkem zastoupeno ministerstvo zdravotnictví s obrazy a fotografiemi státních lázní. Ministerstvo národní obrany vystavovalo ve vlastním stánku vlastní fotografie leteckých sborů z Vysokých Tater a jiných částí Slovenska, dále zajímavá cvičení horského dělostřelectva a konečně výstupy a výjevy ze závodů vojenských lyžařských oddílů. Ministerstvo školství dalo k dispozici celou řadu zvětšených fotografií horských krás v Československu a zejména partií, jež mají býti proměněny ve státní přírodní rezervace. Ve zvláštním stánku byla zastoupena ještě mezinárodní společnost lůžkových vozů a mezinárodní letecká společnost.

Všechny ostatní stánky upravil klub Alpistů československých. Československo bylo bohatě zastoupeno ve čtyřech stáncích. V prvním stánku, vyzdobeném velkým, mistrem Štáflem malovaným odznakem klubu s lanem, sekercou a lezeckými střevíci, vystavoval klub řadu zvětšených fotografií lezeckých cvičení z Prachovských skal, k němuž byly připojeny fotografie plzeňské odbočky na skalách u Radyně za Plzní. Z ostatních horských skupin byly zastoupeny Krkonoše fotografiemi a barevnými lepty mistra Koziny. Šumava byla zastoupena fotografiemi několika členů klubu a též obrazy Českého Ski klubu v Č. Budějovicích. Vedle Mnichovohradištských a Adersbašských skal byly zastoupeny Orlické hory, Jeseníky a moravsko-slezské Bezkydy s fotografií Pústeveň, propůjčenou Pohorskou jednotou Radhošť a p. Ungrem z Lazů.

Ve druhém stánku byla bohatě zastoupena Malá a Velká Fatra (p. Cagán z Vrútek a p. Glogar z Prahy).

Nádherné fotografie Nižné Tatry a Liptovských Holí byly v Praze vystaveny po prvé, a to laskavostí správy lázní v Korytnici, prof. Havelkou z Brna, prof. Krákorou z B. Bystrice a prof. Čermákem z Přerova.

V dalším stánku, okrášleném malovaným znakem »Spolku slovenských horolezcův James«,

figurovaly Vysoké Tatry velikými, silně zvětšenými fotografiemi pana Dr. Čermáka z Hradce Král., jež provedla továrna Fotochema tamtéž. Dále byly vystaveny pěkné zvětšené fotografie pp. ing. Vosity, št. kap. Krause, B. Birgermeistra, P. Kroupy, prof. Domina, jakož i dřevoryty mistra Vika a lepty mistra Koziny.

Ostatní Slovensko bylo representováno pěknou sbírkou zvětšených fotografií ředitelství lesů a statků v Báňské Bystrici a radou města Baňské Bystrice.

Podkarpatská Rus byla velmi čestně zastoupena kolekcí zvětšených fotografií zemské správy v Užhorodě, jakož i několika soukromými fotografiemi.

Ve francouzské části výstavy, ve stánku vyzdobeném malovaným odznakem francouzského alpského klubu s praporky, byly nejdříve zastoupeny Vogézy, a to krásnými zvětšenými fotografiemi sekce C. A. F. ve Strasburgu. Dále vystaveny celé řady velikých a umělecky provedených fotografií skupiny Mont Blanc, a to sekci v Paříži a pak z Office National du Tourisme v Paříži. Četně byly zastoupeny další skupiny savojských Alp: Vanoise, Maurienne a Tarentaise. Zájem vzbuzovala fotografie se zemřelým předsedou Dr. Synáčkem z jeho výstupu na Grande Casse.

V dalším stánku bylo zastoupeno Dauphiné skvělými fotografiemi pařížské sekce C. A. F., jakož i sekce v Grenoblu. Umělecké fotografie vystavoval P. Héal, fotograf v Grenoblu, a byly po výstavě hned zájemníky rozebrány. Nejvíce byly obdivovány skvělé fotografie slavné La Meije ve skupině Oisans a pak lyžařské fotografie z okolí Grenoblu. Alpy Meridionální byly representovány velikými panoramy na plátně od Melbrounera a velmi čestně byly též zastoupeny Maritimské Alpy stejnými panoramy a pak fotografiemi, jež zaopatřil náš člen p. Mathyssens z Nicy.

Pyreneje byly zastoupeny krásnou velikou fotografií cirku Gavarnie od Office National du Fourisme a pak panoramem od pařížské sekce C. A. F.

Konečně dlužno uvést samostatný velký stánek francouzských drah, kde bylo umístěno mnoho zvětšených fotografií a uměleckých plakátů.

Odborná alpistická literatura byla vystavena na třech dlouhých stolech. Z československé literatury byly vyloženy všechny ročníky »Krás Slovenska«, dále několik ročníků »Časopisu Turistů« s články o francouzských Alpách, dále orgán Svazu lyžařů »Zimní Sport« s články o francouzských Alpách, a konečně řada průvodců po horách československých.

V létě 1931 navštivte Demänovskú jeskynú u Lipt. Sv. Mikuláše.

Francouzská literatura byla vyložena na dvou stolech. Hlavně figuroval orgán C. A. P. »La Montagne«, dále orgán Groupe Haut Montagne »Alpinisme« v Paříži, pak orgány sekce C. A. F. v Barcelonette, Lyonu a Toulousu. Z Grenoble vystavena byla čísla tamějších dvou alpistických časopisů: »La Vie Alpine« a »Les Alpes«. Z horských průvodců byly vystaveny všechny vydané knihy od Gaillarda o Alpách savojských, dauphinských a skupiny Mont Blanc, dále průvodce Vallotovy o skupině Mont Blanc a průvodce po Pyrenejích. Alpinské knihkupectví Dardel v Chambéry vystavovalo celou řadu odborných knih a dále zastoupeno bylo knihkupectví Alpina v Paříži a firma Arthaud z Grenoble. Menší průvodce a brožury vystavovaly informační kanceláře (Syndicat d'Initiative) ze Strasburgu, Grenoble a Nicy.

Konečně dlužno připomenouti, že k okrášení výstavy obstaral též klub velké obrazy našich hor od domácích mistrů-horských turistů. Tak zastoupen byl mistr Štáfl obrovským obrazem Vysokých Tater (Mengušovská do-

lina a Zlomiska) a druhým krásným obrazem Popradského plesa. Mistr Bubeníček byl zastoupen panoramem Vysokých Tater, Cína Jelínek velkým obrazem Jeseník a dvěma obrazy z Tater a mistr Arons obeslal výstavu dvěma velkými obrazy, hřebene Pop Ivana a Poloniny Rovné z Podkarpatské Rusi. Konečně byl zastoupen zeměřelý mistr Hron krásným obrazem Krkonoš a rozhlednou s chatou na Žalém.

Výstava sama byla neobyčejně četně navštívena a splnila tak plně svůj úkol — propagaci návštěvy našich hor.

Uvážíme-li, že francouzský Alpský klub čítá přes 15 tisíc členů (nehledě k jiným menším podobným klubům na franc. venkově) a přihlížíme-li k rozmachu alpsmu v Německu, Rakousku, Itálii a ba i v Polsku, přicházíme k názoru, že na početnost našeho národa jest horolezectví u nás nedostatečně zastoupeno, a že ještě čeká na nás velká úloha — výchovy našeho dorostu k provozování tohoto nejkrásnějšího a nejušlechtlejšího sportu.

Závody.

Velikonoční závody na tatranském slunci a sněhu. Rušná letošní závodní sezona lyžařská nemohla býti věru lépe zakončena než jak stalo se velikonočními závody a závodnickým kursem na Tatrách pořádanými. Štrbské Pleso naposledy letos ožilo známými závodnickými tvářemi našich chlapečů, mezi nimiž viděli jsme skorem všechny ty, kteří tak statečně hájili naše barvy za hranicemi naší vlasti v letošním roce. Svazem lyžařů CSR. uspořádán byl před velikonočními na Štrbském Plese skokanský kurs, který pak ukončen byl závodem ve skoku o Tatranský pohár, závodem štafetovým a závodem sjezdovým. Účastníci olympijského kursu měli značné potíže s úpravou Jarolímkova můstku, na niž musela býti konečně přizvána pomoc vojska, neboť celý dopad musel býti znovu upraven a na nájezd pak musel býti nanesen sníh, neb nájezdová věž v první řadě vystavena jest účinným slunečním paprskům. Než byl můstek upraven, věnovali se závodníci trainingu v terénní jízdě. V sobotu pak po celý den trénován byl skok. Nádherné předvelikonoční počasí využito bylo návštěvníky Tater k túrám na horské velikány a v každé dolině a na všech trochu přístupnějších místech shledali jsme se s mnoha a mnoha známými — kluci bez košil a dívky jen v tričkách. Vše holduje paprskům slunečním a všichni pomalu hnědnou. Na první pohled seznáte, kdo příliš lačný po slunci byl a vzal si toho hodně najednou, jsou z toho pak opuchlé tváře, z nichž jen tak, tak koukají malá očka.

V sobotu večer se počasí trochu málo pokazilo a přes noc napadlo asi 8 cm nového sněhu. Dopad Jarolímkova můstku byl úplně zmrzlý a musel býti celý rozšlapán a znovu upravován. Přesto však byl dobře upraven, takže závod mohl se provést zcela regulerně. Jen dojezd byl trochu tvrdý, nedalo se však s tím ničeho dělati pro krátkost doby a pro nedostatek pracovních sil.

Závod o Tatranský pohár — cenu věnovanou ministerstvem veřejného zdravotnictví — plným právem mohl býti nazván závodem »lyžařských kanonů«, neb sešli se u startu naši nejlepší z nejlepších, aby ještě naposled v letošní sezoně vyzkoušeli své síly před letním odpočín-

kem a vlastně možno říci před vysláním na zimní Olympiádu v Americe, kamž v případě, že bude obeslána, musí se jíti již v první polovině ledna 1932.

Prvé kolo skoků provedeno bylo s nájezdem méně než polovičním, neb byly obavy, že při plném nájezdu a při ostrosti sněhu bylo by se skákalo až do přechodu. Proto také v prvním kole dosaženo bylo délek něco málo přes 30 metrů. Hned od začátku závodu bylo zřejmo, že o první místo sveden bude tuhý boj mezi Bartoněm, Šimůnkem, Pechem, Gran Jansenem, Lukešem a talentovaným Dolenským. Nejdelší skok v tomto kole měl Pech 35 metrů, nejstylovější skok pak Dolenský, Gran Jansen a Bartoň. Šimůnkovi tvrdší dopad rozhodil trochu lyže. V druhém kole byl nájezd prodloužen asi o 10 metrů, což nemálo prospělo i délkám skoků, které pak pohybovaly se kolem 43 metrů. Nejčistší styl v tomto kole měl beze sporu Bartoň přesto, že jeho figura ve vzduchu nemá té pružnosti jako u některých jiných závodníků. Délka 43 metrů, kterou docílil, zajistila mu bezpečně druhé místo před Gran Jansenem a za Šimůnkem, který měl nejdelší skok druhého kola (46 m) a který též v kole třetím dosáhl nejdelšího a nejstylovějšího skoku. Bartoňovi i Lukešovi svědčí Jarolímkův můstek velice, skákali na něm krásně, Lukeš odvykl si k svému prospěchu příliš lomené předklony a tím také jeho skoky staly se mnohem elegantnějšími. Pech, který jako Šimůnek jest zvyklý na mohutné odrazy, neměl dnes den a jeho styl nebyl takový, jak jindy u něho zvykem, přes to, že ukázal svoji prvotřídnost. Škoda, že první skok, v němž měl skříženou lyže, pokazil mu známku za styl a tím i celé umístění v soutěži. Dolenský dobře zapadl do závodního teamu Svazu lyžařů RČS. a dokázal, že jeho zařazení bylo skutečně na místě. Má skvělou figuru ve vzduchu, dobrý předklon a dobrý odraz. Cířka, který od závodů v Oberhofu podstatně se zlepšil, zvláště v držení lyží, zajistil si bezpečně I. místo ve druhé třídě a dostatečný počet bodů pro postup do třídy I. ve skoku na lyžích. Snad největší překvapení, jistě však milé, způsobil všem přítomným Jarka Feistauer, který vypracovává se velice pěkně ve

skoku, což při jeho znamenitých výkonech běžeckých bude mu jen pro závod sdružený prospěšno. Možno o něm říci, že má nejhezčí dopad ze všech našich chlapců. Gran Jansen zůstal pozadu za svým výkonem v Plavech. Z ostatních dobře držel se Formandl, jemuž chybí nyní délky skoku; vinohradský Hromádka hodně se zlepšil ve stylu, při prvním skoku upadl a tím ocitl se na zadnějším místě v pořadí. Ve III. třídě na sebe upozornili tatranští hoši Štípala a Šoltys. Sympatický Moravák Jirka Beranovský vyřazen byl zlomením lyže ve druhém kole ze soutěže. Ze závodníků Karpathenvereinu byl nejlepší Mörth, obsadivši II. místo ve třetí třídě a Bányász. Celý průběh závodu byl dosti dobrý a rychlý, přesto, že mezi jednotlivými skoky byly kratší časové mezery, neb závodníci museli si připínati lyže ne na plošně nájezdu, nýbrž přímo na nájezdu. Startovalo 26 závodníků, každý závodník skával 3 skoky. Soudcovali arch. Jarolímek, Dr. Moser a Dr. Reichert z Karpathenvereinu.

V ý s l e d k y: Vítězem závodu stal se Frant. Šimůnek, S. K. Slavia, Praha.

I. třída: 1. Šimůnek, S. K. Slavia, Praha, 340.1 bodů (34.5, 46, 46 m). — 2. Bartoň, S. K. Vysoké n. Jiz., 336.2 bodů (33, 43, 44 m). — 3. Gran Jansen, S. K. Slavia, Praha, 332.4 bodů (34, 44, 42.5 m). — 4. Pech, S. K. Vysoké n. Jiz., 328.8 bodů (35, 41, 45 m). — 5. Dolenský, Sokol Zlatá Olešnice, 324.9 bodů (32, 41, 44.5 m). — 6. Feistauer Jar., S. K. Jilemnice, 297.6 bodů (30, 37, 41 m). — 7. Novák, KV., 261.— bodů (26.5, 34, 37 m). — 8. Bányász, KV., 208.4 bodů (25.5, 36, 38 m).

II. třída: 1. Cífka, K. L. Vinohrady, 301.7 bodů (32, 36.5, 43 m). — 2. Formandl, VS. Brno, 259.2 bodů (25, 30.5, 35 m). — 3. Dohnálek, KV., 252.3 bodů (25, 32, 34 m). — 4. Roland, KAC. Košice, 239.9 bodů (26, 28, 32 m). — 5. Vlach, VS. Brno, 238.3 bodů (24, 30, 31 m). — 6. Kovařovic, LZK. Praha, 226.9 bodů (21.5, 33, 32 m). — 7. Hromádka K. L. Vinohrady, 209.8 bodů (32, 32, 39 m).

III. třída: 1. Lukeš, S. K. Jilemnice, 334 bodů (33.5, 44.5, 44.5 m). — 2. Mörth, KV., 304 bodů (32, 39.5, 39 m). — 3. Šoltys, SKVT., 239.7 bodů (23, 32, 31 m). — 4. Štípala, KTL. Košice, 213.2 bodů (26.5, 40, 41 m). — 5. Weiss, KV., 184 bodů (24, 31.5, 33 m).

Po krátké polední přestávce, která jen tak tak stačila na oběd a na mazání lyží, nastupovali již opět závodníci k novému startu a sice v běhu štafetovém pro tříletné štafety, k závodu o »Memorial Dr. Gustava Hubáčka«, pořádaného snaživým Ski klubem Bratislava, jehož byl Dr. Hubáček zakladatelem. O třetí hodině odpolední na velikonoční neděli zahájen byl závod tento proslovem jednatele Slovenské župy Svazu lyžařů RČS. Dr. Izákem, který velice krásnými slovy vzpomenu l zásluh zesnulého o slovenský sport lyžařský. Ke konci řeči uctili všichni přítomní památku zesnulého dvouminutovým klidem. Před odstartováním prvního závodníka prokouklo slunce opětně z mraků a stráně tatranských velikánů zaskvěly se opětně v plné své bělostné kráse. Závodní trať byla znamenitě volena a vyhovovala všem požadavkům tratí norských. Střídaly se sjezdy s výstupy a rovinkami, vše vedeno bylo vysokým i nízkým lesem a bezvadně značeno. Byl to podle výroků závodníků pravý požitek takovouto trať běžeti. Vyžadovala ovšem naprosté pozornosti po celou svoji délku, neb zatačky v lesním porostu byly stále jedna za druhou. Trať měřila ca 8 km a vedena byla ze

Štrbského Plesa k cestě k zastávce Popradské Pleso, odtud kolem Mlynického potoka přes hřebínek Drigantu do Mlynické doliny, kde proplétala se po jejím pravém boku a vracela se zpět na Štrbské Pleso pod Jarolímkovým můstkem. Sníh v lese byl dosti dobrý, vyžadoval ovšem dobré mazání, neb místy byl ještě prašan a místy zase firn. U startu sešlo se celkem 25 štafet. Velice dobrého výkonu podala štafeta S. K. Slavia, která přesto, že vylosována byla jako č. 1, zvítězila náskokem 6 minut nad štafetou Karpathenvereinu, složenou ze známých závodníků Bujaka, Bányásze a Nováka. Smůlou pronásledována byla štafeta Vysokoškolského Sportu Praha, jejíž třetí člen Vláďa Novák zlomil při výstupu břizovou lyží. Neméně postižena byla i štafeta Klubu lyžařů vinohradských, která měla třetí nejlepší čas. Ztratila však štafetu a byla diskvalifikována. Celý závod »Memorial Dr. Hubáčka« jest vlastně závodem klubů, takže putovní cenu získává klub, jehož štafety docílily největšího počtu bodů. Pro příští ročník tohoto závodu bude nutno vypracovati přesné propoalice, v nichž celý řád závodu bude uveden, aby předešlo se pak různým jeho výkladům. První ročník »Memorialu« dobyl svými štafetami S. K. Slavia Praha, před Lyžařským Závodním Klubem Praha. Soudcovskou službu u startu a cíle obstarali pp. Jirků, Turnovský, Zadák, Šafař a Ing. Zástěra za pomoci kandidátů soudcovství ze Slovenské župy.

Večer po těchto závodech provedeno bylo v čítárně hotelu »Kriváň« rozdělení cen z »Tatranského poháru« a ze závodu o »Memorial Dr. Hubáčka«. Při rozdělení cen promluvil k závodníkům předseda Technického odboru Svazu lyžařů RČS. arch. Jarolímek, za správu st. lázní MUDr. Pulmann a za pořadatele »Memorialu« O. Turnovský. Vítězové ve skoku odměněni byli plaketami a všichni účastníci štafet pak plaketou s reliefem Dr. Hubáčka. Mimo toho závodníci, kteří ve svých třídách umístili se na I. místech, obdrželi čestné ceny pořadajícího klubu.

Výsledky štafetového závodu »Memorial Dr. G. Hubáčka« 1931 jsou tyto:

Třída I.—II.

1. SK. Slavia Praha: L. Stehlík 27.50, F. Šimůnek 27.14, Gran Jansen 29.45, celkový čas 1,24.49.
2. Karpathenverein: Bujak F. 27.55, Bányász F. 29.43, Novák P. 32.47, celkový čas 1,30.25.
3. V. S. Brno: Skřípský 30.28, Vlach 33.25, Formandl 31.45, celkový čas 1,35.38.
4. L. Z. K. Praha: Troníček 31.59, Kryšpín 33.44, Hauner, 33.58, celkový čas 1,39.41.
5. S. K. Vys. Tatry: Špendel P. 34.06, Scholtz L. 35.58, Baláš Jan 35.36, celkový čas 1,45.40.
6. S. K. Slavia: celkový čas 1,46.24.
7. Skiklub Bratislava: 1,55.47.
8. LZK. Praha: 1,59.54.
9. KČST. Mukačevo: 2,02.11.
10. KLT. Košice: 2,08.22.
11. SK. Slavia: 2,11.43.

Třída III.

1. SK. Vysoké Tatry: Rodenbücher 34.00, Mašlonka 42.54, Šoltys 32.02, celkový čas 1,48.56.
2. KLT. Košice: Prokop 38.04, Štípala 39.00, Bláha 41.33, celkový čas 1,58.37.

Dorost:

1. Skiklub B. Bystrica: Mayer 32.55, Béreš 35.20, Králík 36.55, celkový čas 1,45-10.

2. Svaz skautů Praha: Votava 34.05, Polák 37.32, Zázvorka 38.13, celkový čas 1,49-50.

3. Skiklub Bratislava: Pešl 40.39, Mandaus 39.09, Pláštík 35.53, celkový čas 1,55-41.

Třída starších: 1. SK. Slavia Praha: Pacák 33.58, Krňoul 32.56, Binovec 40.34, celkový čas 1.47.28. 2. Skiklub Bratislava: Tyliš 42.52, Dědic 44.50, Paulíny 42.58, celkový čas 2.10.40.

Ženy: 1. LZK. Praha: Havlová 37.47, Pluhařová 38.53, Šmerhová 40.29, celkový čas 1.57.09. 2. VS. Praha: Křížová 41.10, Kučerová 42.46, Lelková 45.35, celkový čas 2.09.31.

Celkové umístění klubů: 1. SK. Slavia Praha (dobývá putovního poháru) 511.50 bodů, 2. LZK. Praha 336.75, 3. SK. Vysoké Tatry 268.50, 4. Karpathenverein 211.50, 5. Skiklub Bratislava 198.00, 6. Vysokoškolský sport Brno 186.0, 7. Skiklub Banská Bystrica 142.50, 8. Svaz skautů Praha 123.00, 9. Klub tatranských lyžiarov Košice 87.00, 10. Klub čs. turistů Mukačevo 72.00.

Nejlepší čas okruhu docílil a četné ceny Ski klubu Bratislava získávají: ve tř. I. a II.: Šimůnek, S. K. Slavia, Praha, třída III.: Šoltys, S. K. Vysoké Tatry, třída starších: Krňoul, S. K. Slavia, Praha, dorost: Mayer, Skiklub, Bratislava, ženy: Havlová, LZK., Praha.

Třetím z podniků o Velikonocích v Tatrách pořádaných byl sjezdový závod Svazu lyžařů RČS. o putovní cenu Popradského Plesa, věnovanou nájemci chaty na Popr. Plese p. Fiškou a mistrem O. Štafle. Byl to vlastně druhý pokus Svazu lyžařů RČS. o zavedení této disciplíny do svých závodů a možno říci, že závod tento bude mít zaručenou budoucnost. Byla to vlastně zkouška, jak naši závodníci uplatní se při sjezdovém závodě a zda můžeme počítat s tím, že v dohledné době mohli by závodníci naši s úspěchem obstát na velkých sjezdových závodech, které pořádány jsou nyní stále častěji ve střední Evropě, hlavně ve Švýcarsku, kde při takovýchto závodech docilováno bývá přímo závratných rychlostí. Zkouška dopadla pro naše chlapce velice dobře; dokázali i že tuto disciplínu ovládnou v nejbližší době právě tak dokonale jako běh a skok na lyžích a že nebude zapotřebí k tomu žádného zvláštního dlouhého výcviku. Cíl závodu byl na Popradském Plese, start u Ladového Plesa ve výši ca 1950 m n. m., tedy výškový rozdíl ca 430 metrů. Závodní dráha měřila ca 3700 metrů a vedla dolinou Zlomisk. Počasí závodu naprosto nepřálo. Závodní dráha vytrasována byla těsně před začátkem závodu ještě na tvrdém sněhu, na němž docíleno bylo velikých rychlostí, takže pořadatelstvo úmyslně muselo do tratě vložit několik malých protisvahů, na které by závodník při sněhu jako ráno byl, musel vždy v plné prudkosti vyjetí. Bohužel však před startem začal padati hustě vlhký sníh, velice tupý, což značně ubralo na rychlosti všem závodníkům. Hlavně závodníci, mající prvá čísla trpěli příliš sněhovou vánicí, která bránila dostatečnému rozhledu. Závodní dráha byla velice dobře a hustě značena červenými praporky; kontrolních branek opatřených modrými praporky bylo na trati celkem 6. Závodní trať tato ovšem není nejideálnější a bude nutno v příštím roce hledati závodní trať novou, delší, kde také nemuseli by jeti závodníci tak dlouho bokem po stránkách.

Start závodu konal se o 12. hodině, což bylo předem však oznámeno při rozdělení cen v neděli večer.

Přes nepříznivé počasí docíleno bylo závodníky skvělých výkonů, loňský rekord trati zlepšen byl o 45 vteřin. Nejlepšího času dne docílil Hromádka, Klub lyžařů vinohradských, čtyři vteřiny za ním byl Gran Jansen, S. K. Slavia, Praha a dalších 23 vteřin za tímto pak Stehlík, rovněž S. K. Slavia, Praha. V ženách podala krásný výkon hraběnka Szapáry z Maďarského Svazu, která mezi 54 závodníky umístila se na místě 23.

Velice těžkou práci měli tentokrát startéři i měřiči času, neb museli býti plně tři hodiny na nechráněném místě ve sněhové vánici.

Po vypočtení výsledků rozdány byly na Popradském Plese ceny vítězům. Vítěz závodu Hromádka získal putovní cenu »Popradského Plesa«, dále pak čestnou cenu (obraz mistra Štafla) za nejlepší čas ve své třídě. Čestné ceny od mistra Štafla získali dále Gran Jansen, S. K. Slavia, Praha, ve tř. I., K. Patzák, S. K. Slavia, ve tř. starších, Jar. Lukeš, Č. K. S. Ski, Jilemnice, ve tř. III.

Deset prvních vítězů, bez ohledu na třídy, získalo sjezdové plakety. Proslovem předsedy T. O. arch. Jarolímka byl závod tento ukončen.

Třída I., II. a starších A i B, jakož i tř. III.: 1. Hromádka, Klub lyžařů vinohradských čas 5.31, 2. Gran Jansen, S. K. Slavia, Praha, 5.35, 3. Stehlík, S. K. Slavia, Praha, 5.58, 4. Bartoň, Č. Ski klub, Vysoké n. Jiz., 6.03, 5. Lukeš, Č. K. S. Ski, Jilemnice, 6.22, 6. Banyasz, Karpathenverein, 6.24, 7. Cífka, Klub lyžařů vinohradských, 6.28, 8. Mörth, Karpathenverein, 6.48, 9. Beranovský, S. K. Mor. Slavia, Praha, 7.10, 10. Novák, Vysokoškolský Sport, Praha, 7.11.8, 11. Roland, KV, 7.23, 12. Bujak, KV, 7.26, 13. Daňo, Ski-Klub, B. Bystrica, 7.38, 14. Šoltys, SKVT, 8.01, 15. Skřípský, VS, Brno, 8.07, 16. Bergheier, KV, 8.07.2, 17. Vlach, VS, Brno, 8.20, 18. Lendel, HDW, 8.26, 19. Formandl, VS, Brno, 8.41, 20. Patzak, SK Slavia, 8.59, 21. Novák, KV, 9.03, 22. Bruck J., KV, 9.13, 23. Hevák, Č. Ski-Klub, Praha, 9.14, 24. Dlouhý, VS, Praha, 9.16.8, 25. Kovařovic, LZK, Praha, 9.22, 26. Dr. Hauner, LZK, Praha, 9.24, 27. Rath, LZK, Praha, 9.25, 28. Hrabal, VS, Praha, 9.30, 29. Lustig, Ski-Klub, Bratislava, 9.30.4, 30. Zapletal, LK, Ostrava, 9.51, 31. Frank, KV, 10.32.4, 32. Dohnálek, KV, 10.33, 33. Bruck K., KV, 10.34, 34. Bruck J., KV, 10.53.

Ženy: 1. Szapáry, Maďarský svaz, 9.04, 2. Nabělková, Skiklub, Bratislava, 11.41, 3. Hynková Krista, Ski-Klub, Bratislava, 12.05.5, 4. Hynková Marie, Ski-Klub, Bratislava, 12.18, 5. Havlová-Friedländerová, LZK, Praha, 14.01, 6. Pluhařová, LZK, Praha, 15.33.

Dorost: 1. Fischel, HDW, M. Ostrava, 7.46, 2. Wottitz, L. K., Ostrava, 8.24, 3. Machoň, S. K. Slavia, 8.43, 4. Šimek, Č. S. P. Z. S., Praha, 9.05.2, 5. Mandaus, Ski, Bratislava, 9.27, 6. Hapala, Ski, Bratislava, 11.01.

Celková bilance velikonočních svátků na Štrbském Plese jest neobyčejně příznivá. Jak po stránce sportovní, tak i po stránce společenské, poskytly letos Tatry každému to, co od nich žádal. Správa lázní státních vyšla vstříc jak závodníkům, tak i ostatním návštěvníkům Tater a o znameňité jídlo postaral se pan restaurátér Danko i pan Fiška. Nemůžeme zapomenouti zmíniti se i o dobré organizaci dopravy na št. Pleso Tatranskou vicinální drahou, která s plným porozuměním zavedla zvláštní vlaky od všech rychlíků a která vyslala na Štrbské Pleso k zabezpečení dopravy svého účetního, známého lyžařského pracovníka, M. Slavíka.

— ř.

Verejný štafetový závod Bezkydské župy SLRČS. vybojován byl 1. března t. r. na Ropičce ve Slezských Bezkydách za účasti 9 stafet, z nichž tři mimo konkurenci. Závod jely tříčlenné štafety na trati Javorový—Ropička, dlouhé 30 km za příznivých poměrů, ale lepicího nového sněhu. Zvítězila štafeta SK. Baťa Zlín v čase 2.35.24 v sestavě Štěpán, Havlíček, Zelinka Frant., před štafetami LK. Olo-

mouc (2.37.36) a VS. Brno I. (2.41.48). Nejlepších časů na jednotlivých úsecích docílili: A. Štěpán, SK. Baťa Zlín, 48.23, J. Macháček, LK. Olomouc 53.22 a L. Plesník, PS. Radhošť, III. tř. 46.59. Vítězná štafeta získala pohár Mor.-slezsk. deníku, každý její člen plaketu, vítězové úseků obdrželi rovněž plakety. Aso.

Různé zprávy.

Ředitel Bohumil Havel, z referátu tělovýchovy, opouští min. nár. obrany a odchází do výslužby. Ředitel Havel jest velmi známou osobností nejen v kruzích sokolských, nýbrž i v kruzích sportovních, kde pro svoji konciliantnost a osobní charm vždy byl oblíben. Ředitel Havel stál u kolébky tělesné výchovy vojenské a jako bývalý jeho referent musím mu dnes při jeho odchodu z činné služby vzdát svůj obdiv a uznání, jak do lyžařství a horolezectví v čsl. armádě rychle se zapracoval a jak jeho názory měly velký vliv na rychlý vývoj této tělovýchovné složky v armádě. Jakmile jednalo se o jakoukoliv spolupráci Svazu lyžařů s armádou, vždy mohl Svaz lyžařů býti přesvědčen o největší podpoře se strany ředitele Havla, což mu jistě nikdy nebude zapomenuto. *Dr. O. Brauner.*

Demänovské jeskyně, Vysoké Tatry. Před zájezdem na Slovensko vyžádejte si bezplatně prospekt a informace od Družstva Demänovských jaskyň v Lipt. Sv. Mikuláši, Hodžova cesta.

Na můstku v Telemarkách, jehož rekord posavad měřil 57 m, zlepšil tento rekord dne 29. března *Birger Ruud* skokem 63 m.

Jak se dělal film »Bouře na Mont Blancu«. V posledním čísle časopisu »Der Bergsteiger« píše o tom *Dr. Leubner*, jakou to dalo ukrutnou práci a bude to asi zajímavé, jak to bylo provedeno. — Zejména bylo těžké, jak zničit bouří observatoř.

Začáteční obrázky atelierové byly vzaty v Arose, na Berninském sedle, ve Sv. Mořici, v Inšpruku, na Ženevském jezeře a v Chamonix. S rozmetením observatoře to však nebylo snadné. A teprve na Berninském sedle, při stanici dráhy Pontresina—Tirano, se postavila z trámů a prken nízká chata, která se uvnitř domácky a vědecky zařídila nanesením náradí, nádobí, aparátů, telegrafu a radia. Střecha byla snímatelná, aby v noci do ní mohl padat sníh.

Bouře se udělala takto: Před dveře chaty se postavil motor aeroplanu a do vzdušného proudu vrtule se házel sníh, který se rozprášil a vnikal všemi spárami dovnitř. Aby to bylo plastické, dělalo se to v noci za světla asi 15 reflektorů, které byly napájeny elektrinou dráhy Berninské. Na temném pozadí chaty dopadla ta bouře, elektricky osvětlená, znamenitě. Uvnitř pak seděl v pokrývkách herec s obočím zledovatělým, a namáhal se zabalenýma, zmrzlýma rukama dávatí aparáty znamení o pomoc v nejvyšší nouzi. Do půlnoci byla bouře zfilmována a ubožák se šel vyspat vedle do hotelu s centrálním topením, kde měl pokoj se studenou a teplou vodou a celou pensi za 7 švýcarských franků.

Za jasného jitra třicet lyžařů sjede střelou. S tím byla také potíž. *Dr. Leubner* telegrafoval *Dr. Fanckovi* do Inšpruku o třicet prvotřídních jezdců na tuto část filmu.

Na insert v novinách se jich přihlásilo 180 a přece je známo, že v Tyrolích prvotřídních lyžařů jest jen 10. Přece se to ale pomocí Švýcarů sehnalo a sjezd se v 70 km tempu dobře natočil. Další snímky jsou letadlové ze Sv. Mořice a Inšpruku, načež se jelo k Ženevskému jezeru, až se našly louky se svítícími květy krokusů a narcisů, kudy se záchranná expedice měla bráti na Mont Blanc. Ze Ženevy jel pak celý personál a materiál do Chamonix a výprava se skutečně odebrala nahoru. Těžký filmový stroj přivezl aeroplán a šťastně si s ním sedl na bání Mont Blancu, kde se měla filmovat ničící lavina. Na severním svahu hory se totiž láme ledovec snad 100 m do hloubi. Čtvrt centu dynamitu roztrhalo jeho stěny, a když byla lavina zfilmována, přišel teplý jižní vítr a sám srazil na 500 m hluboko daleko větší a krásnější lavinu, než byla ta dynamitová. Kamera ji šťastně zachytila na blánu.

Také scény v zející ledovcové trhlině nebyly snadné, protože se vše i se 30kg kamerou muselo dolů spustiti. Zkušený alpinista pozná, co jak bylo konstruováno. Široké publikum se zatajeným dechem dívá se na možné a nemožné hrůzy hor; snesené od Inšpruku až do Chamonix — na kus bílého plátna.

Opět bylo dosaženo skoku přes 70 m na můstku, ležícím nedaleko Oslo a dosáhl ho mladý norský skokan *Luroe*, který neprve dosáhl délky 68 m a při druhém skoku 70.5 m. *Reider Andersen* skočil na téměř můstku 72.5 m, a to dvakrát, avšak s pádem.

Pro letošní ročník časopisu Zimní Sport veškeré fotografické práce obstarala firma *Červený a Glogar*, Praha II., Spálená 27, telefon 45775.

Při vyřazovacích závodech švédských skokanů pro závody v Lake Placid bylo dosaženo předem již určenými třemi skokany těchto výsledků: *Holger Schoen* skočil 47, 51, 51.5 m, *Erik Rylander* 50, 51.5 a jeden skok s pádem a *Sven Erikson* měl délky 51.5, 50.5 a 53.5 m.

Fotografování — veliká moda tohoto roku. Jednou ze zábav velmi ušlechtilých, ale u nás dosud poměrně málo rozšířených jest fotoamatérská fotografie. Až dosud byla pokládána za výsadu majetnějších. Teprve nyní, kdy je možno koupiti dobrý aparát za nízký peníz, začíná býti také u nás fotografie populárnější. V Německu byla věno-

vána již dávno pozornost fotografování a bylo dokonce zavedeno jako předmět na školách. U nás se ujal této propagace Masarykův lidovému ústav v Praze, který připravil ve sbírce »Domácí učení« písemný kurs fotoamatérský, kterého se může účastniti každý odevšad a kdykoliv. Dosud je přihlášeno několik tisíc zájemců, z nichž převládají ženy.

Ceny v chatách italského alpského klubu (CAI). Bude asi naše čtenáře zajímat, u porovnání s Tatrami, jaké ceny jsou, pro nečleny, na chatách italských hor. Uvádíme jen pro rozdíl ve výšce tři chaty, a to:

1. Chata lyžařů CAI na Mélezetu u Bardonecchie, 1367 m vysoko: Polévka Kč 2.30, maso obložené Kč 6.30, chléb (¼ kg) Kč 1.25, bílá káva Kč 2.20, sýr (100 gr) Kč 2.20. Oběd nebo večere (předkrm: makarony nebo risotto, pečeně s přílohou, káva, chléb) za Kč 10.80.

2. Chata B. Gastaldiho, 2651 m vysoko: Polévka Kč 3.25, řízek, pečeně, hovězí dušené nebo vařené po Kč 10.80, chléb (¼ kg) Kč 2.20, salám (100 gr) Kč 6.50, sýr (100 gr) Kč 4.30, bílá káva nebo čokoláda Kč 4.30.

3. Chata knížete piemontského na Theovulu (pod Matterhornem), 3324 m vysoko!: Polévka Kč 5.40, řízek nebo pečeně Kč 14.20, hovězí dušené nebo vařené Kč 12.60, chléb (¼ kg) Kč 2.90, bílá káva nebo čokoláda Kč 5.40, salám (100 gr) Kč 6.50, sýr (100 gr) Kč 4.50.

Ceny ty jsou úředně stanoveny a nesmí býti překročeny.

V neděli dne 12. dubna konalo se v Norsku několik závodů ve skoku na lyžích, jež stojí za zmínku. Ačkoliv ten den bylo velmi špatné počasí, neboť silně sněžilo po celý den, přece bylo dosaženo výkonů pozoruhodných. — Při vylučovacích závodech pro Lake Placid zvítězil Birger Ruud pouze nepatrným náskokem, dosáhnuv 326.8 bodů skoky 55.5, 56.5 a 58 m. Za ním umístil se J. Snersrud 326.1 bodů a dosáhl skoků 60.5, 58.5 a 58 m. Třetím byl Hans Kleppen skoky 57.5, 55.5 a 59 m a dosáhl 325.6 bodů. Pozoruhodné je, že ač Birger Ruud měl skoky

kratší než oba jeho následovníci, přece zvítězil. Lze z toho usuzovati, že všechny jeho skoky musely býti provedené skvělým stylem. — Mimo konkurenci skočil Ruud 62.5 a 65.5 m s pádem, kdežto Snersrud měl oba skoky 61.5 a 62.5 ve stoje. Mladistvý skokan Kaasa skočil dokonce 69 m, ovšem s pádem. — V Oslo při závodech zvítězil olympijský vítěz ze Chamonix Jakub Thullin Thams skoky 42.5 a 47 m, za ním byl druhým Bjarne Roosen dvěma skoky 42.5 m. Ve středním Norvězsku dobyt první ceny Sverre Henricksrud, jeden z nejstylovějších norských skokanů skoky 46.5 a 48 m. Třetím byl za ním Kolterud, pátý Ola Moorn a šestý Kaare Wahlberg. V Drammen porazil Trygve Pedersen nejlepšího skokana loňských závodů F. I. S. v Oslo Gunnara Andersen a počtem bodů 152.40 (55, 56 m). Andersen měl 148.70 bodů a skoky 54 a 50.5.

Nový druh Klustru, podle zpráv z Norska, vynalezl jeden z vynikajících norských závodníků za spoluúčasti jednoho učence, a to Klister bez théru, čímž toto mazání, jež často při náhlých mrazech přimrzávalo, stane se dokonalejší. Dosaženo toho bylo přísadou alumina. (S rezervou — redakce.)

● K A M N A H O R Y ? ●

DOPORUČUJE SE „LABSKÁ BOUDA“ KRKONOŠE 1284 m
TELEFON 21c ŠPINDLERŮV MLÝN

CHATA U POPRADSKÉHO PLESA 1913 m nad mořem. VYSOKÉ TATRY.

Telefon Štrbské Pleso č. 7.

Nájemci V. FIŠKA a O. ŠTÁFL.

Otevřeno po celý rok.

PUSTEVNĚ NA RADHOŠTI

1018 m nad mořem, středisko letní i zimní turistiky.

Telefon a stanice dráhy: Frenštát pod Rad. - Pustevně.

Pro zimní sporty jedinečný terén. Kursy celou zimní sezonu. Moderně zařízeno 80 pokojů a společné nocelehárny s elektrickým osvětlením, ústředním topením a lázněmi v domě. Prvotřídní pense a bohatý výběr à la cart za mírné ceny.

Věškeré dotazy vyřizuje JAROSLAV KREJČÍ, hotelier.

ZÁVODNÍ ŘÁD SVAZU LYŽAŘŮ RČS

a výpočtové tabulky

bodů za běh i skok

obdržíte u klubů a ve Svazu lyžařů RČS.

SANATORIUM TATRANSKÁ KOTLINA pro plnění choroby, zvláštní nocelehárna a jídelna pro turisty.

OZDRAVOVNA KEŽMARSKÉ ŽLEBY pouze pro zdravé, levný pobyt v Tatrách.

Tiskem Dra Ed. Grégra a syna v Praze.

ZIMNÍ SPORT

ORGÁN SVAZU LYŽAŘŮ RČS.

ROČNÍK XX

1930-1931

REDAKCE: IVAN KOMÁREK A DR. OTAKAR BRAUNER

MAJITEL A VYDAVATEL SVAZ LYŽAŘŮ RČS.

NÁKLADEM SVAZU LYŽAŘŮ RČS.
TISKEM DR. ED. GRÉGRA A SYNA V PRAZE.

OBSAH.

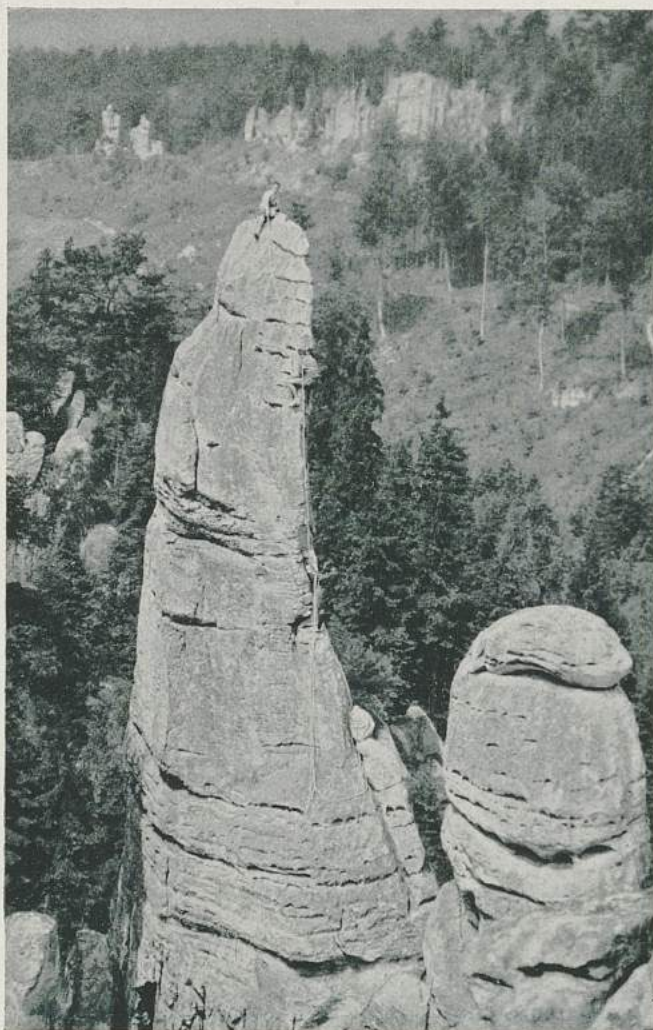
Články:

	Strana:		Strana:
<i>Dr. Kal.</i> : Jaké to bude	8, 9, 10, 11	<i>K. Veselý</i> : Votrubova chata u Bílých ples	143—146
<i>Škpt. M. Frgal</i> : Proč?	13, 14, 15, 16	<i>Dr. O. Brauner</i> : X. lyžařské závody čs. branné moci	155—156
<i>Dr. Jiří Čermák</i> : Třicet let české chaty pod Grintovcem	17—20	<i>Škpt. M. Frgal</i> : Organizace záchranné služby ve Vys. Tatrách	157—158
<i>Ivan Komárek</i> : Zpráva o valné hromadě Svazu lyžařů	35—39	<i>Kpt. Karel Hlávka</i> : Mapa ve světle lyžování	158—160
<i>Dr. Kalibera</i> : Veleprašan	41—42	<i>Škpt. B. Novák</i> : Československá vojenská hlídka v Rumunsku	160
<i>Dr. Bohumil Sládek</i> : Štrbské pleso, mezinárodní stadion zimních sportů	42—44	<i>Ing. Václav Schovánek</i> : Svazové závody krasobruslařské o mistrovství Čech	160—161
<i>Bollan Ruud</i> (přeložil <i>I. Komárek</i>): Pozdrav	45	<i>Appliquée</i> : Lyžařčino utrpení	162
<i>R. Krňoul</i> : Jak přestal Louis Trenker býti abstinentem	46	<i>Dr. J. Kalibera</i> : Jilemnice	163—167
<i>Hales Pakenham Mahon</i> (přeložil prof. <i>Dr. B. Brauner</i>): Lyžařský kurs čs. branné moci na Štrbském plese	48—50	<i>Ch. Habersbergerová</i> : Volání hor	168—170
<i>Ch. Habersbergerová</i> : Bude p. Barnabášek letos lyžařiti?	50—52	<i>Rudolf Pilát</i> : Vojenský manévř ve vysokých francouzských horách	171—172
<i>Ladislav Fürst</i> : Českosl. svaz zimních sportů	53—55	<i>R. Krňoul</i> : Technické výsledky XXVI. mezinárodních závodů o mistrovství RČS	172—175
<i>Ferd. Marek</i> : Kanadský hockey na Slovensku a ve Vys. Tatrách	55—56	<i>N. Lang</i> : Naši hoši jedou do Oberhofu	179—188 a 197—200
<i>Kal.</i> : Závod noci sylvestrovské	68—72	<i>Herbert H. Schlink</i> : Přečhod z Kiandry na Kosciusko	189—192
<i>Ing. E. S. H.</i> : Noční výstup na Krkonoše	73—74	<i>Ch. Habersbergerová</i> : Volání hor (pokračování)	193—196
<i>Bártová</i> : Sportovním rychlíkem do srdce hor	75—76	<i>Dr. J. Moser</i> : Zájezd do Polska	206—207
<i>S. Ruud</i> : Několik pokynů pro závodníky ve skoku (přeložil <i>Ivan Komárek</i>)	77—79	<i>Jiří Sýkora</i> : Mistrovství v krasobruslení CSR. pro rok 1931	207—209
<i>Arch. K. Rudl</i> : Črty ze zimního pobytu v Norsku	80—83	<i>Karel Svoboda</i> : Arlberk naše touha	209—210
<i>E. St. Hauner</i> : Rychlost a jistota	83—84	<i>Jaroslav Klazar</i> : Reminiscence na rychlobruslařskou dráhu na Štrbském plese v zimě 1930—1931	210—211
<i>Dr. Václ. Voborník</i> : Předpisy celního práva	85—88	<i>Dr. J. Kalibera</i> : »Je to pouhá služba?«	213—214
<i>Karel Nedvěd</i> : O vývoji rychlobruslení	89—91	<i>Libuše Veselá</i> : Báňská Bystřice — slovenská metropole zimních sportů	215—216
<i>Dr. O. Brauner</i> : Jubileum X. lyžařských závodů čs. branné moci	99—103	<i>Ch. Habersbergerová</i> : Volání hor (pokračování)	217—220
<i>Kal.</i> : Na té Labské salaši	103—106	<i>Dr. O. Brauner</i> : Mezinárodní lyžařské závody Jugoslovanského Zimsko-Sportního Savezu	229—234
<i>Škpt. M. Frgal</i> : Lyžařský styl	107—109	<i>Dr. J. Kalibera</i> : Hvězda nad Labanem	234—236
<i>Dr. O. Brauner</i> : O úpravě můstku pro skok na lyžích	109—111	<i>J. Plánička</i> : Jizerské hory a pohoří Ještěda	236
<i>Ch. Habersbergerová</i> : Barnabáškovice vánoce v Krkonoších	112—114	<i>Kolouch</i> : Příběh jedné noci	237—238
<i>Commander Roland Leeds</i> (přel. <i>Dr. Kalibera</i>): Lyžařství v Japonsku	115—116	<i>Ch. Habersbergerová</i> : Volání hor (dokončení)	239—242
<i>Kpt. C. I. Curteis</i> (přeložil <i>Dr. Kalibera</i>): Lyžařství v Indii	128—130	<i>Ing. H.</i> : Náš přítel Vozembouch	242—244
<i>Karel Nedvěd</i> : Rychlobruslení	130—133	<i>N. Lang</i> : Potulky po Arlberku i jinde	254—258
<i>Ivan Komárek</i> : Lyžařství v Jugoslavii	135—136	<i>Dr. J. Kalibera</i> : Lyžařství na Balkáně	258—260
<i>Ivan Komárek</i> : Oberhof v Německu	137—138	<i>MUC. Zděnek Mězl</i> : Kejkle	261—266
<i>Edgar St. Hauner</i> : Nedostatky našeho závodění	139—142	<i>Škpt. M. Frgal</i> : Horolezecké názvosloví	266—268
<i>Jiří Sýkora</i> : Svazové závody bruslařské o mistrovství Vys. Tater	142	<i>Ing. F. Příbyl</i> : Hledají se cvičitelé	269—270
		<i>Appliquée</i> : Velikonoce na Tatrách	270—271
		<i>R. Pilát</i> : Výstava Klubu alpistů čsl. v Praze	271—272

Obrázky a kresby:

† <i>Dr. Gustav Hubáček</i> , † <i>J. Soukup</i>	7	<i>Habersberger</i> : Česká Koča	19
<i>R. Krňoul</i>	12	<i>Glogar</i> : Motiv u Körbra	20
<i>Dr. J. R. Heindl</i> : Prachovská jehla	13	<i>Glogar</i> : Dva obrázky z valné hromady	35
<i>Dr. O. Brauner</i> : Vojenský horolezecký kurs	14	<i>Ing. Příbyl</i> : Čtyři pérovky	36—37
<i>Dr. Čipera</i> : První sníh na Šumavě	15	<i>Gebhardt</i> : Ex libris	45
<i>Liba Stollová</i> : Holmenkollský můstek v létě	16	<i>Dr. Moser</i> : Cesta z Oberhofu	46
<i>Dematschek</i> : Praděd v mracích	16	<i>Suchánek</i> : Pět obrázků z Orlických hor	47
<i>červený-Glogar</i> : Vyzývání zimy	17	<i>Glogar</i> : První sníh v Malé Fatře	48
<i>Habersberger</i> : Saviňské Alpy	18	<i>Rud. Šima</i> : Zapadaný stromek	49

	Strana:		Strana:
<i>Habersberger</i> : Ex libris	50	<i>Měšťánek</i> : Motoskijöring	192
<i>Schüller</i> : Terén v Oberhofu	51	<i>Mitschko</i> : Gröttumsbraaten	193
† <i>Arch. Vanderlind</i> : Vzpomínka na Jar. Mattuše	52	<i>Dr. Brauner</i> : Hlidka při střelbě	194
Typická ukázka »lomeného« stylu	77	<i>Ing. Příbyl</i> : Hotel Lanovka	195
<i>S. Ruud</i> : Mírně lomený styl	78	<i>N. Lang</i> : Závodnice u startu	196
<i>Cagán</i> : Tatranský Kriváň z úbočí Magury	79	<i>Měšťánek</i> : Sněhulák v Jilemnici	196
<i>Cagán</i> : Vel. Luka, Minčol	79	<i>Ant. Bartoň</i> , mistr ČSR. a Polska	206
<i>Stejskal</i> : Ranní studie z Benecka	81	Mistr Gold	208
<i>Dr. Čipera</i> : Jezerní stěna	82	<i>Jilek</i> : Terschack z Cortiny	211
***: Pohled na Sněžku z Bobích luk	83	<i>Dr. Kalibera-Comercia Film</i> : Pět obrázků z horské telefontní služby	213—214
<i>Kinský</i> : Černá Desná v Jizerských horách	84	<i>Jilek</i> : Campagniola u Cortiny, Holubec a Dalago	215
<i>K. Suchánková</i> : Radhošť	107	»A jedeme domů«, snímek z Passo Giau u Cortiny	216
Na Parsenu u Davosu	108	<i>L. Zemanová</i> : Ženské cviky	216
Okolí Mürren	109	<i>Jilek</i> : Terénní skok	217
<i>Glogar-Červený</i> (fotomontage): Mistři čl. branné moci a pořadatelé	111	<i>Klopfenstein</i> : Příčný skok	218
<i>Kopfenstein</i> : Pohled na Mürren	112	<i>Gyger</i> : Podvečer se snáší na sněhové pláni	219
Vzpomínka na † Ferd. Nejedlého	113	<i>Klopfenstein</i> : Na Allenském potoce	220
<i>L. Zemanová</i> : Ex libris	114	Snímky z mistrovství Jugoslavií:	
<i>J. Ravnik</i> : Triglav	135	Janša Joško	229
<i>J. Ravnik</i> : Gorenja Savska dolina	136	Josef Německý	230
<i>J. Ravnik</i> : Bohinjska planina	137	Jugoslávský následník trůnu	231
<i>M. Schirner</i> : Recknagel	138	Můstek Ing. Hansena v Polji	232
<i>Gebhardt</i> : Oberhof	138	Šimůnek, mistr Jugoslavií	233
<i>Zwicker</i> : Zima v Garmisch	139	<i>Kolouch</i> : Tři pérovky	237—238
<i>Janko Ravnik</i> : Bohinj	140	<i>Küttner</i> : Z jara na Lysé hoře	238
<i>Benedichter</i> : Watzmann	141	<i>Dr. Liška</i> : Tři snímky z krkonošských mlh	240
Ex libris z Lake Placid	142	<i>Gyger</i> : Slunce v Mürren	241
<i>Měšťánek</i> : 9 obrázků z Jilemnického mistrovství	163—167	<i>T. Bílek</i> : Vrchovinští závodníci	242
<i>Gyger</i> : Kristiania	168	<i>Steiner</i> : Fírnová pole	243
<i>Gyger</i> : Krásný terén u Adelboden	169	<i>L. Zemanová</i> : Ex libris	244
<i>Gyger</i> : Návrat	170	<i>Ing. c. Vlad. Hásek</i> : Obrázky ku článku »Kejkle«	261
<i>Kocum</i> : Ing. Sack a slč. Valdová	182	<i>Měšťánek</i> : Letošní znamenitá štafeta K. L. V.	262
<i>Gebhardt</i> : Mistr Bartoň	189	<i>Ing. Švigelj</i> , Lublaň: Martulek o velikonočích	263
<i>Gebhardt</i> : Československý team v Oberhofu	190	<i>Fa</i> : Perokresba	264
<i>Mitschko</i> : Šimůnek v Oberhofu	191	Dorostenec Jan Kovář	265
<i>Mitschko</i> : Birger Ruud	191	<i>Glogar</i> : Obrázky z voj. lyž. kursu v Tatrách	267
<i>Mitschko</i> : Kaufmann v Oberhofu	192	Náhodný rozmar fotoaparátu	268

*Těžký výstup na věž
zvanou „Prachovská jehla“*

v Prachovských skalách.

Foto Dr. J. R. Heindl, Praha.

ŠKPT. M. FRGAL:

Proč?

Vývoj nevýstřední lyžařské techniky jest již ukončen a nemělo by již býti lyžařských »proč?«. S novou zimou opakují se však stará »proč?« a snad nejčastěji jsou slýchána v otázkách: proč zavrhuje skoro všechny svihy a oblouky a proč jste proti dosavadním metodám lyžařského výcviku? A ježto každé »proč?« má své »proto« — pokusím se uhájití též své »proto« na tato »proč?«.

Výcvik lyžařský... Koná se tak, jako za blahých časů našich lyžařských dědečků a poněvadž čas naší doby jest nesrovnatelně dražší oněch blahých dob, proto se rozšířily osnovy výcviku o všechno možné a litujeme jenom, že s lyžařskými vykopávkami a nálezy z doby starých Severanů nevykopaly se též nějaké jejich praoblouky nebo prašvihy.

A metody výcviku? — jsou to ty ze začátku lyžařství u nás, kdy všim byly ještě sevřené lyže,

vzpřímený vypnutý postoj, styl na louce, nebo tury bez předběžných luk — a jen ne metody vyplývající z účelnosti.

Důsledky jsou jasně patrné na všeobecné úrovni terenního lyžařství. Všechno možné i nemožné na mírných loukách, tury výhradně po cestách, na nichž se jedná pouze o šusy a pády, ale nepopsané stráně a srázy mimo cesty, nezbrázděné srázné průseky a příkré zalesněné svahy. A v našich velehorách? — jak málo lyžařských stop výstupních překročí hranici 1800 m a co vše prozradí pak stopy sjezdové!

Tedy staré lyžařské názory, staré příručky a staré metody v klubech, kursech i mimo ně, jsou příčinou nízké úrovně terenního lyžaření jak v cizině, tak hlavně u nás. Jen velmi málo jednotlivců mělo odvahu odhoditi přítěž tradice a ze zastaralých názorů na estetiku lyžařství vyvoditi důsledky z chápání

lyžařství sub specie požadavků nynější doby, která žádá vše nejdokonalejší v nejkratším čase a s nejmenší námahou.

Které důvody je k tomu přivedly a o kterých příčinách a překážkách bylo nutno uvažovati, to pokusím se osvětliti.

Vyšlo se z poznatku, že hlavní kádr terénních lyžařů rekrutuje se z měst, která jsou u nás svojí vzdáleností od hor velice nevýhodně položena pro pěstování lyžařství. Jak rozdílné jsou poměry tyto v zemích severských a alpských, kde i obyvatelé měst mohou lyžařiti kolem svého města, nebo aspoň v jeho nejbližším sousedství.

Mohou tedy začínati s lyžařením již ve svém časném mládí a lyžařiti denně bez ztráty času a finančního zatížení. Čas, tato drahocenná věc moderní doby,

se nám jen ze zatáčení k ježdění překládá: oblouky přešlapováním, přívratné jednoož, obouož, odvrátané jednoož, kristianské, telemarské švihy obyčejné i přívratné, tržené, tažené obyčejné, přívratné, odvrátané kristianky, bruslařský krok, krucipisky, přeskoky přednožmo, zánožmo, s jedním až snad desíti obraty, bruslařské oblouky na jedné lyži a jiné a jiné věci z posledních vynálezů a pokroků v lyžařství.

Obsáhnouti tolik věci a důkladně, jest nemožné a též zbytečné, neboť i kdybychom připustili zásadu »každý sníh má svůj oblouk a švih«, tu zbylo by nám ještě těch oblouků a švihů více jak dost, nehledě k tomu, že některé i podle této zásady oprávněně oblouky a švihy přišly by nám v praxi velmi zřídka. Pro tyto skutečně extrémní sněhy nebudeme ztráceti drahocenný čas a energii nácvikem zbytečných oblouků

Vojenský horolezecký kurs při výcviku sněhových prací ve Vys. Tatrách.

Foto Dr. O. Brauner.

nehraje u nich nejmenší roli, neboť lyžaři denně po svém normálním zaměstnání.

Tedy jest to položení měst a poměry kolem nich a zima mnohem delší naší, které umožní jim věnovati se v nadbytku času nácviku jakkoli rozsáhlé techniky lyžařské.

U nás kolem měst můžeme zřídka si zalyžařiti, neboť terén nám vyhovuje málokdy a sněhové poměry skoro nikdy. A to vše působí brzdicím účinkem na rozvoj lyžaření, neboť stupňuje to nepříznivost finanční stránky lyžaření. Tato způsobuje u nás, že valná část našich lyžařů nezačíná lyžařiti v časném mládí, nýbrž mnohem později, až existenční poměry dovolí zakoupení nejen lyžařského ústroje, ale hlavně cesty i pobyt ve vzdálených horách.

Za těchto poměrů jest vyloučeno, abychom si důkladně osvojili celou techniku lyžařskou, nemyslím ovšem na louce, kde není to nic příliš obtížného, ale v terénu i v tom nejnepříznivějším. A je toho dosti, co

a švihů, již také ne proto, že se tyto švihy i oblouky dají nahraditi jinými.

Z těchto zásad a poznatků vycházeli oni lidé, kteří prodělali jednak celý vývoj lyžařství od prvých norských instruktorů přes lilienfeldskou a arlberskou školu, jednak oni lidé, kteří začali lyžařiti teprve nedávno, kdy již celý vývoj lyžařství byl ukončen a nebyli proto zaujati pro tu či onu školu lyžařskou, když si položili otázku: Kterých oblouků nebo švihů z této záplavy jest minimálně zapotřebí, aby stačily úplně k ovládnutí i toho nejtěžšího terénu a za každých druhů sněhů?

Odpověď, vyplynuvší sama z praxe ve velehorách, zní: Dostačí úplně jeden švih hlavní a jeden vedlejší. Hlavním jest přívratná kristianka a vedlejší švih, určený pro ony druhy sněhu, ve kterých přívratnou kristianku nelze dělati, jest přeskok.

Jsou to zřejmé přednosti a jedinečné vlastnosti, které ji vyzvedly k universálnímu švihu. Postavení

lyží při švihách vlásenkových ulehčí neobyčejně provedení švihu a jistotu jeho vůbec, umožní sjížděti i ty nejpříkřejší svahy, pak strže, jich šířka jest jen o 3 až 5 dm větší nežli délka lyží. Při tom švih možno provésti o velmi nepatrné hloubce, čistě podle naší vůle, třeba skoro na místě, čímž opět libovolně řídíme si jeho brzdicí účinek, takže, nechceme-li, nedostaneme se na srážech do rychlosti.

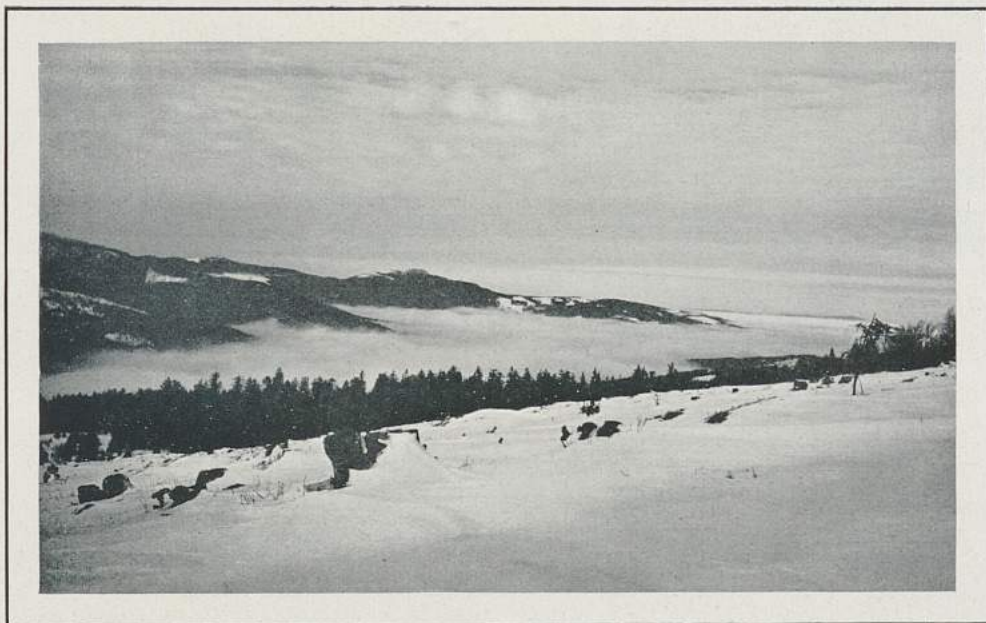
Pro sněhy, ve kterých selhává přívratná kristianka a konečně i některé jiné, nebo všechny ostatní oblouky a švihy (sníh prolamovací, velmi hluboký, hluboce projetá namrzlá stopa úzkých cest atd.) jest jedině možný přeskok jak k zastavování, tak k změně směru.

Přeskok při nynějším provádění má dvě veliké nevýhody. Jednak nedá se prováděti z velkých rych-

čení obratu ve vzduchu nezachytly o sníh nebo jeho hutnější vrstvu.

Redukcí celého kumštu lyžařského na tyto dva švihy zjednodušila se znamenitě výcvičná osnova a zkrátila neobyčejně výcvičná doba. Než nedá se ještě ušetřiti drahocenného času nynější doby? Dá a opět velmi mnoho tím, že při přívratné kristiance použiji pomoci holi strany osné.

Nejde tu o pomoc holí obdobně držených a používaných jako při brzdění holemi, ani o pomoc holi obdobně jako při škole lilienfeldské — v malých a středních rychlostech, nýbrž jest to pomoc holi v normálním držení nadhozením dopředu a zabodnutím vpředu stranou. Takto zabodnutá hůl poslouží jako opora nejvítanější v kritickém okamžiku při švihu, který jest při přenášení váhy těla s jedné

Šumava: První sníh... Ostrý od Pancíře.

Foto Dr. Čípera.

lostí, ježto by to nevydržely buď nohy nebo lyže a pak spotřebuje se při jeho provádění veliké množství energie. První nevýhoda nedá se bohužel odstraniti a proto můžeme si dovoliti přeskoky nejvýše ze středních rychlostí.

Zato druhému zlu dá se velmi snadno odpomoci, takže pomocí přeskoků možno pak sjížděti i svahy velkých výškových rozdílů.

Tyto ekonomické přeskoky konají se na mírných svazích tak, že se nijak mohutně neodrážím, nevtrhují tedy přeskoky do výše, nýbrž vyskočím od sněhu jen tolik, aby lyže těsně nad sněhem uspěly právě provésti nutné otočení. Též nohy neskrčuji při tom až kolena k tělu, nýbrž ponechávám je i po odrazu jen zcela mírně skrčené.

Na příkrých svazích, na kterých i normálně nevyskakují do výše, nýbrž odskakují do hloubky, konám tyto ekonomické přeskoky tak, že opět odskočím do hloubky jen s takovým odrazem, aby lyže do dokon-

lyže na druhou, současně se šroubovitým pohybem těla.

Za této pomoci holi při přívratné kristiance a konečně i při přeskocích nepřechytují hlavici holi do dlaní, nýbrž používám holi v normálním držení, což konečně jest samozřejmě pro toho, kdo jezdí ve větších rychlostech v překážkovém terénu a musí mnohdy počítati při provádění švihů se zlomky vteřiny.

Užitím pomoci holi zkrátí se velice nácvičná doba přívratné kristianky a hlavně zvýší se neuvěřitelným způsobem jistota provedení tohoto švihu, a to nejen v rovině, nýbrž i na nejpříkřejších stránkách.

Proč však jíti tak důsledně za účelností, úsporou času, energie atd.? Jedině z toho důvodu, aby ušetřený čas a energie vynaložila se na takové ovládnutí této zjednodušené techniky lyžařské, aby žádný terén a žádný sníh nebyl překážkou naprosto jistých jízd, pokud možno rychlostních.

Co však s oněmi ostatními oblouky, švihy a všemi

Holmenkollský můstek v létě.

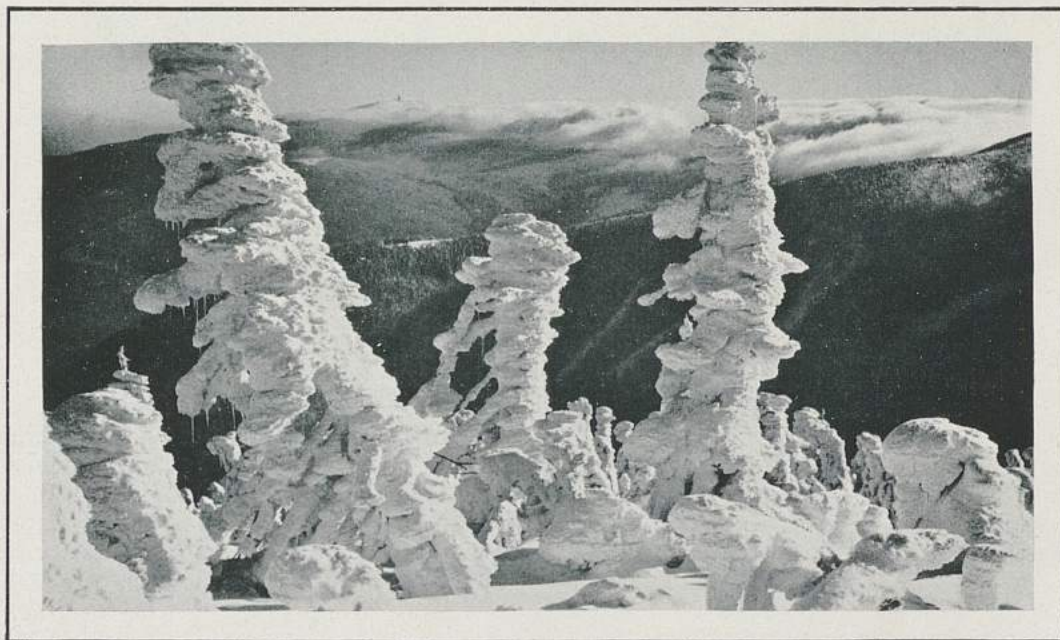
*Foto Líba Stollová, zájezd Čsl. T. W. C. A.
do Skandinávie.*

těmi věcmi, které bych nazval lyžařstvím luxusním? Ne, nezavrhují je a priori, ale žádám, aby začátečník se jim vůbec nevěnoval a začal s jejich nácvikem teprve tehdy, až již naprosto jistě a rychlostně zvládl přívratnou kristianku a přeskoky v každém terénu.

Jest pak již dokonalým lyžařem, což však nepovede jej k tomu, aby začal s posledními vynálezy a pokroky v lyžařství, nýbrž vyvolí si pro nácvik pořadí prvků, které vyplývá z jejich potřeby a účelnosti pro něj a jeho ježdění. Začne proto s odvratnou kristiankou, tímto velice důležitým švihem v rychlostním lyžaření. Když jí neskončí — což se mu doporučuje — může hračkou nacvičiti telemarky, méně pro jejich nutnost ve sněhu hlubokém a více pro ony krásné oči obdivovatelek na cvičných loukách.

Jak jednoduché a samozřejmé! — proč však tyto zásady poměrně těžce pronikají v praxi? Je to tím, že většina instruktorů pro začátečníky i pokročilé nemá potuchy o tom, co přívratná kristianka jest a kdo má o ni jakousi představu na louce, neví nic o jejím provádění v terénu. Rozšíření přeskoků brání dosavadní způsob jejich provádění, t. j. přílišné jejich vytrhávání do výše, což jest pro gros lyžařů věcí neškodnou (zdánlivě) a namáhavou.

To jsou tedy dva hlavní kameny úrazu našeho terénního lyžaření: rozsáhlá osnova a otázka instruktorů. Na brzkém akceptování těchto »proto« závisí, zda my, lyžaři z krajin lyžařsky nevhodně položených, dosáhneme nebo dokonce nepředčíme ony šťastlivce, jimž dal osud lyžařiti denně, jimž dal ale současně neekonomický způsob jak nácviku, tak i lyžaření

Mraky v pohoří Praděda. V levo v pozadí vrchol Praděda s rozhlednou.

Foto Rudolf Dematschek, Mor. Šumperk.

Vzývání zimy.

Fotomontáž: Červený a Glogar.

DR. JIŘÍ ČERMÁK:

Třicet let české chaty pod Grintavcem.

Před mnoha lety, na sklonku minulého století byla u nás jen malá skupinka lidí, která v porozumění pro krásy přírody provozovala činně jeden z nejkrásnějších sportů, velehorskou turistiku. Nám Čechům tenkrát Tatry byly vzdáleny a nepřístupny, žárlivě hlídány národem panujícím v druhé, uherské polovině říše; vysoká pásma Alp v Tyrolích, Solnohradsku, Rakousku a severním Štýrsku ležela v německé, málo sympatické nám jazykové oblasti, a tak přirozeně

obracel se zájem našich lidí k jižní části Alp, do Alp Slovinských, které řečí svého obyvatelstva i jeho osudem, tak podobným našemu, byly nám velmi blízké.

V druhé polovici minulého století vzrostla velehorská turistika v mohutné hnutí, a silné spolky alpistické pronikaly svým vlivem stále více a výše do tichých horských zákoutí. Zejména všemohoucí, bohatý německý a rakouský Alpenverein ve své snaze zpřístupnit romantická a krásná horská zákoutí ne-

omezoval se jen na území narodnosti německé, nýbrž zasahoval i do sousedních čistě slovinských Alp a svým bezohledným germanisováním, provozovaným pod nevinnou rouškou propagace turistiky, ohrožoval slovinské hraničáry. Bohatě dotovaný a vládou favorisovaný spolek stavěl turistické chaty a stezky, zakupoval pozemky, ba zajišťoval si v neuvědomělých obcích také do budoucna přednostní právo na případné jejich zakoupení, a tak obetkal vysoké hory Slovinských Alp celou sítí svých zájmů a vskutku svojí činností zcela bezohledně posouval zde národnostní hranice na úkor svých trpných sousedů. Špik nad Policami, Viš, Mangart, bájeji opředená Trenta, po-

Tento tlak vzbudil samozřejmě protitlak. V uvědomělých slovinských inteligentech putujících po rodném kraji začala se nad touto bezohlednou rozpínávaností bouřiti krev. Sdružili se proto ve spolek »Slovensko Planinsko Društvo« (Slovinské alpské družstvo), který vycházel z devisy: »slovinské hory Slovincům« a snažil se horlivou činností paralyzovati v rodném kraji zhoubný vliv německé turistiky. Začalo se pozdě — teprve r. 1895 — a s malými prostředky; mnoho bylo již promeškáno, ale ještě nebylo vše ztraceno — lépe pozdě, než nikdy. Ještě bylo možno mezi německé chaty vsunouti chaty slovinské, ještě bylo možno do sítě německých stezek vestavěti

Saviňske Alpy: Pohled z Jezerska. Foto R. Habersberger.

svátný Triglav a j. obklopeny byly německými chatami turistickými s německými nápisy (Seiserahütte, Findennighütte, Mangarthütte, Baumbachhütte, Deschmannhaus, Mariatheresiahütte, Ferdinandshütte, a j.), vrcholy hor zdolány byly stezkami, označenými pouze německými orientačními tabulkami (Alpenvereinsweg, Konsul-Vetterweg erbaut von D. Oe. A. V. Section Krain a pod.), na vrcholech upevněny ryze německé pamětní knihy; hojné německé orientační tabulky na všech rozcestích doplňovaly obraz bezohledné germanisace. Nejmenších ohledů nebylo projeveno k domácím obyvatelům; od těch samozřejmě se očekávalo, že mlčky budou ustupovati, neboť německý turista povznese hospodářsky jejich kraj, dá místnímu chudému lidu výdělek, ba dokonce doporučí některé z odvážných synů slovinských hor, výborné lezce, za autorisované vůdce (Führer des D. Oe. A. V.), aby mohli za mrzký groš, stanovený tarifem, riskovati život pro pohrdající jimi turisty.

spojovací cesty nesoucí slovinské nápisy (Pot zgradilo Slov. Plan. Društvo) a na nich upevniti slovinské orientační tabulky, a tím dokázati, že území slovinských hor není přirozenou doménou německou, nýbrž že Němci jsou zde pouze hosty.

Uvědomíme-li si toto vše, pochopíme, proč malé sdružení českých alpistů nezaložilo samostatný spolek, nýbrž prostě přimklo se k Slovinskému alpskému družstvu jako k organizaci mateřské a stalo se r. 1897 jedním z jeho odborů (Češka podružnica Slov. Plan. Društva, Český odbor slovinského alpského družstva), aby podporovalo ze všech svých sil snahu mladého spolku, sympatického svým zápasem o uhájení národního rázu své rodné země.

Čeští horolezci hojnou návštěvou slovinských hor nejen podporovali hospodářsky chudý domácí lid, ale i svým uvědoměle slovanským vystupováním snažili se posílit probuzenecké snahy mateřského spolku. Brzy po svém ustavení pustil se mladý odbor do

závažné a záslužné práce: aby slovinskému alpskému družstvu postavil svým nákladem na ohrožené národnostní výspě horskou chatu, která stala by se střediskem české horolezecké družiny a zachránila svým vlivem území to před hrozcí germanisací.

Volba padla na jižní výběžek horké půdy korutan-
ské, na území Savinjských Alp, v okolí osady Zgornje
Jezero.

Byl to čarokrásný horský kout, daleko od běž-
ných komunikací a průběžných linií turistických;
širokou kotlinu halily rozsáhlé, krásné lesy, a z nich
vyrůstaly na jižní straně strmé, divoce rozervané
skalní stěny Savinjských Alp, nesoucí v zákoutích

Již na sklonku r. 1898, rok po svém založení, za-
býval se výbor českého odboru SPD. plány chaty.
Samozřejmě chata musila nás Čechy reprezentovati,
a proto nebylo na ni šetřeno nákladu; aby svým ze-
vnějškem již prozrazovala svůj původ, byla vyřešena
p. arch. prof. Podhajským v typickém slohu české
chalupy. Ještě téhož podzimu bylo nakáceno potřebné
množství stromů, aby do jara dřevo náležitě vyschlo,
a jakmile zmizel počátkem léta na stavebním místě
sníh (bylo to v červnu 1899), započato ihned se
stavbou. Sklepy a základy byly vyzděny, na nich pak
postupně vyrůstala roubená stavba z mohutných
modřínových kmenů; největší obtíže byly s dopravou

Savinjské Alpy: Česká koča, jejíž 30 leté trvání bylo oslavováno letos v srpnu.

Foto R. Habersberger.

Kočny, Grintavce a Skuty bělostná sněhová pole. S této strany výstupy k horským vrcholům patřily k velmi obtížným a zřídka prováděným. A přece poradní sbor, vypravivší se na hledání vhodného místa pro českou chatu, zastavil se zde a uznal toto místo, právě pro jeho jedinečnou krásu, za nejvhodnější. (Prof. Dr. K. Chodounský s druhy).

Pod Grintavcem dvě sněhová zákoutí vrývají se do skalních stěn, Dolní a Horní Ravní; Dolní z nich bylo zvoleno pro stavbu. Malá morena bývalého ledovce v sousedství věčného sněhu, na strmé výspě vysoko nad údolím, místo s jedinečným výhledem jak daleko dolů, do Jezerské kotliny a do protějších hor, tak i vzhůru do pochmurně divokých skal, svírajících sněhové zákoutí mezi Grintavcem, Kočnou, a jimi sevřeným Dolšským sedlem. Bylo třeba zde nejen vybudovati chatu, ale i komunikacemi, slušně schůdnými stezkami, ji spojití s ostatním světem, aby mohla plnit svůj úkol.

materiálu, neboť vše musilo býti transportováno z údolí po úzkých skalních stezkách nosiči.

Přes všechny tyto obtíže však přece byla stavba pod střechou do září r. 1899, dříve než napadl první sníh. Prostorná chata měla oddělenou kuchyň a světnici pro hospodáře, velkou jídelnu a dvě ložnice (9 lůžek), v podkroví menší třetí ložnici (se 2 lůžky) a společnou noclehárnu (10 míst); ve zděném přízemí konu, sklep a světnici pro vůdce. Celkem, kromě hospodáře a vůdce, mohla chata ubytovati pohodlně společnost 21 lidí, v případě nutnosti bylo však možno pomístiti daleko přes 50 osob. Tím, že chata byla pod střechou, nebyly skončeny ještě všechny práce; zbývalo také chatu vybavití vnitřním zařízením. Tuto obtížnou úlohu vzaly na sebe obětavé dámy českého odboru.

Konečně v létě 1900 na den sv. Anny, 26. července, byla chata slavnostně otevřena a odevzdána horské turistice pod běločerveným praporem.

Motiv z Benecka . . .

Celkový náklad byl rozpočten na 12.000 předválečných korun, avšak tento obnos, přes to, že sám sebou na tehdejší dobu značný, překročen byl fakticky více než dvojnásob (22.000 K, s různými dalšími úpravami do r. 1906 téměř na 30.000 K) znamená to, že vskutku nešetřeno nákladů ve snaze, aby chata náš národ náležitě representovala. Také tenkrát »Česka koča« byla nejhezčí a největší chatou Slovinského alpského družstva a jednou z nejtulnějších chat v Slovinských Alpách vůbec.

Za svojí »Českou chatou« táhl se celý tým českých alpistů: dole v údolí pod chatou, v Jezeru, od té doby trávila vždy svoje léto silná česká společnost, rok od roku početnější, a samozřejmou povinností všech českých alpistů bylo při toulkách po horách každoročně nejméně jednou, ne-li vícekrát, navštívit »naši« chatu.

Spojovací stezka z Jezera na chatu, ať Dolní či Horní Kočnou (údolí, vedoucí pod severní srázy Savinjských Alp), byla upravena pečlivě, aby byla přístupna pro každého, kdo netrpí závratí, a od chaty do hor byla v severní stěně Grintavce vylámana vzorně upravená a zabezpečená stezka přes Mlinarsko sedlo k vrcholu Grintavce; také spojení přes »Žrelo« a velká sněžná »Na Vodine« k Savinjskému sedlu bylo podle možnosti pečlivě upraveno a každoročně po sejití sněhu znova opravováno (zejména v rokli »Žrelo«, kde sněhové spousty každoročně přes zimu strhávaly část stezky v délce několika desítek metrů).

Pouze stará, alpenvereinská stezka z Ravných na Kočnu a přes Dolško sedlo na Grintavec byla ponechána v původním divokém stavu, aby DOeAV ne-

mohl si stěžovati, že opravou jeho stezek zasahují čeští alpisté do jeho práv.

Duší všeho tohoto podnikání byl nestor českých alpistů, výborný výkonný sportovec, prof. dr. K. Chodounský; jeho věrnými pomocníky byli členové výboru, pp. rada Mareš, Dr. B. Franta, Dr. St. Prachenský a j.; ze slovinských pomoci, zkušenostmi místními i radami byli neocenitelní pp. uč. Kocbek a jezerský starosta Muri.

Česká chata pod Grintavcem splnila svůj úkol do války, přitahovala k sobě, a tím i do Slovinských Alp stále nové řady našich turistů, přispěla značně k národnostnímu uvědomení zapadlého cípu jižních Korutan a působila propagačně jako živý svědek slovanské vzájemnosti. Po válce český odbor slovinského alpského družstva se rozešel. Mezi nás a Jihoslovany vsunuly se dvě hranice, a z pochopitelných důvodů nemohl existovati u nás v mladé republice odbor zahraničního spolku, už jako nebezpečné precedens pro jiné. Rozchodem odboru připadla česká chata, jako bratrský dar, mateřskému spolku, slovinskému alpskému družstvu.

Obec našich alpistů se však nerozpadla zcela: nové úkoly v mladém státě způsobily, že založila si nové středisko, tentokrát ve Svazu lyžařů, neboť dnes v republice máme svoje velehory, Tatry, a máme tedy novou možnost, kde uplatnit svoje zájmy.

Ale »Česká chata« na Dolním Ravném pod Grintavcem trvá stále jako viditelný, významný pomník našeho slovanského citění a letošní slavnosti v Jugoslavii, pořádané Slovinským alpským družstvem při příležitosti třicátého jubilea jejího trvání, byly toho zřejmým dokladem.

Pozdrav od Bollana Ruuda.

Dopis Ruudův došel nás již koncem října. Ježto vydání 1. čísla opozdilo se z důvodů insertní úpravy a bylo vlastně ještě přechodem mezi letní a zimní sezonou, uveřejňujeme pozdrav „Bollanův“ v tomto čísle — doufáme, že již v plné lyžařské sezoně. Zajímavá je zmínka Ruudova o Šumavě a jeho názory o organisaci našich závodů.

Redakce.

Můj odjezd z Vaší země zdál se snad některým z Vás příliš náhlý. To se zdálo i mně a skutečně lituji, že mi bylo tak rychle se rozloučiti s mými přáteli v Československu. Teprve po mém dvouletém téměř pobytu u Vás poznal jsem skutečně správně Vaše lyžařství a pomalu byl bych již považoval Vaše Krkonoše a Šumavu (jako lyžařský terén líbila se mi tato nejlépe) za svou druhou vlast! — Ale tu právě musel jsem pryč.

Nyní jsem ve Švýcarsku, v Curychu a zvědavě očekávám zimu. Vždyť náš lyžařský čas jest již zde! Přípravný trening již je skoro odbyt a po dlouhém létě počínáme, my lyžaři, opětně vzájemně se potkávat! Právě teď jest doba, kdy konají se plány pro zimní sezonu a doba našich reflexí.

Dnes chtěl jsem něco povědět o mých dojmech u Vás — a tu musím složit poklonu Svazu lyžařů za to, jak český lyžařský sport vede, a hlavně kupředu vede!! Jest známou skutečností, že Československo patří dnes mezi nejlepší lyžařské národy střední Evropy. Tato čest jest bezesporně výsledkem obětavé práce Svazu. Ale tu nesmíme zapomínati závodníků. Ti vrhli se s plnou energií do svých úkolů. Proto je málo těch zemí ve střední Evropě, kde výsledky vytrvaleckých závodů kvalitačně i kvantitativně dospěly takové výše. Skokani se později také zdokonalili. Našli se hoši, kteří mají skutečnou vůli a odvahu. Jsou sice ještě mladí, proto však právě mají nejlepší naději na vývoj, zejména do mezinárodní konkurence.

Při té příležitosti chci se zmíniti o můstcích v Československu. Přirozeně jsem všechny neviděl, ale z těch, na kterých jsem skákal, mohu nanejvýše dva snad tři označiti jako dobré a požadavkům doby vyhovující můstky. Víím dobře, že kluby mají málo peněz — inu můstek se nepostaví sám od sebe! Ale je zde jedna věc, která při trochu pozornosti dá se snadno provést: aby alespoň při závodech byly můstky v lepším pořádku. — Je to přece věci pořadatelstva a jakousi jeho základní povinností, aby pečovalo při závodech alespoň o bezpečnost startujících. Většina zranění, která přicházejí, nutno svěsti na špatně a nepořádně upravený můstek, a proto myslím, že by širší členstvo klubů, které mají můstky a pořádají závody, mělo býti, po případě ústřední organisaci, lépe obeznámeno s „můstkovými pracemi“. To platí také o znalostech celkové organisace závodů vůbec. Jak jsem poznal Vaše poměry v klubech, rozumí tomu jeden — dva starší vedoucí funkcionáři — širší členstvo však postrádá v této věci nějakého „vzdělání“ vůbec. Po této stránce pracujeme u nás ve Skandinávii velice cílevědomně mezi širším lyžařstvím, a proto tam také můžeme odbýti závody ve skoku o 200 startujících za 2 a půl hodiny. Při tom zůstává doskočiště po závodech skoro neporušeno, bez děr a sesouvajících se míst.

To nepíši Vám proto, abych snad v duchu káral nějaký Váš klub, nýbrž abych jen poukázal na určité poměry ve Vašem lyžařském sportu vůbec, který, jak jsem podotkl jest jinak již na tak vysokém stupni. Kluby mají při stavbě a úpravě můstků především vzíti na poradu a pomoc aktivní skokany, a těmto vůbec v klubovém životě věnovati co nejvíce pozornosti. Zlepší-li se tyto poměry, které jsem u Vás osobně poznal, bude Vaše budoucnost ještě lepší, dosáhnete výše vyznačených cílů snáze.

Moje myšlenky vracejí se často do Prahy a do Československa. Prahu jsem si zamiloval. Nejenom proto, že město je na jedné straně tak komfortně moderní, by na druhé poskytovalo tolik zajímavostí svými starými čtvrtěmi a památkami, ale proto, že našel jsem tam tolik skutečně upřímných přátel. — Doufám, že to nebude dlouho trvati a že Vás brzy navštívím, alespoň že se sejdu co nevidět s Vašimi závodníky a hlavně skokany, které budu mocí nazvat „mými“ a že Vaše setkání se mnou bude pro Vás tak radostné, jako pro mne.

Přeji Vám dobrou, na sníh bohatou zimu a jsem Váš

Sigmund Ruud.

Ze zájezdu členů techn. odboru do Oberhofu v durynském lese: Auto předsedy T. O. Jarolímka uvázlo na zpáteční cestě 28. října ve sněhových závějích v Rudohoří u Reitzenhainu.

R. KRŇOUL:

Jak přestal Louis Trenker býti abstinentem.

V říjnovém čísle nádherného měsíčníku »Der Bergsteiger«, který vydává německo-rakouský alpský spolek, uveřejňuje tento slavný alpista a lyžař, kterého jako hrdinu alpských lyžařských filmů jistě naši čtenáři znají, veselou vzpomínku ze studentského mládí. Jako abiturient reálky ucházel se o přijetí do sboru dolomitských vůdců, aby rodiče těžce vydělávané krejčary nemuseli za ním posílati. Byl přijat jako vůdce-aspirant a dostal knížku, kde zářícíma očima četl potvrzení okresního úřadu, že může za své horské výkony požadovat mzdu podle obvyklých sazeb a v chatách že mu patří nocleh za dvě koruny. Staří vůdcové přijali osmnáctiletého studenta vlídně mezi sebe. Nechme jej vypravovati:

»Ve Vídni stal jsem se nějak antialkoholikem. Jeden kamarád z »boudy«, který nosil brejle a strašně mnoho četl, přecpal a přelil mne tolika antialkoholickými spisy, že jsem byl přesvědčen, že sklenice piva je kelímek jedu a červené víno nejopovrhlivější panč na světě. Konečně mne uvedl do nějakého sdružení a musil jsem slíbiti, že nikdy ve svém životě nevypiji ani kapky alkoholu. Rok jsem přísně dodržoval tento slib, přísně jsem dodržoval ty předpisy, dokonce i v horách, kde mne kolikrát vůdcové pro mé pití limonád natrkli. Šlo to docela dobře, až jednou přišly blesky, hromy, kroupy a sníh.

Lezli jsme s Erichem Schottem z Jeny a jeho přítelem Drem Schlegelem Adangovým komínem*) na

Tschierspitze. Já vedl Schotta, Dra Schlegela Engelbert Nogler, nejlepší a nejroztomilejší vůdce Grödenského údolí.

V krupobití a sněhové bouři stanuli jsme, mokří a umrzlí, na Tschierspitze. Vichr nám skučel okolo uší tak, že jsme pomýšleli ihned na sestup. Engelbert spěchal lehkými stupni východního svahu ku chatě v Grödenském sedle. Já, jako mladý vůdce, jsem musel nahoře složití lana a lezecké bačkory, které jsme na této druhé cestě už nepotřebovali. Konečně jsem byl také hotov a klusal jsem, mokrý až na kost, dolů. Teklo ze mne, když jsem vstoupil do teplé světnice. Stál tam Engelbert Nogler. Před ním na stole litr horkého vína. »Na, vezmi a pij, pak se jdi převléci!« »Ne, Engle, vína nepiji, hned si objednáám čaj.«

Teď ale zahřmělo. Engelbert se rozzuřil. »Ty osle hloupý, napřed přijde zdraví a pak teprve tvoje principie.« A velitelsky držel sklenici skvostně vonícího horkého vína pod mým studeným nosem. Něco tak nádherného jsem neucítil déle než rok. Situace byla nebezpečná. Kdybych byl odmítl, jistě by byl Engelbert tou sklenicí po mně hodil. Klepetal jsem se zimou a mokrem, a víno mně kouřilo do nosu. Vůdce hleděl na mne hrozivě. Tak jsem konečně mínil: »Dej sem! — Zdar, pánové!«

Od onoho prostupu Adangovým komínem, při krupobití a novém sněhu, piji zase víno, pivo nebo vodu, podle toho. Přece však při všech těžkých turách, v zimě i v létě, zachoval jsem si zásadu, co možno nejméně pítí.«

*) Jest to jeden z vrcholných lezeckých výkonů v Dolomitech, který z našich alpistů podnikl, pokud nám známo, jen Univ. Prof. Dr. Šíkl r. 1930.

*Orlické
hory
v zimě.*

*Foto
Jos. Suchánek,
Vamberk.*

Nad říčkami.

Nad Padolím.

U Šerlihu.

Pod Masarykovou chatou na Šerlihu.

Řičky.

První sníh v Malé Fatře.

Foto Glogar, Praha.

Co nám napsal anglický důstojník o lyžařském kursu čs. branné moci na Štrbském plesu?

U příležitosti lyžařských závodů čs. branné moci na Štrbském Plese, požádali jsme anglického majora Halesa Pakenham-Mahona z Irska, aby nám napsal pro časopis »Zimní Sport« něco o lyžařském kursu, který právě absolvoval ještě se čtyřmi jinými důstojníky. Pan major byl tak laskav a žádosti naší vyhověl. Volně článek nám přeložil prof. dr. B. Brauner.

Pisateli těchto řádků bylo nařizeno, aby se odebral na Štrbské Pleso a aby se zúčastnil kursu lyžařského s československou armádou 2. února 1930. Vyjel ze západního Irska a dorazil do Prahy po velmi pohodlné třídní cestě.

Další dvanáctihodinná cesta donesla nás do stanice Štrba, kde v 7 (19) hodin za zimního večera posadil jsem se do saní, abych za svitu měsíce jel lesnatým předhořím do svého konečného cíle Štrbského Plesa.

Ve dveřích hotelu uvítal mne kapitán Müller, který byl určen za našeho instruktora během kursu. Kapitán Müller mluví plynule anglicky i musil by člověk cestovati daleko, nežli by se setkal s lepším a svědomitějším instruktorem v umění lyžařském. Jsa sám zkušeným lyžařem, má vzácný talent, že vidí obtíže a chyby svého žáka a že mu ukáže jasně a krátce, jak by je napravil.

Kapitánem Müllerem byl jsem představen komandantu lyžařského kursu majoru Dusilovi. Major Dusil je rozený horal a zkušený lyžař i praví se o něm,

že zná každou skálu i každý strom ve Vysokých Tatrách. Soudě podle množství jich, jež jsem viděl a s nimiž jsem přišel do styku během svého pobytu v těchto horách, musí jeho paměť býti vskutku podivuhodná.

Krajina Vysokých Tater jest neobyčejně zajímavá se stanoviska lyžařského, sestávajíc z příkrých hor porostlých stromy a ze skal, střídajících se s lesy, kterými se vinou příkré a úzké zledovatělé pěšiny, takže za těchto okolností jevila se nutnou velmi vysoká úroveň ve zručnosti, abychom se na lyžích rychle obraceli, často a přesně, zejména na příkrých svazích zledovatělého sněhu. Lyžař jest častěji omezen místem, aby se mohl obrátiti a nezdar může znamenati nepříjemné sklouznutí nebo sjetí dolů po sněhovém svahu, dlouhém několik set stop. Z tohoto důvodu jsou lyže, jichž se v těchto horách užívá, vůči standardu alpskému absurdně krátké a ne příliš stálé pro přímou jízdu v těžkém sněhu a z těchto okolností následuje, že lyžař z Vysokých Tater běží pomaleji a s daleko větší kontrolou nežli jeho bratr z Alp.

*Zapadáný
stromek.*

*Foto Rudolf Šíma.
Plzeň.*

Není snadno dosíci toho, co zde bylo řečeno v šesti-
nedělním cvičení a proto jsou instrukce koncentro-
vány na vyučování jednomu švih, kterého lze užít
s úspěchem za všech skoro okolností, t. j. obrat pří-
vratná christiania a mimo to se vyučuje přesko-
ku, jedinému možnému alternativnímu obratu za určitých
poměrů sněhových. Veliká pozornost se věnuje též
vývoji svalů, užívaných v lyžaření, tím, že se pečlivě
vymýšlejí fyzikální cvičení a také rovnováha se zlep-
šuje různými cvičeními, kterým se vyučuje i v klidu
i v běhu, neboť rovnováha je velice důležitou v jízdě
krajinou divokou a nepěstovanou.

První týden kursu se věnuje výhradně rovnováze
a cvičením, která zlepšují svaly a při tom se klade
velká váha na posici v běhu na jediné stopě i při nízkém
sklonu, tak jak se to učí na Arlbergu pro jízdu
na příkrých svazích. Po prvním týdnu, když bylo rov-
nováhy dosaženo, cvičí se obrat christiania. Nejprve
se tomu učí jakožto cvičení na místě, v šesti pohy-
bech, pak jakožto zahnutí zastavovacímu na mírných
svazích, nato pak jakožto švih při jízdě s vrchu, při

čemž se neustále svah volí s větším úhlem spádu,
takže na konci čtrnácti dní přívratná christiania se
provádí na dlouhých svazích vrchů, majících asi 30°
nebo 40° sklonu. Poslední tato část může se státi dras-
tickou tomu lyžaři, který se nestal mistrem tohoto
švih, neboť nezdar může mít za následek svezení
se dolů do hloubky třeba několika set stop (3 stopy
91.5 cm). Ovšem cvičenec se učí různým metodám za-
stavení se dříve nežli jej vezmou na takové prudké
svahy, po nichž sjíždí se rychle dolů. Jest podivu-
hodno, v jak krátkém čase se lyžař sprátelí s pohle-
dem na takové prudké svahy a jak rychle cvičenci se
naučí vykloniti se ven a kupředu, jakožto jedině alter-
nativě hrůznému a rychlému sjetí v takovéto přesné
posici. Je to faktem podivuhodným, že čtyřicet mužů
(počet to lidí takového cvičení), z nichž někteří
nikdy předtím nejezdili na lyžích, po měsíčním nebo
pětinedělním výcviku sjížděli na lyžích tak prudké
svahy, že by se toho jezdec z Alp neodvážil po půl
tuctu sezon.

Po třinedělním asi výcviku pořádají se túry, které

se denně zvětšovaly od startu, ve výlety, jež trvají několik dní a často trvá stoupaní na hory čtrnáct hodin a lyžaření po řadu dní, následujících po sobě, a je k tomu potřeba nejvyšší úrovně fyzikální schopnosti, aby to muž mohl vykonati.

Stoupaní na hory děje se, když je to možno, pěšky, neboť jest to nejrychlejší a nejbezpečnější způsob, jakým se lze dostat na tyto srázné hory a stoupací železa i lezecká lana jsou často nutnými jak pro stoupaní, tak i pro slézání dolů. Každý lyžař ví, jak unavujícím je nepřetržité slézání, trvajícím dvě až tři hodiny pro svaly, ale jestli tomu předcházelo třeba deset hodin ostrého stoupaní, jest to věru zkouška vytrvalosti. V jednom výjezdu kurs urazil třicet šest

kilometrů, při čemž jsme nesli svoji plnou výzbroj celý den, do čehož připadlo šest hodin ostrého horolezectví.

Výsledkem kursu jest vychování praktického lyžaře, jenž jest schopen vésti i prováděti dlouhé tury, trvajících snad i několik dní obtížnou krajinou a za dobré průměrné rychlosti s nejmenším množstvím pádů a který je také schopen dávat jiným instrukce v lyžaření. Toto se praktikuje nepřetržitě během kursů i v horolezectví i v lyžaření.

Odnesl jsem si s sebou z Československa dojem výkonnosti, pohostinství a podnikavosti. Československo je beze vší pochyby jedním z velikých států budoucnosti.

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Bude pan Barnabášek letos lyžařit?

Ještě v létě mluvil náš dobrý známý pan Barnabášek, o tom, kudy bude v zimě se svou Katuškou jezdit po lyžích. A nevybíral nikterak skromě.

Ač se minulou zimu dobře předsvědčil, že stačí velice nepatrný svá-

žek, aby lyže jely docela zlomyslným tempem, teď, zabloudiv se svou žínkou na Šumavu, vybíral návrší a kopečky skoro divokého srázu a usuzoval labužnický: »Tady by se to v zimě jelo!«

Podle toho usuzovala paní Katuška, že akcie Barnabáškovského lyžařského počínání mají pro příští zimu dobré ambice. A tak, když po definitivním ukončení všeho letního putování vypukl u Barnabášků nezbytný podzimní úklid, byly lyže i holi vykramařeny ze svého úkrytu a usouzeno ponechat je někde »příruce«.

»Copak tě to napadá,« zahuboval však přednosta domácnosti, naraziv si kdesi o hranu lyže koleno. »Jen to harampádí zase ulož, kde bylo, třeba to letos ani nebudeme potřebovat. Já myslím, že v zimě ani žádný sníh nebude. Bylo špatné léto, bude špatná zima. A abych jezdil po hlíně jako loni, to mi ani nenapadne.«

Katuška ustrnula. Zнала příliš dobře svého těžce se rozhodujícího drahouška, než aby nevěděla, že takové vzdálené povídání, že nebude sníh, že nebude zima a že snad ani nebude chuť a nálada a třeba i ty bídné modré, ba snad ani zelené papírky nebudou — to vše že znamená, že to loňské, tak těžce vydané rozhodnutí, »taky lyžařit«, už se zase jaksi láme a hroutí a propadá do obvyklé pohodlné zimní znehybnělosti, poněkud ztloustlého pana manžela.

Věděla žena politováníhodná, jak těžko je milého Barnabáška rozkvyat a usuzovala dobře, že už hned

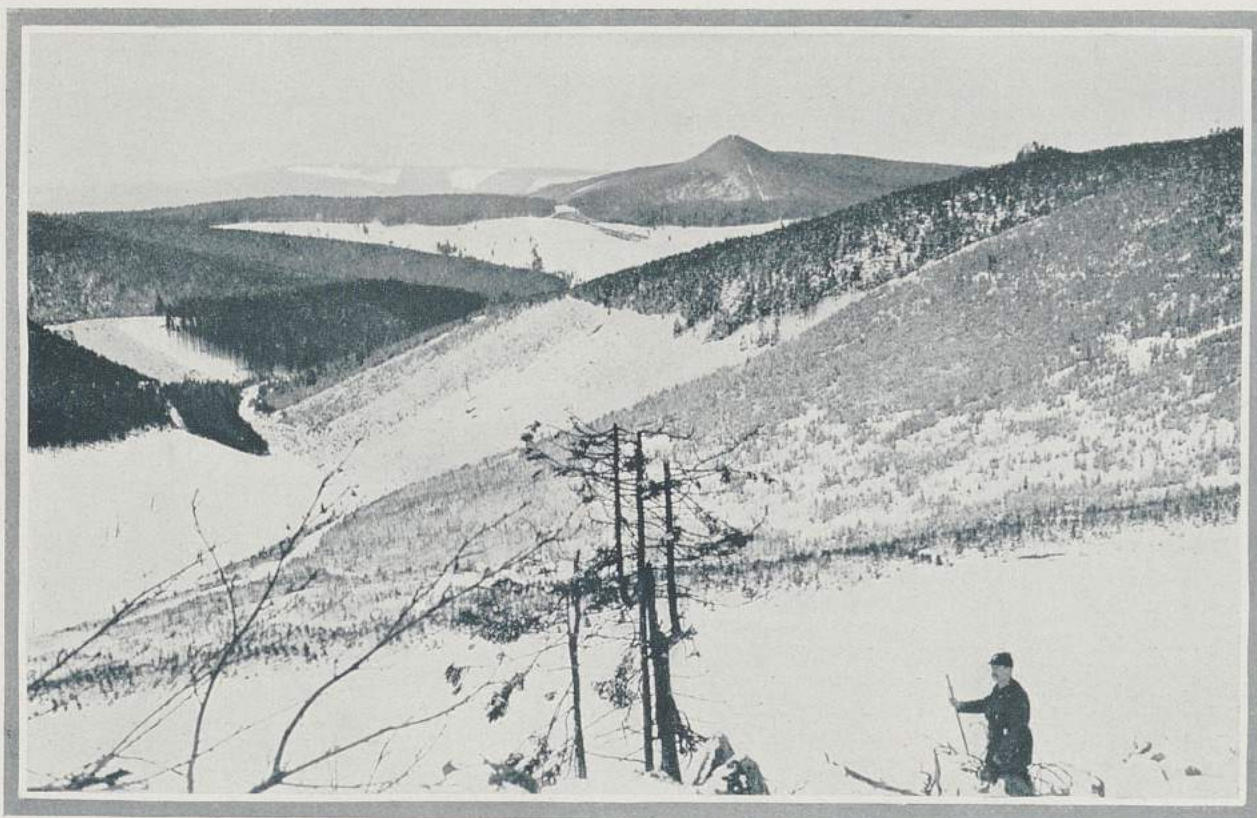
teď na podzim zapadl zase do obvyklého biografového a divadelního pohodlného života, sem tam nějaký čaj, nějaká návštěva, tancování už není skoro moderní a myslet na lámání údů lyžemi, je jistě docela zbytečné.

»Tobě se řekne, lyže ulož a nemyslit na ně,« promluvila tedy důrazně, »ale chceme-li na vánoce být někde na horách, je už teď nejvyšší čas něco si někde zamluvit. Všichni známi už vědí, kde budou o Štědrém večeru. Ten na Benecku, ten v Kolínské boudě, tamti na Špičáku a velké množství prkynkářů a ještě více vozembouchů ve Špindlu. A do Špindlu bych já jela zase nejraději. Pro naše umění docela stačí skoro rovná louka před naším pensionátem. Na hory se ještě odvážít nemůžeme.«

»Do Špindlu — do Špindlu,« pobručuje Barnabášek. »Kdybych jel, skoro bych jel radši jinam. Mám tam těch Němců už až po krk! Sype se to přes hranice jako písek z protrženého pytle a v hotelích už pomalu zas nevědí, jestli jsou v Čechách nebo v Německu. Je tam ovšem ta »Slavia«, ale ta už bude na vánoce dávno plná a potom — vždyť víš, jak to je.«

Ano, paní Katuška věděla. Barnabáškoví po léta jezdili do jednoho hotelu na Špindlu, ať na jaře či v létě, na podzim, a teď taky i v zimě. Majetník byl Němec, ale on i jeho rodina byli tak hodní a dobří lidé, že bylo by přímo jakousi věrolomností, obrátiti se jinam. Jinak ale se svého němectví nic neslevoval, ač k němu jezdili většinou čeští hosté. Bylo tam od rána do večera slunce, bylo tam pohodlí a jakýsi opravdový domov všech přítomných. I pokrčili rameny a soudili všeobecně, že tuto dobytou německou půdu lépe neopouštěti. Bylo tam jinde různých Němců z říše beztak přespriliš.

Mimo to Barnabáškoví velice milovali celý ten kraj Hollmanů a Erlebachů a každoročně se dotazovali, je-li tomu ve škole zase tak, jako jeden rok brzy po válce, kdy přišel na špindlermühlovskou školu nový učitel a s úděsem seznal, že má v jedné třídě dvacet sedm Hollmanů a třiatdacet Erlebachů. Nezbylo než kluky očíslovat, měl-li se vůbec nějak vymotat z této záplavy stejných jmen.

'Lyžařský terén u Oberhofu v Durynsku, kde budou se v únoru 1931 konati mezinárodní závody mezin. lyžařské federace.

Foto M. Schüller, Zella Mehlis.

Ale, ať tam, či jinam, Barnabáškoví se letos vůbec nikam nechtělo, byl rád, že je v svém příjemném domově a Katuška viděla, že dobytá posice, získaná lyžím, je už zase skoro ztracena.

»Tebe mrzel loni ten palec, vid'?'« zkoušela zapíchnouti sondu na pravé místo manželovy nechuti.

»Jaký palec?'« zadivil se Barnabášek opravdově.

No tak vida! Už zas nic neví! A co se pro ten palec loni nanařikal, takže v této pohmožděnině bylo možno nejspíše hledati jeho letošní lyžařskou nenáladu.

Barnabášek byl totiž mužem přítomnosti. Co zrovna bylo, to vnímal. Ale na všechno minulé nadobro zapomínal. Taková vlastnost u manžela je zcela nepochopitelná všem ženským duším, které obvykle pamatují z minulosti i docela malicherné podrobnosti.

Ale muži? Snad myslí stále jen na velké věci a snad taky ne; ale rozhodně zbytečně svou mysl nezatěžují a proto ten jejich vyhlášený rozum je opravdu jasnější a není neustále kalen zbytečnými podrobnostmi, které mysl neúčinně zatěžují.

Jakže to tedy bylo s tím závadným palcem chudáka Barnabáška?

Takhle. Když byli Barnabáškoví loni v zimě v Špindlerově Mlýně a ta troška sněhu, která vůbec byla, v poledne vždy vlivem teplého slunečního svitu rozmrzla, aby pak k večeru přimrzlo vše v jednu jedinou klouzačku, zazdalo se jim, že odpolední vyjíždka k Dívčí lávce bude pro jejich lyžařské umění zrovna tak postačující jako i bezpečná!

Rozjeli se tam tedy hrdině a jak se tak po té rovině jen nepatrňounce se zvedající namáhavě štrachali (a s nenamazanými lyžemi to byla skoro dřina, neboť sníh byl ještě rozbředlý a lnul k prkénkům láskou až dojemnou), pozorovali s mrzutostí, že tuto krátkou cestu na lyžích konají dvakrát tak dlouho, než kdyby vůbec šli pěšky.

I zastavili se v chatě, aby popili čaje a za tu dobu to venku jistě trochu přimrzne a pak už se to pojede vesele a mírným tempem zpět.

Ano, přimrzlo to — a důkladně.

Mokrý zmrzlý sníh skřípal a prolamoval se pod lyžemi s nepříjemným zvukem drceného cukru a na ujezděné a od sáněk hrbolaté cestě jela každá lyže kam se jí ráčilo, nohy novopečných jezdců škobrtaly nejistotou a duše jejich zmalomyslněle čekaly toužebně na výzvu druhá: »Dejme to dolů a hod'me to na ramena, dokud máme zdravé údy!«

Ale ani Katuška, ani Barnabášek nechtěli přiznati nadbytek malomyslnosti a tak harcovali dále, oddávše se do vůle boží.

Manžel jel napřed, manželka s třesoucími se koleny za ním.

Mezi nimi byla asi pětimetrová mezera, takže každý karambol zdál se býti vyloučen.

Náhle však najela Katuška na zmrzek, velikého to nepřítel stability lyžařů a ještě jakž takž se rovnovážně zakolísala. Hned však jí přišla v cestu dlouhá, klouzačkovitě zamrzlá kaluž a jakmile se na tuto

dráhu její lyže dostaly, jako by ji náhle někdo zezadu vši silou postrčil. Prkýnka se zbláznila a hnala ji nezadržitelnou rychlostí vpřed, přímo na Barnabáška.

»Pozóóóó!« volala zoufale vyjevená lyžařka. Ale tento povol přišel už pozdě. Nabrala lyžemi Barnabáška mezi nohy a už se oba váleli na velice tvrdé zmrzlé půdě v posíci skutečně popletené.

Za nimi jely sánky s dětmi a ty se ovšem překulily na oba padlé.

Za sánkami jela lyžařka a poněvadž to bylo v zatáče, složila se také, bez přípravy a bez hluku.

Hůře bylo, že teď přijížděly sáně s čímsi čtvernohým.

Ale kobyłka, vidouc valnou hromadu před sebou, naprosto nejevila chuti také se na ni složit. Zastavila se dobromyslně, zafrkala a obrátila hlavu dozadu na svého pána na kozlíku. A vypadala doslovně tak, jako když se táže: »Sakra, co teď?«

Valná hromada ale už se hýbala jako mraveniště, pokud bylo lze zjistit, kde má kdo nohy, ruce i hlavu.

»Kde mám palec?« zanaříkal vespod ležící Barnabášek.

Ano, palec! Kdopak se stará o cizí palec, má-li sám končetiny i lyže kdo ví kolikrát kolem sebe omotané!

A Barnabáškův palec levé ruky ležel kdesi zaklíněn mezi zemí a Katuščinou lyží.

Když byl konečně namáhavě vyproštěn, vypadal dost zbědovaně. Byl celý pomačkaný a tak trochu modrofialový a milý dobrý Barnabášek, když se zahleděl na tuto natlučenou část své bytosti, div se nedal do pláče.

Zkusil to s ubohým invalidou zahýbati nahoru i dolů — ale šlo to jaksi ztěžka. Zkoušel sevřítí hůl v hrsti, ale to vůbec nešlo.

»Mám po ježdění!« řekl postižený zkroušeně.

Katuška nejdříve litovala, omlouvala se, chovala se zkroušeně.

Ale když se palec nelepšil a Barnabášek se nevyjasňoval, dopálila se a jala se láti i manželu i jeho palci rozmazlenému i cestě, na které se to stalo, i všemu ostatnímu, co jen i zdaleka se k tomu přiblížilo.

Palec byl strašlivě mazán a masírován a tahán z kloubu i napravován a milý Barnabášek se tvářil jako těžce nemocný člověk, ačkoliv tak upřímný přece byl, že musil doznati, že ho to ani moc nebolí.

Ale ještě i v Praze, dosti dlouho po krkonošském výletě, ten nešťastný úd či spíše údek se pohyboval jen velmi ztěžka a neochotně a vypadalo to vůbec mnohem horší než to bylo.

Dopadlo to však dobře — nejlepší důkaz ten, že dnes, kdy se o tom Katuška zmínila, milý choť už o tom ani nevěděl.

Tedy ani ten palec to není, co Barnabáškovi zahání chuť na zimní lyžařský výlet? Nýbrž pouhopouhé domácí pohodlí?

»Ne, můj drahý,« usoudila zlá žena v duchu rázně. »Z toho nebude nic. Lyže máš, nic ti není, nic ti nebrání. Pojedeš!«

A jala se kvapně psáti přihlášku na vánoční pobyt na horách.

Tajemný noční sjezd z Weisovky na Špičáku rady Kafetucha, pronásledovaného dobro a zloduchy a gumibábami.

Obrázek je upomínkou na naše lyžařské mládí z počátku nynějšího století, jež mistrně načrtl zesnulý

arch. Vanderlind a byl nám zapůjčen z lyžařských památek prof. Dr. B. Braunera. Rada Kafetuch byla přezdívkou nadšeného šumavského lyžaře soudního rady Jaroslava Mattuše, jemuž ku cti byla pojmenována chata na Pancíři.

Několik pokynů pro závodníky ve skoku.

Typická ukázka „lomeného“ stylu.

Jak dnes skáče?

Skokan jest často tázán, jaké má pocity, když při skoku letí vzduchem jako pták.

Skok na lyžích připadá mi jako sen: uvádí v nadšení nejen diváka, ale i samotného skokana. Krásu skoku vyjádřil nedávno jeden můj básnický založený přítel: »Skok s velkého můstku jest zažitkem, který burácí jako vášeň a opojení smyslů našimi nejjemnějšími nervy. Nezadržitelný mocný náš let prostorem nad zemí je jako sladké umírání: duše odpoutává se do nejčistších výšek, tělo padá do hloubky zpět. Skok zdá se nám že trvá věčnost, ač jest dílem vteřin. Doskok, i jistý doskok, působí jako zklamání: ach, opět mne pojímá země! Svist lyže vzduchem je jak svist vichřice; oči vidí okolo ubíhající okolí, hledají bod doskoku a vedou rozum a svaly — avšak cosi podvědomého a podivného bouřlivě nese nás jakoby tajemně neznámým prostředím. Je jásoť v nás, když jistě doskočíme, pýcha s politováním, že už je konec a tichá spokojenost, že dobře jsme to provedli.«

Již žádné mamutí můstky.

Lyžařský skok prodělal v poslední době mohutný vývoj. Tak mohutný vývoj, že jím nemůže se pochlubiti žádný jiný sport, a ptáme se bezděčně, co je příčinou tohoto rozvoje? Ostrá konkurence dřívějších let, nynější styl a výzbroj (lyže, vázání, vosky) hrály zde velkou úlohu. Věřím, že musíme se i pokloniti konstrukcím dosavadních můstků, na nichž jsme se vyvíjeli. Tím nemyslím však mamutí můstky, s nimiž v posledních letech tu a tam se setkáváme — z daleka nemyslím! Půjde-li to takto dále, nebude to na prospěch nejen lyžařskému skoku, ale lyžařskému sportu vůbec. Musíme to zkusit držet se standardní linie prostředních můstků a obecně o tom přesvědčit a upozornit, že skok 50metrový je na takovém můstku ve své kráse právě tak imponující jako skok 70metrový s mamutího můstku.

Skokani sami musí zjistiti, že doskok na takovém příkrém a velkém můstku je lehký, ba někdy velmi lehký. Přijdeme-li pak na menší můstek obvyklých

rozměrů, který nás nese mocně vzduchem k tvrdému doskoku, vidíme, že jsme zchoulostivěli. Prostředně velký můstek, dobře stavěný, vyžaduje odskok, styl a doskok, kdežto při 70metrových můstcích hraje roli hlavně nájezd (rozjezd) a chladnokrevnost.

Styl skoku.

Mluví se dnes o »starém« a »novém« stylu. »Starým« stylem myslí se vzpřímené držení těla — držení těla, při němž tělo a lyže tvoří spolu přibližný pravý úhel... »Novým« stylem *hluboký předklon s lomeným* držení těla. »Lomený styl« je dnes nejvíce používán a jest podle mého mínění sugestivní a efektní. »Zlomením« v kyčlích zmírní se vertikální výška těla a odpor proráženého vzduchu stává se menším. Odpor vzduchu proti horní části těla skokanova přichází při hlubokém předklonu spíše od spodu nahoru, než přímo zpředu, což způsobuje, že skokan letí vzduchem lehčeji a dále. V této poloze též lehčeji balancuje, resp. rovnováhu reguluje. Při »starém stylu« mohl si pohámati pouze rukama.

Mezitím se však okázalo, že »lomený« styl začíná vybočovati z mezí a nabývá zruďných forem, ba mohl by vésti i na zcestí. Nezdědka vidíme skokana, který skáče s takovým předklonem, že leží ve vzduchu paralelně s lyžemi. To je zruďa, to je přehánění a je to ošklivé! Proto přišlo se s návrhem, aby soudcové trestali takovou přehnaně lomenou polohu 3 body. Je správné takové přehánění trestati, ale je obava, aby nedošlo pak k trestání dobrého, prostředně lomeného stylu vůbec, neboť nuance visí na nitce. Lehké zlomení těla při skoku působí plavným a vyrovnaným dojmem. Odborníci alespoň tvrdí, že lehce lomený styl je hezčí, než vzpřímený styl.

Je to vše celkem věc doby a vkusu, hlavní věc je však účinek. Abych vyjádřil účinnost lomeného stylu, uvedu příklad z jedné vzorné letošní konkurence v Oslo: Ze 200 účastníků skákalo 60% v lomeném stylu a tito skokani skákali o 4 metry dále než ti, co skákali t. zv. »starým« stylem. Délka skoku se pohybovala mezi 35 až 45 metry a dokázala, že nejenom na mamutích můstcích, nýbrž i na prostředních můstcích

má lomený styl svoje přednosti. Proto je návrh na trestání nápadně lomeného stylu dost problematický. Svědomitým a zkušeným soudcům zůstal by asi problémem trvale, neboť mohlo by dojít k výsledkům, které by byly hádankou jak bodovanému skokanovi, tak i obecenstvu. A neposloužilo by to rozvoji našeho sportu!

Není zde místo k tomu, abych se pouštěl do nejsubtilnějších detailů různých fází skoku. Bylo by látky dost, že by se o tom dala napsat kniha! Chci zde jenom rozebrati některé momenty, které dříve při posuzování skoku a jeho výcviku nezdály se tak vážnými.

Za předpokladu, že neběře v úvahu čas svého běhu v závodě kombinovaném, má každý skokan míti motto: »Skákej, jak nejkrásněji a nejdále dovedeš!« Skákat se musí s taktikou. Musíme dobře prostudovati profil můstku, kvalitu sněhu a poměr nájezdu a doskoku. Tím se orientujeme, kde je můstek nejlépe zřízen a zda z tohoto pozorování neplynou nám individuálně nějaké výhody. Již když se rozjíždíme musíme vědět, v které stopě, resp. na které straně můstku odskočíme.

Abychom docílili co největší rychlost rozjezdu, skrčíme se ihned, jakmile lyže se rozjedou, do nejnižší police, při čemž váhu těla snažíme se hoditi mírně dozadu. Kolena držíme těsně u sebe a jedeme především *klidně*. Každé hnutí kazí cennou rychlost a prvních pár metrů rozjezdu již rozhoduje. Když blížíme se k můstku, přejdeme z této police rozjezdu k polici odskoku. Horní část těla více a více předkláníme a nakonec přeložíme těžiště bez zdvihnutí podpatků spíše trochu před, než pod podrážku bot.

Odskok je nejdůležitějším momentem skoku. On rozhoduje o dalším průběhu (osudu) našeho skoku. Dnes odskakujeme různým způsobem, pro přehlednost rozdělím tyto způsoby na dvě skupiny:

Oskok s prací rukou a odskok s prací kolen.

Odskok s prací rukou, je starý a obvyklý a děje se tím způsobem, že hodíme, než přijdeme ke hraně můstku, ruce rychle dozadu, bychom je v okamžiku

odskoku, když tělo střelhitě se vzpřimuje, ještě střelhitěji a mohutněji dopředu hodili. Tento moment lze těžko postihnouti, musí se to státi instinktivně.

Všeobecně lze říci, že pravý okamžik pro odskok je tehdy, když špice lyží dotknou se hrany můstku.

Při odskoku s prací kolen zaujmeme polici k odskoku vlastně již při rozjezdu. Držíme ruce po celou dobu po straně těla neb před ním. V okamžiku odskoku vyrazíme ruce současně s celým tělem klidně dopředu. Lze to srovnati s policí těla při skoku do vody a vypadá to někdy tak, jako by skokan při odskoku chtěl být »zvlášť opatrný«.

Trik ve věci je zatím ten, že v té chvíli *napneme s celou silou a rychle kolena a ihned jdeme do předklonu*. Pohyb děje se tak, že nestoupáme od hrany můstku do výše a využíváme plně výše popsánoho tlaku vzduchu (od spodu).

Při odskoku s prací rukou snažíme se naproti tomu co nejdříve přijíti do výšky.

Který z těchto dvou způsobů nejlépe se hodí pro začátečníky, je těžko říci. Je to jak u skokanů samých, tak i na různých můstcích zcela individuální.

Může-li býti odskok různý, tím různější může býti držení těla při letu vzduchem. Každý skokan má při svém skoku cosi svérázného a charakteristického.

Zřídka najdeme na př. dva snímky téhož skokana ve vzduchu, aby byly zcela stejné. Nutno proto o to pečovati, aby training začátečníků nebyl příliš *škol-sky* provozován a každý adept zaučoval se spíše individuálně. Podle mého mínění je nejlepší, najde-li si každý svůj styl a hledí si jej zdokonaliti.

Nutno nejdříve v prvé řadě ovládati bezpečně tělo a lyži. Skokan musí ukázati úplnou jistotu a přirozenou samozřejmost výkonu.

Let vzduchem lze popsati takto:

Lyže mají býti v prvé části letu vzduchem drženy paralelně s profilem můstku. Nohy u sebe, kolena natažena, klidné pohyby rukou dopředu a nahoru.

Jakmile počne silnější pohyb dolů, nutno upjati

Sigmund Ruud: Mírně lomený styl.

zrak na místo doskoku. Lyže mají tu jítí paralelně s profilem doskočiště. Při doskoku doskakujeme pokud možno kolmo, pružně a měkce.

Při doskoku dbejme dobře rovnováhy. Jedna noha přednoží, druhá zanoží (telemarkový doskok). Lyže držíme těsně u sebe. Při špatném doskočišti a měkém sněhu nutno více rozkročiti; při tvrdém doskočišti nutno rozdělití tlak dopadu rovnoměrně na obě nohy. Tedy ne jednostranně a na přední nohu, neboť to může býtí příčinou přemetu přes hlavu.

Po doskoku se vzpřímíme. Dokud nejsme z přechodu venku, máme stále přednoženo.

Přechod bývá často zlý a náhlý; držíme-li při něm tělo v podřepu, snadno kácíme se dozadu.

Zakončujeme švihem. Telemark a kristianie s těžkými lyžemi není nic lehkého, proto pozor na vyknutí nohy. Zakončení temperamentním švihem se sice nebuduje, ale dokazuje, že skokan je pánem situace.

Training.

Skokan na lyžích má jako každý sportovec absolvovat před saisonou předběžný training, by jeho tělo stalo se křepkým a elastickým. Mimo obvyklou gymnastiku je dobře cvičiti skok do vody a skok do

dálky s místa. Před vlastním trainingem ve skoku doporučuje se *training sjezdů v obtížném terénu*.

Zde získáme jistotu a duchapřítomnost.

Cvičiti začínáme na malých můstcích. Pokud možno ne sám, je více kritiky. K výcviku pro dobrý odskok a doskok hodí se dobře menší můstky s loopingem — 15—20 m skoky stačí. Nutno pokud možno *trainovatí na různých můstcích* s různými profily a různých velikostí.

Ke cviku předklonu a letu vzduchem je později třeba větších můstků. To jsou však již lehčí věci a proto teprve $\frac{1}{4}$ celého výcviku má se dítí na *velkých můstcích*.

Přehánění trainingu na velkých můstcích je spíše ke škodě skokana, který odvyká menším a obyčejným můstkům.

K závodu nutno se dostaviti svěží a po úplném odpočinku s pečlivě namazanými lyžemi. Vázání nutno prohlédnouti. Vázání a boty musí pevně seděti. I oděvu nutno dáti siluetu.

Dlouhá zehlená kalhota doplní se tmavým sweatrem. Do kapes málo věcí!! Hledme, by čepice dobře seděla.

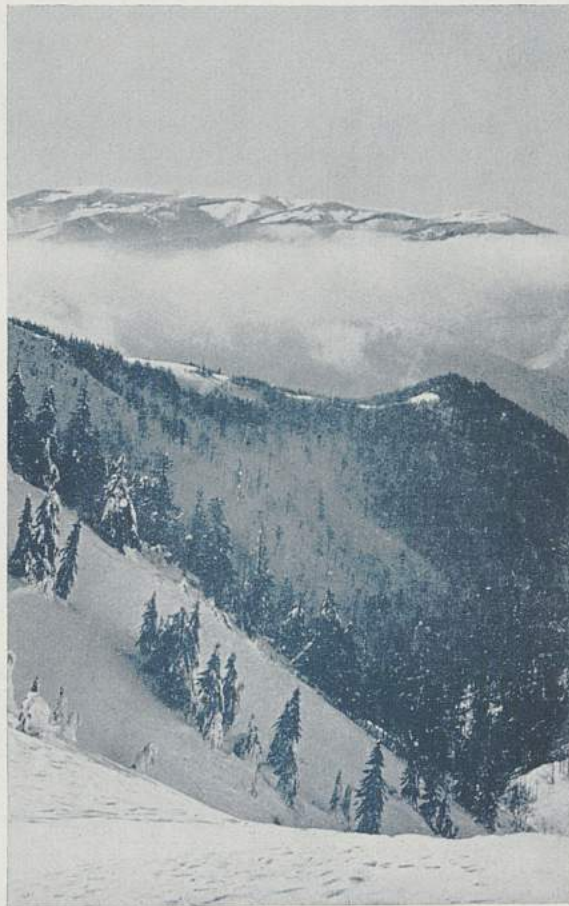
Před startem nutno se duševně soustřediti. Bez soustředěné energie nedochází se k výsledkům.

Z němčiny přeložil Ivan Komárek.

Tatranský Kriváň z úbočí Magury.
(Malá Fatra).

Foto Cagán, Vrútky.

Pohled na západní část Malé Fatry:
Vel. Luka, Minčol.

Foto Cagán, Vrútky.

ARCH. K. RUDL:

Črty ze zimního pobytu v Norsku.

Po skončených »Vinteridrettsuken i Oslo« (jak Norové nazvali tyto svoje týdenní kolosální závody) odjel jsem s Ruudem a s částí kongsbergských závodníků a fanoušků do jeho rodiště Kongsbergu. Na nádraží chvojím ozdobeném uvítal nás první pan přednosta stanice Gutormsen (otec známého u nás Arne Gutormsena a Sigm. Gutormsena), předseda místního lyžařského klubu Hansen, starý známý ing. Hansen a spousta místních fandů, kteří provolali slávu Bollanovi a svému klubu 9násobným mohutným hurra, načež jsme nasedli do připravených aut a jsouce středem pozornosti na zasněžených ulicích, odjeli jsme k Ruudům domů, kde nás již očekávala starostlivá maminka s celou rodinou u připravené slavnostní tabule.

Ráno. Slunce, třpytný sníh, několik starých bříz před domem, krásný rozhled na město s okolním pohorím. To vše působí nezapomenutelným, čistě severským dojmem. Ač jest již 9 hod., nechce se nám vstávat, a věrní lenzenbergskému zvyku, »rozdali jsme si to ještě hodinku«. Každou chvíli pošle maminka nahoru na visitu, jestli se již vstalo. Konečně hlad nás přemohl. S odporem vstanem, rychle se umyjem, obléknem a hurrá dolů do jídelny na snídani, kde si to opět »rozdáváme hodinku« (v jídle). Po týdenním trainingu v Oslo myslel jsem, že již něco dokáži. Byl jsem však zklamán se svojí formou. Potřela mě celá Ruudovic rodina od Asbjörna až po starého pana Ruuda. Nekonečné pobízení a napnul jsem poslední síly, abych udržel tempo. Zbytek dne vyplnili jsme návštěvami. Zkazil jsem si málem žaludek, ale poznal jsem velkou řadu Bollanových známých.

Podíváte-li se na mapu Norska, hlavně do vnitrozemí, vidíte pranepatrné železniční spojení. Při pozdějších velkých lyžařských turách, které jsme podnikali, pochopil jsem, že tyto železnice by byly zcela zbytečné. Kraj jest tak řídko obydlen, že to až člověka zvyklého na naše zalidnění zaráží. Zprvu to působí dosti tísnivým dojmem, poněmáhle však přicházíte hrozným vzdálenostem mezi osadami na chuť a říkáte si v duchu: To je to pravé, takový pobyt v nedotknuté ještě přírodě. Ta ohromná prostupující se pohorí, nespočetná množství jezírek a vodopádů, stáletých lesů, to nezměrné bohatství zvíře a ptačtva a konečně s lidem velice sportovně a kamarádsky vyspělým. Již z tohoto, abych tak řekl sportovně-přírodního prostředí máte skvělý požitek, který vám nenahradí nikdy žádný pobyt v Alpách. Mám Alpy za jisté velmi rád, ale Norsko jistě o 50% raději, to s klidným

svědomím mohu prohlásiti a každý mi dá jistě za pravdu, kdo v Norsku byl a nějaké opravdu velké tury ve vnitrozemí podnikal. Nedělá se zde také s lyžařinou takový obchod jako jest tomu v Alpách a vůbec nemáte kolem sebe nemožných lidí, a to jest již ohromné plus, které vždy těší. Zkrátka, ideální zem pro člověka, který provozuje lyžařinu jako sport a ne jako módu.

První docela malý výlet podnikl jsem s Bollanem na Knuttehytu. Jest to chata kongsbergského idrettsforeningen, od Kongsbergu severně položená ve výši 850 m. Vzdálenost ca 6—7 km, neustálým stoupáním, vlnitým lesním terrainem, který na hřebenu přechází ve volné pláně, řídkce zarostlé smrky a borovicemi. Knuttehyta, jako 99% chat v Norsku, jest srubová stavba (as pro 70 osob), pokud se týče provozu a celé ekonomie přímo rafinovaně řešená. (Takové půdorysné monstrum jako jest Havlova bouda na Krkonoších zde nikde nenajdete.) Přijeli jsme v pátek večer. Ráno objeli jsme okolní vrchy, které dosahují zde výše ca 1000 m. Pohybujete se v terrainu daleko rozmanitějším než v Krkonoších, vyžadujícím také větší lyžařské techniky. Nespočetné množství vln a přírodních překážek v podobě smrčků a ohromných balvanů zaměstná vaše tělo i mysl na tolik, že odpočinek v chatě jest jistě zasloužený. Večer sjela se celá lyžařská společnost z Kongsbergu. U praskajícího krbu zasedla Klim-klam kapela (harmonika, kytara a flétna), složená z bratů Gutormsenů a Tormsdale. Zábava se zpěvem a tancem protáhla se do půlnoci. Poslední kousek tančí se 15—20 minut. Jest to jakási vytrvalostní zkouška. Ráno jsme byli svědky Bollanova příšerného sjezdu na jedno z četných jezírek. Prolomil led, zlomil lyže a do poloviny těla byl mokrý. Při tom se hrozně chechtal, zatím co my trnuli v obavách o jeho hlavu a nohy.

Čtyřdenní tura z Kongsbergu přes Bolkesjö na Blöflejd byla jednou z nejkrásnějších, kterou jsem kdy konal. Maně vzpomínám si na turu podobného druhu, ovšem daleko menší, v Cortině d'Ampezzo. Tehdy v roce 1926 po závodech jelo nás 10 závodníků s Dr. Scheinerem a Dr. Moserem na jednodenní výlet na Cinque Torri. Lyžařská tura vyrovnaných jezdců jest vždy požitek par excellence. Není třeba čekati (hlavně při velkých sjezdech), čímž vlastně vždy trpí hladký průběh tury.

Ruud, jeho otec, známý lovec Gladheim, Guttormsen a moje maličkost vydali jsme se jednoho slunného odpoledne na cestu. Tlumoky naplněné proviantem

Ranní studie z Benecka.

Foto F. Stejskal, Praha.

na čtyry dny tížily nás dosti, takže výstupy byly absolvovány v docela mírném tempu. Sluníčko do nás ještě pražilo, když minuli jsme známý lyžařský můstek »Hannibalbahken«, a stále stoupající vlnitým zalesněným terénem, dostihli jsme v 1/6 večer Knutthytu. Rádi jsme odložili tlumoky a při dobrém jídle, které nám připravila paní správčová chaty, zasedli a podebatovali s Bollanem o Krkonoších a Lenzenbergu, na který vždy tak rád vzpomíná jako jemu nejbližší způsob lyžařského pobytu na horách.

Ráno jsme vyjeli hodně brzy. V 9 hodin stoupali jsme již k vrcholu sedělka, s kterého se nám naskytl krásný rozhled. Po levé straně v dáli zvedalo se mohutné pohoří Telemarken s homolovitými vrcholy, po pravé straně krásně zalesněná pásma Nordmarky, uprostřed pak pohoří blöfjeldské, které se nápadně podobá Krkonoším. Jest to mohutné panorama. Pod námi pak mnoho jezírek zpestřuje tento nádherný pohled do 100 km dálav. Následoval prudký sjezd zalesněnou plání, kde starý pan Ruud ukázal, že v 50 letech se nám při sjezdu takřka vyrovná, ano v hledání vhodného terainu pro sjezd dokonce předčí, neb on a náš známý Hansen jsou autoři značení této cesty na Blöfjeld. Značky jsou jen na stromech v podobě červeno-bílých plechových praporků, které lze v zimě jen velice těžko nalézt, hlavně při sjezdech, neb většinou neexistují zde vyjeté stopy. Každý si dělá mezi smrčky stopu sám. Dnes jedeme 60 km, abychom dostihli ještě za večera naši chatu Huldrebua, prohlásil Bollan. Tak jsme se měli na co těšit, že se zase propotíme. Na čtelná jezírka vylitneme vždy jako d'asici. U zalesněných břehů v romantických zákoutích roztroušeny jsou soukromé chaty kongsbergských lyžařů. Na jezírkách vždy mnoho stop od zvěře, též od carrilun, který zanechává stopu přesně kruhovou o průměru

30 cm. Jest v Norsku i v Kanadě chráněn a smí se zde střílet pouze 3 dny v roce.

Hladoví přijeli jsme v 1/2 odp. na Bolkesjö. Při posledním sjezdu objeví se nám již velké jezero a mohutný srubový hotel, stavěný ve starém slohu wiking-ském. O něco níže jest ještě Grand hotel, patřící našemu průvodci Gladheimovi. Zašli jsme do prvního hotelu, který jest na zimní provoz jenom částečně otevřen, neb hlavní turistický ruch jest zde v létě. Hotel jest ohromných rozměrů, 50 m dlouhý a 25 m široký, 2patrový. Tak velký srub jsem ještě neviděl. Vnitřní výprava jest skvělá. Bohatě vyřezávané dřevěné kasetové stropy, po stranách brnění a zbraně ze starých norských válek, krásně tepané měděné mísy a staré obrazy z 15. a 16. století. Hally, krby, restaurační místnost i verandy jsou nezvykle velkých rozměrů. Na parketových podlahách koberec domácí výroby. Při té rozlehlosti jest to vše až k neuvěření útulné a po skvělém jídle posezení ve vysokých křeslech u krbu velmi příjemné. Nemohli jsme se tomuto požitku dlouho oddávat, neb nás čekalo ještě 30 km na Huldrebua chatu, z valné části stálého stoupání. Cesta se vinula po táhlých úbočích, kde smrky a borovice jsou tak řídké od sebe, že celkový dojem jest ohromného zasněženého parku. Pod námi stále jezero Bolkesjö, v dáli pak vysoké pohoří Telemarken (přes 2000 m). Než jsme přijeli na blöfjeldské pásmo, slunce již zapadlo, a když v dáli 4 km objevila se nám na sněhové pláni Huldrebua jako malý bod, velmi jsme se zaradovali. Následovalo několik malých sjezdů přes holé pláně a byli jsme doma. Chata nebyla od léta v provozu, takže otevření dveří a okenic nám dalo dosti práce. Nejbližší okolí se podobá Labské louce, holé pláně, v kotlině pak jezírko, u kterého jest umístěna chata. Nadmořská výše jest zde ca 1300 m. Hul-

Šumava: Jezerní stěna, I. rozvodí. Letošní první sníh . . .

Foto Dr. Čípera.

drebu sama o sobě jest srub z řezaného dříví 7×6 m. Při jedné straně jest přístavek pro náradí, hlavně rybářské, neb v létě se zde pěstuje náruživě rybolov. Vlastní místnost předchází malá předsíňka 1.50×1.50, kde po stranách až ke stropu jest zásoba naštipaného dříví. Dříví se musí nosit jistě z dosti velké dálky, neb, jak výše podotčeno, nejbližší okolí boudy jsou holé pláně. Polovina půdorysu místnosti má polopatro se sklopným žebříkem, kde hojnost pérových matrací dává tušiti na čilou frekvenci, která zde jest jistě o svátcích a v létě.

Přijeli jsme dosti pozdě. Slunce již zapadlo a temné fialové stíny ploužily se po sněhových pláních. Honem pro vodu a vařit. Na jezírku vysekali jsme led, což nám dalo opět dosti práce, neb led zde byl jistě 80 cm silný. Zahřáli jsme se však při tom, přinesli vodu a starý pan Ruud se ujal vaření. (Má pověst v okolních chatách, co by výtečný kuchař.) Za chvíli smažily se řízky, zatím co Guttormsen kuchal nějakou rybu a Bollan připravoval studenou část večere. Gladheim a moje maličkost se na to vše jen dívala, neb práce na nás již nezbyla, a bylo nám u ohně velmi dobře. Budem prý mytí nádobí, prohlásil starý pán. No tak to máme dobrý, řekl jsem si v duchu při pohledu na ty rybí odpadky a spoustu namazaného nádobí.

Co se snědlo ten večer v chatě, stačilo by jistě k nasycení dvojnásobného počtu obyvatelů. Zkonsumovalo se to však hladce. Po jídle bylo nám v chatě ještě lépe, zvláště když Guttormsen vzal harmoniku a zahrál se zpěvným doprovodem několik písniček. Spát se šlo brzy, neb jsme těch kilometrů měli hodně v nohou.

Ráno opět starý pán kuchtil kakao a čaj s doprovodem harmoniky. Pak jsme namazali lyže a nastala ta moje a Gladheimova práce, mytí a uklízení. Poslechněte, tohle mytí jest jen pro ženské, prohlásil jsem, načež se mi dali všichni do huronského smíchu. Ale i tak to šlo rychle, zvláště když uklízelí pak všichni.

Okenice a chata se zavřela a za slunného rána vyjeli jsme na zpáteční cestu.

Po čas naší tury bylo stále jasno, slunce, takže orientování bylo velmi snadné. Při mlze a vánici jest orientace ve zdejší krajině velice těžká, pro našince nemožná. Jízda pak se stává zdoluhavou, nutno jeti stále podle kompasu, neb terrain jest stále stejný. Jezírko, kopec, jezírko kopec, řídké zalesnění, husté zalesnění a to se většinou stále střídá. Vypravoval mi náš starý známý Hansen, jak jednou byl společně s nebožtíkem Amundsenem uvězněn 3 dny v chatě. Několikrát se pokusili o proniknutí vánicí a mlhou, vždy však bloudili a s námahou se vrátili zpět. Museli kapitulovati a přečkati ten nejhorší čas.

A teď si vzpomeňte, naši milí lyžaři, jak my to máme ulehčené, najmě v Krkonoších. Tyčení křížuje tyčení a projektují se nové a nové cesty, aby P. T. lyžařstvo pohodlně sjíždělo a stoupalo.

V Norsku mají lidé skvěle vyvinutý smysl pro orientaci. Vzpomínám si vloni na Krkonoše. O vánocích byla na Lenzenbergu mlha, že na krok nebylo viděti. Ten večer měl přijeti z Prahy Ruud. Kdo zná lenzenbergskou pláň, která jest bez tyčení a boudy jsou na ní rozházeny jako kytky na louce, pochopí, že ten, kdo zde byl pouze jednou, za tmy a mlhy, by velice těžko našel naši boudu. Mysleli jsme, že Bollan zůstal přes noc na Sokolské. Jaké bylo naše překvapení, když náhle se nám objevil před boudou se skokačkami na zádech. Každému však není smysl orientační dán, někdo zabloudí i při úplném jasnu.

Sjezdy, které následovaly z koty 1400 m do údolí, byly nádherné, neb sjížděti výškových 1000 m již něco znamená. Největší požitek skýtala jízda v řídce zalesněných pláních. Stromy se objížděly velmi lehce v tak krásném sněhu a byla to hra na schovávanou. Přišly však také ošklivé části, a to hustě zalesněné o dosti velkém sklonu (jako pod můstkem), kde to

Pohled na Sněžku z Bobích luk.

šlo při puštění o nohy. Konečný sjezd do údolí byl krkonošský rodlík, kde na konci byly již skvrny země, které Bolland vždy přeskočil, zatím co starý pán je opatrně objížděl. Dal jsem přednost objíždění, neb »pokušníka« do bláta nechtěl jsem riskovat. Tak se nám tura plně vydařila k nemalé radosti nás všech. Dole jsme se u jedné vesnické chaty osvěžili mlékem a dojeli saněmi do Kongsbergu.

Tak nám ten čas v Norsku tak rychle utíkal, že než jsme se nadáli, tři neděle byly vyčerpány a jednoho krásného březnového večera octli jsme se opět na nádraží, připraveni na zpáteční cestu. Opět milý pan přednosta stanice v čele a četně zastoupený Kongsberg rozloučil se s námi velmi srdečně. Za malé dvě hodiny byli jsme opět v Oslu přivítáni zcela úzkým

kruhem známých. Odjeli jsme do hotelu »Astoria«, který mimochodem každému návštěvníku Osla vřele doporučuji, umyli a nemohli odmítnouti pozvání na menší povyražení do Røde-méle. Následujícího dne vyřídili jsme si svoje nejnnutnější věci, byli pozváni na oběd ke generálnímu čs. konsulovi Nielsenovi, který stále vzpomínal pobytu Čechoslováků v Oslu a skvělého jejich umístění, zvláště naší vojenské hlídky. Prohlásil, že takovou propagandu pro ČSR., jako bylo vystoupení a umístění našeho mužstva, neudělala za celých deset let žádná tisková ani jiná propagace. Večer rozloučili jsme se s Norskem definitivně. Odjeli jsme, zahrnuti v květinách s norskými praporky, přímým vozem přes Trälleborg, Sassnici a Berlín do Prahy.

EDGAR ST. HAUNER:

Rychlost a jistota.

Nemám v úmyslu pouštět se snad do nějakého inženýrsko-technického článku. Úvaha, již tuto podávám, je určena všem, proto vyloučil jsem z ní pokud možno všechna čísla a výpočty.

To, co chci hlásati, dá se stručně vyjádřiti devisou: *Rychlost přiměřená, jistota pokud možno největší.* Zdálo by se to samozřejmým, ale hřeší se proti tomu více než se myslí. Trpí tím pak celé lyžařské umění a jednak leckohos jezdění brzo omrzí, mnohé dostatečně neuspokojí a u jiných způsobí, že se nikdy nedostanou k vrcholům, ač k nim mají všechny nutné předpoklady a i dosti vůle. Je-li rychlost větší, ztrácí se ji-

stota a naopak! Tato nepřímá úměrnost je velmi přesná a dala by se takřka číselně vyjádřiti. Tedy především by šlo o to, co se spíše má docílit, čemu jest dáti přednost. Paušálně řečeno, o jistotě svědčí pády. Čili jistota jízdy ztělesňuje se v jízdě bez pádů. Neplatí to tak absolutně, jak by se zdálo, avšak vše ostatní jsou nuance tak jemné, že je vskutku za těžko učiniti je laikovi (myslím tomu, kdo se teorií lyžařské jízdy tak příliš nezabýval) snadno změřitelnými. Napsal jsem kdysi a opakuji to znovu: *pádů se máme vystříhati zcela.* Není tím řečeno, že dobrý lyžař nikdy neupadne, neboť právě dobrý lyžař často riskuje — a qui ne

risque rien n'a rien — ale i on i každý jiný musí se *snažiti* jezdit bez pádů. Kdo počítá nahoře na svahu s tím, že tam a tam u zatáčky nebo pod tím a tím kopečkem se natáhne nebo alespoň přisedne, ten jde na to apriori špatně. Jediná správná úvaha v takovém okamžiku jest: zmírním rychlost, zastavím. A nejde-li to? Musí to jít, nebo raději tam nejedu. Zdálo by se to snad zbabělým, ale je k tomu zapotřebí dosti rozhodnosti a pevné vůle. Ovšem — a teď jsme u kamene úrazu — nesmí to býti na úkor naučení se něčemu. Tedy jsme v jakémsi maličkém circulu viciosi. K jeho prorážení mám jen jedno vodítko: Musíte předem si říci proč jedete a co budete dělat. Chci-li nacvičiti nějaký sjezd, mohu ovšem riskovati trochu té jistoty. Ale jen riskovati. Ne býti předem přesvědčen, že upadnu. Musím míti alespoň stín naděje. Často se doporučuje od mnohých opatrně a rychle si přisednout, aby se člověk zarazil a co možná ztratil málo času. Uznávám, že při závodech hraje technika toho druhu jistou úlohu. Ale všeobecně ji přijímati nesmíme! Závod je přece jistou výjimkou. A víte, že při některých závodech se dokonce pády bodují k tíži závodníka. (Sjezdech, slalomech.)

Nyní se chci vrátiti k meritu věci. Jak veliká má býti tato rychlost? *Maximální, pokud jistota proti pádu je zachována!* To platí vždy! Tedy při turách, jako při příležitostných cestách a kratších výletech. Teprve, chci-li skutečně cvičiti sjezdy, a to musím ukázati tím, že onen určitý sjezd jedu několikrát, až skutečně opět nabudu té toužené jistoty, mohu opustiti tento požadavek. Znamená to tedy, že jistota jiného druhu není nezbytná, čili, že mohu se i při delší cestě učiti na příkl. úzké stopě, předklonu, eleganci, obrátům, švihům atd. Všeobecně řečeno je rychlost lyžařská malá, mnohem menší, než si často myslíme. Největší rychlosti byly naměřeny na lyžařských můstcích v okamžicích těsně před odskokem. Bylo to něco kol 120 km/hod. To jsou tedy maxim. rychlosti vůbec a nikomu se nesmí ani sníti o tom, že by se jim přiblížil. Obvyklá dobrá rychlost při delší cestě jest 30 km/hod. Je to km za dvě minuty a můžete si takovou rychlost snadno stopnout. Máme u nás 5—10 km sjezdy, jež se mají jeti dvakrát tolik minut. Je-li nutno jeti více, znamená to, že buď není dostatečný svah, tedy je nutno pomáhati si pícháním a j., nebo že sníh nejede; tu pomůže správné namazání. Jsou ovšem často úseky, kde se jede rychleji. Na přímých, prudých a hladkých svazích docílí dobrý lyžař občas

50 i 60 km, ale to jsou jen krátké okamžiky a pamatujte si jednu věc: jakmile rychlost přestoupí 40 km, nemáme spolehlivého švihů na zastavení a takový svah musí končiti rovinkou nebo velikým prostranstvím, kde vytáčíme volný veliký oblouk tak dlouho, až přijdeme kolmo ke svahu nebo až se přiměřeně zmírní rychlost. O tu maximální rychlost se máme snažiti vždy. Tedy i na mírnějších sjezdech, na rovinách, kde často se příliš hřeší na pohodlnost. Neboť jen tak se budeme zdokonalovati. Jinak bychom zůstávali stále při stejné rychlosti, kdežto budeme-li se pokoušeti vždy jeti nejrychleji jak můžeme, aniž bychom ještě upadli, zužitkujeme to, oč jsme každý den lepší a lepší a dojdeme jednou k pozoruhodným výsledkům, jichž bychom se byli dříve ani ve snu nenadáli. Řekl bych dokonce, že rychlosti jest dáti přednost před jinými kvalitami technickými, před elegancí, vzprímeným postojem, pohodlím (když se neodpichují, ač by to šlo). Rozhodně tyto věci přijdou později daleko snáze skoro samy, když již jezdíme spolehlivě rychle.

Jistota se mnohými nedoceňuje a mnohými přehání. Není naprosto požadavkem správné jízdy, moci kdekoliv zastaviti. Jedeme-li lesní cestou (nějakou mírnější »rodlovačkou«), nemusíme nikterak býti připraveni zastavovati a stačí, víme-li, že je volno a že dole to končí nějak lidsky a ne »d'ábelsky«. Vyskytne-li se pak skutečně náhle neočekávaná překážka, máme často možnost rychle zabrzdit holemi nebo přeshlápnout honem nahoru ven z cesty do lesa mezi stromy a tam se stočit do oblouku. Nesmí se zapomenouti, že právě mírnější svahy jezdí se rychleji a tedy často

s menší jistotou. Přestoupí-li svah 30 stupňů, nelze jeti skoro nikdy přímo a je nutno držeti se přívratných oblouků nebo prohazovaných křišťánek či telemarků nebo dokonce přeskoků. Tu pak je výsledná rychlost skoro vždy malá (20—25 km). I menší svahy, jsou-li porostlé nízkými stromy nebo zvlněné, nelze jeti jinak.

Samozřejmě bude tu hráti hlavní roli individualita každého jednotlivého lyžaře, ale užasnete, jak malé poměrně rozdíly budou v čase, jež potřebuje výborný lyžař k sjetí tříkilometrového nebo čtyřkilometrového svahu s menšími rovinkami a jež potřebuje lyžař prostřední. Bude to sotva minuta, nejvýše dvě. Platí to pak více méně stejně pro ženy jako pro muže, neboť vskutku se již dnes třída žen tak blíží třídě mužů, že skoro o nějakém třídním rozlišení nelze mluvíti.

Černá Desná v Jizerských horách tvoří krásná zákoutí.

Foto Kinský.

Radhošť; pohled z Maňáků na Čerták.

Foto Karla Suchánkové, Vamberk.

ŠKPT. M. FRGAL:

Lyžařský styl.

Bylo o něm mnoho psáno, mnoho mluveno a nejvíce bojováno. Poslední dobou zavládlo určité přiměří, ve kterém oba tábory stylistů ponechávají si svobodu myšlení a ježdění podle toho, jak lyžařský styl chápou a nelámou prozatím kopí pro uplatnění »své pravdy«.

Jest to ale neodpustitelné s hlediska těch, kdož začínají a dvakrát neodpustitelné s hlediska těch, kdo již jezdí a chtí jezdit dobře. Dosavadní učebnice a příručky lyžařské jsou totiž napsány podle starých názorů na lyžařský styl a tradice výcviková jest na něj též zařízená. A tak vláčí se balast starého nazírání na lyžařský styl neustále s sebou a jest hlavní příčinou nízké úrovně terenního lyžaření jak u nás, tak i v cizině.

Postavme nyní proti sobě starší a mladší názory na lyžařské postoje, postavení lyží, používání holí a provádění švihů.

Tak při sjezdovém postoji bylo předepsáno, jak se jistě každý z dob svých blahých začátků pamatuje, standartní postoj vzpřímený, jedna lyže o délku chodidla vpředu, lyže těsně sevřené atd. atd. Hole při tom musely býti v naprosté passivitě, ať již v připážených rukách nebo pod pažemi, či dokonce v podhmatech, směřující kupředu (Sv. Mořic).

Podle těchto zaklínacích formulek bylo cvičeno a hlavně neboží začátečníci je bedlivě zachovávali, aspoň dokud jezdili na ujezděné louce v dosahu argusových zraků přísných instruktorů. Již zde se tím výcvik zdržoval. Nebylo to tak ani vzpřímeným postojem, jako sevřenými lyžemi s jednou vpředu. Dokud se totiž jede rychlostí 1 km za dvě hodiny, tak

to jde, ale již na mírné louce nemá při sevřených lyžích začátečník žádnou zvláštní jistotu do stran.

To však staré škole nevadí, neboť na nejistotu jízdy má náramný prostředek, kterým jest stylové padání.

Pomoc holí byla vyloučena a aby jí odvykli, byli neboží začátečníci cvičeni v celých fásích výcviku bez holí v rukách. A pomoc holí při švihách? — Něco tak kacířského marně byste hledali v lyžařských příručkách a jakou nestylovou řeč museli byste vyslechnouti z úst stylisty starší školy o tomto lyžařském zločinu.

Dá se to ovšem pochopiti i omluviti, uvážíme-li, že tyto starší názory stylové basírují na zásadě, že lyžaření má poskytnouti co nejúplnější pocity krásna — divákům a spolujezdcům.

Nová doba jest mnohem sobectější a v mnohých věcech i dobou zdravého sobectví. V našem lyžařském případě jistě. Proto vycházíme z názoru, že styl nové doby bude hledati pocity krásna v první řadě u jezdece, nikoli diváků; a pocity krásna u diváků a spolujezdců nesmí nám ani nepatrně prodloužiti drahou výcvikovou dobu.

Proto žádné určité postavení lyží, žádný předepsaný postoj a svobodná pomoc holí při švihách, budou jen etapou k tomu, aby se došlo ke stylu nynější doby, který musí prýštiti jedině z našeho uspokojení, které jistě každý na lyžích hledá v jistotě rychlostních jízd. Rychlostními jízdami nemíním pouze přímé jízdy, ale hlavně rychlostní sjezdy švihy v nejrůznějším terénu; jistotou pak ježdění bez pádů.

Na Parsennu u Davos ve Švýcarsku. Známý lyžařský ráj. V příštích letech povede sem lanová dráha. Zde koná se každoročně známé „Parsenner Ski Derby.“

Cesta k těmto cílům začíná u začátečníků, kteří musí začít ekonomicky, t. j. začít již u sjezdů nikoli se sevřenými lyžemi, nýbrž s lyžemi tak od sebe, aby se jim na nich stálo co nejjistěji. Totéž platí o předsunuté noze, která se předsune pouze tolik, kolik jest zapotřebí k pocitu největší jistoty; někdy vůbec nohu nepředsune a nechá obě na stejné výši.

Hole vlekou se sněhovými talířky za sebou, ale ruce nejsou v čistém připažení, nýbrž poněkud vpředu, kde jim ponecháváme určitou volnost pohybů, která znamenitě přispívá k udržení rovnováhy.

Celkově pak trup u začátečníka jest raději mírně předkloněn, nežli vzpřímený a nikdy toporný.

O postojích pokročilých lyžařů bylo již mnou psáno. Volný vzpřímený postoj tak dlouho, dokud skytá pocit úplné jistoty, pak s dalším zvyšováním rychlosti neustále snižování těla přes podřep do dřepu, za takového postavení lyží, aby jezdec pociťoval úplnou stabilitu do všech stran. Nemusím snad podotýkat, že zde běží o podřep i dřep lyžařský, při kterém nohy spočívají neustále celými chodidly na lyžích.

Podle nového nazírání na lyžařský styl jest přípustná též pomoc spojených holí při brzdění — věc v poslední době v lyžařských kruzích hojně přetřásaná. Pomoc tato jest úplně oprávněná tam, kde jistota a bezpečnost jízdy nedá se jiným způsobem udržeti (nemožnost vybrzdění jiným způsobem, nebo neovládání brzdění). Může tedy běžeti o to, kromě u začátečníků, výhradně na zledovatělých úzkých lesních cestách, úvozech bez sněhu, na bočných stěnách a tak dále.

A teď k tomu nejkacířtějšímu! — k pomoci holí při švihách. Starý styl předpisoval při švihách drže-

ní holi v základní poloze (v připažení). Na cvičné louce jest to věc snadná, v mírném terénu věc těžší, na 45° svazích věc velmi těžká a věc skoro nemožná v úzkých stržích velehor, má-li se zachovati nepřetržitost jízdy.

Proto také celý dřívější způsob sjíždění delších svahů byl zařízen na nejmenší počet švihů, či spíše pádů, kterými se na příkřejších svazích obracelo. Jest to způsob *serpentinový*, při němž svahy se jezdí na přič přes celou délku, a na konci svahu po vybrzdění rychlosti změni se směr švihem, pádem, nebo nejčastěji způsobem »hladce obrace«, což v lyžařské terminologii se nazývá obratem přednožmo.

Moderní technika lyžařská odvrátila se od výhradního užití tohoto způsobu sjíždění, který hlavně ve velehorách, ne všude, dá se použiti a sjíždí svahy většinou spojitým řetězcem švihů, což jest způsob *línový*. Ke sjíždění svahů tímto způsobem jest zapotřebí velké jistoty při provádění švihů, kterou při starém nazírání na styl při švihách nedosáhlo by 99% všech lyžařů.

Dosáhne jí však pomocí zabodávání holí při švihách, a to v čase neobyčejně krátkém.

Do této stylové kapitoly patří též provádění přeskoků. Stylově provádí se tak, že odrážíme se co nejvýše, za silného vzpírání se na holi, při čemž mnoho lyžařů udělá si na louce ještě tolik času, že může dokonce přechytnouti hlavici hole do dlaně a tak vyskočiti skoro do oblak. Vypadá to na pohled velmi pěkně (ti diváci!), ale nechtěl bych viděti tělesnou kondici lyžaře, který v terénu by sjel takovými přeskoky úzký svah o výškovém rozdílu aspoň 600 m.

Okolí Müren ve Švýcarsku, kde ve dnech 19. až 22. února bude uspořádán sjezdový závod F. I. S.

Takové přeskoky jsou velice namáhavé a většina lyžařů (dámy z 99%) odradí již předem, ač v moderním lyžařství jsou nezbytným doplňkem přívratné křišťánky.

Přejdeme-li však od estetiky přeskoku k jich praktickému provádění, tu ulehčí se znamenitě jejich provádění a zvýší se nepoměrně jistota, neboť začneme je provádět tak, že vyskočíme jen tak vysoko, aby lyže právě mohly provést nutný obrat nad sněhem, nebo nad jeho hutnější vrstvou. Na příkřejších svazích nevyskakuje se vůbec do výše, nýbrž odsakuje, vlastně seskakuje do hloubky, a opět jen tolik, aby lyže právě provedly obrat nad sněhem. Před

přeskokem nikdy nepřechycujeme hlavici hole do dlaně, nýbrž přeskoky provádíme v normálním držení holí.

V čem tedy hledati styl nynějšího lyžárení? Jest v oněch postojích, postaveních lyží a užití holí, které zkracují drahou výcvičnou dobu lyžaře, dále v oněch způsobech ježdění, které umožní sjezdy nejtěžšího terénu, a to nejrychleji a nejjistěji. A poněvadž každý cítí onu jistotu v jiném postoji, postavení lyží a užití holí, jest lyžařský styl naší doby něco čistě individuálního při zachování kategorických imperativů doby a nás: v nejkratším výcvičném čase, v každém terénu, rychle a při tom jistě.

DR. O. BRAUNER:

O úpravě můstku pro skok na lyžích.

V opravdu roztomilém pozdravu »našeho« Ruuda, jenž byl otištěn v 2. čísle »Zimního sportu«, učinil Ruud noblesní poznámku o tom, jak špatně většinou jsou naše můstky pro skok na lyžích připraveny pro závody i pro trenink, což pak má za následek zranění skokanů. Vyzývá pak naši ústřední organizaci, aby členstvo klubů, jež mají můstky, bylo rádně obeznámeno s »můstkovými pracemi«. Pokusím se v krátkosti zmíniti se o tom, jak má býti upraven můstek pro skok na lyžích v širším slova smyslu, t. j. nájezd, můstek sám, doskočiště

a dojezd. Obávám se, že moje dobrá rada snad již letos přijde pozdě, ale jistě něco i tak z toho padne na úrodnou půdu.

Většinou ty kluby, respekt. jejich pořadatelé, jež mají v držení můstky pro skok na lyžích, pokládají za dostatečné, že stačí, když krátkou dobu před tím než se skáče, ať již závodně nebo pouze cvičně, pošlou několik lidí s lyžemi na nohou, kteří trochu sněh sešlapou, dolů a nahoru. A dost. Zapomínají při tom úplně, že doskočiště s lyžemi nelze nikdy tak ušlapati, aby již po několika skocích nebylo rozbito

a neskýtalo pak velké nebezpečí pro skákající závodníky. Lyžemi pak bývá obvykle upraveno, jak jsem se již zmínil, doskočiště nedostatečné, avšak nájezd a hlavně dojezd nebývá věnována obvykle péče žádná, což mívá často smutné následky. Jisté všeobecně je známo, že nejtěžší pády a zranění přihází se obvykle ne na doskočišti, nýbrž v dojezdu a na t. zv. rovince, kterou pořadatelstvo buď neupraví, aby tam byl sníh měkký pro eventuelní pády do měkkého sněhu, nebo dojezd upraví, ale nevěnuje mu pak takovou péči, aby ho diváci zase pěkně nerozšlapali.

Také úpravě můstku samého nutno věnovati všeo- možnou péči, aby skokan při rozjezdu a odsokou nebyl nikterak nerovnostmi sněhu rušen a nepropásl tím správný odraz.

Úprava můstku pro skok na lyžích dnes jest vlastně velkým uměním, neboť při stále se zvětšující délce skoků jest nutno, aby všechno bylo vynaloženo, aby můstek byl upraven tak, aby pořadatelstvo nemohlo si činiti žádných výčitek při eventuelních zraněních závodníků.

Můstku na skok na lyžích musí býti věnována pozornost již na podzim, dříve než napadne první sníh. Z doskočiště musí se odstraňovati vše, co by mohlo tam překážeti, ať již jsou to kameny, větve, drny a pod., jež všechny mohou býti příčinou těžkých pádů, nehledě již ani k tomu, že tyto předměty pokryté sněhem, činí tento porovitý a nemůže takový sníh býti nikdy tak udupán, jak jest nutno, aby skokani při dlouhých skocích sněh při dopadu neproráželi.

Když pak doskočiště jest vyčištěno a napadne první sníh, ovšem ve výši alespoň 20—30 cm, již nutno jest bez ohledu na to, kdy bude můstku toho používáno, odebrati se na doskočiště a sníh tam ležící udupati, a to pouze botama. Ušlapávání toto nutno opakovati pak vždy, když na ušlapaný sníh napadne pak 20—30 cm nového sněhu. Avšak jak má býti sníh čerstvě napadlý ušlapován? Shora dolů, a neb ze zdola nahoru? Obyčejně se užívá jednoho z uvedených způsobů, podle toho, jak ten který »odborník« úpravu můstku vedoucí, uzná to za vhodné. A musím prozraditi, že na základě získaných zkušeností, ani jeden ani druhý způsob není správný, ježto těmito způsoby sněh se sešlapává dolů do dojezdu a tím mění se celý původní profil doskočiště a hlavně t. zv. přechodu do rovin- ky, což samozřejmě jest chybné, a pak také není možno těmito způsoby sněh tak pevně sešlapati, jak jest to nutné.

Správný způsob ušlapávání sněhu má se díti takto: Šlapači, ať jsou 3—4 nebo 6 mužů, drží se rukama jeden druhého kolem boků nebo také pod pažím a počnou svoji práci nahoře pod můstkem, a to tak, že začnou na straně doskočiště a počnou šlapati sníh do šíře sem a tam, při čemž činí malé kroky, aby bez mezer sníh na doskočišti úplně pevně byl ušlapán. Tím způsobem stále pod šlapači jest vlna nového nesešlapaného sněhu, která zabraňuje, aby snad sníh dolů se neválel. Tím tedy sníh dolů nemůže býti sešlapán a samozřejmě přechod do rovinky podle předepsaného profilu doskočiště a dojezdu je beze změny zachován.

Celé doskočiště a celý dojezd musí býti takto ušlapán a tak odstraní se obvyklé nebezpečí, že mohou nastati pády bez zavinění závodníků, jež pak přinášejí často vážná zranění. Ovšem doporučuje se, aby toto ušlapávání, jak právě bylo uvedeno, provádělo se, pokud možno, když je mírnější počasí, ježto tak sníh lze daleko lépe ušlapati na tvrdo.

Také nájezd nutno nohama až k hraně můstku pevně ušlapati, a to zde bez ohledu na to, jakým způsobem provádí se toto šlapání, ježto profil nájezdu a samotného můstku nelze tak snadno změnit a sešlapaný případně sníh shora lze lehce hráběmi neb lopatami odstraniti. Toto sešlapání však nestačí provésti toho dne jednou, nýbrž podle potřeby dvakrát až třikrát, aby sníh pevně s půdou se spojil, případně se sněhem již dříve ušlapaným a jistě již tvrdým.

Po skončení pak každého takového šlapání botami, nutno pak nakonec ušlapati ještě doskočiště a dojezd lyžemi na nohou, a to stejnoměrně, aby dráha byla zcela rovná. Aby pak někdo ze šlapačů neuklouzl a dráhu neporušil, nutno, jak obyčejně se již používá, držeti se lana jednoho nebo i dvou, jež upevněna jsou v prostředku konstrukce můstku, ne jak obyčejně se činí na okraji můstku. Případně pak nerovnosti na doskočišti nutno současně odstraniti železnými hráběmi neb lopatami.

Je-li tento způsob vždy po nově napadlé větší vrstvě sněhu opakován, pak jistě doskočiště a dojezd budou pro závody v takovém stavu, že závodníci sami pořadatelstvo odmění většími výkony, ježto nebudou báti se skákati do větších délek, což jindy má za následek obyčejně pády, ježto se nemyslelo, že by mohlo býti skákáno tak daleko a sníh tam již byl měkký.

Ovšem i když tak dráha doskočiště je upravena, může se státi, že nastane obleva, dešť a pak zase mráz a tak doskočiště zmrzne jako prkno. Mohlo by se pak míti za to, že nyní není již nutné, aby dráha byla jako obvykle ušlapána, až zase napadne nový sníh. To však by byl velký omyl, ježto právě nyní je velmi důležité, aby zmrzlý povrch byl proražen a sníh řádně opět ušlapán, ježto jinak je možné a pravděpodobné, že skokan může při skoku tvrdou vrstvu lyžemi prorazit, zůstane lyžemi trčeti a udělá těžký přemet na hlavu. Že pak následek toho může býti strašný, nemusím snad zde ani uváděti, ať již to dopadne jakkoliv.

Doskočiště, tedy ať pro výcvik nebo závody, musí býti tak tvrdé, aby nebylo možno ho podpatky boty prorazit. Krátkou dobu před začátkem skákání musí býti lyžemi neb hráběmi tak zpracováno, aby na tvrdém podkladu nacházela se slabá vrstva prachového sněhu, který pak je příčinou dobrého a jistého vedení lyží po doskoku. Nutnou vrstvu sněhu možno případně též se stran doskočiště naházeti; ovšem s pozorností, aby snad nebyly tam naházeny též zmrzky neb kusy tvrdého sněhu.

Takto upravené doskočiště není třeba často během závodu upravovati a tím průběh závodů jen se zrychlí. Kdyby snad právě před závody napadlo mnoho sněhu, pak nejlépe je, pokud ovšem je to možné, tento nový sníh odstraniti lyžemi, hráběmi nebo i ručními dřevěnými pluhy, neboť nový sníh

K desetiletému jubileu lyžařských závodů čs. branné moci. — Mistři a pořadatelé dosavadních závodů.

Fotomontáž Glogar a Červený, Praha.

obyčejně není tak ostrý a může být též příčinou pádů.

To by bylo asi vše, co bych pokládal za nutné říci o úpravě můstku pro skok na lyžích a mám za to, když skutečně předepsaná péče můstku se věnuje, pak že pro dobré skokany obava těžkých pádů jest takřka nemožná. Ovšem jest i tak možno, že i sebe lepší skokan utrpí zranění po těžkém pádu, ale to bývá pád následkem špatného odrazu, zapříčiněného již jakoukoliv okolností anebo příčina taková, jež neleží v rukách pořadatelstva.

O druhé části výtky Ruudovy, a to organizaci

závodu ve skoku na lyžích, psáti nebudu. Organizace předepsána jest závodním řádem, a mám za to, že by pak nemělo býti propůjčováno pořádání velkých lyžařských závodů ve skoku těm klubům, jež nemohou dáti předem záruku bezvadného provedení skoku samého.

Neboť nepůsobí snad nic tak trapně, jako když závody ve skoku jsou zdlouhavé, pořadatelstvo na sebe pokřikuje a pod., neboť takové závody odradí vždy diváky, jež musíme stále snažiti se více a více připoutati k závodům ve skoku na lyžích, a nikoliv je odpuzovati.

Pohled na Mürren, kde se bude ve dnech 19. – 22. února 1931 pořádati sjezdový závod F. I. S.

Foto A. Kopfenstein, Adelboden.

CH. HABERSBERGEROVÁ:

Barnabáškovice Vánoce v Krkonoších.

Tak asi v polou prosince nastal u Barnabášků neobvyklý ruch.

Paní Katuška usoudila, že je tak právě čas chystati se na vánoční lyžařský zájezd do hor a připravit všechno k pohodlné cestě.

Neboť od podzimu o lyžích s drahým manželem nemluvila a znajíc jeho zvyk, žítí jen přítomnosti, věděla určitě, že na umluvené lyžařské Vánoce už dávno zapomněl.

Bude se štětiti, to je jisté. Doma je tak příjemno a pohodlně, radio vyhrává všelijaké dr-moly a fr-moly, kamna letos vůbec nekouří, ale příjemně hřejou a v úřadě jde také vše svou vyjetou docela schůdnou cestou.

A teď se chudinka Barnabášek bude musit z toho všeho namáhavě vyrušiti, opustiti milovaný domov a táhnouti pod cizí střechu, nositi nepodařené přetěžké lyžařské boty a ještě nepohodlnější a neskladnější prkénka a mysliti neustále na to, jestli i tentokráte jeho údy zůstanou pěkně jednodolitě pohromadě a nerozloží se v jakousi těžko skladnou stavebnici, s kterou si dovede pohrát jedině chirurg.

A také, když ubohý Barnabášek zpozoroval, že jeho drahuška, s pomocí Máry vyndávají kufry a loví z nich lyžařské šatstvo i botstvo a oprašují lyže i hole a počínají si vůbec velice nepokojně a útočně, vyjevil

oči na vrch hlavy a zabručel: Co tohle má být? Copak se stěhujeme?

»Ano,« zněla určitá odpověď. »Za 10 dní se přestěhujeme na Krkonoše. Přece o tom víš.«

Pan Barnabášek zapátral v své paměti, co má vědět, ale nenašel ničeho, spíše si domyslel.

»Ty to myslíš vážně?« pokusil se o odpor. »Kdopak ví, jaké bude počasí, je-li teď sníh, potom být nemusí a není-li ani teď, proč by pak byl?«

Ale Katuška se nedala. Chodí-li husa o Martině po blátě (a letos chodila!), chodí o Vánocích po ledě. Nebo: Srpen-li z počátku hřeje, zima se sněhem skvěje. A letos, počátkem srpna byly nejteplejší dny z celého léta. A vůbec: urodily se houby a jeřabiny a na slunci ubývají skvrny a Katuška má nové kožich a to všechno znamená, že bude veliká zima. A taky sníh. A letní dovolenou je líto zkracovat, jsou tedy Vánoce, s přívěskem nějakého dnu ze předu, i ze zadu, nejvhodnější dobou k lyžařskému výletu.

Barnabášek neřikal nic. Věděl ze zkušenosti, že je lépe podati se bez boje. Alespoň se člověk nepřipravuje o vážnost.

Oddal se tedy v duchu do vůle boží, ale nahlas zanařikal, co že bude s rybami, krocanem, vánočkami a podobnými útěchami žaludku, když nebudou Barnabáškovice o Vánocích doma. A co ty krásné elektrické

svíčky, co loni přinesl Katuše na stromeček? Ty zůstanou také v krabici?

Katuška však připomněla, jak se pro ty svíčky loni, den před Štědrým večerem, nedali Barnabáškovi div rozvést, neb šňůra, spojující všech šestnáct svíček, se jim motala kolem rukou, nohou a shazovala se stromečku již zavěšené cukroví a oba manželé více, než hodinu, se hemžili mezi rozšlapanou čokoládou a opadaným jehličím, majíce ruce se svíčkami vysoko povzneseny, aby, vždy následující svíčka se neotloukala o zem. Také milý Barnabášek upevňoval světýlka z počátku příliš marnotratně a v polovici stromku byl s tou nebeskou září u konce, i bylo třeba začít znovu, což bylo spojeno s takovou motanicí, nebezpečím pro skleněné svíčky a ostrě nabroušenou výměnou názorů mezi manžely, že to pochopí jen ten, kdo podobnou vánoční zábavu již zakusil.

Když však si paní Katuška vzpomněla, jak pak ty svíčky překrásně svítily a poněvadž byly všechny bílé, tedy, jak vypadaly slavnostně, povzdychla si zhluboka a div, že nebyla náchylna objednávkou bytu ve Špindlerově mlýně na Vánoce odřící.

Ale když si vzpomněla na štědrovečerní hon v kuchyni, na rozčilené lamentování kuchyňského ducha nad spoustou ušpiněného nádobí, na proradné ryby, které v sobě neměly vždy to, co měly mít pro štědrovečerní polévku, různé rodinné, více i méně podařené návštěvy — a vedle toho si představila krkonošské louky, vysoko sněhem zaváté, sluncem zrůžovělé Koží Hřbety, jako z bílé cukrové hory vytesané a naprostou bezstarostnost hotelového pobytu — nemůžeme se jí divit, že se odvrátila od starodávné tradice domácích Vánoc a dala se chladně vypočítavou, ale pohodlnou a příjemnou stezkou pokroku.

Všechno to Barnabáškovi vysvětlila, nějakou pusu mu vlepila na přilepšenou a poněvadž to s ním uměla, docílila konečně, že i on jal se pomýšlet na vánoční lyžařský výlet bez brčení příliš hlasitého. — — —

Na Denisově nádraží je hlava na hlavě, noha na noze, les prkýnek a hora tlumoků. Toť den před Štědrým večerem. Zítra toho bude ještě více.

Konečně, co se tu chtělo sejít, sešlo se, co potřebovalo lístek u pokladny, tak ho urvalo a všechno se teď žene do vlaku, stojícího jako na posměch všem těžkostem, které se tu nesou, hodně daleko od východu.

Manželé Barnabáškovi jsou tu také. Obaleni a ubaleni jako na severní točnu, vypadají oba hezky rozměrně. Barnabášek má kolem krku šálu třikrát zavinutou a límec od nepromokavého kabátu vyhrnut až k uším. Ty jsou chráněny klapkami od čepice tak, že jeho kulatý, dobromyslně mrzutý obličej vyhlíží z pečlivého obalu jako nalepená tvář na perníkovém panáku.

Katuška pověsila módní heslo »býti štíhlá« na hřebík a navlékla na sebe pravou anglickou vlněnou vestu, což je pár kilo tlusté vlny samo o sobě, na to modrý kabát a na to dešťák, zde vlastně sněhák a šálu má ovšem taky a rukavice s kožíšinou a vůbec vše, po čem se tak snadno dostává revmatismus, když někdo uvykne neustále se tím obalovati.

Vstoupili, vlastně se vyškřábali do vlaku a hledají oddělení, kde by je nikdo neznal, protože s tím, co se

Příčný skok. (V upomínku na zesnulého talentovaného a milého hochu Ferdu Nejedlého z Kolínské boudy.

až dosud na lyžích naučili, nechtějí býti známým příliš na očích. Ale marná touha! Narazili v kupé zrovna na dámu, s kterou se chtěli setkatí nejméně.

Je to dosud hezká osoba středních let, zná ji celá Praha a ona zase tu celou Prahu a má podivuhodný talent k tomu, říkati lidem do očí nepříjemné upřímnosti. Dovede býti líbezná, arogantní, dětsky veselá, mrzutá, srdečná, odmítavá a dá-li se to vše dohromady, je z toho všeobecný úsudek: protivná, posuzovačná a nebezpečná.

»Hrome, ta jede taky?« zaláteřil v duchu Barnabášek. Nahlas řekl Katušce: »Já jdu pryč. Já se radši vrátím. Ta nám tu cestu osladí!«

Katuška do něho štouchá: »Mlč, ještě aby tě slyšela, ta by se po nás povozila! Nedá se nic dělat. Musíme k ní jít.«

Dáma také volá blahosklonně: »Hled'me, Barnabáškovi také na lyže? To je hrůza, jak dnes už každý na tom jezdí! Sedněte si taky! Už jsem vás dlouho neviděla. Můj muž přijde hned. Paní Katuška tloustne! Jistě devadesát kil!«

Katuška, která nemá ani sedmdesát, zrudla zlostí.

»Ale pan Barnabášek je přepadlý! Inu, jak jde muž nad čtyřicet, už jde dolů, to je všechno marné. Vlasy, tepny, klouby a všechno to ostatní začne chabnout.«

Barnabášek má málo vlasů, on to ví, ale že by tepny a klouby a to ostatní — ne, nepozoroval dosud žádnou defekci. Ale přesto ohmatává se úzkostlivě.

Příjemná dáma už se zase vrhá na Katušku: »Máte hezký kabátek, jenže to trhátko, až navlhne, tak s ním nehnete. Mám zrovna takový, ale ovšem že z mnohem lepší látky. A na lyže po prvé? Po druhé? Vy se ne naučíte, to já hned poznám. Pan Barnabášek je pohodlný a Katuška — pamatuji se dobře, ještě když byla malá, jaká byla neohrabaná. A choulostivá! Jednou na ni můj bratr hodil sněhovou kouli a ona fňukala celé odpoledne.«

Barnabáškovi sedí jako zařezáni. Vědí, že obrana na tyto výpady je marná a vedla by k hádce. Příjemná dáma je totiž bytost strašlivě opoštělá.

Přichází manžel, kterému nelze nic vytýkat. Nikdy nic nepokazí ani nenapraví. Svou ženu, k obdivu všech ostatních, snáší obstojně dobře. Ale Barnabáškovým je tísnivě. Dozvěděl se, že příjemná dáma jede nejen do Špindlu, ale docela i do jejich pensionátu, div neklesají pod tíhou břemena, které na ně Osud přivalil.

Na štědrý den dopoledne vycházejí Barnabáškoví s lyžemi na sníh už hezky po desáté hodině.

Jsou mrzuti. Špatně spali, příjemná dáma je otravovala včera nepřetržitě a teď už tu stojí jako granátník a znervosňuje každý jejich pohyb kritizujícíma, nemilosrdnými očima.

Výsledek: Katuška se svalila, jen si lyže pracně připjala a teď se trémou nemůže ani hnout; nahoru nelze a dolů, do země by se propadla s ochotou, ale povrch zemský jejímu přání nechce rozumět a neotvírá se. Nezbyvá, než lyže odepnout, vstát a navlékat je znovu.

Barnabášek byl by také upadl, ale prohnul se včas rovnovážně. V kříži mu podivně prasklo. Ještě aby tak dostal housera! Jakživ ho neměl, ale co kdyby si takové zvíře tady hledalo sородou společnost! Při tom ovšem blýskly oči po příjemné dámě.

A ta se nehýbá a pozoruje podrobně každý pohyb obou přenešťastných lyžařů a dokonce leze za nimi na kopeček, jen tak bez lyží, aby ani na chvíli neušli jejímu baziliščímu zájmu. Co už Barnabáškoví uměli, jako by to loňský sníh s sebou odnesl; teď se tady na to neumějí ani postavit, lyže jsou jako k zemi přibité a vůbec neklouží. S kopečka trhavě popojedou a zas drc! takže to nečekané zastavení přivádí paní Katušku neustále z rovnováhy a matka země ji vine do své náruče mocněji a častěji, než si lze přát.

Příjemná dáma suše tvrdí, ona že to hned říkala, že to Barnabáškovici nedovedou. Barnabášek zapomíná na zdvořilost a povídá, že slyšel, když se ona učila jezdit, že se kutálela odsud až dolů k silnici a kdyby byly dole narychlo neroztáhli záchrannou plachtu, že by byla asi prorazila Labe až na dno.

Všichni se smějí, a to nikoliv na účet Barnabáškových.

Úcínovalo to skvěle. Dáma je večer jako med a zve Barnabáškovici k svému stolu na veselejší štědrovečerní večeři. Ale Barnabáškovici se dopoledne seznámili s mladými manžely, také začátečníky, jsou tedy teď s nimi a je jim veselo.

Večeře je slavnostní, dámy oblékly své nejlepší záhaly a obuly se do atlasu a briliantů. Jaká pohova po těžkých lyžařských botách! Obleky pánů už nejsou tak dokonalé. Ale copak s nimi, u všech smokingů světa, má dělat, když jim ta černá roucha působí takovou nepochopitelnou bolest!

V rohu jídelny stojí veliký vánoční stromek, jehož světla se mihavě odráží ve dvou protilehlých zrcadlech.

Drobotina, pokud tu je, má velkou švandu ze všeho a je velice vzdálena posvátného nadšení, jakým tento krásný večer působil na děti dřívějších časů.

Po večeři se z kapes a kabelek loví drobné dárky, čím menší krabičky, tím ovšem cennější. Perský koberec nebo Ameríkána sem ovšem nikdo nepřítáhl. Ně který kmen rodinný se obdaroval už předem doma, mladí manželé u Barnabáškovici stolu upřímně sdělují, že si dali vzájemně tenhle vánoční výlet do hor.

Barnabáškovici — ale já vám nemohu povídat, co si dali Barnabáškovici — to by byla kapitola sama o sobě a já už musím velmi brzy skončit, neboť není místa v celém sešitě Zimního sportu jen pro barbanáškovské historie, a tak musím bohužel přeskočit celý zbytek večera až do doby, kdy po pivě, víně, likérech a čaji byl dán návrh: »Jde se na půlnoční!«

»Co? Já půjdu na půlnoční?« zadivil se Barnabášek. V Praze jakživ do kostela nechodil. Ne, že by se s Pánem Bohem hněval. A to nehněval. Byli si jen jaksi lhostejní. Nestarali se vzájemně o sebe.

Ale, když pak šel s Katuškou za ostatními zasněženou cestou na kopec ke kostelíčku a kostelíček vyzváněl, až se to rozléhalo do šíře i dále, tu mu do mysli náhle vskočil už jen jediný verš, který si pamatoval ze školní básně Vrchlického: »Hlas zvonů táhne nad závějí, kdes v dálce tiše zaniká...«

Přítiskl rámě Katuščino k sobě a obrátil ji tváří proti horám. Za nimi už nešel nikdo. Světla se rozbíhala po návrších. A tam nahoře, na Hřebenech, bylo bílo, ucho, posvátně. Bylo to až u samého nebe. Zvonení se rozbíhalo do dálky. »Hlas zvonů táhne nad závějí, kdes v dálce tiše zaniká...«

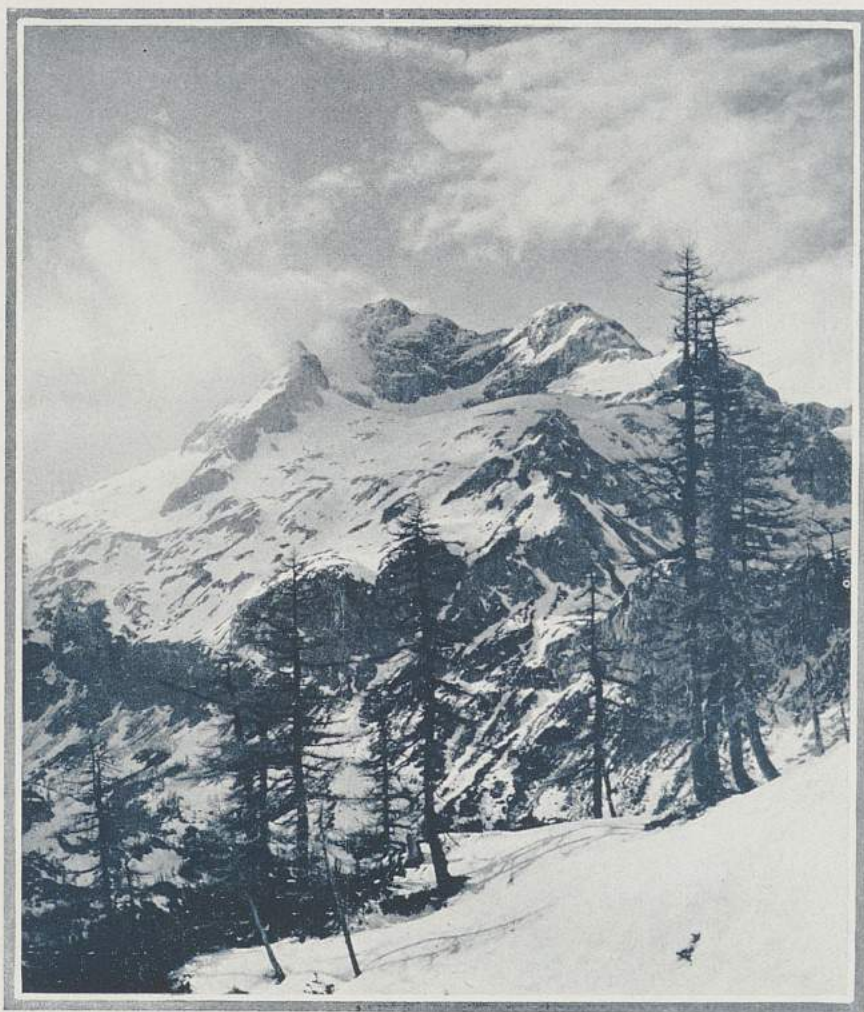
Barnabášek si musel ten verš opakovati nahlas. A tu vjela do něj taková posvátná nálada, že si s Katuškou jedním dechem řekli, že je to marné, ale takovéhle povznesení myslí člověk v městě o vánocích nikdy nepocítí.

S Barnabáškovými jako by bylo snato kouzlo. Prohánějí se po svahu skoro statečně a Katuščiny nohy přece už trochu pochopily tajemství hranění lyžemi, takže se umí zastaviti pod kopcem už i jinak, než pádem. Několikrát sice při tom padla kolena dovnitř mezi lyže, z kteréžto police vstát je pro mozek účinná křížovka. Ale možno říci, že i po častých pádech je úplně svěží a neznavena, kdežto její manžel, který vůbec nepadá, po několika hodinách cítí značné napětí kolen a navrhuje odpoledne odpočinek a kavárnu u Buchbergera.

Stoupají Barnabáškovici zasněženým lesem, a to velmi jistě, protože po svých vlastních nohách, lyžemi neprodloužených. Je jim velmi blaze. Je tu tak krásně! A teplo! Nikdo by nevěřil, jak sníh hřeje. Nebo je to ten příjemně zvýšený oběh krve, kterou pohyb na prkénkách tak roztančil?

V městě člověk nikdy nepochopí blaho zimního obytu na horách. Často se nám ani nechce od teplých kamen a hle! tady je teplo i bez kamen.

Barnabáškovici počítají: »Už jen dva dny!« K poslednímu prosinci je Barnabáškovici přítomnost v úradě nutná. A bude po vánocích! Ale ztrávili je letos krásně, ty rušné a přece poetické bílé vánoce na horách...

Julijské Alpe (Jugoslavie): Triglav z velega polja.

Foto prof. Janko Ravnik.

Lyžařství v Jugoslavii.

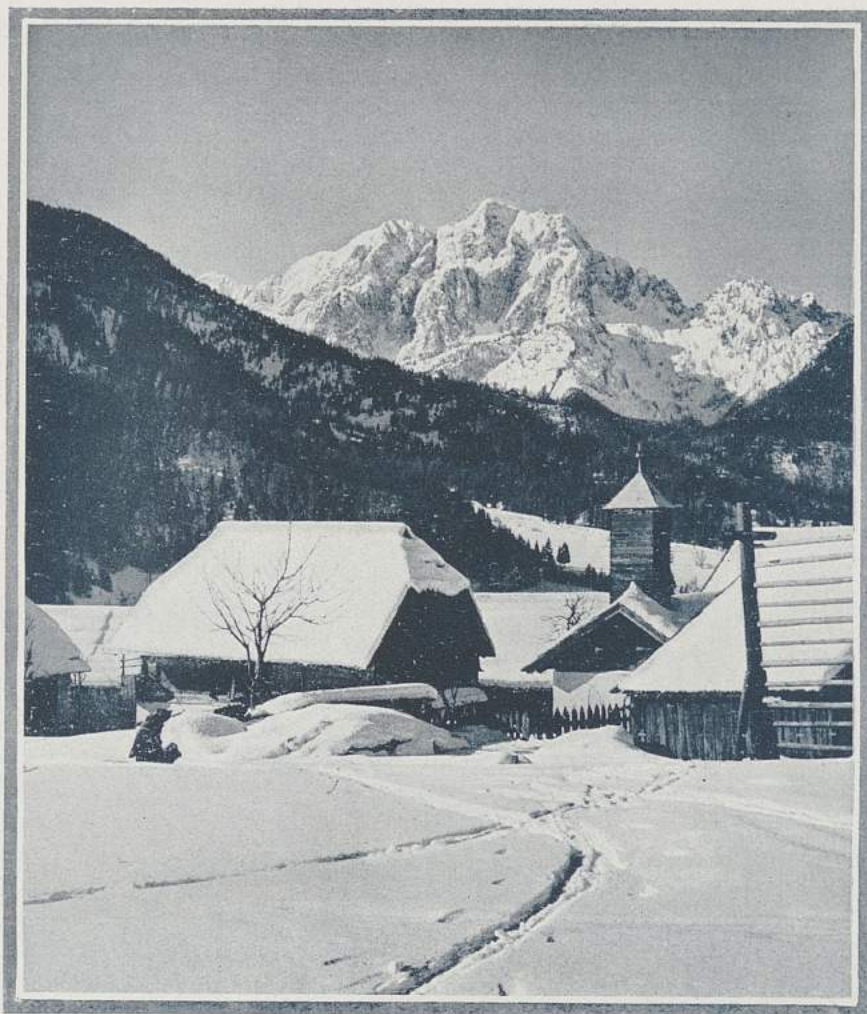
V tomto čísle přinášíme několik obrázků z krásných lyžařských terénů bratrské Jugoslavie, kde konají se na Bledu a Bohinji ve dnech 29. ledna až 3. února t. r. mezinárodní závody Jugoslávského lyžařského svazu, k nimž odjela i početná delegace Svazu lyžařů. Nebude tedy jistě pro naše čtenářstvo nezájímavým, sdělíme-li zde několik dat o jugoslávském lyžařství vůbec.

Jugoslavie jest jednou z domovin zimního sportu ve střední Evropě. Slovinci na Blokách, náhorní to planině jižně od Lublaně, lyžarili již před 700 lety. Byli to sedláci, kteří lyží v tomto kraji jako dopravního prostředku používali. I po roce 1900, kdy lyžařství v Jugoslavii počalo se provozovati jako sport, mělo poměrně málo přívrženců. Teprve po světové válce nastal v sportovním lyžařství rozmach; v roce 1922 byl založen Jugoslávský Svaz zimních sportů, který sdružuje dnes asi 100 klubů s ca. 15.000 členy. Každým téměř rokem lze nyní znamenati rozvoj v lyžařství, zejména v krajích, které jsou způsobilé pro

zimní sporty; těch je v Jugoslavii hojnost. Svaz má hlavní sídlo v Lublani (Dunajská cesta 1) a podsvazy v Mariboru, Záhřebu, Sarajevu, v Jesenicích a Bělehradu. Největší rozvoj lyžařství je v Slovenii a zvláště v Gorensku, kde jsou známá střediska Rateč, Kraňská gora, Bled a Bohinj, která jsou výtečnými východisky pro lyžařské tury v Alpách Julských, Karavankách a Kamnickém pohoří. Maribor a severní Slovenie má svůj skvělý terén v Pohorju a Kozjaku. Okolí Záhřeba se Slemenem vychovává rok co rok nové řady lyžařů. Přímořští lyžaři mají na severu Gorski Kotar a na jihu Orjen, v Bosně lyžarí se na Bjelašnici, Jahorině a v okolí Kalinoviku.

Bělehrad a Srbsko mělo by v srbských horách hojně vhodného terénu, je však v těchto pohořích ještě nedostatek turistických opatření, ač jsou to kraje vzácné krásy a rázovitého folkloru.

Jugoslavie každý rok zúčastní se mezinárodních lyžařských podniků. Má své známé borce bratry Janšy, z nichž zejména Joško Janša, je nejlepším

Gorenja Savska dolina (Jugoslavie). Podkoren s Poncami v ozadju.

Foto prof. Janko Ravnik.

jugoslávským vytrvalcem. Jeho bratr, Ing. Janko Janša, známý internacionál, je vynikajícím lyžařským technikem. Na zahraničních kolbištích často hájili barvy Jugoslavie Dr. Stane Kmet, Tomaž Godec, Borgo Šramel, Stane Bervar. Ve skoku nemá Jugoslavie dosud borců s tradicí, teprve v posledních letech počíná se zdokonalovati. Získala kdysi jako trenera v Československu dobře známého Nora Ing. Hansena a zdá se, že v krátkém čase i ve skoku a ostatních disciplínách lyžařských, na př. slalomu, budou zde úspěchy. Poslední, na sníh slabé zimy, ovšem hrály v pravidelném treningu velkou rušivou roli. I mezinárodní mistrovství muselo být loni pro naprostý nedostatek sněhu, jak známo, odřeknuto.

Naše československé mužstvo bylo již skoro na cestě, když v poslední chvíli přišel telegram. Můstky pro skok má Jugoslavie v Bohyni (dílo Hansenovo), na Bledu (skoky do 50 m), v Dovjem-Mojstrani (do 35 m), na Kraňské goře (do 35 m). Menší můstky jsou v Jesenici, v Kranju, v Lublani a Mežici.

Zimní sezona trvá v předhořích od 15. prosince do 10. března; na hřebenech, najmě ve skupině Triglavské od 15. prosince do 15. června. Jarní tury v Triglavském pohoří jsou vzácně krásným požitkem pro dokonalého lyžaře.

S pomocí oficiálních pramenů Jugoslávského lyžařského Svazu sepsal

Ivan Komárek.

Vločky humoru.

Pan Barnabášek, oděn k večeri ve smokingu a la-kýrkách, jaksi těžce vykračuje.

»Tak mám pořád pocit, jako bych měl ještě lyže na nohou.«

»To se teda divím,« promptně odvětí jeho manželka, »že ještě neležíš na zemi.«

Dr. Š i k l.

Bohinjska planina (Jugoslavie): Pogled z zgornjega Vogla na skupino Podrte gore.

Foto prof. Janko Ravink, Lublaň.

IVAN KOMÁREK:

Oberhof v Německu, místo letošních závodů mezinárodní federace lyžařské.

Leží v krásné kotlině mírně zvlněného pohoří Durynského lesa na trati Erfurt—Meiningen, obklopen hlubokými, starými jehličnatými lesy a je jedním, co se týče trvalosti a kvality sněhových poměrů, z nejlepších míst pro zimní sporty v Německu. Nejvyšší body hřebených partií dosahují výše nejvýše 1000 m n. m. výšky a úbočí Durynského pohoří hostí řadu překrásných menších klimatických míst, jako Brotterode, Finsterbergen, Friedrichsroda, Gehlberg, Ilmenau, která povětšinou poskytují komfortní ubytování a možnost mimo sport lyžařský provozovat i sáňkářský sport na upravených drahách a i u nás dosud skoro neznámý sport bobsleighový. Nejvyšší horou jest Oberhofu blízký kuželovitý Schneekopf (1000 m), odtud k severu snižuje se pohoří směrem k Eisenachu, by končilo zejména k podzimu v překrásných barvách hýřícím okolí pověstmi opředeného hradu Wartburgu (220—240 m), dějišti slavné Wagnerovy hudební epopeje »Tanhäusra«. Blízkost historických německých měst, slavného Výmaru, univerzitní Jeny,

aristokratické Gothy atd. zpestřuje tomu, kdo sem zajede, jeho cestovní program.

Oberhof jest i oblíbeným letním klimatickým sídlem a má jedno z nejlepších golfových hřišť Německa. Jsou zde jednak prvotřídní velké hotely, jednak dosti menších vilových pensí a není zde na dnešní poměry v ostatním Německu draho: pense velkých hotelů 8—12 ř. marek, pense ve vilách a menších podnicích již od 6-50 ř. m. výše. I v okolních výše zmíněných historicky zajímavých velkých městech je nepoměrně levněji než v ostatním, zejména středním Německu.

Lyžařský terén poskytuje našemu lyžaři-turistovi v okolí Oberhofu nepřilíš zajímavosti, jsou to větší lesní průseky a cesty v okolních hlubokých lesích, s malými poměrně variacemi sjezdů, zejména v o l n ý c h sjezdů. Okolo lázeňského místa samotného, kde ve dnech 13. až 16. února konati se bude letošní závod mezinárodní federace lyžařské i její kongres, běží po plateau lehce dostupného hřebene Duryn-

Německý mistr Erich Recknagel, který skočil na Hindenburgově můstku v Oberhofu 39 a 47 m

Foto Max Schirner, Charlottenburg.

ského lesa lyžařská cesta, zvaná »Rennsteig«, kudy obyčejně tračovány bývají větší závody vytrvalecké, zde pořádané. Terén připomíná velmi centrální Šumavu, ba ještě snad lépe lesnaté naše hory Orlické.

Jak jsme při našem podzimním zájezdu s Jarolímekem v čele měli příležitost se přesvědčiti, chystají se Němci velkoryse v přípravách na zmíněné závody

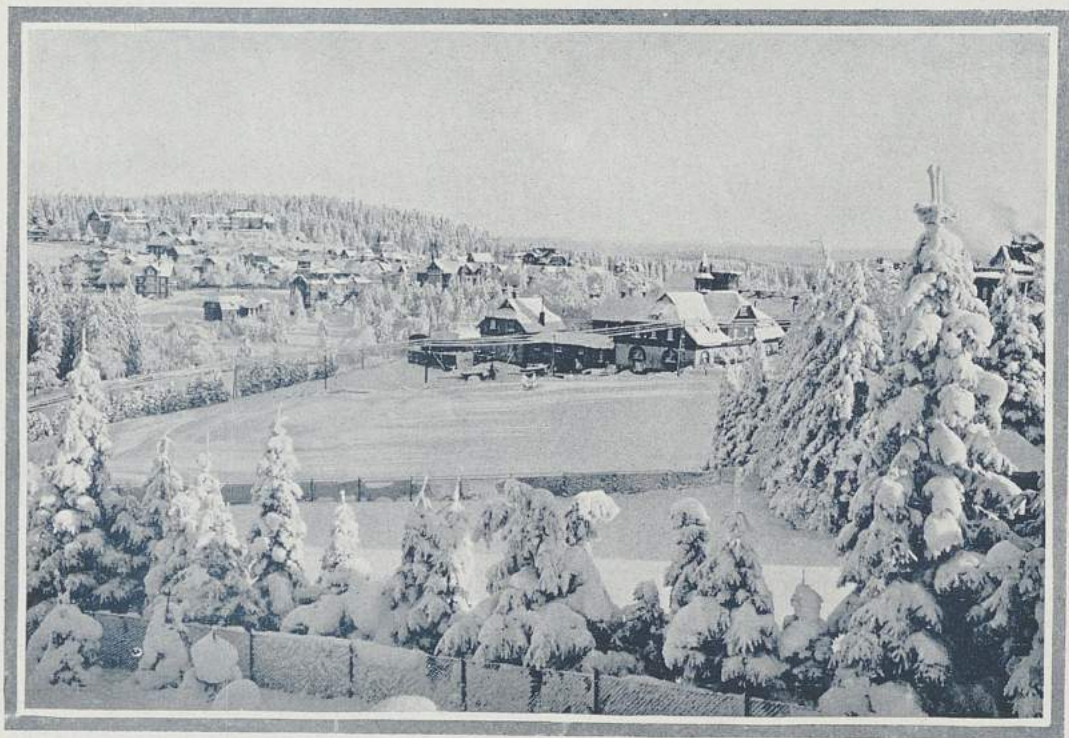
lyžařské federace, jejichž protektorát převzal, jak známo, sám říšský prezident Hindenburg. Vedle starého můstku pro skok (33° sklonu), postavili veliký nový můstek, nazvaný po říšském prezidentu — Hindenburgovým (39° sklonu). Nemáme zde bohužel místa sdělit bližší data můstku, který při naší návštěvě byl právě v dostavbě a který byl námi přesně změřen. Zajímavé je, že jeden z nejlepších skokanů Německa, Recknagel, nedocílil na něm v posledních dnech ani 50 m.

Čeká se ohromná návštěva obecnstva při skoku a tribuny mají prý pojmouti 80.000 diváků.

Mimo lyžařský můstek má Oberhof prvotřídní atrakci v krásné šestizatáčkové dráze bobsleighové a dobře založené umělé dráze sáňkařské.

Ve dnech 31. I.—1. II. 1931 koná se v Oberhofu bobsleighové mistrovství světa v dvousedadlových bobech a kongres F. I. B. I. T. (mezinárodní federace pro bobsleigh a sáňkařství).

Československo obešlo lyžařská mistrovství F. I. S. velkým teamem. Jde o uhájení naší prestiže především nad Německem, nad kterým dosud vždy jsme v mezinárodních soutěžích vynikali. Německo vrhne zde do boje jistě kvalitativně i kvantitativně silné mužstvo, aby uhájilo primát — vždyť bude doma. Jak jsme se svrchu zmínili, není terén v Oberhofu pro naše hochy ničím těžkým, neznámým, není zapotřebí aklimatisace. Je to výhoda, kterou jsme jinde na závodech FIS. neměli.

Oberhof v Německu (Thüringen): Celkový pohled. Foto Gebhardt, Oberhof.

Zima v Garmisch.

Foto Carl Zwickel, Garmisch.

EDGAR ST. HAUNER :

Nedostatky našeho závodění.

Nechci zde polemizovat s naším závodním řádem. Chci uvést jen několik poznámek k naší praxi při závodech, jež má své kořeny v dlouholetém vývoji a pramení asi také v tradici z jiných sportů. Má-li závodník při závodech ukázati co dovede, má-li se skutečně poctivě bítí a chce-li se získati tím nové pole působnosti pro slávu českého jména, je-li přáním našich klubů, aby vskutku úroveň »bílého umění« u nás stále stoupala, je nutno také dáti závodníkům, což jejich jest. Zním velmi dobře velkou většinu našich závodníků a odvažují se tvrditi, že mluvím za mnohé z nich, tlumočím-li tyto řádky lyžařské veřejnosti, speciálně lyžařským funkcionářům v jednotlivých klubech.

Především vadí našim závodníkům malý zájem veřejnosti, jenž ovšem je odvislý od *novinové informace*. Naše rubriky lyžařské v denním tisku jsou zanedbané, o tom není nejmenší pochyby, ale přesto, či proto rádi přijímají redaktoři zprávy o závodech, a to jak před, tak po závodech. Je nutno tedy zprávy posílat, a to co nejčastěji. Stručné a obsažné. Každý klub pořadající závody měl by si přijmouti za pravidlo: týden před závodem (ev. dříve) oficiální ohlášení propozic. Dva dny před stanoveným dnem opět zmínku o závodě, některá jména přihlášených závodníků, výslovné podotknutí, zda se závod koná, což v našich bídných sněhových poměrech je věcí veledůležitou. Konečně po závodě ihned podrobné technické výsledky, s přesnou délkou trati a výškových rozdílů, jakož i poznámkou o stavu sněhu. Na to by eventuelně mohl druhý den

býti ještě obsírnější komentář o jednotlivých závodnících, o stavu závodu na jednotlivých kontrolách, o funkcionářích atd. Všechny zprávy by se měly asi rozsahem rovnati (10—20 řádek, nanejvýše závěrečná zpráva by mohla býti delší). V zimě koná se v neděli tak tři, nanejvýše pět závodů současně. Žádný větší deník neodepřel by věnovati v zimě 50—80 řádek denně lyžařství. Dnešní praxe vypadá však jinak. Přijme se to, co přijde. Často referuje se v novinách o zapadlých závodech někde na Slovensku více než o mistrovství župních. Dlouhé povídání, přijde-li současně s technickými výsledky, škrtá se bez milosti a obyčejně na to doplátí technické výsledky, kdež sotva tři první zachránějí se před červenou tužkou. Povinností dobrého sportovního redaktora by mělo býti získati si několik dopisovatelů z řad samotných závodníků (nebo lyžařů, jež se často jezdí na závody dívati, jsouce pravidelně na horách) a ujistiti se jejich slibem, že budou o každém závodě psáti. Dále by měli míti v každém klubu opět určitého referenta, jenž by jim referoval o závodech předtím a jenž by ev. telefonoval technické výsledky hned po skončení běhů nebo skoků. Iniciativa zde má podle mého mínění vycházeti od podnikavých sportovních redaktorů a ne od méně pružných a často starších funkcionářů klubu. Pokud jsem sám měl příležitost s nimi jednati, nalezl jsem mnoho dobré vůle a zbývá jen překonati určité obtíže technické (na př. často značná položka drahoty telefonního rozhovoru způsobí, že se zpráva o výsled-

Bohinj (Jugoslavie): Pogled na dolino Bohinja z Jela.

Foto prof. Janko Ravnik, Lublaň.

ku značně zdrží; bylo by možno dělití náklady mezi pořádací klub a redakci nebo tiskovou kancelář). Také zde hraje určitou roli známá česká nespolehlivost a nedochvilnost. Čili je to i otázka mravní. Mimo denního tisku je povinností i sportovních týdeníků a zejména odborného časopisu »Zimní sport«, aby se všímaly lyžařských závodů více, než to dosud činí. Z. S. jakožto orgán Svazu lyžařů by měl mít informace nejpřesnější, nejpodrobnější a nejneustraněnější. Kdežto určitého stanoviska v novinách bylo by zapotřebí jako soli a kritiky rovněž, měla by kritika Z. S. býti velmi zdrženlivá. Myslím tím ve směru *chvály*, neboť pokud se hany týče, není o tom pochyby, že se až příliš málo výtek v něm uveřejňuje. Ale stejně je nemístné, když některý klub ve zprávě zaslané chválí nějaký výkon některého svého nováčka a plýtvá o něm slovy, jichž se ani našim prvotřídním závodníkům nedostane.

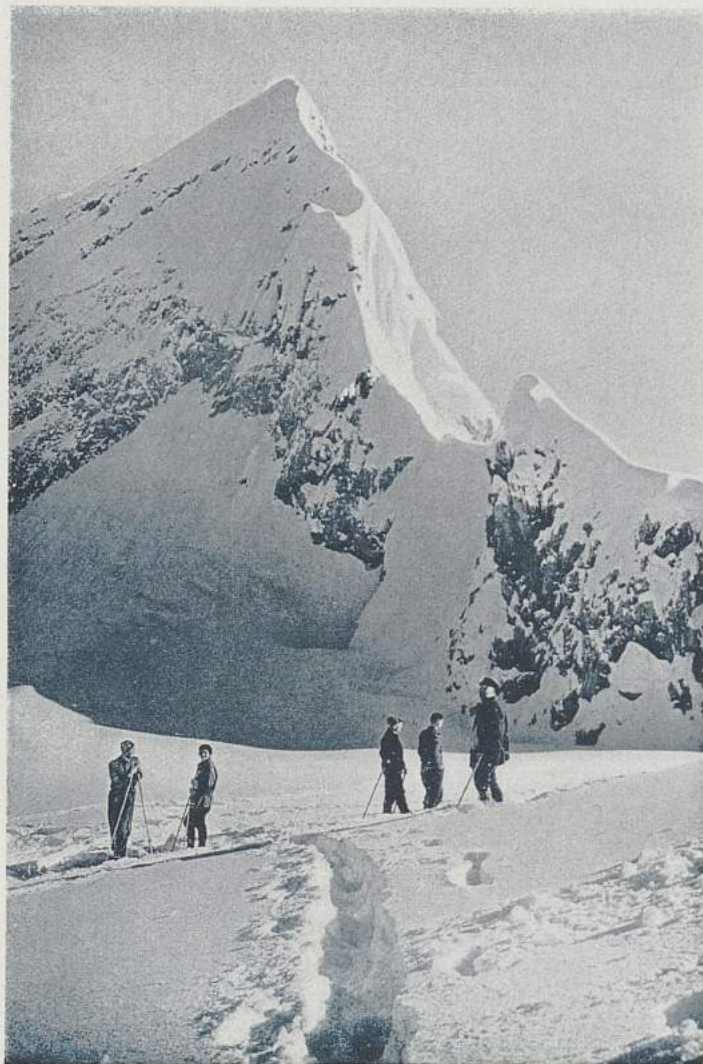
Přistupuji nyní k referování o závodech v *podrobnostech*. Tedy především bychom vždy rádi věděli délku tratě a jakost sněhu. Délka musí se pokud možno přesně odměřiti na mapě a nikdy ne přehnat. Jinak pak výsledky časové jsou velmi pochybné ceny. Také sních musí býti uveden co možno nejpřesněji. Stačí k tomu jedna věta, ale říci sních byl špatný a lepil nebo nejel, naprosto nestačí, musíme věděti proč. A zase úplná přesnost a pravdivost. Tedy na př. »prašan hluboký, místy (asi čtvrtina) sfoukán a ledovky«, nebo »sních ve stadiu přechodu k firnu«, nebo »dokonalý firn«, »ujezděná stopa, mráz po celé trati« atd.

Stupeň teploty uvéstí je také velmi vhodno. Má to význam pro mazání a pro jakousi kontrolu po čase pro závodníky, z nichž mnozí spíše si pamatují čím mazali, než jaký byl zrovna mráz. Dále je nutno uvéstí pokud možno polovinu závodníků v každé třídě. Na konec v závorce kolik bylo přihlášených, kolik startovalo, kolik dojelo. Nehřešit na jednotlivé třídy. Nenadržovat bezděky třídě starších nebo žen. Jsou-li čtyři závodníci v některé třídě a nemůžeme-li uvéstí i v ostatních třídách více než polovinu, tedy i tady jmenovati jen dva. To by měli také si pamatovati redaktoři při škrtání a škrtat spravedlivě ve správném poměru. Konečně pro podrobnější zprávy pro Z. S. nebo pro zprávy o významnějších závodech měly by býti připojovány ještě čísla, jež se dosud velmi zřídka stanoví nebo nikdy neuveřejňují. T. j. t. z v. b o d o v á n í. Tedy kolik který závodník obdržel bodů. Při skoku je to jediným často výsledkem, ježž je možno zjistiti a jímž se ukáže rozdíl mezi dvěma závodníky. Ale i při běhu by se mělo toto bodování provésti, zejména tam, kde je závod současně sdružen se skokem. (O závodu ve skoku pokusím se podrobněji promluvití jindy.) Dále, což platí hlavně při delších závodech (často i při osmnáctce, je-li obtížnou a čas docílený delší 90 minut) měl by se uváděti čas z některé kontroly a pořadí tím vzniklé. To by mělo význam nedocenitelný, úžasně poučný a názorně výchovný. Tohle bych si nejvíce vážil na dobrém referátě o závodech.

Otázkou, již několikrátě prodiskutovanou a teoreticky již vlastně rozhodnutou, jsou c e n y. Má jich

býti přiměřený počet k počtu závodníků. Stanovil bych jako limit: Pro pětinu přihlášených ev. čtvrtinu startujících má být počítáno s cenami. Závodníci by měli na to mít přímo jakýsi právní nárok. A zase ne více než tuto kvotu odměňovati. Jsou-li někde jen tři startující, pak má dostat cenu pouze prvý, jinak přestává být závod závodem a je to podělování cen předem a za každou cenu. Od této devisy by nemělo být ustupováno ani na krok a měla by být přísně Svazem vymáhána a kontrolována. Také kvalita cen podléhá teoreticky doзору Svazu. Doporučoval bych zřízení určitých tříd, řekněme tří, na něž by se rozdělily všechny závody a jež by měly stanovenu kvalitu cen i rozměr cen. Při dnešním systému plaketovém bylo by dosti lehké stanovit pro každou třídu řekněme 10 určitých typů plaket. Také by se doporučovalo zavést alespoň pro prvou desetinu systém pohárový (praktikovaný všude na severu), tak že by se dávaly buď vedle nebo místo plaket malé pohárky. Velké poháry, pokud nejsou putovní, měly by být dávány jen prvým na určité tratě (bez ohledu na třídy) a ještě při určitém limitu bodovém a časovém. Kdyby se »normalisovalo« i v oboru cen, bylo by možno lehce potřebný počet typických cen mít s sebou a po závodech by se jen (podle počtu startujících) buď o několik ubralo či přidalo. Tohle je velká bolest a páni z výborů a starší funkcionáři si nesmí myslit, že na tom nezáleží, že se závodí pro čest a že jsou to sobecké požadavky nebo snad lapálie. Závodí se ovšem pro závod, ale nespravedlivost bolí tím více, čím poctivěji se závodilo. A dostanou-li tři v první třídě startující ceny každý, zatím co z třiceti ve druhé třídě startujících dostanou cenu také jen tři první, při čemž často pět nebo šest ve třídě druhé má lepší čas než třetí nebo dokonce druhý ve třídě první, pak je to nespravedlnost do očí bijící. Znáám závodníky, kteří jeli snad sto závodů a často s pěknými výsledky a mají dvě či tři ceny. A mnozí z jiné třídy s horšími výsledky (relativně k počtu startujících) mají ze dvaceti závodů cen deset. Také kvalita cen bývá často do očí. Nejsou to tedy jen teoretické výtky, jež činím pořadatelům a dozorcům Svazu a jsem jist, že velká většina závodníků stojí za mnou a mohla by vyprávěti mnoho na podporu mých slov. Pak by také odpadlo »vyžírání« menších závodů, kde jsou pěkné ceny a slabá konkurence. Pokud se čestných cen týče, nemohu jaksi podrobiti je kontrole, ale mohu jen apelovati na ty, kdož je dávají a na ty, kdož o ně žádají, aby pochopili jejich účel a dávali je opět přiměřeně. Dostanou-li se na vnitřně klubových závodech zlaté hodinky a na mistrovství republiky nebroušená skleněná vázička, je to poměr opět trochu příliš patrný. Ale jde i o menší. Co se pak týče diplomů, myslím, že by neměly nikdy nahrazovati plaket nebo pohárků. Také je daleko více nutno dbáti vkusu při diplomu než při plaketě nebo odznaku. U těchto kov nahradí někdy méně vkusnou rytinu. Ale papír je k tomu příliš málo ušlechtilým materiálem.

Vlastnímu závodu, běhu na trati a skoku bude také nutno věnovati více pozornosti. Tak především má být vskutku spolehlivě značkováno a vždy na hlavních místech, kde by se dalo zablouditi, mají být kontroly. Spíše než tam, kde by se dala cesta zkrátiti, neboť nutno říci upřímně, že žádný závodník nepřeje si apriori zkrátiti trať. Teprve, když zabloudí a zajede

Odpočinek v oblasti Watzmannu . . .

Foto H. Benedichter, Reichenhall.

si, snad vyskytne se někdy snaha honem se vrátiti a eventuelně si i ztracený čas nadjetím vynahraditi. Ale dobrý závodník nikdy si trať vědomě proti jinému nezkrátí. Proto má být mapka trati včas vyvěšena a každému přístupna. Občerstvení se mnohými závodníky odsuzuje, ale opět jinými je požadováno. Pořadatelé pak vyhovějí obyčejně těm prvým, zatím co se má vyhověti oběma tím, že by se občerstvení nabízelo, ale nikdo k němu nenutil. Scény, kdy závodníci odjedou zcela vyhladovělí a často ani u cíle nenaleznou ani čaj a nějaké sušené ovoce, jsou hanbou každého závodu. Vždyť mladí lidé nasazují často své zdraví, ba i svůj život. Tedy na některou kontrolu nějaké pomeranče, cukr a čokoládu. Je-li možno, tedy i čaj.

Mazání hraje dnes velmi důležitou roli při závodech, proto nemají být pořadatelé udiveni a zlobit se, když na ně ráno přijdou závodníci s dotazem, kde mají mazat. O to se má dbáti již den před závodem. Má být vždy dána k dispozici dosti velká teplá místnost s výhledem na sníh, kde je možno mazati a pořadatelé se mají postarati o teplou vodu a ev. petrolej nebo ben-

zin na očištění závodníků, není to nějaká zbytečná pozornost, ale věc velmi užitečná. Takové závody jsou pak daleko více navštíveny a jede se na ně s mnohem větší chutí. O ubytování závodníků netřeba snad již mluvit. Tato stránka byla již často předmětem výtek a slibů změny k lepšímu.

Nakonec myslím, že by neškodilo říci i několik slov o bídě reprezentaci, jíž vynikají naše závody. O její společenské stránce. Ani před závodem ani po něm neškodí několik srdečných slov a to jak od pořadajících, tak od závodníků. Patří sem i včasné a přátelské rozdělení cen po závodech.

Na planině nad Lake Placid v Americe.

K. VESELÝ:

Votrubova chata u Bílých ples.

Všichni, kdo jste navštívili naše krásné Vysoké Tatry, obdivovali jste se jistě jejich přírodním krásám. Ty strmé skály obrovských velikánů tatranských vábily a lákaly, až člověk neodolal a nechal se unést ve změti různých dojmů a jako by ve snění unášen neznámým duchem, zatoužil vystoupiti na nejvyšší bod hory samotné. Teprve potom jsme všichni poznali, co jest milovati přírodu a jak tato dovede býti svými krásami vděčná za naši lásku. Právě mně kdysi turista, jehož jsem zavedl na Gerlachovku, že by chtěl v návalu lásky k přírodě zemřít, neboť jen tato dovede býti vděčná a má pochopení pro naše zdraví, náš život a i smrt. To by však byla oběť zbytečná a mnohem více vykoná každý jednotlivce, získá-li z nás nejméně jednoho obdivovatele přírodních krás tatranských.

Ríkáme si »naše Tatry«. Bohužel jest to jen fráze a zvyk, který se u nás příliš zakořenil, aniž bychom si uvědomili význam slova. Jsem v blízkosti Tater a proto každý volný čas věnuji jim. Jest mi častokrát tak divně a smutno, když potkávám turisty mluvící jiným jazykem a Čechoslováka není k spatření. Či snad láska k tomu, co jest naše, úplně uhasla a my nepotřebujeme znáti naše krásy? Domníváme se snad, že slovem »naše« jsme vykonali dost? Ne. — Netvrdím, že cizinci nemají přístup, ba naopak, jsou nám vždy vítáni, ale je nutné, aby vlastní náš kapitál byl spotřebován doma a naše vlastní chaty byly podpořeny pokud možno nejvíce. Cizina nám jde příkladem, neboť pochopila, co jest to cizinecký ruch a otevírá hranice pro turisty, dává různé výhody, již dnes, pro

rok 1931. U nás však doposud nic. Švýcarsko ví dobře, co znamená zimní sezona, která se nám již v plné kráse dostavila.

Tatry v zimě — kdo jich nepoznal, nemůže znáti, co znamenají tato slova pro lyžaře, a ten, kdo jich poznal, jistě že se vrátí k nim zpět. Starosti životní ustupují v pozadí a jeví se nám výhled na užití krásných příjemných chvil, třeba i sebekratších. Při tom však jest velmi důležitým elementem krajina, kde chci lyžariti; ta nesmí býti příliš strmá, nebezpečná a mnoho zalesněná. Takové okolí mají Belánské Alpy, které jsou pro lyžarění přímo stvořeny, a uprostřed nich se krčí jako popelka uschovaná pod sedlem Koupou chata u Bílých ples, která nazvána byla po bývalém veliteli 2. horské brigády generálu Votrubovi chata Votrubova.

Chcete-li mnozí z vás poznati skutečnou radost z lyžování, volného prohánění se po sněhových pláních tatranských, kde jest vždy dostatek prachového sněhu, přijďte na Votrubovu chatu, která jest otevřena po celou zimní sezonu. Budete všichni plně spokojeni a jsem jist, že ani příští sezonu na ni nezapomenete. Ceny jsou mírné, upravené tak, aby každý z vás byl spokojen. Na př. nocležné pro člena KČST. nebo Svazu lyžařů Kč 6.—, nečlen o 50% zvýšení. Potřebné jídlo lze obdržeti přímo v chatě. Výlety jest možno dělati po celých Belánských Alpách, do Javoriny, Mořské oko, Zakopané, Tatranská Kotlina, Kežmarské Žleby atd., nebo těžší túry na štíty. Informace obdržíte vždy u odboru KČST. v Kežmarku. — Přijďte a podpořte nás, budeme vám vděčni.

DR. J. KALIBERA:

Jilemnice 1931.

Pod tímto telegrafickým názvem skrýval se letos podnik nejen předlouhého výrazu slovního, ale veliký ve všech směrech, totiž: 36. mezinárodní závody Svazu lyžařů RČS. o mistrovství republiky Československé v jízdě na lyžích pro rok 1931.

Pravil-li jsem veliký podnik, stojím za tím. Byly to největší závody, jež Jilemnice dosud viděla. Stala se mně před více než třemi desítkami let čest, že jsem se tam narodil. Budiž mně proto dovoleno mluvit kriticky. Kritická slova, pocházející od krajana, který by měl mít aspoň trochu lokálního patriotismu, jsou sice řídkým zjevem, ale za to mají větší cenu. Budiž mně prominuto, že si svých vlastních slov tolik vážím. To jen proto, abych nedělal sám ze sebe výjimku.

Především trochu historie: Jilemnice investovavši velmi mnoho do svého, dnes již tak známého můstku na Chmelnici, měla si na něm získati vavříků i úhrady již v r. 1930. Bohužel příroda rozhodla jinak. — Praha pak byla jen samozřejmě spravedlivou, když Jilemničtí zachovala přednostní právo na mistrovství nejbližší příští — 1931. Počasí bylo letos štědré až nemírně. Dnes musí jilemničtí zářit spokojeností: provedli velikou věc, mají dobré, ba výtečné závodní mužstvo (i s výbornou dorůstající náhradou) a dluhy snad letoškem zmizí. Že ztotožňují úspěchy klubu s úspěchy města je samozřejmým při místních poměrech.

Závodům dostalo se neobvyklé a vzácné cti: protektorátu pana presidenta republiky, což se vůbec našim lyžařským závodům stalo poprvé. Charakteristickým pro horský lid bylo, že i dosti významní funkcionáři pořadatelstva (právě s onou horskou krví v žilách) věřili do poslední chvíle, že pan pre-

sident na závody přijede oficiálně, ba — věřte mně doslova — očekávali, když už všechny jejich naděje byly zmařeny, že pan prezident objeví se, po způsobu velkých suverénů, v posledním okamžiku aspoň incognito. Tak je pan prezident krkonošským lidem milován. Jméno páneho presidentovo a čestné předsednictví rady ministrů s premierem v čele vtisklo ovšem celému podniku obzvláště slavnostní ráz, což projevilo se zejména při obřadném zahájení kulminálního bodu několikadenního pořadu — závodu ve skoku. Předseda Svazu lyžařů J. V. B. Pilnáček použil této příležitosti, aby mikrofonem rozhlasu rozšířil po celé republice projev nejsrdečnějších díků panu presidentovi za významnou poctu, kterou lyžařskému sportu prokázal převzetím protektorátu letošních mistrovství a vzdal mu uctivý hold všeho československého lyžařstva.

Přípravy k celému podniku byly ovšem velmi intenzivní. Jilemničtí napjali všechny své síly a vyčerpali všechny možnosti. Takovou návštěvou, jakou viděla v neděli 25. ledna t. r. Jilemnice, nemohou se dosud žádné naše lyžařské závody pochlubit.

Pokud se týče mezinárodní konkurence, nutno konstatovati, že přímo nepřekonatelnou překážkou větší zahraniční účasti byly oficiální závody FIS v Oberhofu. Tento největší lyžařský podnik letošní sezony v Evropě a snad i na světě, měřítko letošních lyžařských sil, způsobil, že mnoho zahraničních

Antonín Bartoň,
mistr republiky v jízdě
na lyžích.

Foto Měšťánek.

Sigmund Ruud (L. Z. K. Praha)

Nor G. Jansen (S. K. Slavia Praha)

Jak jeli
tutéž
zátáčku.

Foto Měšťánek.

Vláda Novák (L. K. V. S.)

Bronislav Czech
(Polsko).

lyžařských svazů šetřilo svoje síly závodnické, organizační i finanční jen pro něj. Je tudíž pochopitelné, že jsme je do Jilemnice nemohli dostati za žádnou cenu. A naše nabídky (na př. co se pohostinnosti týče) byly krajní. Účast Norů, z nichž Ruud je světovou sensací, účast výtečného mužstva polského v čele s jejich »bohatýrem« Bronislawem Czechem, jakož i konkurence dobrých závodníků HDW. vtiskla přes neúčast ostatních národů dostatečný mezinárodní ráz jilemnickému podniku. Ať se »mezi lidmi« říká cokoli, za daných okolností, kdy ve Švýcarsku konalo se několik významných podniků, v Rumunsku velké závody, v Jugoslávii byl jejich největší podnik (bohužel bezprostředně na to počasím zmařený) přede dveřmi, v Německu Oberhof rovněž tak, v Itálii a Rakousku řada závodů — ale nade vším výše zmíněný Oberhof — za daných okolností nedalo se nic činiti.

K věci: Jilemnice dokázala, co chtěla. Nebylo již vskutku lze více si přát a potkati se s větším z darem. Přes to však nutno říci na jejich adresu: pro podnik takového měřítka a mezinárodního dosahu nestačí dva poměrně malé hotely! V ubytovacím aparátu, přes to, že celá Jilemnice otevřela pohostinně své příbytky, to leckdy vrzlo, což konečně při nedostatku velkých hotelů je pochopitelné. Když se tato stránka věci posuzuje bez jakýchkoli místních ohledů — a to je mezinárodním zvykem — není prostě omluvy. Jak by se to provedlo, kdyby se vskutku sjela veliká mezinárodní konkurence, která letos byla v Oberhofu? Po této stránce je nezbytně nutno jilemnické poměry velmi vydatně zlepšiti! Cesta je otevřena, draží přátelé — vzhůru po ní!

A ještě několik upřímných slov k srdci: jste opravdoví sportovci, Vy jilemničtí hoši, Vy si dovedete 25metrovým lanem přeměřiti v terrainu celou padesátakilometrovou trať, abyste dokázali světu, jak poctivě ji vedete — a ono Vám to souhlasí na 10 metrů. To je výkon, před kterým klobouk dolů! Ale ti, kteří to na místě vidí a o Vás světu řeknou, chtěli by se dobře vyspat a klidně najíst. Vidím Vás, jak souhlasíte. Věřím, že v krátké době dosáhnete, Vy se svým duchem, mezinárodního niveau. To ovšem není pouze lyžařskou věcí. Ta je u Vás vzorná. Hotely, místní doprava, tisk a energická exekutiva — to je to, co potřebujete nejvíce.*)

Padesát kilometrů.

Trať byla vytýčena, označena i obsazena vzorně. A jestli někdo svádí na trať svůj neúspěch — bře-

*) Nemohu smlčeti a bylo by naivním zastírati si skutečnost, jak směšné a tudíž protipropagačně působí článek ve Več. Práva lidu z 22. ledna t. r. datovaný z Jilemnice a podepsaný šifrou »Am.«, kde stojí, že se sejdou borci sedmi národů: Norové, Poláci, Jihoslované, Rumuni, Francouzové, Němci z říše i naši a Čechoslováci. A v dalších řádcích pak mezi vylosovanými ani jeden cizinec! To vše v den zahájení závodů, kdy bylo notoricky v Jilemnici i v Praze známo, že o těch sedmi národech to není pravda. Tak se ovšem propagace dělat nemá.

me na vědomost. Byla to znamenitá trať, blízcí se norskému způsobu. Její výškový rozdíl 600 m kladl značné sice, ale nepřemrštěné požadavky na každého závodníka. Organizace výtečná. Služba zpravo-dažská za závodu klapala výborně, odpole dne však při informování Prahy trochu polevila. Na všech pražských referátech bylo to znát. — Start, jak je v Jilemnici při velkých podnicích zvykem, za veliké účasti obecnstva přímo na náměstí. Trať směřovala nejprve vlnitým terrainem k Valteřicům, známému středisku horských závodníků, vystoupila na Žalý, spadla přes Benecko, Mrklov a vrch Zuzánek zpět do Jilemnice, přes vrch Kozinec sklouzla do Víchové, vystoupila do Křižlic a Roudnice, spadla do Nové Vsi, opět se zvedla do Roprachtic, sestoupila do Sytové a mírně vystoupila přes Dlabolovsko na Kozinec, odkud bylo jilemnické náměstí již nedaleko a s ním i cílové budky. Vrcholem trati byl Žalý (1030 m) a nejnižším bodem Sytová (400 m). Vyživovací služba na trati byla bezvadná a vše proběhlo vzorně. Počasí závodu přálo. Úrazů nebylo a z odstartovaných 39 borců vzdali se jen 3, což je zname-

Šimůnek (S. K. Slavia,
Praha) na sjezdu.

Foto Dr. Šolc.

Stehlík v 50 km závodě.

nitým vysvědčením pro naše hochy. Na trati se odehrály urputné boje. Jak dobře ukazovala informační tabule na jilemnickém náměstí, dostal se brzo jilemnický Fišera v čelo závodu a vedl tak (ovšem nikoli časově) celý řetěz borců až do 45 km, kde se objevil v čele mladý nadějný závodník z N. Města na Mor. Musil. Časově byl dlouho nejlepším Donth (startující za HDW. ve třídě starších A). Asi ve 30 km však má již Slonek (rovněž z N. Města na Mor.) nejlepší čas a udržel si jej až do cíle, kde byl časově

tento pořad: Slonek, Musil, Fišera, Donth, Šimůnek, Erlebach atd. Přesné technické výsledky jsou v čele listu. — Stehlík, od něhož očekáván letos jistý výkon, bohužel zklamal, prý pro špatné mazání, což už dnes neomlouvá, právě jako neomlouvá při automobilovém závodě, že znamenitý řidič vezme špatný benzin. — Umístění Šimůnkovo je velmi dobré, právě i jako mladého Erlebacha a Feistauera. — Starší Feistauer ukazuje, že je neustále борcem konstantních kvalit a že se letům nechce vzdát. — Výkon Ziziusův odpovídá jeho kvalitám, pochváliti však dlužno tábořského Koláře. — Zmínky zaslouží i výkon »starých pánů« Binovce a Emericha Ratha. — Padesátka byla skvělým úvodem mistrovského podniku. Mimo борců zaměstnala jen na trati 120 lidí na řadě kontrol, desíti občerstvovacích a desíti telefonních stanicích. Diváci i závodníci byli krajně spokojeni a v Novém Městě na Mor. se z radosti jistě málo spalo, když jejich hoši nejen zcela neočekávaně, ale přímo sensačně dvěma nejlepšími časy dne vyhráli I. a II. třídu. Z nich pak je Musil pro své mládí rozhodně mužem nejbližší budoucnosti. Nečekaný výsledek závodu vzbudil v Praze veliký zájem, o čemž by sekretariát Svazu lyžařů, zahrnovaný telefonickými dotazy, mohl vydati slavné svědectví. Celkem nutno závodníkům i pořadatelstvu dáti nejlepší vysvědčení.

Osmnáct kilometrů.

Znovu musím o trati vydati nejlepší vysvědčení, ačkoliv si hoši nařikali na jakousi jednotvárnost. A přece by se právě v jilemnickém terrainu, bohatém na lesy, paseky, malé i velké sjezdy a výstupy, v ideálně zvládnutém to terrainu, dala vésti pravá norská trať se svými tisíci lesními zákrutami a objížděním smrčků a prodíráním doubravami. To všechno v Jilemnici je v míře přehojné. Ale stěžuje-li si mně takový Vlád'a Novák, tedy závodník nepracující tělesným fondem, nýbrž stylem a duchem, že ho unavovaly dosti často se opakující jednotvárné a dlouhé, jako pravítkem tažené běhy po rovných polích, jistě mu věřím. Organizace na trati byla znovu sto procentně spolehlivá, značení bezvadné. Vůbec za celou dobu jilemnických závodů se nestalo, že by někdo zabloudil, nebo snad vinou trati, či pořadatelstva se vzdal. To byly vždy jen následky defektů lyží. — Po celý den trousil se sníh, tu sušší, tu vlhčí, teplota byla mírně nad nulou. Startovalo se opět na jilemnickém náměstí a to nejprve

František Šimůnek,
přeborník Pražské župy Svazu lyžařů.

Foto Městánek.

ženy na 8 km,

kterýžto závod však není součástí mistrovství, nýbrž pořádává se jen v mistrovském rámci. První opustila start Smetanová z Pardubic. Trať se s počátku držela 18 km, pak však odbočila zpět do města. Část dámského pole se ovšem smísila s prvními závodníky na 18 km, načež následovalo veselé »prohánění děvčat«, v čemž, jak se dojíždějící dívky souhlasně vyjadřovaly, obzvláště vynikal Ruud, který měl nízké startovní číslo a brzo »řádl« mezi dívkami; zlepšil jistě mnohé její čas. Dámský závod stal se jistou kořistí našeho dámského nezmará, paní Běly Friedlándrové-Havlové z LZK. Praha. Nebyla sice v nejlepší kondici, ale přes to má rozdíl více než minutu mezi nejbližšími závodnicemi, skvěle jedoucí Mrkvanovou ze Slavie; proti třetí, Lelkové z Jestřebích hor, je Bělin čas lepší o 3²/₃ minuty! Vzdaly se z 20 startujících pouze dvě dívky pro poruchu lyží. Z nich dokonce jedna — jedouc na jedné lyži a strkajíc druhou ve stopě před sebou — absolvovala tak přes polovici trati a nepřijela o mnoho pozdě — ovšem bez čísla.

V závodu 18 km jel se i

přebor Svazu čsl. důstojnictva.

Jeho účastníci byli zařaděni mezi ostatní závodníky. Stal se kořistí štábního kapitána Krče z Domažlic.

Vlastní osmnáctka

jela se najednou jako závod prostý i sdružený, ve třídě II., I., starší A i B. Trať, jak jsem zprédu uvedl, byla výborně obsazená i označená a nebyla-li dokonale »norská«, po čemž někteří, kteří viděli loňské Oslo, mohutně touží, byla jistě dobrá. »Esh« v Lidovkách si sice stěžoval, že »osaměle jedoucím závodníkům nebylo správně, rychle a výstižně referováno o stavu závodu«. Na to se cítím povolán mu říci, že my, když jsme odcházeli od soudcovského stolu po projetí posledního závodníka, jsme sami dohromady nic o »stavu« závodu nevěděli; jak to má vědět kontrola, stojící »v širém poli«? Bez závazku správnosti byl sice ihned po projetí každého závodníka vyvěšen jeho výsledek na tabuli na náměstí, ale ani soudcové, kteří se nesměli od svého stolu hnout, dobře nevěděli, co tam inženýři Macháček a Zástěra vypočítali. Že by ovšem měla být trať viditelně kilometrována, to plně podpisuji. Jezdil jsem těžké závody kanoistické (na př. Čes. Budějovice—Praha 190 km) a vím, co pro závodníka znamená číslo, jež si na př. na řece na každém kilometru přečte (Vltava je plavební správou kilometrována od Č. Budějovic). Organizace u startu i cíle byla dobrá — sice vzhledem k divákům až příliš benevolentní — ale dobře to šlo. Také vypočítání výsledků i bodování pro sdružený závod šlo klidně a dobře. Městská rada jilemnická velmi laskavě a s pravým pochopením dala k dispozici své úřední místnosti i zasedací síň. Téhož večera byla konána v těchto místnostech po propočítání závodu i schůze s HDW. a schůze T. O.

Co se týče sportovního průběhu závodu je 18 km trati poměrně krátkou pro sledování boje, pokud se jako takový vůbec vyvine, obzvláště není-li telefonu.

Velké závodní pole — přijížděli první závodníci a poslední teprve startovali — způsobilo pak, že se boj na trati nedal sledovat vůbec a jen ex post podle na rychlo vypočtených výsledků se dalo posuzovat, jak dobře kdo *jel*. Nešlo tedy říci, jak kdo *jede*, což, přiznávám, je napínavější. Bude to nezbytno. Vývoj k tomu jde a přinutí nás, když to dřív neuděláme sami. Vzpomeňte si! Po válce jsme hleděli *provést závody*, nezáleželo na divácích vůbec. Pak jsme hleděli *provést dobré závody s více závodníky a pro diváky*. Nestačilo.. Bylo nutno budovat velkou *organizaci na trati*, za předpokladu, že organizace startovní i cílová klope. Rostli jsme. Bylo nutno organizaci trati stále *zlepšovat*. Kontrolní, občerstvovací, velitelské, telefonní stanice hrají stále větší a větší roli. Přichází nový praporekový způsob značení. A v těch místech jsme zůstali. Tu a tam přichází i jakási informační tabule. To je u nás všechno, zatím co naši sousedé, aby udělali něco podstatného pro diváky, vybudují mapy grafické, s pohyblivými čísly nebo dokonce živé. Předpokládá to na takovém 18 km závodě aspoň 3—4 telefonní stanice, na 50 km asi 5—10 telefonních stanic, ale pak se dá od diváků něco vybírat, protože se jim něco poskytne. Představte si takové jilemnické náměstí při 18 km závodě; v jeho severovýchodní čtvrtce bych udělal sněhovou zeď asi ½ m vysokou, která tvoří čtverec; uprostřed telefonní centrála, na trati jsou jen tři telefonní stanice; na první hranu nasázím čísla tak, jak jdou od startu za sebou, je-li jich mnoho, tedy jen čísla známějších a výkonnějších závodníků; každá z tří telefonních stanic je připojena na jiný přijímací aparát, aby se vzájemně nepletla hlášení, tedy přijímají tři různí lidé; hlášení není nic jiného, než oznamování projíždějících čísel; a tedy: z první hrany se čísla vytahují a zasazují se na druhou, pak na třetí, pak na čtvrtou; ne úhel, nýbrž celá hrana znamená situaci té které kontrolní stanice; představte si ten boj, který uvidíte před sebou jasně a zřetelně (k někomu lze i čas příjezdu poznamenávat, je-li k tomu při telefonování kdy, na př. jede-li závodník kontrolou osamocen)! Představte si, co těm divákům dáte na té malé hromádce sněhu! Tomu se říká dnes pořádat závody. V Polsku jsme viděli dokonce namalovanou a kulisovanou celou závodní trať. V Oslo to bylo podobné, ale s živými figurami, protože hlídek bylo málo. Pro naše poměry stačí to, co jsem řekl. A řekl jsem, že to je *nutné*. Bez toho už nebudeme moci býti — dělali to »konkurence« — asi právě tak, jako nelze jít do plesu bez smokingu. Musíme mít »službu veřejnosti« — ba pro pořadatelstvo platí dokonce jiné Baťovo přikázání: »Náš divák — náš pán!« Závodníci — to je starost technického odboru. To sem nepatří. Mluvíme nyní pouze o starostech pořadatelských.

Závod přinesl skutečné překvapení ve vítězství Lauerové (HDW.) a v porážce Novákové a Fišerové; nová hvězda Moravy, Musil, zachránil sice sportovní čest pro Svaz, ale mistrovský titul už zachránit nemohl, protože svůj nejlepší čas dne (o půlminutu lepší než mistr Lauer) uběhl bohužel ve II. třídě.

Konečně nadešla neděle, jež viděla především od časného rána nevídanou záplavu aut v celé Jilemnici. Asi s hodinovým zpožděním vypuštěn byl

závod v motosikikjöringu.

Ukázal, že máme u nás jezdce i stroje, ale ne pořadatele. Ti, kdo viděli jakýkoli větší automobilový závod, žasli a trnuli, jak bylo možno vypustiti motocyklový závod do ulic, jež byly nejen neuzavřeny a nevyklizeny, ale dokonce zvýšeně frekventovány pěšími, lyžaři, saněmi, automobily, dětmi se sánkami, babičkami, jdoucími z kostela atd. atd. Pánové, kteří jste vypouštěli tento závod, vzpomeňte si, že 25. ledna 1931 stal se Vám zážrak! Za normálních okolností vidí-li motocyklista takové řady, jež právě při závodě táhly mříčenskou silnicí, zmírní rychlost — a řádně. A při tomto závodě nesměl. Musil počítat, že všechno to »osazenstvo silnice« mu v poslední vteřince uskočí. Pravda — uskočilo, ale to štěstí! Některou chvíli byla tak ohavná situace, že ji nejlépe ilustruje zoufalý výkřik jednoho velitele hasičů, který bezradně pobíhal po křižovatce s červeným křížem na rukávě: »Co mohu dělat? Starého odstrčím a ty mladé ať to přejeďte!« — Ale nepřešlo a nic se nestalo. Říkalo se něco o úředně uzavřených silnicích — ale jezdilo se po nich vším možným ve sele. Také obráceně vyklizené zatáčky bylo vidět, totiž střed prázdný a vnější oblouk, kde lyžaři zájžděli až na boty diváků, hustě obsazený. Ale tohle všechno pod světlem toho štěstí se dnes jeví jako dětská nemoc. Byl to prvý velký závod motosikikjöringový. Po druhém to bude lepší. Nepochybují. Prostě proto, že už si nikdo nevezme na svědomí pustit třicet motocyklů do svátečně naplněných ulic a silnic. Někde na zatáčkách přišli diváci na svůj účet — pomáhajíce vydatně motocyklům i jejich jezdčům z příkopu, což ovšem pravidelně nebylo potřebí, protože všechny pády skončily dobře a což snad mohlo vynéstí závodícím diskvalifikaci.

Závod jel se pouze ve třech kategoriích. Se stanoviska motocyklistického je kategorie sidecarů jistě na místě, ale s hlediska lyžařského o ní pochybují. Pro zvýšenou opatrnost vůdce stroje nemůže podati nijakého výkonu lyžař. Časy jsou také vesměs daleko horší motocyklů, což je samozřejmé. Proto ta zvláštní kategorie, ale jezdí-li pomalu — jaká z toho pro lyžaře sláva? A tohle má snad býti především závodem lyžařským!

Odpoledne konečně se dočkala přeplněná Jilemnice

závodu ve skoku.

Účastí diváků a konečně i závodníků byl to jeden z našich největších závodů ve skoku. Celková kvalita skoků však — až na výkony elitní třídy — nebyla, bohužel, vlivem špatného počasí nijak vysoká — bylo příliš mnoho pádů při poměrně krátkých délkách.

Mústek byl vybaven báječně — to zase všechna čest. Závod začal přesně a obřadně. Na soudcovské tribuně před rozhlasovým mikrofonom zahájil závod sám předseda Svazu lyžařů tov. J. V. B. Pilnáček proslovem a holdem panu prezidentovi, jak jsem vpředu uvedl. Nato pronesl pozdrav závodníkům Jarolímek, předseda T. O.; mikrofón zachytil pak československé státní hymny, hrané vojenskou hudbou a konečně Jarolímkův rozkaz k zahájení závodu. S počátku se zdálo, že to bude opravdu gala —

skok. Ale právě to přimělo řadu pořadatelů, že chtěli (prosím, říkám jen to, co jsem viděl a slyšel) »z toho také něco mít« a opustili svá stanoviště, resp. zaujali lepší. Tak se stalo na př., že soudcovská tribuna byla obležena a ověšena diváky. Bohužel šli někteří bývalí vysocí funkcionáři Svazu příkladem napřed a vlezli právě tam, kde neměli co dělat; tribuna rozhlasových reportérů, jež měla být podle pevných slibů pořadatelstva naprosto izolována, byla přeplněna, takže bylo reportáži nejen překáženo, ale i přímo znemožňována a kažena, nehledíme-li k tomu, že oba hlasatelé byli přímo znervosňováni, zatím co měli být v nejlepší duševní i řečnické formě. Úspěch rozhlasové reportáže je podmíněn naprostým klidem u mikrofonu — ten tam nebyl rozhodně.

Sotva začal závod, ztratilo se slunce a s nízkou slabou mlhou přišel sníh, který chvílemi padal ve velkých vločkách velmi hustě. Že vadil kvalitě i délce skoků, je samozřejmo. Za daných okolností, kdy bylo kolem můstku obsazeno tisícími diváky vše, co opsadit se dalo (i stromy), kdy někteří neukázněni stáli i na samé hraně můstku, aniž je kdo odtamtud vykázal, je pochopitelné, že i v signalisaci nastaly poruchy, obzvláště ve druhém kole, ale již ke konci prvního kola. Pravím, že je to »pochopitelné«, aniž bych omlouval.

Diváci ovšem měli divadlo báječné. Celé serie skoků následovaly za sebou celkem hbitě. Byly v tom i celé serie pádů, jež vesměs dobře dopadly. Pozoruhodné bylo, že se takměř u každého pádu vysmekla lyže. Jednou jela dokonce jedna přímo do nejspodnějších řad diváků. Tři nebo čtyři lidé pokusili se zabránit neštěstí a všichni chybili, lyže se neúprosně blížila spodní bariéře, kde by byla svou prudkostí a tíhou zle zařadila v hlavách hustě shromážděného obecnstva. V poslední vteřině vyhodil kterýsi chladnokrevný divák proti ní svoje svázané lyže, čímž se mu podařilo lyži převrátit a zarazit před samou bariérou. V té chvíli vydechlo tisíce diváků, kteří s napětím sledovali tento velmi nebezpečný případ.

Ruud, populární miláček Jilemnice, předvedl dva a po závodě třetí nejdelší skok dne: dvakrát 49 a jednou 50 metrů. Bohužel se nedalo víc dělat. Lukeš dvakrát upadl — škoda. — Pád byl konečně údělem i jiných veličin. Všechno zavínil sníh. Řada závodníků skákala opatrně kratší délky, protože se skákalo současně nejen do prostého, ale i sdruženého závodu. Nesmělo se tedy riskovat.

Toto řešení se obzvláště vyplatilo vysockému Bartoňovi, který jím dobyl mistrovství ve sdruženém závodě, zatím co mistrovství ve skoku získal pro LZK. Ruud. Polské mužstvo podalo tentokrát jak v běžích, tak i ve skocích sice dobré, ale nikoli nejlepší výkony. Zřejmě se šetřili.

Rozdělení cen

konalo se slavnostním způsobem v jilemnické Sokolovně. Byla pronesena řada projevů, oplývajících sportovní srdečností. Bylo to velmi milé zakončení mistrovských závodů, jež byly i rámcovou součástí Výstavy tělesné kultury a sportu, jež se letos koná v Pardubicích.

Celkem

nutno říci, že se jilemnickým letošním mistrovským podnikem zdařil. V tomto listě, vybudovaném jen naší společnou prací, jsme doma, mezi sebou. Musíme si říci, co je dobré a co třeba zlepšit, musíme být k sobě upřímní. Jestliže jsem se nebál říci o některých detailech, co jim scházelo k dokonalosti, neznamená to ještě, že před ohromnou prací hrstky obětavých jilemnických pracovníků nesmekám klobouk. Udělali vše, co mohli — do krajnosti. To všichni ví-

Mistr Sigmund Ruud.

Foto Měšťánek.

me. Také víme, že nikde není větší lásky a nadšení k našemu sportu, než právě v Jilemnici, kolébce našeho lyžařství. Dlužno veřejně konstatovati, že celý ohromný podnik letošních mistrovství byl dílem malého počtu lidí, kteří v pravém slova smyslu dřeli do úpadu. Budiž jim za to dík nás všech!

Městská rada jilemnická projevila všestrannou ochotu a poskytla největší možnou podporu. Také místní peněžní ústavy a vůbec všechno občanstvo. Jilemnice se oděla svátečně.

Byl to jeden z našich největších lyžařských podniků vůbec a v Jilemnici mohou být hrdi na to, že to byli právě oni, kteří jej provedli. Štěstí jim často pomáhalo, ale ono právě odvážnému přeje. Úspěchu, který si Jilemnice dobyla těmito závody, úspěchu sportovního, morálního a snad i hmotného, si jistě a již dlouho zasloužila.

Jilemničtí načerpali tentokrát mnoho nových zkušeností, hlavně jak operovati s množstvím. Příště je jistě uplatní.

S naším letošním mistrovstvím jsme rozhodně spokojeni. Jeho sportovní cena převýšila letos všechny naše lyžařské podniky a žádný již jí v této sezoně nedosáhne. Tolik je jisto.

A jakou propagací pro lyžařský sport mistrovství bylo, to jasně ukázaly tisícové, kteří je přišli shlédnout. A tedy: na shledanou při příštím novém velkém podniku jilemnickém, kde se zas uvítáme Vaším jadrným: »Ať to frčí!«

Kristianie.

Foto Cyger, Adelboden.

CH. HABERSBERGEROVA:

Volání hor.

Tragické dobrodružství z Vysokých Taur.

Jsem člověk podivný.

Nebezpečí smrti přitahuje mě k sobě silou magnetu.

Mohu však říci, že se této despotické vládkyně nad udýchanými lidskými životy nikterak nebojím. Naopak! Myslím na ni často a s rozkoší. A snažím se vždy usilovně, aby mě nenašla nikdy nepřipravena.

Raději chci jí odhodlaně popatřiti do beztvárných důlků a povzdychnouti bez údivu a překvapení: Již? Hned? V této vteřině? Snad jsi přišla příliš brzy, má drahá. Ale ty přijdeš brzy vždycky bláhové duši lidské. Neb — ačkoliv je život tíživý a trampotný, kdokoliv užjí ponurou tvoji tvář, ihned se zamiluje vášnivě i do velmi bídného živobytí. —

Jedu-li drahou, vidím se ihned ve vřavě srážky vlaků s rozbitými údy, roztrženým břichem, rozmačkanou hlavou...

Jdu-li mimo vysoké napětí elektrického proudu, násilím tisknu ruku v kapse, aby se jí nezachtělo dotknouti se nebezpečného místa...

Jedoucí automobil budí ve mně dojem nárazu, ustrnutí, drcení kostí a pak již jen mlhy, tmy, věčného ticha...

V minulém létě zanesla mě touha v smaragdová údolí, zacloněná alpskými velikány, a já nahledv se do omrzení a duševní únavy, na davů lidí, procházejících kolem neuvěřitelně modrých jezer, vystoupil jsem na božsky klidná srázná horská úbočí, kobercovitě porostlá modrým hořcem a růžovými silénkami.

A spatřiv v nedohlednu vypínavé sněhové pláně a ledovcové kupy skupiny Velkého Zvonu, poznal jsem,

že z této kouzelné kulisy světové neodejdu dříve, dokud nedosáhnou vrcholu, téměř čtyřtisícového Velkého Zvonu, byť to bylo i spojeno s nebepečenstvím života.

A již jsem viděl nepřehlednou sněhovou běl, ledový povrch krystalů, strmý vrchol Velkého Zvonu s černým křížem, hrozivě nad propastmi rozepnutým (tak jak jsem to znal z obrázku), a sebe, řítícího se do bezedna, s přelámanými údy, hasnoucíma očima a utkvělou otázkou na rtech: Již? — — — — —

A tak jsem se tedy vydal na Velký Zvon.

Sám a sám stoupal jsem nekonečnými serpentinami uzounké horské stezky, vzhůru do neznáma příkře ubíhající. Někdy jsem zapadl do vysokých travin, v nichž neviděny, zrádně klouzaly pod nohami navlhle kameny. Jindy zase jsem pracně přelézal rozvířený pěnicí vodopád, řítící se do takové nepředstavitelné hloubky, že bylo lépe odvrátiti oči a nepřemýšleti o možném sklouznutí a zřícení se mezi to množství utíkající vody a stasisícileté balvany.

Nade mnou rozpínalo se nebe tak modrojasné, jaké si jen může přát srdce turistovo, podniká-li tento několikadenní ústup z civilisovaného kolotání světa, k božskému klidu a prapůvodu přírody.

Srdce mi příjemně a pravidelně pobuchávalo rozkoší, volností a očekáváním.

Jen přílišné záření slunce znavovalo poněkud mé zdatné nohy a baťoh na zádech, ač hodně naplněn, netížil ani příliš, ale zahřival mé plece tak vydatně, jako nežádoucí rozpálená kamínka.

V krásném terénu u Adelbodenu (Švýcarsko).

Foto Gyger, Adelboden.

Byl jsem proto šťasten, když po několika hodinách neustálého stoupaní vyrazilo proti mně ze zatáčky ohromné stádo tmavohnědých koz a s ohlušujícím koncertem svých zvonců, přehnal se kolem mě, neb to bylo jisté znamení, že lidské obydlí je na blízku a poskytne mi trochu odpočinku a občerstvení.

Skutečně také za několik minut vystoupil jsem k horské chatě a vypiv několik sklenic mléka, vyšel jsem na zápraží obejmouti dychtivýma očima celý ten daleký obzor jedinečné vyhlídky na hory a sněhy přede mnou a hluboká údolí pode mnou.

Nádherný obraz uzavíralo na opačném konci, či spíše na dalekém protějším obzoru, »das steinerne Meer« — rozbořená a vysoko se dmoucí, ve své zkamenělině.

Obrátiv se, spatřil jsem za chatou tyčiti se zasněžené obry, ledové hlavy, skalnaté boule a vydmutiný.

Jistě každý turista zná ten nevylicitelně šťastný pocit, když tak s výše, kam se namáhavě vyšplhal, uzří těsně u svých nohou celý ten svět dole — a nad sebou má mlčenlivé kamenné hlídky hor, s majestátně vypnutými bílými hlavami.

I mně bylo tentokrát tak slavnostně, jako bylo asi Pánu bohu, když stvořil svět a unaven, uspokojeně se rozhlédl po svém dokonalém díle. Neboť proč nevěřiti v tuhle báji? Vždyť je tak krásná!

Výstupu mezi ledovce jsem se nebál.

Kdysi jsem slezl bez průvodce Raxalpu — loni jsem běhal po tatranských Rysech a od vrcholu Dachsteinu, před několika léty, odvedla mě pouze náhlá sněhová vánice, které nebylo možno vzdorovati.

Ale když jsem vystoupil po odchodu z chaty na Gaisstein a spatřil jsem uchvacující, ale poněkud hrůzně krásné sněhové pláne skupiny Velkého Zvonu, poněkud jsem zaváhal.

Kde je vlastně ten Velký Zvon?

Podle mapy a kompasu, tam, v pozadí, měla by se vztyčovati hrdá jeho hlava, ale až dosud odnikud jsem ji nespatriil.

Vždy vrážela své téměř do oblak a i dnes, za bezoblačného letního dne ležela na ní chmura bílého mraku.

Kam to tedy půjdu? Přímo do nebe.

A rozhlédnuv se znovu po dalekém zeleném údolí, v němž se stříbrně leskl cíp Zellského jezera, zatoužil jsem náhle mocně po životě a rozhodl jsem se, že se dobrovolně a svévolně v nebezpečí vydávati nebudu.

I vrátil jsem se do chaty pro vůdce.

Zdálo se sice, že v chatě není nikoho, mimo starou seschlou ženu, která mě dříve mlékem obsloužila, ale vyhledal jsem ji znovu a zeptal se jí: »Matičko, není tu nikoho, kdo by na hory vodil?«

Obvykle totiž otec, muž, nebo syn z takové horské chýše zabývá se provázením turistů do vysokých hor.

Chvíli se na mě dívala nechápavě, pak stáhla rty a zamlaskla jazykem. A její dalekozraké oči již zas bloudily v dáli, když řekla pomalu:

»Pán měl přijít dříveje. Byli tu dva, ale před hodinou vodešli. Jeden měl turistu, druhej byl volnej. Pán si měl najít vůdce už v Zellu. Nebo Bad Fusch je taky na cestě. — A kam chce pán?«

»Na Velký Zvon — —«

»Ach Kott,« vzdychla a odešla do pozadí chaty.

Myslil jsem, že tím je rozmluva ukončena a že se dále o mě starat nebude, když tak náhle odešla. Ale ona se zase vrátila.

»Můj syn taky vodí — dříve vodil,« opravila se, »ale na Zvon by asi nešel.«

»Proč? Bojí se?«

Potrhlá jen pohrdlivě seschlými rty.